DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

Treasure Room

— m —

ΜΙΧΑΗΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

CENTVRIÆ XXI

PROVERBIORUM

Ex optimis Auctoribus Græcis collectæ

à

MICHAELE APOSTOLIO, BYZANTINO.

CVM

V. C. PETRI PANTINI, Tiletani, versione & notis ipsius ac aliorum doctorum, quibus adagia illustrantur & suis auctoribus assignantur.

Cum Indicibus locupletibus.

ITEM

PATRIARCHÆ GREGORII
Cyprii Proverbia.

LVGDVNI BATAVORVM,
Apud JOHANNEM & DANIELEM ELSEVIER.
cIↃ IↃC LIII.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Duke University Libraries

http://www.archive.org/details/michalouapostoli00apos

A645P

Amplissimo & Clarissimo Viro,

JANO RUTGERSIO,

CONSILIARIO REGIO,

Fratri carissimo,

DANIEL HEINSIUS S. D.

ESSE ſapientiam aliquam, multo & Platone & Ariſtotele antiquiorem, ſed vulgarem magis, teſtantur tum alia, tum philoſophorum antiquorum ἀδόμενα, quæ à Laertio vocantur: teſtantur Parœmiæ quas vocant. quæ nihil ſunt aliud, quã ſapientiæ quæ libris non comprehenditur, & quaſi per manus, inſtar ſupellectilis ad vitam expeditæ traditur, reliquiæ contractiores. quas nec fœminæ ignorant neq; imperiti, & parentibus, ὡς πατροπαράδοτον σοφίαν debent liberi. Et hæc & ipſa, cum de iis agit, Ariſtotelis confeſsio eſt. Nam

& quædam ſunt de rebus naturalibus: & nonnullæ, morales: neque paucæ, hiſtoricæ. quæ cum omnes temporis antiqui obſervatione aut præceptis inſtruant, Grammaticis nihilominus, quod moroſum eſſe genus hominum ac putidum non neſcis, crucem figunt. quia quanquam uſus patet omnibus ad vitam, origo tamen & occaſio ab iis quæritur in ſingulis, ad oſtentationem. Idque ab iis qui libenter eruditionem venditant, cum de reliquis ſecuri eſſe ſoleant. Atque eo, in hoc genere potiſsimum, Græcorum profecit ambitio. Cæterum, præter antiquos illos magni nominis autores, qui in colligendis atque interpretandis veterum Parœmiis, non inanem plane poſuerunt operam, & noſtratem Deſiderium Eraſmum, fuit & Michael Apoſtolius: vir doctiſsimus, & inter Græcos

illos,

illos, qui post funditus eversas res & literas Græcorum, Romam denuo Athenas invexerunt. Scripti hujus utilissimi, vitiosum plane ac contractum ante annos plurimos compendium habemus. Ipsum autem, inter reliqua κειμήλια, diu admodum Vir Reverendus, & amicus olim noster, Petrus Pantinus servavit. Quem Bruxellis olim cum viderem, ut interpretationem ei daret, ipsum autem beneficio hoc ornatum, ὅλον καὶ ὁλόκληρον in lucem ederet, serio hortatus sum. Quod ab illo cœptum est feliciter, felicissime is absolvit, cui infinita, inter alia autem, & Parœmiographos Græcorum omnes, pridem eruditi debent. Is Andreas Schottus est: Vir humanitate tanta, ut cum publica utilitate sit doctissimus, neque quicquam ulli homini invideat, quia nemine inferior

rior eſt iis quibus invidere ſolent homines. Eſt enim invidere, alium ſuperiorem ſe fateri, ideoq; male illi velle. Idem Notas maxima ex parte auxit, neque contemnenda addidit. Ipſum autem, infinitis locis vitioſum, infinitis peſsime deſcriptum, ut & verſionem nondum ab autore perpolitam, recenſeri atque emendari à nobis voluit. ea lege, ut hoc totum cum autore tibi cederet. Quid præſtiterim, nec ille neſcit, & tu, præſens, ſæpius vidiſti. omnium autem optime typographi noverunt. Vnum dicam, pæne emendandi tædium, utilitatis ſtudium viciſſe. Nam & ſinguli autores, è quibus ſua deſumpſit ille, percurrendi, omnes qui Parœmias ſcripſerunt, evolvendi, atque ex omnibus, unus qui dein, ſed attente & ex tempore, reſtituendus fuit. Nullum enim tempus niſi inter operas dabatur. Cæterum hoc

opus,

opus, ut jam dixi, tibi ut inſcriberem, idem ille ſuaſit, cujus de humanitate plurima jam dixi. Quam tu toties agnoſces, quoties in manus hunc autorem ſumes. Mea expectabis, cum ad ſapientiæ ac literarum elegantiam rediero. Nunc enim, longe alia nos tenent. Et ut verum dicam, ex quo noctes etiam partiri cœpi, multum de induſtria remiſi. Quæ ingentem dicam tibi ſcribet. Quamvis enim valde mei ſtudioſa ſit, ut noſtî; tamen, ut eſt ſexus iſte, omnium & popularium & tribulium meorum facile me pigerrimum eſſe patitur. Vale, mortalium ſuaviſsime ac amiciſsime. Inter occupationes publicas, & quidem moleſtiſsimas, quæque nihil cum his ſtudiis commune habent.

CANDIDO LECTORI
PETR. PANTINUS TILETANUS.

VT THEMISTOCLEM *Miltiadis trophæis excitatum somnum vix capere potuisse Tullius atque Plutarchus referunt; ita me aliorum in argumento, quod pro virili illustrarem, deligendo exemplum esse libenter secutum nisi profitear, ingratus haberi; si vero inficiar, mendacii argui merito queam.* SCHOTTUM *nostrum (cujus me lateri hæsisse peregrinationisque ac studiorum fuisse socium, non injuria mihi gaudeo,)* PROVERBIA *è Græcorum fontibus, editis nuper Zenobio, Diogeniano, itemque Suidæ atque Hesychii collectaneis Græcè, Plantinianis ornasse typis cum animadvertissem; essetque penes me* Michael Apostolius *Byzantius, qui post Græcos illos in* Joniâ, *hoc est* Violario *suo, (ut opus suum inscribendum duxit) non* Sententias *modo &* Apophthegmata *antiquorum Græcè, sed &* PAROEMIAS *collegisset, optimum factum existimavi si & illum à me descriptum & Latina donatum civitate,* SCHOTTI *exemplo, foras darem, ac publici juris facerem: quod esset multo locupletior duploque amplior, quam olim Basileæ quasi* ἐν ἐπιτομῇ *evulgasset Hervagius: Codice, ut conjicio, auctoris manu, vel certè eo inspectante Græcè eleganter conscripto: cum frustra etiam exspectaremus hactenus majorem* Adagiorum Apostolii *editionem à Rob. Constantino Lexicographo in Tigurina bibliotheca pridem promissam. Non contentus itaque Græce velut ex pelago hausisse, Latinè etiam reddere placuit, quo ad plures, Græcè etiam imperitos, manaret utilitas:* NOTAS *etiam in rem præsentem adjiciendas curavimus, partim ut interpretationis nostræ rationem in dignis vindice nodis exponerem; partim vt usum* Proverbii *cujusque, auctoresque qui usurparint, digito veluti demonstrarem: originem denique cujusque à capite arcesserem: adjutus non parum, fatebor enim,* SCHOTTI *ejusdem recens tunc editis ad Parœmiographos illos veteres Græcos Notis, doctis Iupiter & laboriosis. Adhibui, ut debui, suis etiam locis, quas Græce longe doctiss. David Hæschelius*

Hæschelius Augusta Vindelicorum ad nos, dum viueret, miserat Obseruationes in Græcas παροιμίας: *ratus, quod res est, ingenui esse hominis, per quem profeceris, libenter agnoscere, neque alienum quid arrogare velle. Quid præstiterim, aut certè voluerim, æquus rerum arbiter existimabit, &, quo hæc sæculi abundat felicitas, numerosus eruditorum grex judicabit.* Equidem Apostolium, *etsi antiquum non esse scirem, insuper habendum non judicaui, quòd è Parœmiographis antiquis, Suida potissimùm, pleraque hauserit. Qua vero ætate vixerit maiorum memoria sic habeto:* Bessarionis *enim Card. Nicæni, & Constantinopolitani Patriarchæ æqualem atque asseclam Romæ constat fuisse, in globo doctorum Græcorum, qui capta, prô dolor à Turcis Constantinopoli, in Italiam, vt in asylum, portum, atque perfugium se recipientes, Græcas inuexerunt litteras, & per Europam inde disseminarunt: nimirum*

Græcia capta ferum victorem vicit, & artes
Intulit agresti Latio ----

Secuti Bessarionem sunt tanquam coryphæum æui sui doctorum, præstantem in Latina & Græca linguis, tum in Philosophia, præsertim Platonica, ac Theologiæ scientia: (vt Florentino in Concilio generali sub Eugenio quarto Pont. Max. orationibus habitis, quæ leguntur, ostendit:) Secuti inquam eum Emanuel Chrysoloras, Demetrius Chalcondyles, Constantinus Lascares, Grammatici: Philosophi vero Gemistus Pletho, in Platonicis Bessarionis præceptor: Aristotelei vero Theod. Gaza, Joan. Argyropylus; & Georgius Trapezuntius Rhetor. breui omnes Latine scribendo sic exercitati, vt & Gaza Romani sermonis pomeria in Animalium Aristotelis historia sic protulerit, vt quem illi comparem vix habeam, præferam vero neminem. Horum æqualis & contubernalis Michael Apostolius *fuit, cujus & alia Philosophica habemus opuscula, & Orationes sunt, panegyricæ vna in Germanicis historijs nuper edita; altera vero apud me* ἀνέκδοτος funebris laudatio Bessarionis, *vt & Panegyricus extat Platinæ, Vterque Trapezunto oriundum & Plethonis auditorem Præsulem illum faciunt, ac Platonis potissimum sectatorem:*

 vt Gaza

vt Gaza & Argyropylus, ac Trapezuntius Peripateticæ sectæ fuere studiosi. Quare sub Nicolao Quincto Romam Bessarion hâc cinctus Græcorum doctorum corona venit, & ab Eugenio quarto Cardinalis creatus, obitis pro Ecclesia aliquot legationibus, studio librisque editis clarus, vita tandem decessit Sixto quarto sedente, anno, opinor, MCCCCLXXII. *Capta jam Constantinopoli anno* MCCCCLII. *in ipsis Pentecostes ferijs: conditusque jacet, elogio ornatus Græco, Romæ in æde sacra* XII *Apostolorum. Huic vero* Michaeli Apostolio, *vt etiamnum recenti, non satis æquus exstitit Erasmus: forte quod liuor nondum decessisset, aut ob similis argumenti æmulationem,* ὡς κεραμεὺς κεραμεῖ κοτεῖ, *qui copiâ, dum Chiliades adornat, vincere facile posset, meliusque Græcos Paræmiographos Græcè prius edidisset.* Michaël *Angeli Politiani æqualis etiam fuit, à quo etiam nominari alibi, nisi is* Michael Verinus *sit, creditur: Vt Desiderius in Adagio meminit:* Morsus aspidis. *Rursus in Prouerbio:* Pardi mortem adsimulat. *Item:* Lutum nisi tundatur, non fit vrceus: *è vulgi fæce haustum ait, ab homine ingenio non perinde eleganti atque palato, vt à domestica illi familiaritate noto accepisset. Verum enimvero integrum hunc* Apostolium *ab Erasmo visum, sed Epitomen duntaxat Heruagianam, vt credam nondum à me impetrare potui. Dedicat vero Apostolius hæc Adagiorum selecta, etiam in Basiliensi editione Heruagiana anni eius sæculi* XXXVIII. *nimis compendiosa, Gaspari Osmensi Episcopo, Romæ tum forte degenti: cuius vel in contubernio* Michael *hæserit, aut beneficus hic erga Græcos exsules exstiterit. Osma autem, ne erres, hodie in Hispania vrbs est, olim* Vxama *dicta, Castellæ veteris Episcopatus.* Vxama *autem Plinio, Ptolemæo vero* οὔξαμα ἀργέλλαι *Areuacorum est opidum in Hispania Tarraconensi: nisi, forte in Ptol. legendum* ἀρευακαι, *pro* ἀργέλλαι. *Addit Plinius nomen hoc crebro alijs in locis vsurpari. Nam &* Vxamabarca, *Autrigonum est vrbs in ea ipsa Hispania. Dicta &* AVXIMA, *Floro lib.* III. *Historiæ Rom. cap.* I. *quæ* Vxama *est Paulo Orosio, &* Auxuma *Iulio Exuperatio. In antiquis marmorum Inscriptionibus interdum &* VXSAMA

scalptum

ſcalptum videri monuit Abr. Ortelius in Theſauro Geographico. In Inſcriptionum Gruterianarum pag. 693. hæc Compluti à nobis viſa leguntur, & ab Ambroſio Morali ſunt allata:

LICINIVS IVLIANVS
VXAMENSIS
ANN. XX. H. S. EST
IVLIA MATER F. C.
S. T. T. L.

Olim etiam Epiſcopum habuit Didacum Azebedium, qui vna cum S. Dominico contra Albigenſes diſputauit, obijtque an. 1207. Et Petrum, Oſmenſem cognomento à ſua ſede: cum Victoria in Cantabria eſſet oriundus. Quæ & noſtra memoria Epiſcopum habuerit egregiè doctum virum Honoratum Ioannium, Valentinum, à Ludouico Viue celebratum, præceptorem à ſtudijs Caroli Principis Hiſp. Philippi II. è Læſita conjuge filij. Suidæ ſanè emendando Adagijsque illuſtrandis incredibiliter hic labor, vt ſpero & opto, prodeſſe poterit: quem Lectori laborem Lub. mer. *deſero dedicoque: Vos æqui bonique vt conſuletis, majorem in modum rogo, obteſtorque.*

ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ

ADAGIA, PROVERBIA

collegere, & exſtant,

Græci Græce:

ZENOBIVS, *ſeu* ZENODOTVS.
DIOGENIANVS.
SVIDAS *&* HESYCHIVS *in Lexicis Græc.*
EVSTATHIVS *in Homerum.*
IOAN. TZETZES *in Chiliadib.*
MICHAEL APOSTOLIVS BYZANTIVS, *nunc quaſi primum editus.*

PAROEMIAS

Qui collegerunt, & interciderunt.

1 ARISTOTELES, *teſte Laertio in eius vita.*
2 THEOPHRASTVS. *citat Apoſtolius in Adagio:* Ἀρχὴ ἄνδρα δεικνύει.
3 THEÆTETVS *apud Suidam in Prou.* οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.
4 CLEARCHVS, *apud Zenobium in* Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς.
5 ÆSCHYLVS: *apud Zenob. in* Σαρδώνιος γέλως.
6 CLEANDRI *Liber II.* Παροιμιῶν *citatur ab Apoſtolio in Adag.* οὐδὲν ἱερόν.
7 ARISTIDEM *citat Athenæus agens de Adagio* Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα.
8 DEMON *citatus ab Apoſtolio in* Μυσῶν λεία, *& ab Harpocratione in Rhetorum Lexico.*
9 LVCIVS THARRÆVS *ab Apoſtolio nominatur* ἐν τοῖς προλεγομένοις.
10 DIOGENIANVS *quoque ab eodem in* Πολλὰ μεταξὺ κύλικος, *ſed quæ hodie non compareat: vt plura etiam appareat ſcripſiſſe, vt & ipſum conſtat Apoſtolium, his iam editis longè quam edita Baſileæ ſunt, locupletioribus.*

LATINI Recentiores.

DESIDERIVS ERASMVS ROTERODAMVS *Chiliades* IV. *& Cent.* II.

HADRIA-

HADRIANVS IVNIVS HORNANVS, *Centurias propè* IX.
POLYDORVS VIRGILIVS VRBINAS, *sacra & externa.*
Vt Hebræa IO. DRVSIVS.
Ex Vet. Testam. MART. DELRIO *Soc. Iesu.*
IOAN. ALEX. BRASSICANVS.
GILBERTVS COGNATVS NOZERENVS.
PETRVS GOTHEFREDVS CARASONENSIS, *Paris.* 1555.
IOACHIMVS ZEHNERVS *Adagia sacra, Lips.*

EPITOMEN ADAGIOR. EX ERASMO concinnarunt.

HADR. BARLANDVS ZELANDVS: *qui &* Virgiliana Prouerbia *collecta explanauit.*
IOAN. SARTORIVS BATAVVS.
IO. SERVILIVS GVERTEIVS.
VICTOR GISELINVS, *typis Plantin.*
TACITVS ZEGERVS, *Flandrica Adagia.*
Germanicè, EBERHARDVS TAPPIVS, *Lunensis, an.* 1545.
IOSEPHVS LANGIVS CÆSARIMONTANVS, *per locos communes, an.* 1596.
HIERONYMVS MEGISERVS *varijs linguis, Lipsiæ, an.*1605.
Hispanicè FERDINANDVS PINTIANVS, *Salmanticæ, &* CÆSAR OVDINVS, *Bruxellis, an.* 1608.
PETRVS MALLARA *cum Comm. Hispali, in fol.*
IOAN. GRVTERVS BELGA, *cum Gnomologia Græcolatina Tom.* III. *his lingvis Europæis: Italicè, Hispanicè, Germanicè, Belgicè & Anglicè, an.*1611.

ELENCHVS AVCTORVM,

Qui in hoc Prouerbium opere ab Apoſtolio citantur.

Prior numerus Centuriam, poſterior Prouerbium indicat.

ÆLianus 12,14. 19,61
Æſchines 11,24. 16,63. 17,34. 18,48
Æſchylus 6,30. 8,30. 11,3. 20,65
Æſopus 9,16. 12,41
Agatho 6,37
Alcæus 1,51. 15,83
Alcmæon 8,56
Alcman Lyricus 2,54. 14,87
Alexis 17,44
Ammonius 19,82
Anacreon 18,14
Anaximenes 3,4. 4,30
Andocydes Pythagoreus 17,33
Andron 17,25
Antagoras 5,82
Antimachus 1,40. 21,4
Antiphanes 4,14. 8,37. 19,44
Apollodorus 11,76. 18,23
Archidamus 7,64
Archilochus 11,44
Ariſtarchus 16,60. 18,22
Ariſtides 9,16. 13,12
Ariſtius 4,7
Ariſtophanes 1,15. 1,61. 2,23. 2,31. 3,73. 3,82. 4,1. 4,69. 6,47. 7,22. 8,85. 9,6. 9,9. 12,35. 14,40. 14,50. 15,59. 15,60. 15,74. 15,93. 17,28. 17,35. 20,39
Ariſtoteles 2,51. 3,39. 5,13. 5,65. 7,44. 7,72. 9,16. 9,33. 9,41. 10,64. 12,68. 13,58. 14,70. 15,93. 17,25. 18,89.
Aſclepiades 6,46. 11,98

B.

Bacchylides 3,82

C.

CAllimachus 1,55. 20,14
Callipides 15,39
Calliſthenes 1,79. 17,26
Camon 20,29
Cantharus 4,22
Cato 10,100
Caucaſus 11,96
Chamæleon 4,7. 15,13
Charmidas 15,36
Chilon 6,78. 19,48
Chreſtodemus 18,42
Chryſippus 13,68
Cicero 16,69
Cleander 15,8
Clearchus 6,36
Clitarchus 20,22
Clitodemus 8,42
Crates 20,6. 20,1. 21,24
Cratinus 2,48. 7,20. 8,80. 9,58. 10,77. 12,70. 15,69
Craton 11,2
Cteſias 20,6

D.

DEmades 19,46
Demagoras 2,51
Demetrius Scepſius 1,4

Demo-

Democrates 2,92. 8,29
Democritus 5,59. 7,14. 12,63. 12,64. 12,89. 15,77. 19,10. 20,5. 20,49
Demon 7,44. 13,36. 17,28. 20,27
Demosthenes 2,82. 15,28. 19,49. 20,4
Didymus 18,40. 19,41
Dinolochus 20,5
Diogenes 9,59
Diogenianus 2,39. 9,39. 16,28
Dion 9,42. 15,3. 19,24
Dionysius 18,25
Diotimus 9,33
Diphylus 10,96. 13,68
Dissocritus 6,19
Dorotheus 20,13
Duris 9,33. 11,75. 17,30

E.

EMpedocles 14,85
Ephorus 3,74. 4,30. 6,74. 7,37. 8,85. 15,98
Epicharmus 1,19. 1,44
Epictetus 4,63
Epicurus 16,95
Epigenes 15,8
Eubulus 10,29. 20,91
Eudemus 5,96. 9,27. 9,33. 12,9. 20,39
Euphorion 11,12
Euphronius 15,60
Euripides 2,20. 3,15. 3,42. 4,7. 6,37. 10,6. 10,12. 10,94. 13,56. 14,1. 14,7. 16,29. 16,70. 17,49. 19,75. 19,82. 19,98. 20,26. 20,92
Euticles 5,76

H.

HArpocration 2,31
Hegesiander 2,51
Heraclides Ponticus 12,35
Hermogenes 8,36
Hermophroditus 19,80
Herodianus 12,50
Herodotus 6,22. 9,28. 15,59. 20,25
Hesiodus 6,28. 9,6. 12,88. 20,13. 20,80. 20,82
Hierocles 8,20. 11,90
Hieronymus 11,41
Hippocomes 16,41
Hippocrates 9,2
Homerus 2,6. 2,12. 3,82. 8,91. 11,31. 12,21. 14,95. 20,21. 20,63
Hyperides 9,6. 16,2. 18,11
Hypsæus 10,18

I.

IAmblichus 9,72
Isæus 1,47. 5,20. 8,20
Isocrates 19,41
Istrus 16,1. 18,23. 18,77

L.

LAcon 13,72. 17,91
Leonides Bizantius 19,61
Leucippus 15,54
Libanius 17,3
Lucianus 3,22. 3,93. 10,38
Lycophron 17,34. 18,40
Lysias 2,89. 4,30. 5,85. 8,21
Lysimachus 17,25

M.

MAximus Tyrius 13,19
Menander 1,92. 2,4. 2,42. 2,59. 4,16. 4,21. 4,22. 7,60. 11,75. 12,7. 13,77. 19,83. 20,43. 21,16
Metrodorus 13,58
Moschion 10,11

N.

NEoclides 13,58. 13,58
Nicander 9,33

Olympio-

O.

Olympiodorus 19, 82

P.

PAlæphatus 2, 86
Phanodemus 8, 42
Pherecrates 3, 26
Philemon 1,56. 1,75. 10,77. 13,78. 79. 16, 50. 17, 29.
Philiſtus 1, 51
Philochorus 2, 51. 17, 32. 18, 34. 18, 77. 19, 51.
Philoxenus 7, 70
Phocyllides 5, 55
Pindarus 3, 30. 14, 88
Pittacus 3, 92
Plato 1, 92. 2, 32. 3, 19. 4, 1. 4, 25. 4, 73. 6, 33. 7, 48. 8, 20. 9, 78. 10, 60. 12, 31. 13, 54. 14, 84. 17, 3. 17, 83. 18, 40. 19, 55. 19, 69. 19, 85. 20, 91.
Plutarchus 5, 30. 6, 29. 9, 38. 18, 39
Polemon 18, 25
Procopius 12, 83
Proxenus 11, 76
Pythagoras 9, 99. 10, 61

S.

SImonides 2, 51. 15, 68. 15, 97
Socrates 19, 4. 20, 61
Solon 4, 53. 12, 41. 17, 64. 17, 82. 20, 47
Sophocles 1, 89. 2, 28. 6, 37. 6, 63. 7, 48. 7, 83. 9, 45. 10, 23. 10, 97. 12, 42. 13, 13. 13, 31. 13, 46. 14, 10
Soſicrates 7, 37
Soſtratus 11, 83
Sotades 7, 55
Staſimus 10, 50
Stratis 14, 89
Syneſius 20, 44

T.

TAurus 2, 98
Theocritus 9, 57. 10, 15. 18, 71. 20, 8
Theophraſtus 4, 51. 6, 36. 13, 58
Theopompus 3, 4. 6, 74. 7, 37. 17, 25
Theſpides 1, 53
Thucydides 3, 29. 4, 28. 8, 20. 11, 80. 17, 24

X.

XEnagoras 11, 24
Xenocrates 18, 88
Xenophon 13, 44

ΜΙΧΑΗΛ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου,
ΚΥΡΙΩι ΓΑΣΠΑΡΙ.

MICHAEL
APOSTOLIVS
BYZANTIVS

Rmo D. Gaſparo Oſmi Epiſcopo, S.

Ἃ μὲν ὑπέστην ἐν Ῥώμῃ σοι, τὴν τῶν Παροιμιῶν συναγωγὴν καὶ συνθήκην, σὺν αὐτῷ γε τοῦ καὶ ὅθεν αἱ πλείους ἐσχήκασι τὰς ἀρχὰς, ταῦτα μὲν ἐν Κρήτῃ διανυσθέντα, ἰδού σοι πέμπεται, ἀνὲρ αἰδεσιμώτατε καὶ σοφώτατε. εἰ δὲ βραδύτερον ἢ ἐβούλου, οὐχ ἡμῶν γε τουτὶ, ἀλλὰ τῆς τύχης δή που καὶ τοῦ καιροῦ· ὅτῳ γε δὴ καὶ ἡμῶν ἀκόντων ἅπαντα συμπεραίνεσθαι δοκεῖ. ἄλλως τι κρεῖττον ἂν εἴη, βραδύναντας τὸ βουλόμενον κατορθῶσαι ἄξιόν τινος λόγου, ἢ ταχύναντας οὐδενός. τὸ μὲν γὰρ οὐ τίμιον· τὸ δὲ οὐκ ἄτιμον. ἔχεις τοίνυν λαβὼν τὰ ὑπεσχημένα σοι. κἀμοὶ πέρας εἴληφε λαβεῖν τὸ ἐπίταγμα. εἰ μὲν δὴ κατ' ἀρέσκειαν καὶ βούλησιν ὑμετέραν, θεῷ καί σοι χάρις· εἰ δ' οὔ· κοινωνεῖν σε δίκαιόν μοι τοῦ πάθους· κοινὰ γὰρ εἶναι τὰ τῶν φίλων τοῖς σοφοῖς πεπαροιμίασται.

QVÆ tibi Romæ, de Parœmiarum collectione à me concinnanda, & vnde pleræque originem accepiſſent explicando, promiſeram; ea in Creta deniq; abſoluta, vir Reverendiſſime ac ſapientiſſime, en tibi mittuntur. Quod ſi tardius quam voluiſſes; nequaquam id nobis, ſed fortunæ potiùs, atque adeo ipſi tempori eſt imputandum: quo etiam inuitis nobis omnia terminari videntur. Et ſatius alioqui fuerit, id quod animo intendimus, vel cum cunctatione aliqua, exactè perficere; quàm feſtinantes, minimè ex rei dignitate. Hoc quippe nequaquam laudabile: illud verò haud extra laudem. Habes igitur tu quidem promiſſi mei fidem; ego verò iuſſionis tuæ ſummam confectam: ſi ex animi tui ſententia ac voluntate, Deo tibique gratiam debeo. Sin minus, æquum eſt te quoque partem aliquam imbecillitatis meæ in te ſuſcipere. Amicorum enim inter ſe rationes eſſe communes ſapientibus prouerbij vice eſt celebratum. Nequis autem familiarium nos fortè re-

tè reprehendat, quod quum Parœmijs colligendis operam impendamus, Parœmiam ipsam non definierimus (in quo & sapiens Cicero Panætium, Græcum Romanus, culpæ coarguit, quod quum de officio scripsisset, quidnam illud reipsâ esset, nusquam illo in opere prodidisset) ipsa nobis Parœmia est describenda: vt quidnam illa sit, statim initio habeamus. Est ergo Parœmia, *Sermo, rem manifestam obscuritate tegens: aut, per res sensiles eas quæ intelligi tantum possunt, significans: aut, absconditam alioquin veritatem manifestans.* Aut rursum hoc modo: *Parœmia est narratio celebris, seu verbum vsu multorum tritum, quodque à paruis paucisque quibusdam, ad plura ac maiora eisdem similia transferri potest.* Aut: *Sermo moribus ac vitæ humanæ accommodatus iuxta hominum consuetudinem.* Ac denique hoc pacto: *Parœmia est Sermo vtilis, seu vitæ conducibilis, sub mediocri integumento multum fructus in se continens*: Vel: *Sermo ad exhortationem seu suasionem aptus, cuius per vniuersum vitæ curriculum vtilitas dimanat.* Differt autem ab *AEno*, quod *AEnus*, *sit sermo fabulosus ab animalibus rationis expertibus, vel plantis, ad hominum institutionem prolatus.* Aut: *Sermo quo quid optamus, vel ad rem quampiam adhortamur, ex popularibus præceptis siue officijs, memoriæ proditus.* Aut, *Parœmia narratione fusiùs explicata, sensum absoluens.* Vel: *Sermo iuxta tritum fabularum vsum ab animalibus brutis seu plantis, ad homines pronunciatus*: vt ait Lucius Tarrhæus libro primo de Parœmijs. Et quidem ab animalibus ratione carentibus, vt apud Archilochum: *AEnus quidam hominum hic est; quomodo vulpes & aquila lucri societatem inierunt*, quæque sequuntur. Et rursum: *referam vobis AEnum ô Cerydice mœrenti Scytale.* Deinde infert:

Cœtu ferarum segregatus simius,
Deuia solus adit:
Astuta vulpes cui fit obuiam, catis
Ingeniosa dolis.

Ἵνα δὲ μή τις τῶν ἑταίρων ἡμῶν ἐπιλάβοιτο, ὡς μὲν συναγωγὴν Παροιμιῶν ποιουμένων, τὴν Παροιμίαν δὲ μὴ ὁριζομένων. ᾗ δὴ καὶ ὁ σοφὸς Κικέρων ἐπελάβετο Παναιτίου, Ῥωμαῖος Ἕλληνος, συγγεγραφότος μὲν περὶ τοῦ καθήκοντος, τί δὲ ὄν ἐστιν οὐδαμοῦ εἰπόντος αὐτοῦ τοῦ συγγράμματος· ὁριστέον ἂν εἴη Παροιμίαν, ὡς λαβόντες ἄνωθεν ἔχωμεν. Παροιμία τοίνυν ἐστὶ λόγος ἐπικαλύπτων τὸ σαφὲς ἀσαφείᾳ· ἢ δι' αἰσθητῶν πραγμάτων σημαίνων πράγματα νοητά. ἢ, ἐπικεκρυμμένην τὴν ἀλήθειαν ἐπεμφαίνων. Καὶ ἔτι, τόνδε τὸν τρόπον· Παροιμία ἐστὶ διήγημα παροδικὸν, ἢ ῥῆμα τετριμμένον ἐν τῇ χρήσει τῶν γε πολλῶν· ἀπό τε μικρῶν τινῶν καὶ ὀλίγων, ἐφ' ὅμοια πλείω καὶ μείζω μεταληφθῆναι δυνάμενον· ἢ, λόγος ἐπιτετηδευμένος τοῖς ἤθεσι καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ζώντων. καὶ ἔτι γε οὑτωσί· Παροιμία ἐστὶ λόγος ὠφέλιμος, ἤτοι βιωφελὴς, ἐπικρύψει μετρίᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον ἔχων ἐν ἑαυτῷ· ἢ, λόγος προτρεπτικὸς, παρὰ πᾶσαν τοῦ βίου τὴν ὁδὸν χρησιμεύων. Διαφέρει δὲ τοῦ Αἴνου· ὅτι ὁ μὲν Αἶνός ἐστι, λόγος μυθικὸς, ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν. ἢ, λόγος εὐκτικὸς, ἤτοι παρακλητικὸς, ἐκ δημιουργημάτων καὶ κατορθωμάτων μνημονευόμενος. Ἢ, Παροιμία ἐξηπλωμένη μετὰ διηγήσεως, ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον. ἢ, λόγος κατὰ ἀνάπλησιν μυθικὴν, ἀπὸ ἀλόγων ζώων καὶ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος· ὥς φησι Λούκιος Ταῤῥαῖος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Παροιμιῶν. Οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε· Ὡς ἄρ', ἀλώπηξ καἀετὸς ξυνωνίην Ἔθεντο. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν· Ἐρέω τιν' ὑμῖν Αἶνον ὦ Κηρυδίκη Ἀχνυμένη Σκυτάλη· εἶτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ᾔει θηρίων ἀποκριθεὶς Μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν· Τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

Καὶ

Καὶ Ἡσίοδος·

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, νοέουσι καὶ αὐτοῖς·
Ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

ἀπὸ φυτῶν· ὡς ἔχει τὸ τοῦ Καλλιμάχου·
Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἐν κοτε Τμώλῳ Δάφνην ἐλαίᾳ νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ λέγουσι θέσθαι. Ἡ δὲ Παροιμία τὴν ἀπὸ * κεφαλαίου ἐπὶ τὸ χεῖρον διαφορὰν ἔχει, ἐνδέουσαν τοῦ αἴνου, καὶ τὴν ἔξωθεν ἐνδεχομένη μετάβασιν· οἷον· μένε βοῦς ποτὲ βοτάνην· καὶ ὁ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια. Ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ μὲν αἶνος, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ τέρπω καὶ διαχέω. ἰαίνεται γὰρ καὶ διαχέεται ἡ ψυχὴ τῇ διηγήσει τῶν τοιῶνδε λόγων· ἴαινος, καὶ ἀφαιρέσει, αἶνος· ὁ τὴν διάνοιαν ἰαίνων καὶ περιτέρπων. Ὅμηρος· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω. Ἡ δὲ Παροιμία ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως καὶ τοῦ οἶμος, ἡ ὁδὸς Παραοιμία καὶ Παροιμία· ἤτοι τὸ παροδικὸν τρίμματι καὶ διήγημα. ἐν γὰρ τῇ ἀρχῇ ἔτι τῶν τρίβων ἀσήμων οὐσῶν, διὰ τὸ τοὺς ὁδεύοντας μὴ ἀποκάμνειν τῷ μὴ γινώσκειν πόσον τῆς ὁδοῦ διήνυσαν καὶ τί λείπει), τὰ νῦν προσαγορευόμενα μίλια πρὸς Ῥωμαίων, ἤτοι σημεῖα καλούμενα, οἱ παλαιοὶ κατά τινας τῆς ὁδοῦ τόπους ἐτίθεσαν· καὶ τούτοις ἐπέγραφον τινὰ ζητήματα. τοῦτο δὲ ἐποίουν, δυοῖν ἕνεκεν, τοῦ τε γνωρίζειν τὸν ὁδεύοντα τῆς ὁδοῦ τὸ ποσὸν, καὶ τοῦ αὖ γινώσκοντα τὸ ἐπίγραμμα, καὶ περὶ τὴν τούτου σαφήνειαν καταγινόμενον, τοῦ καμάτου ἐπικουφίζεσθαι. περιέχει δὲ παίδευσιν ἠθῶν, καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν, καὶ τῶν πρακτέων πυκνὰς ὑποθήκας. Περὶ μὲν οὖν ἐτυμολογίας καὶ διαφορᾶς αἴνου καὶ Παροιμίας, ἔτι τε περὶ τῶν ὅρων τῶνδε αὐτῶν ἔχοντές τι φάναι καὶ ἄλλα, ἱκανά γε ὅμως εἰρημένα τοσάδε.

Et Hesiodus:

Hunc quamuis gnaris referam nunc Regibus AEnum,
Quem retulit variæ accipiter quondam Philomelæ.

A plantis verò, vt est illud Callimachi:

AEnum aure conde. Laurus in Tmolo, vt ferunt
Lydi vetusti, tempore quodam sibi
Oleam duello prouocauit---

Paræmia autem id discrimen cum *AEno* habet, quod capiti ad manus est; breuior *AEno*, quæque externam digressionem admittat. Quale illud: *expecta bos aliquando herbam.* Et illud: *hedera post anthesteria*. Ratio autem nominis *AEno* παρὰ τὸ ἰαίνω, quod est oblecto siue diffundo (oblectatur enim ac diffunditur animus huiusmodi narratione sermonum) quasi dicas, ἴαινος & ablatione ι, αἶνος. quod mentem oblectet, lætitiaque perfundat. Hinc Homerus: ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω:

Illius tacitum tentabant gaudia pectus.

Paræmia verò originem habet à præpositione παρὰ & οἶμος quod est ὁδὸς siue via. Est enim parœmia, quasi παραοιμία, nempe, obuia vsuque trita narratio. Initio enim quum semitæ adhuc essent incognitæ; ne viatores, quod ignorarent quantum itineris confecissent, quantumque superesset, lassarentur: quæ nunc apud Romanos miliaria appellantur, tum signa vocitata veteres quæstionibus quibusdam inscripta, certis spatijs disponebant. Quod duplicem nimirum ob causam ab illis factitatum: tum vt qui iter faciebat, quantum id esset intelligeret: tum, vt quod inscriptum erat legens, & sensu eius indagando occupatus, itineris labore alleuaretur. Continebat porro illa inscriptio morum institutionē, affectuum correctionem, seu denique rerum agendarum crebra documenta. Et quidem de originatione & discrimine *AEni* & *Paræmiæ*, insuper de definitione vtriusque quum & alia adferre possimus, dicta tamen à nobis hactenus, sufficiant.

EX EPISTOLA ARISTOBVLI, APOSTOLII MICHAELIS FILII,

IN ΓΑΛΕΩΜΥΟΜΑΧΙΑΝ

ΑΔΗΛΟΥ.

TAnquam præconem quendam præmittere visum est Violario, post non ita diu edendo: in quo studij plurimum parens meus [Michael] contulit. Nam cum olim vitam Romæ degeret, Gaspari Reuerendissimo Episcopo Osmensi, Adagiorum collectionem compositurum se promisit. Sumpto itaque à Prouerbijs initio, Sententias quoque memorandas, Apophthegmata, & Præcepta antiquorum, sapientissimorumque virorum, vna collegit. Sunt enim inter se affinia, Prouerbia, Sententiæ, Hypotheses & Apophthegmata. Equidem librum hunc studiosis adolescentibus perutilem fore existimo: quod tu quæ multo studio variaque lectione Comparari possunt, ab eo cui librorum copia suppetit; hæc, inquam, omnia ibi coaceruata, vt in horto flores apibus, omnibus erunt sine sudore parata.

Quin Violarium prælo breui committentes mox publicabimus. Vnde non solum voluptatem, verum etiam vtilitatem maximam studiosi consequentur.

ΟἸΟΝ τινα κήρυκα προεκπέμψαι ἔδοξεν τῆς οὐ μετ' οὐ πολὺ τυπωθησομένης Ἰωνιᾶς· ἐφ' ἣν πολλὴν σπουδὴν ὁ ἐμὸς πατὴρ κατεβάλετο. Τὰς γὰρ διατριβὰς ἐν Ῥώμῃ πάλαι ποιούμενος, Γάσπαρι τῷ αἰδεσιμωτάτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Ὄσμου, Συναγωγὴν Παροιμιῶν συνθεῖναι ὑπέσχετο. Ἀρξάμενος δὲ Παροιμιῶν, συνυπεμνήσθη καὶ Γνωμῶν, Ἀποφθεγμάτων τε καὶ Ὑποθηκῶν ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτάτων. Ἀδελφὰ γὰρ ἀλλήλοις εἰσὶ Παροιμίαι καὶ Γνῶμαι, καὶ Ὑποθῆκαι, καὶ Ἀποφθέγματα. Νομίζω δὲ τὸ βιβλίον τοῖς φιλομαθέσι τῶν νέων ὅτι πλείστην παρέξειν γε τὴν ὠφέλειαν. Ἃ γὰρ ἂν διὰ πολλῆς σπουδῆς τε καὶ ἀναγνώσεως ἠρανίσαντο, εἴγε τῶν βιβλίων εὐπόρησαν· ταῦτά γε πάντ' ἐκεῖσε συνηγμένα, καθάπερ ἐν Ἰωνιᾷ ταῖς μελίσσαις τὰ ἄνθη, ἔξεστι τοῖς πᾶσιν ἀνιδρωτὶ ἀποδρέπεσθαι. Mox:

Οὐ μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ τὴν Ἰωνιὰν ἐκδώσομεν ἐντυπώσαντες· παρ' ἧς οὐχ ὅπως εὐφροσύνην, ἀλλὰ καὶ μεγίστην ὠφέλειαν οἱ σπουδαῖοι καρπώσονται.

ΜΙΧΑΗΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Α.

1. Ἀβυδηνῶν ἐπιφόρημα.] Ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἴωθε τάττεσθαι. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἀβυδηνοῖς, μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς, προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχουμένοις· κεκραγότων δὲ τῶν παίδων, καὶ θορύβου γινομένου, ἀηδίαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμέσιν.

2. Ἄβυδος ἐστίν.] Ἐπὶ συκοφάντου τάττεται· διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς.

3. Ἀβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ.] Ἀγύμναστος, ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν.

4. Ἅβρωνος βίος.] Ὁ πολυτελής. Ἅβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος· ὅθεν καὶ Ἁβροδίαιτος· ταυτὸν καὶ Σικελικὴ τράπεζα, καὶ Συβαριτικὸς βίος.

5. Ἀγαθῶν θάλασσα.] Ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων τάττεται. Λέγεται δὲ καὶ

6. Ἀγαθῶν πόντος.]

Καί·

7. Ἀγαθῶν σωρός.]

8. Ἀγαθῶν μυρμηκιά.] Ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας, διὰ τὸ ἐνεργὸν καὶ πολύμοχθον τῶν μυρμήκων. Φασὶ δὲ αὐτοὺς τὴν ἑαυτῶν γεωργίαν ἐργάζεσθαι σκολιωτάτην· τοῖς ἐπιβουλεύουσί σφισι τῶν θηρίων τὴν πάροδον δύσπορον, ἢ καὶ παντελῶς ἄπορον, ἀποφαίνοντες· τὴν δὲ γῆν, ἣν ἐξορύττουσιν, ἀλλὰ καὶ ταύτην ὑπὲρ τοῦ στο-

MICHAELIS APOSTOLII PROVERBIORUM

CENTVRIA I.

1. A*Bydena bellaria.*] De rebus insuauibus poni solet. Moris quippe Abydenis fuit, post conuiuium & libationes iam factas, vnà epulantibus pueros cum nutricibus inducere: quibus vociferantibus quum tumultus excitaretur, plurimum conuiuis molestiæ creabatur.

2. *Abydus est.*] De Sycophanta dicitur, quod Abydeni Sycophantæ esse existimentur.

3. *Inexploratus homo es.*] Non exercitatus, non examinatus, non probatus. Sumpta locutio à lapide Lydio, seu coticula, qua auri experimentum capiunt.

4. *Habronis vita.*] Hoc est, sumptuosa ac delicata: Habron enim diues quispiam fuit. Vnde & Ἁβροδίαιτος, qui lautè viuit. Huic Germanum, *Sicula mensa.* Et, *Sybaritica vita.*

5. *Bonorum mare.*] De multis magnisque bonis vsurpatur. Dicitur etiam

6. *Bonorum pontus.*]

Et:

7. *Bonorum aceruus.*]

8. *Bonorum myrmecia.*] De numerosa felicitate, propter formicarum indefessum in laborando studium. Ferunt autem illas ita suos sub terra sulcos, seu fossas, ducere, vt aditum ad se, animalibus sibi insidiantibus, quàm tortuosissimum, & accessu difficillimum, seu potius omninò impenetrabilem, construant. Terrâ porrò, quam egerunt, super cauernæ suæ os circum-

circumiectâ, velut muros quosdam conficiunt: ne aqua ex cœlo præcipitans ipsis perniciem afferat. Septa item quædam, quæ latibuli sui stationes invicem dispescant, interscindunt. Sunt autem illarum classes tres: quarum primam velut virorum diuersorium exhibent. In qua viri, & quantum cum ipsis fæminarum est, agunt: secundam autem, in qua grauidæ formicæ pariunt, instar cuiusdam gynæcei. Tertiam denique aliam penum seu scrobem collectis seminibus secernunt. Quando autem ad annonam sibi comparandam prodeunt, minores quæ sunt, natu grandiores sequuntur, quæ illas instar præfectorum exercitus ducunt: quumque ad segetes iam ventum est, iuniores stipulæ onus subeunt; ductores autem adrepentes capita seminum, οὐραχοὺς vocitata, abrodunt, populoque inferiùs constituto projiciunt. Aliæ denique circumeuntes spicarum summitates præcidunt, folliculosque frumentum inclusum contegentes expediunt; non triturantis, aut ventilantium opera, neque ad discernendas paleas ab ipso fructu, ventorum impellentium flabris indigentes: alimenta sic sua, quamdiu homines arant seruntque, parata habentes. Ferunt etiam vita functas à propinquis suis, in frumenti glumis, vt parentes cæterique necessarij ab hominibus, in conditorijs, sepeliri. Hoc item: in plenilunijs ne nocte quidem torpescere aut quieti indulgere, sed labore distineri. O homines mille interim occasiones ac prætextus ad ocium agendum comminiscentes.

9. *Agathonia ad tibiam modulatio.*] Quæ neque laxa neque acris; sed commodè temperata ac suauissima. Alijs verò, mollis ac dissoluta. Ab Agathone tibicine, qui moribus quidem probus fuit & amicis charus; ob mollitiem tamen muliebrem comico sale exagitatus.

10. *Post panem est & bona maza.*]

μίου περιβάλλοντες, οἱονεὶ τείχη τινὰ ἐργάζονται· ὡς μὴ τὸ ὕδωρ, τὸ ἐξ οὐρανοῦ καταθέον, ἐπικλύσαν αὐτοὺς ἀπολέσῃ. Αἱμασιὰς δέ τινας, διειργούσας ἀπ' ἀλλήλων τοὺς χηραμοὺς, διατειχίζουσιν. Εἰσὶν δ' αὖ οἱ χῶροι τρεῖς· καὶ τὸν μὲν ἀποφαίνουσι ὅσον ἀνδρῶν εἶναι· ἐν ᾧ διαιτῶνται οἱ ἄρρενες, καὶ ὅσον σὺν αὐτοῖς θῆλυ. τὸν δὲ ἕτερον, ἔνθα ἀποτίκτουσι κύουσαι μύρμηκες, οἱονεὶ γυναικῶνα. τρίτον δὲ ἕτερον θησαυρόν τε καὶ σωρὸν ἀποκείμενον τοῖς ἠθροισμένοις σπέρμασιν. Οἱ δὲ μύρμηκες, ὥσπερ οὖν ἐπισιτίσασθαι προϊόντες, τοῖς μεγίστοις ἕπονται· οἱ δὲ ἄγουσι στρατηγῶν δίκην, καὶ ἐς τὰ λήϊα ἐλθόντες, οἱ μὲν ἔτι νεαροὶ, τὴν καλάμην ὑφεστᾶσιν· οἱ δὲ ἡγεμόνες ἀνέρπουσι, καὶ τοὺς καλουμένους οὐραχοὺς τῶν καρπίμων διατραγόντες, τῷ δήμῳ τῷ κάτω ῥίπτουσιν· οἱ δὲ περιελθόντες, τοὺς μὲν ἀθέρας ἀποκόπτουσιν, ἐκλέπουσι δὲ τὰς τὸν πυρὸν στεγούσας καὶ περιαμπεχούσας θυλακίδας. καὶ μήτε ἀλοητοῦ δεόμενοι, μήτε ἀνδρῶν λικμῆσαι δυναμένων· μήτε μὴν ἐπαγομένων πνευμάτων, ἀποκεῖναι καὶ διασεῖσαι τὰς ἄχνας· καὶ τὸν καρπὸν, ἀνθρώπων ἀρούντων τε καὶ σπειρόντων, τροφὰς ἔχουσι. Καὶ τοὺς τεθνεῶτας δὲ μύρμηκας οἱ προσήκοντες ἐν ταῖς τῶν πυρῶν κηδεύουσι θυλακίσιν, ὡς πατέρας, ἢ πᾶν τὸ φίλιον ἐν τοῖς σωροῖς οἱ ἄνθρωποι· φασὶ δὲ αὐτοὺς, ὡς ἐν ταῖς πανσελήνοις οὐδὲ νύκτωρ βλακεύουσι, οὐδὲ ἐλιννύουσι· ἀλλ' ἔχονται τῆς σπουδῆς. ὦ ἄνθρωποι, μυρίας προφάσεις καὶ σκήψεις εἰς τὸ ῥαστωνεύεσθαι ἐπινοοῦντες.

9. Ἀγαθώνειος αὔλησις.] Ἡ μήτε χαλαρὰ, μήτε πικρὰ, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη· ἄλλοις δὲ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη. ἀπὸ Ἀγάθωνος αὐλητοῦ. οὗτος ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς θηλύτητα.

10. Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον.] Ἐπὶ

τῶν

τῶν τὰ δεύτερά τισι διδόντων. Ὁμοία τῇ, Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

11. Ἀγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.] Ὡς οὐδὲν διάφορον ἢ δι' ὀργάνων φωνὴ ἡδονὴν ἐμποιεῖ, τῆς δι' ὄψων καὶ ζωμοῦ σκευασίας. Ἀρχίδαμος γὰρ ὁ Ζευξίππου, πρὸς τὸν συνιστάντα ψάλτην καὶ εἰπόντα, οὗτος ἀγαθὸς ψάλτης ἐστὶν, εἶπε· παρ' ἡμῖν δέ γε οὗτος, ἀγαθὸς ζωμοποιός. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδὸν καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, Ὦ λῷστε, ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἔσται· ὅταν οὕτως ἐπαινῇς.

12. Ἀγαθοῦ δαίμονος.] Ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος, ἐπιρροφοῦντες ἄκρατον καὶ τοῦτο δὲ τρίτον. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς οὕτως ἐκάλουν· καὶ ἐν Θήβαις ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος.

13. Ἀγαθὰ Κιλίκων.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προσηκόντων πλουτούντων. Προδότης γάρ τις ὢν Κιλίκων, Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν. Ὁμοία ταύτῃ, καὶ ἡ, Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖ.

14. Ἀγέλαστος πέτρα.] Ἐπὶ τῶν λύπης προξένων· ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην, ἡ Δημήτηρ.

15. Ἀγναπτότατος βάτος αὖος.] Ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

16. Ἁγνότερος πηδαλίου.] Ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βιούντων· παρόσον ἐν θαλάσσῃ ἐστὶν ἀεὶ τὸ πηδάλιον.

17. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.] Ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν λέγεται.

18. Ἁγνὴ γάμων.] Ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν· εἰρωνικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων.

19. Ἀγρὸς ἡ πόλις.] Ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος· Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.

De, ijs, qui secunda aliquibus dant. Huic simile, *Accipit & glebam erro.*

11. *Bonus cantor bonus cupediarius.*] Hinc dictum, quòd non minorem voluptatem instrumentorum musicorum sonus excitet, quam quæ ex obsonio ac iure esculento scitè paratis conciliatur. Archidamus enim Zeuxippi filius quum quidam illi cantorem commendaret diceretque, Bonus hic cantor est: At apud nos, inquit ille, bonus cupediarius. Alij rursum citharœdum laudanti, eiusque in ea arte facultatem admiranti, Quodnam, inquit, præmium apud te vir optime hominibus probis erit, quando tu istum ita dilaudas?

12. *Boni genij haustus.*] Veteres pro more habebant, post conuiuium bibere boni genij nomine, trina vice vinum meracum obducentes. Qui & secundam mensis diem ita appellabant. Insuper Thebis templum seu monumentum erat Heroi cuipiam dedicatū, quod, *boni ingenij*, dicebatur.

13. *Cilicon bona.*] In eos, qui vnde minimè oportebat, ditescunt. Proditor enim quidam, Cilicon nomine, Mileto abs se hostibus tradito, ad magnam opulentiam peruenit. Huic similis parœmia: *à mortuis tributum cogit.*

14. *Risus expers petra.*] De ijs, quæ tristitiam conciliant. Illi enim petræ Ceres, dum filiam quæreret, insedit.

15. *Rigidissimus rubus aridus.*] In hominem aspero arrogantique ingenio.

16 *Purior clauo nautico.*] De ijs, qui caste viuunt, quod illud continuò sit in mari.

17. *Bonorum glomi.*] Vsurpatur de multis bonis.

18. *Pura à nuptijs.*] De mulieribus temperantibus; & per irrisionem etiam intemperantibus.

19. *Ager vrbs.*] De ijs, qui peruersè quid faciunt. Epicharmus: *Agrum vrbem facis.*

20. *Forum*

20. *Forum lupinum.*] De celeriter venditis: translatione sumpta à lupo animali rapace.

21. *Forum Cercopum.*] De improbis & morum prauorum. Cercopes enim Ephesi fuere quidam impostores: qui etiam Iouem ipsum fallere conati sunt. Simile huic: *Lyci decima*: &, *Crobuli iugum.*

22. *Agyrrhius est, Pronomi barbam habens.*] De ijs, qui, cùm iudicijs præsint, turpiter tamen molles atque effæminati sunt. Agyrrhius præfectus militum Lemni fuit, qui poëtarum mercedem accîdit, & primus concionalem præbuit. Pronomus verò tibicen fuit, magnam habens barbam.

23. *Fures festum agunt.*] Venustissima syntaxis, & pro comico lepore satis docta: dicitur autem de intrepide furantibus.

24. *Canis per curiales ductus.*] De ijs, qui, vbi non oportet, inueniuntur. Canis enim inter curiales inuentus, vapulat.

25. *Geometriæ ignarus nullus ingrediatur.*] Hoc est, Nullus iniustus, siue iniquus. Geometria enim æqualitatem ac iustitiam quærit.

26. *Agri podex.*] De ijs, qui diligenter & assiduè rei cuipiam assident.

27. *Agresti olea infructuosior.*] De inutilibus. Est enim ἄγριππος, agrestis olea, siue arbor infructuosa.

28. *Agrestem ne contemnas oratorem.*] Admonet, ne viles quidem esse contemptui habendos.

29. *Certamen non admittit causationes.*] De illis, qui tergiuersando nihil proficiunt.

30. *Inflexibilior rubo arido.*] De homine sicco & moribus aspero.

20. Ἀγορὰ λύκιος.] Ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου· ἁρπακτικὸν γάρ.

21. Ἀγορὰ Κερκώπων.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἳ καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπείρανται, ὁμοία τῇ, Λύκων δεκάς· καὶ, Κρομύλου ζεῦγος.

22. Ἀγύῤῥιός ἐστι, Πατρονόμου πώγων' ἔχων.] Ἐπὶ τῶν ψηφιζομένων καὶ ὀπυομένων. οὗτος στρατηγὸς ἦν ἐν Λήμνῳ καὶ τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν. οὗτος δὲ Πατρόνομος αὐλητὴς ἦν, μέγαν ἔχων πώγωνα.

23. Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.] Χαριεστάτη ἡ σύνταξις, καὶ ἱκανῶς πεπαιδευμένη, κατὰ κωμῳδικὴν χάριν. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδέως κλεπτόντων.

24. Ἀγόμενος διὰ Φρατόρων κύων.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων. ἐν γὰρ τοῖς Φράτορσι κύων εὑρεθεὶς τιμωρεῖται.

25. Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.] Ἀντὶ τοῦ ἄδικος καὶ ἄνισος. ἡ γὰρ γεωμετρία τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ζητεῖ.

26. Ἀγροῦ πυγή.] Ἐπὶ τῶν λιπαρῶς καὶ ἐπιμόνως ᾧ τινι δὴ ἔργῳ προσκαθημένων.

27. Ἀγρίππου ἀκαρπότερος.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν· ἐστι δὲ ἄγριππος, ἡ ἀγριέλαια, ἢ δένδρον ἄκαρπον.

28. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.] Ὑποθετική, ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

29. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνιναμένων εἰ σκήψαιντο.

30. Ἀγναπτότερος βάτου αὔου.] Ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

31. Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον βλεπόντων.

32. Ἀγαμέμνονος θυσία.] Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. θύοντος γὰρ Ἀγαμέμνονος, ὁ βοῦς φυγὼν, μόλις ἐλήφθη. Ἢ ὅτι τὴν ἑαυτοῦ ἐβούλετο Ἀγαμέμνων θυσιᾶσαι θυγατέρα, ἡ δ' ἔφυγε.

33. Ἀγαμεμνόνεια φρέατα.] Ἐπὶ τῶν ἐλευθερίων. Ἀγαμέμνων γὰρ περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ τὴν ὅλην Ἑλλάδα φρέατα ὤρυξεν.

34. Ἄιδε τὰ Τέλλωνος.] Ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν. Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο, ὃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.

35. Ἅδου πρωκτῷ περιπέσῃς.] Ἤγουν τελευτήσῃς.

36. Ἄδικος δικαστὴς μεμολυσμένη συνείδησις.]

37. Ἀδικείτω μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης.] Ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα.

38. Ἄδακρυς πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἄδακρυν μάχην νικῆσαι. ὅθεν οὐδὲ εἷς τηνικαῦτα τούτων ἀπέθανεν.

39. Ἀδεὲς δέος δέδοικας.] Ἐπὶ τῶν μάτην δεδιότων.

40. Ἀδράστεια νέμεσις.] Ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων. τῶν γὰρ ἀπογόνων Θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, μόνος Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς. Ἄλλοι δὲ λέγουσι, τὴν Ἀδράστειαν εἶναι τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει· λαβεῖν δὲ τοὔνομα ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς βασιλέως, ἔκ τινων μαντικῶν ἱδρυσαμένου ἱερὸν Νεμέσεως· ὃ προσαγορευθῆναι μετὰ ταῦτα Ἀδραστείας, ὡς Ἀντίμαχος ἐν τούτοις δηλοῖ·

Ἔστι δέ τις Νέμεσις μεγάλη θεός· ἣ τάδε πάντα

31. *Vir bonus in lachrimas facilis.*] De hominibus in commiserationem valde propensis.

32. *Agamemnonis hostia.*] In homines quibus non facilè quid persuadetur, & præfractos. Agamemnone enim sacrificante, bos fugiens, vix receptus est. Aut inde parœmia quod cum suammet filiam ille immolare vellet, illa aufugerit.

33. *Agamemnonij putei.*] De hominibus liberalibus. Agamemnon enim in Aulide totaque Græcia puteos fodit.

34. *Cane Tellenis cantiones.*] In dicaces. Fuit enim Tellen tibicen, qui lepidos quosdam ingenij lusus reliquit.

35. *In Orci podicem incidas.*] Hoc est moriaris.

36. *Iniustus Iudex, polluta conscientia.*]

37. *Iniquus in me diues esto, non inops.*] Potentiorum nam minùs graue est iugum.

38. *Sine lachrimis bellum.*] De ijs, qui facillimè & præter spem negotia sua rectè conficiunt. Oraculum enim Lacedæmonijs datum fuit, fore vt pugnâ sine lachrimis essent superiores: vnde nec quisquam illorum tum temporis occubuit.

39. *Timorem timoris expertem timuisti.*] In frustra metuentes.

40. *Adrastea Nemesis.*] De ijs, quorum quum antea res prosperæ fuissent, postea in calamitates inciderunt. Bellum enim in Thebanos Adrasti posteris monentibus solus Ægialeus Adrasti filius in eo perijt. Alij Adrasteam eamdem cum Nemesi esse dicunt, nomenque ab Adrasto rege, qui oraculis quibusdam admonitus, Nemesi huic templum ædificauit, accepisse aiunt, quod posteà Adrasteæ est appellatum. Id quod Antimachus his versibus declarat:

Est Nemesis Dea magna: tenet namque omnia Diuûm

Munere. Cui pingues aras exſtruxit Adraſtus,
AEſopi primus liquidas ad fluminis vndas.
Hîc colitur Diua, & nunc Adraſtea vocatur.

Demetrius verò Sceptius, Adraſteam Dianam eſſe, aſſerit, ab Adraſto quopiam, qui templum illi condidit.

41. *Cantas.*] Hoc eſt, temerè nugaris.

42. *Cantas ad myrtum.*] Moris erat, vt, qui in conuiuio canere ad cytharam non poſſet, lauri aut myrti ramo ſumpto, ad illum accineret.

43. *Adonidis horti.*] De hortis parum durantibus & præmaturis, quique radices non egerunt. Propterea enim quod Adonis, vt eſt in fabulis, Veneris amore captus, ante pubertatem perijt: Ideo viri mulieresque Orgia Veneri celebrantes, hortos in vaſis ſeu receptaculis quibuſdam plantabant. Qui quum radices non haberent, celeriterque emarceſcerent, Adonidis hortos illos appellarunt.

44. *Manus manum lauat.*] Epicharmi apophtegma in Auaros.

45. *Canis tamquam Delum nauigans.*] De illis, qui voluptatibus addicti & abſque ſollicitudine ſunt.

46. *Frater viro adſit.*] Neceſſarios præ reliquis honorandos eſſe.

47. *Iniuria probos afficit, qui malis parcit.*] Qui iniuſtos puniunt, alios, ne iniuſtitiam committant, prohibent. *Iſai.*

48. *Currus edax.*] De edacibus.

Et:

49. *Edax triremis.*] Nempe ſumptuoſa.

Sic:

50. *Edax lucerna.*]

Πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δέ οἱ εἴσατο πρῶτος
Ἄδρηστος, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Αἰσήποιο.
Ἔνθάδε τιμᾶταί τε, καὶ Ἀδρήστεια καλεῖται.

Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος, Ἄρτεμίν φησιν εἶναι τὴν Ἀδράστειαν, ὑπὸ Ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην.

41. Ἄιδεις ἔχων.] μάτην λέγων ληρεῖς.

42. Ἄιδεις πρὸς μυῤῥίνην.] Ἔθος ἦν, τὸν μὴ δυνάμενον ἐν συμποσίῳ ᾆσαι, δάφνης κλάδον ἢ μυῤῥίνης λαβόντα, πρὸς τοῦτον ᾄδειν.

43. Ἀδώνιδος κῆποι.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων, καὶ μὴ ἐῤῥιζωμένων. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ἄδωνις ἐρώμενος ὤν, ὡς ὁ μῦθος, τῆς Ἀφροδίτης, πρὸ ἥβης τελευτᾷ· οἱ ταύτῃ ὀργιάζοντες, κήπους εἰς ἀγγεῖά τινα φυτεύοντες, ἢ φυτεύουσι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐῤῥιζῶσθαι μαραινομένων, Ἀδώνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.

44. Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει.] Ἐπιχάρμου ἀπόφθεγμα κατὰ φιλαργύρων.

45. Ἄιδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.] Ἐπὶ τῶν φιληδόνων καὶ ἀφροντίστων.

46. Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη.] Ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους.

47. Ἀδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ὁ φειδόμενος τῶν κακῶν.] Ὅσοι τοὺς ἀδικοῦντας κολάζουσιν, οὗτοι τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι κωλύουσι. Ἰσαίου.

48. Ἀδδηφάγον ἅρμα.] Ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων.

Καί·

49. Ἀδδηφάγος τριήρης.] Ἡ πολυτελής.

Καί·

50. Ἀδδηφάγος λύχνος.]

Καί·

καί·

51. Ἀδδηφάγον πεντηκόντορον.] Φίλιστος. Λέγοιεν δ' ἂν οὗτοι, τὰς ἐντελομίσθους καὶ πολλὰ ἀναλισκούσας· ἔοικε δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν λέγεσθαι, οἵτινες εἰώθεσαν ἔδμεναι ἄδδην, κατὰ τὸν Ποιητήν. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τοὺς πότους λύχνους, ἀδδηφάγους εἶπεν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον.

52. Ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθᾶς πλεῦρα δωρεῖται φίλοις.] Ἐπιχάρμου ἡ γνώμη.

53. Ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιΐας ὁ πλοῦτος.] Ἐν τῷ διδόναι γὰρ λαμβάνεται, καὶ ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται. Θεσπίδος.

54. Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίοις προσομιλούντων. Οἱ περὶ Ἀδρίαν οἰκοῦντες Ἐνετοί, ὅταν ἀρότου καὶ σπόρου ὥρα ἦν, τοῖς κολοιοῖς ἀπέστελλον δῶρα, ψαιστὰ καὶ μάζας. βούλεται δὲ τὰ δῶρα, μειλίγματα τοῖς κολοιοῖς εἶναι, καὶ σπονδῶν ὁμολογίαι· ὡς ἐκείνους τὸν καρπὸν τὸν Δημήτριον μὴ ἀνορύττειν, μηδὲ παρεκλέγειν καταβληθέντα εἰς γῆν· καὶ οἱ μὲν ἀναχωροῦσι· τὰ δὲ τῶν κολοιῶν νέφη, δύο ἢ τρεῖς, κατὰ τοὺς πρεσβεῖς τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, πέμπουσι, κατασκεψαμένους τῶν ξενίων τὸ πλῆθος. οἵπερ οὖν καὶ ἐπανίασι θεασάμενοι, καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς ᾗ πεφύκασιν, οἱ μὲν καλεῖν οἱ δὲ ὑπακούειν· ἔρχονται δὲ κατὰ νέφη, ἐὰν μὲν γεύσωνται τῶν προειρημένων, ἴσασιν οἱ Ἐνετοί, ὅτι ἄρα αὐτοῖς πρὸς τοὺς ὄρνιθας τοὺς προειρημένους, ἔνσπονδά ἐστιν. ἐὰν δὲ ὑπερίδωσι καὶ ἀτιμάσαντες ὡς εὐτελῆ μὴ γεύσωνται, πεπιστεύκασιν οἱ ἐπιχώριοι ὅτι τῆς ἐκείνων ὑπεροψίας ἐστὶν αὐτοῖς λιμὸς τὸ τίμημα. Ἄγευστοι γὰρ ὄντες οἱ

Et:

51. *Edax nauigium quinquaginta remorum.*] Philiſtus: Dixerint autem illi ἀδδηφάγους triremes, quæ integras mercedes accipiunt, quæque multa conſumunt. Videtur autem hæc locutio à tranſlatione equorum præſtantiorum, quorumque in certamine vſus eſt, duci: quod plurimum edere iuxta Poëtam conſueuerint. Alcæus autem in Comœdotragœdia, non ἀδδηφάγους ſed πότους λύχνους, hoc eſt bibulas lucernas, dixit: vt etiam Ariſtophanes in Nubibus: *Cur enim mihi bibulam accendiſti lucernam?*

52. *Exercitatio probæ naturæ, latera præbet amicis.*] Epicharmi ſententia.

53. *Benignitatis numquam opes abſumpſeris.*] Largiendo enim accipit, & diſpergendo colligit. *Theſpidæ.*

54. *Monedulæ ſemper monedula aſſidet.*]De ijs, qui cum ſui ſimilibus verſantur. Veneti qui ad mare Adriaticum accolunt, quum iam tempus aratri & ſementis faciendæ adeſſet, monedulis dona mittebant, placentas & liba: quibus quidem donis hoc agebatur, vt velut placamenta quædam eſſent & induciarum pacta conuenta: ne illæ Cereris fructum terræ commiſſum effoderent ſublegerentque: quo facto illi quidem diſcedunt, ceterum monedularum nubes, duas aut tres iuxta morem legatorum qui ex vrbibus mitti ſolent, hoſpitalium munerum copiam inſpecturas; ex ſuis amandant. Quibus inſpectis, redeunt, atque illas qua voce inter ſe vti atque inuicem intelligere innatum eſt, accerſunt. Venientes autem nubium inſtar, ſi quæ diximus guſtauerint, intelligunt Veneti ſibi cum volucribus illis confœderationẽ eſſe: ſin illa contemſerint, &tanquam vilia cum dedecore deſpexerint, minimèque guſtauerint; credunt indigenæ, talem illatum deſpectum, famem ſibi pro mulcta allaturum. Quippe ieiunæ monedulæ, quæque,

vt ita loquar, muneribus illis sese corrumpi non permiserunt, ad arua conuolantes, maioremque satorum partem acerbissimè iracundéque effodientes indagantesq; , deprædantur. Monedulæ etiam, quando instar accipitrum, nunc quidem sublimius, nunc verò demissius volant, frigus pluuiamque denunciant.

55. *Semper pusilla Dij pusillis conferunt.*] Callimachi.

56. *Agricola semper in futurum diues est.*] Philemonis. De ijs, qui continua spe aluntur, fore vt malis suis liberentur; in eadem tamen rursum incidunt.

57. *Semper Iouis feliciter tali cadunt.*] De ijs, qui omnino fortunatè agunt. Alij verò de ijs, qui meritò pœnas luunt, mutata dictione εὖ πίπτουσι, in ἐμπίπτουσι.

58. *Aquilam volare doces.*] De ijs, qui quospiam docere ea aggrediuntur, quæ ipsi meliùs se docere volentibus norunt.

59. *Aquilam cornix lacessit.*] Parœmia aperta est. Cornicibus enim studio est aquilas prouocare: illæ autem eas contemnunt, & inferiori volatu ferri sinunt, dum æthera superiorem velocissimis suis pennis sine vllo metu scindunt. Quomodo enim metuere quis illas dixerit, qui earundem robur pernouerit? Sed propria animi quadam magnitudine facessere infra se sinunt.

60. *Semper Leontini apud crateras.*] De ijs, qui semper ijsdem rebus dediti. Leontini enim in Sicilia assiduè poculis seu crateris indulgebant. Quos vt bello Phalaris deuicit, in ipsos crateras [scilicet Ætnæ] iniecit. Vnde & parœmia orta fuit.

61. *Aquila non venatur muscas.*] De ijs, qui rebus minimis non attendunt. Et contrà, citra negationē, de ijs qui circa minutissima occupātur. Dicitur etiam aquila id quod in ædiū fastigio est, quod quidam

προειρημένοι, καὶ ἀδέκαστοί γε, ὡς εἰπεῖν, ἐπιπέτονταί τε ταῖς ἀρούραις, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν κατεσπαρμένων συλῶσι, πικρότατοί γε ἐκεῖνοι σὺν τῷ θυμῷ, καὶ ἀνορύττοντες καὶ ἀνιχνεύοντες. Οἱ κολοιοὶ δὲ ἱερακίζοντες καὶ πετόμενοι, πῆ μὲν ἀνωτέρω, πῆ δὲ κατωτέρω, κρυμὸν καὶ ὑετὸν δηλοῦσιν.

55. Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.] Καλλιμάχου.

56. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.] Φιλήμονος. Ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλαγῆναι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.

57. Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων, μεταγεγραμμένου τοῦ εὖ πίπτουσι, εἰς τὸ ἐμπίπτουσι.

58. Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινὰς, ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

59. Ἀετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ.] Ἡ παροιμία σαφής. ταῖς γὰρ κορώναις ἔργον ἐστὶ τοὺς ἀετοὺς ἐρεσχελεῖν. οἱ δὲ ὑπερφρονοῦσιν αὐτῶν, καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπουσι τὴν κάτω φέρεσθαι πτῆσιν· αὐτοὶ δὲ τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ὠκίστοις τέμνουσιν αὐτῶν πτεροῖς, οὐδέπου δεδιότες. πῶς γὰρ ἂν τοῦτο εἴποι τις, τὴν τῶν ἀετῶν ἀλκὴν ἐπιστάμενος; ἀλλ᾽ ἰδίᾳ τινὶ μεγαλονοίᾳ ἐῶσιν ἔρρειν ἐκείνας κάτω.

60. Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ πότους ἐσχόλαζον· Φάλαρις δ᾽ αὐτοὺς καταπολεμήσας εἰς τοὺς κρατῆρας ἔρριψεν. ἀφ᾽ οὗ ἡ παροιμία.

61. Ἀετὸς μυίας οὐ θηρεύει.] Καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἐπὶ τῶν σμικρολόγων. λέγεται ἀετὸς καὶ τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ

τὸν

τὸν ὄροφον, ὃ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν.

62. Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. οὐ γὰρ ἁλίσκεται ἐν νεφέλαις ὁ ἀετὸς, καὶ δίψους ἀμείνων ἐστὶ, καὶ καμάτου φάρμακον οὐκ ἀναμένει προσαχθὲν ἔξωθεν· ὑπερφρονῶν δὲ καὶ ὑδάτων καὶ τῆς ἀναπαύσεως, τὸν ἀέρα τέμνει πολὺ, καὶ ὀξύτατα ὁρᾷ ἐκ πολλοῦ τοῦ αἰθέρος. τῶν δὲ νεοττῶν αὐτοῦ ἐὰν μὲν σκαρδαμύξῃ τις, τὴν αὐγὴν τῆς τοῦ Ἡλίου ἀκτῖνος δυσωπούμενος, ἐξεώθη τῆς ἑστίας. εἰ δ' ἀντιβλέψῃ καὶ μάλα ἀτρέπτως, ἀμείνων ἐστὶν ὑπονοίας, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγγράφεται. ἐπεὶ αὐτῷ πῦρ τὸ οὐράνιον ἡ τοῦ γένους ἀδέκαστός τε καὶ ἄγραπτος ἀληθῶς ἐγγραφή ἐστιν.

63. Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.] Παρόσον καὶ γηράσκων ἀετὸς κρείττων ἐστὶν νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφειν, τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους πρὸς τὸ κάτω, χρόνῳ συγκαμψάσης.

64. Ἀετὸς θρίπας ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τῶν μικρῶν.

65. Ἀετὸς εἰς θήραν.] Ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως πρός τι ἐχόντων.

66. Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. ὁμοία τῇ, Ἐγὼ πολλῶν θηρίων ψόφους ἀκήκοα.

67. Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.

68. Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ὑπό τινων πασχόντων. τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίων ὁ κάνθαρος.

69. Ἄζηλος πλοῦτος, ὅτι τυφλός.] Ἐπὶ τῶν κεκτημένων τι καλὸν ἄδηλον.

70. Ἀζανιαῖα κακά.] Ἐπὶ τῶν κακοῖς διηνεκῶς προσπαλαιόντων. Ἀζανὴ γὰρ τόπος σκληρὸς καὶ τοῖς γεωργοῖς ἀπρόσφορος.

ἀέτωμα vocant. Ariſtophanes in Auibus: *Veſtras domos ad culmina tegemus.*

62. *Aquila in nubibus.*] De rebus captu difficilibus. Neque enim aquila in nubibus capi ſolet; cùm nec ſiti vincatur, neque adhibito exteriùs contra laſſitudinem medicamine vtatur. Pluuiam autem contemnens & quietem, continuo aëra ſcindens volitat, & acutiſſimè è longinquo æthere cernit. Pullorum autem ſuorum ſi quis ad fulgorem ſolaris radij oculis nictetur, illum ſuſpectum habens, ex nido expellit & deturbat. qui autem contrà oculis immobilibus illum intuetur, omni ſuſpicione maior inter germanos adſcribitur: cũ illi cœleſtis ille ignis, generis incorrupta veraq; ſine inſcriptione adſertio ſit.

63. *Aquilæ ſenectus, Corydi iuuentus.*] Nempe quod aquila etiam vetula præſtantior ſit hac auicula, licet iuuene. Dicitur autẽ aquila vitam amittere, quando roſtri pars ſuperior quæ adunca eſt, ad partem inferiorem cum tẽpore incuruatur.

64. *Aquila thripas videt.*] De ijs qui parua deſpiciunt.

65. *Aquila in venationem.*] De ijs, qui ad rem quampiam perficiendam ſunt aptiſſimi aut inſtructiſſimi.

66. *Tales me ſemper perſequantur hoſtes.*] De ijs, qui quoſpiam contemnunt. Huic ſimilis: *Ego multarum belluarum ſtrepitus audiui.*

67. *Semper Africa aliquid fert mali.*] In eos, qui ſemper aliquid noui mali comminiſcuntur.

68. *Aquilæ ſcarabæus obſtetricatur.*] In eos, qui damnum & iniuriam ab alijs accipiunt. Scarabæus enim aquilæ oua euertendo perdit.

69. *Diuitiæ cæcæ nõ expetendæ.*] In eos, qui præclari quidpiam, ſed ſecretò, poſſident.

70. *Azanæa mala.*] De ijs, qui perpetuò cum malis colluctantur. Azane enim locus eſt aſper & agricolis infructuoſiſſimus.

71. *Accizare mihi videris.*] Acco mulier quædam fuit ob stultitiam traducta: quæ cum sese in speculo contemplaretur, vmbram suam, tanquam aliam quampiam, alloquebatur.

72. *Luciniæ confabulationibus insidentes.*] In verbosos garrulosque.

73. *Mineruæ felem.*] Parœmia in eos vsurpata, qui perperàm meliora deterioribus comparant propter paruam aliquam similitudinem: vt si quis quòd cæsius sit ælurus, illum cum Pallade conferat.

74. *Os ostio carens.*] In garrulos.

75. *Immortale malum est fœmina & necessarium.*] Philemonis.

76. *Athos obumbrat Lemniæ latus bouis.*] Quod in Lemno bos esset ex albo confectus lapide, quem Athos mons obumbrat. Dicitur autem in illos qui molestia aut damno aliquos afficiunt.

77. *Tranquillum aërem remigio pulsas.*] De frustrà laborantibus.

79. *Charetis promissa.*] In eos, qui promptè aliquid facturos se pollicentur.

79. *AEgistei saltus.*] De magnanimis. Callisthenes, libro secundo transformationis hæc de illo alibi refert: quod quum Celænis Phrygiæ vrbe ob iram Iouis Idæi, terræ hiatus, aquæ illuuione factus, multas domos vnà cum hominibus in profundum traxisset; populo periclitante Midam regem oraculum accepisse, terram ita demum coituram, si in illam voraginem, quod in vita humana est præstantissimum, projiceret. Celænitibus autem aurum, argentum, mundumque muliebrem eò conjicientibus, neque malo tamen desinente, Ægisteus Midæ filius secum reputans, nihil in vita pretiosius

71. Ἀκκίζεσθαί μοι δοκεῖς.] Ἀκκὼ γυνή τις ἦν ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἥτις, ἐσοπτριζομένη, τῇ οἰκείᾳ σκιᾷ, ὡς ἑτέρᾳ, διελέγετο.

72. Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.

73. Ἀθηνᾷ τὸν αἴλουρον.] Ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι, διὰ μικρὰν ὁμοιότητα, ἡ παροιμία εἴρηται. ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλλοι.

74. Ἀθύρωτον στόμα.] Ἐπὶ τῶν πολυλόγων.

75. Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν ἀναγκαῖον, γυνή.] Φιλήμονος.

76. Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.] Ἐπεὶ ἐν Λήμνῳ βοῦς λευκοῦ πεποιημένη λίθου ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν λυπούντων τινὰς ἢ βλαπτόντων.

77. Αἰθέρα νήνεμον αἰρήσεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

78. Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις.] Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων ποιῆσαι τόδε ἢ τόδε τι.

79. Αἰγιστέου πήδημα.] Ἐπὶ τῶν μεγαλοψύχων. Καλλισθένης ἐν δευτέρῳ μεταμορφώσεως ὧδε πη περὶ τούτου φησίν· ὅτι κατὰ Κελαινὰς πόλιν τῆς Φρυγίας, διὰ μῆνιν Ἰδαίου Διὸς, χάσμα μεθ' ὕδατος γενόμενον, πολλὰς οἰκίας αὐτάνδρους εἰς τὸν βυθὸν καθείλκυσε· τοῦ δὲ δήμου κινδυνεύοντος, Μίδας ὁ βασιλεὺς χρησμὸν ἔλαβε, συνελεύσεσθαι τὴν γῆν, ἐὰν εἰς τὸ βάραθρον βάλῃ τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ· τῶν δὲ Κελαινιτῶν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ τὸν κόσμον τῶν γυναικῶν εἰς τὸ χάσμα ῥιψάντων, καὶ μηδ' οὕτω τοῦ κακοῦ λήγοντος, Αἰγίστεος ὁ υἱὸς τοῦ Μίδα, λογισάμενος μηδὲν εἶναι τιμιώτερον ἐν βίῳ ψυχῆς, ἀναπηδήσας καὶ δοὺς

περι-

περιπλοκαῖς τῷ γεννήσαντι, καὶ ἀποταξάμενος τῇ γυναικὶ Θιμοθέᾳ, μεθ' ὁρμῆς ἔφιππος εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη.

80. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.] Ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ μικρῶν. ἐρωτώντων γάρ τινων, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων· τοῦτό τινες ἀπεφθέγξαντο, Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

81. Αἰγὸς τρόπος.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακά· ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας·

82. Ἡ Αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.] Οὕτω γὰρ λέγεται, Κορινθίων Ἥρᾳ Ἀκραίᾳ θυόντων, ἣν λέγεται ἱδρῦσαι Μήδειαν, οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμισθωμένοι, γῇ κρύψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι. Ἡ δὲ αἲξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευεν. Πτύελον ἀνθρώπου θανατηφόρον εἶναι λέγοντες ζώῳ ἑτέρῳ, καλῶς ἴσασιν αἶγες, καὶ φυλάττονται. μέλλουσα δὲ ἡ αἲξ ἀποσφάττεσθαι, σαφῶς οἶδε· καὶ τὸ μαρτύριον, οὐκ ἂν ἔτι τροφῆς προσάψαιτο. Λέγουσιν Ἄραβες, ὅτι τὰ παρ' αὐτοῖς ποίμνια παίνεται ὑπὸ μουσικῆς μᾶλλον ἢ ὑπὸ τοῦ χιλοῦ. τὸ δὲ ἁλμυρῶν ἐσθίειν, ἥδιον· ποιεῖται γὰρ τὴν τοιαύτην τροφὴν, ποτοῦ ὄψον. Τά γε μὴν πρόβατα κἀκεῖνο οἶδεν, ὅτι αὐτοῖς ὁ Βορρᾶς καὶ ὁ Νότος συμμάχονται πρὸς τὸ τίκτειν, οὐ μεῖον τῶν ἀναβαινόντων αὐτὰ κριῶν. οἶδε καὶ, ὅτι ὁ μὲν Βορρᾶς ἀρρενοποιός ἐστιν, ὁ δὲ Νότος θηλυγόνος. καὶ ἐὰν δέηται τοῦ γόνου τοῦδε ἢ τοῦδε, ὀχευομένη ἡ οἶς πρὸς τὸν ἀπέβλεψεν ἢ πρὸς τόν. Ἀχιλλεὺς μὲν οὖν, ἵνα ὁ φίλος αὐτοῦ κείμενος ἐπὶ τῆς πυρᾶς καυθῇ, καὶ εὐχῆς ἐδεῖτο, καὶ ἡ Ἶρις παρεκάλει τοὺς ἀνέμους αὐτῷ, ὦ καλὲ Ὅμηρε. αἱ δὲ οἶς ἀπραγμόνως τοὺς ἀνέμους εἰς ὠδῖνα σφετέραν ὑπηρέτας ἀκλήτως ἔχουσι. σκοποὶ δὲ ἄρα τούτων καὶ ποιμένες ἀγαθοί.

anima, patrem amplexus, & Timotheæ vxori valedicto, cum impetu sese in locum, quo terra discesserat, equo insidens, præcipitauit.

80. *AEgienses neque tertij, neque quarti.*] In homines viles, ac prorsus nullius neque frugis neque pretij. Nam cum quidam percunctarentur, quinam Græcorum essent præstantissimi; responderunt illis: Ægienses neque tertij, neque quarti.

81. *Capræ mos.*] De ijs, qui ipsi sibi exitium & interitum accersunt. A Corinthiaco desumptum prouerbio, quo dicitur:

82. *Capra gladium præbens.*] Fama est, Corinthijs Iunoni Ascreæ, cui Medea statuam posuisse fertur, sacrificantibus, eos qui in vicinia habitabant, mercede conductos cultrum occultasse, modisque omnibus vt lateret annixos: quem tamen capra pedibus fodicando eruit. Saliuam hominis alijs animantibus esse noxiam, quum exactè sciant capræ, ab ea sibi cauent. quin & quando iam mactanda sit, manifestè nouit capra. Cuius rei argumentum est, quod tum non amplius pabulum attigerit. Aiunt Arabes, greges suos musicâ magis quam cibo pinguescere. Salsis autem vesci, illis iucundissimum. Fit enim, vt talis alimonia eis in potum sit condimentum. Est & hoc ouibus cognitum, Boream Notumque ad fœtum concipiendum non minus ipsis auxilio esse, quam ipsos arietes à quibus ineuntur. Item hoc, Boream masculo fœtui generando; Notum autem fœminino adminiculari. Proinde quando huius aut illius generis indiget, ouis ad hunc aut illum ventum gradiens aspicit. Et Achilles quidem, quo amicus in pyra iam positus cremaretur, prece, votisque indigebat; & Iris ventos illi aduocabat, bone Homere: oues verò sine labore ventos etiam non inuocatos ad partũ suum administros habent. Cuius rei pastores etiam curam gerunt.

83. *Capra*

83. *Capra Scyria.*] Multum quidem lactis ferunt illæ capræ; cæterùm dum mulgentur, mulctras euertunt.

84. *Oedipi imprecationes.*] In eos, qui maximis infortunijs diuexantur.

85. *Sanguine flere.*] De ijs, qui, quum omnia facerent vt aliquid cuipiam perſuaderent, tamen id facere non poſſent, veteres hoc modo loquebantur: Non perſuadeas illi, vel ſi ſanguine fleas. Dicunt etiam, Vel ſi ſanguine quis gemat, non perſuaſerit.

86. *Tolle calcar.*] De ijs, qui in vindictam imminent.

87. *Pedem luto extrahere.*] In illos, qui, quo ſe difficultatibus expediant, conſultant. Dicitur etiam:

88. *Pedem extra culpam ſiue crimen aut accuſationem extrahere.*]

89. *Inutilis rebus pudor nempe in malis.*] Sophoclis admonitio.

90. *Semper anteriora meliora.*] De ijs, qui, cùm primò proſpera vſi fuerint fortuna, poſteà aduerſa exagitantur.

91. *Statuis ab ipſis hic farinas exigit.*] In eos, qui nullo compaſſionis & commiſerationis affectu tanguntur.

92. *AEzioneus alius.*] *AEzones populus* erat familiæ Cecropidæ. Comici autem in maledicos torquebant. vnde & maledicere αἰζωνεύεσθαι vocabant. Vt Menander in Ciſtophoro. Plato autem in tractatu de Fortitudine: Nihil ad iſta dicam, quum tamen poſſim; ne me dicas Azonea eſſe: nempe maledicum. Hinc ergo parœmia.

93. *Tollam citò.*] Hoc vti ſolent ij, qui operâ ſuâ alijs adeſſe & ſubuenire ſunt parati.

94. *Reuereor amicitiam ſeneſcens.*] De ijs, qui in ſenecta ætate munditer ſe gerunt

95. *AEthiops non albeſcit.*] In eos, qui mutari nequeunt.

96. *Captantes capti ſumus.*] In eos,

83. Αἲξ Σκυρία.] Πολυγάλακτοι δὲ αὗται. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῆς ἀμολγῆς ἀνατρέπουσι τὰ ἀγγεῖα.

84. Αἱ Οἰδίποδος ἀραί.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.

85. Αἵματι κλαίειν.] Ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πεῖσαι πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί. οὐδ' ἂν πείσῃ αὐτὸν, οὐδ' αἵματι κλαίων. λέγουσι δὲ καὶ, οὐδ' ἂν αἵματι στένων, πείσειεν.

86. Αἶρε πλῆκτρον.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἄμυναν ἀντικινουμένων.

87. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ.] Ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καί·

88. Αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας.

89. Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.

90. Αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.] Ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν εὐδαιμονούντων, ὕστερον δὲ δυστυχούντων.

91. Αἰτεῖ καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφιτα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμπαθῶν.

92. Αἰζωνεὺς ἄλλος.] Αἰζωνεῖς δῆμος ἦν φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ εἰς βλασφήμους· ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ. Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησίν· Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γε, ἔχων εἰπεῖν· μή μοι εἴπῃ Αἰζωνέα εἶναι· ἤτοι βλάσφημον. ἐντεῦθεν ἡ παροιμία.

93. Αἱρήσω τάχα.] Οἱ πειρώμενοι μετελθεῖν ἔργῳ τινὰς, εἰώθασι ταύτην λέγειν.

94. Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας διακοσμιῶν.

95. Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἀμεταβλήτων.

96. Αἱροῦντες ᾑρήμεθα.] Ἐπὶ

τῶν

τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν, εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.

97. Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.]

98. Αἰθίοπα σμήχεις.] Ὁμοία τῇ·

99. Χύτρας ποικίλλεις, ᾠὸν τίλλεις.

100. Αἰσχύνη πόλεως, πολίτου ἁμαρτία.] Ἐξ ἀποφθέγματος.

qui se victores aliorum fore sperantes, in eorum mox potestatem redacti sunt.

97. *Turpe est & mansisse diu vacuumque redire.*]

98. *Aethiopem lauas.*] Simile huic:

99. *Ollas exornas, ouum vellis.*]

100. *Dedecus vrbis, ciuis delictum.*] Ex Apophthegmate.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

1. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων· οὐ γὰρ ἐνδίκως ἐκτείναντο Αἴσωπον οἱ Δελφοί.

2. Αἴρειν μασχάλην.] Ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων ἀγροικῶς.

3. Αἶρε δάκτυλον.] Ἐπὶ τῶν νενικηκότων. ἐπαίρουσι γὰρ τὴν χεῖρα, σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι.

4. Αἰγιθαλοῦ τολμηρότερος.] Σαφὴς ἡ παροιμία. Ὁ δὲ αἰγιθαλὸς ζῶόν ἐστι, καὶ τῶν μὲν μικρῶν ὀρνίθων ὑπερφρονεῖ· ἐπιτίθεται δὲ ταῖς αἰξὶ κατὰ τὸ καρτερόν, καὶ μέν τοι τοῖς οὔθασιν αὐτῶν προσπετόμενος, εἶτα ἐκμυζᾷ ἐκ τοῦ γάλακτος, καὶ τὴν τιμωρίαν τὴν ἐκ τοῦ αἰπόλου οὐ δέδοικε· καί τοι πονηρὸν αὐταῖς μισθὸν ὑπὲρ τῆς πλησμονῆς ἀποδίδωσι· τυφλοῖ γὰρ τὸν μαστὸν ὅταν σπάσῃ, καὶ ἀποσβέννυσι τὴν ἐκεῖθεν ἐπιρροήν. Αἲ, αἲ τὸ ἡδὺ θεῖον ἀνθρώποις κακόν. Ὅταν τις εἰδῇ τἀγαθὸν, χρῆται δὲ μή. Ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυεῖν μόνοιν, Δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου, Εἱμαρμένων δὲ τῶν κακῶν βουλευμάτων, Κακὰς ἀμοιβάς ἐστι καρποῦσθαι βροτοῖς. Πολλαῖσι μορφαῖς οἱ θεοὶ σοφισμάτων Σφάλλουσιν ἡμᾶς κρείττονες πεφυκότες. Μενάνδρου.

CENTVRIA II.

1. *Aesopicus sanguis.*] De ijs, qui iniustè necantur: Delphi enim Æsopum per nefas & contra æquitatis leges sustulerant.

2. *Tollere axillam.*] De ijs, qui rusticè admodum tripudiant.

3. *Tolle digitum.*] De ijs, qui in certamine succumbunt. Manum etenim in altum sustollere solebant, quo quasi certissimo argumento se victos esse innuebant.

4. *Paro audacior.*] Aperta satis paroemia est. Ægithalus enim animal est audacissimum, quod reliquas minutas aues omnes præ se contemnit. Insidiatur autem vel maximè capris, & vberibus ipsarum aduolans, lac inde exsugit, neque à pastore sibi propterea metuit. Improbam verò & iniquam pro exhibita sibi sagina mercedem reponere solet. obstruit enim vber quod semel apprehendit, prohibetque omnino lactis exinde fluxum.

Heu, heu, Dei mortalibus nectunt malum,
Quando bonum videt quis & non vtitur.

Hæc ad hunc locum non videntur spectare: neque omnes sunt versus Menandri, neque eodem pertinent. Primus autem instar paroemiæ notatus erat. Reliqui tanquam soluta oratio, eiusque interpretatio.

5. *ÆSopicus ſanguis.*] De ijs, qui ſceleribus numquam expiandis aut eluendis ſunt obnoxij. eò quod Deus Delphis, quòd iniuſtè Æſopum de medio ſuſtuliſſent, iraſceretur.

6. *Aquilæ gratiam referam.*] De ijs, qui citò ingenti remuneratione gratiam referunt. Quum vndecim homines ardente ſole triturarent, ſiti fatigati, vnum ex ſuis ad fontem vicinum, aquam allatum miſerunt: qui abiens, falcemque meſſoriam manu tenens, vaſque aquæ hauriendæ aptum humeris gerens, vbi ad fontem peruenit, aquilam deprehendit à ſerpente fortiter cauteque circumplicatam, ac ferè iam ſuffocatam. Quamuis enim fortè fortuna aquila in illum inuolauerat, non tamen ſuperare illum, aut nexu ſe illo expedire, neque iuxta Homericum illud, natis ſuis eſcam afferre potuerat: ſed ſpiris illius detenta, non illum perditura, ſed ipſa hercle iam iam peritura erat. Videns ergo agricola, ſiue etiam auditu edoctus, auem illam Iouis eſſe nunciam, ſerpentemque malam beſtiam eſſe ſciens, falce ſua illum ſcindit medium, aquilamque vinculis alioquin inextricabilibus diſſoluit. Deinde hauſta aqua redit, vinoque admiſcens, omnibus præbuit: qui ſæpiùs in prandio bibēdi vicem gnauiter repetierunt. Quumque ille quoque deinceps eſſet bibiturus (nam hactenus pocillator tantùm illorum, non autem compotor fuerat) poculumque labris admoueret, aquila illa ab ipſo ſeruata, ſalutis obtentæ illi præmium rependit, felicique eius fortuna adhuc in illo loco hærens, in calicem incidit, & potum effundit. Quare ille offenſus (nam & ipſe ſitiebat) agnita aue, Si tu, inquit, talis es, talemque gratiam ſalutis tuæ auctoribus refers, quiſnam deinceps ſtudium ſuum in alium oſtendat, ob Iouis reuerentiam, gratiarum præſidis atque

5. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσιν ἐνεχομένων. ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἴσωπον, ὠργίσθη ὁ θεός.

6. Ἀετοῦ χάριν ἐκτίσω.] Ἐπὶ τῶν ταχέως μεγάλαις δωρεαῖς ἀντιχαριζομένων. Ἀλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος, δίψει πιεζόμενοι, τὸν ἀριθμὸν εἰς καὶ δέκα, ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτονούσης κομίσαι ὕδωρ. ὁ κεῖσε ἀπιὼν, τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον, κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν. ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπό τινος ὄφεως, ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος, ἀποπνιγόμενον ἤδη. ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀετὸς, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος * οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς * κρείττων γενόμενος ἐγένετο. οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν, τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν· ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν, ἔμενεν οὐ μὰ δι' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολεῖσθαι. εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς, ἢ καὶ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ διακόπτει τὸν θῆρα. καὶ μέντοι τῶν ἀφύκτων δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει· ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ, ἧκε, καὶ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας, ὤρεξε πᾶσιν· οἱ δὲ ἄρα ἔξεπιον καὶ ἀμυστὶ, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι. ἔτυχε δὲ ὑπηρέτης καὶ ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὤν. ἐπεὶ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ σωθεὶς ἀετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ, καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου, ἔτι διατρίβων ἐπὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι, καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε· καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ ἐκεῖνος ὢν (καὶ γὰρ καὶ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτῆρσι τὰς χάριτας· ἀλλὰ πῶς ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθεῖτο εἴς τινα, αἰδοῖ Διὸς, χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ

καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο· ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας, ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβαλεῖν, ἐμημεκὼς ἐς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις, καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Οὕτως ὁ ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Τὸν δὲ χρυσάετον, ὡς δ' ἄλλοι φασὶν, ἀστερίαν, οὐ μόνον νεβροῖς, ἀλλὰ καὶ ταύροις ἐπιτίθεσθαι κατὰ τὸ καρτερόν· ὁ μὲν γὰρ κεκυφὼς κάτω νέμεται ὁ ταῦρος· ὁ δὲ ἀετὸς ἐπὶ τῷ τένοντι τοῦ ζώου καθίσας ἑαυτὸν, παίει τῷ στόματι συνεχέσι καὶ καρτεραῖς ταῖς πληγαῖς. ὁ δὲ, ὥσπερ οἰστρηθεὶς, ἐξάπτεται, καὶ ᾗ ποδῶν ἔχει φυγῆς ἄρχεται. καὶ ἕως μὲν εὐήλατα, ὁ ἀετὸς ἥσυχός ἐστι. καὶ ἐπιποτᾶται παραφυλάττων· ὅταν δὲ τὸν ταῦρον θεάσηται πλησίον κρημνοῦ γενόμενον, κυκλώσας τὰ πτερὰ, καὶ ὑπερτείνας αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐποίησε τὰ ἐν ποσὶ μὴ προορώμενον, κατενεχθῆναι βιαιότατα· εἶτα ἐμπεσὼν καὶ ἀναῤῥήξας τὴν γαστέρα, ῥᾳδίως χρῆται τῇ ἄγρᾳ εἰς ὅσον ἐθέλει. θήρας δὲ ἀλλοτρίας οὐχ ἅπτεται κειμένης, ἀλλὰ χαίρει τοῖς ἑαυτοῦ πόνοις· κοινωνίαν τε τὴν πρὸς ἄλλον ἥκιστα ἐνδέχεται. κορεσθεὶς δὲ, εἶτα τοῦ λοιποῦ πονηρὸν ἆσθμα καὶ δυσωδέστατον καταπνεύσας, ἄβρωτα τοῖς ἄλλοις τὰ λείψανα ἐᾷ. καὶ μέν τοι καὶ ἀλλήλων ἀπῳκισμένας οἰκοῦσι καλιὰς, ὑπὲρ τοῦ μὴ διαφθείρεσθαι ὑπὸ θήρας, καὶ λυπουμένους λυπεῖν. ζηλοτυπώτατος δέ ἐστι ὁ ἀετὸς πρὸς τὰ νεόττια. ἐὰν γοῦν θεάσηταί τινα προσιόντα, παίει τοῖς πτεροῖς αὐτὸν, καὶ τοῖς ὄνυξι λυμαίνεται.

7. Αἰτναῖος κάνθαρος.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων τῷ σώματι.

8. Ἄϊδος κυνῆ.] Ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. ταύτῃ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργὼ ἐδειροτόμησεν.

inſpectoris? Sic ille: cõuerſusq; ad alios qui biberant, palpitantes emorienteſque animaduertit. Conſciſſus autem, vt conjicere licet, ſerpens in fontem delapſus, aquam veneno ſuo infecerat. Sicque aquila ſeruatori ſuo parem mercedem reddidit. Aurea autem, ſeu vt alij dicunt, Aſteria aquila, non ſolùm in hinnulos, ſed & in tauros aſſiduè impetum facit maximum. Nam cùm taurus capite inclinato paſcatur, aquila in collo illius ſeipſam locans, roſtro ipſum plagis continuis fortibuſque cædit: qui proinde tanquam oeſtro actus incenditur, quaque pedes ferunt, fugam occeptat. Et quamdiu quidem per plana fertur, aquila ſe quietam tenet, illique inequitat: quum autem præcipitio proximam videt, alis in circulum conformatis, & ob oculos eius expanſis, viſum illorum quæ ante pedes impedimenta ſunt, illi eripit; vtque ſumma vi in illa feratur efficit. Deinde illum inuadens, ventrem eius diſrumpit, & facile venationis ſuæ præda ad libitum vtitur. Alienam nunquam tangit: ſed ſuo labore partis oblectatur, minimeque ipſa communicationem cuiuſquam admittit. Poſtquam autem iam ſatura eſt, tetrum anhelitum ac peſſimè olentem ſpirans, reliquias cibi inutiles alijs permittit. Aquilæ aliæ ab alijs ſemotæ nidificant, ne ob venationem contendere, moleſtiaque affectæ, inuicem illam reponere cogantur. Pullos ſuos aquila ſumma in omnes æmulatione amat. Si quem enim eo accedentem viderit, illum alis verberat, & vnguibus lædit.

7. *AEtnæus ſcarabæus.*] De ijs, qui vaſto ſunt corpore.

8. *Orci galea.*] De ijs, qui ſe arte quadam tegunt & occultant. Tali enim Plutonis galea Perſeus vſus, Gorgoni caput amputauit.

9. *Ardes in peplo*, siue, *Ardens peplus.*] In illos, qui seditionem excitant, & clam adurunt. quod Deianira peplum suum Herculi miserit, in quo & exustus fuit.

10. *Gratiæ non in cælo.*] Subaudi, *sed & in terra.* Dicitur de valdè liberalibus. Tres porrò sunt Gratiæ, Aglaïa, Euphrosyne, & Euterpe.

11. *Nudæ Gratiæ.*] Quòd oporteat munus liberaliter, nec cum iactantia, largiri, monet.

12. *Vir subdolus in foueam incidet.*] Nempe, maleficus improbusque. Αἰόλος enim tria significat: Prauum, vt hîc: Varium, vt apud Homerum, κορυθαίολος Ἕκτωρ: & nomen proprium viri, qui summam ventorum peritiam habebat: atque hinc ventorum Deus est habitus. Hic Telepora Læstrygonia in vxorem ducta, sex filias ex illa sustulit, & totidem filios. Et masculis quidem nomina hæc: Iocastus, Zuthus, Phalacrus, Chrysippus, Pheremon & Androcles. Puellis autem, Iphthe, Æole, Peribœa, Dia, Astycratea, & Hyphæstia.

13. *Littori loqueris.*] De surdis.

14. *Ibyci grues.*] De ijs, qui præter expectationem scelerum ac delictorum suorum pœnas luunt. Ibycus enim à latronibus interfectus, visas grues testes aduocabat: posteà latrones in theatro, visis gruibus, inter se Ibyci grues esse dicebant, & condemnati, pœnas dederunt.

15. *Olerum additamenta.*] De rebus, quæ nihil prosunt.

16. *Aiacis risus.*] De ijs, qui temerè & impudenter cachinnantur.

17. *Nondum enixa capra est: iam ludit in ædibus hædus.*] De rebus nondum natis, seu factis, sed quæ adhuc im-

9. Ἄιθεις ἐν πέπλῳ, καὶ αἴθων πέπλος.] Ἐπὶ τῶν στάσεις ἐγειρόντων καὶ ὑποκκαιόντων· ἡ γὰρ Δηϊάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ' οὗ ἐκαύθη.

10. Αἱ χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ.] Συνυπακούεται τὸ, κἂν τῇ γῇ. λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐεργετούντων. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ χάριτες, Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη, καὶ Εὐτέρπη.

11. Αἱ χάριτες γυμναί.] Ὅτι δεῖ τὴν δωρεὰν ἀφειδῶς ἢ ἀκενοδόξως χαρίζεσθαι.

12. Αἰόλος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖται.] Ἤτοι ὁ πανοῦργος καὶ πονηρός. Αἰόλος δὲ σημαίνει τρία. τὸν πονηρὸν, ὡς ἐνταῦθα· τὸν ποικίλον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, κορυθαίολος Ἕκτωρ· καὶ ὄνομα κύριον. ὅστις ἦν ἀνὴρ εὐστοχώτατος τὰ περὶ ἀνέμους, κἀντεῦθεν καὶ θεὸς τῶν ἀνέμων ὑπείληπται· οὗτος Τηλεπώραν γήμας τὴν Λαιστρυγόνα, ἐγέννησε θυγατέρας ἕξ, καὶ ταύταις ἴσους υἱούς· εἰσὶ δὲ τοῖς μὲν ἄρσεσι τὰ ὀνόματα Ἰόκαστος, Ξοῦθος, Φαλακρὸς, Χρύσιππος, Φερήμων, καὶ Ἀνδροκλῆς· τῶν δὲ παρθένων Ἴφθη, Αἰόλη, Περίβοια, Δία, Ἀστυκράτεια, καὶ Ὑφαιστία.

13. Αἰγιαλῷ λαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.

14. Αἱ Ἰβύκου γέρανοι.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως κολαζομένων ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρούμενος, γεράνους ἰδὼν ἐμαρτύρατο. εἶτα οἱ λῃσταὶ ἐν θεάτρῳ γεράνους θεώμενοι, Αἱ Ἰβύκου γέρανοι, ἔλεγον, καὶ ἀνακριθέντες ἐκολάσθησαν.

15. Αἱ λαχάνων προσθῆκαι.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων.

16. Αἰάντειος γέλως.] Ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.

17. Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματι παίζει.] Ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων ἢ γενο-

γεγονότων, ἀλλ᾽ ἁπλῶν ὄντων, καὶ τὰ τῶν τελείων ἐθελόντων ποιεῖν.

18. Αἰεὶ γέροντι νέαν προσβάλλει κόρην.] Ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων, βουλομένων δὲ νέαις συνευνάζεσθαι.

19. Ἀκεσσαίου σελήνη.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων πρᾶξαί τι. ἦν δὲ κυβερνήτης, ὃς, ῥάθυμος ὤν, ἔλεγε διὰ παντὸς ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένοιτο.

20. Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.] Ἱππόλυτος εἶπε τοῦτο πρὸς τὴν Φαίδραν, λέγουσαν αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ ὅλους.

21. Ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.] Ὅμοιον αὐτῷ ἐστι, τὸ, Αὐτόματοι δ᾽ ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτα, ἴασιν, ἐπὶ τῶν αὐτομάτως παραγινομένων που.

22. Ἄκουε τοῦ τέτταρα ὦτα ἔχοντος.] Αὐλητὴς ἦν, περὶ οὗ εἶπεν ἡ Πυθία τισὶ, ὡς παραφυλάττοιντο· οἱ δὲ ἠμελήσαντο. ἔνιοι μὲν ἐπὶ τοῦ πολλὰ εἰδότος ἢ ἀκούοντος· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων· ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον καλοῦσιν.

23. Ἀκεσίας ἰάσατο.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ χεῖρον ἰωμένων. καὶ Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

24. Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.] Ταύτης ταῖς κινήσεσιν οἱ ἀγροῖκοι προστρέχουσι, καὶ μαντείας ἐξ αὐτῶν ποιοῦνται. τίθεται οὖν ἐπὶ τῶν φαύλως μαντευομένων.

25. Ἄκις ποταμός.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. ψυχρὸς γάρ ἐστιν οὗτος.

26. Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις.] Οἱ τὴν Αἴγιναν οἰκοῦντες, ἐκπεσόντες αὐτῆς διὰ πόλεμον, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ τὸν χρησμὸν τοῦτον εἶπεν. καὶ συμβάλλοντες, τὸ ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες, κατὰ μέσον ᾤκισαν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δυνοήτων.

perfectæ sunt, quæ tamen, ea, quæ perfectarum sunt rerum, affectant.

18. *Semper seni da virginem iuuenculam.*] De ijs, qui licet sint ætate ferè decrepiti, nihilominus tamen iuuencularum concubitus appetunt.

19. *Accessei luna.*] De ijs, qui res indies procrastinando differunt. Fuit hic Acessæus Nauclerus ignauus & negligens, quique perpetuò in ore habebat, Lunam expecta, quo cũ lumine semper nauigaret.

20. *Importuna beniuolentia nihil ab odio differt.*] Hippolyti sententia est ad Phædram, dicentem se illum præ cæteris mortalibus amare.

21. *Conuiuæ amicis non vocati amici eunt.*] Simile huic: *Sponte bonis mos est conuiuia adire bonorum.* De ijs, qui non vocati alicubi se immiscent.

22. *Audi quatuor habentem aures.*] Tibicen talis fuit, de quo vt sibi cauerent, Pythia quibusdam edixit. Quo illi neglecto, perierunt. Nonnulli accipiunt de eo, qui nouit siue audit multa. Alij verò de veracibus, velut si de Apolline res esset, quem quadrimanũ & quadriaurẽ vocant.

23. *Acesias medeatur.*] In illos, qui in peius medicantur. Aristophanes: *Acesias podicem medicatus est.*

24. *Viridis locusta non facilè mouetur.*] Ad huius motus agricolæ concurrunt, & suas vaticinationes exinde coniectant. De ijs vsurpari solitum, qui vanè atque etiam falsò vaticinantur.

25. *Acis fluuius.*] De vehementer frigidis. Gelidissimus enim ille.

26. *Vt obtineas medium, summum cape.*] Æginætæ vi belloque patriâ eiecti, Apollinem consuluerunt, qui eiusmodi responsum reddidit. Illi ergo oraculum interpretantes, editiori quodam loco occupato, in medio eius habitarunt. De rebus obscuris atque intellectu difficilioribus vsurpatur.

27. *Acesæi & Heliconis opera.*] De rebus admiratione dignis. Illi enim primi Mineruæ peplum confecerunt.

28. *Non sponte qui delinquit, haud est improbus.*] Sophoclis sententia.

29. *Audi quæ ex corde dicuntur.*] De ijs, qui apertè quæ sentiunt explicant.

30. *Acanthia Cicada.*] In mutos & amusos: neque enim canunt ibi cicadæ. Cuiusmodi & illud: *Rana Seriphia.*

31. *Ab Academia venis.*] Perinde est ac si dicas, sapiens ac serius es. Academia porrò gymnasium erat Athenis nemoribus consitum, in quo Plato versabatur: sic dictum ab Hecademo quopiam Heroe, ac proinde anteà etiã Hecademia vocabatur, vt & Aristophanes auctor & Harpocration. Tria porrò gymnasia fuerunt, Lyceum, Cynosarges, & ipsa Academia; ita vocitata ab Academo qui illam dedicavit.

32. *Sine capite fabula.*] De ijs, qui imperfecta & mutila loquuntur. Plato: *Sine capite reliquerim fabulam.*

33. *Non mouenda moues.*] De ijs, qui valdè absurda designant: quòd non conueniat, neque busta, neque sepulchra, neque ædium culmina mouere.

34. *Hedera post anthesteria.*] De ijs, quæ seriùs fiunt.

35. *Summo digito attingere.*] De non bene in re quapiam exercitatis.

36. *Incus fragoris maxima haud timet sonos: Cordata nec mens irruentis vim mali.*]

37. *Inuitus quidem vt Iupiter nouit.*] De ijs, qui inuiti aliquid promittunt; nempe iuxta illud: *Tamquam qui cupiat animo minimè cupienti.*

38. *Nouaculam saginas.*] De ijs, qui multo alimento vtuntur, nihil tamen in corpus dimittunt. Alij de impossibilibus interpretantur.

39. *Salem vehens dormis.*] In eos, qui vel in maximo periculo constituti;

27. Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα.] Ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν.

28. Ἄκων δ' ἁμαρτὼν, οὔτις κακός.] Σοφόκλεια ἡ γνώμη.

29. Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.] Ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως ἃ φρονοῦσι διεξιόντων.

30. Ἀκάνθιος τέττιξ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων. οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες. Ὡς καὶ τὸ, Βάτραχος Σερίφιος.

31. Ἀκαδημίηθεν ἥκεις.] Ἤτοι, σοφὸς καὶ σπουδαῖος ὑπάρχεις. Ἀκαδημία δὲ ἦν γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις ἀλσῶδες, ἐν ᾧ διέτριβε Πλάτων, ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος· πρότερον δὲ Ἑκαδημία ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, ἔτι δὲ καὶ Ἁρποκρατίων. Ἀκαδημία τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτοῦ Ἀκαδήμου.

32. Ἀκέφαλος μῦθος.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων· Πλάτων· Ἀκέφαλον καταλίποιμι μῦθον.

33. Ἀκίνητα κινεῖς.] Ἐπὶ τῶν λίαν παράνομα πραττόντων. ὅτι οὐ δεῖ κινεῖν τύμβους, μηδὲ τάφους, μηδὲ ὀρόφους.

34. Ἁ κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.] Ἐπὶ τῶν βραδέων.

35. Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων.

36. Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται τοὺς ψόφους· Καὶ νοῦς ἐχέφρων πᾶσαν ἕλκουσαν βίαν.]

37. Ἄκων μὲν ὡς Ζεὺς οἶδεν.] Ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι. ὡς καὶ τὸ· Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

38. Ἀκόνην σιτίζεις.] Ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς σῶμα ἐπιδιδόντων. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

39. Ἅλας ἄγων καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ τινὶ κινδύνῳ καθευδόντων

των καὶ ῥαστωνευομένων· ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος, εἶτα καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι, καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. Ὁ δὲ Διογενιανὸς οὕτω φράζει τήνδε τὴν παροιμίαν·

40. Ἁλῶν δὲ φέρτης ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ᾽ ἔβη.] Ἔμπορος γάρ τις ἅλας ἄγων καὶ ἀποκαθευδήσας ἀπώλεσεν αὐτοὺς, τῆς ἀντλίας ἐπαναβάσης. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἅπερ προσεπόριζον ἀπολλυόντων.

41. Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.] Δήλη ἡ παροιμία. Φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.

42. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.] Ἐπὶ τῶν ἀληθῶν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγρα τόπος τῆς Λοκρίδος. Μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ. Λοκροὺς δέ φασι τοὺς ἐπιζεφυρίους, πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας, αἰτῆσαι συμμαχίαν Λακεδαιμονίους. τῶν δὲ στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φησάντων, διδέναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκόρους, οἰωνισαμένους τὸ κερτομηθὲν, τήν τε ναῦν ἀποστρέψαι, καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκόρων, συμπλεῖν αὐτοῖς. Νικησάντων δὲ αὐθήμερον, καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι· ἐπεὶ δὲ εὑρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν, τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δέ.

43. Ἀλεκτρυὼν ἐπιπηδᾷ.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶς ἀναμαχομένων τὴν ἧτταν. οἱ ἀλεκτρυόνες ὑπεράγαν οὐκ ᾄδουσιν ἐν τοῖς ὑγροῖς χωρίοις, καὶ ἔνθα νοτιώτερός ἐστιν ὁ ἀήρ. ψυχροὶ δὲ ἄρα ὄντες τὴν σύγκρασιν οἱ τέττιγες, εἶτα μέν τι πυρουμένους τοῦ ἡλίου ᾄδουσιν· ἀλεκτρυόνες γε μὴν καὶ ὄρνιθες οἱ ἐθάδες, πτερυσσόμενοι ἢ φευαττόμενοι καὶ ὑποτρύζοντες, χειμῶνα δηλοῦσι. Πετόμενοι δὲ ὄρνιθες εἰς ἀλλήλους καὶ δι᾽ ἀλλήλων θέοντες, χειμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσιν.

dormiunt, aut alioqui negligenter agunt. Mercatore enim quopiam, postquam nauem sale onerasset, dormiente, accidit vt sentina superueniens, salem corrumperet. Diogenianus autem ita parœmiam effert:

40. *Sal abijt illuc vnde dimanauerat.*] Mercator enim salem vehens, dormiensque, illum perdidit; sentina illi superfusa. Vsurpatur igitur in illos, qui quæ priùs sibi acquisierant, illa ipsa amittunt.

41. *Salem & mensam ne prætereas.*] Aperta parœmia. Illis enim duobus amicitiam nobis conciliamus.

42. *Veriora quàm quæ apud Sagram.*] De ijs, quæ vera sunt, licet ijsdem fides derogetur. Sagra locus erat Locridis. Meminit & Menander in Dedicata huius parœmiæ. Ferunt autem Locros qui ad Zephyrum incolunt, quum bellum aduersus vicinos suos Crotoniatas haberent, auxilium à Lacedæmonijs petiuisse. Illis verò, exercitum se quidem non habere, dare autem se illis Castorem & Pollucem dicentibus; Locrenses scomma in omen vertentes, nauem soluisse, & Iouis illos geminos, vt vnà secum nauigarent, orasse. Quumque eodem die vicissent, eiusque rei fama Spartam vsque perlata fuisset, primò quidem minimè fuisse creditam: postquam autem vera inuenta est, de verissimis quidem, quibus tamen non creditur, dici cœptum esse.

43. *Gallus Gallinaceus insilit.*] De ijs, qui postquam victi sunt, generosè pugnam redintegrant. Galli non valdè canunt in locis humidis, aut vbi aër humidior est: cicadæ autem, cùm frigida sint temperatura, sole inardescēte canunt. Galli porrò gallinæque cicures, alas concutientes, seseque efferentes ac submissè quid cantillantes, tempestatem prænunciant. Eædem volatu mutuo in se incurrentes, serenitatem significant. Cæterum circa paludes aut ripas fluminum congregatæ, tempestatem futuram non ignorant.

44. Sal

44. *Salsuginosum auditum lauit poculento sermone.*] De ijs, qui à prauo ad honesta se conferunt.

45. *Aliud remi genus.*] De ijs, qui mores suos immutarunt.

46. *Molita vita & macerata.*] De ijs, qui in rerum necessariarum abundantia degunt, aut de re, quæ prompta & ad manum est. Huic similis parœmia: *Sine satione & oratione*

47. *Aliam quercum excute.*] In illos, qui indesinenter aliquid petunt, aut qui ab ijsdem semper mutuantur. Veteres enim glandibus victitabant, Illis ergo, qui quercus circumspiciebant, plenæ ne an inanes essent, *aliam quercum excute*, dicebant.

48. *Vulpes corrumpitur donis.*] De ijs, qui donis & muneribus facile corrumpuntur. Cratinus in Legibus: Inter vos vnusquisque vulpes muneribus corrumpitur. Et contrà verò:

Vulpes non capitur donis.] De ijs, quibus data aut munera non facile oculos præstringunt. Vulpem quo minùs echinos terrestres superare queat, spicula illorum vel maximè prohibent: illa autem sensim & molliter ore suo subuertit & supinos reclinat, tum fisso ventre facilè deuorat. Pisciculos porrò minutos astutè nimis vulpes venari solent: Ad ripam fluminis accedunt, caudam in aquam demittunt; adeoque omnes qui adnatant, pisciculos densitate pilorum irretitos atque implicatos capiunt. Tum postmodū, quando se eo modo eosdē tenere sentiunt, ex aqua se proripiunt, & iam in sicco constitutæ, caudas suas excutiunt, sicque tandem pisciculi excidunt, vulpibusque prandium lautissimum præbent. Experimentum autem, num locus periculosus sit nec ne, ita capit vulpes: aurem glaciei admouet, & si senserit fluxum subtus non resonare, neque strepitum tacitè in fundo audiri, tanquam stabilitæ iam glaciei confidit; sin minùs, numquam illam inscendit.

44. Ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀπό τινος φαύλου εἰς καλόν τι μετακλιναύτων.

45. Ἄλλο γένος κώπης.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἦθος ἐνηλλαγμένων.

46. Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων, ἢ ἐπὶ τοῦ προχείρου καὶ ἑτοίμου. ὁμοία τῇ· Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα.

47. Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.] Ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι, ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀεὶ δανειζομένων· οἱ παλαιοὶ γὰρ βαλάνοις ἔζων. πρὸς οὖν τοὺς περισκοποῦντας δρῦς, εἴτε πλήρεις εἶεν εἴτε κεναί, Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, ἔλεγον.

48. Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν ῥαδίως δώροις ἁλισκομένων. Κρατῖνος Νόμοις. ὑμῶν εἰς μέσον ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται· καὶ τὸ ἀνάπαλιν· Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως πειθομένων. τοὺς χερσαίους ἐχίνους καταγωνίσασθαι θέλουσαν τὴν ἀλώπεκα, ἀνείργουσι αὐτῶν τὰ κέντρα, ἡ δὲ ἠσυχῶς καὶ πεφεισμένως, τοῦ ἑαυτῆς στόματος ἀνατρέπει αὐτοὺς καὶ κλίνει ὑπτίους, ἀναχίσασά τε ἐσθίει ῥαδίως. τὰ δὲ μικρὰ ἰχθύδια διαθηρῶσαι πάνυ σοφῶς, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἔρχονται, καὶ τὴν οὐρὰν καθιᾶσιν εἰς τὸ ὕδωρ· τὰ δὲ προσνέοντα ἐνίσχεταί τε καὶ ἐμπλάσσεται τῷ δάσει τῶν τριχῶν· αἱ δὲ ἐνισχόμεναι, τοῦ μὲν ὕδατος ἀναχωροῦσιν ἐλθοῦσαι ἢ εἰς τὰ ξηρὰ χωρία, διασείουσι τὰς οὐράς, καὶ ἐκπίπτει τὰ ἰχθύδια, καὶ ἐκεῖναι δεῖπνον ἁβρότατον ἔχουσι. πεῖραν δὲ ποιεῖται τοῦ μὴ σφαλεροῦ τόπου, οὕτως· παραβάλλει τὸ οὖς ἐπὶ τῷ κρυστάλλῳ, κἂν μὲν αἰσθάνηται μὴ ὑπηχοῦν κάτω τὸ ῥεῦμα μηδὲ ὑποψοφοῦν ἡσυχῇ εἰς βάθος, ἤδε ὡς ἑστῶτι τῷ κρυστάλλῳ θαρσεῖ· εἰ δὲ μή, οὐκ ἂν ἐπιβαίη.

49. Ἁλμὴ

49. Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.] Ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀναρτύτου.

50. Ἀλιτήριος εἶ.] Ἐπὶ τοῦ μετὰ βίας τι ποιοῦντος ἀπὸ σιτοδείας. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἥρπασαν οὖν τινες ἀλώμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων, καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. ὁ δὲ λιμὸς ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πολέμου.

51. Ἀλκυονίτιδας ἡμέρας ἄγεις.] Ἐπὶ τῶν ἀταράχων καὶ ἀνεπηρεάστων. περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις, ἕνδεκά φησιν αὐτὰς, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων· Δημαγόρας ἑπτά· Φιλόχορος ἐννέα. τὸν δὲ ἐπ᾽ αὐταῖς μῦθον, Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς περὶ Ὑπομνημάτων λέγει, οὕτως· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν, Φωσθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δριμὼ, Ἀστερίη. αὐταὶ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὅ ἐστιν ἄκρον τῆς Παλλήνης, ἔρριψαν αὑτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· Ἀμφιτρίτη δ᾽ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε· καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυόνες ἐκλήθησαν· αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι, Ἀλκυονίτιδες καλοῦνται.

52. Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.] Τάττεται ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων· ἢ ἐπὶ δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλα καταγωνιζομένων ἄφρονας. Αἱ ἀλώπεκες ὅταν θεάσωνται σφηκίαν εὐθηνουμένην, αὐταὶ μὲν ἀποστρέφονται τὸν χηραμὸν ἐκδύουσαι, καὶ τὰς ἐκ τῶν κέντρων τρώσεις φυλαττόμεναι· καθιᾶσι δὲ τὴν οὐρὰν, δασυτάτην τε οὖσαν καὶ μηκίστην τὴν αὐτὴν, καὶ διασείουσι τοὺς σφῆκας. οἱ δὲ προσέρχονται τῷ τῶν τριχῶν δάσει. ὅταν δὲ ἀναπληθῶσιν αὐτῷ, προσαρράττουσι τὴν οὐρὰν, ἢ δένδρῳ ἢ τοίχῳ ἢ αἱμασιᾷ· παιόμενοι δὲ οἱ σφῆκες, ἀποθνήσκουσιν. εἶτα ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ τοὺς λοιποὺς

49. *Non est salsugo in illo.*] De insuaui & insulso.

50. *Aliterius es.*] Hoc est, scelestus es. De illo, qui per vim aliquid committit aut delinquit, ob annonæ inopiam. Fames quodam tempore Athenienses inuaserat. vnde contigit, vt quidam molitas farinas diriperent. Ab illis ergo, per abusum, improbos, Aliterios vocabant. Fames porrò illa accidit per Æolicum bellum.

51. *Alcyonis dies agis.*] De ijs, qui sine vlla perturbatione atque inoffensè vitam degunt. In horum dierum numero discrepant auctores. Simonides enim in Pentathlis, vndecim illos esse ait, vt & Aristoteles de animalibus: Demagoras septem, Philochorus nouem. Fabulam autem, quæ de hac re est, Hegesiander in libris Commentariorum sic refert: Alcyonei gigantis filiæ fuerunt, Phosthonia, Ante, Metone, Alcippe, Pallene, Drimo, Asterie; quæ post patris obitum sese ex Canastræo, quod est promontorium Pallenæ, in mare præcipitauerunt. Amphitrite autem illas in aues conuertit. & de patris nomine Alcyones sunt appellatæ. Vnde dies sereni ac tranquilli, Alcyonij vocantur.

52. *Vulpes bouem incitat.*] De ijs vsurpatur, quæ non iuxta rationis præscriptum fiunt. Aut de staturâ & mole quidem exiguis, sed dolosis atque astutis, qui magnos sed amentes, expugnant subjiciuntque. Vulpes viso vesparum examine copiosiore, sese recipientes, latibulum declinant; aculeorum quibus illæ præditæ vulnera euitantes: caudam autem quam densissimam longissimamque habent, quaque vespæ discutiuntur, eo demittunt. Vespæ interim pilorum densitatem accedunt; cui quando sese implicauerunt, illæ caudam arbori, muro, siue maceriæ, allidunt. Percussæ autem vespæ, moriuntur. Deinde vbi ad antra veniunt,

reliquas item colligant, occiduntque vt priores. Quando autem iam animaduerterunt, quod reliquum est, pacem esse ocíumque ab istarum aculeis, prono ore, absque vlla deinceps turbatione & suspicione, vespis vescuntur. Marina autem vulpes propter intemperantiam ab escæ illecebra non abstinet. Cæterum hamum contemnit, & capta jam cum impetu ruens, illius vim deradit. Vulpanser habet quidem aspectum anseris, astutia tamen planè vulpi respondens; & breuior ansere, sed animosior, quique cum illo congredi valeat. Quin & aquilam & felem vlciscitur.

53. *Piscator ictus sapiet.*] De ijs, qui experimento sapere incipiunt, veluti etiam piscator semel percussus, post vulnus cautè deinceps pisces tractat.

54. *Salsuginosam viciniam eminus aspice.*] Ostendit, malum esse maris viciniam habere, eaque vti. Similis est alteri illi, *Quando terra iter facere possis, ne mari facias.* Salsuginosa porrò vicinia mare dicitur. Estque locutio Platonica. Vsus est eadem Alcman lyricus.

55. *Alij serunt, alij metent.*] In illos, qui aliena consumunt.

56. *Ipsa dies quandoque parens quandoque nouerca.*] De ijs, qui interdum faustos, interdum infaustos dies ducunt.

57. *Piscator cùm sis, tragœdos conduxisti*] De ijs qui inepta prorsus, & minime sibi conuenientia aut decentia agunt.

58. *Alijs mederis, ipse plenus vlcerum.*] Desumpta est ex tragico, estque aperta satis & manifesta.

59. *Mancipium sale emptum.*] Hoc est, parui pretij, ac sale comparatum. Vnde Menander: *Generosus es Thrax, sale redemptus scilicet.*

προσαναλέξασαι καὶ ἀποκτείνασαι κατὰ τὰς πρώτας· ὅταν δὲ ἐννοήσωσι λοιπὸν εἰρήνην εἶναι, καὶ ἀπὸ τῶν κέντρων ἐλευθερίαν, καθῆκαν τὸ στόμα, καὶ τὰ σφηκία ἐσθίουσι· μήτε θορυβούμεναι, μήτε τὰ κέντρα ὑφορώμεναι. Ἡ δὲ θαλασσία ἀλώπηξ δι' ἀκρασίαν τοῦ δελέατος οὐκ ἀπέχεται, καταφρονεῖ δὲ τοῦ ἀγκίστρου, καὶ ἀλοῦσα αὐτόθεν καὶ ἀπέκειρε τὴν ὁρμήν. Ὁ δὲ καλούμενος χηναλώπηξ, ἔχει μὲν τὸ εἶδος τὸ τοῦ χηνὸς, πανουργίᾳ δὲ δικαιότερον ἀντικρίνοιτο τῇ ἀλώπηκι· καὶ ἐστι μὲν χηνὸς βραχύτερος, ἀνδρειότερος δὲ, καὶ χωρεῖν ὁμόσε δεινός. ἀμύνεται γοῦν καὶ ἀετὸν καὶ αἴλουρον.

53. Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.] Ἐπὶ τῶν μετὰ πεῖραν εἰς γνῶσιν ἐλθόντων. ὥσπερ καὶ ὁ πληγεὶς ἁλιεὺς εὐκόλως μετὰ τὴν τρῶσιν τοὺς ἰχθύας μεταχειρίζεται.

54. Ἁλμυρὸν γειτόνημα ἔκβλεπε πόῤῥω.] Δηλοῖ δὲ, ὅτι κακόν ἐστι, τὸ γειτόνημα τῆς θαλάσσης ἔχειν ἢ χρῆσθαι. αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ· Ἐὰν δύνῃ ὁδεῦσαι, μὴ πλεύσῃς. Ἁλμυρὸν δὲ γειτόνημα λέγεται ἡ θάλασσα. ἔστι δὲ ἡ λέξις Πλατωνική· ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ καὶ Ἀλκμὰν ὁ λυρικός.

55. Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ἐσθιόντων.

56. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημερούντων.

57. Ἁλιεὺς ὢν, εἶτα τραγῳδοὺς ἐμισθώσω.] Ἐπὶ τῶν μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς δρώντων, ἀλλ' ἀνόμοια.

58. Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.] Ἐκ τοῦ τραγῳδοῦ, καὶ σαφής.

59. Ἁλώνητον ἀνδράποδον.] Τὸ εὐτελὲς καὶ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. ὅθεν καὶ Μένανδρος· Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ὠνημένος.

60. Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

61. Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὤναντο.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ τῶν ἄλλων κληρονομούντων.

62. Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾷν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

63. Ἄλλως ᾄδεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

64. Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφωνούντων, καὶ ἐριζόντων τοῖς κρείττοσιν.

65. Ἄλλην μὲν ἐξηντλήσαμεν, ἡ δ' ἐπιρρεῖ.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

66. Ἀλλότρια βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων.

67. Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.] Ἐπὶ τῶν παραπαιόντων. Φησὶν οὖν· οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφεληθήσεται διαβρεχθεὶς ἁλσίν, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος· οἵ τινες σμηχόμενοι ἁλσί, βελτίονες γίνονται· ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας ὑπὸ μέθης βρεχόμενοι ἐλαίῳ καὶ ἁλσί, καὶ ὠφελοῦνται. ἢ ὡς παχύδερμον αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχύτερα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται· ὄναιτ' ἂν οὖν φησὶν ἀποβάλλων τὴν παχύτητα· τὴν ἀρχὴν δέ φασιν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν, ἀπὸ τῶν κεραμείων, ὅσοις ἅλες ἐμβάλλονται, ἐπὶ τὸ μὴ ἐξίστασθαι τὸν οἶνον εὐχερῶς.

68. Ἄλλα μὲν Λεύκων ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλών, ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐμβαλών, ὡς ὀλίγον εἰσπραχθησόμενος τέλος. Τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος, οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι, ἔγνωσαν, ὅτι μέλι ἐστίν.

60. *Salis medimnum deuorans.*] In ingratos.

61. *Alij laborabant, alij autem fruebantur.*]In illos, qui præter ſpem aliorum bona conſequuntur.

62. *Cum vulpe vulpinari.*] In eos, qui ſui ſimiles fallere atque decipere elaborant.

63. *Fruſtra canis.*] De fruſtra laborantibus.

64. *Aliud noctua, aliud cornix ſonat.*]De ijs vſurpari ſolet, qui, cum inter ſe vel maximè diſcordent, tamen cum præſtantioribus & peritioribus certare non verentur quicquam.

65. *Aliam exhauſimus, alia rurſum affluit.*] De ijs, qui fruſtra laborant.

66. *Aliena jacere.*]De ijs, qui ſpe ſua excidunt.

67. *Tantum ſale hunc perungas, adiuuabitur.*] In vecordes, hoc ſenſu: Non mediocriter ille iuuabitur, ſi probè fuerit ſale perfuſus: tanquam de vtribus ſermo eſſet, qui ſale terſi, meliores redduntur. Quin & ebrios ſale & oleo humectamus, & confeſtim reſtituuntur. Vel etiam ſcommaticè & per irriſionem aut ſubſannationem potius dicitur in hominem pingui illotaque cute, hoc eſt, rudem atque ſtolidum. Denſiora enim propter adipem coria ſale ſubacta, extenduntur: quare poſita, inquit, ſpiſſitudine, iuuabitur. Ferunt autem parœmiam originem ducere à vaſis teſtaceis, quibus ſal injicitur, ne vinum facile vim ſuam deperdat.

68. *Fert aliud Leucon, aliud Leuconis aſellus.*] De ijs, quorum ſermo à factis diſſentit. Leucon enim ruſticus, melle vtres plenos in ſportulis impoſitos, Athenas ferebat: ſed quo minora tributa aut vectigalia ab ipſo exigerentur, hordei parum ſuperimpoſuit. Verùm cùm fortè aſinus collapſus fuiſſet, publicani auxilio eſſe volentes, mel illud eſſe deprehenderunt.

69. *Alijs lingua, alijs verò molares.*] In garrulos, & voraces.

70. *Alienam messem metis.*] In illos, qui in alienis rebus negligentes sunt; aut qui ex alienis rebus fructum percipiunt.

71. *Alcestidis magnanimitas.*] De fortibus.

Et:

72. *Alcestidis in vitam restitutio.*] De ijs quæ planè fieri nequeunt, aut omnino incredibilia sunt. Circumfertur enim fabula tragica, quòd quum Admetus iam morti esset proximus, hæc loco illius mori elegerit: quodque Hercules pietate ipsius permotus, ab inferis illam ablatam reduxerit & Admeto reddiderit. Mihi vero, neminem semel vitâ functum reuiuiscere posse videtur. At verò huiusmodi quippiam accidit. Quum Peliam filiæ suæ occidissent, & Acastus Peliæ filius ipsas persequeretur, nec tamen comprehendere posset, Alcestis Pheras profugit ad nepotem suum Admetum, qui domo se sua tenens, noluit illam Acasto petenti reddere. Ille magno exercitu ad vrbem admoto, incendio illos deuastauit. Nocte autem Admetus cum ducibus egressus, viuus comprehensus est, seque illum interempturum Acastus est comminatus. Qua re audita, quodque sua de caussa è medio iam esset tollendus, progressa, seipsam tradidit; qua recepta, Acastus Admetum dimisit, illâ comprehensâ. Hinc Alcestis ob virilem animi magnitudinem celebrata, vt quæ vltrò pro Admeto mortem oppetijsset. Quum interim nihil quale fabula refert, acciderit. Sed sub idem tempus Hercules Diomedis equos agebat. illum istuc euntem Admetus hospitio excepit. Deplorantem autem Alcestidis infortunium Hercules recreauit, & cum Acasto congressus, exer-

69. Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.] Ἐπὶ τῶν λάλων, καὶ φάγων.

70. Ἀλλότριον ἀμᾷς θέρος.] Ἐπὶ τῶν καταλιγωρούντων ἐν τοῖς ἀλλοτρίοις, ἢ τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

71. Ἀλκήστιδος ἀνδρεία.] Ἐπὶ τῶν καρτερῶν.

Καί·

72. Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀπίστων. λέγεται γὰρ μῦθος τραγικώδης, ὡς δὴ μέλλοντος Ἀδμήτου θανεῖν, αὕτη εἵλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον· καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμενος, καὶ ἀναγαγὼν αὐτὴν ἐκ τοῦ ᾅδου, ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, μηδένα ἀποθανόντα δύνασθαί τινα ἀναβιῶσαι· ἀλλ᾽ ἐγένετό τι τοιοῦτον· ἐπειδὴ Πηλίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἄκαστος ὁ Πηλίου ἐδίωκεν αὐτὰς, οὐ λαμβάνει μὲν, Ἄλκηστις δὲ καταφεύγει εἰς Φερὰς πρὸς Ἄδμητον ἀνεψιὸν αὐτῆς· καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τῆς ἑστίας, οὐκ ἐβούλετο Ἄδμητος Ἀκάστῳ ἔκδοτον ἐξαιτουμένῳ δοῦναι· ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρακαταθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐπυρπόλει αὐτούς· ἐπεξιὼν δὲ ὁ Ἄδμητος, ἔχων καὶ λοχαγοὺς, νύκτωρ, συνελήφθη ζῶν, ἠπείλει δὲ Ἄκαστος ἀποκτεῖναι αὐτόν. πυθομένη δὲ ἡ Ἄλκηστις, ὅτι μέλλει ἀναιρεῖσθαι Ἄδμητος δι᾽ αὐτὴν, ἐξελθοῦσα ἑαυτὴν παρέδωκε. τὸν οὖν Ἄδμητον ἀφίησιν ὁ Ἄκαστος, ἐκείνην δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Ἀνδρεία γε ἡ Ἄλκηστις, ἑκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. Τοιοῦτο μέν τοι οὐκ ἐγένετο, ὡς ὁ μῦθος φησί. κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦτον Ἡρακλῆς ἧκεν ἄγων ἔκ τινος τόπου τὰς Διομήδους ἵππους· τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμενον ἐξένισεν Ἄδμητος. Ὀδυρομένου δὲ Ἀδμήτου τὴν συμφορὰν τῆς Ἀλκήστιδος, ἀγανακτησάμενος Ἡρακλῆς ἐπιτίθεται τῷ Ἀκάστῳ, καὶ τὴν στρατιὰν

αὐτοῦ

αὐτοῦ διαφθείρει. καὶ τὰ μὲν λάφυρα, τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ διανέμει, τὴν δὲ Ἄλκηστιν τῷ Ἀδμήτῳ παραδίδωσιν. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐντυχὼν Ἡρακλῆς, ἐκ τοῦ θανάτου ἐῤῥύσατο τὴν Ἄλκηστιν. τούτων γενομένων ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

73. Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον πλέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.] ὅτι προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἵοις ἂν τόποις γένοιτο· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων. ὅτι γὰρ ἢ ἂν πλησιάσωσι πέτρᾳ, φόβου καταπειγόντος, εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος ἑαυτοὺς μεταβάλλουσιν. ὅμοιον τῷ, Πουλύποδος νόον ἴσχε πολυχρόου.

74. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν.

75. Ἅλα καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ εἰδότων δέ. οἱ γὰρ μάντεις, ἅλα καὶ κύαμον τιθέασιν. ὅθεν καὶ τοὺς ἀποῤῥήτων κοινωνοῦντας, τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον ἔλεγον.

76. Ἅλις δρυός.] Ἐπὶ τῶν εἴς τινα δίαιταν βελτίονα μεταβαλλομένων. παυσάμενοι γὰρ τῶν βαλάνων οἱ παλαιοὶ, μετεῖχον σίτου καὶ οἴνου.

Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλλομένων.

78. Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τῆς ἐπινοίας.] ὅτι οὐ δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι· οἱ γὰρ ἱερεῖς, τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐκ οὖν μετὰ τὸ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

79. Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπει τὸ, ἁλώσεται. ἐπὶ τῶν πονηρῶν.

80. Ἄλλο γένος κώπης.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ ἔθος ἐνηλλαγμένων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς Ἐρυθρείας βοῦς, ἱστίῳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἱστῷ δὲ, τῷ ῥοπάλῳ· ἐφ' ᾧ καὶ ἐλέχθη.

81. Ἄλλη τρέλλη.] Σκῶμμα γερόντων, ἐκ τοῦ * σωρὸς γίνεται.

citūque eius deleto, ſpolia Admeti copijs diſtribuit, & Alceſtin illi reddidit. Hinc ille inter mortales ſermo, Alceſtin Herculis fortè ſuperuenientis operâ fuiſſe à morte liberatam. Exque huiuſmodi facto fabula conficta.

73. *Interdum varius, regio vt quæque exigit, eſto.*]Quod locis, in quibus quis verſatur, ſe adaptare debeat. Sumptum à polypodibus, qui cuicunque petræ adhæſerint, timore incitati, in eius ſpeciem ſe transformant. Huic ſimile: *Polypodis verſicoloris mentem obtine.*

74. *Alter hic Hercules.*]De fortibus ac robuſtis.

75. *Salem & fabam.*]De ijs, qui ſe quidem ſcire rem aliquam ſimulant, quam tamen ignorant. Vates enim ſalem & fabam opponunt. Vnde factum, vt qui rerum ſecretarum quempiam participem reddebant, circa ſalem & fabam eſſe dicerentur.

76. *Satis quercus.*] De ijs, qui in lautiorem quampiam victus rationem tranſlati ſunt. Veteres enim, relictis glandibus, tritico & vino vti cœperunt.

77. *Alia vita, alius victus.*] De ijs, qui ad lautiorem viuendi rationem tranſeunt.

78. *Ad altare nihil opus conſilio.*] Non oportere in ipſo opere, ſed antè deliberare. Nam qui victimas ſacrificaturi adducunt, poſtquam litarunt, non iterùm conſilium ineunt.

79. *Sed non iterùm vulpes.*]Nempe, *capietur.* In prauos.

80. *Aliud genus remi.*] De ijs, qui à rebus quas anteà agere ſolebant, temerè deſciſcunt. Hercules enim in Erythream inſulam ad armenta illinc abigenda trajiciens, leonis exuuijs pro velo, clauo pro malo vtebatur. Vnde quoque orta parœmia.

81. *Scomma ſenile.*] A loculo, ſeu ſepulchro, formatur.

82. *Non id quod magnum est, pulchrum est; sed id quod pulchrum, magnum.*] Demosthenes aliquando conspicatus ineptum quendam tribunum plebis, magno clamore vtentem, hoc apophthegma in eum protulit.

83. *Aliena iacere.*] De ijs, qui quod affectant non assequuntur, siue id sit in alea ludenda, seu in alio quopiam.

84. *Frustra aquam consumis.*] In inepte loquaces. Ductum ab illis, qui in iudicijs ad aquæ mensuram dicunt.

85. *Sed non sortita bibisti in littera.*] In ebriosos. Athenienses iuxta litteram sortiebantur Iudices de tribubus, quæ decem erant: quarum prima, A, secunda, B, signum habebat; vsque ad K litteram. Decem porrò quum essent tribus, totidem etiam fiebant tribunalia. Qui ergo Alpha sortitus fuerat, primus judicabat, & hoc pacto reliqui. Fortassis ergo tu sortita, inquit, non judicasti, sed bibisti.

86. *Amalthea cornu*] De ijs, qui liberaliter ac fortunatè viuunt: quòd Iuppiter nutrici suæ Amaltheæ, quæ ex capra ipsum nutrierat, eiusdem capræ cornu dederit; ex quo proueniebat ipsi quidquid petijsset. Alias etiam fertur Rhea Iouem enixa, illum Amaltheæ, ne à Saturno parente deuoraretur, nutriendum dedisse. Cumque illa, quo ipsum aleret, lac non haberet, capræ ipsum subiecisse: vnde & Ægiuchus appellatus est, capramque inter sidera retulit; alterum autem ipsius cornu sublatum, Amaltheæ donauit: fore promittens, vt quæcumque vel voto esset exoptatura, ejus beneficio, indubitatò possit consequi. Palæphatus autem de Amalthæa ita refert, quòd, quum Hercules in Bœotia peregrinaretur cum Iolao fratris sui filio, ad quoddam hospitium in Thespijs diuertisset, in quo mulier quædam habitabat, nomine Amalthæa, ætate iuuencula, formaque admodum speciosa. Cuius amore cùm correptus fuisset Hercules,

82. Ἀλλ᾽ οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι, τὸ δὲ εὖ μέγα.] Δημοσθένης θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφυῆ μέγα βοῶντα, τοῦτ᾽ ἔφη τὸ ἀπόφθεγμα.

83. Ἀλλότρια βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων, ἢ ἐν τῷ κυβεύειν, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί.

84. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. ἀπὸ τῶν μὲν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

85. Ἀλλ᾽ οὐ λαχοῦσα ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.] Ἐπὶ τῶν μεθυόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ γράμμα ἐκληροῦντο ἀπὸ τῶν φυλῶν. δέκα δὲ ἦσαν αἱ φυλαί. εἶχον ἡ πρώτη, τὸ ἄλφα, ἡ δὲ δευτέρα τὸ βῆτα εἶχε σημεῖον· μέχρι τοῦ κάππα· δέκα γὰρ οὐσῶν φυλῶν, δέκα ἐγίνοντο δικαστήρια. ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα, πρῶτος ἐδίκαζε, καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως. τάχα οὖν σὺ λαχοῦσα φησὶν, οὐκ ἐδίκαζες, ἀλλ᾽ ἔπινες.

86. Ἀμαλθείας κέρας.] Ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ εὐδαιμόνως ζώντων· ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθείᾳ ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσῃ αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγὸς, δι᾽ οὗ ἐπέβλυσεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾐτήσατο. Καὶ ἄλλως. Λέγεται τὴν Ῥέαν τεκοῦσαν τὸν Δία, δεδωκέναι τῇ Ἀμαλθείᾳ τρέφειν· ἡ δὲ, μὴ ἔχουσα, αἰγὶ ὑπέβαλεν αὐτόν· ὅθεν Αἰγίοχος ἐκλήθη. Ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισεν ἐν τῷ οὐρανῷ· τὸ δὲ ἓν τῶν κεράτων ἀφελὼν, τῇ Ἀμαλθείᾳ δέδωκε, παρασκευάσας αὐτῇ γενέσθαι πᾶν ὅπερ αἰτήσειε διὰ τοῦ κέρατος. Ὁ δὲ Παλαίφατος περὶ Ἀμαλθείας οὕτω φησί· ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημῶν κατὰ Βοιωτίαν μετὰ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ, καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἔν τινι πανδοχείῳ· ἐν ᾧ ἦν τις γυνὴ, καλουμένη Ἀμαλθεία, ὡραία καὶ καλή· ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἡδόμενος αὐτῇ, πλείονα χρόνον

ἐξενί-

ἐξενίζετο. Ἰόλαος δὲ βαρέως φέρων, ἐπινοεῖ τὴν ἐμπολὴν τῆς Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀνελέσθαι· ἐξ ἧς ἐμπολῆς εἴ τι ἤθελεν ὠνεῖτο καὶ τῷ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον οὖν οἱ συνέκδημοι, Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔχει τῆς Ἀμαλθείας, ἐξ οὗ ὠνεῖτο ὅσα βούλοιτο ἐπ' αὐτῷ· ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

87. Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίοις ζητήσεσι χρωμένων· Ἀμαῖα γὰρ ἡ Δημήτηρ, Ἀζησία δὲ, ἡ Κόρη.

88. Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.] Ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιούντων.

89. Ἀμφιδρομίαν ἄγεις.] Τὴν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέφεσιν, ἐν ᾗ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ νιψάμεναι τῆς μαιώσεως· τὸ δὲ βρέφος φέρουσι περὶ τὴν ἑστίαν τρέχοντες, καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας. λέγεται ἐπὶ τῶν καθαιρομένων. καὶ Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως· ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἔτρεχον φέροντες· καὶ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον.

90. Ἀμφιθέτῳ ἔπινες.] Ἐπὶ τῶν ζωροποτούντων. Ἀμφίθετος δέ ἐστι φιάλη, ἡ κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένη ἀπύθμενος· οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἕδραν ἔχειν.

91. Ἀμφιθαλὴς ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν.] Ὁ ἐν ἀμφοτέροις θάλλων ἢ φίλοις ἢ γενεῦσι, καὶ μηδενὸς ὠρφανισμένος.

92. Ἀμαρτίης αἰτίη, ἡ ἀμαθίη τοῦ κρέσσονος.] Ἐκ τῶν γνωμῶν τοῦ Δημοκράτους.

93. Ἄμυρις μαίνεται.] Ἐπὶ τοῦ φρενήρους. οὗτος θεωρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι ποτε,

aliquam temporis moram ibidem traxit: quod Iolaus ægrè ferens, Amaltheæ facultates in cornu reconditas, auferre excogitat, vnde Herculi, si quid vellet, emebatur. Inde ab itineris socijs dici cœptum, Herculem cornu Amalthææ habuisse, ex quo quidquid volebat commodi, nanciscebatur. Et hinc fabulæ huic sua fuit origo.

87. *Amæa Azesiam præterijt.*] De ijs, qui rebus quibusdam perquirendis diutiùs occupantur: Amæa enim Ceres, Azesia verò eius filia est.

88. *Currus bouem trahit.*] In præposterè quid agentes.

89. *Amphidromiam agis.*] Quintum diem post natos infantes festum agunt, quo manus lauantes, ab obstetricandi munere purgant, & infantem curriculo circum ædes agitant, & propinqui dona mittunt, vt plurimùm polypos. Dicitur autem de ijs, qui se purgant. Lysias quoque primo De abortu, Dies quædam inquit, ob infantes recens natos celebrabatur, qua currentes puerum circum ædes ferebant, & à familiaribus atque amicis polypos & sepias accipiebant.

90. *Ex amphiteto bibisti.*] In illos, qui meracius bibunt. Ἀμφίθετος autem phiala est, quæ quacunque parte etiam collocetur, fundum non habet. Apud nos autem non est poculum, sed genus lebetis, quod ex omni parte locari potest.

91. *Vtrinque florens amor vobis est.*] Qui in vtrisque seu amicis seu parentibus floret, neque in vllo destituitur.

92. *Delicti caussa, melioris ignorantia.*] Ex Democratis sententijs.

93. *Amyris insanit.*] In cordatos dicitur & circumspectos. Hic à Sybaritis de successu sui status sciscitatum Delphos missus, quum Apollo oraculum edidisset, tum Sybaritis perniciem imminere,

quando

quando pluris bomines quàm Deos feciſſent; quum vidiſſet ſeruum propè ædem ſacram flagris cædi, & ad templum fugientem non fuiſſe dimiſſum: poſteà ad monumentum patris eius, à quo vapulabat, confugientem, miſſum factum fuiſſe: memor oraculi, facultatibus ſuis in pecuniam redactis, in Peloponneſum abijt, qui quod oraculi admonitu fecerat, Sybaritæ veſaniæ tribuerunt. Ille autem ſubſecutis temporibus, ob ſimulatam ſtultitiam, in admiratione habitus fuit.

94. *Nodos nectis.*] In eos, qui ſiniſtris ſubdoliſque ſunt ingenijs. Deſumptum à Peluſiotis qui in Caſio habitant, qui naturali quadam arte copulas nectebant, plicas plicis coaptantes.

95. *Strenuè bibere.*] Dicitur de ijs, qui vno anhelitu & ſine intermiſſione vlla bibunt, oculiſque non conniuentibus. Ad idem pertinet, Ἐξαμυστῆσαι.]

96. *Falces petebam, at hi ligones denegant.*] In eos, qui alia poſtulant ab illis, qui alia ſe habere negant.

97. *In bello non licet bis peccare.*] Nempe quod nec ſemel peccare liceat: neque verò in bello ſolùm, ſed nec in alijs.

98. *Indoctiùs dicito, ſed clariùs eloquere.*] Tauri.

99. *Agnos demetere.*] De ijs, qui in ſequentibus temporibus puniuntur. Quamdiu enim adhuc agni ſunt, non tondentur.

100. *Simul atque miſerti, gratia omnis occidit.*] De ijs, qui ſimul ac beneficium receperunt, protinus gratiæ referendæ obliuiſcuntur.

ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῷ μαστιγούμενον, καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μνῆμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεὶς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὴν οὐσίαν, ἀπῆγεν εἰς Πελοπόννησον· ὃ οὖν λογισμῷ πεποίηκε, τοῦτ' εἰς μανίαν Συβαρῖται μετέστρεψαν· ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη.

94. Ἄμματα πλέκεις.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πελουσιωτῶν, οἳ φυσικῇ τέχνῃ, ἄμματα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

95. Ἀμυστὶ πίνειν.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἱονεὶ μηδὲ μυσάντων. Τοῦ αὐτοῦ ἔχεται, καὶ τό, Ἐξαμυστῆσαι.

96. Ἄμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.] Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

97. Ἁμαρτεῖν οὐκ ἔνεστι δὶς ἐν πολέμῳ.] Παρόσον οὐδ' ἅπαξ ἁμαρτεῖν δεῖ· οὐχ ὅτι ἐν τῷδε, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις.

98. Ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ καὶ σαφέστερον λέγε.] Ταύρου.

99. Ἀμνία θερίζειν.] Ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων. ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται.

100. Ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· εὐεργετηθέντων μὲν, ταχέως δὲ ἐπιλανθανομένων τῆς χάριτος.

CENTVRIA III.

1. L*ibethrijs indoctiora.*] De inerudítis & à Muſis alienis. Libethrium enim mons eſt Pieriæ, neque cantus neque poëtices notitiam habens.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. Ἀμουσότερα Λειβηθρίων.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Λείβηθρον γὰρ ὄρος Πιερικὸν, οὔτε μέλους ἁπλῶς, οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον.

2. Ἀμέ-

2. Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

3. Ἀμελοῦς γωνία.] Ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν ἀποκρύφῳ, Ἀμελοῦς γωνία, καλούμενον.

4. Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.] Τὸ Ἑλληνικὸν καὶ δίκαιον. συνήγετο δὲ ἐν Θερμοπύλαις· ὠνομάσθη δ' ἤτοι ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος, ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων, ὡς φησι Θεόπομπος ἐν ή. Ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα· Ἴωνες, Δωριεῖς, Περραιβοὶ, Βοιωτοὶ, Μέδοντες, Ἀχαιοὶ, Φθιῶται, Μηλιεῖς, Δόλοπες, Αἰνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς· ἢ ἀπὸ τοῦ, περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας, ὡς Ἀναξιμένης ἐν ά Ἑλληνικῶν.

5. Ἄμμον μετρεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

6. Ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.] Λακωνικὴ ἡ παραβολὴ, ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς ποτ' ἦμεν· τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας, καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ἀρχόμενος τοῦτ' ἔλεγεν· ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων, Ἄμμες δέ γ' ἐσμὲν, αἰ δὲ λῇς, πεῖραν λάβε· ὁ δὲ τῶν νηπίων καὶ οὔπω ἀκμαζόντων, Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάῤῥονες.

7. Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.] Ταπεινούμενοι Ἀθηναῖοι τοῦτ' ἔλεγον.

8. Ἀμύνει ὡς ἔοικεν ἡ πάγη.] Ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ἄλλων ἀπωλείας σωζομένων.

9. Ἀμαθὴς ἀναξυρίδα περιθέμενος, πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ.] Ἐπὶ τῶν εὐρόντων τύχῃ τινὰ, ὧν οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

10. Ἁμαξιαῖα ῥήματα.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων καὶ κομπασμάτων.

2. *Meliora nancisci auspicia.*] De ijs, quibus in aduersis prospera succedunt.

3. *Ignaui angulus.*] De ijs, qui ignauè & otiosè desident. Est enim in interiori Libya locus hoc nomine vocitatus.

4. *Amphyctionius consessus.*] Græcus ille & iustus. Congregabatur autem ad Thermopylas. Ab Amphictyone porrò Deucalionis filio eiusmodi nomen sortitus, quòd posteaquam regnum & imperium obtinuisset, etiam populos, vt ait Theopompus, in vnum conuocauit & collegit: in quibus hi duodecim, Iones, Dorij, Perrhæbi, Bœotij, Medontes, Achæi, Pthiotæ, Melienses, Dolopes, Ænianes, Delphi, Phocenses. Aut denique quod ita coacti, vicini essent Delphis, vt placet Anaximeni in libro quem de rebus Græcanicis conscripsit.

5. *Arenam metiri.*] De factu impossibilibus.

6. *Nos olim fuimus strenui iuuenes.*] Laconicum prouerbium, pro eo ac si diceretur, ἡμεῖς. Tres enim diversi chori vel ordines cùm apud eos in publicis solemnitatibus haberentur, primus qui ex senibus maximè constabat, incipiens, illa dicebat. Deinde iuniorum & virile robur iam consecutorum, hæc erat cantilena: At nos tales modò: quod si lubet, experire. Adolescentiorum verò, neque adhuc adultorum, ista: At nos præstantiores futuri aliquando sumus.

7. *Semper superior annus melior sequenti.*] Athenienses, quando cum rebus minimè prosperis conflictarentur, hoc dicti vsurpare solebant.

8. *Laqueus vt videtur, auxiliatur.*] De ijs, quibus aliorum ruina, caussa salutis.

9. *Imperitus subligaculum circumamictus, omnibus illud ostentat.*] De ijs, qui quædam fortunæ beneficio, quorum planè sunt indigni, assequuntur.

10. *Plaustralia verba.*] Hoc est, Ingentes iactantiæ, & magnificæ ostentationes.

11. *Simul dictum, simul factum.*] De ijs, quæ citò & velociter perficiuntur.

12. *Simul da, simul accipe.*] Quando cum eo, cui fides alioquin habenda non est, negotij aliquid transigimus.

13. *Impudens & ferreus homo.*] De ijs, qui pudore omni amisso, mores & vitia sua nullatenus immutant aut corrigunt.

14. *Cũ viro potentiore ne cõmunica.*]

15. *Viri probi tyrannidem pulchrum est pati.*] Euripidis hæc est sententia.

16. *Pro eleganti medico malus poëta vocari mauult.*] In eos, qui peculiaribus suis artibus, quibus instructi, non contenti, ab ijs quorum ignari sunt, alienam, ementitam & adscititiam sibi gloriolam aucupantur. Periander enim quidam, medicus licet non esset inglorius in sua arte, imò in plerisque vel maximè laudatus, ieiuna & insulsa tamen, vt vel hinc celebrior fieret, poëmata conscribere non verebatur.

17. *Si amicos oderimus, quid faciemus ijs, qui nos oderunt?*] Ex apophthegmate.

18. *Viro malis afflicto amici sunt procul.*] De ijs, qui in rebus afflictis nullam in amicis suis opem inueniunt.

19. *Capillus seruilis.*] De stolidis. Plato: *Qui seruiles animo pilos habent, præ inscitia.*

20. *Statuam titillas.*] De ijs, quæ fieri non possunt.

21. *Ob merita ingrati vinxere Agamemnona Graij.*] In ingratos.

22. *Carbones thesaurus.*] De ijs, qui bona quidem sperant, malis interim afficiuntur, ab ipsismet vnde bonorum spes erat. Aut de ijs, qui spei suæ successu falluntur; vt Lucianus ait: *Pro thesauro mihi carbones exhibuisti.*

23. *Si multa iacias, aliud aliàs ieceris.*] De ijs, qui post multa ac varia verba seu facta, id quod quærebant semper assequũtur.

24. *Senis nates inspicere noli.*] In ho-

11. Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.] Ἐπὶ τῶν ὀξέως ἀνυομένων.

12. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.] Ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσομεν.

13. Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τῶν ἀπηρυθριακότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ προσώπου ποιουμένων.

14. Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.] Παραινετικὴ ἡ παροιμία.

15. Ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

16. Ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ, κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖ.] Ἐπὶ τῶν μὴ ταῖς ἰδίαις τέχναις ἀρκουμένων, ἀλλὰ καὶ παρ' ὧν οὐκ ἴσασι δόξαν ἐφελκομένων προσποίητον. Περίανδρος γάρ τις ἰατρὸς ἀξιόλογος κατὰ τέχνην ὢν καὶ ἐπαινούμενος ἐς τὰ μάλιστα, φαῦλα ποιήματα ἔγραφεν.

17. Ἂν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας;] Ἐξ ἀποφθέγματος.

18. Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.] Ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς μηδεμίαν εὑρισκόντων παρὰ τοῖς φίλοις ὠφέλειαν.

19. Ἀνδραποδώδης θρίξ.] Ἐπὶ τῶν ἠλιθίων. Πλάτων· Ἔχοντας ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπ' ἀμουσίας.

20. Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

21. Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

22. Ἄνθρακες ὁ θησαυρός.] Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθὰ, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς· ἢ ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων, ὡς ὁ Λουκιανός· ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

23. Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἀλλοῖον βαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν λόγων ἢ ἔργων, ἐπιτυγχανόντων τοῦ ζητουμένου, ἢ τοῦ σκοποῦ.

24. Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' ἐς πυ-

γὴν

γὴν ὁρᾶν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς ἔνια μὴ χρησίμων.

25. Ἄνθρωπος Εὔριπος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων.

26. Ἀντρώνιος ὄνος. Καί· Ἀχαρνικοὶ ἵπποι.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνενεργήτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄνοι ἐν Ἄντρωνι, καὶ οἱ ἵπποι ἐν Ἀχαρναῖς, ὡς Φερεκράτης φησί.

27. Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή.] Ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ ξύμπας κόσμος.

28. Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.] Σοφοκλέους.

29. Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.] Τῆς Πυθίας ἡ γνώμη, ἣν εἴρηκε πρὸς Γλαῦκον τὸν Ἐπικυδίδην Σπαρτιάτην.

30. Ἀνέλπιστον βίον ζῇς.] Τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί. ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηνται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. οὕτω Πίνδαρος.

31. Ἄνω ποταμῶν, λείπει, χωροῦσι πηγαί.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίων, καὶ ἀνάπαλιν ἢ ὡς δεῖ, λεγομένων καὶ γιγνομένων· ὡς ὅταν ὁ πόρνος τὸν σώφρονα λέγῃ πόρνον.

32. Ἀνερρίφθω κύβος.] Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως ἑαυτοὺς ἀπορριπτούντων ὑπό τινος βίας συνωθουμένων.

33. Ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃς.] Ὅτι οἱ βαρβάροις καὶ μοχθηροῖς συναναχρωννύμενοι, ὑποφέρονταί τι τῆς ἐκείνων φαυλότητος.

34. Ἀνίπτοις χερσίν.] Ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶν τὰ ἱερὰ μεταχειριζομένων.

35. Ἀναγυράσιος δαίμων.] Ὠμότατος ὁ Ἀναγυράσιος οὗτος.

36. Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

mines qui ad nonnulla prorſus ſunt inutiles.

25. *Homo Euripus.*] In homines lubricæ fidei, atque inconſtantes.

26. *Antronius aſinus.* Et: *Acharnici equi.*] In magnos, ſylueſtres, & ignauos. Tales enim in Antrone aſini, & equi in Acharnis, vt Pherecrates ait.

27. *Viro ſapienti omnis terra eſt calcabilis.*] Probæ enim & ingenuæ mentis patria eſt totus orbis.

28. *Nullum rebellione maius eſt malum.*] Sophocles.

29. *Stirps benè iurantis melior perſtabit in æuum.*] Sententia eſt Pythiæ, quam apud Thucydidem Glauco Spartiatæ dixit.

30. *Inſperatam vitam viuis.*] Sic optimam Attici vocabant; in qua non ex ſpe ſola pendebant, ſed bonis iam partis fruebantur. Sic Pindarus.

31. *Surſum verſus fluminum*, ſupple, *feruntur fontes.*] De ijs, quæ contrariò & aliter quam oportebat, dicuntur vel fiunt: vt ſi cinædus hominem continentem & temperantem cinædum appellet.

32. *Iacta ſit alea.*] De ijs, qui vi quapiam impulſi, ſe in res deſperatas & extremi periculi, conjiciunt.

33. *Si claudo cohabites, ſubclaudicare diſces.*] Quia qui ſceleratorum & improborum familiaritate vtuntur, & ipſi ſibi aliquid improbitatis & nequitiæ ex iſtis contrahunt.

34. *Illotis manibus.*] De ijs, qui ſacra manibus impuris & ſacrilegis tractant.

35. *Anagyraſius genius.*] Crudeliſſimus fuit Anagyraſius ille.

36. *Viro Lydo non erant negotia, ſed ipſe veniens ſibi coëmit.*] De ijs, qui ſibimet ipſis mala accerſunt. Crœſus enim ſua ſibi culpa Cyrum hoſtem attraxit.

37. *Non conuenit in luctu Geometria.*] In eos, qui quæ minimè conueniunt faciunt.

38. *Ambabus hauri.*] De ijs, qui studiosè aliquid faciunt. Similis isti: *Omnem rudentem moues.*

39. *Ciconiari.*] Hoc est: Referre gratias. Dicuntur enim ciconiæ parentes suos, vbi senuerunt, alere: quod Aristoteles verum esse confirmat; geminaque cum ipsis facere *ἀερόποδας* affirmat. Vnde quoque fit, vt in sceptris supernè quidem ciconia efformetur; infernè verò hippopotamus: vt significetur, violentiam Iustitiæ subiectam esse. Nam ciconiæ quidem iustè agunt, & parentes senio confectos in alis portant. hippopotamus verò animal est iniustissimum.

40. *Cum sis homo, vitæ tenore lapsus es.*] Monstri instar habendum est, si quis totam vitam feliciter transigat.

41. *Insomniorum somnolentus auctor est.*] Somnus enim visorum mysta est, non rerum.

42. *Fortuna ni iuuet, vt proverbio dicitur, Solus labor fit irritus mortalibus.*] Euripidis sententia.

43. *Currus subuertis.*] De tumultu & tempestate dicitur.

44. *Antiopæ luctus.*] De ijs, qui cùm diu iniustè mala pertulerint, liberationem tandem ab illis consequuntur. Antiope filia fuit Nyctei, quam cùm quidam ciuium constuprasset, eam pater fratri puniendam misit. Qui postquam eam prægnantem deprehendisset, fortunam eius fuit miseratus. Illa autem peperit Zethum & Amphiona, quos patruus in monte quodam exposuit. Cumque vxor eius Dirce suspicaretur, virum suum Lycum Antiopen amare; illam in montem quendam abductam, & tauri collo reuinctam, si-

Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα ποιούντων.

38. Ἄντλει ἀμφοτέροις.] Ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων, ὁμοία τῇ· Πάντα κάλων κινεῖς.

39. Ἀντιπελαργεῖν.] Ἀντιδιδόναι χάριτας. λέγεται γὰρ τοὺς πελαργοὺς γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν. Ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ, τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ· ὁμοίως δὲ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι, κατωτέρω δὲ ἱπποπόταμον· δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. Οἱ γὰρ πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας· ὁ δὲ ἱπποπόταμός ἐστι ζῶον ἀδικώτατον.

40. Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας, ἐν δὲ τῷ βίῳ.] Τέρας ἐστὶν, εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου.

41. Ἀνὴρ ὑπνώδης εὑρετὴς ὀνειράτων.] Μύστης γὰρ ὕπνος φασμάτων οὐ πραγμάτων.

42. Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία, Πόνος μονωθεὶς οὐκ ἔτ' ἀλγυνεῖ βροτούς.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

43. Ἀνακυμβαλίζεις τοὺς δίφρους.] Ἐπὶ ταραχῆς καὶ ζάλης λέγεται.

44. Ἀντιόπης θρῆνος.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκως παθόντων, εἶτα τῶν δεινῶν ἀπαλλαγῆς τυχόντων. Ἀντιόπη θυγάτηρ Νυκτέως, ἣν ἔφθειρέ τις τῶν πολιτῶν· ὁ δὲ πατὴρ πέμπει τῷ ἀδελφῷ κολάσαι. ὁ δὲ, ἔγκυον αὐτὴν θεασάμενος, ᾤκτειρεν· ἡ δὲ, γεννᾷ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, οὓς εἰς ὄρος ἔρριψεν ὁ θεῖος· εἶχε δὲ γυναῖκα ὄνομα Δίρκην· ἥτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον, φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος, καὶ δήσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχή-

τραχήλου ταύρου, καὶ ἀνάψασα δᾶδας, ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων, ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολύειν· ἡ δὲ ἐθρήνει, καὶ θορύβου γενομένου, ἠθροίσθη πλῆθος γεωργῶν, σὺν οἷς καὶ Ἀμφίων· καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα αὐτῶν, ἐρρύσαντο αὐτήν· τὴν δὲ Δίρκην τῇ προκειμένῃ παρέδωκαν τιμωρίᾳ. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας καὶ βασιλεύουσι, καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι, μέχρι Λαΐου καὶ Ἰοκάστου τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος.

45. Ἀναμὶξ ἀγκύλων ἱππόται.] Ἐπὶ τῶν μὴ κωλυομένων ποιεῖν τινὰ ἀγαθὰ, ὑπὸ γραμμάτων ἀγκύλων καὶ σκολιῶν· οἱ δὲ ἄγκυλοι γένος φάλαγγος πεζικῆς, τῆς ἱππικῆς προμαχόμενοι.

46. Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων· ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος.

47. Ἀνέμους γεωργεῖν.] Πρὸς τοὺς πονοῦντας, καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.

Ἄνους ὁ μακρὸς, κατὰ τὴν παροιμίαν,
Εὔνους ὁ μακρὸς, λῆρος, ἡ παροιμία.

48. Ἀνδρὸς γέροντος ἀσθενὲς τὸ κρανίον.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων· πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τοῦ γέροντος ἀσθενές.

49. Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.] Ὁμοία τῇ, Τῇ ἀνάγκῃ χρὴ πείθεσθαι.

50. Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον.] Παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

51. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω ἀντὶ βελτιόνων αἱρουμένων.

52. Ἀνδρὸς γέροντος οἱ γνάθοι βακτηρία.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

53. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπ' ἀνθρώπου σωζομένων.

musque facibus & tædis de tauri cornibus suspensis, necare atque perimere statuebat. Quæ quia eiulatu suo & planctu miserabili magnum tumultum excitaret, eoque audito ingens agricolarum numerus conuenisset, agnitaque à filijs suis Zetho & Amphione fuisset, ab ijs liberata fuit: qui Dircen eodem supplicij genere, quod in matrem ipsorum constituerat, affecerunt. Porrò Zethus & Amphion Thebas condiderunt, vbi ipsi quoque, & eorum post illos posteri regnarunt, ad Laium vsque & Iocastum, qui Oedipus est cognominatus.

45. *Equites phalangi permisti.*] De ijs, qui non præpediuntur recte quæpiam facere propter epistolas obliquas ac tortuosas. ἀγκύλοι autem genus phalangis pedestris, quod equitatui propugnabat.

46. *Pugnum, petenti vina, mox impingito.*] De ijs, qui bona petunt, mala verò recipiunt. Historia à Cyclope orta.

47. *Ventos colere.*] De ijs, qui è suis laboribus nihil emolumenti capiunt.

Amens procerus vt canit paræmia,
Catus procerus: nugæ sunt, paræmia.

48. *Viri senis infirmum est cranium.*] In illos qui nulli planè rei vtiles sunt; quandoquidem totum senis corpus debile sit atque imbecillum.

49. *Necessitati nec dij repugnant.*] Similis isti: *Necessitati parere oportet.*

50. *Si caro non adsit, salsamentum adhibendum.*] Monet Prouerbiũ, quæcumque adsunt, ijs nos contentos esse debere.

51. *Pro perca scorpium.*] De ijs, qui deteriora loco meliorum eligunt.

52. *Maxillæ, ad instar scipionis sunt seni.*] De ijs, qui in senectute multùm edaces sunt.

53. *Homo homini Deus.*] De ijs, qui præter omnem opinionem aut expectationem ab homine quopiam seruati sunt.

54. *Si passer in palos.*] In illos dictum, qui in ijs, quæ faciũt, se latere posse putant.

55. *Vir qui fugit, lyræ sonitum haud moratur.*] In illos, quibus celeriter atque extemplò quid faciendum incumbit.

56. *Ventum reti venaris.*] De factu impossibilibus.

57. *Venti campus.*] De inconstantibus & leuibus.

58. *Absque baculo ne ingreditor.*] De Cleomene dicitur: qui cùm esset miles Atheniensis, præter cætera mala etiam insaniam simulabat. Cumque ciuibus sese suis inuisum esse sciret, baculum gestans obambulabat, quo qui sese adorirentur, propulsaret.

59. *Insipiens pullus vltrò suum nidum ostendit.*]

60. *Homo Euripus: fortuna Euripus: mens Euripus.*] Omnia hæc dicuntur de inconstantibus & citò variantibus.

61. *Vltroneum stultitia hominibus malum est.*]

62. *Pariorum more agebant.*] In eos, qui facile cuiuspiam rei pœnitentiâ ducuntur. Parij enim cùm pacti fuissent Atheniensibus vrbem tradere, postea illos pœnituit.

63. *Illotis pedibus cœnaculum conscendit.*] In eos, qui imperitè ad rem quampiam gerendam se accingunt.

64. *Incruentum trophæum statuit.*] De ijs, qui sine periculis aut cædibus rem quampiam magnam dextrè confecerunt.

65. *Pro mala cane suem postulas.*] De ijs, qui bona pro malis reddunt.

66. *Apertæ Musarum fores.*] De ijs, qui promptè & alacriter suaque sponte, præstantissima in quaque disciplina assequuntur.

67. *Si leonina pellis non sufficit, vulpinam adsume.*] Sensus est: Si dum palam te vlcisci vis, nihil efficis, fraudibus & fallacijs vtore.

54. Ἂν στρουθὸς εἰς χάρακας.] Πρὸς τοὺς οἰομένους λανθάνειν ἐν οἷς πράττουσι.

55. Ἀνὴρ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.] Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

56. Ἄνεμον δικτύῳ θηρᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

57. Ἀνέμου πεδίον.] Ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

58. Ἄνευ ξύλου μὴ βάδιζε.] Περὶ Κλεομένους λέγεται· ὃς στρατιώτης ὢν Ἀθηναῖος, προσεποιεῖτο πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν· εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῄει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ὑπερχομένους αὐτῷ.

59. Ἀνόητος νεοττὸς ἑκὼν δείκνυσι τὴν αὐτοῦ νοσσιάν.]

60. Ἄνθρωπος Εὔριπος· τύχη Εὔριπος· διάνοια Εὔριπος.] Ταῦτα ἐπὶ τῶν παλιμβόλων.

61. Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημα αὐθαίρετον.]

62. Ἀνεπαρίασαν.] Ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπί τινι. οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν, ὕστερον μετέγνωσαν.

63. Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ πύργον.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα ἐρχομένων.

64. Ἀναίμακτον ἔστησε τρόπαιον.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ κινδύνων καὶ φόνων μέγα τι κατωρθωκότων.

65. Ἀντὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς.] Ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ κακῶν ἀποδιδόντων.

66. Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ.

67. Ἂν μὴ λεοντῆ ἐξικνῆται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον.] Ὁ νοῦς· Ἂν μὴ φανερῶς ἀμυνόμενος ἐπιτύχῃς, πανουργίᾳ χρῆσθαι.

68. Ἄξιος

68. Ἄξιος τριχός.] Ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τοῦ τυχόντος.

69. Ἄξιος τοῦ παντός.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

70. Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ εὐδαιμόνων· οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ, κατὰ νόμιμον παλαιὸν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσιν.

71. Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

72. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.] Ἐπὶ τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων.

73. Ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.] Οὗτος ὁ Φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς καὶ ὑώδης· κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης, ὡς παρασίτους ἔχοντα, καὶ διὰ τὸν Λαΐδος ἔρωτα. κωμῳδεῖται δὲ, ὡς συώδης ἐν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ.

74. Ἀπιὼν εἰς Ἀπατούρια, ἐπανήκες εἰς Θαργηλιῶνα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν βραδυνόντων. Ἀπατούρια δὲ ἦν ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἦγον ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ἐκάλουν δὲ τὴν μὲν πρώτην Δορπίαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν, Ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν· ἔθυον δὲ Διῒ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην Κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας· ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς, περὶ Μελαίνων (ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις) Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προσεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην· οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν, Μεσσήνιος γένος, ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. Μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξανθίου, τραγένην ἐνημμένος μέλαιναν. ἔφη οὖν αὐτὸν ἀδικεῖν δεύτερον ἥκοντα· ὁ δὲ, ἀπεστράφη· ὁ δὲ, παίσας ἀποκτείνει αὐτόν.

68. *Dignus pilo.*] De vili & vulgari.

69. *Re quauis dignus.*] De valdè honestis.

70. *Dignus es Argiuo clypeo.*] De valdè generosis ac fortunatis. Argiui enim pueri sine iniuriæ alicuius labe & puri conseruati, veteri ac solenni more clypeos ferentes, pompam agebant.

71. *Digna canis sede.*] De ijs, qui præter meritum quippiam consequuntur.

72. *Digna merces quã quis accipiat.*] De ijs, qui ad rẽ honestam sunt exercitati.

73. *Indoctior Philonide Melitei filio.*] Philonides ille non solùm magnus, sed & indoctus planè ac stupidus fuit. Ludit in ipsum comico sale Aristophanes, tamquam parasitos habentem, & quòd Laidis amore deperierit, ac velut porcinus inter suos sodales habitus fuerit.

74. *In Apaturia profectus redijsti ad Thargeliona.*] De ijs, qui longas in re quapiam moras trahunt. Apaturia autem festum erat quoddam Athenis, quod agebant per triduum. Primam autem diem vocabat Δορπίαν, quòd tribules sub noctem conuenientes, vnà conuiuium agitarent. Secundam autem Ἀνάρρυσιν, à sacrificando: sacrificabant autem Ioui Phratrio & Mineruæ. Tertiam denique Κουρεῶτιν, eo quòd iuuenes & puellæ tribubus adscriberẽtur. Causa huius rei hæc fuit: Bellum erat Atheniensibus aduersum Bœotos de Melænis (locus ille erat in cõfinijs.) Xanthius autem Bœotus ad certamen prouocauit Thumæten, regem Atheniensium: quo pugnam detrectante, Melanthus Messenius, genus à Periclymeno Nelei filio ducens, qui id temporis fortè fortuna ibi peregrinus agebat, eius loco ad regnum euectus est. Cumq; duello inter se decertarent, apparuit Melantho quidam à tergo Xanthij, nigram pellem caprinam indutus: quo viso, iniustè illum facere aiebat, quod adiuncto altero contra se veniret. Cumq; ille sese conuerteret, hic illũ cedens interfecit.

Hinc

Hinc festum Apaturiorum, & Bacchi Μελαναιγίδος aram exstruxerunt. Θαργηλιὼν autem mensis est apud Athenienses, in quo celebratur festum Apollinis & Dianæ, Thargelia dictum: in quo primitias fructuum, qui apparuerāt, Deo elixabant. Constituebantur autem in illo festo chori & certamina, ab ijs, qui Thargelia celebrabant. Ephorus autem libro secundo ait, Apaturia propter fraudem in finibus diuidundis commissam ita fuisse appellata. Quum enim Athenienses contra Bœotios bellum gererent ob Melaniæ tractum, Melanthus Rex Atheniensium Xanthum Thebæū suscepto singulari certamine, per fraudem & imposturam interfecit.

75. *Echini spiritus retentio.*] De ijs, qui se mortuos esse simulant. Terrestris enim echinus, cùm iam se capiendum videt, seipsum conuoluens, ita conformat, vt capi omninò nequeat: deinde quoque spiritum comprimit, prorsusq; immobilis iacens, mortuum se esse fingit.

76. *Hæsitatio psaltæ, tussis.*] De ijs, qui aliquid se facere non posse fingunt, propter quidpiam quod facultatem adimat, illis obiectum.

77. *E pulchro ligno vel suspendi præstat.*] Sententia Parœmiæ hæc est: Potiùs adhibendos esse strenuos militiæ duces & generosos, quàm ignauos & negligentes. Nam si aduersi quid tolerādum sit, à bono quam à malo id perpeti satius est.

78. *Bonis omnia congruunt.*] Clara satis hæc est Parœmia.

79. *Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.*] In eos, qui luxu, mollicie, & delitijs diffluunt.

80. *Vir est syluestris.*] Per translationem dictum ἀπὸ πιθρίων, quæ sterilia & syluestria olera sunt.

81. *Exiles habes nates.*] Æquale est huic, *nauticus es.* Apogluti vel maximè Athenienses vocantur, propter conti-

ἐκ δὲ τούτου ἥτε ἑορτὴ Ἀπατούρια, καὶ Διονύσου Μελαναιγίδος βωμὸν ἐδομήσαντο· ὁ δὲ Θαργηλιὼν ἐστὶ μὴν Ἀθηναῖος, καθ᾽ ὃν καὶ ἑορτὴ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, Θαργήλια λεγομένη· ἐν ᾗ ἧψουν ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφυκότων καρπῶν· ἵσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγὼν παρὰ ποιουμένων Θαργήλια. Ἔφορος δὲ ἐν δευτέρῳ φησὶν, ὡς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ὁρίων ἀπάτην γενομένην ἐκλήθη. πολεμούντων γὰρ Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς ὑπὲρ τῆς Μελανίας χώρας, Μέλανθος ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, Ξάνθον τὸν Θηβαῖον μονομαχῶν ἀπατήσας ἀπέκτεινεν.

75. Ἄπνοια ἐχίνου.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τεθνᾶναι. Ὁ γὰρ χερσαῖος ἐχῖνος μέλλων ἁλίσκεσθαι, ἑαυτὸν συνειλήσας, ἄληπτον ἐργάζεται· εἶτα μέν τοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα, καὶ ἀκίνητος ἀτρεμεῖ, καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται.

76. Ἀπορία ψάλτου, βήξ.] Ἐπὶ τῶν προσχηματιζομένων τι, ἀδυνασία.

77. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κᾂν ἀπάγξασθαι.] Θέλει οὖν λέγειν· βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ διεδοκιμασμένοις, ἢ τοῖς φαύλοις. Κᾂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπὸ ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

78. Ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει.] Δήλη.

79. Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακανίαις.] Ἐπὶ τῶν τρυφῆς ὑπὸ καὶ ἁβρότητος διαῤῥεόντων.

80. Ἀποπιθριωμένος ἀνήρ.] Ἤτοι ἀπηγριωμένος. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν, ἀπὸ πιθρίων, ἅπερ ἐστὶν ἄγονα ἄγρια λάχανα.

81. Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις.] Ἀντὶ τοῦ ναυτικός. Ἀπόγλουτοι κυρίως ἐκαλοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλα-

πλατεῖν συνεχῶς καθέδρας· οἱ δὲ, διὰ τὸ, Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβαίνοντα εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτουμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διὸ καὶ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπωνομάζεσθαι.

82. Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδείκνυναι.] Οἱονεὶ καινοὺς καὶ νεοποιήτους. Ἀριστοφάνης· Ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδείκνυναι πάντα ἀπ' ἀκροφυσίων τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων· λέγει γὰρ διὰ μὲν τὰ ἀπ' ἀκροφυσίων καινῶς εἰργασμένα, καὶ οἷον ἐκ πυρός. διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων, οἷον καινῶς πεπλασμένα καὶ διάθεσιν ἔχοντα. Κίνναβος γὰρ τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἔστι δὲ εἴδωλον, σκιῶδες ὁμοίωμα, ἡ φαντασία σώματος ἀεροειδής τε σκιά. Ὡς δὲ Βακχυλίδης· Μελαμβαφὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου. Καὶ ὁ ποιητής, Ἀντικλείας· τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον, αὐτὸς δὲ, ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής.

83. Ἀπορρὼξ Ἐριννύων.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωρούντων.

84. Ἀπόλογος Ἀλκίνου.] Ἐπὶ τῶν φλυαροὺς καὶ μακροὺς ἐπιτεινόντων λόγους.

85. Ἀπίδων πανδαισία.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν. Ἄπιδες δὲ θεοὶ ἦσαν Αἰγύπτιοι, τιμώμενοι παρ' αὐτοῖς, σημεῖον ἔχοντες παρὰ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶτταν, δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδας, οἷς γενομένοις διὰ χρόνου, ὡς ἔλεγον, ἐκ τοῦ σέλαος τῆς Σεληνίδος ἑορτὴν ἦγον μεγάλην· καὶ ἱερεῖς τινὲς παρὰ τὸ τεχθέντα βοῦν ἱερῶντο παραθέντες πανδαισίαν, ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς.

nuam ſeſſionem in remigando. Alij ab eo, quod cùm Theſeus cũ Pirithoo ad inferos deſcendiſſet, & à Proſerpina in petra quadam ſeſſum collocatus cum Pirithoo fuiſſet; Hercule ad Cerberum deſcendente, ipſumque à Dea petente, & à petra auellente illum, natium illam partem, quæ ad petram adhæſerat, in ea reliquiſſet. Vnde factum, vt in illius honorem reliqui Athenienſes ita appellarentur.

82. *Ex follium roſtris ſermones oſtendere.*] Nouos ſcilicet, recenſque confectos. Ariſtophanes: Verba exornata & tota ioco plena oſtendere à follium roſtris, quæ è Cinnabeumatis. Nam per follium roſtra, recens facta, & tamquam ex igne adhuc calida; per id autem quòd ait à Cinnabeumatis, velut recens conficta, & habitum ſuum formamque habentia intelligit. Κίνναβος enim idolum ſeu ſtatua quædam erat, ſecundùm quam plaſtæ & pictoris opera ſua efformant. Idolum verò dicitur rei cuiuſpiam ſimilitudo, ſeu corporis repræſentatio, & aëtea ſaltem vmbra. Qua ratione quoque ait Bacchylides: *Nigro colore tinctum ſimulacrum viri Ithaceſij.* Et Poëta de Anticlea: *Ter comprenſa manus vmbræ inſtar fugit*: ipſe verò Poëta, res per ſe ſtabilis ac vera.

83. *Furiarum propago.*] De ijs, qui grauiter puniunt.

84. *Apologus Alcini.*] De ijs, qui ſermones ineptos, eoſque prolixiores contexunt.

85. *Apidum cœna dubia.*] De rebus valdè delicatis. Apides porro dij erant, apud Ægyptios in honore habiti, qui ſignum habebant in cauda & lingua, quo conſtabat, illos Apides eſſe. Quibus ſubinde ex Lunæ lumine, vt fabulantur, naſcentibus, ingens feſtum agitabant: & ſacerdotes quidam apud natum ſic bouem ſacrificabant, cœnam omni genere apparatus refertam apponentes, quaſi conuiuio ipſos ita excipientes.

 86. *E ma-*

86. *E machina Deus apparuisti.*] De ijs, qui præter expectationem in salutem & commodum cuiuspiam adueniunt. In tragœdijs enim Dij ex occulto in scenis apparebant.

87. *Sors vna cunctis, vel pulchræ Rhodopidi.*[Significat, omnes mortales æquè casibus esse obnoxios.

88. *Omnes suas facultates indutus est.*] De ijs, qui nihil quidquam possident, præter vestes, quibus sunt induti.

89. *Apostolicam agis vitam.*] De ijs, qui per virtutis tramitem incedẽtes, vitam suam adeò, vt Deo vel maximè inueniantur probati, instituunt. Vita autem illa potissimùm hæc est, videlicet: oculorum exacta custodia, linguæ continentia, corporis in seruitutem subactio, sensus humilis, puritas cogitationis, iracundiæ abolitio, vt malo affectus consentias, verberatus adjicias, defraudatus ne judicio contendas, odio habitus vt ames, vexatus fufferas, maledictis impetitus consolêre, peccato moriare, Christo crucifigare, omnemque dilectionem tuam in solo Domino Deo colloces.

90. *Suauia cuncta, præter se ipsam, facit fames.*] *Morum magistra quippe est penuria.*

91. *Quæ vultures.*] Nempe, facis. In eos, qui proper hæreditatem, aut aliud omnino lucrum, aliquibus continuò assident; quòd vultures cadaueribus frequentes assideant.

92. *Insatiabile est ex omni re lucrum.*] Apophthegma Pittaci.

93. *Rumpetur tensus funiculus.*] De ijs, qui vi quippiam & necessitate coacti faciunt. Lucianus: *Videas oportet, ne iuxta vulgare prouerbium, funiculum distendentes rumpamus.*

94. *A linea.*] Hoc est, A principio. Translatum à cursorum linea, quam carcerem, seu repagula, appellabant.

86. Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπ᾽ ὠφελείᾳ τινὶ ἀναφαινομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγῳδίαις ἐξ ἀφανῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαίνοντο.

87. Ἅπανθ᾽ ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.] Σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

88. Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίεσται.] Ἐπὶ τῶν μηδ᾽ ὁτιοῦν ἄλλο κεκτημένων, ἢ ὅπερ ἀμπίσχονται.

89. Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν.] Ἐπὶ τῶν ἐναρέτως καὶ θεαρέστως βιούντων. Ἔστι δὲ αὕτη· ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια, γλώσσης ἐγκράτεια, σώματος δουλαγωγία, φρόνημα ταπεινὸν, ἐννοίας καθαρότης, ὀργῆς ἀφανισμὸς, ἀγγαρευόμενος προστίθει, ἀποστερούμενος μὴ δικάζου, μισούμενος ἀγάπα, βιαζόμενος ἀνέχου, βλασφημούμενος παρακάλει, νεκρώθητι τῇ ἁμαρτίᾳ, σταυρώθητι τῷ Χριστῷ, ὅλην τὴν ἀγάπην μετάθες ἐπὶ τὸν Κύριον.

90. Ἅπαντα ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὑτοῦ ποιεῖ.] Πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

91. Ἅπερ οἱ γύπες.] Λείπει τὸ, ποιεῖς. Ἐπὶ τῶν διὰ κληρονομίαν, ἢ ὅλως κέρδος οἱονοῦν παρεδρευόντων τισίν. οἱ γὰρ γύπες τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσι.

92. Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.] Ἀπόφθεγμα Πιττακοῦ.

93. Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον.] Ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιούντων. καὶ Λουκιανός· Ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποῤῥήξωμεν διατείνοντες τὸ καλώδιον.

94. Ἀπὸ γραμμῆς.] Οἷον, Ἀπ᾽ ἀρχῆς. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν.

95. Ἀπό-

95. Ἀπόλεμος.] Τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων.

96. Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτῳ κινδυνευόντων.

97. Ἀποφράδες ἡμέραι.] Αἱ ἀνεπιτήδειοι πρὸς πράξεις· ἐν αἷς καὶ τοῖς κατοιχομένοις χοὰς ἐπέφερον. Ταύτας οἱ παλαιοὶ ἐπεκάδας καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνὸς * τετράσι. * δέ φασι τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς Σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς· καὶ τοὺς πονηροὺς δὲ ἀποφράδας ἐκάλουν.

98. Ἀπὸ λύκου θήρας.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτως εὐθὺς ἀπιόντων· οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων.

99. Ἁπλοῦν θύλακον πατεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

100. Ἄπλυτον πώγων' ἔχεις.] Σκώπτων εἶπέ τις.

95. *Sine bello.*] De ijs dicitur, qui cùm nullam belli causam habeant, hostilia tamen perpetrant.

96. *Vitam è tenui filo pendere.*] De ijs, qui in extremis periculis versantur.

97. *Nefasti dies.*] Tales dicuntur, qui ad agendum inepti: per quos etiam defunctis inferias faciebant. Hos veteres ἐπεκάδας vocant, nempe decrescentis mensis quartum, tertium, secundum. Ita autem dies illos nuncupabant (quibus etiam homicidij causas iudicabant) quod Lunæ in illis diebus lumen velut obturaretur. Quin & homines improbos ἀποφράδας, hoc est nefarios, appellabant.

98. *A lupi venatu.*] De ijs, qui re infecta se protinus subducunt. Siue, vt alij, de crudelibus & agrestibus.

99. *Simplicem culeum calcat.*] De rebus aut hominibus contemptibilibus, aut exigui valoris.

100. *Illotam barbam habes.*] Per irrisum quidam dixit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

1. Ἀπ' ὄνου καταπεσών.] Ἀπὸ τῶν ἱππικῇ ἐπιχειρούντων, μὴ δυναμένων δὲ μηδὲ ὄνοις χρῆσθαι· Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; Ὁ δὲ Πλάτων· Ἀπ' ὄνου καταπεσὼν, ἐν τοῖς Νόμοις· Καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον στόμα βίᾳ ὑπὸ λόγου φερόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπό τινος νοῦ καταπεσεῖν.

2. Ἄπληστος πίθος.] Ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τετρημένος γὰρ ἦν ἐφ' ᾅδου.

3. Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἀλέξ.] Ἤγουν φυλάττου· Ἔστι δὲ Ἰωνικόν.

4. Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος

CENTVRIA IV.

1. EX *asino delapsus.*] De ijs, qui equestrem disciplinam aggrediuntur, cùm nec asinis interim vti norint. Aristophanes in Nubibus, *Quid tandem nugaris, vt si ab asino dilapsus esses?* Plato autem ἀπὸ τοῦ νοῦ, non ἀπὸ τοῦ ὄνου effert in Legibus, sic inquiens: *Et non quasi ore indomito præditus, quod vi orationis incitatum, (secundum Prouerbium) mente excidat.*

2. *Dolium inexplebile.*] In ventri deditos, seu, de impossibilibus: pertusum enim apud inferos dolium erat.

3. *Maiorem vitato virum.*] Est Ionicum.

4. *A tardigradis asinis equus prosilijt.*]

lijt.] De ijs, qui ab exiguis ad maiora progrediuntur.

5. *Omnia sapientibus facillima.*] De ijs, qui prudentiâ res etiam difficiles superant.

6. *Aufer mothonem à remo.*] De ijs, qui serias res agentibus importunè molesti sunt. Mothon enim molestæ saltationis genus est.

7. *Vini liquorem perdidisti infusa aqua.*] Hæc parœmia desumpta est ex Aristij Cyclope, vt ait Chamæleon in opere de Satyris. Et Polyphemus ita loquitur ad Vlyssem in ea quæ de Cyclope est fabula. In illos autem dicitur, qui rebus melioribus deteriora admiscent.

8. *Omnis aër aquilæ peruia: omnis verò regio viro forti & ingenuo patria.*

9. *A dorio ad Phrygium.*] A remissiori ad intensius; à deteriori ad id, quod melius est.

10. *Ab asinis ad equos.*] De illis, qui à deterioribus ad meliora transeunt.

11. *A linea siue à carcere.*] Hoc est, à principio pulcrum esse oportet.

12. *Sermo simplex viritati conuenit, nec multis varijsve ambagibus opus habet.*] De ijs, qui vera loquuntur.

13. *Omnis echinus asper est.*] De difficilibus & morosis: præcipuè verò de noxijs, & eunuchis.

14. *Molestia omnis morbus est mortalibus.*] Antiphanis.

15. *Supremam praui iactus peruenit ad Aten.*] De ijs, qui factis suis digna perpetiuntur.

16. *Prudentiæ sunt vniuersa subdita.*] Menandri.

17. *A remo ad suggestum.*] In eos, qui à deteriori rerum statu, subitò ad præstantiorem ascendunt: vel, qui res magnas aggrediuntur.

ὕρησεν.] Ἐπὶ τῶν ἐξ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.

5. Ἅπαντα σοφοῖς ῥᾶστα.] Ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν καὶ δυσκόλων περιγινομένων.

6. Ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώπης.] Ἐπὶ τῶν ἐνοχλούντων παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν· ὁ γὰρ μόθων φορτικῆς ὀρχήσεως εἶδος.

7. Ἀπόλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.] Αὕτη γέγονεν ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κύκλωπος, ὥς φησι Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Σατύρων. Καὶ Πολύφημος οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσέα ἐν Κύκλωπι δράματι λεγομένῳ. Λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χείρω ἐπιμιγνυόντων.

8. Ἅπας μὲν ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος· ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

9. Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.] Ἀπὸ τοῦ ἀνειμένου εἰς τὸ ἐντονώτερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἥττονος εἰς τὸ κρεῖττον.

10. Ἀπὸ ὄνων ἐφ' ἵππους.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω μεταβαλλόντων.

11. Ἀπὸ γραμμῆς καὶ ἀπὸ βαλβίδος.] Ἤτοι, ἀπ' ἀρχῆς καλὸν εἶναι δεῖ.

12. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ· κοὐ ποικίλων δεῖ τῶν διχ' ἑρμηνευμάτων.] Ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.

13. Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.] Ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. ἐξαιρέτως δὲ ἐπὶ κακωτικῶν ἢ εὐνούχων.

14. Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος.] Ἀντιφάνους.

15. Ἀπήντησε κακοῦ βολὴ πρὸς ὑπερτάτην Ἄτην.] Ἐπὶ τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασεν,

16. Ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.] Μενάνδρου.

17. Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς κρείττονα μεταβιβασθέντων. ἢ ἀθρόως καὶ μεγίστοις ἐγχειρούντων.

18. Ἀπό-

18. Ἀπόλωλεν ἡ ὗς, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος.] Ἐπὶ τοῦ μὴ τυχόντος ὧν ἤλπισεν. Ἐπὶ γάμου δὲ ἐρρήθη μὴ γινομένου.

19. Ἀπ' οἰνοχόως σπάσον.] Παρόσον οἱ μεθύοντες ἀληθεύουσιν.

20. Ἀποτίσεις χοῖρε τὰ γίγαρτα.] Οἷον ὡς κατέφαγες, ἀποδώσεις πλείω.

21. Ἀράβιος ἄγγελος.] Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ, ἡ Μεσσηνίᾳ. παρὰ τὴν παροιμίαν.

22. Ἀράβιος αὐλητής.] Τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. τὸ παλαιὸν δέ φασι τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν, διὰ τὸ βάναυσον. τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ ἀράβια. ἐφ' ὧν ἐλέχθη· Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται. καὶ Κάνθαρος Μηδείᾳ· Κιθαρῳδὸν ἐξεγείρατε Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον. καὶ πάλιν Μένανδρος Μεσσηνίᾳ, Ἀράβιον δὴ ἐγὼ κεκίνηκα αὐλόν.

23. Ἀργυροῦς λιμός.] Ἐπὶ τῶν ἐν σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, πολὺ ἀργύριον κερδαινόντων.

24. Ἀρχομένου δὲ νότου καὶ λήγοντος βορέαο.] Συνυπακούεται τὸ, Δεῖ πλεῖν.

25. Ἀρκάδας μιμούμενος.] Ταύτῃ κέχρηται Πλάτων ἐν Πισάνδρῳ ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούντων. μαχιμώτατοι γὰρ ὄντες, αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἰδίαν νίκην ἐνίκησαν· ἄλλοις δὲ αἴτιοι νίκης πολλοῖς ἐγένοντο. Καὶ ὁ Πλάτων οὖν διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιῶν, ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν, Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη.

26. Ἀριστᾶν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλίγον.] Ἐπὶ τῶν ἐθιζόντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ Ἀφροδίσια.

27. Ἄργους λόφος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνισχημένων. Φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.

18. *Perijt ſus, & talentum, & mamilla.*] In eum, qui, quæ ſperauerat, non eſt aſſequutus. Dictum porrò eſt de nuptijs non factis.

19. *A pincerna extrahe.*] Quòd ebrij veraces ſint.

20. *Lues porcelle acinos vinaceos.*] Nempe: Sicut ediſti, plura reddes.

21. *Arabius nuntius.*] Menander in Dedicata quæ eſt Meſſenia. Alluſum ad parœmiam.

22. *Arabius tibicen.*] De ijs ponitur, qui indeſinenter garriunt. Aiunt, olim liberos non didiciſſe tibiâ canere, quòd vile videretur & ſordidum, quodque mancipiorum pleraque barbara ſint & Arabica. De quibus idcircò dictum: *Drachma canit, ſed quatuor compeſcitur.* Et Cantharus in Medea: *Citharœdum excitate Arabium hunc chorum.* Et rurſum Menander in Meſſenia: *Arabium hercle ego moui tibiam.*

23. *Argentum fames.*] De ijs, qui per inediam, & in rerum neceſſariarum defectu multum ſibi pecuniarum & argenti lucrantur.

24. *Incipiente Noto, & Borea ceſſante.*] Subaudi, Nauigare oportet.

25. *Arcadas imitans.*] Vtitur ea parœmia Plato in Piſandro de ijs, qui alijs laborant. Cùm enim bellicoſiſſimi Arcades eſſent, ipſi numquam ſibi vicerunt, alijs autem multis cauſa victoriæ fuerunt. Plato igitur, *quod cùm ipſe comœdias faceret, alijs tamen illas propter paupertatem præberet, Arcadas ſe imitari dicebat.*

26. *Prandere multum, cœnare autem parum.*] In eos, qui ſe ad Venerea aſſuefaciebant.

27. *Argi tumulus.*] De ijs, qui rebus aduerſis maximè implicantur. Cædes enim multa ibi facta fuit.

28. *Argiuus prouentus.*] In eos, qui sycophantas agunt. Argiui enim rixosi erant & contentiosi.

29. *Nuper virtutem quæris.*] De ijs, qui extra tempus alicui rei dant operam.

30. *Archidamium bellum.*] De bellis valdè acribus. Archidamium autem dictum, quòd Archidamus in Atticam irruptionem fecit, vt Thucydides, & Ephorus, atque Anaximenes, & Lysias in oratione, quæ est contra Androtionis & Pythij hospitalitatem, aiunt.

31. *Principatus Scyrius.*] De vilibus, quibusque nihil vtile inest: quod Scyrus petrosa sit & difficilis, ac proinde inops, neque quidquam alicuius rei ferat. Alij à Theseo, qui, quòd insidiatus esset Lycomedis principatui, quodque vxorem eius tentasset, præcipitatus sit. Theophrastus autem in opere De primis temporibus, Thesea primum Athenis ostracismo pulsum fuisse scribit.

32. *Nunc mus picem gustat.*] De ijs, qui nouiter malorum experimentum capiunt. Animal enim illud in picem incidens, acerba perpetitur.

33. *Harmodij cantio.*] De Scolijs. Scolia enim erant quæ de harmodio canebantur. Idem est & *Admeti cantilena.*

34. *Arcadiam me poscis.*] De ijs, qui magna, nec profutura, petunt.

35. *Stultior Ibyco.*] De fatuis. Ille enim cùm regnare potuisset, peregrinatum abijt.

36. *Primùm non nasci præstat mortalibus, aut mox. Vt nati fuerint, portas Plutonis adire.*] De ijs, qui infortunatè viuunt.

37. *Principium bellorum.*] In eos, qui iniuriam inferre aggrediuntur.

38. *Antiqua sapis.*] De stultis & fatuis.

30. *Arcadium germen.*] De ignauo iactatum.

28. Ἀργεία φορά.] Ἐπὶ τῶν συκοφαντούντων· οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φιλόδικοι.

29. Ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πονούντων ἐπί τι.

30. Ἀρχιδάμειος πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν λίαν πικρῶν πολέμων. Ἀρχιδάμειος δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀρχίδαμον ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν, καθάπερ Θουκυδίδης, καὶ Ἔφορος, καὶ Ἀναξιμένης, καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Πυθίου ξενίας.

31. Ἀρχὴ Σκυρία.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. παρόσον πετρώδης καὶ λυπηρά. ἀπὸ Θησέως, ἐπιθεμένου τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ, καὶ ὅτι πειρῶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, κατακρημνισθείη· ὀστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθήνησι Θησέα, ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρώτοις καιροῖς.

32. Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεῖραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσσαν πίπτον, δεινὰ πάσχει.

33. Ἁρμόδιον μέλος.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν, σκολιὰ γὰρ μέλη ᾔδετο πρὸς Ἁρμόδιον· ταὐτὸν ἐστὶ καὶ τὸ Ἀδμήτου μέλος.

34. Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύμφορα αἰτούντων.

35. Ἀρχαιότερος Ἰβύκου.] Ἐπὶ τῶν εὐηθῶν. οὗτος γὰρ τυραννεῖν δυνάμενος, ἀπεδήμησεν.

36. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· φύντα δ' ὅμως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βιούντων.

37. Ἀρχὴ πολέμων.] Ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.

38. Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς.] Ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ εὐηθῶν.

39. Ἀρκάδιον βλάστημα.] Κατεσπάρη ἐπὶ τοῦ δειλοῦ.

40. Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδήλων. ἡ γὰρ ἄρκτος χειμῶνος μὲν ἀποτίκτει, καὶ φωλεύει τεκοῦσα· καὶ ὑφορωμένη τοὺς κρυμοὺς, τὴν ἐπιδημίαν τοῦ ἦρος προσμένει. οὐδ᾽ αὖ, πρὶν ἢ πληρωθῆναι τρεῖς μῆνας, ἐξαγάγῃ ποτὲ τὰ βρέφη· ὅταν δὲ αἴσθηται ἑαυτῆς πεπλησμένης, ὑφορωμένη τοῦτο ὡς νόσον, ζητεῖ φωλεόν· ἐντεῦθέν τοι κέκληται τὰ ἀρκτοφώλεια τὸ πάθος. εἰσέρχεται δὲ οὐδὲ βαδίζουσα, ἀλλ᾽ ὑπτία ἀφανίζουσα τοῖς θηραταῖς τὰ ἴχνη. Ἑαυτὴν γὰρ ἐπισύρει κατὰ νῶτα, καὶ παρεισελθοῦσα ἡσυχάζει.

41. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον ἢ ἐς τελευτήν.] Δηλοῖ δὲ ὡς δεῖ ἀρχόμενα τὰ δεινὰ μᾶλλον πειρᾶσθαι κωλύειν ἢ ἀκμάσαντα καὶ τελειωθέντα.

42. Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις.] Ἀντὶ τοῦ, Διὰ χρυσοῦ πάντα νικήσεις. Φιλίππῳ δὲ ἐδόθη οὗτος χρησμὸς, αἰνιττομένου τοῦ θεοῦ, ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει.

43. Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.] Φασὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γεννωμένους ἄῤῥενας ἐπήρουν· ὅθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατῆσαι, ἔλεγον, ὅτι συνέσονται αὐταῖς εἰς γάμον, ἀπήρωτοι καὶ οὐ λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων· ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, Ἄριστα, φησὶ, χωλὸς οἰφεῖ. ἀντὶ τοῦ, συνουσιάζει.

44. Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων, δι᾽ ὑπερβολὴν τοῦ πλούτου παῤῥησιαζομένων.

45. Ἄρνα προβάλλειν.] Ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἱρουμένων· οἱ γὰρ πολεμεῖν βουλόμενοι, κήρυκα ἔπεμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον· ὃς ἠφίει ἔνδον τὸν ἄρνα· μηλόβοτον τὴν πόλιν αὐτῶν ἐκ τούτου δεικνύων ἔσεσθαι.

40. *Vrsa præsente vestigia quæris.*] De rebus obscuris. Vrsa enim hieme fœtum enititur, enixa autem latibulum petit: & frigoris vim & acrimoniã valdè reformidans, veris aduentum expectat; neque catulos suos ante tres menses eduxerit vnquam. Quando seipsam repletam sentit, tamquam morbum id verita, cauernam quærit. Hinc morbus ille ἀρκτοφώλεα vocatus. Intrat porrò latibulum suum non pedibus incedens, sed resupinata venatoribus vestigia abscondit: seipsam enim dorso voluit, & ingressa quiescit.

41. *Præstat principio mederi quàm fini.*] Ostendit, operam esse dandam, vt mala cùm primùm incipiunt, prohibeantur potiùs, quàm cùm inualuerint ac iam confirmata sint.

42. *Argenteis hastis pugna, & omnium victor eris.*] Quasi dicat, Auro omnia subiges. Philippo autem id oraculi datum, ab Apolline; hoc indicante; ipsum per proditionem omnium fore victorem.

43. *Optimè claudus virum agit.*] Ferunt, Amazones, masculos natos mutilare. Vnde cùm Scythæ eis bellum mouerent, decipere ipsas volentes, se illos integros ac non mutilatos in matrimonium accepturos dicebant, quòd mutilati illarum mariti essent. Ex quibus quæ princeps Amazonum erat, respondit: *Optime claudus subat.* hoc est, rem Veneream agit.

44. *Argenti fontes loquuntur.*] De indoctis, qui tamen immodica in dicendo libertate vtuntur propter nimias opes.

45. *Agnum objicere.*] De ijs, qui belligerare exposcunt. Bellum enim gerere cupientes, caduceatorem mittebant: qui agnum secum ferens, illum in hostium agro missum faciebat; vrbem illorum deinceps ouibus in pastum cessuram hoc facto ostendens.

46. Prin-

46. *Principium dimidium totius.*] De ijs, qui in re quapiam proſperum progreſſum faciunt.

47. *Vetuſtioria quàm diphthera ipſa dicis.*] De ijs, qui longas narrationes inſtituunt. Diphthera enim, cui Iuppiter ea quæ gerebantur inſcribebat, vetus omnino erat.

48. *Imprecationis ſacrum.*] In eos, qui multa imprecantur in rebus ſiue bonis, ſiue malis.

49. *Areopagita.*] De triſtibus ac nimiùm ſeueris.

50. *Virtutem barbari non norunt.*] De indoctis & imperitis.

51. *Magiſtratus virum demonſtrat.*] De ijs, qui antequam ad magiſtratum admoti ſunt, moderati eſſe videntur; in illo autem iam conſtituti, improbi apparent. Theophraſtus in opere De parœmijs. Alij autem dicunt Solonis eſſe apophthegma.

52. *Archilochum calcas.*] In conuitiatores: talis enim Archilochus.

53. *Si præs, audi & iuſtè & iniuſtè dicta.*] Ex Solonis elegijs parœnetica ſententia.

54. *Ociantium cœtus.*] In iniqua agentes.

55. *Clariſſimus ſmaragdus in luce obſcurus,*] In eos, qui ſe occultant vbi minimè oportet.

56. *Durum, apud amentes prudenti multa profari.*] In indoctos dici poſſet.

57. *Martis pullus.*] In Belli amantes.

58. *Aratro iacularis.*] In eos, qui inconſideratè aliquid agunt, neque præuident quæ ante oculos ſunt.

59. *Vtrem excorias.*] In eos, qui inſipienter quid agunt.

60, *Vtre terreri.*] In eos, qui fruſtrà terrentur.

61. *Vtrem mergis vento plenum.*] De rebus, quæ fieri nequeunt.

46. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.] Ἐπὶ τῶν εἴς τι προκοπτόντων.

47. Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.] Ἐπὶ τῶν μακρὰ διηγουμένων. ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ ὁ Ζεὺς ἀπεγράφετο τὰ γινόμενα, παμπάλαιος ἦν.

48. Ἀρᾶς ἱερόν.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἐπὶ χρηστοῖς ἢ φαύλοις.

49. Ἀρεοπαγίτης.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑπερσέμνων.

50. Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

51. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.] Ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν δοκούντων, ἐν αὐτῇ δὲ κακῶν φαινομένων. Θεόφραστος ἐν τῷ παροιμιῶν· ἄλλοι δέ φασιν ἀπόφθεγμα εἶναι Σόλωνος.

52. Ἀρχίλοχον πατεῖς.] Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων. τοιοῦτος γὰρ Ἀρχίλοχος.

53. Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.] Ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγειῶν παραινετική.

54. Ἀργούντων χορός.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ποιούντων.

55. Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν τῷ φάει σκοτεινός.] Πρὸς τοὺς ἀποκρύπτοντας ἑαυτοὺς, ὅπου οὐ χρή.

56. Ἀργαλέον, φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.] Εἰς ἀπαιδεύτους ἂν ῥηθείη.

57. Ἄρεος νεοττός.] Ἐπὶ τῶν φιλοπολέμων.

58. Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδιασκέπτως τι ποιούντων, καὶ τὸ κατόπιν μὴ προορωμένων.

59. Ἀσκὸν δέρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

60. Ἀσκῷ μορμύττεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων.

61. Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

62. Ἄστροις σημαίνεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούντων.

63. Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾶν.] Ἐπικτήτου.

64. Ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτελῶν· ἡ γὰρ ἐξ ὕδατος ἢ ἀγγείων ἀστραπὴ, ἐν τοῖς τοίχοις γινομένη, οὐδὲν δύναται.

65. Ἀσπίδος δῆγμα.] Ἐπὶ τῶν ἀνιάτων. Ἀσπίδος ἀκούω μόνον δῆγμα ἀνίατον εἶναι καὶ ἐπικουρίων κρεῖττον. καὶ μισεῖν ἄξιον τὸ ζῶον τῆς εὐκληρίας τῆς εἰς τὸ κακόν· ἀλλὰ καὶ τούτου θηρίον μιαρώτερον γυνὴ φαρμακὶς, οἵας ἀκούομεν καὶ τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Κίρκην. τὰ μὲν γὰρ τῶν ἀσπίδων φάρμακα καὶ δήγματος ἔργα ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκείνων ἀναιρεῖν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἀφῆς φασιν. ἔνθεν τοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων, ἐπὶ τῶν διαδημάτων ἐφέροντο πεποικιλμένας ἀσπίδας, τῆς ἀρχῆς αἰνιττόμενοι τὸ ἀκίνητον. οἱ δηχθέντες δὲ ὑπὸ ἀσπίδος, οὐ περαιτέρω βιοῦσι τετάρτης ὥρας. πνιγμὸς δὲ αὐτοὺς καὶ σπασμὸς διώκει καὶ λυγμός. τὰ δ' ἀσπίδος φασὶ τὸν ἰχνεύμονα τὰ ὠὰ ἀφανίζειν, οἱονεὶ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ὑπεξαίροντα τοὺς μέλλοντας ἀντιπάλους· ὁ δὲ ἰχνεύμων ὁ αὐτὸς ἄρα καὶ ἄρρην καὶ θῆλυς ἦν, μετειληχὼς καὶ τῆς φύσεως· καὶ τοῖσδε καὶ σπείρειν τι καὶ τίκτειν τοῖς αὐτοῖς ἡ φύσις ἔδωκεν. ἀποκρίνονται δὲ εἰς τὸ ἀτιμότερον γένος οἱ ἡττηθέντες μετὰ τὴν μάχην. οἱ γὰρ κρατήσαντες ἀναβαίνουσι τοὺς ἡττημένους, καὶ εἰς αὐτοὺς σπείρουσιν. οἱ δὲ ἆθλον τῆς ἥττης φέρονται, ὠδῖνας τι ὑπομεῖναι, καὶ πῶς ἀντὶ πατέρων γίνεσθαι μητέρας· τοῖς γε μὴν πολεμιωτάτοις ἀνθρώπῳ ζώοις, ἀσπίδι καὶ κροκοδείλῳ, ἐχθρὸς ὁ ἰχνεύμων. Λίβυσσαν δὲ ἄρα ἀσπίδα καὶ ἀποφαίνειν τυφλοὺς τῷ φυσήματι ἀκούω.

62. *Astris notare.*] De ijs, qui longè ante aliquid animo præcipiunt.

63. *Tutius est tacere quàm loqui.*] Epicteti sententia.

64. *Fulgur ex pelui.*] De rebus nullius efficaciæ & nihili. Nam fulguratio quæ ex aquis aut vase in parietibus fit, vim nullam habet.

65. *Aspidis morsus.*] De insanabilibus. Nam aspidis morsum solum insanabilem esse audio, omnique ope superiorem; odioque dignum istud animal, quod ad malum inferendum adeò promptum. Sed & illo scelestior est mulier venefica, quales audimus Medeam & Circen fuisse. Nam aspidum venena morsu duntaxat lædunt, illarum autem vel solo contactu necare ferunt. Hinc Ægyptiorum Reges in diademate variegatas aspidas ferebant, principatum non mouendum esse innuentes. Ab aspide portò morsi, vltra quartam horam non viuunt: suffocatio enim illos & conuulsio ac singultus inuadit. Aiunt autem ichneumonem aspidis oua abscondere, tamquam futuros natis suis aduersarios tollentem. Estque ichneumon idem & mas & fæmina, vtriusque naturæ particeps, vt & semen emittere & fœtum edere natura illis tribuerit. Qui autem illorum in certamine vincuntur, in deterius genus rejiciuntur. Nam victores in victos conscendunt, & semine illos conspergunt. illi autem amissæ victoriæ damnum ferunt, vt parturigines tolerent: & pro eo, quòd debebant patres esse, matres deinceps fiant. Duobus autem hisce homini infestissimis animalibus, aspide & crocodilo, infestior est ichneumon. Lybicam aspida halitu suo reddere homines cæcos audio.

66. *Vtrem accipiet qui prior biberit.*] De ijs, qui generosè & strenuè præ alijs pugnant.

67. *Atrei oculi.*] Quasi dicas, immoti & truculenti. Ductum ab Atrei iniustitia; qui cùm ex calumnia ad ipsum delata suspicatus fuisset, fratrem suum Thyesten vxorem suam constuprasse, filios illius in frusta discerpens, & aqua elixans, patri prandent iapposuit; calamitatis huius sensum illi exhibens, quòd extremitates membrorum illorum, postremo etiam loco apponeret.

68. *Homo rigidus, & qui non admittit consolationẽ.*] Nempe qui non irrigatur neque liquescit dulcibus & blandis sermonibus, sed præfractus aridusque instar lapidis aut alterius cuiuspiam rei duræ est, vt neque velut aquâ emolliri queat.

69. *Atticus adspectus.*] De comptis & sapientibus. Attici enim conspectum habebant, multum sapientiæ prudentiæque præ se ferentem. Aristophanes tamen in Nubibus de impudentibus accipit Atticum aspectum, ad continentiam Athenienses, qui tũ intemperatiores erãt, informans.

70. *Fixè intueris.*] De ijs, qui voluptate erga aliquem affecti, intentè in illum intuentur, vt capra in mare.

71. *Inuulnerabilis es vt Cæneus.*] Aiunt enim, illum vulnerari non potuisse. Cæterum si quis existimat hominem ferro esse inuulnerabilem, insulsus est. Verùm res ita se habet: Cæneus, Thessalus genere erat, bello strenuus, & bellandi peritus. Cumque multis pugnis interfuisset, nunquam tamen vulneratus inde fuit, ne tum quidem, cùm vna cum Lapithis contra Centauros pugnans, obijt. Nam comprehensum ipsum, terrâ tantùm obruerunt, sicque vitam finijt. Hinc Lapithæ dicebant, cùm sublatum eius cadauer non vulneratum toto corpore inuenissent, Cæneus cùm tota vita inuulnerabilis fuit, tum inuulnerabilis obijt.

66. Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερος πιών.] Ἐπὶ τῶν γενναίως ὑπὲρ ἄλλων ἀγωνιζομένων.

67. Ἀτρέως ὄμματα.] Οἷον ἀτρέπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Θυέστην μοιχεύειν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ, αἴσθησιν παρέχων τῆς συμφορᾶς, ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι.

68. Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.] Ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ ἱέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα, ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι.

69. Ἀττικὸν βλέπος.] Ἐπὶ τῶν κοσμίων καὶ σοφῶν. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ὑπέρσοφον καὶ ἔννουν εἶχον τὸ βλέμμα. ὁ δέ γε Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν ἐκλαμβάνει, τὸ Ἀττικὸν βλέπος· σωφρονίζων τοὺς Ἀθηναίους ἀσχημονοῦντας τὸ τότε.

70. Ἀτενὲς ὁρᾷς.] Ἐπὶ τῶν φιληδούντων τισὶν, ὥσπερ αἲξ εἰς θάλασσαν.

71. Ἄτρωτος ὑπάρχεις, ὡς ὁ Καινεύς.] Λέγουσι γὰρ ὅτι οὗτος ἄτρωτος ἦν· ὃς δ᾽ ὑπολαμβάνει ἄτρωτον ὑπὸ σιδήρου ἄνθρωπον, εὐήθης ἐστίν. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως· Καινεὺς ἦν Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ, καὶ ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις, οὐδέποτε ἐτρώθη, οὔτε Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τοὺς Κενταύρων ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν· ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι, ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, καὶ εὑρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα, Καινεὺς τόν γε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν, καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος.

72. Ἀττι-

72. Ἀττικὸς εἰς λιμένα.] Ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ὃ ἐπίστανται ποιούντων. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ μέλλοντες ἀπαίρειν πρὸς μάχην, καὶ τοῦ λιμένος ἐξιόντες, μετὰ σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν οἰκείων ὁρώντων.

73. Ἀτύφου μοίρας εἷς αὐτῶν ἀβλαβοῦς.] Ὅθεν καὶ ὁ Πλάτων, ἄτυφόν φησι τὸν ἀβλαβῆ, ἐν Φαίδωνι· ἐπεὶ τὸ τῦφον βλάπτει, καὶ ἐπιτεθυμμένον τὸ καῖον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ θύπτω τὸ ἐπικαίω λέγεται. ἐξ οὗ καὶ θυμάλωπες οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες, ἢ οἱ ἡμίκαυτοι.

74. Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόρρητα μυουμένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια.

75. Ἀτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.] Ὡς μοιχὸς ἐπὶ μοιχῷ.

76. Ἄτλας τὸν οὐρανόν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις τισὶ πράγμασιν ἐπιβαλλομένων, καὶ κακοῖς περιπιπτόντων, ὅμως ἀνεχομένων.

77. Ἀτρέμας βοῦς.] Ἐπὶ τῶν βραδέως συντελούντων.

78. Ἀττικὴ πίστις.] Ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πιστῶν καὶ ἐνόρκων· ἱδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως.

79. Ἄττης λόφος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα βαρὺ συμφορωτάτων.

80. Ἀττικὸς μάρτυς.] Ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου.

81. Ἀτεχνῶς πρὸς τὸν σωρόν.] Ἐπὶ τῶν συνηθιζομένων.

82. Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων.] Ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.

83. Αὐτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.

72. *Atheniensis in portum.*] De ijs, qui id quod sciunt summo cum studio exequuntur. Athenienses enim cùm in bellum essent profecturi, portum egredientes cum quadam vehementia remigabant, quo sese suis familiaribus inspectantibus ostentarent.

73. *Innoxiæ Parcæ vnus.*] Hinc & Plato in Phædone, ἄτυφον, ait τὸν ἀβλαβῆ, siue innocuum: cùm id quod τῦφον, nempe inflatum est, lædat; & ἐπιτεθυμμένον significet τὸ καῖον, hoc est vrens, quod à θύπτω, hoc est aduro, dicitur. Hinc carbones θυμάλωπες vocantur, cum ferè ardor in ipsis iam defecerit, seu quando iam ferè consumpti sint.

74. *Attici Eleusinia.*] De ijs, qui secretis sacris initiantur. Athenienses enim in Eleusine Cereris sacra peragebant.

75. *Cæterum laqueus laqueum capturus videbatur.*] *Vt si adulter adulterum.*

76. *Atlas cælum.*] In illos, qui res magnas aggressi, in mala & aduersitates incidunt, nihilominus tamen constanter in ijs perseuerant.

77. *Sensim bos.*] De ijs, qui paulatim aliquid conficiunt.

78. *Attica fides.*] De probabilibus, fidis, & minimè periuris. Athenienses enim Fidei templum exstruxerant.

79. *Attæ tumulus.*] De rebus vel maximè noxijs atque aduersis.

80. *Atticus testis.*] De fidelissimo veracissimoque.

81. *Sedulò in aceruum.*] De rei cuipiam probè adsuetis.

82. *Atticus manum moriens supponit.*] In pecuniæ cupidos. Lucri enim auidi erant Athenienses.

83. *Atqui ex puris paleis torturam frumenti fecisti.*] In eos, qui nihil consequuntur.

84. *Ipsa nunc Sapienta viuit.*] De quopiam, qui felicitate & gratia præstat.

85. *Nempe ipse funis prorsus attraxit nihil.*] De piscatoribus successu destitutis vsurpatum.

86. *Planè attigisti limen ipsum ianua.*] Quasi dicas, Ad ipsum ostium peruenisti.

87. *Teipsum non alens, canes vis alere.*] In eos, qui, cùm ipsi versentur in paupertate, alijs se alimenta præbituros gloriantur.

88. *Tibiam tubæ comparas.*] In eos, qui minora maioribus comparant, vt & ista: *Rosam anemonæ.* Et, *Cicadæ apem comparas.*

89. *Tibicinis vitam viuis.*] In eos, qui de alieno viuunt.

90. *Hoc ipsum nauis onus.*] In eos, qui frustrà desident, neque quidquam efficiunt vel sua vel aliorum salutis causa.

91. *Ipse inuenit mali coagulum & fontem.*] In eos, qui sibi ipsis malum accersunt.

92. *Sibi ipsi jus dicere.*] De ijs, qui sibiipsis, quæ sunt iusta, definiunt.

93. *Rursus ad Pythium.*] De ijs, qui eadem sæpius agunt. Dictum & de ijs, qui eadem sæpius interrogant, aut qui ad priora redeunt.

94. *Sponte Deus bona emittit.*] De ijs, qui sine labore vllo ditescunt.

95. *Ipse sese canit.*] De ijs, qui factis, quales sint, seipsos ostendunt.

96. *Ipse dixit.*] De ijs, qui aliquid alicui fide digno adscribunt.

97. *Vnà cum ipso canistro.*] In eos, qui valdè officiunt: cœnam enim canistro illatam quidam vnà cum ipso canistro rapiebant.

84. Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.] Ἐπί τινος εὐδαιμονοῦντος ἢ εὐδοκιμοῦντος.

85. Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν.] Ἀπὸ τῶν ἁλιέων εἴρηται, τῶν ἀποτυγχανόντων.

86. Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.] Οἷον ἐπὶ αὐτὰς ἀφῖξαι τὰς θύρας.

87. Αὑτὸν οὐ τρέφων, κύνας θέλεις τρέφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν καταπαγγελλομένων.

88. Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς μείζοσι συγκρινόντων· ὡς καὶ, Τὸ ῥόδον ἀνεμώνῃ· Καὶ, Τῷ τέττιγι μέλιτταν συγκρίνεις.

89. Αὐλητοῦ βίον ζῇς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.

90. Αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νέως.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ κειμένων, καὶ μηδὲν ἐνεργούντων, μήτε αὐτῶν ἐπὶ σωτηρίας, μήτε ἄλλων.

91. Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πυτίαν καὶ τὴν πηγήν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπισπωμένων.

92. Αὐτοδίκη, καὶ αὐτοδικεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁριζόντων.

93. Αὖθις Πυθῶδε.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πραττόντων· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυνθανομένων, ἢ εἰς τὰ πρῶτα παλινδρομούντων.

94. Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τἀγαθά.] Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.

95. Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων τοῖς πράγμασιν, ὁποῖοί εἰσιν.

96. Αὐτὸς ἔφα.] Ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἐπί τινα τῶν ἀξιοπίστων.

97. Αὐτῷ κανῷ.] Ἐπὶ τῶν ἄρτι π λυμαινομένων. Τὰ γὰρ δεῖπνα ἐπὶ τῷ κανῷ κομιζόμενα, ἥρπαζόν τινες αὐτῷ κανῷ.

98. Αὐτοῦ

98. Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ καὶ τὸ πήδημα.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπί τινι. ἀπὸ Ῥοδίου τινὸς, ἀλαζονευομένου ἐπὶ τῷ ἅλλεσθαι.

99. Αὐτόθεν κατάβαλλε.] Ἀντὶ τοῦ, Κατάθου, ἢ, Πέπαυσο. ἐπὶ τῶν ἡττωμένων καὶ καταβαλλόντων τὰ ὀφειλόμενα.

100. Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων, ὧν πράττουσιν.

98. *Hic Rhodus, hic saltus.*] In eos, qui de re quapiam sese iactant. à Rhodio quodam, qui ob saltum gloriosius sese efferebat.

99. *Confestim abjice, depone, quiesce.*] In eos, qui victi debita præmia dependunt.

100. *Iustitia hæc Diuûm cœlestia regna tenentûm.*] De ijs, qui pro factis retributionem recipiunt.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε.

1. Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε.] Ἐπὶ τῶν λιμβῶν. ἁλιεῖς γὰρ ἠλίευσαν μεγάλην χελώνην, καὶ ἀνασπάσαντες αὐτὴν, ἐμέριζον τὴν παροῦσαν· τὸν δὲ Ἑρμῆν παρελθόντα ἐπὶ τὴν ἑστίασιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τὸ προκείμενον εἶπεν.

2. Αὐτὰ δι' αὐτῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων.

3. Αὐτῷ κρητῆρι γίνη κακά.] Ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἑτέρων βουλεύονται, τούτοις περιπιπτόντων.

4. Αὐτοβοᾷς, ὅμοιος ὢν τῷδε.] Ἀττικῶς πάνυ συμπέπλεκται, οἷον, Αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς, κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷδε.

5. Αὐτὸ δείξει.] Ἐλλείπει, τὸ ἔργον.

6. Ἀφροδίσιον.] Ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγνων, τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων.

7. Ἄφρων, ὃ μὲν ἀπολέσει ἔχει· ὃ δ' εἰς τὸ δέον ἀναλώσει, οὐκ ἔχει.]

8. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει.] Ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ ταρίχου πρώτῳ. Ἐπὶ τῶν παριέντων τὰ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑπέραι δέ εἰσιν ναυτικοὶ σχοῖνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρας.

CENTVRIA V.

1. *Ipsi testudines edite.*] In gulosos. Piscatores enim magnam testudinem ceperant, extractamque diuidebant: cumque Mercurius accederet, illum ad conuiuium vocarunt: quibus ille, quod retulimus, respondit.

2. *Eadem per eadem.*] De ijs, qui semper eadem loquuntur.

3. *Ipsi crateri contingunt mala.*] De ijs, qui quod in alios machinantur mali, in ipsos recidit.

4. *Tute te prædicas isti similis existens.*] Atticè contractum, perinde ac si dicas: *Ipse tibi testimonium dicis, te isti similem esse clamans.*

5. *Ipsum ostendet.*] Deest, opus.

6. *Veneris opus.*] Capitur autem pro libidinosis, & in turpem coitum vehementer propensis.

7. *Stultus quod perdat habet; quod autem in id quod oportet, impendat, non habet.*]

8. *Fune demisso pedem sectatur.*] Hyperides lib. 1. De Muria. In eos, qui relictis magis serijs, circa inania versantur. ὑπέραι autem nautici funes, quibus cornu antennarum reducitur..

9. *Ab equis ad asinos.*] In eos, qui à præclaris ad obscura & minùs egregia deueniunt; velut si à Grammatica ad aurigationem, aut simile quid, minùs decorum perueniatur.

10. *Relicta quercu sequitur triticum.*] De ijs, qui à deterioribus ad meliora transeunt.

11. *Auri sacra fames capiet Spartam: aſt aliud nil.*] In eos, qui ex omni re lucrum sectantur.

12. *Inuidiæ expertes Musarum fores.*] De ijs, qui alijs suos sermones siue doctrinam nullatenus inuident.

13. *Ineuitabile est fati malum.*] Aristoteles.

14. *A sacra linea.*] Ductum ab ijs, qui talis ludunt: in illo enim ludo circulus est, qui sacer vocatur, quem vltimum mouent.

15. *Venereum iuramentum non est pœnæ obnoxium.*] Dij enim amatoribus peierantibus non irascuntur.

16. *Aphya in ignem.*] De ijs, quæ citò perficiuntur; quòd Aphyam citò coqui contingat.

17. *Venus & Bacchus vnà sunt.*] Quòd vna facultas alteram incitet.

18. *Veneri suem mactauit.*] De rebus ingratis. Veneri enim numquam sus immolatur, propter Adonin.

19. *Aphyarum honos.*] De ijs, qui ob res exiguas & leuiculas ab alijs honorantur.

20. *A Vesta sine lare.*] In illos, qui rem à principio ordiuntur. Isæus in oratione ad Calydonem. *Ab ipsa statim Vesta initiatus Athenienſibus prorsus eram.*

21. *De sublimi me derides.*] Ductum ab ijs, qui ex editiori loco orationem habent. Idem porrò est, ac si dicas, Contemnis me.

22. *Baiulus Aegyptius.*] De ijs, qui

9. Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνον.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ ἄσεμνα ἡκόντων· οἷον, ἀπὸ γραμματικῆς ἐπὶ ἡνιοχευτικὴν, ἢ ἄλλό τι τῶν οὐ σεμνῶν.

10. Ἀφέμενος τῆς δρυὸς, ἕπεται τῶν πυρῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων ἐπὶ τὰ βελτίω μεταπεσόντων.

11. Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δ' οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς κερδαίνειν βουλομένων.

12. Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἥκιστα φθονερῶς διακειμένων ἐν λόγοις.

13. Ἄφυκτον τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν.] Ἀριστοτέλης.

14. Ἀφ' ἱερᾶς.] Ἀπὸ τῶν πεττευόντων παρῆκται· ἐν γὰρ τῇ πεττείᾳ ἐστί τις κύκλος καλούμενος Ἱερὸς, ὃν κινοῦσιν ὕστατον.

15. Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.] Ἐπὶ γὰρ τοῖς ἐρωτικοῖς ἐπιορκουμένοι οἱ θεοὶ οὐκ ὀργίζονται.

16. Ἀφύα ἐς πῦρ.] Ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων· παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει.

17. Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί.] Παρόσον ἡ μία δύναμις τὴν ἑτέραν κινεῖ.

18. Ἀφροδίτῃ ὗν τέθυκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· τῇ γὰρ Ἀφροδίτῃ ὗς οὐ θύεται, διὰ τὸν Ἄδωνιν.

19. Ἀφυῶν τιμή.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶν παρ' ἄλλων τιμωμένων.

20. Ἀφ' Ἑστίας.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς τι πραττόντων. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα· Ὁ ἀφ' Ἑστίας μυούμενος Ἀθηναῖος ἦν πάντως.

21. Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ὕψους διαλεγομένων, ὡσανεὶ· Πάνυ μου καταφρονεῖς.

22. Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος.] Ἐπὶ τῶν

βαρέα βαστάζοντων· πολλαχοῦ γὰρ οἱ ποιηταὶ ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους φασίν.

23. Ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ.] Ἀντὶ τοῦ, τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ· τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους.

24. Ἄχει πέπληγμαι.] Ἐπὶ τοῦ δυσφοροῦντος.

25. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος.] Ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων.

26. Ἄχειρ νιφθῆναι βούλεται.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

27. Ἄχρι κόρου.] Ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος ἀναίσθητός ἐστι· καὶ οὗτος ἄχρι κόρου φενακίζει.

28. Ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον.] Ἐπὶ τῶν μέχρι τελευτῆς ἢ καλῶν ἢ κακῶν ἢ εὐγενῶν ἢ δυσγενῶν ὄντων.

29. Ἀχνυμένη σκυτάλη.] Ἐπὶ τῶν λυπηρὰς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. ἔθος γὰρ εἶχον ἐπὶ ξύλου ἑλίσσειν τὸ γραφὲν ἐν σκυτάλῃ καὶ πέμπειν, οἱονεὶ ἀποστέλλοντες, οἱ παλαιοί, οἷς ἐβούλοντο πέμπειν· οἱ δὲ δεχόμενοι, ἴσῃ σκυτάλῃ αὐτὰ περιστέλλοντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον.

30. Ἀχάριστον εὐεργετεῖν, καὶ νεκρὸν μυρίζειν, ἓν σύγκειται.] Πλουτάρχου.

grauia portant: sæpe enim Poëtæ Ægyptios ἀχθοφοροῦντας vocant.

23. *Offendor ipsius sordibus.*] Hoc est illiberalitate & circa res viles diligentia. Sordes enim pro illiberalibus ponebant. nam ῥυποκονδύλους, quasi sordidis articulis, eosdem nuncupabant.

24. *Dolore percussus sum.*] De molestia affecto.

25. *Homo nugator.*] Qui ob res exiles, minimeque serias, risu gaudioque diffluit.

26. *Manus non habens, lauari cupit.*] De impossibilibus.

27. *Vsque ad satietatem siue fastidium.*] Velut, Ad fastidium stupidus & insulsus hic est. Et: Ille vsque ad satietatem nugatur & fucum facit

28. *Vsque ad barathrum.*] De ijs, qui vsque ad mortem, aut probi aut improbi, aut nobiles aut ignobiles sunt.

29. *Tristis scytale.*] De ijs, qui res odiosas & tristes annunciant. Mos enim erat antiquis, id quod scytalæ inscriptum erat, baculo aduoluere, sicque mittere, ad quos missam volebant: illi verò, accepta simili scytale seu baculo, epistolam illi rursum applicabant, sicq. legebant.

30. *Ingrato benefacere, & mortuum vngere, paria sunt.*] Plutarchus.

B.

31. ΒΑθεῖαν ἄυλακα.] Ἐπὶ τῶν βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας ἐχόντων.

32. Βαλανεῦσιν ἔοικας.] Ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου. παρόσον σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν οἱ βαλανεῖς.

B.

31. P*Rofundum sulcum.*] In eos vsurpabant, qui profundâ & tectâ sunt prudentiâ.

32. *Balneatoribus similis videris.*] De curioso & ineptè negotioso: quòd balneatores, quando vacat, ferè anxiè rerum alienarum curiosi sunt.

33. *Mitte*

33. *Mitte in eum, qui ſcientiam habet.*] In eos, qui earundem artium homines conuitijs impetunt.

34. *Bacelus es.*] Hoc eſt, Effeminatus, & minimè virilis. Bacelus enim magnus quidem erat, ſed inſulſus atque muliebris.

35. *Bacchæ in morem.*] De perpetuò triſtibus & taciturnis; quòd Bacchæ ſilentium agant.

36. *Ito ad Macariam.*] Hoc eſt, ad inferos. In eos, qui ob virtutem ſeipſos morti exponunt. Macaria enim Herculis filia. Euryſtheus bellū cum Athenienſibus gereret, ſeipſam ad cædem obtulit pro reliquorum ſalute.

37. *Tinctura Cyzicena.*] Immundam deformitatem Attici taliter vocabant.

38. *Tinctura Sardiniaca.*] Pro eo quod eſt, *Ne te in ruborem dem:* Maxima enim inſula Sardinia propè Italiam, in qua diuerſæ purpuræ & quidem exactiſſimæ naſcuntur. Hoc ergo prouerbio indicatur, *Ne tibi plagas inferam.*

39. Βαταкάρας.] De pinguibus atque impotentibus. Eſtque per contractionem legendum.

40. *Batti ſilphium.*] De ijs, quibus rari honores deferuntur. Cyrenæi enim cuidam Batto inſigne ſilphium dederunt, & in altera numiſmatis parte Ammonem, in altera verò ſilphium exprimebant. Ampeliotæ verò in Libya Delphis ſilphij ſcaphum conſecrarunt.

41. *Ito in malam rem.*] Hoc eſt, Eas perditum.

42. *Rana Seriphia.*] De mutis. Ranæ enim in Seriphia non coaxant. Cuius rei cauſſa eſt aquæ nimia frigiditas. Vnde fit, vt ſi quis ad aliud id animal transferat, ſtatim loquax reddatur, & propriæ naturæ reſtituatur. Sic & ranam Cyrenæam aquæ frigidæ vis, vocis expertem reddit.

33. Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.] Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

34. Βάκηλος εἶ.] Ἀντὶ τοῦ, γυναικώδης καὶ ἄνανδρος· ὁ γὰρ Βάκηλος μέγας μὲν ἦν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης.

35. Βάκχης τρόπον.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ συγνῶν καὶ σιωπηλῶν· παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσιν.

36. Βάλλ' ἐς μακαρίαν.] Οἷον, εἰς ᾅδου. Ἐπὶ τῶν διδόντων δι' ἀρετὴν ἑαυτοὺς εἰς θάνατον. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὁπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάττειν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

37. Βάμμα Κυζικηνόν.] Τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.

38. ✦Βάμμα Σαρδινιακόν.] Ἀντὶ τοῦ, μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω. Νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. Βούλεται οὖν δηλοῦν, ἵνα μή σε πληγαῖς ἐντρίψω.

39. Βατακάρας.] Ἐπὶ τῶν παχέων καὶ ἀδυνάτων· κατὰ συστολὴν δὲ ἀναγνωστέον.

40. Βάττου σίλφιον.] Ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἑνὶ τῶν Βάττων ἐξαίρετον ἔδωκαν τὸ σίλφιον· καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν· οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου.

41. Βάλλ' εἰς ὄλεθρον.] Καί, Βάλλ' ἐς φθοράν.

42. Βάτραχος Σερίφιος.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων· οἱ γὰρ ἐν τῇ Σερίφῳ βάτραχοι οὐ βοῶσι· αἴτιον δὲ ἡ τοῦ ὕδατος ἄγαν ψυχρότης· ὅθεν εἴ τις ἐφ' ἕτερον μετάγοι τὸ ζῶον, λάλον εὐθὺς ἐποίησε, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν μετεβίβασε φύσιν. Κυρηναῖον δὲ βάτραχον, τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλαλον ἀπεργάζεται.

43. Βατρά-

43. Βατράχῳ οἰνοχοεῖς.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ἅπερ οὐ χρήζουσιν οἱ λαμβάνοντες. βάτραχος τὸν ὕδρον μισεῖ, καὶ δέδοικεν ἰσχυρῶς· οὐκοῦν τῇ βοῇ πολλῇ πειρᾶται ἀντικαπλήττειν αὐτὸν καὶ ἀντιφοβεῖν.

44. Βαβαὶ Μύξος.] Ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων· οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὢν ἐν Ἐφέσῳ, μεγάλαυχος ἦν.

45. Βατταρίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, Τραυλίζειν.

46. Βασίλειος ὀφθαλμός.] Τὸν ἐπί τινα ἀρχὴν πεμπόμενον οὕτως ἐκάλουν.

47. Βάσανος λίθος.] Ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις· παρόσον ἡ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει.

48. Βάλλων φεύξεσθαι οἴει.] Πρὸς τοὺς κακόν τι ποιοῦντας, καὶ οἰομένους ἐκφεύγειν.

49. Βάλλ' ἐς ὕδωρ.] Ἀντὶ τοῦ, Καταπόντισον. Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

50. Βατράχῳ ὕδωρ, καὶ στέαρ γαλῇ.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.

51. Βάλλειν μήλοις.] Ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων· παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μήλων· προύκειτο γὰρ τῷ νικῶντι δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην, ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος. ὁ γοῦν Ἱππομένης εἰς ἅμιλλαν καταστὰς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἔρριψε, καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀσχολουμένης, οὕτος ταύτην ὑπερέβαλε.

52. Βδέλυγμα ἐρημώσεως.] Ἦν εἴδωλον καὶ ἐκτύπωμα καὶ σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς ἀπηγορευμέναι τῶν νόμων, εἰς τοῦτο εἰσκομιζόμεναι. Ὃ δὴ Πιλάτος πεποίηκε *. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐβδελυγμένων.

43. *Ranæ vinum ministras.*] De ijs, qui ea dant, quæ accipientibus non sunt vsui. Rana etenim, cùm hydram vel maximo persequatur odio, nec minùs etiam eam timeat, multa sua vociferatione & coaxatione, illam terrere & in mutuum timorem agere contendit.

44. *Papæ Myxus.*] In vehementer iactabundos. Fuit enim ille sacerdos Dianæ Ephesiæ perquam gloriosus & facetus.

45. *Battarizare.*] Pro, Balbutire.

46. *Regius oculus.*] Ita vocabant, qui ad principatum quempiam regendum mittebatur

47. *Lydius lapis.*] De ijs, qui in litterarum disciplinis sunt probati. Simile huic: *Lydius lapis aurum discriminat.*

48. *Telo coniecto te fugiturum existimas.*] In eos, qui vbi mali aliquid patrarint, effugere se posse stultè arbitrantur.

49. *Mitte in aquam.*] Pro eo quod est, submerge. In eos, qui digni interitu sunt.

50. *Ranæ aquam, & mustelæ seuum.*] De ijs, qui ea præbent, quibus accipientes gaudent.

51. *Incessere pomis.*] De ijs, qui quæ amant, consequi cupiunt. Ductum à malis, quæ iaciebantur in Atalantam. Cùm enim constitutum esset præmium, vt qui Atalantam cursu vicisset, illam in matrimonium acciperet; Hippomenes cum illa in certamen congressus, vincere ipsam cupiens, aurea mala proiecit: quibus legendis dum illa occupatur, ab Hippomene superatur.

52. *Abominatio desolationis.*] Erat idolum, effigies, seu signum, Desolationis. Imagines quippe seu simulacra quædam erant, quæ legibus vetabantur, propterea que in vnum comportabantur. Fecit autem idipsum Pilatus, qui Cæsaris statuam noctu in templum intulerat. Dicitur autem de abominandis.

53. *Balneator es.*] De ardelione & ineptè negotioso. Isti enim in ocio maximè negotiosi sunt.

54. *Beccéselene.*] Hoc est, Vetus, & insipiens. Composita est hæc dictio ex βέκκος, quæ Lydiorum idiomate panem significat, & Σελήνη, hoc est, Luna. Vtrumque enim antiquum.

55. *Vir sapiens melior illo qui robore præstat.*] Phocyllidis apopththegma.

56. *Besas stetit.*] De ferè stultis. Ille enim (Besas) stupidus stabat.

57. *Tussis pro crepitu.*] In illos, qui emisso crepitu, tussire aut ridere se fingunt. Sumiturque de ijs, qui in consilij inopia constituti, aliud quippiam facere se simulant.

58. *Biantis Prienensis, Teutami filij, lis.*] Hic vnus ex septem Sapientibus. Dicitur autem in caussis agendis acer nimis fuisse. Qui cùm quemdam in judicio defendisset iam senex, finito sermone, caput in nepotis ex filia sinum reclinauit. Aduersario autem etiam dicente, & judicibus suffragium pro illo, quem Bias defenderat, ferentibus; dimisso concilio, mortuus in nepotis sinu inuentus est: quem ciuitas magnificè sepeliuit.

59. *Vita expers festi, longa via sine hospitio.*[Democriti prouerbiale apophthegma.

60. *Vita subacta.*] De fortunatis.

61. *Vitam spinosam.*] Hoc est, asperam duramque vocabant.

62. *Meum vinum liber.*] De ijs, qui res quasdam corrumpunt; seu de studiosis.

63. *Cogendus inops, commonendus diues est.*] Eò quod pauperes necessitate adigantur, diuites autem blandè atque assentatoriè inducantur.

53. Βαλανεὺς εἶ.] Ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος· οὗτοι γὰρ σχολὴν ἄγοντες πολυπράγμονές εἰσι.

54. Βεκκεσέληνε.] Ἀρχαῖε, καὶ ἀνόητε· σύγκειται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ Βέκκος, ὁ ἄρτος κατὰ διάλεκτον τῶν Λυδῶν· καὶ τοῦ Σελήνη. ἀμφότερα γὰρ ἀρχαῖα.

55. Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.] Φωκυλλίδου ἀπόφθεγμα.

56. Βησᾶς ἕστηκεν.] Ἐπὶ τῶν ὑπομώρων. οὗτος γὰρ ἕστηκεν ἀχανής.

57. Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.] Ἐπὶ τῶν περδόντων, καὶ προσποιουμένων βήττειν ἢ γελᾶν· ὁ ἐκλαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ τι πράττειν προσποιουμένων.

58. Βίαντος Τευταμίδου Πριηνέως δίκη.] Οὗτος ἦν εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Λέγεται δὲ εἰς τὰς δίκας δεινὸς γεγονέναι. οὗτος δίκην ὑπέρ τινος λέξας ἤδη ὑπέργηρως ὤν, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον, ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ θυγατρὸς υἱοῦ κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τῶν δικαστῶν τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ· λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὑρέθη, καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις.

59. Βίος ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.] Δημοκρίτου τὸ παροιμιῶδες ἀπόφθεγμα.

60. Βίος μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων.

61. Βίον ἀκανθώδη.] Τὸν τραχὺν καὶ σκληρόν.

62. Βιβλίον τοὐμὸν μέθυ.] Πρὸς τοὺς διαφθείροντάς τινα ἔργα· ἢ ἐπὶ τῶν φιλολόγων.

63. Βία πενήτων, πλουσίων παράκλησις.] Παρόσον οἱ μὲν πένητες ἀναγκάζονται, οἱ δὲ πλούσιοι θρύπτονται καὶ θωπεύονται.

64. Βλέ-

64. Βλέπειν γὰρ ἀντικρὺς δόξεις μ' Ἄρη.] Ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει συμπράττειν.

65. Βλακὸς ἀχρηστότερος.] Εἴρηται ἀπὸ ἰχθύος τινὸς, ὁμοίου σιλούρῳ, * ἀχρήστου δὲ οὕτως, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρῆσθαι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου Βλακείας, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ, τέλος τὸ βλακεννόμιον· καὶ οἱ Ἀστρολόγοι τελοῦσι. διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς.

66. Βοῦς Κύπριος εἶ.] Ἤτοι κοπροφάγος· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ βόες.

67. Βοῦς ὁ Μολοττῶν.] Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα· οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμνον.

68. Βοῦς ἐπέβη.] Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων. τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων· οἱ γὰρ δωροδοκούμενοι ἐσιώπων.

69. Βουδόρῳ νόμῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀξίων δέρεσθαι, ὡς οἱ βόες.

70. Βοιώτιος νόμος.] Ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἠρεμαίως ἐχόντων, αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων.

71. Βούτης μὴν ἐλέγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.] Ἐπὶ τῶν ἡσύχων μὲν πρῶτον καὶ ἡμέρων, ἔπειτα δὲ ἀγρίων. οἱ γὰρ βόες ἥμεροί εἰσι.

72. Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

73. Βοῦς ἐπὶ ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν μοχθούντων ἀεί.

74. Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι· ἁρμόζει δὲ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ κατηγορῆσαι τινά, ἀλλὰ σιωπῆσαι.

75. Βουλείας δικάζει.] Ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων ἀεὶ δικαστῶν.

64. *Ex aduerso enim videberis me Martem intueri.*] In illos, qui promittunt se omni ope simul adiuturos.

65. *Blace inutilior.*] Ductum à pisce quodam siluri simili, adeò nullius vsus, vt neque canis illo vescatur. Alij à loco quodam, qui prope Cumas est, Blacia vocato, cuius meminit Aristoteles. Et in Alexandria tributi quoddam genus *βλακεννόμιον*, quod Astrologi pendunt, eò quòd stulti illos consulturi adeant.

66. *Bos Cyprius es.*] Nempe stercore vescens: tales enim illic boues.

67. *Bos Molottorum.*] De ijs, qui diuersis rebus distrahuntur. Molotti etenim publicis in ludis boues in multas partes secare consueuerant.

68. *Bos interuenit.*] De repentè silentibus. Apud Athenienses enim argenteus nummus boue erat insignitus. Proinde qui istiusmodi donis se corrumpi sinebant, silentium agebant.

69. *Taurinæ excoriationis lege.*] De ijs, qui, vt boum more excorientur, digni sunt.

70. *Bœoticus mos.*] De ijs, quæ initio quidem quieta sunt, sed posteà turbulenta euadunt.

Bubulcus dictus, caprarius esse videris.] De ijs, qui priùs quieti mansuetique videntur, posteà autem immites redduntur: mansueti enim sunt boues.

72. *Vua iuxta vuam maturescit.*] De ijs, qui se alijs exæquare contendunt.

73. *Bos sub iugum.*] De ijs, qui in continuo sunt labore.

74. *Bouem in lingua fert.*] De ijs, quibus liberè loqui non licet. Quadrat autem in Rhetores, qui nummos accipiunt, ne quempiam accusent, sed silentium agant.

75. *Bulias iudicat.*] De Iudicibus iudicia semper ampliantibus.

76. *Bos septimus.*] Pemmata quædam erant, cornua habentia ad imitationem Lunæ primum apparentis. Vocabant autem bouem septimum, quòd post sex Lunæ dies ille septimus immolaretur, vt Euthycles in Atalanta tradit. Vsurpatur autem in valdè stupidos. Sunt qui dicant, hinc septimum bouem fuisse appellatum, quòd pauperes, sex quædam animantia sacrificarent; ouem, suem, capram, gallum volucrem, anserem, ac denique bouem septimum. *

Bucula eò loci, quo vitulus ab illa ablatus est, rediens, casum suum mugitu, nutrimenti adferendi desiderium indicante, deplorat. Boum porro, iugum subiturorum, alij quidem subrident, alij verò pedem referunt. Equus autem vbi lupatorum audiuit sonum & frænorum strepitum, & antepectoralia viderit, hinnit & vngulis lasciuiens applaudit, ac veluti furore corripitur. Bos denique, si buprestem animal biberit, vritur, & ruptus breui tempore perit.

77. *Bos in messem.*] De ijs, qui vtiliter laborant. Ptolemæo secundo ex Indis cornu allatum ferunt, quod sex amphoras capiebat. Egregius sanè bos, cui tale cornu enatum fuerat.

78. *Bos in stabulo senex.*] De ijs, qui ob debilitatem quiescunt.

79. *Bos in aceruo.*] De ijs, qui delicatè viuunt.

80. *Bœotica sus.*] De indoctis & insulsis. Eo enim nomine Bœoti irridebantur. Hæc verò adagij ratio. Hyantes barbara ac vetus natio Bœotiam incolebat. Translatione proinde nominis, pro eo, quòd Hyantes dicere deberent, ὕς, hoc est sues, appellabant: ita vt posteris illa locutio de Bœotis tradita fuerit. vt de cætero existimarentur Bœoti propter magnam inscitiam ac rusticitatem ita anti-

76. Βοῦς ἕβδομος.] Πέμματα, κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν, προστιθέντες καὶ τὸν ἕβδομον, ὅτι ἐπὶ ἓξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἕβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀταλάντῃ. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. Οἱ δέ φασιν ἕβδομον βοῦν, ὅτι οἱ πένητες ἔθυον ἔμψυχα ἓξ· πρόβατον, ὗν, αἶγα, ὄρνιν πετεινόν, χῆνα, καὶ ἕβδομον βοῦν. *

Ἡ βοῦς, ἔνθα τὸν μόσχον ἀφῃρέθη, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα, ὀδύρεται μυκηθμῷ συντρόφῳ τὸ πάθος. καὶ βόες μέν τοι ὑπὸ ζυγὸν ἰέναι θέλοντες, οἱ μὲν μειδιῶσιν, οἱ δὲ ἐπὶ πόδα ἀναχωροῦσιν. ἵππος δὲ ἄρα καὶ ὅταν ἀκούσῃ ψελλίων κρότον, καὶ χαλινοῦ κτύπον, καὶ προστερνίδια θεάσηται, φριμάττεται ἐνταῦθα, καὶ τὰς ὁπλὰς σκιρτῶν ἐπικροτεῖ, καὶ ἐνθουσιᾷ. Βοῦς δ' ἣν καταπίῃ βούπρηστιν· ἔστι δὲ ζῶον· πίμπραται, καὶ ῥηγνύμενος ἀπόλλυται οὐ κατὰ μακράν.

77. Βοῦς εἰς ἀμητόν.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων. Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, φασίν, ἐξ Ἰνδῶν κέρας ἐκομίσθη, καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν. οὗτος ἄρα βοῦς ἦν, ὡς ἐκπεφυκέναι οἱ τηλικοῦτον κέρας.

78. Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόντων.

78. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

80. Βοιώτιος ὗς.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων· εἰς τοῦτο γὰρ ἐσκώπτοντο οἱ Βοιωτοί. ἡ δὲ παροιμία· Ὕαντες ἔθνος βάρβαρον ἀρχαῖον, κατῴκησαν τὴν Βοιωτίαν· ἐκ μεταφορᾶς δὲ τοῦ ὀνόματος, ἀντὶ τοῦ Ὕαντας λέγειν, ὗς ἐκάλεσαν· ὥστε καὶ τοῖς ὕστερον διαδοθῆναι λέξιν τῶν Βοιωτῶν, καὶ λοιπὸν νομισθῆναι διὰ τὴν πολλὴν ἀλογίαν καὶ ἀγροικίαν, οὕτως ἐξ

ἀρχαίου

-ϑέχαίϋ αὐτὲς κεκλῆϑς· τὲς τι βὲλομϑύες εἰς ἀπαιδϑσίαν ὀπισκώπ]ειν τινας, τῦτο λέγειν, Βοιωτία ὗς.

81. Βοιώτια αἰνίγματα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βιωτὴ γὰρ ἡ σφίγξ.

82. Βοῶν ὦτα ἔχετε.] Ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. Ἀνταγόρας γὰρ ἀναγινώσκων παρὰ Βοιωτοῖς τὸ τῆς Θηβαίδος γράμμα, ἐπεὶ ὐδεὶς ἐπεσημαίνετο, κλείσας τὸ βιβλίον, εἰκότως, ἔφε, καλεῖσθε Βοιωτοί· βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε.

83. Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, ὔποθ' ἑυρήσεις ποτόν.] Ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνυύτων τοῖς αἰσχίστοις.

84. Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς, τίκτει λύπην.]

85. Βῦς ἐν πόλει.] Ἐπὶ τῶν θαυμαζομϑύων. Λυσίας γὰρ ἐν ἀκροπόλει βοῦν ἀνέθηκεν.

86. Βρασίδας μϑὺ ἀνὴρ ἀγαθός· ἀ δὲ Λακεδαίμων πολλὺς ἔχει τήνω καρρονας.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτὺς οἰομϑύες κρείσσυς εἶναι τῶν ἄλλων.

87. Βώμαξ εἶ καὶ βωμολόχος.] Οὗτος ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἴρων. Τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μαλακιζομϑύων.

88. Βώλοις ἄρυρων.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μικροῖς χαριζομϑύων τὺς μεγάλυς.

89. Βοιώτειον ὖς.] Ἐπὶ τῶν ἀναιϑήτων.

quitus fuiſſe appellati. Proinde qui volebant in homines rudes ſcommate ludere, hoc verbi vſurpabant, *Bœotica ſus.*

81. *Bœotica ænigmata.*] De obſcuris & intellectu difficilibus. Sphinx enim Bœotica fuit.

82. *Boum aures habetis.*] In homines minimè cordatos. Antagoras enim cùm apud Bœotos epiſtolam ex Thebaide miſſam legeret, nemoque de intellecta ſignum ederet; clauſo libro, Meritò, inquit, Bœoti appellamini: boum enim aures habetis.

83. *Quod bibas numquam reperies, ſi cœno inquines limpid.m aquam.*] In eos, qui optima peſſimis commiſcent.

84. *Breuis voluptas mox doloris eſt parens.*]

85. *Bos in ciuitate.*] De rebus, quæ ſunt admirationi: Lyſias enim in ſumma arce bouem dedicauerat.

87. *Braſidas quidem vir bonus; cæterum Lacedæmon multos habet illo præſtantiores.*] In eos, qui ſe alijs præſtantiores eſſe arbitrantur.

87. *Bomax es & Bomolochus.*] Hic talis eſt, qui ab altari quid tollit, antequam ſit ſacrificatum. Vſurpatur autem in molles ſiue ignauos.

88. *Glebis aruum.*] In eos, qui rebus exigui pretij, magnis gratificari ſtudent.

89. *Bœotica auris.*] In ſtupidos & ineptos.

Γ.

90. ΓΑ'λα ὀρνίθων.] Ἐπὶ τῶν λίαν ἐυδαιμονύντων, καὶ πάντα κεκτημϑύων. τὸν γὰρ Σάμον οἱ θέλοντες ἐπαινεῖν καὶ Ἄμασιν, τῦτο ἔλεγον· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων.

C.

90. LAc gallinaceum.] De valdè fortunatis omniaque poſſidentibus. Cùm enim Samum & Amaſin laudare & deprædicare vellent, hoc prouerbij vſurpabant. Alij de rebus valdè raris accipiunt.

91. Mu-

91. *Mustela Tartesia.*] Quod magnæ ibi gignantur.

92. *Mustelæ tunica.*] Ponitur de iniustis, & nihil remittentibus. Similis huic parœmia: *Non decet mustelam crocotus.* Aiunt mustelam & felem omnia graue olentia odio habere. Vnde fit, vt priusquam excrementa sua ejiciant, scrobem fodiant, quò illic abscondant, terram adjicientes. Est autem mas salacissimus, femella autem prolis amans; coitumque cum illo fugit, quòd semen emittat calidissimum, adinstar ignis, adeò vt genitale illius membrum adurat. Quod cum ille sciat, communem sobolem necat: quo fit, vt illa noui fœtus desiderio, illam rursus secum coire patiatur.

93. *Aduncos vngues habentes ne alas.*] Hoc est, Rapaces fugias.

94. *Ventrem mî obiectas, quo probrum haud pulcrius vllum. Plenus is est leuior, grauis idem, vbi pendet inanis.*] Dictum in ventri deditos.

95. *Mustelæ seuum.*] De ijs, qui quâ re delectantur, illâ eâdem potiuntur.

96. *Feli tunicula.*] In eos, qui non suos amictus induti sunt. Eudemus autem ait, Γαλῆ χιτὼν, *Mustelæ tunica*, de iniustis vsurpari, nihilque concedentibus; simileque esse, *Non decet mustelam crocotus.*

97. *Venter pinguis non gignit sensum tenuem.*]

98. *Mustelam habes.*] De inauspicatis; quòd qui mustelam habent, non sunt fortunati.

99. *Magis ridiculus quàm Melitides.*] In eos, qui stultitia celebres sunt. Fuit enim Melitides vir ob stultitiam à Poëtis exagitatus.

100. *Risus syncrusius.*] Quòd quidam dum rident, manus pedesque com-

91. Γαλῆ Ταρτησία.] Ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.

92. Γαλῆ χιτών.] Αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται, καὶ μηδὲν ἀνιέντων· ὅμοια ἐστὶ τῇ· Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός. Φασὶ, τὴν γαλῆν καὶ τὴν αἴλουρον πάντα ὅσα δυσώδη ἐστὶ, μισεῖν· ταύτῃ τοι καὶ τὸ σφέτερον περίσσωμα ἀφιέναι, πρότερον βόθρον ὀρύξαντας, ἵνα ἀφανίσωσιν αὐτὸ, τῆς γῆς ἐπιβάλλοντες. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν ἄρρην λαγνίστατος· ἡ δὲ θῆλος, φιλότεκνος· φεύγει δὲ τὴν πρὸς τὸν ἄρρενα ὁμιλίαν· ἀφίησι γὰρ τὸν θορὸν θερμότατόν τε καὶ προσεοικότα πυρὶ, καὶ καίει τῆς θηλείας τὸ ἄρθρον· εἰδὼς οὖν ὁ ἄρρην τοῦτο, τὰ κοινὰ βρέφη διαχρῆται· ἡ δὲ παίδων ἑτέρων πόθῳ ἑαυτὴν παρέχει συνελθεῖν.

93. Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν.] Ἀντὶ τοῦ, Ἅρπαγας φεύγειν.

94. Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη· κενεὴ δὲ, βαρεῖα.] Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

95. Γαλῆ στέαρ.] Ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι, ταῦτα λαμβανόντων.

96. Γαλῆ χιτώνιον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν περιβλήματα ἐσθιόντων. Εὔδημος δέ φασι, Γαλῆ χιτὼν, αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται, καὶ μηδὲν ἀνιέντων· ὅμοια ἐστὶ τῇ, Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός.

97. Γαστὴρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.]

98. Γαλῆν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἀποτρεπτικῶν· παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες οὐκ εὐτυχοῦσιν.

99. Γελοιότερος Μελιτίδου.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίαν διαβεβοημένων. Μελιτίδης γὰρ ἦν ἀνὴρ κωμῳδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ.

100. Γέλως συγκρούσεως.] Παρόσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν ἢ τοὺς

πόδας· πάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπάκτως καὶ ἀκόσμως γελώντων.

plodant. Ponitur de ijs, qui indecorè atque inordinatè rident.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛ.

1. Γεύεται πίσσης ὁ μῦς.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

2. Γέλως Μεγαρικός.] Ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων· ἤκμαζε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἐπὶ χρόνον.

3. Γέργιρε σαυτὸν ἐν πλήθει.]

4. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.] Ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων.

5. Γεράνδρυον μεταφυτεύειν.] Ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖν τοὺς γέροντας ἐπὶ τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα περιτρέπειν· γεράνδρυον γὰρ τὸ γηραιόν φυτόν. δρῦς γὰρ πᾶν φυτὸν γενικῷ ὀνόματι καλεῖται.

6. Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.

7. Γέροντο πόσθης δρυΐνος πάτταλος.] δημώδης ἡ παροιμία.

8. Γέρανοι λίθους καταπεπωκότες.] Ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιούντων· αἱ γὰρ γέρανοι πετόμεναι λίθους φέρουσι· αἱ γέρανοι γίνονται μὲν ἐν Θρᾴκῃ, ἡ δὲ χειμεριώτατον χωρίον ἐστὶ καὶ κρυμωδέστατον· καὶ θέρους μὲν κατὰ χώραν μένουσι, φθινοπώρου δὲ ἤδη μεσοῦντος, εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν ἀπαίρουσιν· ὥσπερ οὖν γῆς περίοδον εἰδυῖαι καὶ φύσεις ἀέρων καὶ ὡρῶν διαφοράς, καὶ χειμῶνα ἠρινὸν διαγαγοῦσαι, πάλιν ἔαρος ὑποστρέφουσιν ὀπίσω· ποιοῦνται δὲ ἡγεμόνας τῆς πτήσεως τὰς ἤδη τῆς ὁδοῦ πεπειραμένας· εἶεν δ᾽ ἂν, ὡς τὸ εἰκὸς, αἱ πρεσβύτεραι· καὶ οὐραγεῖν δὲ τὰς τηλικαύτας ἀποκρίνουσι· μέσαι δὲ αὐτῶν αἱ νέαι τετάχαται. φυλάξασαι δὲ ἄνεμον οὖρον, καὶ φίλον σφίσι, καὶ κατόπιν ῥέοντα

CENTVRIA VI.

1. Mus picem gustat.] De ijs, qui merito puniuntur.

2. *Risus Megaricus.*] De ijs, qui intempestiuè iocis indulgent. Megarica enim comœdia suo tempori viguit.

3. *Exhilara siue vendita teipsum in multitudine.*]

4. *Annosa vulpes non capitur laqueo.*] In eos, qui propter temporis diuturnitatem non errant.

5. *Annosam arborem transplantare.*] Quod non oporteat senes ad iuuenum opera admouere. γεράνδρυον enim significat arborem veterem, quod δρῦς generali nomine omnis planta vocetur.

6. *Generosus es ex crumena.*] De ijs, qui propter diuitias sibi nobiles esse videntur.

7. *Senis mentula, quercinus clauus.*] Vulgare adagium.

8. *Grues lapides diglutientes.*] De ijs, qui aliquid prouidè agunt. Grues enim quando in sublimi volant, lapillos gestant. Gignuntur autem in Thracia, regione omnium maximè frigida gelidaque. Et æstate quidem ibidem manent, medio autem autumno in Ægyptum & Æthiopiam trajiciunt. Proinde cum terræ circuitum nouerint, & statum & aëris ac temporis diuersitatem, hyememque veri proximam; vere transacto redeunt, vnde venerant. Ducesque huius volatus, quæ itineris eius experientiam habent, constituunt; nempe, vt verisimile est, seniores. Ad agmen etiam claudendum tales decernunt. In medio autem iuniores locantur. Obseruato autem vento prospero ac sibi amico, quià tergo adspiret, illo itineris

neris duce, atque in partem anteriorem impellente, formam triangularem, angulis ipsis acutis volatu suo designant; quò aëri incidentes, illumque findentes, facillime iter suum conficiant. Quando autem fortè aquilam in se irruentem conspiciunt, in orbem coactæ, ac sese condensantes, mediumque locum ad Lunæ speciem efformantes, comminantur tanquam in aciem contra illam prodituræ. Quo fit, vt percussis alis illa recedat: hæ autem rostra natibus præcedentium fulcientes, volatum suum deinceps quodam modo colligant, laboremque sibi tolerabilem reddant. *Amplius de illis ipsis.* Grues relicta Ægypto, verno tempore, quòd calorem non ferant, alas suas instar velorum expandentes, per aërem rectà in Scythiam feruntur. Cumq; animal sit non satis apta proportione formatum, quippe graue circa medium, longo collo, leue circa posteriores partes, alis raris, membris dissectis, in volatu fluctuat, velut nauis fluctibus & tempestate iactata. Quod cùm sciat grus, siue quòd ex sese id sentiat, siue experientiâ edocta, non prius se volatui committit, quàm lapidem ore accipiat firmando volatui. Quòd si aliquando gubernator nauis, alto in mari constitutus, viderit grues inde quò volatum intenderant, redeuntes; discit ex aduerso ventum imminere: & auium discipulus factus, ipse quoque nauigationem reflectit, & nauem seruat.

9. *Senex bos non lugetur in domibus.*] De ijs, qui suo tempore obierunt.

10. *Senex pauca timet.*] Clarum.

11. *Vetulus simius capitur quidem, sed longa temporis mora.*] In eos, qui semel infortunium passi sunt.

χρώμεναι οἱ πομπῷ, καὶ ἐπωθοῦντι ἐς τὸ πρόσω, εἶτα μέν τοι τρίγωνον ὀξυγώνιον τὸ σχῆμα τῆς πτήσεως ἀποφήνασαι, ἵνα ἐκπίπτουσαι τῷ ἀέρι διακόπτωσιν αὐτὸν, ῥᾷστα τῆς πορείας ἐχόμεναι. ὅταν δὲ προσφερόμενον ἀετὸν ἴδωσι, γενόμεναι κύκλος, καὶ κολπωσάμεναι, μηνοειδὲς τὸ μέσον ἀποφήνασαι, ἀπειλοῦσιν ὡς ἀντιταξόμεναι· ὁ δὲ ἀναχωρεῖ, καὶ κρούεται τὸ πτερόν. αἱ δὲ ἀλλήλων τοῖς πυγαίοις ἐπερείδουσαι τὰ ῥάμφη, εἶτα μέν τοι τρόπον τινὰ τὴν πτῆσιν συνδέουσι, καὶ τὸν κάματον σφισιν εὐκάματον ἀποφαίνουσι. Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν. Αἱ γέρανοι ἐξ Αἰγύπτου ὥρα θέρους ἀνιστάμεναι, οὐκ ἀνεχόμεναι τὸ θάλπος, τείνασαι τὰς πτέρυγας ὥσπερ ἱστία, φέρονται διὰ τοῦ ἀέρος εὐθὺ τῆς Σκυθῶν γῆς· ἅτε δὲ οὐκ ἐν ῥυθμῷ ὂν τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐμβριθὲς μὲν τὰ μέσα, μακρὸν δὲ κατὰ τὸν αὐχένα, κοῦφον δὲ κατὰ τὸν οὐραῖον, ἀραιὸν δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας, ἐσχισμένον δὲ κατὰ τὰ κῶλα, κλυδωνίζεται τὴν πτῆσιν, ὥσπερ ναῦς χειμαζομένη· τοῦτο γνοῦσα ἡ γέρανος, ἢ αἰσθομένη, ἢ πειραθεῖσα, οὐ πρότερον ἀνίπταται, πρὶν ξυλλαβεῖν λίθον τῷ στόματι, ἕρμα εἶναι αὐτῇ πρὸς τὴν πτῆσιν. Κυβερνήτης δὲ ἰδὼν ἐν πελάγει μέσῳ γεράνους ὑποστρεφούσας, καὶ τὴν ἔμπαλιν πετομένας, συνεῖδε δι' ἐναντίου προσβολὴν πνεύματος ἐκείνας ἀποστῆναι τοῦ πρόσω, καὶ τῶν ὀρνέων μαθητὴς γενόμενος, παλίμπλους ἦλθε, καὶ τὴν ναῦν περιέσωσε.

9. Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισι.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων.

10. Γέρων ὀλίγα φοβεῖται.] Δήλη·

11. Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.] Ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων.

12. Γέρων

12. Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.] Τοῦτ' ἠρώτησε Διονύσιος Ἡρακλείδην· Ἡρακλείδης δ' ἀπεκρίθη πρὸς Διονύσιον.

13. Γέλως Ἰωνικός.] Ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων· εἰς τοῦτο γὰρ οἱ Ἴωνες διαβάλλονται.

14. Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν.] Παραινεῖ, μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν.

15. Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρὸν, ὃς νέος πέσοι.

16. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

17. Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.]

18. Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων.

19. Γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πήρωσις· πάντα ἔχει, καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.] Διοσκρίτου.

20. Γῆς βάρος.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

21. Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τριβή.]

22. Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.] Ἡροδότου.

23. Γῇ κρύψας ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν φθονούντων.

24. Γῆς ἔντερα.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

25. Γηρᾷ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων, καὶ μηκέτι χρησιμευόντων.

26. Γιγάντων ἀπόνοια.] Ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀσεβῶν· παρόσον κἀκεῖνοι τοιοῦτοι.

27. Γλαύκου τέχνη.] Ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων. ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. ἐπειδὴ οὗτος εὗρε σιδήρου κόλλησιν, Χῖος ὤν.

12. *Vetulus simius non capitur laqueo.*] Hoc respondit Heraclides interroganti Dionysio.

13. *Risus Ionicus.*] De dissolutis: eo enim nomine Iones reprehenduntur.

14. *Seni nunquam quidquam boni facias.*] Monet, nemini extra tempus benefaciendum.

15. *Frustrà senem lapsum in iuuenta, corrigas.*]

16. *Discenti assidue multa senecta venit.*] De ijs, qui per senectutem magis experti euadunt.

17. *Leonum senectus melior iuuenibus hinnulis.*]

18. *Terra & mare ad cælum pertingens.*] De valdè iratis.

19. *Senectus solida est mutilatio; omnia habet, & omnium indiget.*] Dissocriti.

20. *Terræ onus.*] De inutilibus.

21. *Senectus & longa temporis mora docent omnia.*]

22. *Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.*] Herodoti.

23. *Terrâ absconsum habes.*] In inuidos.

24. *Terræ intestina.*] In homines nullius pretij.

25. *Bos consenescit, at opera multa sunt boui.*] In eos, qui senuerunt, neque amplius vsui sunt.

26. *Gigantum vecordia.*] In Atheos atque impios; quòd & illi tales fuerint.

27. *Glauci ars.*] De ijs, quæ non facilè efficiuntur. aut de illis, quæ accuratè atque artificiosè perfecta sunt. Ille enim Chius patria, ferri conglutinationem reperit.

28. *Linguæ thesaurus mortalibus optimus, atque eum ratione suæ rei pars est gratia multa.*] Hesiodi sententia.

29. *Lingua maledica improbæ mentis argumentum.*] Plutarchi.

30. *Noctuam Athenas, seu Atheniensibus.*] In eos, qui ea aliunde alijs suppeditant, quibus antea abundant.

31. *Glaucus alter ab equis comestus.*] Ferunt, hunc ab equis deuoratum: ignorantes, quòd cùm equos aleret, neque rerum domesticarum curam haberet, magnosque sumptus faceret, tandem opibus comminutis, ad pauperiem redactus fuerit.

32. *Glaucus poto melle reuixit.*] De ijs, quos mortuos esse vulgatum fuerat, posteaque comparuerunt. Cùm Glaucus, non ille Sisyphi filius, poto melle extinctus esset, Minos vnà cum ipso Polyeidum Cœrani filium Argiuum in eodem sepulchro inclusit: qui videns quòd draco quidam alteri draconi mortuo herbam imponeret, ipsumque hoc modo resuscitaret; ipse quoque cùm idem in Glauco experimentum fecisset, eundem vitæ restituit. At verò hoc fieri nequit. Res verò ita propemodum sese habet: Glaucus, cùm aliquando mel hausisset, turbatus est; & bile multa in ipso commota, animi deliquium passus est. Proinde venerunt cùm alij medici ob pecuniam accipiendam, tùm etiam Polyeidus. qui conspecta herba quam à quodam medico didicerat, cui Draco nomen erat, eaque vsus, Glaucum sanauit. Vnde quidam dixerunt, Glaucum ex mellis potu extinctum, à Polyeido in vitam fuisse reuocatum, indeque hanc fabulam confinxerunt.

Glaucus herba comesa habitat in mari.] Compar priori adagium. Celebratur Glaucus marinus, quòd postquam herbam comesset, immortalis sit factus, nuncque in mari habitet. Opinari autem, Glaucum solum hanc herbam esse asse-

28. Γλώττης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος φειδωλῆς· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.] Ἡσιόδου ἡ γνώμη.

29. Γλῶσσα βλάσφημος, διανοίας κακῆς ἔλεγχος.] Πλουτάρχου.

30. Γλαῦκα Ἀθήναζε. καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίοις.] Ἐπὶ τῶν τοιαῦτα ἀλλαχόθεν ἐμπορευομένων πρὸς τοὺς ἄφθονα ἔχοντας.

31. Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος.] Φασὶν, ὅτι οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων· ἀγνοοῦντες, ὅτι ἱπποτροφῶν, καὶ τῶν οἰκείων οὐδενὸς ἐπιμελούμενος, ἐπετρίβη, καὶ ἐπέλιπεν αὐτὸν ὁ βίος.

32. Γλαῦκος πιὼν μέλι, ἀνέστη.] Ἐπὶ τῶν κηρυχθέντων, ὅτι ἀπέθανον, εἶτα φανερουμένων. Γλαύκου ἀποθανόντος (οὐ τοῦ Σισύφου) ἐπὶ τῷ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἄργους. ὃς ἰδὼν δράκοντα ἑτέρῳ δράκοντι πόαν ἐπιθέντα τεθνῶτι, καὶ ἀναστήσαντα αὐτὸν, καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς τὸν Γλαῦκον, ἀνέστησε. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἐγένετο δὲ τοιόνδε τι· Γλαῦκος πιὼν μέλι, ἐταράχθη· χολῆς δὲ πλείονος αὐτῷ κινηθείσης, ἐλειποθύμησεν. ἀφίκοντο οὖν οἵ τε ἄλλοι ἰατροὶ, χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύειδος. ὃς ἰδὼν τὴν πόαν ἣν ἔμαθε παρά τινος ἰατροῦ, ᾧ ὄνομα ἦν Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρησάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τινες, ὅτι Πολύειδος τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος θανόντα, ἀνέστησεν, ἀφ' ὧν τὸν μῦθον ἐπλάσαντο.

Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ. ᾄδεται ὅτι Γλαῦκος ὁ θαλάττιος φαγὼν πόαν ποτὲ, ἀθάνατος ἐγένετο, καὶ νῦν ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ πόᾳ ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχεῖν, καὶ λίαν ἔνιγε εὐηθές· τὸ, τι

ἀνθρω-

ἄνθρωπον ἐν θαλάσσῃ ἢ ἄλλό τι τῶν χερσαίων ζῶον. Ἔχει δὲ τὸ ἀληθὲς οὕτως· Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἁλιεὺς Ἀνθηδόνιος· ἦν δὲ κολυμβητὴς, ἐν τούτῳ ὑπερφέρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶντα δὲ ἐν τῷ λιμένι ὁρώντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν, αὐτὸς διακολυμβήσας εἴς τινα τόπον, καὶ μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς, διακολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων, ποῦ διέτριβε, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη, Ἐν τῇ θαλάττῃ· καὶ συγκλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὁπότε χειμὼν γένοιτο, καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἁλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαμβάνειν, ἐλέγετο τοῖς πολίταις, τινὰς βούλοιτο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς· καὶ κομίζων οὓς ἂν ἤθελον, Γλαῦκος θαλάττιος ἐκλήθη, καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαττίῳ, ἀπώλετο· μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ, κἀκεῖ μένει.

33. Γλυκὺς ἀγκών.] Οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἡ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὦ γλυκέα ἤθη. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἐπιφωνούμενον· οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι. γέρων αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν αὐλητρίδος· ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα, λέγων, ὦ γλυκὺς ἀγκών. ὡς εἴ τις εἴποι· ὦ γλυκὺς πῆχυς.

34. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κινδύνους.

35. Γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τἀλλότρια καρπουμένων.

36. Γλῶσσα ματαία ζημία προστρίβεται.] Αἰσχύλου. τὸ μὲν ἀπόφθεγμα, Βίαντος, ὡς παροιμία δὲ λαμβάνεται· ὡς μαρτυρεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· οἱ πολλοὶ δὲ Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα. Κλέαρχος δὲ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λεχθῆναι Χίλωνι Δαμαγήτου Λακεδαιμονίῳ.

quutum; hominemque vel quoduis animal terrestre in mari viuere posse, perquam ridiculum est. At verò ipsa rei veritas hæc est: Glaucus piscator fuit Anthedoniensis genere, atque vrinator, præ cæteris omnes ea in arte excellens. Quem cùm ciues in portu se aquis immergentem vidissent (ipse porrò natando ad alium se locum receperat) neque à suis intra aliquot dies conspectus fuisset, rursum emergens, illorum sese conspectui reddidit. Interrogantibus autem, vbi nam egisset? efficto mendacio, in mari, inquit. Cumque pisces eodem loco conclusos haberet, neque quisquam aliorum piscatorum tempestate desæuiente capere pisces posset; à ciuibus suis petebat, cuiusmodi sibi pisces adferri cuperent: allatisque quos volebant, Glaucus marinus est vocitatus. Denique in feram tandem marinam incidens, perijt. Cumque è mari non prodijsset, decepti homines, illum in mari habitare, ibidemque manere, sunt arbitrati.

33. *Dulcis cubitus.*] Non per contrarium aut repugnantiam Parœmia capienda; sed quasi dicat, ô mores suaues, vsurpaturque tanquam per exclamationem. Ita vsus est Plato Comicus in Phaone. Inducitur enim ibi quidam senex tibicinam amans: qui *ô auream*, inquit, *corollam! ô dulcem cubitum!* perinde ac si quis dicat, *ô dulcem vlnam!*

34. *Dulce bellum inexperto.*] De ijs, qui ex imperitia se in pericula præcipitant.

35. *Iucunda poma, si procul custodia.*] De ijs, qui sine labore alienis fruuntur.

36. *Lingua demens pœnæ conciliatrix.*] Æschyli. apophthegma quidem est Biantis: tanquam parœmia verò circumfertur, vt testatur Theophrastus libro de Parœmijs. Cæterum Clearchus ab Apolline Chiloni Damagetæ filio, Lacedæmonio, oraculum esse redditum ait.

37. *Longè antecellit viribus solertia.*] Sophoclis.

38. *Præstantior prudentia est forti manu.*] Agathonis sententia. Cui & illa Euripidis concinit: *Viri solertiâ rectè ciuitates habitantur, Rectè domus, plurimumque rursus eadem ad bellum valet. Sapiens enim consilium multas manus Vincit: imperitia autem cum turba maius malum.*

39. *Lingua quo vadis, vrbem instaurans, & rursum illam subuertens?*] De ijs, qui oratione sua, & damno & vtilitati sunt.

40. *Noctua volauit.*] De ijs, qui prospero vtuntur auspicio. Noctuæ enim volatus, Atheniensibus victoriæ signum habebatur.

41. *Noctuam Athenas.*] In eos, qui aliquos docent, quæ doctoribus ipsi suis melius norunt; quòd Athenis multæ sint noctuæ. Noctua porrò viro ad rem quampiam quæ studio indigeat festinanti, si adsit atque assistat, non probum esse indicium aiunt. Vniuersa in Creta non gigni noctuam ferunt, sed & illatam emori. Cùm fœmina marem pugnâ superauit, præ lætitia collum eius inflatur, barbam demittit, magnis animis repletur, & altiùs ingreditur.

42. *Nosce teipsum.*] De ijs, qui vltra facultates suas se venditant.

43. *Gorgonicè tueri.*] De ijs, qui toruè & ferociter intuentur.

44. *Gorgona Perseus aggressus est.*] De ijs, qui omnino feliciter quidpiam efficiunt. Aiunt Phorcynem tres filias habuisse, quæ inter se vnum duntaxat oculum habentes, vicissim illo vtebantur. Cuius autem vtendi vices essent, illum capiti suo imponebat, & ita videbat; sicque vna alteri illum oculum præbente, omnes prospiciebant. Perseus autem cum à tergo illarum tacito gressu venisset, illamque quæ tum oculum habebat, arri-

37. Γνῶμαι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν.] Σοφοκλέους.

38. Γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν, ἢ ῥώμη χερῶν.] Ἀγάθωνος ἡ γνώμη·
Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
Εὖ οἶκοι, εἰς τὸν πόλεμον ἰσχύει μέγα.
Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς
χέρας
Νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλέον κακόν.

39. Γλῶσσα ποῦ πορεύῃ· πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πάλιν καταστρέψουσα;] Ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων.

40. Γλαῦξ διέπτατο.] Ἐπὶ τῶν αἰσίῳ χρωμένων οἰωνῷ. ἡ γὰρ πτῆσις τοῦ γλαυκὸς, νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

41. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασιν, ὅτι πολλοὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες. Γλαῦξ ἐπί τινα πρᾶξιν σπουδῆς ἐχομένην ἀνδρὶ ὡρμημένῳ συνοῦσα καὶ ἐπιστᾶσα, οὐκ ἀγαθὸν σύμβολόν φασιν· ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαί φασι τὸ παράπαν, ἀλλὰ καὶ εἰσκομισθεῖσαν ἀποθνήσκειν· τὸν ἄρρενα ἡ θήλεια νικήσασα ὄρνιν ἐν τῇ μάχῃ, ἀμβρύνεταί τε ὑφ' ἡδονῆς ὁ τράχηλος αὐτῆς, καὶ καθίησι κάλλη, καὶ φρονήματος ὑποπίμπλαται, καὶ βαίνει μακρότερα.

42. Γνῶθι σαυτόν.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων.

43. Γόργειον βλέπειν.] Ἐπὶ τῶν ἀγρίως βλεπόντων.

44. Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο.] Ἐπὶ τῶν πάνυ τι γενναῖον κατωρθωκότων. Φασὶ τὸν Φόρκυν τρεῖς ἐσχηκέναι θυγατέρας, αἵ τινες ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχουσαι, ἀνὰ μέρος ἐχρῶντο. τούτῳ δὲ ἡ χρωμένη, ἐνετίθει αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτως ἔβλεπε, καὶ μιᾶς αὐτῶν τῇ ἑτέρᾳ ἀποδιδούσης τὸν ὀφθαλμὸν, ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς ὄπισθεν αὐτῶν ἐν ἠρεμαίῳ βαδίσματι, κρατήσας τὴν ἔχουσαν τὸν ὀφθαλμὸν καὶ κατέχων,

κατέχων, καὶ ξίφος γεγυμνωμένον, φησὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν Γοργόνα· ἐὰν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀποκτεῖναι αὐτάς. αἱ δὲ φοβούμεναι φράζουσιν. ὁ δὲ ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, εἰς ἀέρα ἦλθε, καὶ δείξας ταύτην τῷ Πολυδέκτῃ, λίθινον τοῦτον ἐποίησε. Καὶ τοῦτο δὲ γελοῖον, τὸν ἄνδρα ζῶντα νεκροῦ κεφαλὴν ἰδόντα ἀπολιθωθῆναι. τίς γὰρ δύναμις τοῦ νεκροῦ; ἐγένετο δὲ τοιοῦτόν τι· Φόρκυς ἦν ἀνὴρ Κυρηναῖος. οἱ δὲ Κυρηναῖοι κατὰ γένος μέν εἰσιν Αἰθίοπες· οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κυρήνην, ἔξω οὖσαν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. ἀροῦσι δὲ Λιβύην περὶ τὸν Αὔνονα ποταμὸν κατὰ Καρχηδόνα. εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. ὁ δὲ Φόρκυς ἐβασίλευε τῶν Ἡρακλείων στηλῶν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· καὶ ποιεῖ τετράπηχυ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν Κυρηναῖοι Γοργόνην, ὥσπερ τὴν Ἄρτεμιν Θρᾷκες Βένδειαν, Κρῆτες δὲ Δίκτυνναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὖπιν. Ὁ μὲν Φόρκυς ἀποθνήσκει, πρὶν εἰς τὸ ἱερὸν ἀναθεῖναι τὸ ἄγαλμα. κατέλιπε δὲ κόρας τρεῖς, Σθενὼ, Εὐρυάλην, καὶ Μέδουσαν. αὗται γήμασθαι μὲν οὐδενὶ ἠβουλήθησαν· διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν, ἑκάστη ἦρχε νήσου. Τὴν δὲ Γοργόνα οὔτε ἀναθεῖναι τῷ ἱερῷ αὐταῖς ἐδόκει, οὔτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν μέρει κατετίθεντο ἀναλλὰξ θησαυρὸν ἑαυταῖς· ἦν δὲ τῷ Φόρκυνι ἑταῖρος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, καὶ αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὥσπερ ὀφθαλμῷ. Περσεὺς δ' ἀνὴρ φυγὰς ἐξ Ἄργους, ἐλῄζετο τὰ κατὰ τὴν θάλατταν, ἔχων πλοῖα καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὐτόν. Πυθόμενος δὲ ταύτην τὴν Γοργόνα, βασίλισσαν εἶναι γυναικῶν, καὶ πολύχρυσον μὲν, ὀλίγανδρον δέ· πρῶτα μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῷ πορθμῷ, καὶ μεταξὺ τῆς Κυρήνης καὶ τῆς Σάρδεων διαπλέων, τὰ παρὰ τῆς ἑτέρας εἰς τὴν ἑτέραν, τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει.

puiſſet, cum gladio euaginato petiuit ab illis, vt ſibi Gorgonem indicarent, alioquin ipſas ſe interfecturum. Quam illæ metu percitæ produnt. Cuius ille capite amputato in aërem abijt: eoque Polluci oſtenſo, illum lapideum reddidit. At verò ridiculum hoc, hominem viuum mortui capite conſpecto in lapidem conuerti. Quænam enim cadaueris ad hoc potentia? Cæterùm tale quid factum fuit: Phorcyn fuit vir Cyrenæus, Cyrenæi porrò Æthiopes ſunt genere, inhabitant autem Cyrenem inſulam, extra columnas Herculis ſitam, & Africam arant apud Aunonem fluuium prope Cartaginem, abundantque auro. Qui Phorcyn columnas Herculis regno tum poſſidebat, tres numero, vbi ſimulacrum Palladis aureum quatuor cubitorum fecit. Cyrenæi autem Palladem Gorgonem vocant: ſicut Thraces Dianam Bendiam, Cretes Dictynnam, Lacedæmones Vpin. Cæterùm Phorcyn antequam ſimulacrum illud in templo dedicaret, moritur: reliquit autem filias tres, Sthenonem, Euryalem, & Meduſam, quæ nemini nubere volentes, diuiſis facultatibus, ſingulæ principatum vnius inſulæ obtinebant. Porrò ſimulacrum illud Gorgonis in templo collocare, aut etiam inter ſe partiri, minimè ipſis viſum fuit; ſed id viciſſim ſibi in theſaurum reponebant. Fuerat autem Phorcyni ſocius quidam vir probus ac bonus, illoque in omni negotio tanquam oculo vtebantur. Intereà Perſeus, exilio ex Argo eiectus, loca mari adiacentia deprædabatur, ſecum habens nauigia aliquot, & bellatorum vel prædonum potiùs fortem manum. Cumque intellexiſſet, Gorgonem hanc fœminarum eſſe reginam, auro quidem abundantem, ſed virorum inopem: primùm quidem in portu nauium ſtatione facta, inter Cyrenem & Sardes nauigans, nuncq; in hanc, nunc in illam deſcendens, virum illum, qui oculi vice fuerat, capit:

Harum verò vna illi ait, nihil aliud ab ipsis capiendum, præter vnam Gorgona: auri quoque copiosioris illi indicium facit. Filiæ autem illæ, cùm oculum iam vicissim non haberent, vt dictum est, inter se coeuntes, altera alteram incusabat. Intellecto autem, nullam illarum oculum habere, quidnam illud facti esset mirabantur. Quo tempore Perseus adnauigans, sibi illum oculum adesse aiebat, seque illos redditurum negabat, nisi sibi, vbi sit Gorgon, eloquantur. Addidit & commminationem, se, nisi imperata facerent, illas continuò interfecturum. Cui Medusa se illam nolle ostendere respondit; cæterùm Stheno & Euryale indicarunt: ac proinde Medusa interfecta, duabus alijs oculum reddidit. Gorgonem autem acceptam concîdit, postulataque ab illis triremi, Gorgonis illi caput imposuit, & Gorgonem appellauit: in eaque nauigans, pecuniam ab Insulanis exigebat, eos, qui dare recusabant, interficiens: sicque à Seriphijs, quos accessit, cùm pecunias petijsset, illique contulissent, Perseus iterùm hac de causa in forum venit. Illi autem relicta Seripho discesserunt. Cumque rursus Perseus eò appulisset ad pecunias exigendas, in forum veniens, hominem quidem nullum, sed lapides humanæ magnitudinis reperit. Vnde cæteris insulanis edixit: Videte, quomodo Seriphij, quòd pecuniam non exhibuissent, conspecto Gorgonis capite, in lapides conuersi sint: idem vobis, ni faciatis, eueniet.

45. *Genu crure proprius.*] De ijs, qui seipsos potiùs quàm alios diligunt, & proximos magis quam remotos. Aiunt enim, quendam in pugna cùm videret consobrinum & fratrem suum in periculo constitutos, fratri suo propugnasse, & hoc ipsum dixisse.

ὧν μία φράζει αὐτῷ, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχει λαμβάνειν παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ τὴν Γοργόνα. μηνύει δὲ αὐτῷ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ. αὗται οὖν αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μέρει κατὰ τὸ εἰρημένον, συνήεσαν ὁμόσε, καὶ ᾐτιᾶτο ἑτέρα τὴν ἑτέραν. ὁπότε δὲ ἐπενοοῦντο, μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον τί ἂν εἴη τὸ γεγονός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεὺς καὶ φράζει, ὡς αὐτὸς ἔχει τὸν ὀφθαλμόν· καί φησι μὴ ἀποδοῦναι αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν, ὅπου ἐστὶν ἡ Γοργών. ἐπηπείλει δὲ καὶ προσκτενεῖν, εἰ μὴ εἴποιεν· ἡ μὲν οὖν Μέδουσα οὐ φράζει δεῖξαι· ἡ δὲ Σθενὼ καὶ Εὐρυάλη ἔδειξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκλείνει, ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ τὴν Γοργόνα κατέκοψεν· ἀπαιτήσας δὲ τριήρη, ἐπέθηκε τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἐπ' αὐτήν. καὶ τῇ νηῒ δὲ ὄνομα ἔθετο Γοργών. ἐν αὐτῇ δὲ παραπλέων, χρήματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσεπράττετο, καὶ τοὺς μὴ διδόντας ἀνῄρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς Σεριφίους ᾔτει, προσελάσας ἐκείνοις, χρήματα· συναγαγόντων δὲ αὐτῶν, ὁ Περσεὺς ᾔτει πάλιν εἰς τὴν ἀγοράν. οἱ δὲ ἐκλίποντες τὴν Σέριφον, ᾤχοντο. Προσπλεύσας οὖν πάλιν ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν χρημάτων, καὶ ἐλθὼν ἐς τὴν ἀγορὰν, ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εὗρε, λίθους δὲ ἀνδρομήκεις. τοῖς οὖν λοιποῖς τῶν νησιωτῶν ἔλεγεν ὁ Περσεύς· ἐπειδὰν μὴ παρεῖχον τὰ χρήματα, ὁρᾶτε, ὡς Σερίφιοι θεασάμενοι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν· τοῦτο μὴ πάθητε καὶ ὑμεῖς.

45. Γόνυ κνήμης ἔγγυον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων, καὶ τοὺς πλησίους τῶν μακράν. ἐν πολέμῳ γάρ φασι τινὰ ἰδόντα ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν διαπονουμένους, καὶ ὑπερασπίσαντα τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦτο εἰπεῖν.

46. Γράμ-

46. Γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν.] Ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς τι κακόν. Βελλεροφόντης πρότερον Ἱππόνους ἐκαλεῖτο, ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορινθίων δυνάστην, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος, ἐπίκλησιν δὲ Γλαύκου· λαβὼν οὖν παρὰ Ποσειδῶνος τὸν Μεδούσης τῆς Γοργόνος, Πήγασον πτερωτὸν ἵππον, (διὰ γὰρ τοῦτο ἔχει τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπεπήδηκεν ἐκ τοῦ Γοργόνος τραχήλου) δράσας δὲ ἐμφύλιον φόνον, (Βέλλερον γάρ τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας, φεύγει εἰς Ἄργος) τυχὼν δὲ παρὰ Προίτου καθαρσίων τοῦ βασιλέως, μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἄντεια δὲ ἡ Προίτου γυνή, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδέετο ὅπως αὐτῷ συνευναθῇ. ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὅσιον, ἀντέλεγεν. Ἡ δὲ Ἄντεια δείσασα, μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τοῦ Βελλεροφόντην καταειποῦσα, ὡς ἄρα εἴη βεβιασμένη παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Προῖτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἠβουλήθη τὸν Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς ἐγγεγυμνασμένον ἄθλοις, ὡς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπασε τὴν κατ' αὐτοῦ στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβολὴν (τοσούτων γὰρ κακῶν ἄθλων καὶ ὅλων τῇ δυνάμει κατηγωνίσατο) ἔδωκε δὲ αὐτῷ εἰς γάμον τὴν ἰδίαν θυγατέρα Κασάνδραν, καὶ τῆς βασιλείας μοῖράν τινα. λέγεται δὲ αὐτὸν ὑπερθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε, θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπτεῦσαι (τὰ γὰρ νῶτα, ὡς ἔφαμεν πτερωτὰ εἶχεν ὁ ἵππος) τὸν δὲ Δία μηνύσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ, ὅθεν ἐκπεσεῖν τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήϊον πεδίον· ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα· τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἠὼ δεηθεῖσαν τοῦ Διός

46. *Bellerophontes litteras tulit.*] De ijs, qui sibiipsis mala conciliant. Bellerophontes antea Hipponus vocabatur, cumque Bellerum Corynthiorum Principem de medio sustulisset, nomine Bellerophontis est appellatus; fuitque naturâ filius Neptuni, adoptione autẽ Glauci. Accepto autem à Neptuno Pegaso alato equo Medusæ, quæ filia Gorgonis erat (inde enim id nominis accepit quòd ex Gorgonis collo exsilijsset) cùm quendam ex suis contribulibus occidisset Bellerum nomine, vt dixi, Argos profugit, & à Prœto rege expiatus, cum ipso deinceps est commoratus. Antia autem Prœti vxor, Bellerophontis amore capta, illum vt cum ipso possit concumbere rogauit. Ille verò rectum amplexus, eidem contradixit. Vnde Antia verita, ne ille anteuertens ipsius amores, Prœto indicaret, Bellerophontem præuenit, sibi ab illo vim illatam esse dictitans. Prœtus autem, nolens ipse Bellerophontem occidere, in Lyciam illum mittit, ad Iobaten vxoris suæ patrem, litteras præter expectationem in sui ipsius perniciem illi secum ferentem. Qui cùm multis illum certaminibus exercitum neque tamen adhuc perditum videret, existimans, omnem quam in illum instruxerat vim, esse debellatam (tot enim adeoque perniciosas ærumnas virtute sua superauerat) filiam illi suam Cassandram nomine in matrimonium, & regni cum illa partem aliquam dedit. Fertur autem Bellerophontes rerum quas gesserat magnitudine elatus, cum Pegaso suo (nam dorsum huius equi, vt diximus, pennatum erat) cœlum inspicere voluisse. Iouem autem iratum, œstrum Pegaso immisisse, atque ita Bellerophontem deturbatum in Lyciæ campum decidisse, qui campus ab ipso etiam Alcïus campus est vocitatus, quòd mutilatus in illo erraret: equum autem ipsum Auroræ cessisse in donum à Ioue

illum

illum postulanti, quò sine molestia orbis ambitum cum eo circuiret. Historia autem est apud Asclepiadem in Tragodumenis.

47. *Anus bacchatur.*] In eos, qui intempestiuè aliquid faciunt. Aristophanes: *Anus libidine pruriens & bacchans.*

48. *Anus, instar equi lacunam pro sepulchro habebis.*] In eos, qui suo merito extrema perpetiuntur. Equi enim vetuli in lacunas projiciuntur.

49. *Anus cothonissantes.*]

50. *Aniles fabulæ.*] De ijs, qui ineptè nugantur.

51. *Dionis gry.*] De re parua ac vulgari.

52. *Puluerem anus pedibus plaudens multum excitat omnis.*] In illos, qui propter peritiam multas res mouent.

53. *Anus hircissat.*] In eos, qui præter ætatem nimiū mulieribus addicti sunt.

54. *Nudior Ialemo.*] Vox est lamentationem indicans. proinde vsurpatur de rebus luctuosis.

55. *Nudior leberide.*] De omnino mendicis. hoc est, nudior serpentis cute.

56. *Nudipedalibus gaudet.*] De ijs, qui ludis publicis oblectantur. Pueri Spartæ in Lacedæmonia, hymnis Deos concelebrantes, nudis pedibus incedebant in honorem Spartiatarum, qui in Thyreis ceciderant.

57. *Nudo capite.*] In eos, qui impudenter in quidlibet feruntur.

58. *Gygarthum inflas.*] De ijs, qui frustra laborant: significat enim rete.

59. *Dentale non est in illo.*] De eo, qui ad aliquid ineptus est.

60. *Gygis annulus.*] De impostoribus in omni vafriciei genere exercitatis. Gyges enim bubulcus cùm esset, terræque motu humus discessisset, inuenit cadauer, quod annulum gestabat, eius naturæ, vt quoties gemmam inuerteret, vide-

δῶρον, πρὸς τὸ ἀκόπως περιϊέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν Τραγῳδουμένοις.

47. Γραῦς βακχεύει.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ὥραν τι ποιούντων· καὶ Ἀριστοφάνης· Γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα.

48. Γραῦς, ὥς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα πασχόντων· οἱ γὰρ γεγηρακότες ἵπποι εἰς χαράδρους ἐμβάλλονται.

49. Γρᾶες κωθωνιζόμεναι.]

50. Γραῶν ὕθλοι.] Ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

51. Γρῦ τὸ Δίωνος.] Ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος.

52. Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.] Ἐπὶ τῶν δι᾽ ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

53. Γραῦς ἀναθυᾷ.] Ἀντὶ τοῦ, καπρᾷ. Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἡλικίαν γυναικιζομένων.

54. Γυμνότερος Ἰαλέμου.] Δηλοῖ τὸν θρῆνον· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν.

55. Γυμνότερος λεβηρίδος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ πτωχῶν. Ἀντὶ τοῦ, γυμνότερος ὄφεως δέρματος.

56 Γυμνοποδίαις χαίρει.] Ἐπὶ τῶν φιλεόρτων· παῖδες ἐχόρευον ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς, εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέᾳ ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

57. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.] Ἐπὶ τῶν ἀναισχύντως χωρούντων πρὸς πᾶν τὸ τυχόν.

58. Γύγαρθον φυσᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· σημαίνει δὲ τὸ δίκτυον.

59. Γύης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ.] Ἐπὶ τοῦ ἔν τινι ἀχρήστου.

60. Γύγου δακτύλιος.] Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὤν, τῆς γῆς ῥαγείσης, εὗρε νεκρὸν φοροῦντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον περιελό-

ἐμελόμενος, φύσιν ἔχοντα ὥστε κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὁρᾶσθαι, ὅταν βούληται καὶ μή, δι' αὐτοῦ ἔκτεινε τὸν βασιλέα Κανδαύλην, καὶ ἦρξε.

61. Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.] Ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

62. Γυμνότερος πατάλου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.

63. Γύναι γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.] Σοφοκλέους.

64. Γυπὸς σκιά.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων, ἢ δειλῶν.

65. Γυναικὸς φρένας.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

66. Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ γυνὴ στρατεύεται.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων.

67. Γυναικὶ μὴ πίστευε, μὴ δ' ὅταν θάνῃ.] Ὅτι μὴ δεῖ γυναικὶ πιστεύειν.

68. Γυναικῶν ὄλεθροι.] Ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.

69. Γωνίας ἄξιος ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ ἀπραγόνων.

70. Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.] Ὅμοια τῇ· Γυναικὸς αὐδὴ θάνατος νεωτέροις.

retur: quando verò vellet, non videretur. Quo ille accepto, eius adminiculo Candaulem regem occidit, & ipse regnum occupauit.

61. *Nudus vt ex vulua.*] De omnium rerum egenis.

62. *Nudior clauo.*] De valdè inopibus.

63. *Silentium & taciturnitas, ô mulier, vestrum decorat genus.*] Sophoclis admonitio.

64. *Vulturis vmbra.*] De rebus nullius omnino pretij.

65. *Fœminæ mentem.*] De insipientibus.

66. *Dux ipsa belli fœmina & miles cluit.*] De inopinatis.

67. *Ne fœminæ quid credas, vel mortuæ.*] Monet, mulieri nullatenus esse fidem adhibendam.

68. *Muliebris pernicies.*] In eos, qui miserabiliter de medio tolluntur.

69. *Vir angulo dignus.*] In insipientes & ociosos.

70. *Oculus acutum fœminæ est telum viris.*] Idem cum hoc: *Mors certa vox est fœminæ adolescentibus.*

Δ.

71. ΔΑιδάλου ποίημα.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας· λέγεται γάρ, ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθεῖρξε διά τινα αἰτίαν, υἱοὺς αὐτοῦ ὄντας. Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετάς, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἰκάρου· νοῆσαι δέ, ἄνθρωπον πετόμενον, ἀμήχανον, καὶ ταῦτα πτέρυγας ἔχοντα προσθετάς. τὸ οὖν λεγόμενον ἦν τοιοῦτον· Δαίδαλος ὢν ἐν εἱρκτῇ, καθεὶς ἑαυτὸν διὰ θυρίδος, καὶ σκαφίδι ἐμβὰς σὺν τῷ Ἰκάρῳ, εἰς θάλασσαν ἔπλεεν· αἰσθόμενος δ' ὁ Μίνως, πέμπει πλοῖα διώξοντα.

D.

71. DAedali opus.] De ijs, qui exquisitissimè & accuratissimè in arte quaque quid faciunt. Dicitur enim Minos Dædalum & Icarum filios suos ob nescio quod delictum conclusisse: Dædalum autem adscititijs sibi alis appositis vnà cum Icaro euasisse. Cogitare autem hominem posse volare, idque alis adscititijs; est cogitare id quod fieri nequit. Quod ergo dicitur, tale quidpiam fuit: Cùm Dædalus in custodia esset, sese per fenestrã demittens; conscensa scapha, cũ Icaro mare petijt. Qua re intellecta Minos, mittit naues quæ illos persequãtur.

qui animaduertentes, ab insequentibus se peti; ventum vehementem atque acrem nacti, quasi volantes, in mari huc illuc circumferuntur. Et Dædalus quidem saluus in terram euasit: Icarus verò in mari perijt. Vnde & Icarium ab illo pelagus est vocitatum. Qui cùm ad littus maris posteà eiectus esset, à patre est humatus.

72. *Δασεῖαν νύκτα. Densam noctem.*] Brumalem vocant.

73. *Villosum pedibus leporem testudo præibit.*] De impossibili.

74. *Datus bonorum.*] De fortunatis. Datus enim vrbs Thraciæ fuit valdè opulenta. De qua Theopompus libro LIII. de rebus gestis Philippi, & Ephorus in IIII.

75. *Dædali alæ.*] De ijs, qui propter inopiam alicuius rei, accessione alterius vtuntur.

76. *Lepus pulpamentum quærit.*] De eo, qui ab alijs sibi præberi petit, quæ ipse penes se habet.

77. *Dactylus dies.*] De ijs, qui feliciter degunt. Dactylus enim vir quidam Athenis fuit, qui ad maximos & summos honores euectus fuit.

78. *Sumptum impendens in ea quæ nõ oportet, parcus erit in ea quæ oportet.*] Chilonis.

79. *Laureum baculum gesto.*] De ijs, quibus ab aliquibus insidiæ struuntur: quòd aduersus illas laurus sit amuletum.

80. *Alteris melioribus.*] De ijs, qui secundò sacrificant: siquidem si victima prius non esset litatum, iterabant sacrificia.

81. *Contigit & ignauis præda ex venatu.*] De ijs, qui præter meritum feliciter agunt.

82. *Formidolosæ opes gratum animo sunt malum.*] Eò quòd diuites sese muniant.

ὡς ᾔσθοντο δὲ Ἴκαρός τε καὶ Δαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετόμενοι, ἤγουν πλέοντες ἐν τῷ πελάγει, περιτρέπονται. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει· ὅθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη· ἐκβληθεὶς δὲ ὁ Ἴκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων, παρὰ τοῦ πατρὸς ἐτάφη.

72. Δασεῖαν νύκτα.] Τὴν χειμερινήν φασι.

73. Δασύποδα λαγὼν περιδραμεῖται χελώνη.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

74. Δάτος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ εὐδαιμονούντων· ἡ γὰρ Δάτος πόλις ἦν ἐπὶ Θρᾴκης, σφόδρα εὐδαίμων. δεδηλώκασι δὲ περὶ αὐτῆς Θεόπομπος νγ' Φιλιππικῶν, καὶ Ἔφορος ἐν τετάρτῳ.

75. Δαιδάλου πτερά.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν χρωμένων προσθήκῃ παρελθούσῃ.

76. Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.] Λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλου γενέσθαι τὰ ὄντα αὐτῷ.

77. Δάκτυλος ἡμέρα.] Ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών.

78. Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσται ἐφ' ἃ δεῖ.] Χίλωνος.

79. Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.] Ἐπὶ τῶν ὑπό τινων ἐπιβουλευομένων· παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἡ δάφνη.

80. Δευτέρων ἀμεινόνων.] Ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καυθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι.

81. Δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐπραγούντων.

82. Δειλόν θ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.] Παρόσον οἱ πλούσιοι ἀσφαλίζονται.

83. Δέχεται

83. Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.] Ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων· ἀλήτην γάρ φασί τινα βουκόλῳ συναντήσαντα αἰτῆσαι τροφήν· ἄραντα δ' ἐκεῖνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ, ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν.

84. Δελφῖνα πρὸς τὴν οὐραῖον δεῖς.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. Πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους ἔχειν ἢ τηρεῖν τὰ διδόμενα· φιλοίκειον δὲ ὁ δελφὶς ζῶον πεπίστευται· καὶ τούτου τὸ μαρτύριον· Αἶνος, πόλις ἐστὶ Θρῆσσα. ἔτυχεν οὖν ἁλῶναι δελφῖνα, καὶ τρωθῆναι μὲν, οὐ μὴν εἰς θάνατον, ἀλλ' ἔτι βιώσιμα εἶναι τῷ ἑαλωκότι· οὐκοῦν ἐρρύη μὲν αἷμα· ᾔσθοντο δὲ οἱ ἀθήρατοι, καὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν λιμένα ἀγέλη, καὶ καπισκίρτων· καὶ ᾖσάν τι δρασείοντες οὐκ ἀγαθόν. ἐν ἔθει δὲ ἦν, ὡς τὸ εἰκὸς, αὐτοὺς νήχεσθαι καὶ παῖδας αὐτῶν. οἱ τοίνυν νέοι ἔδεισαν, καὶ ἀφῆκαν τὸν ἑαλωκότα· καὶ ἐκεῖνοι κομισάμενοι ὡς ἑταῖρον ἕνα τῶν κηδεστῶν ἢ γένει προσήκοντα, ᾤχοντο ἀπιόντες. σπάνιον δὲ ἄνθρωπος, ἢ οἰκείῳ δυστυχήσαντι ἢ οἰκείᾳ κοινωνὸς σπουδῆς καὶ φροντίδος.

85. Δεκάπους σκιά ἐστιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ καιρὸν ἀπιόντων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνα, καὶ οἱ καλούμενοι, παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας, οἱ δὲ ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις, ἐφ' ἧς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι εἰς πόσας ὥρας προσήκει.

86. Δειλότερος ἦν αὐτῆς τῆς δειλίας.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

87. Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῆ φιλίαν ἐνδεικνυμένων.

88. Δέκα ἡ κύων τέκοι, καὶ πάντα λευκά.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων καὶ εὐτυχῶν.

89. Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.] Καθ' ὑπερβολὴν, ἐπὶ μηδενὸς ἀξίων.

83. *Etiam glebam erro admittit.*] De ijs, qui omnia accipiunt. Aiunt enim, erronem quendam, cùm bubulco occurrisset, ab eoque cibum petijsset, illum glebam ei sublatam dedisse, tanquam Iouis ea esset: tum istum hoc respondisse.

84. *Delphinum cauda alligas.*] De re quæ factu est impossibilis, eò quòd nimia huius animalis sit mobilitas & lubricitas. Quadrat in illos, qui accepta aut data tenere aut seruare nesciunt. Generis sui amans animal delphinus creditus est; id quod vel hinc videre licet: In Thracia ciuitas quædam est, Ænus nomine; in qua euenit, vt Delphinus caperetur, & vulneraretur, licet non mortiferè: nam vitale adhuc aliquid capto inesse constabat, & illi quidem sanguis effluebat. Alij verò Delphines non capti, eo intellecto, gregatim in portum magnis saltibus aduenerunt, nescio quid improbius facturientes. In more autem erat, vt videtur, & ipsos & pullos ipsorum cum illis natare: qui proinde illos metuentes, etiam captum dimiserunt, quo isti tamquam socio, affine, & generis sui proximo recepto, abierunt. Cùm rarò interim homines cuipiam ex necessarijs suis, seu viro seu fœminæ laboranti, studiū suum operamque impendere soleant.

85. *Decempedalis vmbra est.*] De ijs, qui tempestiuè ad conuiuiū eunt. Veteres enim qui ad conuiuium vocabant, & vocabantur, vmbram notabant: atque ita sub id tēpus illi expectabant vocatos: isti autem ad conuiuium prodibant. Atque hinc conjicere licebat, quotanam esset hora.

86. *Timidior es ipso timore.*] In vehementer meticulosos.

87. *Oportet in partem ægrotare.*] De ijs, qui exactè amicitiam reipsa ostendunt.

88. *Decem catella pariat & omnes candidos.*] De similibus & fortunatis.

89. *Decem vno obolo.*] Hyperbolica locutio. De hominibus minimi pretij.

90. *Delphinus in aqua balnei.*] De ijs, qui impedimento sunt, quò minùs aliquid, vt par est, fiat.

91. *Timidior es prospiciente.*] In valdè timidos. Vir enim ille perquam timidus fuit, qui prospiciens ex spelunca, viso Hercule in lapidem conuersus est, mansitque in hunc diem lapis, hominis speciem præ se ferens.

92. *Molestum est futuri esse conscium.*] Apophthegma Thaletis Milesij.

93. *Serta gerit Delphus homo, sed sitis enecat illum.*] Illi enim propter sacrificia quæ faciunt, coronati quidem sunt; at verò siti pereunt: hoc est, necessarijs destituuntur.

94. *Nectunt stupendas machinas Aegyptij.*] In maximè maleficos: tales enim Ægyptij.

95. *Delphinum natare doces.*] De ijs, qui aliquos ea docere nituntur, in quibus abundè satis exercitati & versati sunt. Aut de ijs, qui in arte quapiam solidissimè edocti, simulant se à quopiam discere. De delphinis tale quid fertur. Cœranus quidam nomine, Paro oriundus, cùm Byzantij iaculo reti incidentes delphines capti fuissent, pecuniam piscatoribus, qui illos ceperant, velut in lytrum dedit, liberosque dimisit. Cumque quodam tempore naue quinquaginta remorum veheretur, illaque subuerteretur, cæteris perditis, Cœranum delphines seruauerunt, beneficij quo illos priùs affecerat, vicem reponentes. Altum autem saxum ostenditur & cauum, in quod illi natantes illum tulerunt, & vocatur locus Cœranius. Insecuto porrò tempore, cùm idem Cœranus iam extinctus, propè mare cremaretur, delphines, re comperta, ibidē congregati, quamdiu pyra igni fortiter ardebat, ibidem manserunt, amico suo fidi amici. Cũ verò pyra esset extincta, natatu retro cesserunt. Et homines interim viuos quidem & opibus florentes colunt,

90. Δελφὶς ἐν λουτηρίῳ.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν τι ποιεῖν οὐκ ἀνεχομένων.

91. Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. Ἀνὴρ γὰρ οὗτος ἐγένετο δειλὸς, ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου, καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλῆν, ἀπελιθώθη, καὶ διαμένει ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής.

92. Δεινὸν τὸ συνιδεῖν τὸ μέλλον.] Ἀπόφθεγμα Θάλεω τοῦ Μιλησίου.

93. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ᾽ ἀπόλλωλεν.] Οὗτοι γὰρ διὰ τὸ ἱερᾶσθαι ἐστεφανωμένοι μένουσι, δίψει δ᾽ ἀπόλλυνται· ἀντὶ τοῦ τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦσι.

94. Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

95. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰς παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηνται· ἢ ἐπὶ τῶν ἄκρως εἴς τι πεπαιδευμένων, καὶ προσποιουμένων παρά τινων μανθάνειν. Λέγεται περὶ δελφίνων τοῦτο. Κοίρανος ὄνομα, τὸ γένος ἐκ Πάρου, δελφίνων τινῶν ἐν Βυζαντίῳ, βόλῳ περιπεσόντων καὶ ἑαλωκότων, δοὺς ἀργύριον, οἱονεὶ λύτρα τοῖς ἠγρευκόσιν, ἀφῆκεν αὐτοὺς ἐλευθέρους. ἔπλει γοῦν ποτε πεντηκόντορον ἔχων· ἀνατραπείσης δὲ τῆς νεὼς, καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων, τὸν Κοίρανον ἔσωσαν δελφῖνες, ὑπὲρ ἧς φθάσαντες εἶχον εὐεργεσίας τὴν ἰσότητα ἀντιδιδόντες. ἄκρα δὲ δείκνυται καὶ ὕπαντρος πέτρα, ἔνθα ἐξενήχοντο ὀχοῦντες αὐτόν· καὶ καλεῖται ὁ χῶρος Κοιράνειος. χρόνῳ δ᾽ ὕστερον τεθνεῶτα τόνδε τὸν Κοίρανον θαλάττης πλησίον ἔκαιον· εἶτα μέντοι αἰσθόμενοί ποθεν οἱ δελφῖνες, ἠθροίσθησαν· καὶ εἰς ὅσον ἡ πυρὰ ἤκμαζε καιομένη, παρέμειναν ὡς φίλῳ φίλοι πιστοί. εἶτα μέντοι κατασβεσθείσης, οἵδε ἀπενήχοντο. ἄνθρωποί γε μὴν ζῶντάς τε καὶ πλουτοῦντας θεραπεύουσι·

σι· νεκροὺς δὲ ἀποστρέφονται, ἢ καὶ δυστυχοῦντας, ἵνα μή τινα ἐκτίνωσιν εὖ παθόντες χάριν.

96. Δεσμοὶ Τυῤῥηνοί.] Οἷς ἐχρῶντο κατ᾽ ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας.

97. Δεύτερος πλοῦς.] Ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου, κώπαις πλεῖ.

98. Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.] Οἱ δελφῖνες τὸν ἐξ αὐτῶν τεθνεῶτα ὑποδύντες, φοράδην κομίζουσιν εἰς τὴν γῆν· τοῖς ἀνθρώποις πιστεύοντες θάψαι τοῦτον. ἕπεται δὲ πλῆθος ἕτερον, οἱονεὶ τιμῶντες, ἢ καὶ νὴ Δία ὑπερμαχοῦντες, μήποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ, καὶ τὸν νεκρὸν ἁρπάσαν, εἶτα δαίσηται. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἔνδικοι, θάπτουσιν αὐτούς· οἱ δ᾽ ἀπὸ Μουσῶν καὶ Χαρίτων, ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχουσι. Καὶ δότε συγγνώμην, ὦ δελφῖνες φίλοι, τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι· εἴγε καὶ Ἀθηναῖοι Φωκίωνα τὸν χρηστὸν ἔῤῥιψαν ἄταφον, καὶ Ὀλυμπιὰς δὲ ἔκειτο γυμνή, ἡ τεκοῦσα τὸν ἐκ Διός, ὡς ἐκόμπασε· καὶ τὸν Ῥωμαῖον Πομπήϊον, τὸν Μέγαν ἐπίκλην, ἀποκτείναντες οἱ Αἰγύπτιοι, εἴασαν ἐῤῥιμμένον, ἄμοιρον τῆς κεφαλῆς, πλησίον τῆς θαλάττης. Λέγεται καὶ τοῦτο περὶ δελφῖνος, ὅτι ἡ φύσις αὐτὸν ἀεικίνητον εἰργάσατο, καὶ πέρας τούτῳ τῆς κινήσεως, τὸ καὶ τοῦ βίου τέλος. ὕπνου γοῦν δεόμενος, μετεωρίσας τὸ σῶμα, καὶ ἀναπλεύσας ἐπ᾽ ἄκρον τὸ ὕδωρ, ὡς ὁρᾶσθαι πᾶς, καταδαρθάνει. ἄϋπνος δὲ καὶ ἄμοιρος τοῦ θεοῦ τοῦδε, οὐδὲ οὗτός ἐστιν· ὅτε γοῦν καθεύδει, ὠθεῖται εἰς βυθὸν, ἕως ψαύσῃ τῆς κάτω γῆς· ὅταν δὲ προσελασθῇ αὐτῇ, διϋπνίζεται πρὸς τὸ δάπεδον, εἶτα ἀναδύνει· καὶ πάλιν εἰς ὕπνον ὑπαχθεὶς, καὶ νικώμενος τοῦ θεοῦ, καταλισθαίνει, καὶ αὖθις ἀφυπνισθεὶς τῇ αὐτῇ κρούσει, ἀναπλεῖ πάλιν· καὶ πολλάκις δρᾷ τοῦτο, μεταξὺ ἡσυχίας καὶ ἐνεργείας

mortuos autem & infortunatos auersantur, ne quam pro beneficio accepto referant gratiam.

96. *Vincula Tyrrhena.*] Quibus eo tempore Tyrrheni captiuos affligebant & vexabant.

97. *Altera nauigatio.*] Cùm quis secundis ventis destitutus, remis nauem impellit.

98. *Delphinum patina non capit.*] Delphini, si quis ipsorum mortuus fuerit, illum subeuntes, in terram ferunt, hominibus illum committentes quo sepeliatur. Sequitur autem alia ingens multitudo, velut honoris causa: vel mehercle, quod potiùs crediderim, maioris ergò custodiæ, ne maior alius cœtus accurrens raptum mortui cadauer deuoret. Quotquot autem homines iusti sunt, illos sepeliunt; qui verò amusi & sine Gratijs, negligunt. Sed date veniam, amici delphines, hominum immanitati, si Athenienses etiam Phociona virum optimum insepultum abiecerunt, & Olympias, quæ tamen filiam se ex Ioue genuisse iactitabat, insepulta iacuit; & Romanum Pompeium, cognomento Magnum, Ægyptij occisum, & capite truncatum, prope mare proiectum reliquerunt. Fertur & hoc porrò de delphine, quòd natura illum semper mobilem fecerit: adeò quidem, vt motus illi finis sit & vitæ terminus. Somno igitur indigens, corpus in altum tollit, & summa aqua natans, vt totus conspici possit, dormit (neque enim absque somno est, aut Dei illius expers.) Quandò autem id facit, in profundum pellitur quousque terram imam contingat. Ad quam vbi peruenerit, in solum impulsus excitatur, & rursum emergit. deinde iterum in somnum actus, & Deo illo victus sensim labitur, similique impulsione excitatus, natatum repetit: idque sæpiùs facit, inter quietem & operationem medius, neq; vmquam omnē prorsus motionem amittens.

Est autem naturalis quædam atque occulta communicatio & cognatio delphino cum leone. Neque id solum, quòd sicut hic terrestribus, ita ille marinis dominatur, sufficit: sed vterque ad senectutem venientes, tabe corripiuntur, aut alioqui alio morbo: tunque hic simiam terrestrem pro medicamento habet; ille autem eiusdem generis sibi quærit in mari. nam & ibi simia est, & sicut illi iste, ita huic hic est auxilio.

99. *Delio natatore opus est.*] De illis, qui in summa aqua natant.

100. *Consultato diu, cunctis felicior vt sis.*

ὢν, οὐ μὴν εἰς ἀκινησίαν ἐκπίπτων παντελῆ ποτέ. Φυσικὴ δὲ ἄρα κοινωνία τις καὶ συγγένεια λέοντι καὶ δελφῖνι, ἀπόρρητος. οὐ γὰρ, ὅτι βασιλεύουσιν ὁ μὲν τῶν χερσαίων, ὁ δὲ τῶν ἐναλίων, τοῦτο ἀπόχρη· ἀλλὰ γάρ τοι καὶ τήκονται προϊόντες ἐς γῆρας, καὶ ἄλλως νοσήσαντες. Ὁ μὲν τὸν χερσαῖον πίθηκον ἔχει φάρμακον, ὁ δὲ ἀναζητεῖ τὸν συμφυῆ. ἔστι δὲ ἐν θαλάττῃ πίθηκος, καὶ ἔστι καὶ τῷδε οὗτος ἀγαθὸς, ὡς ἐκείνῳ ἐκεῖνος.

99. Δηλίου κολυμβητοῦ.] Ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων.

100. Δηρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον.

CENTVRIA VII.

1. PEr enses atque flammam eundum tibi erit.] In eos, qui se intrepidè & ostentabundè in periculo conjiciunt.

2. *Gladius calumnia acutior, modo gladius calumniatorem anteuertat.*

3. *Diagoras Melius.*] De Atheis ac perfidiosis & incredulis.

4. Διακωδωνιασθέντες.] Vt plurimum de ludificatis capitur.

5. *Diitrephes alas addidit.*] De ijs, qui ad rem aliquam inducunt.

6. *Per parietem loqui.*] In stupidos & insensatos.

7. *Iustior trutina.*]De ijs, qui æquitatẽ & iustitiam amant. στατάνην enim Dorij trutinam vocant: fortassis παρὰ τὴν στάσιν, à stando.

8. *Iustitiæ oculus.*] Quam nullum mortalium contemnere decet.

9. *Litem parit lis, noxa item no-*

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ζ.

1. ΔΙὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.] Ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων, καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.

2. Διαβολῆς ὀξύτερον τὸ ξίφος, εἰ τὸ ξίφος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα.]

3. Διαγόρας ὁ Μήλιος.] Ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων.

4. Διακωδωνιασθέντες.] Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται.

5. Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

6. Διὰ τοῦ τείχους λαλεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

7. Δικαιότερος στατάνης.] Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· στατάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν στάσιν.

8. Δίκης ὀφθαλμός.] Ἧς δεῖ μηδέποτε καταφρονεῖν, ἀνθρώπους ὑπάρχοντας.

9. Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην.]

βλάβην.] Ἐπὶ τῶν φιλοδίκων, καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις.

10. Διὸς κώδιον.] Οὗ τὸ ἱερεῖον Διῒ τέθυται· θύουσι δὲ τῷ τε Μειλιχίῳ καὶ τῷ Κτησίῳ Διΐ. τὰ δὲ κώδια τούτων φυλάσσουσι, Δία προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς, ὅ, τε σκιρροφορίων καὶ ὁ δᾳδοῦχος, τὴν πομπὴν στέλλοντες ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ ἄλλοι τινές· πρὸς τοὺς καθαρμοὺς, ὑποστρωννύντες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν.

11. Δίκην ὑφέξει, κἂν ὄνος δάκῃ κύνα.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ σμικροῖς συκοφαντουμένων.

12. Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων. Ἐκ τοῦ δικτύου λέγεται ἡ Ἄρτεμις Δίκτυννα· ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστι, καὶ τὰ δίκτυα φέρειν. Ἔφορος δὲ κυνηγεσίας ἡ Ἄρτεμις· φασὶ δὲ καὶ, ὅτι νύμφη τις Βριτιμάρτις καλουμένη, θηρῶσά ποτε, δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε, καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ῥυσθεῖσα, Δικτύννης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Ἑκάτην δὲ καὶ Ἄρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτὴν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην.

13. Δίκης δικαιότερος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων καθ' ὑπερβολήν.

14. Διζημένοισι τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται· τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι.] Δημοκρίτου.

15. Διομήδειος ἀνάγκη.] Ὃς ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχραῖς οὔσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων. Οἱ δέ φασιν, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ παλλάδιον κλέψαντες, νυκτὸς ἐπανῄεσαν· ἑπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, τὸν Διομήδην ἠβουλήθη ἀποκτεῖναι· ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, δείσας τὸν Ὀδυσσέα, ἐποίησεν προάγειν, παίων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον.

xam parit.] In litigandi cupidos, quique lites litibus nectunt.

10. *Iouis vellus.*] Cuius victima Ioui fuit immolata. Immolant autem Ioui Milichio & Ctesio. Eiusmodi verò victimarum tergora custodiunt, & Iouis nomine appellant. Vtuntur verò qui Scirophorijs præest, quique facem præfert, quando pompam in Eleusinijs agunt. Alij ad expiationem eorum qui scelere quopiam contaminati sunt, eorumque pedibus substernunt.

11. *Litem subibit, vel si asinus mordeat canem.*] De ijs, qui ob paruas res calumnijs diuexantur.

12. *Reti ventum venaris.*] In illos, qui frustra & stolidè quid faciunt. Ἐκ τοῦ δικτύου, hoc est, à reti, Diana Δίκτυννα appellatur; quòd venatorum sit etiam retia ferre. Diana porrò venationis præses. Fertur autem puella quædam nomine Britemartis, cùm aliquando venaretur, retibus quibusdam forte fortuna implicata, & à Diana liberata, illi simulacrum nomine Dianæ Dictyne posuisse. Et quidem Dianam nonnulli eandem cum Hecate, alij aliam esse volunt.

13. *Iustitia iustior.*] De vehementer ac supra modum iustis.

14. *Quærentibus bona vix obueniunt, mala autem etiam non quærentibus.*] Democriti.

15. *Diomedea necessitas.*] Ille hospites compellebat cum filiabus suis deformibus coire, quas equas allegoricè vocabant. Ponitur autem de ijs, qui necessitate coacti aliquid faciunt. Alij dicunt, quod cùm Diomedes & Vlysses Palladium nocte furati in castra redirent, Vlyssem pòst euntem gladio transfigere voluisse Diomedem. Cæterùm cùm ille Lunæ splendentis beneficio vmbram gladij vidisset, metuens Vlyssem, coëgit vt præcederet, scapulas eius ense diuerberando.

16. *Bac-*

16. *Bacchanalia.*] Festum apud Athenienses: vnde & parœmia. Tantum propè est, quantum, Ex sacris Dionysijs: De rebus meritò expetendis. Dicitur etiam Bacchus Dithyrambus, quòd nutritus sit in antro, cuius aditus duplici ostio clauderetur. Hinc Dithyrambici Poëtæ.

17. *Corinthus Iouis filius.*] De ijs, qui eadem semper repetunt. Cùm Megarenses Corinthijs subessent, illorum edicta sibi nimis grauia & iniusta videri dicebant, propterea que palàm ægre istam rem ferre se ostendebant. Qua de causa Corinthiorum legati, Megaram cùm venissent, nec populus illis aures præberet; offensi inclamarunt: *Non feret hæc Iouis filius Corinthus.* Megarenses autem illos eiectos verberarunt, exclamaruntque, *Verbera Iouis filium Corinthum.*

18. *Variantes sententiæ.*] Quasi dicas, bifidæ. Dicitur verò in eos, qui duplicis & inconstantis sunt animi.

19. *Iouis cerebrum.*] De optimo cibo. Idem est, *βασιλέως ἐγκέφαλος*, *Regis cerebrum.*] De ijs, qui delicatè agunt. Alij aiunt inde dici, quòd cibaria sumptuosa à Persis Iouis cerebrum appellarentur.

20. *Iouis calculus.*] Ita locus dicitur, in quo Minerua & Neptunus iudicati fuerunt. Cratinus in Archilochis.

21. *Hîc magni soliumque Iouis talique vocantur.*] Ponitur de rebus sacris, & non tangendis.

22. *Per annulum traxeris.*] De ijs, qui ob mœstitiam seu morbum macilenti facti sunt. Aristophanes in Pluto.

23. *Discos impellit vltra ea quæ fossa sunt.*] De ijs, qui in rebus quibusdam duabus laude dignis excellunt, quarum alteram altera meliùs norint.

24. *Plagis adactus polypus quatuor-*

16. Διονύσια.] Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, καὶ παροιμία ἐξ αὐτοῦ· Σχεδὸν τοσοῦτον ὅσον, Ἐκ Διονυσίων, ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. Ὁ Διόνυσος λέγεται καὶ Διθύραμβος, ὅτι ἐτράφη ἐν ἄντρῳ διθύρῳ τῆς Νύσσης. ἐκ τούτου ποιηταὶ διθυραμβοποιοί.

17. Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. ἐῤῥήθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις, ἐβαροῦντο τοῖς ἐπιτάγμασι, καὶ φανεροὶ δυσαναχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τοῦ δήμου προσέχοντος αὐτοῖς, ἀγανακτοῦντες ἐβόων, Οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. Φασὶν οὖν, τοὺς Μεγαρεῖς, ἐκβάλλοντας αὐτοὺς παίειν, καὶ λέγειν· Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον.

81. Δίχολοι γνῶμαι.] Οἱονεὶ δίτροποι. ἐπὶ τῶν διτρόπων.

19. Διὸς ἐγκέφαλος.] Τὸ κάλλιστον βρῶμα· ἤ, Βασιλέως ἐγκέφαλος· ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων· οἱ δὲ, ὅτι τὰ πολυτελῆ βρώματα παρὰ Πέρσαις, Διὸς ἐγκέφαλος λέγεται.

20. Διὸς ψῆφος.] Οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν· Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις.

21. Ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.] Τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

22. Διὰ δακτυλίου γ' ἂν ἑλκύσαις.] Ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ νόσον ἰσχνῶν γινομένων. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.

23. Δίσκους ὠθεῖ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.] Ἐπὶ τῶν προτερούντων ἐπὶ δύο τινῶν πραγμάτων ἐπαίνου ἀξίων· τὸ δὲ ἓν ἐπισταμένων βέλτιον τοῦ ἑτέρου.

24. Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμε-

λεγόμενος.] Ἐπὶ τῶν κολάσεων ἀξίων· παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις, πρὸς τὸ πίων γενέσθαι.

25. Δι' ὀξείας δραμεῖν.] Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

26. Διωλύγιον κακόν.] Ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων.

27. Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ' ἅπαξ.

28. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεστέρων εἶναι δοκούντων.

29. Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.] Ἐπὶ τῶν ἐκ δευτέρου τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

30. Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ μάλιστ' ἀπόλλυται.] Φθαρέντος γὰρ τοῦ λιμώττοντος, καὶ ὁ λιμὸς ἀπόλλυται.

31. Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας.] Ὥσπερ διὰ χρόνου, διὰ μακροῦ.

32. Δοίδυξ αὔξει.] Ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων· ὁ γὰρ δοίδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

33. Δουλότερος Μεσσηνίων.] Ἐπὶ τῶν ἐσχάτῃ καὶ πικρᾷ δουλείᾳ ἀνεχομένων.

34. Δόρυ κηρύκειον.] Ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. Οἱ δεκατευθέντες εἰς Δελφοὺς ὑπὸ Ἀθηναίων Γεφυραῖοι, λαβόντες χρησμὸν, ἀνδρὶ Γεφυραίῳ φίλος οἶκος, ἀκολουθοῦντες βουσὶν, ἕως ἂν οὗ κοπιῶσιν, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσι· Πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου, ἐπὶ τὴν Τάναγραν καλουμένην ὁδεύουσιν, δόντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τοὺς νέους.

35. Δοίδυκος σκιά.] Ἐπὶ τοῦ μηδενός.

decim.] De ijs, qui plagis & verberibus digni sunt; quòd polypus captus sæpius verberetur, quo pinguis fiat.

25. *Per lanceam currere.*] De illis, qui in pericula se conjiciunt. ὀξεῖαν enim hastam nominant.

26. *Ingens malum.*] De ijs, qui magnum quid & atrox subeunt.

27. *Bis & ter quod pulchrum, malum verò nec vnquam.*]

28. *Bis pueri senes.*] In illos, qui ob senium simpliciores facti videntur.

29. *Turpe est, eundem bis ad lapidem impingere.*] In eos, qui denuò in eadem errata incidunt.

30. *Temporis intercapedine & fames perit & vel maximè sedatur.*] Famelico enim extincto etiam fames extinguitur.

31. *Ex antiquo die.*] Hoc est, Olim, & à multo tempore.

32. *Pistillum crescit.*] De ijs, quæ minimè crescunt. Pistillum enim paruum quid est, & teres.

33. *Seruilior Messenijs.*] De ijs, qui vltima & acerba seruitute premuntur.

34. Δόρυ κηρύκειον, *Caduceum cum hasta.*] De ijs, qui simul & inuitant & comminantur. Cùm Gephyræi decimati Delphos ab Atheniensibus mitterentur, responso accepto, Viro Gephyræo amica domus; insecuti sunt suos boues, vsque dum lassi restiterunt. Quippe vt ibidem manerent, Apollo eis oraculo suo præceperat. Dum Athenienses sub Eumolpo bellum gererent, ad locum Tanagram appellatum proficiscentes, exercitus ductori caduceum dederunt, à tergo interim iuuentutem armantes.

35. *Pistilli vmbra.*] De re nihili & nauci.

36. *Seruus cum sis, comam nutris.*]

37. *Seruorum vrbs.*] In Lybia, vt Ephorus scribit lib. v. Et alia ἱεροδούλων, sacrorum seruorum: in qua vnus ingenuus est. Est in Creta Δουλόπολις, vt ait Sosicrates in historia de rebus Creticis. lib. I. Est & alia quædam in Thracia Πονηρόπολις, improborum vrbs; quam Philippum condidisse ferunt: qui eò omnes flagitijs infames collocauit, sycophantas, falsos testes, eorumque defensores, & alios id genus facinorosos ad duo ferè millia, vt ait Theopompus lib. XIII. rerum Philippicarum.

38. *Cadente quercu quilibet lignatum adest.*] Eò quòd cùm vir magnus offendit, omnes contra ipsum ferantur, & bona eius rapiant.

39. *Drachma canebat, desinebat quattuor.*] In eos, qui facilè incipiunt seu loqui, seu quid agere; sed difficulter desistunt.

40. *Duos parietes illinis.*] De ijs dicitur, qui & in hanc & in illam partem se versant, & media via incedunt, siue in dissidijs siue in amicitijs. Ab ijs fortè dictum, qui duos parietes splendentes reddunt.

41. *Duo cùm cuperes, neutrum es consecutus.*] De ijs, qui multa appetunt, & propter nimiam cupiditatem propria quæ habent amittunt.

42. *Duodecim artium Cyrene.*] De ijs, qui omni morum varietate vtuntur. Fuit autem Cyrene meretrix celeberrima, δωδεκαμήχανος vocitata, quòd in concubitu varios modos efformaret.

43. *Cum Diuis flectunt venerandos munera Reges.*] De ijs, qui muneribus corrupti, æquum subuertunt.

44. *Dodonæum æs.*] De garrulis & nimium loquacibus. Demon quidem refert, Dodonæ plurimos, atque inter se

36. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.]

37. Δούλων πόλις.] Ἐν Λιβύῃ. Ἔφορος ε΄. καὶ ἑτέρα ἱεροδούλων, ἐν ᾗ εἷς ἐλεύθερός ἐστιν· ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ α΄ τῶν Κρητικῶν· ἔστι δέ τις περὶ Θρᾴκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασιν συνοικίσαι τοὺς ἐπὶ πονηρίας διαβαλλομένους, αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας καὶ ψευδομάρτυρας, καὶ τοὺς συνηγόρους, καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς, ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ΄. τῶν Φιλιππικῶν φησι.

38. Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.] Παρόσον ἀνὴρ μέγας ὅταν σφαλῇ, πάντες κατ' αὐτοῦ φέρονται, καὶ τὰ αὐτοῦ ἁρπάζουσιν.

39. Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δὲ παύεται.] Ἐπὶ τῶν ἑτοίμως ἀρχομένων ἢ λέγειν ἢ πράττειν, δυσχερῶς δὲ παυομένων.

40. Δύω τοίχους ἀλείφεις.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων, καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις· εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφεγγίας ποιούντων.

41. Δυεῖν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχες.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πλεονεκτούντων, οἳ διὰ πλεονεξίαν καὶ τὰ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν.

42. Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.] Ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ ποικίλοις χρωμένων ἤθεσιν· ἡ δὲ Κυρήνη ἦν ἑταίρα πάνυ ἐπίσημος, ἐκαλεῖτο δὲ δωδεκαμήχανος, διὰ τὸ πολλὰς μηχανὰς ἐν ταῖς συνουσίαις ποιεῖσθαι.

43. Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.] Ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα τὰς δίκας ἀντιστρεφόντων.

44. Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων καὶ πολλὰ λαλούντων. Δήμων μὲν φησιν, ἐν τῇ Δωδώνῃ πολλοὺς

λοὺς

λους παρ' ἀλλήλους κειμένους λέβητας, ὅταν τις ἑνὸς ἅψηται, ἐκ διαδοχῆς πάντας ἠχεῖν. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων, δύο φησὶ στύλους εἶναι· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παῖδα κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέους ὄντας, σειομένους ὑπ' ἀέρος, τῷ λέβητι προσκρούειν· τὸν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν.

contiguos fuisse constitutos lebetes: adeò vt si quis vnum pulsauerit, omnes ordine confestim sonum ederent. Cæterum Aristoteles id tanquam figmentum explodens atque confutans, duas ait columnas esse, & in vna quidem esse lebetem, in altera autem puerum cum flagello, cuius lora etiam ferrea sint, eaque si vento agitata in lebetem impingant, eiusmodi sonitum reddere.

E.

45. Ἑαυτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν καταπαγγελλομένων.

46. Ἐγένετο καὶ Μανδρῶνι συκίνη ναῦς.] Λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχησάντων· ὁ γὰρ Μάνδρων παρ' Ἀθηναίοις ναύαρχος ᾑρέθη, ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ συκίνη ναῦς, τὸ εὐτελὲς δηλοῖ.

47. Ἐγκαθεζόμενοι τρίποδι Μουσῶν.] Ἐπὶ τῶν λόγους ἀσκούντων.

48. Ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις.] Ἐπὶ τῶν τερατολόγων καὶ θαυματοποιῶν. Σοφοκλῆς στερνόμαντιν τὸν τοιοῦτόν φησι. Πλάτων ὁ φιλόσοφος Εὐρυκλέα, ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιούτου μάντεως. Ἀριστοφάνης Σφηξί· μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ τρίτῃ περὶ μαντικῆς, καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους καλεῖ.

Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια παθόντων.

50. Ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θάλης Μιλήσιος ηὔδα.

51. Ἐδίδαξά σε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βυθίσαι με ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόντων.

E.

45. *TEipsum non alens, canes alis.*] In eos, qui cùm ipsimet in egestate degant; alios se alere præsumunt.

46. *Fuit & Mandroni ficulnea nauis.*] In eos, qui præter meritum felices euaserunt. Mandron enim apud Athenienses, nauium præfectus est renunciatus, magistratu illo prorsus indignus. Ficulnea autem nauis rem vilem & despicabilem indicat.

47. *Insidentes Musarum tripodi.*] De ijs, qui disciplinas excolunt,

48. *Ventriloquus es & Python.*] In eos, qui monstrosa quædam loquuntur, & admirabilia faciunt. Sophocles talem στερνόμαντιν vocat. Plato philosophus εὐρυκλέα, ab Eurycle tali vate. Aristophanes in vespis: Imitatus Euriclei vaticinationem ac sententiam. Philochorus autem tertia De vaticinandi arte, etiam mulieres ventriloquas esse ait.

49. *Egoque tuque nempe idem trahimus iugum.*] In eos, qui similia patiuntur.

50. *Declines spondere Thales Milesius inquit.*]

51. *Docui te vrinare, & tu submergere me vis.*] In eos, qui bona malis rependunt.

52. *Si & lupi meminiſſes.*] De ijs, qui ſimul ac eorum mentio facta fuit comparent.

53. *Si nequeas bouem, aſinum agito.*] In eos, qui non quæ vires admittunt, agunt, ſed ea quæ planè excedunt, aggrediuntur.

54. *Ad imbecilles imbecillis aduenis.*] In eos, qui eiſdem malis ſunt affecti.

55. *In non legitimum foramen ſtimulum agis.*] In eos, qui nefanda perpetrant. Cùm enim Philadelphus ſororem ſuam in vxorem duceret, Sotades hoc verbi vſurpauit.

56. *In nunciorum comprehenſionem etiam Mardaris nuncius.*] Vulgaris & clara; ſimilis iſti: *Anum nigra ſupercilia habentem in faſtigium domus vocat.*

57. *Vnus vir non omnia videt.*]

58. *In aquam amorem inſcribis.*] In eos, qui vtilia quæpiam abſcondunt.

59. *In cœlum ſpuis.*] De ijs, qui contra ſeipſos aliquid faciunt. Aut de ijs, qui extremè iniurioſi ſunt. eſtque huic ſimilis, *Aduerſus ſtimulum calcitrare.*

60. *Pax etiam in petris agricolam pulgrè alit; bellum autem etiam in campo malum eſt.*] Menandri.

61. *Pax ocium non alit.*] Hoc eſt, hominem ocioſum, neque habentem vnde viuat. neque enim pax militem alit.

62. *Hilotis contemptibilior.*] Apud Lacedæmonios ſpurij, quique bello capti mancipia facti fuerant, εἵλωτες vocabantur, ἀπὸ τοῦ Ἕλους. Helus autem vrbs fuit in Peloponneſo.

63. *In vetera præſepia.*] De ijs, qui poſtquam rei alicuius vſu exciderunt, rur-

52. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.] Ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῇ τις, καὶ εὐθὺς παραγινομένων.

53. Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον.] Ἐπὶ τῶν μὴ πραττόντων ἃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτούς.

54. Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια παθόντων.

55. Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνόσια ποιούντων· τοῦ γὰρ Φιλαδέλφου γήμαντος τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην, ὁ Σωτάδης εἶπε ταῦτα.

56. Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρδαρις ἄγγελος.] Δημώδης καὶ σαφής· ἔοικε τῇ· Τὴν γραῦν εἰς τὸ ἀκρωτήριον * αἰτανόφρυν καλοῦσιν.

57. Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.

58. Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα.] Ἐπὶ τῶν ἀφανιζόντων τινὰ χρηστά.

59. Εἰς οὐρανὸν πτύεις.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων· ἢ ἐπὶ τῶν ὑβριζόντων εἰς ἐξαίρετα· ἔστι δὲ ὅμοια τῇ, Πρὸς κέντρα λακτίζειν.

60. Εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακὸς ἔφυ.] Μενάνδρου.

61. Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει.] Οἱονεὶ τὸν ἀργὸν καὶ μὴ ἔχοντα πόθεν ζῆσαι, ἢ ἀπὸ ταραχῶν. ἡ γὰρ εἰρήνη στρατιώτην οὐ τρέφει.

62. Εἱλωτῶν ἀτιμότερος.] Παρὰ Λακεδαιμονίων οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, εἵλωτες ἐκαλοῦντο, ἀπὸ τοῦ Ἕλους. Ἕλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ.

63. Εἰς ἀρχαίας φάτνας.] Ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τινὸς ἐκπεσόντων·

εἶτα

εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαιταν.

64. Εἰ μετρήσεις τὴν σαυτοῦ σκιὰν, οὐκ ἂν εὕρης αὐτὴν μείζονα γεγενημένην, ἢ πρὶν νικᾶν.] Ἐπὶ τῶν ἡττημένων, καὶ αὖθις ἐπαπειλούντων. Φιλίππου γὰρ μετὰ τὴν ἐν Χερωνείᾳ μάχην σκληροτέραν ἐπιστολὴν τῷ Ἀρχιδάμῳ γράψαντος, ἀντέγραψε τὸ παροιμιῶδες τοῦτο λόγιον.

65. Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.] Ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ᾽ οἷς ἔπραξαν.

66. Εἷς θεὸς καὶ πολλοὶ φίλοι.] Παρόσον οἱ ἀγαθοὶ φίλοι, καὶ ἔτι γε μᾶλλον εἰ πολλοί εἰσι, δύνανται βοηθῆσαι τῷ δεομένῳ ἴσα καὶ τῷ θεῷ.

67. Εἰς κόλπον πτύω.] Τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ· Μεγαλορρημονῶ, εὐλαβούμενος. ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων, ἢ βασκαινόντων.

68. Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.

69. Εἰς Κυνόσαργες.] Εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀραῖς. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς παῖδας ἐτίθουν. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ· τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέως.

70. Εἰς λατομίας.] Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς, οὐκ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων, ὡς φαύλων, ποτὲ πεμφθεὶς αὐτὸν εἰς λατομίας τοῦ Διονυσίου, τὸ δὲ ὕστερον αὐτὸς ἑκὼν ἐξαιρέσῃ· τοῦ δὲ ἐπερωτωμένου τὴν αἰτίαν, εἶπεν· ὡς κρεῖττον εἶναι τὴν ἐκεῖ διατριβὴν, ἢ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι.

71. Εἰς Μασσιλίαν πλεύσειας.] Ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων καὶ ποικίλαις στολαῖς χρωμένων καὶ μύροις.

sus ad antiquam viuendi rationem regrediuntur.

64. *Si metiaris tuam ipsius vmbram, non maiorem inuenies factam, quàm antequam vinceres.*] In eos, qui semel victi rursum minas intentant. Cùm enim Philippus post pugnam in Cheronea commissam, acerbiorem epistolam Archidamo scripsisset, ille prouerbiale hoc dictum illi rescripsit.

65. *In Deorum aures venit.*] De ijs, quorum facta latére non possunt.

66. *Vnus Deus, & multi amici.*] Quandoquidem vtiles sunt amici, eoque magis si multi sint, possintque indigenti instar Dei opitulari.

67. *In sinum despuo.*] Quasi dicat, Vereor magna loqui. In magnificè se iactantes, & alijs inuidentes.

68. *Ad coruos, ad tenebras, in perniciem, in portas sole carentes.*]

69. *In Cynosarges.*] Dicitur per contumeliam & imprecationem. Estque locus in Attica, in quo liberos nothos amandabant; sic nominatus ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, hoc est, à cane albo, aut veloci.

70. *In latomias.*] Philoxenus Dithyramborum scriptor cùm non ferret Dionysij tyranni poëmata, insulsa quippe & mala; quodam tempore ab eodem in latomiam missus, & sequenti die inuitus egressus est; illique caussam percunctanti respondit, Præstare illic agere, quam poëmata eius ferre.

71. *Massiliam nauiges.*] In eos, qui effœminatè & molliter viuunt: quique multa vestium & vnguentorum copia vtuntur.

72. *In apes irruisti.*] In illos, qui inopinatò varijs malis afficiuntur. Apes regem suum mitem illum mansuetumque, & aculeo carentem, si quando ipsas relinquit, cursu persequuntur, tanquam regni sui desertorem, & ineffabili quodam modo ex odore qui in ipso est, sagaciter indagantes, captum in regnum suum reducunt, volentes lubentesque moribus eius acquiescentes. Cùm interim Athenienses Pisandrum, Syracusani Dionysium tyrannos eiecerint. Curæ porro est apum regi, vt examen hoc pacto excolatur: has quidem aquare iubet, illas fauos intus fingere, tertium denique agmen pabulatum ire. Deinde horum operum in orbem vicissitudines eunt. Prouectissimæ autem quæque ætate, optime, ad id delectæ, domi sese tenere amant. Rex ipse satis habet illa curare; & velut lege sancire quæ dixi, vt solent magni principes. Quòd si magis apibus expediat migrare, tum ipse quoque rex locum mutat: & si quidem adhuc iuuenis sit, ducit agmen, reliquæque eius ductum sequuntur: sin verò grandæuior, ab alijs apibus vectus incedit. Apes signo dato dormitum eunt, somnique capiendi quando tempus adesse videtur, vna quæpiam à rege illud imperare iubetur: quæ dicto audiens vbi illud denunciauit, illæ cubitum sese recipiunt. Quamdiu ergo rex superest, tamdiu feliciter examen agit. Et fuci quidem suis cellulis contentæ quiescunt. Seniores suam habitationem habent, iuniores item suam, rex autem seorsum habitat. Cæterum amisso rege, omnia tumultu operisque intermissione perturbantur. Vitam puram apis ducit. Nullo vnquam alio animali vescitur: neque Pythagoræ ad id consilio indiget. Vnguento delibutum tanquam hostem persequitur. Ab intemperanti venereo com-

72. Εἰς μελίττας ἐκώμασας.] Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως. Αἱ μέλιτται τὸν βασιλέα αὐτῶν πρᾶον ὄντα καὶ ἥμερον καὶ ὁμοῦ τι καὶ ἄκεντρον, ὅταν αὐτὰς ἀπολίπῃ, μεταθέουσί τε καὶ διώκουσι, φυγάδα τῆς ἀρχῆς ὄντα. ῥινηλατοῦσι δὲ αὐτὸν ἀπορρήτως, καὶ ἐκ τῆς ὀσμῆς τῆς περὶ αὐτὸν, αἱροῦσι, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτὸν ἐπανάγουσιν· ἑκοῦσαί τε καὶ βουλόμεναι καὶ τοῦ τρόπου ἀγάμεναι. Πείσανδρον δὲ ἐξήλασαν Ἀθηναῖοι, καὶ Συρακούσιοι Διονύσιον, τυράννους ὄντας. μέλει δὲ τῷ τῶν μελισσῶν βασιλεῖ κεκοσμῆσθαι τὸ σμῆνος τὸν τρόπον τοῦτον. τὰς μὲν προστάττει ὑδροφορεῖν· τὰς δὲ ἔνδον κηρίας διαπλάττειν σκοπεῖν· τήνγε μὴν τρίτην μοῖραν ἐπὶ τὴν νομὴν προϊέναι· εἶτα μὲν τι ἀμείβουσι τὰ ἔργα ἐκ περιόδου. κάλλιστα δέ πως ἀποκριθεῖσαι, φιλοῦσιν οἰκουρεῖν αἱ πρεσβύταται· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀπόχρη οἱ τούτων πεφροντικέναι καὶ νομοθετεῖν ὅσα προεῖπον κατὰ τοὺς μεγάλους ἄρχοντας· ἐὰν δὲ ᾖ λῷον ταῖς μελίτταις μεταστῆναι, τηνικαῦτα καὶ ὁ ἄρχων ἀπαλλάττεται· καὶ ἐὰν μὲν ἔτι νέος ᾖ, ἡγεῖται· αἱ δὲ λοιπαὶ ἄγονται· ἐὰν δὲ πρεσβύτερος, φοράδην ἔρχεται, κομιζουσῶν αὐτὸν μελιττῶν ἄλλων· αἱ δὲ μέλιτται ὑπὸ συνθήματος εἰς ὕπνον τρέπονται. ὅταν δὲ δοκῇ καιρὸς εἶναι καθεύδειν, ὁ μὲν βασιλεὺς μιᾷ προστάττει καταδαρθάνειν· καὶ ἡ μὲν πεισθεῖσα τοῦτο ἐκήρυξεν· αἱ δὲ εἰς κοίτην τρέπονται· ἕως οὖν περίεστιν ὁ βασιλεὺς, εὐθηνεῖται τὸ σμῆνος· καὶ οἱ μὲν κηφῆνες ἀγαπητῶς ἐν τοῖς ἑαυτῶν κυττάροις ἡσυχάζουσιν· αἵ τε πρεσβύτεραι διαιτῶνται ἰδίᾳ· καὶ αἱ νέαι, ἰδίᾳ· καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁ βασιλεύς. ἐπειδὰν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπόληται, ἀταξίας καὶ ἀργίας μεστὰ πάντα· βίον δὲ καθαρὸν ζῇ μέλιττα, καὶ ζώου οὐδενὸς οὐκ ἂν πάσαιτό ποτε· καὶ οὐ δεῖται Πυθαγόρου συμβούλου· τὸν δὲ χρισάμενον μύρῳ διώκει ὡς πολέμιον. οἶδε δὲ καὶ τὸν προσελθόντα ἐξ ἀκολα-

ἀκολασίας καὶ ὁμιλίας τῆς πρός τινα, καὶ διώκει δὲ ἐκεῖνον οἷα δή τοῦ ἔχθιστον. λέγει δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι καὶ ἵππῳ ἐντυγχάνουσαί ποτε πρὸς τῷ σμήνει, ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἐπιθέμεναι κατὰ τὸ καρτερόν· καὶ καθ' ἡμᾶς τοῦτο πολλάκις γέγονε. κρατοῦσι δὲ αὐτὸν οἱ φρῦνοι καὶ οἱ βάτραχοι· ὅστις δὲ τούτων ἐκράτησε, Καδμείαν, ὥς γε εἰπεῖν, τὴν νίκην ἐνίκησε· παιόμενοι γὰρ καὶ κεντρούμενοι, κακῶς ἀπαλλάττουσιν.

73. Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδάς.] Ἐπὶ τῶν ἀσίτως καὶ ἀδώρως κιθαριζόντων.

74. Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ διὰ κενῆς πονούντων.

75. Εἰς πῦρ ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων, ἢ μάτην πονούντων.

76. Εἰς λιμένα.] Ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρεσσόντων. ἔξω δὲ ῥαθυμούντων.

77. Εἰς πάγας λύκος, Εἰς ἠκονισμένας μαχαίρας αἴξ.] Ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον πρόδηλον πιπτόντων.

78. Εἰς τέφραν γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

79. Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.] Περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ Κλεανδρίαν, ἵνα μὴ δηώσωσι τὴν χώραν, δεκαπέντε τάλαντα, ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς Ἀθηναίοις, οὕτω πως ἀπογράψας, Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.

80. Εἰς Ἄρειον πάγον ἐκρίθη.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν δικαίων τυχόντων δικαστῶν. δικαστήριον ἦν ἐν Ἀθήναις· ἦσαν δὲ Ἀθήνησι δύο βουλαί· ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλεύειν· ἡ δὲ εἰς μίαν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν· ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικά, καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ ἐδίωκε σεμνῶς· ἐκλήθη δὲ Ἄρειος πάγος, ἤτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ, καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἄρειος δὲ, ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει· ὁ δὲ

plexu redeuntem agnoſcit, & vt maximè ſibi inimicum ipſum quoque inſectatur. Ait etiam Ariſtoteles, aliquando apes, in equum prope alueare ſuum incidentes, inuadenteſque, aculeis illum ſuis intereмiſſe. Id quod ſæpius apud nos quoque euenit. Illas rubetæ & ranæ paluſtres ſuperant: at verò non impunè, ſed Cadmea planè victoria: quippe aculeis cæſæ malè pereunt, quæcunque illæ fuerunt.

73. *In vanum pulſare chordas.*] De ijs, qui abſque cibo & muneribus citharam pulſant.

74. *In cælum iaculari.*] De ijs, qui fruſtrà quid agunt.

75. *Ignem cædis.*] De ijs, qui in damnum ſuum aliquid faciunt, aut alioqui ineptè quid agunt.

76. *In portum.*] Sumptum ab ijs, qui in portu remigant, extra verò ociantur.

77. *In laqueos lupus, in gladios acutos capra.*] De ijs, qui in certiſſimum periculum incidunt.

78. *In cinere ſcribere.*] De impoſſibilibus.

79. *In vtilitatem perdidi.*] Pericles cùm hoſtibus, qui ad Cleandriam erant, dono dediſſet quinque talenta, ne regionem illam vaſtarent, ſumptum illum Athenienſibus in expenſum tulit, hoc dicto adſcripto: *In rem vtilem perdidi.*

80. *In Areopago iudicatum eſt.*] De ijs, qui iudices nacti ſunt iuſtitiæ ſtudioſos. Areopagus ſiquidem iudicij apud Athenienſes locus fuit. Duo quippe illic Concilia: Vnum ex quingentis conſtabat ſenatoribus vel cōſultoribus, qui & ipſi annuatim ſorte eligebantur: alterum Areopagitarum perpetuum; qui cauſas capitales iudicabant, & alia reipub. negocia ſeuerè adminiſtrabant. Areopagus autem dictus, quod in vico & edito loco illud prætorium eſſet: Ἄρειος, à Marte, quod

res

res capitales iudicet. Mars enim cædibus præest: siue quòd hastam ibi fixerit in iudicio aduersus Neptunum super Halirrhothio, postquam eum ibi occidisset.

81. *Si caseum haberem, non indigerem obsonio.*] De ijs, qui paucis contenti & temperantes.

82. *Etiamsi non loquaris, ex ipsa pelle conspicuus es.*] Mentientes res ipsæ coarguunt.

83. *Nisi pater esses.*] Subaudito, dicerem te non rectè sapere. Sophoclis.

84. *In pertusum dolium hauris.*] De ijs vsurpatur, qui operam suam in re quapiam in vanum impendunt. Fabulantur enim, impios apud inferos dolium pertusum haurire. Quo supplicio Amyntæ animæ & puellæ Epedanæ, quæ & Danaides vocantur, aquam nimirum haustam pertusum in dolium infundentes, mulctantur.

85. *In matulam immingere.*] De ijs, qui honore dignos iniuria afficiunt.

86. *In aqua scribere.*] De ijs, quorum non est vsus aut cura: aut de incredibilibus.

87. *In Scolum ne ipsemet eas, neue alium sequaris.*] Admonitorium est. Asper enim locus est & inuius.

88. *In antro Trophonij vaticinatus est.*] In seueros & risus planè expertes. Qui enim in antrum Trophonij descendunt, dicuntur deinceps nunquam ridere. Trophonius autem habens caput Agamedis fratris sui, cùm illum Augæus persequeretur, voto facto in hiatum incidit, vbi etiam oraculum est.

89. *In laqueos lupus.*] De rapacibus quidem, captis tamen.

90. *In canis podicem inspice & trium vulpium.*] In lusciosos.

Ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων· ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιρροθίου δίκῃ, ὅτι ἀπέκτεινεν αὐτόν.

81. Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμην ὄψου.] Ἐπὶ τῶν ὀλίγοις ἀρκουμένων καὶ ἐγκρατῶν.

82. Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ.] Ὅτι τοὺς ψευδομένους αἱ πράξεις ἐλέγχουσιν.

83. Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.] Λείπει τὸ, Εἶπον ἄν σε οὐ φρονεῖν. παρὰ Σοφοκλεῖ.

84. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.] Τάσσεται ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν ποιούντων· καὶ γὰρ μυθεύουσιν, ἐν ᾅδου τοὺς ἀσεβεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν. πάσχουσι δὲ περὶ τοῦτον, αἱ τῶν Ἀμυώτου ψυχαὶ, καὶ κόραι δὲ Ἠπεδάναι, αἳ καὶ Δαναΐδες καλοῦνται, ἀντλοῦσαι ὕδωρ εἰς τὸν πίθον.

85. Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν.] Ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀξίους ὑβριζόντων.

86. Εἰς ὕδωρ γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ ὧν οὐκ ἔστι φρόντις καὶ ἀπίστων.

87. Εἰς Σκῶλον μήτ᾽ αὐτὸς ἰέναι, μήτ᾽ ἄλλῳ ἕπεσθαι.] Παραινετική· τραχεῖα γὰρ ἡ Σκωλὴ καὶ δύσβατος.

88. Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων· οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου, λέγονται τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. ὁ δὲ Τροφώνιος ἔχων τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, καὶ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Αὐγαίου, εὐξάμενος, ἐς χάσμα ἐνέπεσεν, οὗ δὴ καὶ μαντεῖον ἐστίν.

89. Εἰς πάγας ὁ λύκος.] Ἐπὶ τῶν ἁρπαζόντων, καὶ κατασχεθέντων δέ.

90. Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλωπήκων.] Ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων.

90. Εἰς

91. Εἰς θέρος ᾤραις ηὔλεις, χειμῶνος ὤρχου.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πραττόντων τὰ ἑαυτῶν.

92. Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἐχόντων σπάνιν γενείων. Πώγων γάρ ἐστι λιμὴν Τροιζήνιος· σκώπτοντες οὖν τοὺς κακογενείους, ἔλεγον, Βάδιζε εἰς Τροιζῆνα.

93. Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως ἑαλωκότων.

94. Ἐκδεδαρμένον δέρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

95. Ἐκκάρτατα βοῶν, γνωτὸς ἂν γένοιτ᾽ ἀνήρ.] Ἡ παροιμία σαφής.

96. Ἐκ τετρημένης κύλικος πίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπίστων φίλων.

97. Ἐκ δυοῖν τρία βλέπει.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλό τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων, οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις.

98. Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν.]

99. Ἐκ γεύματος γινώσκω.] Ὁμοία τῇ· Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα, καὶ τῷ, Αἰθίοπι ἡ ὄψις, καὶ, Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.

100. Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ μέρους καταλαμβανόντων τὸ ὅλον.

91. *Aestate cantasti, hyeme tripudiasti.*] In eos, qui extra tempus res suas agunt.

92. *Trœzenem adeas.*] In imberbes aut parùm barbatos. Πώγων enim (id quod & barbam significat) portus est Trœzeniorum. Volentes itaque irridere eos qui vix barbati erant, Vt Trœzenem irent, dicebant.

93. *Cepit murem laqueus.*] In eos, qui meritò comprehensi sunt.

94. *Excoriatum excorias.*] In eos, qui operam ludunt.

95. *Vehementer vociferans vir notus euaserit.*] Adagium satis tritum.

96. *Ex confractō calice bibis.*] De amicis infidis.

97. *Duo cùm sint, tria videt.*] De ijs, qui ob senectutem aut aliud accidentarium malum visu hallucinantur. Aut in eos, qui integros syncerosque suos sensus non habent.

98. *Ex aspectu hominibus nascitur amor*].

99. *Ex gustu nosco.*] Paria sunt & hæc: De fimbria telam: Æthiopem de facie: Ex fructu arborem.

100. *Ex fimbria tela ipsa ostenditur.*] De ijs, qui ex paucis multa comprehendunt.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Η.

1. Ἐκ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνεται καὶ κωμῳδία γραμμάτων.] Ἐπὶ τῶν δυναμένων ἐξ ἑνός τινος δύο ἐναντία ποιῆσαι.

2. Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα.] Ὁμοία τῇ προειρημένῃ.

CENTVRIA VIII.

1. *Ex ijsdem tragœdia fit & comœdia litteris.*] De ijs, qui possunt ex vno quopiam duo contraria efficere.

2. *Ex vnguibus leonem.*] Similis præcedenti: Cent. 7. n. 99. & 100.

3. *Excisa est Musica.*] Aiunt, quòd cùm veteres olim in conuiuijs simul eruditis & ingeniosis disputationibus & concertationibus philosophicis vterentur, postliminiò verò, antiquatis hisce, psaltriæ, cithariſtriæ, & tripudiatrices irrepsissent; illi qui nouitatis in aliquo studium notare aut carpere voluerant, istiusmodi parœmia vsi fuerint.

4. *Ex omni ligno.*] Seu, vt plenius dicas, *Ex omni ligno cyphon fieri quiuerit.* Dicitur autem de rebus in speciem quidem vilibus, sed ad vsum necessarijs.

5. *Extra lutum pedes habes.*] De ijs, qui extra periculum sunt constituti.

6. *Effugere seu elabi.*] Metaphorica ista est locutio, traducta à perdicibus. Vafrum enim est animal, & venatores effugiens. Dicitur proinde de ijs, qui effugiunt. Syroperdix nascitur apud Antiochiam Pisidiæ: quæ etiam lapidibus vescitur, longior autem perdice est, & colore nigra, rubro rostro. non cicuratur vt altera, aut mansuefit; sed siluestris semper manet. Non magna est, sed esu alterâ illâ suauior, & carne videtur esse magis compactâ.

7. *A vicinis exemplum habent.*] De ijs, qui clara & notissima quæque faciunt.

8. *Suus cuique crepitus malo dulcior existimatur.*] Vulgatum.

9. *Ex lupi ore abstulisti.*] De ijs, qui præter spem aliquid rapiunt.

10. *Ex pilo pendet.*] De ijs, qui extremè periclitantur. Simile huic: *In acie vel cuspide nouaculæ constitit.*

11. *Liberæ sunt capræ ab aratris.*] De ijs, qui ab onere aut molestia quapiam sunt liberati.

12. *Magis liber quàm Sparta.*] Propter insuperabiles & generosos ani-

3. Ἐκκεκόφθη ἡ Μουσική.] Φασὶν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίδας ἐπεισήγαγον· ὅθεν καὶ τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι, ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

4. Ἐκ παντὸς ξύλου.] Εἰπὲ τὸ πλῆρες· ὅτι ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο· Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς εἶδος μὲν εὐτελῶν, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίων.

5. Ἐκ τοῦ πηλοῦ πόδας ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων καθεστηκότων.

6. Ἐκπερδικῆσαι.] Τὸ διολισθῆναι καὶ ἀποδρᾶναι, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν περδίκων· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρευτάς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων· ὁ δὲ συροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ σιτεῖται καὶ λίθους· μακρότερος δέ ἐστι καὶ πέρδικος, καὶ μέλας τὴν χρόαν, πυῤῥὸς τὸ ῥάμφος. οὐχ ἡμεροῦται δὲ κατὰ τὸν ἄλλον, οὐ δὲ γίνεται τιθασὸς, ἀλλ᾽ ἄγριος εἰς τὸ ἀεὶ διαμένει. ἔστι δὲ οὐ μέγας· βρωθῆναί τε, ἡδίων τοῦ ἑτέρου, καὶ τὴν σάρκα πως δοκεῖ πυκνότερος.

7. Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα.] Ἐπὶ τῶν διαφανῆ καὶ γνωριμώτατα δρώντων.

8. Ἕκαστος αὐτοῦ τὸ βδέμα μήλου γλύκιον ἡγεῖται.] Δημώδης.

9. Ἐκ λύκου στόματος ἀφεῖλου.] Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως λαμβανόντων.

10. Ἐκ τριχὸς κρέμαται.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων· ὅμοιον τῷ, Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔστηκε.

11. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.] Ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

12. Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης.] Διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα·

διὰ

διὸ ὐδὲ τείχη περιεβάλλοντο, νόμοις παιδευόμενοι· ἀλλ' ὐδὲ ἤθελησαν ἐκ μάχης ἡττημένοι ὑποστρέψαι, ὐδ' ἐτυραννήθησαν.

13. Ἐλέφαντος ὐδὲν διαφέρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. Ἐλέφαντος πωλίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτὴς Ἰνδὸς, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρὸν καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηνε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ· ὁ τοίνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος, ᾔτει λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα. ὁ δὲ, ὡς ἐρώμενον ζηλοτυπῶν, καὶ μὴν τοι περιαλγῶν, εἰ ἔμελλε δεσπόσειν αὐτοῦ ἄλλος, ὐχ' ἔφατο δώσειν, καὶ ᾤχετο ἀπιὼν ἐς τὴν ἔρημον ἀναβὰς τὸν ἐλέφαντα. ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους, καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας· ἐπεὶ δὲ ἧκον, ἐπειρῶντο πεῖραν προσφέρειν· ἐκοινοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔβαλλεν αὐτοὺς ἄνωθεν· καὶ τὸ θηρίον ὡς ἀδικούμενον συνημύνετο· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέφας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἴρει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ αὔλια κομίζει, καὶ παρέμεινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.

14. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. ἐλέφαντες οἱ νέοι καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ γῆρα παρειμένους θεραπεύουσιν αὐτοὺς, καὶ κινδύνων ῥύονται· καὶ εἰς ὄρυγμα ἐκπεσόντας οἵδε ἀνάγουσι φρυγάνων τινὰς ἀγκαλίδας καὶ φακέλλους ἐμβαλόντες, οἷσπερ οἱονεὶ ὡς ἀναβαθμοῖς χρώμενοι ἐκεῖνοι, εἶτα ἀνιᾶσι, γῆρα βαρεῖς ὄντες. ποῦ δὲ ἠλόησε πληγαῖς πατέρα ἐλέφας; πῶς δὲ ἀπεκήρυξεν ὁ πατὴρ ὁ ἐν τούτοις τὸν υἱόν; ὦ Σόλωνες, καὶ Χαρῶνδαι, καὶ Ζάλευκοι! τῶν μὲν οὖν κιν-

mos. quo fiebat, vt nec muris cingerentur Spartani, sed legibus instruerentur: neque victi in prælio pedem referre volebant, vt nec tyranno subjici.

13. *Nihil ab elephante differs.*] In stupidos: quòd tale sit istud animal. Cùm in album Elephantis pullum Indus quidam talium domitor incidisset, receptum ad se nutriuit valdè adhuc tenerum, & breui tempore illum cicurem reddidit, in eoque vehebatur. Quo cognito Indorum rex, illum sibi petit: hic verò amati sibi animalis æmulatione commotus, vehementerque dolens, si præter se alius elephanto dominus foret, se daturum negauit: & conscenso illo, in loca deserta abijt. Rex interim ægrè ferre, & submittere qui eum comprehendant, & Indum illum in iudicium adducant. Cùm ergo eò peruenissent, iamque vim inferre inceptarent, homo de sublimi illos cædere, bellua autem dominum suum velut iniuria affectum vna vlcisci: atque hæc quidem initio. Cæterùm percussus iam Indus, cùm ex ea delaberetur, circuiuit elephas suum nutritium, vt solent qui armis cuipiam propugnant, & accedentium multos interfecit, aliosque in fugam vertit; iniecta denique proboscide suum altorem tollit, & ad stabulum defert, cumque illo mansit vt amico fidelis amicus.

14. *Elephantem ex musca facis.*] De ijs, qui res minimas oratione extollunt, amplificantque. Elephantes iuuenes maioribus & pabulo cedunt, & senectute occupatos vnicè colunt, periculis liberant, in fossas delapsos inde reducunt; sarmentorum aliquot vlnis fascibusque eò coniectis, quibus illi tanquam gradibus vsi inde exeunt, senectute alioqui iam graues. Vbi autem parentem elephas plagis percussit? vbi pater in eo genere abdicauit filium? *O Solones! ô Charondæ! ô Zaleuci!* Pericula & labores iuuenes primi adeunt,

adeunt, ſuper potu & pabulo ſenioribus concedunt. Senectute autem iam decrepitum elephantem, aut morbo detentum, nunquam gregales relinquunt, ſed apud illum aſſiduè manent, etiamſi feræ aliæ immineant: & potiùs ſanguinem profundere videas, quàm ſuos pullos deſerere. Pullarius quidam elephantem cicurem habebat, cui vxor erat vetula quidem, ſed opulenta; quam ille alterius amore captus ſuffocauit, & propè elephanti præſepe homo præcipitis animi defodit, atque aliam ducit. Tum elephas proboſcide eam quæ recens aduenerat, corripiens, prope locum vbi cadauer erat, ſtatuit; & cornibus egeſta terra corpus denudat, quæ verbis non poterat, reipſa oſtendens; mulierem mariti ſui mores edocens improbitatis oſor elephas. Elephantis robuſtior vis eſt anno ſexageſimo: Frigoris eſt impatientiſſimus. Ad ducentos porrò annos vitam extendit.

15. *Elephas murem non mordet.*] De ijs, qui parua exiliaque deſpectui habent. Fertur elephas non priùs bibere quam proboſcide aquam conturbauerit: eiuſque rei rationem eſſe, quòd ſuamet vmbra exterreatur in aqua conſpecta. quo fit, vt Indi noctem illunem obſeruent, quando id animal quopiam trajicere cupiunt, id ipſum metuentes.

16. *Ad ſe trahens vt Cæcias nubem.*] De ijs, qui ſibimet ipſi ſeu bona ſeu mala fabricantur.

17. *Sortitus es M.*] De fortunatis. Dionyſius enim ſenior cùm publici concionatores inter ſe ſcripto ſortirentur, ipſique ſorte litera M. obtigiſſet, cuidam dicenti, Μωρολογεῖς, ſtultè loqueris Dionyſi: Μοναρχήσω μὲν οὖν, Imò monarcha ero, reſpondit; & concio-

κινδύνων, καὶ πόνων οἱ νέοι κατάρχονται· ποτοῦ δὲ ἄρα καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις. γήρᾳ δὲ παρειμένον ἐλέφαντα, ἢ νόσῳ κατειλημμένον, οὐκ ἄν ποτε οἱ συναγωνιζόμενοι καταλίποιεν, ἀλλὰ παραμένουσι, καί τοι τῶν θηρῶν ἐγκειμένων· καὶ πρότερόν γε τὴν ψυχὴν ἀπολίποιεν, ἢ τὰ τέκνα· Ἐλέφαντι ἡμέρῳ πωλοτρόφης ἦν, καὶ εἶχε γυναῖκα, ἀφηλικεστέραν μὲν, πλουσίαν δέ· οὗ κοινοῦ ἑτέρας ἐρῶν, ταύτην μὲν ἀποπνίγει, καὶ τῆς τοῦ ἐλέφαντος φάτνης κατορύττει πλησίον ὁ θερμόβουλος ἄνθρωπος. ἄγεται δὲ τὴν ἄλλην. ἐνταῦθα οὖν ὁ ἐλέφας τῇ προβοσκίδι λαβόμενος τὴν νεωστὶ ἀφιγμένην, ἄγει τῆς νεκροῦ πλησίον· καὶ τοῖς κέρασιν ἀνορύξας, καὶ γυμνώσας τὸ σῶμα, ἃ εἰπεῖν οὐκ ἐδύνατο, ταῦτα ἐπεδείκνυε δι' αὐτῶν τῶν ἔργων· τὴν γυναῖκα τρόπον τοῦ γήμαντος αὐτὴν ἐκδιδάσκων ὁ μισοπόνηρος ἐλέφας. Ἀκμὴ ἐλέφαντος, ἑξήκοντα ἔτη γεγονέναι· κρυμῷ δὲ ὁμιλεῖν, * μήκιστός ἐστι. διατείνει δὲ τὸν βίον καὶ εἰς διπλῆν ἑκατοντάδα.

15. Ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων· λόγος τίς ἐστιν, ἐλέφαντα μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποθολώσῃ τῇ προνομαίᾳ τὰ νάματα· τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι μορμολύττεται τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν ἐν ὕδατι ὁ ἐλέφας θεώμενος· διὸ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς ἐπιτηρεῖν ἀσέληνον νύκτα, ὁπηνίκα διαπορθμεύωσι, τουτὶ δεδιότες, τὸ ζῶον.

16. Ἕλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Καικίας νέφος.] Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακὰ ἢ καλά.

17. Ἔλαχες τὸ μ'.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχησάντων. Διονύσιος γὰρ ὁ πρεσβύτερος, κληρουμένων μετὰ γραμμάτων δημηγορούντων, ὡς ἔλαχε τὸ μ', πρὸς τὸν εἰπόντα, Μωρολογεῖς Διονύσιε· Μοναρχήσω μὲν οὖν,

ὖν, εἶπε· καὶ δημηγορήσας ᾑρέθη στρατηγὸς εὐθὺς ὑπὸ τῶν Συρακουσίων.

18. Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.] Θετταλῶν καταστρέψας τὰς πόλεις ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τοῦτο.

19. Ἔμβαρός εἰμι.] Ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς νῆσος, ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφε, ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν· οὗ τὰ ἄκρα Μούνυχος κατασχὼν, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο· ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο· οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἄν τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῷ θεῷ. Ἔμβαρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος, ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων.

20. Ἐμποδὼν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα.] Ἐπὶ τῶν προχείρων καὶ εὐχερῶν· ἐχρήσατο δὲ ταύτῃ τῇ λέξει Θουκυδίδης ἐν ὀγδόῃ· τὰς ἐμποδὼν αἰτίας ἐπισκοπεῖν, πορρωτέρω δὲ μηδὲν ἐπορέγεσθαι ταῖς διανοίαις· ἤτοι προχείρως. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φανερόν· Πλάτων ἀντὶ ἐν τῷ μέσῳ· Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγυιον καὶ ἐν χερσί· φησὶ γὰρ ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει· Ἀλλὰ τὸ πρωϊζόν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδὼν εἶναι· Ἐχρήσατο δὲ Ἱεροκλῆς, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου· καὶ ἄλλοι. Φησὶ γὰρ ἐν δευτέρᾳ φιλοσοφουμένων παρὰ τῶν φιλοσόφων· τίς γὰρ αὐτὴν οὐχὶ καὶ ἔγημεν, καὶ παῖδας ἀνείλετο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος;

ne habita electus est Imperator protinus à Syracusijs.

18. *Veniat qui proderit hospes.*] Cùm Philippus Thessalorum vrbes euertisset, & exteros vendidisset, hoc dicti vsurpauit.

19. *Embarus sum.*] Olim Pyræeus insula fuit (vnde & nomen ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν, à trajiciendo accepit) in cuius maximè edito loco Munychus, postquam illum occupasset, Dianæ Munychiæ templum extruxit. Quo in loco cùm vrsa extitisset, illamque Athenienses occidissent, fames est consequuta. Cuius remedium fore Apollo respondit, si quis filiam suam Deæ immolasset. Solus autem Embarus, pacta familiæ suæ perpetua illius sacrificij successione, filiam exornatam immolauit. Vnde & in parœmiam abijt, quod in vecordes & insanos vsurpatur.

20. *Palam est res.*] De rebus paratis, & ad vsum facilibus. Vsus est eiusmodi locutione libro VIII. Thucydides: *Causas quæ promptæ sunt, considerare; neque cogitatione vlterius ferri.* Vbi per τὰς ἐμποδὼν αἰτίας, id significat, quod ad manum & in promptu est. Lycurgus autem in ea quæ contra Lycophronem est oratione, pro claro ac manifesto posuit. Plato verò, pro eo quod est in medio positum. Isæus denique, pro eo quod propinquum & sub manibus est. Ait enim in Assertione Eumathis in libertatem: *Sed prius quidem, viri Athenienses; id enim omnino sub manu est.* Vsus est tamen Hierocles, & alij, pro, impedimento esse. Sic namque loquitur lib. II. de ijs, qui à Philosophis sapientiæ studio instituuntur: *Quisnam illam non in vxorem duxit, & liberos ex ea sustulit, & opibus repletus est, nemine impediente?*

21. *Empedoclis inimicitia.*] De ijs, qui pertinaciter gerunt iracundiam. Lysias: *Equidem putabam eam inter nos constitutam fuisse amicitiam, vt nec Empedoclis inimicitiæ nobis obstare posſent.*

22. *Me quidem si insaniant, te autem, si sapiant.*] Supple, ἀποκτενοῦσιν, occident: nempe me iniustè, te autem iustè.

23. *A fronte præcipitium, à tergo lupi.*] De ijs, qui cum duobus malis, quæ planè euitari nequeunt, luctantur.

24. *Seditione orta dux Androclees etiam fit.*] In viles, quique inconsulta præcipitatione honores assequuntur. Talis est hæc etiam parœmia: *Carcinus in dubijs rebus sortitur honorem.* Et: *Inter amusos etiam Corœcus loquitur.*

25. *In Apollinis cacare.*] Hoc est, periclitari. Pisistratus enim tyrannus templum extruens, cùm inuenisset quendam inquilinum in eo cacantem, abegit; & ne quis porrò id faceret, edixit.

26. *Inest & formicæ sua bilis.*] Nec paruos quidem aut tenuis conditionis homines contemnendos aut negligendos esse in rei cuiuspiam disceptatione, insinuat.

27. *In æstate lænam deteris.*] In eos, qui non in tempore necessarijs vtuntur.

28. *Vno oscitante alter participat.*] Seipsam satis parœmia declarat.

29. *Vnius cordati amicitia melior imprudentium omnium.*] Democratis dictum.

30. *Ventus manere aut nauigare hinc non sinit.*] De ijs, qui in res impeditas inciderunt, hoc vsurpatur. Est autem dictum Philoctetæ apud Æschylum.

31. *Cæcorum in patria luscus rex imperat omnis.*]

32. *In pice adserua cor.*] Hoc est, esto virilis.

21. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.] Ἐπὶ τῶν δυσοργήτων. Ὤιμην δὲ, φησὶν Λυσίας, ἐγὼ τοιαύτη φιλία συνηρμόσθαι, ὥστε μὴ δ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἰσχῦσαι διαστῆναι.

22. Ἐμὲ μὲν, αὖ μανῶσι, σὲ δὲ αὖ σωφρονῶσι.] λείπει τὸ, ἀποκτενοῦσιν. ἤτοι ἐμὲ μὲν ἀδίκως, σὲ δὲ δικαίως.

23. Ἔμπροσθεν κρημνὸς, ὄπισθεν λύκοι.] Ἐπὶ τῶν ἐν μέσῳ δύο κακῶν ἀφύκτων περιπαρέντων.

24. Ἐν δὲ διχοστασίῃσι, καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, τῶν διὰ περιπέτειαν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ λέγουσα, Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς. καὶ· Ἐν ἀμούσοις καὶ Κόροικος φθέγγεται.

25. Ἐν Πυθίου χέσαι.] Οἷον, κινδυνεῦσαι. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος ποιῶν νεὼν, εὑρών τινα ἀποπατοῦντα μέτοικον, ἀπήγαγε· προσέγραψε γὰρ μηδένα ἀποπατῆσαι.

26. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή.] Παρεγγυᾷ, μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν ἐν τῷ ἀμφισβητεῖν.

27. Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν ἀποτρίβεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

28. Ἑνὸς χανόντος μετέσχηκεν ὁ ἕτερος.] Αὐτοδίδακτος.

29. Ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ, κρείσσων ἀσυνέτων πάντων.] Δημοκράτους.

30. Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῶν δυσχερήσοις περιπεσόντων τοῦτο λέγεται. Φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης.

31. Ἐν τοῖς τόποις τυφλῶν λάμων βασιλεύει.]

32. Ἐν πίσσῃ τήρησον τὴν καρδίαν.] Ἀντὶ τοῦ, Γενοῦ ἀνδρεῖος.

33. Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε ξύλα.] Ἀντὶ τοῦ, προχώρει, καὶ μὴ αἰτίαν δὸς πρὸ καιροῦ τελευτῆσαι.

34. Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.] Τουτέστιν, ἐν ἀλλοτρίοις σώμασιν. λέγεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα πολεμούντων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν Καρῶν· ἐπεί, ὥς τινές φασι, πρῶτοι ἐμισθοφόρησαν· ἄλλοι δὲ Ἀρκάδας φασίν· ἐπειδὴ δὲ Κᾶρες ἐμισθοφόρουν, προέταττον αὐτοὺς τῶν πολέμων. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. ἀληθέστερον δ' εἰπεῖν, εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐν ἑτέροις καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῖς τὰς πολεμικὰς πρωτοπείρας ὑφισταμένων· εἰσάγονται δὲ οἱ Κᾶρες, καὶ ὡς εὐτελεῖς, διὰ τὴν μισθοφορίαν· ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος, --- τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ· ἤγουν ἐν δούλου τάξει· Κᾶρες γὰρ ἀεὶ δοῦλοι.

35. Ἐν μύρτου κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω.] Ἐπὶ τῶν ποιουμένων σύνθημά τι κατά τινος· ὁ γὰρ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις ῥίψαντες τὸ ξίφος, Ἵππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

36. Ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς.] Ἐπὶ τῶν παλιμβόλων· οἱ ἀντίτεχνοι τοῦ Ἑρμογένους ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ὄντος, ὅτι τὴν Ῥητορικὴν συγγράφειν ἐπεχείρησε, τρίτου δὲ καὶ εἰκοστοῦ ὅτι ἐξελάθετο, τοῦτ' εἶπον τὸ παροιμιῶδες λόγιον.

37. Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.] Ἀντιφάνους τοῦ Ἐφεσίου.

38. Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν.] Παρόσον οἱ Λακεδαιμόνιοι μεγάλως ἐτίμων τοὺς γέροντας.

39. Ἐν Σάμῳ κομήτης.] Ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριεν λεγόντων. οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκεῖσε, πρὸς χοροὺς ἐπιτήδειοι, οὐ πρὸς ἄλλο τι χρήσιμοι.

40. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερ-

33. *In via ne feces ligna.*] Quaſi dicas, Procede, neque occaſionem des vt ante tempus moriare.

34. *In Care periculum.*] Hoc eſt, in alienis corporibus. Vſurpatur autem hæc parœmia de ijs, qui parcè ipſi in bello pugnant; tranſlatione ducta à Caribus: quoniam, vt quidam aiunt, primi mercede militarunt; licet alij Arcades fuiſſe dicant. Quoniam autem Cares ære conducti militabant, primos in acie collocabant. Vnde orta parœmia. Vt autem verius dicamus, de ijs vſurpata eſt, qui in alijs, non in ſeipſis prima belli tentamina ſubeunt. Introducuntur verò Cares tanquam viles, propter mercenariam hanc militandi rationem. Hinc & Homerus: --- *Caris æſtimo ſorte.* Nempe ſerui: Cares enim ſemper ſerui.

35. *In myrti ramo gladium tenebo.*] De ijs, qui contra aliquem pactum quodpiam ineunt. Harmodius enim & Ariſtogiton enſem in myrtum iacientes, Hipparchum tyrannum occiderunt.

36. *Inter pueros ſenex, inter ſenes puer.*] De verſatilibus. Eiuſdem artis æmuli, de Hermogene vix quindecim annos nato, de Rhetorica tamen ſcribere aggreſſo, & vigeſimo tertio iam latente & ſilente, prouerbium hoc dicebant.

37. *Tellure præſtat pauperies quàm opes mari.*] Antiphanis Epheſij.

38. *Spartæ ſolùm expedit ſenem fieri.*] Ideo nempe, quòd Lacedæmonij maxime ſenes honorarent.

39. *In Samo comatus.*] In eos, quorum ſermo nihil in ſe habet lepôris. Qui etenim illic habitant, ad choreas quidem & ſaltationes ſunt apti, ſed ad nihil prætereà vtiles.

40. *A dolio figulinam auſpicaris.*] De ijs, qui artium rudimentis præteritis, maiora

maiora capeſſunt, primiſque neglectis, in extrema ſe ingerunt.

41. *Per vices aliquis ignem fodicet.*] In eos, qui non ex æquo in commune conſulunt.

42. *In Palladio iudicatum eſt.*] Fuit hoc tribunal Athenis,in quo Ephetæ de homicidio voluntario iudicabant. Argei enim ab Ilio nauigantes, quando Phaleros appulerunt, ab Athenienſibus non cogniti, interempti ſunt. Poſteà Acamante rem indicante, & Palladio per oraculum inuento, ibi prætorium conſtituerunt, vt dicit Phanodemus. Clitodemus verò ait, cùm Agamemnon, cum Palladio delatus eſſet Athenas, Demophontem illud rapuiſſe, & multos eorum qui inſequebantur. Agamemnone verò id indignè ferente, iudicium octo Athenienſium & octo Argeorum ſubjiſſe, Ephetaſque appellatos, quòd ab ipſis nulla eſſet declinatio ad aliud iudicium: ſiue quòd de rebus capitalibus ſententiam ferrent: aut denique quòd ab vtriſque, Argeis inquam & Athenienſibus, ipſis cauſæ diſceptatio permiſſa eſſet.

43. *In triuio ſum.*] De rebus obſcuris & ambiguis; quòd qui in triuio eſt conſtitutus, quà ſit ingrediendum, ignoret.

44. *In vino veritas.*] Quòd qui vino incaluerint, ex corde loquantur.

45. *In pulicis morſu Deum inuocat.*] Quòd non oporteat in rebus minimis Deum comprecari, & nomen ipſius aduocare.

46. *In puteo cum canibus pugnare.*] De ijs, qui cum improbo quopiam pugnant, nec poſſunt euadere.

47. *Endymionis ſomnum dormis.*] De ijs, qui nimis indulgenter ſomno ſunt dediti. eo quòd Endymion à Somno adamatus, etiam nunc ab illo detineri dormiens dicatur.

βαινόντων· ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων, ἢ τῶν τελευταίων.

41. Ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.] Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων.

42. Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη.] Δικαστήριον ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ οἱ Ἐφέται φόνου ἑκουσίου ἐδίκαζον· Ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ Ἰλίου πλέοντες, ἡνίκα προσέσχον Φαλήροις, ὑπὸ Ἀθηναίων ἀγνοούμενοι, ἀνῃρέθησαν· ὕστερον δὲ Ἀκάμαντος γνωρίζαντος, καὶ τοῦ Παλλαδίου εὑρεθέντος κατὰ χρησμὸν, αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν, ὡς Φανόδημος. Κλειτόδημος δέ φησιν, Ἀγαμέμνονος σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήνησι, Δημοφῶντα ἁρπάσαι, καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν· τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος, κρίσιν ὑποσχεῖν ὑπὸ ὀκτὼ Ἀθηναίων καὶ ὀκτὼ Ἀργείων, οὓς Ἐφέτας κληθῆναι, ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς δικαστήριον ἄλλο γίνεσθαι· ἢ ὅτι ἐπὶ αἵματι ἐδίκαζον· ἢ διὰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων, Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων, ἀφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.

Ἐν τριόδῳ εἰμί.] Ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων· ἐπεὶ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

44. Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.] Παρόσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι, τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν.

45. Ἐν ψύλλης δήξει θεὸν ἐπικαλεῖται.] Ὅτι οὐ δεῖ ἐπὶ ἐλαχίστων τοῦ θείου δεῖσθαι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικαλεῖσθαι.

46. Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀποφυγεῖν οὐκ ἐχόντων, καὶ μοχθηρῷ τινι προσπαλαιόντων.

47. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὑπνηλῶν. ἐπειδὴ ὁ Ὕπνος ἐρασθεὶς μειρακίου Ἐνδυμίωνος, ἔτι καὶ νῦν κατέχειν αὐτὸν λέγεται κοιμώμενον.

48. Ἐν πυρὶ βέβηκας.] Ἢ ἐπὶ αἰσχίστῳ, ἢ ἐπὶ τάχους.

49. Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις, ἤτοι κρύπτῃ.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.

50. Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθεῖν διωκόντων.

51. Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθούντων.

52. Ἐν νυκτὶ βουλή.] Ἐπειδὴ ἡ νὺξ παῤῥησίαν δίδωσι βουλεύεσθαι.

53. Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνωφελής.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ἐν οἷς οὐ χρή· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νυκτερίδος.

54. Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων.

55. Ἐν τοι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.] Παρόσον τῇ μὲν βουλῇ λόγων δεῖ, τῷ δὲ πολέμῳ, δυνάμεως.

56. Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.] Φανερά.

57. Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ.] Ἐπὶ τοῦ ῥαδίως γινομένου.

58. Ἐξ ἑνὸς πάνθ' ὁρᾷν.] Ἐπὶ τῶν παρορώντων.

59. Ἐν ἄμμῳ σχοινίον πλέκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

60. Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν.] Ἐπὶ τῶν ὀρθῶς διανεμόντων, καὶ δικαίως κρινόντων.

61. Ἐξ ἡμῶν τέτμηται ὁ ἱμάς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ οἰκείων κακῶν εὖ πασχόντων· φασὶ γὰρ, βοῦν ἰδόντα μάστιγα, τοῦτο εἰπεῖν.

62. Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἕλκει τὸ γένος.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. γένος γὰρ πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου. ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν.

63. Ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζήτει δίκην.]

48. *Incedis per ignem.*] Aut de turpi, aut de celeri.

49. *In area te abscondis.*] De ijs, qui latere non possunt.

50. *Melle teipsum inspergis.*] In eos, qui mollitiem voluptatemque sectantur.

51. *In tenebris tripudiare.*] De ijs, qui sine teste laborant.

52. *In nocte consilium.*] Quòd nox facultatem præbeat consultandi.

53. *In nocte splendens, luce verò inutilis.*] In eos, qui inutiles sunt ad res ad quas minimè oportebat; metaphorâ ductâ à noctua.

54. *Leoninam pellem induitur.*] De ijs, qui magna aggrediuntur.

55. *In manibus finis belli, sermonis in omni Consilio.*] Propterea quòd in consilio verbis opus sit, in bello potentiâ ac viribus.

56. *Carcinus in dubijs rebus sortitur honorem.*] Manifesta.

57. *In stipulas ignem fundit.*] De re quapiam celeriter facta.

58. *Ex vno omnia videre.*] In eos, qui circa visum hallucinantur.

59. *Ex arena funiculum nectis.*] De impossibilibus.

60. *Ex æquo da omnibus.*] De ijs, qui rectè quid diuidunt, & iustè diiudicant,

61. *Ex nobis scissum est lorum.*] De ijs, qui ex propinquis seu domesticis suis ipsi mala patiuntur. Fertur enim bos, cùm scuticam videret, hoc dixisse.

62. *Ex Eteobutadis genus trahit.*] De ingenuis & nobilibus. Familia enim quæ à Buto suam ducebat originem, illustris admodum erat. vnde & ex eadem apud Athenienses sacerdotes & sacrorum mystæ desumi & creari solebant.

63. *Cùm reo fugere liceat, iudicium*

minimè quærere oportet.] Alcibiades ab Atheniensibus Siciliâ euocatus ad caussam pro se dicendã, hoc respondit. Dicenti autem cuidam, non fidis patriæ de te iudicaturæ? Ego verò, inquit, nec matri meæ: ne fortè per errorem atrum calculum pro albo injiciat.

64. *Extra telorum iactum sedere.*] Admonitoria parœmia.

65. *Extraxit mucum ex naribus.*] In iracundos & animi peruicacis.

66. *Execestides factus es.*] In eos, qui à via non aberrant. Illum enim vt exterum & erronem notant. Exteri autem maximè vias norunt. Quando ergo via excidentes aberrabant, dicebatur: *Nec Execestides quidem rectam viam inueniat.* Vsurpaturque de rebus perplexis.

67. *Secundo vento nauigat, & secundo vento illi res succedunt.*] De ijs, qui feliciter degunt. Vnde & συνεπουρίζειν à ventis retrò flantibus & nauem impellentibus sumptum est, quos propterea οὐρίους vocant, quasi à puppe nauis flantes. Nisi fortè etiam à leonibus metaphora ducatur, quos ferunt sua se cauda tanquam scutica verberare, & ita ad cursum incitare.

68. *Ex vnguibus licet leonem æstimare, & ex pusillo gustu fontem.*] De ijs, qui ex parua quapiam rei parte rem vniuersam cognoscunt.

69. *Foras Glauce.*] Tempestatem enim significat. Marinus ille piscis ex coniuge sua natos diligenter custodit, ne quid per insidias damni accipiant, & quamdiu illi in conspectu sunt, & sine metu natant, ille custodiam non omittit: si quis pullorum metu corripiatur,

&

Ἀλκιβιάδης καλούμενος ἐπὶ κρίσιν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἔκρυψεν ἑαυτόν, εἰπών, Ἐξὸν φυγεῖν, δίκην οὐ χρὴ ζητεῖν. εἰπόντος δέ τινος, οὐ πιστεύεις τῇ πατρίδι τὴν περὶ σεαυτοῦ κρίσιν; Ἐγὼ μὲν, ἔφη, οὐδὲ τῇ μητρί· μήπως ἀγνοήσασα, τὴν μέλαιναν βάλῃ ψῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς.

64. Ἔξω βελῶν καθῆσθαι.] Παραινετικὴ ἡ παροιμία.

65. Ἔξελε τὴν κόρυζαν τῆς ῥινός.] Ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ ἰσχυρογνωμόνων.

66. Ἐξηκεστίδης ἐγένου.] Ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων· τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι καὶ πλάνον· οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδούς. ἐξαμαρτήσαντες οὖν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀποπλανηθέντες, εἶπον· οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

67. Ἐξ οὐρίας πλεῖ τις, καὶ ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ πράγματα φέρεται.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων· ὅθεν καὶ τὸ συνεπουρίζειν ἀπὸ τῶν ὄπισθεν πνεόντων καὶ τὴν ναῦν ὠθούντων ἀνέμων μετείληπται· οὓς διὰ τοῦτο οὐρίους καλοῦσιν, ὡς κατὰ τὸ οὐραῖον τῆς νεὼς πνέοντας· εἰ μήποτε δὲ καὶ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεόντων λέγεται· οὕς φασι τῇ ἑαυτῶν οὐρᾷ ἀντὶ μάστιγος πλήττοντας ἑαυτούς, εἰς δρόμον ἐλαύνειν.

68. Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγήν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος μανθανόντων τὸ πᾶν.

69. Ἔξω Γλαῦκε.] Χειμῶνα γὰρ σημαίνει. Ὁ θαλάσσιος ὁ ἰχθὺς ὁ γλαῦκος, τὰ γεννώμενα ἐκ τῆς συνεύνου παραφυλάττεται ἰσχυρῶς, ἵνα ἀνεπιβούλευτά τε καὶ ἀσινῆ ᾖ· καὶ ἕως μὲν φανερὰ καὶ ἔξω δέους διανήχεται, ὁ δὲ, τὴν

φρουρὰν

φρουρὰν οὐκ ἀπολιμπάνει· ἐὰν δέ τι δείσῃ τῶν νηπίων περὶ ὃ δὲ χανὼν εἰσδέξατο τὸ βρέφος. εἶτα τοῦ φόβου παραδραμόντος, τὸν καταφαγέντα ἀνεμεῖ οἷον ἐδέξατο, καὶ ἐκεῖνος πάλιν νήχεται.

70. Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.]

71. Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα.] Λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρτημένου καὶ παρελθόντος. ὅτι Τάνταλος υἱὸς ἦν τοῦ Διός· οὗτος ἠξιώθη τῆς τραπέζης τῶν θεῶν, καὶ ἀξιωθεὶς ἐδημοσίευσε τὰ μυστήρια αὐτῶν· καὶ κολάζεται κόλασιν διὰ τοῦτο τοιάνδε· ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλαστήματα καρποφόρα, καὶ ἤρτηται ὁ λίθος κατ' αὐτοῦ· ἐὰν οὖν θέλει πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδατος, πίπτει ἡ πέτρα ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ τιμωρεῖται ἐκ τούτου· ὅτι λιμῷ καὶ δίψει τήκεται· ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δὲ, διὰ τὴν ἐπηρμένην πέτραν.

72. Ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ.] Δηλονότι ἀγκύραιν· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀστεμφῶς ἐχόντων.

73. Ἔπακτος ὅρκος.] Ὃν ἕτερος ἐπάγει. ὅτι βίαιος, οὐκ αὐθαίρετος.

74. Ἐπ' ἄκρᾳ γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν λόγῳ μὲν, ἔργῳ δ' οὐ φιλούντων ἀλλήλους.

75. Ἐπὶ κεφαλὴν ὠθέντα.] Ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. μᾶλλον δ' ἐπ' ὀλέθρου. δεινὸν γὰρ τὸ κατὰ κεφαλῆς ὠθέντα πληγῆναι.

76. Ἐπαύλια δῶρα φέρων ἥκεις.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ δωρουμένων. Ἐπαύλια δὲ καλεῖται τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων, παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς

tum ore hiante ipſum excipit, moxque ceſſante iam metu, illum quem deuorauerat reuomit qualem acceperat, rurſuſque ille natat.

70. *Videor bos ad cædem ire.*]

71. *Quando Tantali lapidem ex capite excuſſimus.*] Dicitur de periculo quopiam, quod impenderat, iam prætcrito. Tantalus autem Iouis filius dignus fuit habitus, vt Deorum menſæ adhiberetur; quem ille honorem conſequutus, quòd illorum ſecreta diuulgaſſet, ob id factum huiuſmodi punitione mulctatur. Eſt ille in ſubterraneis iudicijs, ſuper caput ſaxum habens, & ſubtus aquam multam, germinaque fructifera. Interim lapis ille ipſi impendet: quando autem ex aqua, quæ illi propoſita eſt, bibere cupit, cadit ſaxum ſupra ipſum collocatum, maleque illum excipit; ita vt fame ſitique tabeſcat: videns quidem quorum eſu potuque indiget, ſed ijs frui non valens propter impendens ſaxum.

72. *Duabus nititur anchoris.*] De ijs quæ firmiter ſeſe habent.

73. *Delatum iuramentum.*] Quod alius offert. Eſt enim violentum, neque ſponte ſuſceptum.

74. *In vltima lingua amicitiam habes.*] In eos qui lingua quidem ſed non operâ inuicem amant.

75. *In caput impulſum.*] De ijs, qui aduerſa patiuntur, ſeu potiùs de pernicie: graue enim eſt capite pulſum vulnerari.

76. *Nuptialia dona allatum venis.*] De ijs, qui largi ſunt donando. Ἐπαύλια autem vocantur munera: quæ poſt nuptias ſequenti die à patre ſponſæ dono

mittuntur sponso & sponsæ, in modum pompæ seu deductionis. puer enim præcedit, lænam candidam & lampada incensam habens: illum sequitur puella canistrum ferens, ac deinde aliæ atque aliæ, aurea quædam, pelues, smegmata, lecticas, pectines, lectos, alabastros, sandalia, pixides vnguentarias portantes; nonnunquam etiam dotem sponso vnà afferunt.

77. *Racemationes istæ sunt & garritus, hirundinum musea, corruptores artis.*] De ijs, qui cauillantur de rebus paruis

78. *In armis Accissat.*] De ijs, qui iniurijs & fictis simulationibus delectantur. Ab Acca Samia muliere quadam fatua.

79. *In pedem retrocedit.*] De ijs, qui, quòd viribus sint inferiores, aut quia vehementer metuunt, fugiunt potentiores.

80. *Epeo timidior.*] Vsus est Cratinus Comicus. Fortassis quòd in tribunatu Oeneïdis tribus ignauiorem timidioremque decoro se gessisset. Epeus enim ignauus timidusque fuit.

81. *Pugna ad Lipsydrium.*] De ijs, qui fortiter & viriliter certant. Lipsydrium autem locus fuit prope Parnethem, quem muro cinxerunt qui à tyrannis in exilium compulsi erant. Præerant autem Alcmæonidæ. Cumque à Pisistrato fuissent expugnati, scolion in illos carmen canebatur:

Ah ah Lipsydrium prodens socios,
Quales viros perdidisti?
In pugna bonos & nobiles,
Quando ostenderunt à quibus patribus orti essent.

82. *In nates currit.*] Hoc est, retro.

83. *In stipula arat.*] De ijs, qui probè agriculturam exercent.

84. *Epimenidis pellis.*] De rebus

δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς σχήματι· παῖς γὰρ ἡγεῖται, χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος· εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς, φέρουσαι χρυσία, λεκανίδας, σμήγματα, φορεῖα, κτένας, κοίτας, ἀλαβάστρους, σανδάλια, μυρέλιτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν.

77. Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.] Ἐπὶ τῶν εἰρωνευομένων ἐπὶ σμικροῖς.

78. Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίζει.] Ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων ταῖς ὕβρεσι καὶ τοῖς ἀκκισμοῖς· ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς, Σαμίας μωρᾶς οὔσης.

79. Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ.] Ἐπὶ ἀδυνασίᾳ φευγόντων ἢ δειλίᾳ τοὺς κρείσσους.

80. Ἐπειοῦ δειλότερος.] Οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος ὁ Κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς, καὶ δειλότερος φανῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

81. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων· τὸ δὲ Λειψύδριον, χωρίον ἦν ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν μὲν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων· οἱ δὲ Ἀλκμαιονίδαι προέστησαν· ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο·

Αἰαῖ Λειψύδριον προδοσέταιρον,
Οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας;
Μάχεσθ' ἀγαθούς γε καὶ εὐπατρίδας,
Ὅπτε ἔδειξαν οἵων πατέρων ἦσαν.

82. Ἐπὶ πυγὴν τρέχει.] Ἤτοι ἐς τοὐπίσω.

83. Ἐπὶ καλάμης ἀροῖ.] Ἐπὶ τῶν εὖ καὶ καλῶς γεωργούντων.

84. Ἐπιμενίδειον δέρμα.] Ἐπὶ τῶν ἀποθέ-

ἀποθέτων· οὗτος γὰρ ὁ Ἐπιμενίδης ἔζησεν ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη· τὰ δὲ ἓξ ἐκάθευδε. Ἐπιμενίδης Ἀγησάρχου Κρὴς ἐκ Κνωσσοῦ, πεμφθεὶς ποτὲ ὑπὸ πατρὸς πρὸς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίας ἐκκλίνας, ἐπ᾽ ἄντρῳ τινὶ κατεκοιμήθη, ἓξ καὶ πεντήκοντα ἔτη. διαναστὰς δὲ μετὰ ταῦτα ἐζήτει τὸ πρόβατον, νομίζων ἐπ᾽ ὀλίγον κεκοιμῆσθαι· ὡς δὲ οὐχ εὕρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ μετεσκευασμένα πάντα καταλαβὼν, καὶ παρ᾽ ἑτέρων τὴν κτῆσιν, πάλιν ἧκεν εἰς ἄστυ διαπορούμενος· κἀκεῖ δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰσιὼν οἰκίαν, περιέτυχε τοῖς πυνθανομένοις τίς εἴη· ἕως τὸν νεώτερον ἀδελφὸν εὑρὼν, τότε ἤδη γηραιὸν ὄντα, πᾶσαν ἔμαθε παρ᾽ ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν. γνωσθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, θεοφιλέστατος εἶναι ὑπελήφθη· ὅθεν καὶ Ἀθηναίοις τότε λοιμῷ κατεχομένοις, ἔχρησεν ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν· οἱ δὲ πέμπουσι ναῦν τε καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην, καλοῦντες τὸν Ἐπιμενίδην· καὶ ὃς ἐλθὼν ὀλυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἕκτῃ, ἐκάθηρεν αὐτῶν τὴν πόλιν, καὶ ἔπαυσε τὸν λοιμὸν, τοῦτον τὸν τρόπον· λαβὼν πρόβατα μέλανά τε καὶ λευκὰ, ἤγαγε πρὸς τὸν Ἄρειον πάγον· κἀκεῖθεν εἴασεν ἰέναι, οἷ βούλοιτο. προστάξας τοῖς ἀκολούθοις, ἔνθα ἂν κατακλίνοι αὐτῶν ἕκαστον, θύειν τῷ προσήκοντι θεῷ· καὶ οὕτω λῆξαι τὸ κακόν. ὅθεν Ἀθηναῖοι τάλαντον ἐψηφίσαντο δοῦναι αὐτῷ, καὶ ναῦν τὴν ἐς Κρήτην ἀπάξουσαν αὐτόν. ὁ δὲ τὸ μὲν ἀργύριον οὐ προσήκατο, φιλίαν δὲ καὶ συμμαχίαν ἐποιήσατο Κνωσσίων καὶ Ἀθηναίων, καὶ ἐπανελθὼν ἐπ᾽ οἴκου, μετ᾽ οὐ πολὺ μετήλλαξεν.

85. Ἔποπος Ἰνδοῦ στοργή.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλούντων προσγενεῖς καὶ φίλους, καὶ ὑπὲρ τούτων θανεῖν αἱρουμένων. Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ Ἔποπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχ-

reconditis. Ille enim Epimenides vixit centum quinquaginta annos, sex autem & quinquaginta dormiuit. Historia Epimenidis. Epimenides Agesarchi filius Cretensis ex Cnosso, quodam tempore à patre in agrum missus ad ouem quærendam, ex via sub meridiem declinans, in antro quodam obdormiuit per quinquaginta sex annos. Excitatus autem posteà, ouem suam quæsiuit; existimans se pusillum obdormisse: non inuenta autem illa, in agrum redit, omniaque immutata deprehendens, ab alijsque possessa, dubius in vrbem reuertit: vbi domum suam ingressus, in quosdam incidit, qui quisnam esset interrogabant: donec tandem minorem fratrem suum inueniens iam senem, omnem ab illo veritatem rei didicit. A Græcis autem agnitus, pro viro Deorum amicissimo habitus est. Quo factum, vt cùm Athenienses tunc temporis peste laborarent, oraculo responderit Pythia, vrbem esse lustrandam: sicque illi nauem mittunt in Cretam, & in ea Niciam Nicerati filium, ad accersendum Epimenidem: qui & venit olympiade quadragesima sexta, vrbemque lustrauit, ac pestem hoc modo sedauit. Oues nigras albasque capiens, illas in Areopagum egit, illicque ambulare permisit quonam vellent, præcipiens illis qui eas sequebantur, vt vbi quæque reclinasset, ibi Deo ad quem pertinebat immolarent; sicque malum cessasse. Vnde Athenienses illi talentum dandum decreuerunt, nauemque quæ in Cretam reduceret. Cæterùm ille argentum non admisit, amicitiam autem & belli societatem inter Cnossios & Athenienses conciliauit. Domum autem reuersus, non multo post vitam cum morte commutauit.

85. *Epopis Indi amor in suos.*] De ijs, qui propinquos & amicos suos vehemẽti prosequũtur amore, & pro ipsis vel etiam mortem oppetere non verentur. De Epope autẽ Indo hanc fabulam narrant Brachmanes.

manes. Natus est Regi Indorum filius, qui & complures alios fratres habebat: qui postquam ad virilem ætatem peruenissent, ad omne improbitatis, scelerum atque audaciæ genus semetipsos conuerterunt, huncque vtpote omnium minimum, contemtui & despectui, patrem quoque & matrem derisui & ludibrio habentes, senectutem præterea illorum grandæuam nihili fecerunt, qui proinde, illorum commercio repudiato & fuga arrepta, cum filio discedunt. Continua autem itineris longitudine defatigati, atque amplius tales molestias perferre non valentes, fato concedunt. Filius porro minime illos neglexit, sed caput ense abscindens, eos in semetipso sepeliuit. Solem autem omnia lustrantem aiunt hac insigni pietate commotum, in auem illum commutasse adspectu pulcherrimam, & vita longæuam: quin & tutulum seu cristam in capitis vertice, velut monumentum rei ab ipso tum gestæ, constituisse. Talia quædam etiam Athenienses de Corydo monstrose fabulantur: quod & Aristophanes imitatur in Auibus, dicens: Imperitus natus es, & rerum alienarum curiosus, neque Æsopum triuisti, qui ait, Corydum auium primam omnium ante terram generatam fuisse, deinde patrem eius morbo extinctum, cum terra non esset, quinque dies insepultum iacuisse; illam autem quidnam ageret incertam, ob rei difficultatem, patrem denique in capite sepelijsse. Itaque videtur ex Indis fabulosum hoc commentum de alia aue in Græcos irrepsisse: longum enim temporis spatium Brachmanes intercessisse aiunt, quo Epopi Indo, homini adhuc & ætate puero existenti, hæc in parentes acta fuere.

86. *Dormis in vtramque aurem.*] De ijs, qui vitam degunt a curis ac sollicitudinibus omnino liberam. Metaphorica locutio, ducta a lepore: quod alte-

μᾶνες. Ἐγένετο παῖς Ἰνδῶν βασιλεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν· οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκδικώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι, καὶ τοῦτον μὲν ὡς νεωτάτου καταφρονοῦσι, τὸν δὲ πατέρα ἐκερτόμουν καὶ τὴν μητέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσαντες. ἀναίνονται οὖν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τούτοις διατριβὴν, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες, ὅ,τε παῖς καὶ οἱ γέροντες. συντόνου δὲ ἄρα αὐτοὺς πορείας διαδεξαμένης, οἱ μὲν ἀπεῖπον καὶ ἀποθνήσκουσιν· ὁ δὲ παῖς οὐκ ὠλιγώρησεν αὐτῶν, ἀλλ' ἔθαψεν αὐτοὺς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών. ἀγασθέντα δὲ τὸν πάντ' ἐφορῶντα Ἥλιον τῆς εὐσεβείας τὴν ὑπερβολὴν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν ὄψει, μακραίωνα δὲ τὸν βίον. ὑπανέστηκε δέ οἱ καὶ λόφος ἐκ τῆς κορυφῆς, οἱονεὶ μνημεῖον τοῦτο τῶν πεπραγμένων, ὅτε ἔφυγε· τοιαῦτα ἄττα καὶ Ἀθηναῖοι περὶ Κορύδου τερατεύονται· ᾧ καὶ Ἀριστοφάνης ἀποκολουθεῖ ἐν Ὄρνισι λέγων· Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας· ὃς δ' ἔφασκε λέγων, Κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι, προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρα αὐτῆς ἀποθνήσκειν, γῆν δὲ οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δὲ ἀποροῦσαν ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι· ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα, ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ τοῖς Ἕλλησιν· ὠγύγιον γάρ τι χρόνου μῆκος λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ αὐτῷ τῷ Ἔποπι τῷ Ἰνδῷ, ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι, καὶ παιδὶ τήν γε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

86. Ἐπ' ἀμφότερα καθεύδεις τὰ ὦτα.] Ἐπὶ τῶν μεριμνῶν καὶ φροντίδων ἔξω ὄντων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ λαγωοῦ, παρόσον ἐκεῖνος θάτε-

ρον

ρον οὖς ἔχει ἀναπεπταμένον, ὡς ἐγρηγορώς.

87. Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.] Ἐπὶ τῶν δεομένων συμμαχίας· τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς Σκύθαις ἐπλεῖτο· ἐπειδὴ γάρ τις ἠδικεῖτο πρὸς ἑτέρου, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος, ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο. βοῦν οὖν ἱερεύσας καὶ τὰ μὲν κρέα κατακόψας, ἥψει· αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς· εἰς τοὐπίσω περιαγαγὼν τὼ χεῖρε· καὶ τοῦτο ἐστὶ Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων, καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τῷ δεξιῷ ποδὶ, ὑπισχνεῖται κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχήσειν· καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὅρκων ὁ βεβαιότατος.

88. Ἔπηλυς τὸν ἔνοικον.] Λείπει τὸ ἐξέβαλλεν.

89. Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν.] Τουτέστι, μὴ ἐπαναπαύεσθαι τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ, ἀλλὰ προσφέρειν.

90. Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν.] Δηλονότι θείς. ἐπὶ τῶν ψυχαγωγούντων. Αἱ ὑδρίαι παρῆσαν ταῖς θύραις, τοῦ πίνειν τοὺς εἰσιόντας καὶ ἐξιόντας ἕνεκα.

91. Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται.] Ἐπὶ τῶν ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ὄντων. Ὅμηρος·

Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,
Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.

92. Ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ.

93. Ἐπαινῶ τὸν εἰπόντα τὰς ἐλπίδας γρηγορούντων ἐνύπνια.]

94. Ἐπὶ ὅλμου ἐκοιμήσω.] Ἐπὶ τῶν μαντείαν ποριζομένων ἔκ τινων ἐνυπνίων· τὸν ὅλμον γὰρ συμβάλλεσθαι ἔλεγον πρὸς μαντείας.

ram aurem dormiens habeat erectam, tanquam experrectus.

87. *In corio sedit.*] De ijs, qui aliorum auxilium implorant. Id autem apud Scythas fieri moris erat, quando quis iniuria aliqua ab alio affectus, vindictam sumere vellet, pugnæque imparem se existimaret. Bouem enim immolabat, carnemque in frusta secans lixabat, & corium eius extendens, manibus in tergum reductis illi insidebat. Atque hoc apud Scythas maximum erat supplicandi genus. Si quis autem carnium illarum aliquam partem caperet, & pede dextro corium illud calcaret, eo ipso promittebat, se ei opem pro virili laturum: quòd ipsis omnium iuramentorum erat firmissimum & certissimum.

88. *Extraneus domesticum.*] Nempe, ejicit.

89. *Chænici non insideas.*] Hoc est, quotidiano victui non acquiescas, sed vlteriùs te extendas.

90. *In foribus hydriam.*] Scilicet, ponens. De ijs, qui aliorum animos demulcere contendunt. Hydriæ ob id in foribus aderant, quò & ingredientes & egredientes biberent.

91. *In acie nouaculæ consistit.*] De ijs, qui in extremis versantur periculis. Homerus:

Nempe nouaclæ stant cunctorum in acumine nunc res,
Seu tristi exitio absumi, seu viuere Achiuos.

92. *A tenui filo vita dependet.*] Similis priori.

93. *Laudo illum qui dicit spes esse vigilantium somnia.*]

94. *In tripode dormiuisti.*] In eos, qui vaticinia edunt ex insomnijs quibusdam. Tripodem autem conferre ad vaticinationes dicebant.

95. *Ad*

95. *Ad Mandrabolæ morem res procedit.*] Hoc est, in peius. Mandrabolas enim quidam cùm iuramento se obstruxisset, se easdem hostias quotannis dijs facturum, primùm decem boues immolauit, deinde nouem, tertio autem reuoluto anno, alium insuper abstulit: sicque cæteris annis faciens, periurium incurrit. Ephorus autem ita ait: Mandrabolas cùm in Samio geophanium metalli genus figulinæ aptum inuenisset, primò quidem arietem aureum dedicauit, posteà argenteum, deinde ferreum minorem, denique nihil.

96. *In asino vellus.*] De impossibilibus. Neque enim ab asino vellus quis capere potest.

97. *Indigenæ secundum ventum norunt.*] Similis huic: *A Congio rape.*

98. *In teipsum lunam detrahis.*] In eos, qui sibiipsis mala accersunt. Nam Thessalæ mulieres, quæ lunam detrahunt, oculis & pedibus priuari dicuntur.

99. *Solertia capiuntur quæ alioqui capi nequeant.*]

100. *Permitte vt huc Vulcanus adueniat.*] Dicitur de rebus seu personis quæ ignem merentur.

95. Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον. Μανδραβόλας γάρ τις τὰς αὐτὰς θυσίας ὅρκοις ἑαυτὸν καταδήσας τοῖς θεοῖς κατ᾽ ἔτος προσάγειν· τὸ μὲν πρῶτον δέκα βοῦς ἔθυσε, τὸ δὲ δεύτερον, παρ᾽ ἕνα, ἤτοι ἐννέα· περιελθόντος δὲ τοῦ τρίτου, ἀφεῖλεν ἕτερον· καὶ οὕτως ποιῶν διὰ τῶν ἑξῆς ἐνιαυτῶν, κατέστη εἰς ἐπιορκίαν· ὁ δὲ Ἔφορος οὕτως· ὁ Μανδραβόλας ἐν Σάμῳ γεωφάνιον εὑρὼν, πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀνέθηκεν, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα· εἶτα οὐκέτι.

96. Ἐπ᾽ ὄνου πόκος.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ἀπ᾽ ὄνου γὰρ οὐκ ἔστι πόκον λαβεῖν.

97. Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι.] Τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. ὁμοία τῇ· Ἀπὸ χοέως σπάσον.

98. Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. αἱ γὰρ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες, λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι.

99. Ἐπινοίαις θηρᾶται τ᾽ ἀθήρατα.]

100. Ἐπίτρεπε ὧδε τὸν Ἥφαιστον προσμολεῖν.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀξίων πυρὸς, εἴτε προσώπων, εἴτε πραγμάτων.

CENTVRIA IX.

1. IN *spira funiculus.*] De ijs, qui quibusdam non alia donant quam quæ possident. Spira enim & ipse funiculus est.

2. *Periêre honesta.*] Competit in eos, qui volunt aliquod malum compendio significare. Hippocrates enim victus, Mindaro eiusmodi epistolam misit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Θ.

1. ΕΠὶ σπείρᾳ σχοινίον.] Ἐπὶ τῶν δωρουμένων τισὶν οὐχ ἕτερα, ἀλλ᾽ οἷς κέκτηνται ὅμοια. σπεῖρα γὰρ καὶ σχοινίον τὸ αὐτό.

2. Ἔρρει τὰ καλά.] Ἐπὶ τῶν κακόν τι βουλομένων δηλῶσαι συντόμως· Ἱπποκράτης γὰρ ἡττηθεὶς, Μινδάρῳ ταύτην ἔπεμψε τὴν ἐπιστολήν.

3. Ἔρως

3. Ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν.]

4. Ἐρήμη δίκη.] Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν, καταδικασθῇ.

5. Ἐρετριέων ῥῶ.] Ἐπὶ τῶν κατακόρως τισὶ χρωμένων. κατακόρως γὰρ οὗτοι χρῶνται τὸ ῥῶ.

6. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.] Τοῦτο Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀντοκλέους, Ἡσιόδου φησὶν εἶναι παροιμίαν, ἣν αὖ ἔγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός.

7. Ἔρωτα παύει λιμὸς, εἰδὲ μὴ, χρόνος. Ἐὰν δὲ μὴ δὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, Θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

8. Ἐρήμην ἁλῶναι.] Ὅταν μὴ παρόντος τοῦ εὐθυνομένου, καταδικασθῇ ὁ διωκόμενος.

9. Ἔρημον ἐμβλέπειν.] Ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον ὅταν εἰς ἐρημίας ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ.

10. Ἑρμῆς ἀμύητος.] Ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἔν τισιν ἐμπείρων. χλευαστικὴ δὲ ἡ παροιμία, ὁμοία τῇ, Βάλλ' ἐς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.

11. Ἕρμαιον κοινόν. καὶ, Ἑρμῆς κοινός.] Ἐπὶ τῶν εὑρόντων τι κέρδος ἀπροσδόκητον, καὶ κοινὸν ποιουμένων· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι· ἢ ἀπὸ τῶν σωρῶν, οἳ τῷ Ἑρμῇ ἀνέκειντο.

12. Ἔρχομαι κύων ὄπισθεν ἅρματα λελυμένος.] Ἐπὶ τῶν ἑκουσίως τοῖς δεινοῖς ἐγκαρτερούντων.

13. Ἑρμώνειος χάρις.] Ἐπὶ τῶν κατὰ χάριν ἐκεῖνα διδόντων, ὧν ἀσμένως ἀπαλλάττονται. Ἕρμων γὰρ ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἧς ἦρχε

3. *Floret amor in rerum copia, moritur autem in egestate.*]

4. *Deserta causa.*] Quando accusator non comparens in iudicio condemnatur.

5. *Eretriensium R.*] Quando quis ad nauseam aliqua re vtitur. Ita enim isti vtuntur littera R.

6. *Res iuuenum, consulta senum, sunt vota senectæ.*] Hyperides oratione contra Antoclea Hesiodeã parœmiam esse ait, quam etiã Aristophanes Grammaticus litteris prodidit.

7. *Fames amorem sedat, aut saltem mora, Sin ista flammam bina non extinxerint, Quod relliquum, saluti erit suspendium.*]

8. *Indicta causa damnari.*] Quando non præsente accusatore reus condemnatur.

9. *Desertum intueri.*] Hoc est, immotè & ignauè: vt quando in loca sola aut mare magnum vastumque intuemur. Aristophanes in Polyido.

10. *Mercurius non initiatus.*] De valdè expertis in re quapiam. Irrisoria parœmia, similis huic, *Iace in illum telum, qui habet scientiam.*

11. *Mercuriale commune. &, Mercurius communis.*] De ijs, qui lucrum aliquod præter opinionem nacti sunt, idque in commune partiuntur. Aut de primitijs quæ in vijs ponuntur, quas viatores ædunt. Aut ab aceruis, qui Mercurio dedicabantur.

12. *Adsum canis post terga currum qui traho.*] De ijs, qui spontè res aduersas tolerant.

13. *Hermonia gratia.*] De ijs, qui ob gratiam referendam ea dant, à quibus libenter liberantur. Hermon enim ab Atheniensibus ab insula Lemno, in qua imperabat,

rabat, eiectus; cùm anteà illam relinquere cuperet propter Persarum inuasionem, se Atheniensibus illum locum gratificari, Alcibiadi ait.

14. *Litem parans lis verba deposcit tibi.*] In eos, qui inter se garriunt, aut in philosophia disceptant.

15. *Amor Demonicæ.*] De valdè auaris. Brennus Galatarum rex Asiam deprædatus Ephesum venit, eamque obsidione cinxit, cumque iam belli finiendi terminum expectaret, virgo quædam nobilis, nomine Demonica, capta barbari amore, se ipsi Ephesum prodituram promisit; modò in mercedem armillas & monilia caperet. Brennus autem seducta illa in locum ad id destinatum, eò quoque milites selectos duxit, præcepitque vt quantum auri haberent in ornatum, id totum in auaræ huius sinum conjicerent: quibus iussum explentibus, Demonica præ multitudine auri proiecti, viua obruta fuit.

16. *Ad coruos.*] Bœotis Deus oraculum dederat, vt vbicunque albi corui apparuissent, illuc sedes suas transferrent. Accidit autem, vt à pueris malitiæ expertibus corui gypso inducerentur ad Pagaseticum sinum: quibus posteà Æoles eiectis, eò exules miserunt. Alij dicunt inde dictum, quòd animal istud impudens sit & ominosum. Aristoteles autem ait, quòd cùm pestis grassaretur, multique essent corui, homines eos cepisse, purgatosque, viuos dimisisse, pestique dixisse, *Fuge ad coruos.* Æsopus autem fabulatur, magnum graculum, existimantem se coruis esse similem, ad illos iuisse; deuictum autem ab illis rursum ad graculos redijsse: illos autem indignè ferentes, verberibus abegisse, dicentes, *Fuge ad coruos.* Aristides denique rationem reddit, quòd cùm in locis asperis & præru-

νήσου· ἣν δὲ αὕτη Λῆμνος· καὶ πρότερον αὐτὴν ἐκλείπειν βουλόμενος, διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἔφοδον, εἶπε πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην, ὡς χαρίζομαι Ἀθηναίοις τὴν χώραν.

14. Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνᾶται λόγον.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων, ἤτοι ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐριζόντων.

15. Ἔρως Δημονίκης.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν φιλαργύρων· Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν Ἀσίαν, εἰς Ἔφεσον ἦλθε, καὶ στρατοπεδευσάμενος περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν προθεσμίαν· παρθένος δέ τις τῶν ἐπισήμων, τοὔνομα Δημονίκη, εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ βαρβάρου, προδώσειν αὐτῷ τὴν Ἔφεσον ὑπέσχετο, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τὰ ψέλλια καὶ τοὺς ὅρμους· ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν, εἰς τόπον ὡρισμένον ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους, καὶ προσέταξε αὐτοῖς, τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον κόσμου χάριν, βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. ποιησάντων δὲ αὐτῶν τὸ παραγγελθὲν, ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δαψιλείας τοῦ βαλλομένου χρυσίου, ζῶσα κατεχώσθη.

16. Ἐς κόρακας.] Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες φανῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν Παγασητικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκάκων γυψωθέντας κόρακας. ὕστερον δὲ Αἰολεῖς, ἐκβαλόντες αὐτοὺς, τοὺς φυγαδευομένους εἰς αὐτὸ ἔπεμπον. οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυσοιωνιστικοῦ ὄντος. Ἀριστοτέλης δέ φησι, λοιμοῦ κατασχόντος, καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας, ἐᾶν ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ, φεῦγ' ἐς κόρακας· ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς, κολοιὸν μέγαν, νομίσαντα τοῖς κόραξιν ὅμοιον εἶναι, πρὸς αὐτοὺς προσελθεῖν· ἡττηθέντα δὲ, πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν, λέγοντας, φεῦγ' ἐς κόρακας· Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι, διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνώδεσι νεοσσοποιεῖσθαι,

ποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς, Φεῦγ' ἐς κόρακας, ἤγουν εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον.

17. Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.]

18. Ἐσκιμαλίχθαι σε χρή.] Ἐπὶ τῶν ἀξίων ὕβρεως· σκιμαλίσαι δὲ λέγεται, ὅταν βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐκτείναντες, καὶ τοὺς λοιποὺς συνάγοντες, ἐνδείξωσιν αὐτῷ· κυρίως δὲ λέγεται τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν.

19. Ἔστω καὶ λέων ὅπη χρὴ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.] Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα μεταβαλλομένου καλῶς.

20. Ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται.] Ὁμοία ἐστὶ τῇ· Δεινότερα Δεινίου. καὶ· Κιώτερα Κιώτονος. ἐπὶ τῶν ἄκρως κακῶν.

21. Ἑστίᾳ θύειν.] Οἱ γὰρ Ἑστίᾳ θύοντες, οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας. ὁμοία τῇ· Αὐτῷ κανῷ κατέφαγες πάντα.

22. Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν.] Ἕλλησι λοιμῷ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν, αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον· ἔνιοι τὴν παροιμίαν χρησμὸν λέγουσι Τηλέφῳ μαντευομένῳ γεγονέναι περὶ γονέων· ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθὼν, εὕροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν· νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία τοὺς Μυσούς· ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Τάσσεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων.

23. Ἔστω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ' εἰ βούλει κύων.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐημερούντων, καὶ μάλιστα εὐνούχων.

24. Ἑτερόγναθος εἶ.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀπληστίᾳ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθιόντων· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπειθῶν ἵππων.

ptis pullos creent, nos ideò dicamus, *Fuge ad coruos*; nempe in tenebras & perniciē.

17. *Est & fideli tuta silentio Merces.*]

18. *Medio digito ostenso te subsannari oportet.*] De ijs, qui contumelia & irrisione digni sunt. σκιμαλίσαι autem dicitur, quando contumelia quempiam afficere volentes, medium digitum illi ostendunt, cæteris coactis. Peculiariter autem vsurpatur, quando digitus in gallinæ podicem immittitur.

19. *Esto leo vbi oportet, esto & simia interdum.*] De eo, qui dextrè pro ratione negotiorum suorum se mutat.

20. *Extrema extremorum mala sunt perpetrata.*] Similis parœmiæ, *Atrociora Atrociano.* Et: *Caninio caninior.* De extremè improbis.

21. *Vestæ sacrificare.*] Vestæ autem sacrificantes nihil de his quæ fuerant immolata efferebant. Similis: *Vnà cum ipso canistro omnia deuorasti.*

22. *Postremus Mysorum nauigare.*] Græcis pestilentia laborantibus Apollo oraculo præcepit, ad vltimum Mysorum vt nauigarent. Et hi quidem primò dubitarunt, posteà tamen Æoliam insulam in vltima Mysia inuenerunt. Alij parœmiam oraculum fuisse aiunt, Telepho quo loco suos parentes reperturus esset sciscitanti redditum, Apollinem enim iussisse, vt ad extremum Mysorum nauigaret. Illumque in Teuthraniam appellentem, (illam verò tum Mysi tenebant) matrem suam reperisse. Pertinet parœmia ad eos, quibus difficilia iniunguntur.

23. *Sit quæstor, atqui cætera, si lubet, canis.*] In eos, qui præter meritū feliciter agunt: maximè verò in eunuchos.

24. *Vtriusque mandibulæ homo es.*] In eos, qui præ insatiabili cupiditate, vtraque mandibula cibos deuorant. Alius de equis indomitis.

25. *Hete-*

25. *Heteromolia caussa.*] Quæ nullo præsente aduersario agitur.

26. *Festinauit ne madefieret, & in fossa suffocatus est.*] De ijs, qui cùm parua mala fugiant, in maiora incidunt.

27. *Generosior Codro.*] Fuit hic filius Melanthi Messenij, pater Medontis & Nelei: qui cùm Atheniensibus Dores bellum inferrent, quòd exules è Peloponneso, & inter illos etiam Melanthum excepissent; oraculúmque ipsis redditum fuisset, vrbem ab ipsis euertendam, si à rege hostium abstinuissent; intellecto oraculo, lignatoris vestitu assumpto, in custodes eorum irruens, vnum ex illis interemit; reliqui autem in iram acti, ipsum comprehensum iugularunt, vt Eudemus ait.

28. *Felicitas multos habet amicos.*] Secundæ enim fortunæ, *vt ait Herodotus*, nulla hominibus satietas.

29. *Versatilior cothurno.*] Cothurnus est calcei genus, & dextro & sinistro pedi aptum. vnde & Theramenem, vnum ex triginta, cothurnum vocabant Athenienses. De ijs ergo, qui assiduè mutantur, vsurpata est hæc parœmia.

30. *Dormienti sagena capit.*] De ijs, qui feliciter & fortunatè res suas perficiunt. Contingit enim etiam dormientibus piscatoribus, nassam pisces capere.

31. *Fatuo digitum ne ostendas, ne & manum tibi deglutiat.*] Non esse stultis injiciendam audaciam innuit.

32. *Opta vicino vt habeat, maximè autem ollæ.*] Quòd melius sit domi habere, quam à vicino mutuò accipere.

33. *Eurybatus.*] Hoc est, malus. Ab eo ductum, qui missus fuit à Crœso cum pecunijs ad militem extraneum conscribendum, vt Ephorus ait, & ad Cyrum de-

25. Ἑτερομόλιος δίκη.] Εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ εἰσῆλθον.

26. Ἔτρεχέ τις μὴ βρεχθείη, καὶ εἰς βόθρον ἀπεπνίγη.] Ἐπὶ τῶν μικρὰ φευγόντων κακὰ, καὶ περιπιπτόντων μείζοσιν.

27. Εὐγενέστερος Κόδρου.] Τοῦ υἱοῦ Μελάνθου, τοῦ Μεσσηνίου, πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νηλέως· οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο, ἐν οἷς καὶ Μέλανθον, χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἱρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε· διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ, συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον, ὡς Εὔδημος.

28. Εὐτυχία πολύφιλος.] Εὐπραξίας γὰρ οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις οὐδεμία πληθώρη.

29. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.] Κόθορνος ὑπόδημα ἁρμόζον τῷ δεξιῷ τε καὶ εὐωνύμῳ ποδί. ὅθεν καὶ Θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν μετατρεπομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία.

30. Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων. Συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων, τὸν κύρτον αἱρεῖν ἰχθύας.

31. Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξῃς, ἵνα μὴ τὴν παλάμην σου καταπίῃ.] Ὅτι οὐ χρὴ θάῤῥος διδόναι τοῖς ἀνοήτοις.

32. Εὔχου τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλέον δὲ τῇ χύτρᾳ.] Παρόσον τὸ οἴκοι ἔχειν, βέλτιον τοῦ παρὰ τοῦ γείτονος δέχεσθαι.

33. Εὐρύβατος.] Ἤτοι, πονηρός. Ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν, ὡς φησιν Ἔφορος, εἶτα μετα-

μεταβαλλομένου πρὸς Κῦρον· ἦν δὲ Ἐφέσιος· οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ἡρακλέους ἐν ἄθλοις·

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν οἱ δὲ χαλῆες,
Ὦλος τ' Εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονε ἄνδρε.

Νίκανδρος·

Αἰγίνεον Εὐρύβατον πανουργότατον·

Οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν πρώτῃ περὶ δικαιοσύνης. Δοῦρις δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ Ἀγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταίρου· λέγεται δὲ, τὸν Εὐρύβατον, κλέπτην ὄντα, εἰρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ὃς ἐπειδὴ συμπίνοντες εἶλον αὐτὸν οἱ φυλάττοντες, ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν, καὶ τὸ μὲν πρῶτον, διωθεῖσθαι· δεομένων δὲ ὡς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενος τοὺς σπόγγους, καὶ τὰς ἐγκεντρίδας, ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους· ἀναβλέποντες δὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον. καὶ ὑπερβαλόντα πρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέγους καταπατῆσαι.

34. Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν.] Ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἤθελον περιπεσόντων.

35. Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος.] Ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιούτου τινὸς μάντεως πολυλόγου.

36. Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων.

37. Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.] Ἐπὶ τῶν μεταβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων. ὅτι τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν ἔφυγον, εὗρον δὲ τὴν ἥμερον τροφὴν, τοῦτο ἔλεγον· τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα, κακὸν ἔλεγον. Νόμος δὲ ἦν

fecit, fuitque Ephesius. Alij dicunt alterum Cercopa. Diotimus in Herculis laboribus:

Bœotûm in triuijs errantes multa nocebant
Oechalidæ Cercopes, amarus dæmon vterque,
Olusque Eurybatusque.

Nicander:

AEgineum Eurybatum, quo non sceleratior vllus.

Huius meminit Aristoteles libro primo de iustitia. Duris autem libro quarto apud Agathoclea ab vno sociorum Vlyssis deducit. Ferunt etiam, Eurybatum furem quendam, cùm iam captus teneretur ab ijs, qui illum adseruabant, iussum vt sibi ostenderet quibus modis ædes conscenderet, illum primò quidem id recusasse, ac vix tandem, illis rogantibus, sibi persuaderi id passum, aptatisque spongijs & stimulis quibusdam, muros curriculo ascendisse; illisque suspicientibus atque artem admirantibus, tecti ipsam summitatem superasse, antequam illi ædes circumdare possent, moxque inde desilijsse.

34. *Inueni quod non quærebam.*] De ijs, qui incidunt in ea, quæ non volebant.

35. *Omnis Eurycles ventriloquus.*] Ab Eurycle quopiam, *huiusmodi* vate *multiloquo* garrulo admodum & loquace.

36. *Nobilis ex marsupio.*] In eos, qui propter diuitias nobiles esse putantur.

37. *Effugi malum, inueni bonum.*] De ijs, qui mutationem in melius auspicantur. Cùm agrestem veteremque vitæ rationem iam effugissent, suauioremque cibum inuenissent, ita loquebantur. Nam bellaria quæ ex quercubus & spinis prouenicbant, malum vocitabant. Mos autem erat Atheniensibus, puerum, cuius

vterque parentum superstes, spinis vnà cum quercino fructu coronatum, canistrum panibus plenum ferentem, dicti hoc vsurpare; nempe mutatione in melius indicata.

38. *Lucrum abstinentiæ à cibo, cruditatem habent.*] De hominibus parcis. Plutarchus in præceptis de sanitate tuenda.

39. *Ephesiæ litteræ.*] Cantiones erant quædam magicæ, quas qui pronunciabant, in omnibus victores euadebant. Idem est, *Laureum baculum gesto.* Diogenianus autem dici ait illos, qui loquuntur quæ intelligi nequeunt: quòd quæ sub pedibus Dianæ Ephesiæ scripta sunt, percipi nequeant.

40. *Ad aquam.*] In iudicijs si quis aliquem defenderet, *Ad aquam*, dicebat.

41. *Ephemeri vita.*] De ijs, quæ æui sunt adeò breuis, vt eodem die quo nata, simul intermoriantur. Sunt autem animalcula quædam; quæ nomen ex vitæ mensura sortiuntur. Generantur autem in vino, & vase aperto euolant, simulque ac lucem adspexerint, confestim extinguuntur. Concessit itaque illis natura, vt in vitam progrederentur, sed malis illa suis citò liberauit; quòd nec suas calamitates sentiant, neque cuiusquam aliorum testes sint. Est & aliud animal, *μονήμερον* dictum, apud Hypanim fluuium, quod sub diluculi crepusculum natum, moritur dum sol in occasum vertitur, teste Aristotele.

42. *Super vno filio fluctuat.*] Hoc est, in vno spem generis sui habet. Dicitur & de naui, vt Dion in Romanis: paucæ enim, & maximè veloces naues, in continentem ruerunt: plures autem & maiores sublime in vadis fluctuabant.

43. *Contra sese cornua.*] De ijs, quibus insidiæ à domesticis suis struuntur.

Ἀθήνησι ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέων, τοῦτο λέγειν, αἰνιττόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.

38. Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπεψίαν ἔχουσι.] Πλουτάρχου ἐκ τῶν ὑγιεινῶν ἀποφθεγμάτων. Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν.

39. Ἐφέσια γράμματα.] Ἐπῳδαί τινες ἦσαν, ἃς φωνοῦντες ἐνίκων ἐν παντί· ταυτὸν τῇ, Δαφνίνην φορῶν βακτηρίαν. Ὁ δὲ Διογενιανὸς, λέγεται, φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων. παρόσον ἐπὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὰ γεγραμμένα, ἀσύνετα.

40. Ἐφ᾽ ὕδωρ.] Ἐν ταῖς δίκαις ὁ ἐπιμελησόμενός τινος, ἐλάλει, πρὸς ὕδωρ.

41. Ἐφημέρου ζωή.] Ἐπὶ τῶν ὠκυμόρων, ἢ καὶ αὐθημέρως θνησκόντων. ἔστι δὲ ζῶα ἐφήμερα οὕτω καλούμενα· λαβόντα τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ μέτρου τοῦ κατὰ βίον. τίκτεται γὰρ ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ ἀνοιχθέντος τοῦ σκεύους, τάδε ἐξέπτη· καὶ εἶδε τὸ φῶς, καὶ τέθνηκεν· οὐκοῦν παρελθεῖν μὲν αὐτοῖς ἐς τὸν βίον ἔδωκεν ἡ φύσις, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς κακῶν ἐρύσατο τὴν ταχίστην· μήτε τῶν ἰδίων συμφορῶν ᾐσθημένα, μήτε μήν τινος τῶν ἀλλοτρίων μάρτυσι γεγενημένα. Ἔστι καὶ ἄλλο ζῶον, μονήμερον λεγόμενον, περὶ τὸν Ὕπανιν ποταμὸν, τικτόμενον μὲν ἅμα τῷ κνέφα, ἀποθνῆσκον δὲ ἐπὶ δυσμαῖς ἡλίου τρεπομένου, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

42. Ἐφ᾽ ἑνὶ παιδὶ σαλεύει.] Ἤτοι ἔχει τὰς ἐλπίδας τοῦ γένους. λέγεται καὶ ἐπὶ πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῇ ὥρμει. τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἐπεσάλευεν.

43. Ἐφ᾽ ἑαυτῆς τὰ κέρατα.] Ἐπὶ τῶν ἐπιβουλὰς ἐκ τῶν οἰκείων ὑφισταμένων·

αἶγα

αἶγα γάρ φασι τοξευθεῖσαν καὶ ἰδοῦσαν τὸ τόξον, τοῦτο εἰπεῖν.

44. Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.] Λέγεται ἐφ᾽ ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντούμενοι, ἀνέχειν τὸν τόκον, εἶθ᾽ ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων, κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ. τοὺς ἐχίνους ἔτι ζῶντας, καὶ ἐν τοῖς ὀστράκοις ὄντας, καὶ προσβεβλημένους τὰ κέντρα, εἴ τις συντρίψας καὶ διαρρήξας ἐς τὴν θάλασσαν, ἄλλο ἄλλῃ τρύφος καταλίποι· τὰ δὲ ἄρα συνέρχεται αὖθις καὶ ἑνοῦται· καὶ τὸ συγγενὲς τρύμμα ἀνέγνω, καὶ προσπλακὲν συνέφυ. Ὁ χερσαῖος ἐχῖνος ὅταν ἁλίσκεται, παραχρῆμα ἐνούρησε τῷ δέρματι, καὶ ἀχρεῖον ἀπέφηνεν αὐτό. δοκεῖ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτήδειον. Ἐχῖνος ὁ θαλάττιος στομάχῳ ἐστὶ ἀγαθὸς· τὸν τέως γὰρ κακόσιτον ὄντα, καὶ ὀκνοῦν βδελυττόμενον, ὁ δὲ ἀναρρώννυσιν. Ἐστὶ δὲ κύστεως κενωτικός. Εἰ δὲ αὐτὸν ἐπιχρίσαις σώματι ψωριῶντι, ὁ δὲ σῶν ἐργάζεται τόν τι οὖν νοσοῦντα ταύτην τὴν νόσον. καυθεὶς δὲ ἅμα ὀστράκοις αὐτοῖς, ἐκκαθαίρει τὰ ῥυπῶντα τῶν τραυμάτων· χερσαίου δὲ ἐχίνου καυθέντος ἡ σποδιὰ πίττῃ προσανακραθεῖσα, εἶτα μέντοι καταχρίεται τῶν λειψοτριχῶν μερῶν· καὶ οἱ τέως φυγάδες, ἵνα τι καὶ παίξω, ὑπαναφύονται. Πινομένη δὲ οἴνῳ, νεφροῖς ἀγαθόν ἐστι· σώζει δὲ καὶ ὑδεριῶντας ποθεῖσα. ὁ χερσαῖος ἐχῖνος μέλλων ἁλίσκεσθαι, ἑαυτὸν συνειλήσας ἄληπτον ἐργάζεται· εἶτα μέντοι καὶ πιέζει τὸ πνεῦμα, καὶ ἀκίνητος ἀτρεμεῖ, καὶ τὸν τεθνεῶτα ὑποκρίνεται.

45. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.] Δῆλον ἐπὶ τίνι, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

46. Ἔχομεν σύμμαχον θεὸν Ἥφαιστον.] Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων πυρὶ νικῆσαι τοὺς πολεμίους.

Aiunt enim, capram ſagitta percuſſam, & arcum intuentem id dixiſſe.

44. *Echinus partum differt.*] De ijs, quibus mora maiori incommodo eſt. Videntur enim terreſtres echini, quòd pungi ſe ſentiant, partum differre, qui fœtu aſperiori deinceps reddito, peius enixu defunguntur. Echinos autem marinos aiunt, adhuc viuos, & in conchis ſuis exiſtentes, poſtquam ſpinas ſuas produxerunt, ſi quis comminuat, comminutaſque in mare projiciat, fragmenta illa alibi ſparſa rurſum coire atque vniri, & ſuam quæque affinem partem recognoſcere, applicitaque coaleſcere. Terreſtris echinus, quando capitur, protinus pellem ſuam commingit, ſicque illam, ad multa alioqui, vt videtur, aptam, inutilem reddit. Marinus echinus ſtomacho conducit, eumque euſque cibi inappetentem & ad quidlibet faſtidientem corroborat. Vtilis eſt & veſicæ exonerandæ. Si illo corpus ſcabie laborans inungas, ſanum reddit eo morbo hactenus detentum. Cum conchis ipſis crematus, vulnera putrefacta emundat. Terreſtris autem echini exuſti cinis cum pice admixta, & partibus quæ pilorum profluuio laborant inuncta, vt aliquid iocer, fugitiuos illos facit renaſci. Eadem cum vino pota, renibus prodeſt. Seruat & aqua ſub cute laborantes. Terreſtris echinus iam capiendus ſeipſum conuoluens incomprehenſibilem reddit. quin & halitum ſuum comprimit, & immobilis iacens, mortuum ſe eſſe fingit.

45. *Hoſtium dona non dona, neque vtilia.*] Clarum de quo dicatur. Eſtque apud Sophoclem.

46. *Habemus auxiliatorem Deum Vulcanum.*] De ijs, qui ſperant per ignem ſe ſuos hoſtes ſuperaturos.

47. *Habemus.*

47. *Habemus canem mendico auxiliantem.*] In eos, qui priuatis suis rebus confidunt; cùm tamen ab ipsis sibi insidiæ struantur.

48. *Habet & musca splenem, & formica bilem.*] De rebus contemptibilibus.

49. *Vt lapis te sequatur, annitere.*] De ijs, qui res factu impossibiles aggrediuntur.

F.

50. Zaleuci lex.] De rigidis. Zaleucus enim Locrorum legislator seuerissimus. Huic similis: *Tenedia bipennis.*

51. *Iupiter aquilam elegit.*] De ijs, qui vtilia & pulchra eligunt. Fertur enim, quòd cùm Iupiter nasceretur, aquila quoque fuerit progenita, & in bello contra gigantes aduolarit, tanquam suppetias latura: hincque factum vt in distributione auium Iupiter aquilam elegerit; cui & imperat, & nuntio ad illos vtitur, quos præeminentia aliqua dignos iudicauerit.

52. *Crobuli iugum.*] De meretricibus: ille enim accusatus fuit, quòd leno cùm esset, duo scorta haberet. Alij de ijs, qui nimia improbitate vterentur, accipiunt.

53. *Iupiter, licet serò, diphtheram inspexit.*] Quòd non sit improuidus. Aiunt enim, Iouem in diphthera hominum facta inscribere. De ijs autem dicitur, qui tandem, licet admodum serò, scelerum suorum pœnas luunt.

54. *Feruet olla, viuit amicitia.*] De ijs, qui cibo illecti amicitiam ineunt.

55. *Zenone continentior.*] Ille enim exactam & tenuem victus rationem habuit, adeò vt in parœmiam abierit. Septuaginta enim sex annos cùm vixisset, mortuus

47. Ἔχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα.] Ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκείοις θαῤῥούντων, ὑπ᾽ ἐκείνων δὲ ἐπιβουλευομένων.

48. Ἔχει καὶ μυῖα σπλῆνα, ἔχει καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.] Ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

49. Ἕψεσθαί σοι πειρῶ λίθον.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

Z.

50. ΖΑλεύκου νόμος.] Ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκρῶν νομοθέτης ὠμότατος. Ὅμοιον τῷ· Τενέδιος πέλεκυς.

51. Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο.] Ἐπὶ τῶν λυσιτελῆ καὶ καλὰ ἐκλεγομένων· λέγεται γὰρ, κατὰ τὴν τοῦ Διὸς γέννησιν τὸν ἀετὸν γεννηθῆναι· ἐν δὲ τῇ πρὸς γίγαντας μάχῃ παραστῆναι· διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν, Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο· ᾧ καὶ προστάσσει καὶ ἀγγέλῳ χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοῖ.

52. Ζεῦγος Κροβύλου.] Λέγεται ἐπὶ πόρνων· οὗτος γὰρ δύο ἔχειν κατηγορεῖτο πορνοβοσκὸς ὢν ἑταίρας· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ χρωμένων.

53. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.] Ὅτι οὐκ ἀπρονόητος· τὸν γὰρ Δία φασὶν εἰς διφθέρας τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις γράφειν· λέγεται ἐπὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων.

54. Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.] Ἐπὶ τῶν δείπνῳ συνιόντων εἰς φιλίαν.

55. Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.] Οὗτος γὰρ ἀκριβῆ δίαιταν εἶχε καὶ λιτὴν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι· ἑβδομήκοντα γὰρ πρὸς τοῖς ἓξ βιοὺς ἔτη, κατέ-

κατέστρεψε τὸν βίον, ἄνοσος καὶ ὑγιὴς διατελέσας.

56. Ζηλῶν ὄψον, θοιμάτιον ἀπώλεσα.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

57. Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.] Ὁ Ἡρακλῆς συμπλέων τοῖς Ἀργοναύταις, περί τινα κρήνην ἀποστέλλει τὸν Ὕλαν ὑδρευσόμενον. Νηρηΐδες δὲ τὸν νεανίαν λαβοῦσαι τοῖς ὕδασι, ἀπεθέωσαν. Ἡρακλῆς δὲ, μηκέτι τοῦ μειρακίου ὑποστρέφοντος, πᾶσαν ὕλην καὶ κρήνην περιτρέχων, τὸν οὐ παρόντα ζητῶν κατεφαίνετο· περὶ οὗ φησι καὶ Θεόκριτος·

Κὤχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς, ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν.

58. Ζωπύρου τάλαντα.] Κρατῖνος φησὶ Ζώπυρον Πέρσην ὄντα, ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ, μαστιγῶσαι ἑαυτόν· καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀποστερήσαντα, εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· καὶ ἐκ μεταφορᾶς εἰπεῖν, τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.

59. Ζωὴ πίθου.] Ἐπὶ τῶν μετρίως ζώντων· Ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἡδίστη διατριβή.

60. Ζώνη περίβαλε τὴν γαστέρα.] Ἐπὶ τῶν εἴτε ἰσχνῶν, εἴτε παχέων· οἱ γὰρ Ἴβηρες ὅ,τι ἂν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐξυφάνωσιν ἢ νήσωσιν, ἐν τῷ κοινῷ δεικνύουσι· χειροτονητοὶ δέ τινες ἄνδρες, κρίνουσι τὰ ἔργα τῶν γυναικῶν· καὶ τὴν πλεῖστα ἐργασαμένην προτιμῶσιν· Ἔχουσι δὲ καὶ μέτρον τι ζώνης, ᾗ τὴν γαστέρα ἂν μὴ περιλαβεῖν δυνηθῶσιν, αἰσχρὸν ἡγοῦνται.

61. Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.] Ἀντὶ τοῦ, τὸ δίκαιον μὴ παραβαίνειν.

62. Ζωὸς γένησῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

eſt; ad finem vſque vitæ morbi expers ſanuſque perſiſtens.

56. *Obſonium quærens, tunicam amiſi.*] De infortunatiſſimis.

57. *Qui non adeſt fruſtrà aduocas.*] Hercules cum Argonautis nauigans, Hylam ad fontem quendam aquatum mittit. Nereïdes autem adoleſcentulum acceptum intra aquas, in Deum conuerterunt. Hercules verò illo non redeunte, totum nemus & fontem circumcurſans, non apparentem quæſiuit; de quo ait Theocritus:

Ibat flauus Hylas, latices in prandia latum.

58. *Zopyri talenta.*] Cratinus ait, quòd cùm eſſet apud Philippum Perſam, ob affectum quem erga regem gerebat, quo illi gratificaretur, ſeipſum verberibus affeciſſe, & naſo auribuſque priuaſſe: ſicque Babylonem ingreſſum, fideque propter hanc corporis mutilationem ſibi comparata, vrbem cepiſſe. Tranſlatitiè que dictum, talenta & ſtateres, pro factis operibuſque.

59. *Vita doliaris.*] De ijs, qui moderatè viuunt. A Diogene philoſopho, cui dolium ſuauiſſima habitatio.

60. *Zona ventrem circumcinge.*] De exilibus, ſiue etiam craſſis. Iberi enim, quidquid vxores ipſorum texuerint aut neuerint, publicè oſtendunt. Viri autem quidam ad id delecti, de operibus fœminarum diiudicant; & quæ plurimùm confecerit, præ alijs honorant. Habent & menſuram quandam zonæ, quibus ſi ventrem cingere non poſſint, turpe arbitrantur.

61. *Stateram ne tranſgrediare.*] Pro eo, quod eſt, Iuſtitiam ne tranſilias.

62. *Reddere ſaluus, cæpe duntaxat cape.*] In eos, qui ex parua cauſa magnum gloriæ fructum percipiunt.

63. *Viuimus non vt volumus, sed vt possumus.*] De ijs, qui non viuunt pro sua voluntate.

H.

64. S*Cytharum oratio.*] In eos, qui apertè alicui malè precantur. Tale quid enim Dario Persæ responderunt.

65. *Aphya ignem.*] De rebus quæ citò perficiuntur & absoluuntur: eò quod aphya citò coquatur.

66. *Currus bouem.*] Scilicet, trahit. De ijs qui præposterè aliquid agunt.

67. *Seu dolo, seu vi: seu clàm, seu prorsus apertè.*] Antigonus interrogatus, quomodo quis hostes suos aggredi deberet? hoc versu respondit.

68. *Carnes edendæ, aut non edendæ cochleæ.*] Testudinis caro, pauca comesta, ventris tormina excitat, multa verò, purgat. Vnde & parœmia de ijs, qui cùm militiam detrectent, militant tamen. Aiunt autem Terpsionis esse.

69. *Oratio breuis par est silentio.*] Lycurgi apophthegma.

70. *Camelus cornua desiderans, etiam aures perdidit.*] In eos, qui cùm aliena appetant, etiam quæ habent propria amittunt.

71. *Canis in præsepi.*] In eos, qui bonis suis aut diuitijs nec ipsi vtuntur, nec alijs vti permittunt. Eò quòd canis in præsepi nec ipse auenam comedere præsumat, neque equo deuorandam concedat.

72. *Malum iudicium omnis mali causa.*] Iamblichi sententia.

73. *Aut florem cucurbitæ, aut cu-*

63. Ζῶμεν, οὐχ' ὡς θέλομεν ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

Η.

64. Η ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.] Ἐπὶ τῶν οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Πέρσαι.

65. Ἡ ἀφύη πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων· παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἑψεῖται.

66. Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν.] Λείπει τὸ, ἕλκει. Ἐπὶ τῶν ἀντεστραμμένως τι ποιούντων.

67. Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίῃ· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.] Ἀντίγονος ἐρωτηθεὶς, Πῶς ἄν τις ἐπιθοῖτο τοῖς πολεμίοις; εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος.

68. Ἡδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.] Τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀποδυόντων μὲν πρᾶγμα, στραγγευομένων δέ· φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

69. Ἡ βραχυλογία ἐγγύς ἐστι τοῦ σιγᾶν.] Λυκούργου τὸ ἀπόφθεγμα.

70. Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων, καὶ τὰ ὦτα προσαπώλεσεν.] Ἐπὶ τῶν τὰ ξένα ἐπιθυμούντων, καὶ προσαποβαλλόντων τὰ ἴδια.

71. Ἡ κύων ἐν φάτνῃ.] Πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους μήτε ἐῶντας· παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐσθίει μένουσα ἐν φάτνῃ, καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ.

72. Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἴτιον.] Ἰαμβλίχου γνώμη.

73. Ἢ κρίνον, ἢ κολοκύντην.] Τὸ

τῆς κολοκύντης αὐτὸς καλεῖται κρίνον· ἔταξαν οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην, ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς.

74. Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπηκι μαρτυρεῖ.] Ἐπὶ τῶν δεικνυόντων ἀπὸ μικρᾶς πράξεως τὸ ἦθος. ὡς, Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα. Ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκεις τὸν ἄριστον. Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τῆς ὄψεως. Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα. Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.

75. Ἡλικίαν σὴν οὐκ ἔχω.] Ἐπὶ τοῦ καταφρονοῦντός τινος ὡς ἀνοήτου.

76. Ἢ λέγε τὶ σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.] Παραινετική.

77. Ἡ Λύκου δεκάς.] Ὁ Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, ἥρως μορφὴν ἔχων θηρίου.

78. Ἧλιξ ἥλικα τέρπει.] Παλαιὸς λόγος· ἡ γὰρ ἰσότης τοῦ χρόνου, φησὶν ὁ Πλάτων, ἐπὶ ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα, δι' ὁμοιότητα φιλίας παρέχεται.

79. Ἡλίῳ φῶς δανείζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

80. Ἧλος τὸν ἧλον, καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσε.] Ἐπὶ τῶν ἰωμένων δι' ἁμαρτήματος ἁμάρτημα.

81. Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης.] Ἄδωνις γάρ τις Πραξίλλης υἱὸς ἀποθανὼν, καὶ ἐρωτηθεὶς πρὸς τῶν ἐν ᾅδου, τί κάλλιστον ἄνω καταλιπεῖν; ἀπεκρίνατο, Ἥλιον, σελήνην, σῦκα, καὶ μῆλα· ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος, ταῦτα ἐξισῶν τῷ ἡλίῳ. ὁμοία τῇ, Ἀνόητος Αἰβύκου καὶ Κορύκου καὶ Μελιτίδου.

82. Ἡμένη πελειάς.] Ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων τιθεμένη. Αἱ περιστεραὶ ἐν μὲν ταῖς πόλεσι τοῖς ἀνθρώποις συναγελάζονται καὶ εἱλοῦνται περὶ τοῖς ποσὶν, ἐν δὲ

curbitam.] Cucurbitæ flos vocatur κρίνον. Posuerunt igitur hoc quidem pro mortuo, illam verò pro sano ac valente.

74. *Cauda vulpi testimonium fert.*] De ijs, qui actione quapiam leui mores & ingenium suum produnt. Sicut illud, *Ex limbo telam, Ex gustu prandium agnoscis. Aethiopem ex aspectu, Ex vnguibus leonem, Ex fructu arborem.*

75. *Aetatem tuam non habeo.*] De illo qui alteri tanquam fatuo illudit.

76. *Aliquid silentio melius loquere, aut tace.*] Admonitoria.

77. *Lupi decas.*] Lycus Athenis in foro heros formam feræ habens.

78. *Aequalis æqualem delectat.*] Vetus dictum. Temporis enim æqualitas, ait Plato, ad æquales oblectationes ducens propter similitudinem, amicitiam conciliat.

79. *Soli lumen mutuaris.*] De impossibilibus.

80. *Clauus clauum, & palus palum excussit.*] De ijs, qui peccatum peccato sanant.

81. *Stupidior Adonide Praxelles filio.*] Adonis enim quidam Praxelles filius iam mortuus, interrogatus à Plutone, quid pulcherrimum in terra reliquisset? respondit, Solem, lunam, ficus, poma. Hinc stupidus habitus, quod ista cum sole coæquasset. Similis illi: *Stupidior Aebyco, & Coryco, & Melitide.*

82. *Columba sedenti.*] De simplicissimis ponitur. Columbæ, in vrbibus hominum sese cœtui aggregant, & ante illorum pedes versantur: in locis vero desertis, ab

ab ijsdem fugiunt. Fidunt enim multitudini, tanquam nihil per illam tristius perpessuræ; vbi verò aucupes & insidiatores aduersus ipsas sunt comparati, non amplius sine metu habitant. Et palumbium quidem aiunt marem ac fœminam semel perfecto coniugio copulatos, continuò inuicem adhærere, & temperantia illa coniugali seruata, neutram aliquod veneris consortium appetere. Quòd si tamen facere contingat, marem illum cognatæ aues discerpunt: fœminam autem fœminæ. Hæc verò inter illas lex etiam ad turtures transit.

83. *Aut manentem mori, aut vincere oportet.*] De magnanimis.

84. *Mulus clitellarius.*] De hominibus nullius pretij.

85. *Nos decem Rhodij, decem naues.*] De iactabundis.

86. *Exscripsit ecquis dictionem Morsimi?*] De abiectis & infamibus.

87. *Purges nisi molasque, non edes piger.*] De ijs, qui per laborem, necessarium sibi victum acquirunt.

88. *Fuit & mihi aliquando prora & puppis.*] De ijs, qui aliquando varijs in rebus fortunati fuerunt.

89. *Spartam quam nactus es, exorna.*] Admonet, ne quis ad ea quæ supra dignitatem suam sunt, prosiliat.

90. *Balba non credit.*] In eos, qui defectus suos contegere præsumunt.

91. *Panagæa Diana.*] De erronibus & instabilibus: quòd Dea illa circumire & errare feratur.

92. *Hercules hospitio excipitur.*] De ijs, qui cunctantur. Nam ita faciunt qui Herculem excipiunt hospitio, quòd vir sit multi cibi.

τοῖς ἐρήμοις χωρίοις ἀποδιδράσκουσι· θαῤῥοῦσι μὲν γὰρ τοῖς πλήθεσιν, ὡς οὐδὲν πείσονται δυσχερές· ὅπου δὲ ὀρνιθοθῆρες καὶ ἐπιβουλευταὶ κατ᾽ αὐτῶν, ἄτρεστα οἰκοῦσιν οὐκέτι. καὶ τὰς φάττας δέ φασι, τὸν ἄῤῥενα καὶ τὸν θηλυκὸν συνδυασθέντας, καὶ οἱονεὶ συμπεράσαντας, εἰς γάμον ἀλλήλων ἔχεσθαι, καὶ σωφρονεῖν, καὶ οὐκ ἂν ὀθνείου λέχους οὐθ᾽ ἕτερος ἅψεται. ἐὰν δὲ ἐπιφθαλμίσωσιν ἑτέροις, τὸν μὲν ἄῤῥενα οἱ ὁμογενεῖς διασπῶσιν· αἱ θήλειαι δὲ τὸν θηλυκόν. Οὗτος ἄρα νόμος καὶ ἐς τὰς τρυγόνας ἀφικνεῖται.

83. Ἢ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾶν.] Ἐπὶ τῶν εὐψύχων.

84. Ἡμίονος κανθήλιος.] Ἐπὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων.

85. Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων· τοῦτο δὲ εἶπε ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπτόλεμον.

86. Ἦ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο;] Ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ διαβεβλημένων.

87. Ἢν μὴ καθάρῃς καὶ ἀλέσῃς, οὐ φάγῃς.] Ἐπὶ τῶν σὺν μόχθῳ πορίζομένων τὴν ἀναγκαίαν τροφήν.

88. Ἦν ποτε κἀμοὶ πρῶρα καὶ πρύμνη.] Ἐπὶ τῶν ἐν διαφόροις πράγμασί ποτε εὐτυχούντων.

89. Ἣν ἔλαχες Σπάρτην, ταύτην κόσμει.] Παραινεῖ γὰρ, μὴ τοῖς ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπηδᾶν.

90. Ἡ ψελλὴ οὐ πιστεύει.] Ἐπὶ τῶν κρύπτειν πειρωμένων τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα.

91. Ἡ Παναγαία Ἄρτεμις.] Ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πενήτων. Παρόσον καὶ ἡ θεὸς ἀγείρειν καὶ πλανᾶσθαι λέγεται.

92. Ἡρακλῆς ξενίζεται.] Ἐπὶ τῶν βραδυνόντων· οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν Ἡρακλῆν βραδύνουσι· πολυφάγος γὰρ ὁ ἀνήρ.

92. Ἡρα-

93. Ἡράκλειος νόσος.] Ἡ ἱερά· εἰς ταύτην γὰρ περιέπεσεν Ἡρακλῆς.

94. Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμβάτων.

95. Ἡράκλεια λουτρά.] Ἐπὶ τῶν δῶρα λαμβανόντων. κατὰ δωρεὰν γὰρ ὁ Ἥφαιστος ἀνέδωκε λουτρὰ τῷ Ἡρακλεῖ.

96. Ἡρακλέως λίθος.] Ταύτην ἔνιοι μαγνίτην λέγουσι.

97. Ἡράκλειος ψώρα.] Ἡ Ἡρακλείων θερμῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν· τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλαχῇ ἀνῆκε θερμὰ λουτρὰ ἡ Ἀθηνᾶ.

98. Ἦσαν πότ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ εὐπόρων γεγονότων.

99. Ἢ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον.] Πυθαγόρου.

100. Συλοσῶντος χλαμύς.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος, ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

93. *Herculeus morbus.*] Hoc est, sacer: in illum enim Hercules incidit.

94. *Hercules & simia.*] De dissidentibus inter se.

95. *Herculana balnea.*] De ijs, qui munera accipiunt. Muneri enim Vulcanus Herculi balnea dedit.

96. *Heracleus lapis.*] Hunc quidam magnetem vocant.

97. *Herculana scabies.*] Quæ Herculis thermis indiget vt curetur. Nam Herculi multis in locis Vulcanus calida balnea permisit.

98. *Fuere quondã strennui Milesij.*] De ijs, qui aliquando facultatibus præstiterunt.

99. *Aut opportunum silentium, aut sermonem vtilem habe.*] Pythagoræ monitum.

100. *Sylosontis chlamys.*] In illos, qui propter vestes superbiunt. Hic etenim cùm Dario adhuc priuato & ignoto tunicam suam obtulisset, regresionem in Samum obtinuit.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι.

1. Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.] Πρὸς τοὺς ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

2. Ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος.] Ἐπὶ δούλων ἢ θεραπόντων ἑπομένων τοῖς δεσπόταις.

3. Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων· τὸ μὲν τρὶς ἓξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὴν ἧτταν· πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις.

4. Ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα.] Τῶν εἰς Σικελίαν στρατευσάντων, οἱ

CENTVRIA X.

1. *Morus moro purgatur.*] De ijs, qui ex semetipsis fructus aut vtilitatis quidpiam percipiunt.

2. *Victus es ab aliquo gallo gallinaceo.*] In seruos famulosque qui dominum suum sequuntur.

3. *Aut ter sex, aut tres tesseræ.*] De periclitantibus: nam illud ter sex, omnimodam victoriam significat; porrò tres tesseræ amissionem certaminis: olim enim tribus vtebantur in lusu tesseris.

4. *Aut obijt, aut docet litteras.*] Eorum qui in Sicilia militauerant pars capti & in seruitutem acti, pars redempti

P 3 fuerunt:

fuerunt: qui ergo mortem effugerant, hoc dicto vtebantur.

5. *Phani ianua.*] Phanum aiunt publicum fœneratorem fuisse, aliàs autem cæcum: ianuam verò conclauis eius, vbi pecuniam suam habebat, constructam fuisse, vt sine strepitu nemo aperiret. Alios autem dicere aiunt, quòd cùm vxor eius mœcharetur, ita cubiculi sui ianuam fecisse, vt sine strepitu recludi non posset: illa autem adulterum nihilo seciùs per tectum ad se recipiente; vicinos illum irridentes, de ijs qui frustra quidpiam custodirent, Phani ianuam esse dixisse.

6. *Modestiùs de se sentire, aut plus virium habere oportet.*] Euripidis.

7. *Vulcanium vinculum.*] De rebus quas effugere nequimus.

8. *Vna auri capiet Spartam vesana cupido.*] In eos, qui ex omni re lucrum captare nituntur. Respondit enim Apollo Spartiatis, tum perituros, quando argentum & aurum in pretio essent habituri.

9. *Aurora videns noctis opera, ridet.*]

μὲν ἐλήφθησεν αἰχμάλωτοι, οἱ δ' ἀπώλοντο· οἱ οὖν διαφυγόντες ἔλεγον τοῦτο.

5. Ἡ Φανοῦ θύρα.] Τὸν Φανὸν φασὶ, δήμου ὀβολοστάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ἐπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμιείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἣν οὐκ ἄν τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐνίους δὲ λέγειν, ὡς μοιχευομένης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς τὴν αὔλιον θύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχὸν, χλευάζοντας τοὺς γείτονας, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν, τὴν Φανοῦ θύραν εἶναι λέγειν.

6. Ἢ φρονεῖν ἔλασσον ἢ δύνασθαι δεῖ μεῖζον.] Εὐριπίδου.

7. Ἡφαίστειος δεσμός.] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

8. Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν πειρωμένων· ἔφησε γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.

9. Ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα, γελᾷ.]

Θ.

10. T*Hamyris insanit.*] De ijs, qui licet prudenter quidpiam & prouidè agant, insanire tamen videntur. Thamyris enim cùm cerneret famulum à domino suo vapulare in templo, nulla templi habita reuerentia, opibus suis distributis peregrè abijt: quod qui conspiciebant, Thamyrim insanire aiebant.

11. *Confide, multum iustitia potest.*] Moscionis monitum.

12. *Confide verum proloquens, nunquam cades.*] Euripidis.

13. *Mortem pardalis effingit.*] In

Θ.

10. ΘΑ'μυρις μαίνεται.] Ἐπὶ τῶν συνετῶς βιούντων, δοκούντων δέ τισι μαίνεσθαι. Θάμυρις γάρ τις ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην παρὰ δεσπότου αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ μὴ τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντος, τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δοὺς, ἀπεδήμησεν, ὃν ὁρῶντες ἔλεγον, μαίνεται Θάμυρις.

11. Θάρσει, τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα.] Μοσχίωνος ἡ ὑποθήκη.

12. Θάρσει λέγων τἀληθὲς, οὐ σφαλῇ ποτέ.] Εὐριπίδου.

13. Θάνατον παρδάλειον ὑποκρίνεται.]

τη.] Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ διαφθειρόντων τινὰς πανουργίαις· οἱ γὰρ ἐν τῇ Μαυρουσίᾳ γῇ πίθηκοι τὴν ἐκ τῆς παρδάλεως ἐπιβουλὴν φυλαττόμενοι, ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναθέουσι, καὶ ἐκεῖ κάθηνται· ἦν δὲ ἄρα πάρδαλις καὶ τοῦ πιθήκου σοφώτερον· οἵας γοῦν ἐπ' αὐτοῖς παλαμᾶται καὶ ῥάπτει τὰς πάγας· ὅπου τὸ πλῆθος πιθήκων κάθηται, ἐνταῦθα ἐλθοῦσα ἑαυτὴν ὑπέρριψε τῷ δένδρῳ· καὶ κεῖται κατὰ τοῦ δαπέδου ὑπτία, καὶ τὴν μὲν γαστέρα διώγκωσε, παρῆκε δὲ τὰ σκέλη, τὼ δὲ ὀφθαλμὼ κατέμυσε· πιέζει γε μὴν καὶ συνέχει τὸ ἄσθμα, καὶ κεῖται νεκρὰ δή· οἱ δ' ἄνωθεν ἐχθίστην ἰδόντες, τεθνάναι νομίζουσιν αὐτήν, καὶ ὃ μάλιστα βούλονται τοῦτο καὶ οἴονται· οὐ μὴν θαῤῥοῦσιν ἤδη· ἀλλὰ ἐς πεῖραν καθιᾶσιν. ἕνα γὰρ ἑαυτῶν τὸν δοκοῦντα ἀδεέστερον πέμπουσι κατασκεψόμενον τὸ τῆς παρδάλεως πάθος· ὁ δὲ κάτεισιν οὐ παντελῶς ἀδεής· ἀλλὰ ὀλίγον καταδραμών, εἶτα ὑπέστρεψε τοῦ φόβου ἀνασείλαντος αὐτόν· καὶ κατῆλθε πάλιν· καὶ πλησίον ἀλώμενος ἀνεχώρησε· καὶ τὼ ὀφθαλμὼ κατεσκέψατο· καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἄσθμα εἰ μεθίησιν ἐξήτασεν· ἡ δὲ ἀτρεμοῦσα καὶ μάλα ἐγκρατῶς ἐνέθησιν οἱ τὸ κατὰ μικρὰ ἀδεές· προσελθόντες δὲ καὶ μένοντος ἀπαθοῦς, καὶ οἱ μετέωροι πίθηκοι θαῤῥοῦσιν ἤδη, καὶ καταβαίνοντες περιέρχονταί τε καὶ περιχορεύουσιν αὐτήν· εἶτα ἐμπηδήσαντες καὶ ἐπιβαίνοντες κατεκυβίστησαν καὶ κατωρχήσαντο κέρτομόν τινα καὶ πιθήκοις πρέπουσαν ὀρχηστικήν· καὶ ποικίλως ἐνυβρίσαντες, ἣν ἔχουσιν ὡς ἐπὶ νεκρῷ χαρὰν ἐμαρτύραντο. ἡ δὲ ὑπέμενε πάντα, μὴ δεομένη εἰπεῖν, τέτλαθι κραδίη· εἶτα ὅταν ἐννοήσῃ κεκμηκέναι ὑπὸ τῆς χορείας αὐτοὺς καὶ τῆς ὕβρεως, ἀδοκήτως ἐπιπηδήσασα, τοὺς μὲν τοῖς ὄνυξι, διέξηνε, τοὺς δὲ τοῖς ὀδοῦσι διεσπάσατο, καὶ τὴν ἐκ τῶν πολεμίων παιδιάν τε καὶ πανδαισίαν ἀφθονωτάτην ἔχει.

eos, qui lædunt seu etiam perdunt quosdam suis technis. Nam simij in Mauritania quando pardaliũ insidias declinare & effugere volunt, arbores saltu conscendunt, ilicque consident. Est autem pardalis simio longè astutior: huiusmodi enim ipsi laqueos machinatur, & taliter insidias struit. Si quando simiorum cateruam alicubi esse cognouerit, eò sese conferens, seipsam sub arbore projicit & prosternit, & in solo supina iacet, ventre altiùs elato, extensis cruribus, oculis clausis, halituque retento, quasi planè mortua esset. Illi desuper inimicissimam bestiam intuentes, mortuam illam existimant; quodque maximè cupiunt, hoc etiam ita esse arbitrantur: non tamen adhuc plenè fidunt, sed eius rei experimentum petunt: vnum ex suo numero, qui videtur omnium maximè intrepidus & audacissimus, mittunt, pardalis casum qui inspiciat. Ille descendit, non prorsus sine metu, sed sensim accurrens: deinde reuertitur, timore ipsum retrahente: tum rursum descendit, & & propè oberrans, vbi oculos considerauit, & num spiritum halitumque emittat explorauit, recedit. Illa autem quietè cubans, & valdè se continens, paulatim simio isti fiduciam indit. Adeunte igitur illo, & iam impunè manente, etiam superiores simiæ fiduciam capiunt, & descendentes circumeunt illam, & choreas ducunt, deinde insilientes, sublatisque pedibus in caput se demittunt: & tripudium quoddam amarum & simijs dignum saltant, varieque pardali illudentes, lætitiam, quam ob extinctam illam scilicet conceptam habent, testantur. Illa autem omnia tolerat, non opus habens dicere, Perfer, ô cor. Posteà vbi à tripudio illo & illusione fessos iam esse intelligit, inexpectato insiliens, hos vnguibus, illos dentibus discerpit & dilaniat, conuiuiumque solenne lautissimumque ex suis sibi hostibus parat.

14. *Maris aquam ex cauerna.*] De ijs, qui rebus magnis exiguas & viles ambitiosè comparant.

15. *Sperandum Batte est, melior cras forsan erit res: Spes est in viuis, non est spes vlla sepultis. Nunc clarus splendet, nunc Iuppiter imbre nigrescit.*] Theocriti.

16. *Deo volente nil quit æmulatio, Et non volente nil potest vllus labor.*] Democriti.

17. *Thessalicum commentum.*] De machinarum architectis & inuentoribus. Thessalus enim quidam ob machinam quandam bellicam inuentam, in admiratione fuit.

18. *Ipsum timorem sana, & non timebis paupertatem.*] Hypsæi.

19. *Thasus bonorum.*] De ijs, qui se quempiam diuitem reddituros promittunt splendidumque.

20. *Citius sub axilla quinque ceruos celaueris, quam vnum cinædum.*] De impudentibus.

21. *Marinus cùm sis, ne terrestris fias.*] De ijs, qui proprio vitæ instituto relicto, quæ nihil ad se pertinent, persequuntur.

22. *Theagenis facultates.*] In eos, qui cùm pauperes sint, tamen esse negant. Ille enim cùm pauper esset, diuitem sese esse ferebat.

23. *Nempe otiosis nullus adsistit Deus.*] Sophoclis sententia.

24. *Thessala mulier.*] De veneficis.

25. *Deus impudentia.*] De ijs, qui ex impudentia lucrum capiunt.

26. *Mortalibus benè esse, munus est Dei.*]

27. *Thessalicæ alæ.*] De ijs, qui subitò vestes sibi injiciunt: nam Thessalicæ vestes alatæ erant.

14. Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

15. Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον· Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι ἢ θανόντες· Χ' ὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.] Θεοκρίτου.

16. Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος· Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.] Δημοκρίτου.

17. Θετταλικὸν σόφισμα.] Ἐπὶ τῶν μηχανοποιῶν. Θετταλὸς γάρ τις εὑρὼν ἐν μάχῃ μηχανὴν, ἐθαυμάσθη.

18. Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πενίαν.] Ὑψαίου.

19. Θάσος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν δεῖξαι τινὰ ἐπαγγελλομένων.

20. Θᾶττον ὑπὸ μάλης πέντ' ἐλάφους κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον.] Ἐπὶ τῶν ἀναισχύντων.

21. Θαλάττιος ὢν, μή πως χερσαῖος γένῃ.] Ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν ἐπιχειρούντων.

22. Θεαγένους χρήματα.] Ἐπὶ τῶν ἀπηρνημένων πτωχῶν. Οὗτος γὰρ ὢν πένης, ἔλεγεν ἑαυτὸν εἶναι πλούσιον.

23. Θεός τε τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.] Σοφοκλέους ἡ γνώμη.

24. Θετταλικὴ γυνή.] Ἐπὶ τῶν φαρμακίδων.

25. Θεὸς ἡ ἀναίδεια.] Ἐπὶ τῶν ἀναισχυντίᾳ ὠφελουμένων.

26. Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχεῖν βροτούς.]

27. Θετταλικὰ πτερά.] Ἐπὶ τῶν παραχρῆμα ἐσθῆτας ἐνειμένων· αἱ γὰρ θετταλικαὶ ἐσθῆτες, πτερωταὶ ἦσαν.

28. Θεῶν

28. Θεῶν ἀγορά.] Ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.

29. Θηρικλεῖος φίλος.] Ἐπὶ τῶν μεθυόντων· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· Ὁ γὰρ Θηρικλῆς πρῶτος εὗρε τὸ ἔκπωμα, ὥς φησιν Εὔβουλος. Καθαρώτερος δὲ τῶν κεραμέων εἰργάσμην, ἢ Θηρικλέους τὰ ἐκπώματα.

30. Θηραμένης ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν πανούργων.

31. Θυμοῦ λόγος ἰατρός.]

32. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμων.

33. Θρὶξ ὕστριχος.] Ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων· ὀνύχων ἀκμαῖς, καὶ ὀδόντων διατομαῖς θαρροῦσι καὶ ἄρκτοι καὶ λύκοι καὶ πάρδοι καὶ λέοντες· τὴν δὲ ὕστριχα ἀκούω, ταῦτα μὲν οὐκ ἔχειν· οὐ μὴν ὅπλων ὑπὸ τῆς φύσεως ἀμυντηρίων ἀπολελεῖφθαι ἐρήμην· τοῖς γοῦν ἐπιοῦσιν ἐπὶ λύμῃ, τὰς ἄνωθεν τρίχας οἱονεὶ βέλη ἐκπέμπει· καὶ εὐστόχως βάλλει πολλάκις τὰ νῶτα φρίξασα, καὶ ἐκεῖναι γε πηδῶσιν, ὥσπερ ἔκ τινος ἀφιέμεναι νευρᾶς.

34. Θησεὺς Πειρίθουν.] Συναποκούεται τὸ φιλεῖ. Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀλλήλους φιλούντων.

35. Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.] Λέγεται διὰ τοὺς πρεσβυτέρους· ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσιν.

36. Θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.] Διὰ τὸ πλῆθος οἰκετῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων καὶ αὐτῶν.

37. Θυμόσοφός ἐστιν.] Ἐπὶ τῶν ὀξυμαθῶν καὶ εὐφυῶν.

38. Θυννίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, κεντεῖν. τριαίναις γὰρ τοὺς θύννους κεντοῦσιν. ἐξ οὗ καὶ Λουκιανὸς, θυννῶδες τὸ ἐνθύμημα, ἀντὶ τοῦ ἀπότομον καὶ σκληρόν. Φασὶ δ' ὅτι τῆς τῶν ὡρῶν μεταβολῆς ἔχουσιν αἴσθησιν οἱ θύννοι· καὶ ἴσασι τροπὰς ἡλίου

28. *Deorum cætus.*] De probis & iustis.

29. *Thericlij amicus.*] In ebriosos; accepto continente pro contento. Thericles enim primo inuenit poculum, vt ait Eubulus: Purior, inquit, quàm figulina vasa factus sum, aut Thericlis pocula.

30. *Theramenes vir.*] De vafris.

31. *Sermo iræ medicus.*]

32. *Thraces fœdera non norunt.*] De iniustis.

33. *Seta hystricis.*] De ijs, qui peritè iaculantur. Vnguium robore & dentium morsu fidunt vrsi, lupi, pardi, & leones. hystricem autem audio hæc non habere, non tamen armis quibus se tueatur, à natura destituitur. In hostes enim qui ipsam adoriuntur, superiores setas sæpiùs inhorrescente dorso, tanquam iacula dexterrimè emittit, volantque illæ tanquam neruo quopiam excussæ.

34. *Theseus Pirithoum.*] Subauditur, amat. De valdè se mutuò amantibus.

35. *Ira postremò senescit.*] Ob senes dicitur; quò enim magis ætate prouehuntur, eo iracundiores euadunt.

36. *Foras Cares, non ampliùs anthesteria.*] Propter multitudinem seruorum: quòd in anthesterijs ipsi quoque conuiuium agitarent.

37. *Animo solers est.*] De docilibus, & bonæ indolis.

38. *Thynnizare.*] Pro, pungere. Nam tridentibus thynnos pungunt: vnde & Lucianus, *Thynninum enthymema,* pro eo quod, est rigidum atque acre. Dicuntur autem thynni præsentire temporum mutationes. Sciunt etiam acutissimè solis conuersiones: neque in vllo indigent eorum opera, qui cœlestia se scire profi-

profitentur. Vbi enim illos hyemis principium deprehenderit, ibi libenter quiescunt: quòd autem altero tantum oculo prospiciant; etiam Æschylus testatur, dum ait: *Læuum oculum admouet thynni more.* Intrantes in pontum ad dextrum latus terram capiunt, in quam etiam intuentur: cùm autem rursum exeunt, secundùm terram quæ ex aduerso est, natant, corporis custodiam oculo quo prospiciunt, agentes.

ὀξύτατα· καὶ δέον τῶν τὰ οὐράνια εἰδέναι προσποιουμένων οὐδέν· ὅπου γὰρ αὐτοὺς χειμῶνος ἀρχὴ καταλάβῃ, ἀτρεμοῦσιν ἀγαπητῶς· ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶσι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ· λέγων, τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην. παριᾶσί τε εἰς τὸν πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν αὐτῶν πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν· ἐξιόντες τε αὖ, κατὰ τὴν ἀντιπέραν νέουσι, τῆς γῆς, ἐχόμενοι, τὴν φρουρὰν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὁρῶντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες.

I.

39. *Ialemo frigidior.*] Ialemum lamentationem esse aiunt. Fuisse enim aiunt Calliopes filium, infelicem, destitutum, orbatum.

40. *Alter Ianus.*] In illos, quibus binæ facies: talis enim Ianus.

41. *Talibus sermonibus delectatur.*] De ijs, qui animo quodammodo diffunduntur, & laudibus gaudent.

42. *Ecce Rhodus, ecce & saltus.*] Indicat, quòd omnis sermo sit superuacaneus, nisi prompta sit illius per facta comprobatio.

43. *Medela linguæ, ventris abstinentia.*]

44. *Sacra anchora.*] Magnum auxilium. Sacra anchora in naui vocatur, quæ quando maximum periculum imminet, extrema iacitur.

45. *Sacrilegus Deum veneratur.*] In eos, qui cùm furentur, tamen sacrificia pulchra faciunt.

46. *Ilias malorum inuasit.*] In eos, qui maximis in malis iactati sunt, vsurpatur.

47. *Veste ignem occultas.*] De impossibilibus.

I.

39. Ἰαλέμου ψυχρότερος.] Ἰάλεμον τὸν θρῆνόν φασι. λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης γενέσθαι· κακοδαίμονα, καὶ ὑστερούμενον, καὶ ὀρφανόν.

40. Ἴαννος ἄλλος.] Ἐπὶ τῶν διπροσώπων. τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἴαννος.

41. Ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῶν τοιούτων λόγων.] Ἐπὶ τῶν διαχεομένων τὴν ψυχὴν καὶ χαιρόντων ἐπαίνοις.

42. Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ πήδημα.] Ὅτι πᾶς λόγος περιττός ἐστιν· ἂν μὴ πρόχειρος ἡ ἀπόδειξις τοῦ πράγματος.

43. Ἴαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.]

44. Ἱερὰ ἄγκυρα.] Ἡ μεγάλη βοήθεια. ἄγκυρα ἐστὶν ἐν τῇ νηῒ, ἱερὰ καλουμένη, καὶ ὅτε μέγας καταλαμβάνει κίνδυνος, τελευταία βάλλεται.

45. Ἱερόσυλος θεοσεβεῖ.] Ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν, λειτουργείας δὲ καλὰς ποιουμένων.

46. Ἰλιὰς κακῶν ἐπῄει.] Ἐπὶ τῶν μεγίσταις συμφορῶν κεχρημένων λέγεται.

47. Ἱματίῳ πῦρ περιστέλλεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

48. Ἱματίσ-

48. Ἱματισμὸς Διονυσίου.] Ἐπὶ τῶν ἄχρηστα πεμπόντων. ταῖς γὰρ θυγατράσι τοῦ Ἀρχιδάμου ἱματισμὸν πολυτελῆ Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας πέμψαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι, φανῶσί μοι αἰσχραί.

49. Ἰνοῦς ἄχη.] Ἐπὶ τῶν ἄκρως δυστυχησάντων.

50. Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.] Στασίμου ἡ γνώμη τοῦ ποιητοῦ, ὅς οὕτω φησί· Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν Οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. Πλάτων δὲ διαφέρεται τούτῳ τῷ ποιητῇ, λέγων· Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ἔχει λέγειν, Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. ἐπὶ πλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς. Μόριον γὰρ αἰδὼς δέους, ὥσπερ ἀριθμοῦ περιττόν. ὥστε οὐχ' ἵνα περ ἀριθμὸς, ἔνθα καὶ περιττόν· ἵνα δὲ καὶ περιττὸν, ἔνθα καὶ ἀριθμός.

51. Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.] Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης.

52. Ἱππόλυτον μιμήσομαι.] Ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων.

53. Ἵππους εἰς λεῖον πεδίον.] Ἐπὶ τῶν ἐπί τι προχείρως ἐχόντων.

54. Ἵππους εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν.] Ταχύπρος γάρ ἐστιν ἐν προσομάλῳ τόπῳ.

55. Ἵππος με φέρει, καὶ βασιλεύς με τρέφει.] Κορραῖόν φασιν ὑπὸ Φίλιππον στρατευόμενον ἱππέα, τῆς μητρὸς δεομένης, αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῆς στρατείας, καὶ εἰπεῖν τοῦτο.

56. Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῇ.] Ὅπερ ἐστὶ, τοὺς εὐδαιμονοῦντας εἰς ἅπερ εὐδαιμονοῦσιν ἔργα.

57. Ἴσως Ἐριννῦς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.] Τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φασμάτων, τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει.

48. *Vestitus Dionysij.*]In eos, qui inutilia mittunt. Nam filiabus Archidami cùm Dionysius Siciliæ tyrannus vestitum sumptuosum misisset, non suscepit ille, addens; metuo, ne si filiæ induant, turpes mihi videantur.

49. *Inus dolores.*] De ijs,qui valdè acerba pertulerunt.

50. *Vbi enim timor, ibi & pudor.*] Stasimi poëtæ sententia: Iouem qui omnia fecit,omniaq; produxit, dicere nō vis,Vbi enim timor, ibi & pudor. Plato autem ab illo Poëta dissentit. Neque enim, inquit, rectè dicitur, Vbi timor, ibi & pudor: longè enim latiùs patet timor quàm pudor. Particula quippe tantùm illius est pudor, sicuti numeri impar:ita vt non vbi numerus, ibi & impar; vbi autem impar, ibi & numerus.

51. *Adde rotas vetulo leuiores vsque caballo.*] De ijs, qui ob senectutem otio indigent.

52. *Hippolytum imitabor.*] De ijs, qui casti esse volunt.

53. *Equos in planum campum.*] De ijs, qui expediti sunt & prompti ad rem quampiam.

54. *Equum in campum currere doces.*] Leuior enim est in loco æquali.

55. *Equus me portat, alit rex.*] Corræum aiunt suo Philippo equo militantem, hoc respondisse.

56. *Equites in campum prouocas.*] Hoc est, felices ad ea opera in quibus sunt felices.

57. *Fortassis est Erinnys ex tragœdia.*] Nam spectra quæ maximè sunt abominanda, tragœdis potissimùm conueniunt.

58. *Araneæ tela.*] De ijs, quæ celeriter diſſoluuntur ac corrumpuntur. Aranea autem, quæ & Phalanx dicitur, Erganæ Deæ munera non nouit. Quod autem ab illa conficitur, laqueus eſt, ac velut naſſa, ijs quæ incidunt capiendis (incidit autem tantum quantum ipſum textum admittere poteſt) hinc illi pabulum quod ad victum ſatis. Non ſolùm autem phalanx texit, & in opificio Mineruæ Erganæ ſolertiſſimæque & ipſa ſolers eſt; ſed etiam Geometriam callet. Nam & centri & circuli ex ipſo prodeuntis rationem obſeruat, & circumferentiam accuratè perficit: neque vſquam Euclide opus habet. Centro porrò inſidens medio, prædæ ſuæ inſidias locat. Eſt autem, vt quod videtur eloquar, non ſolum textrix proba, ſed & ſartrix benè inſtructa: Et quidquid generoſæ ipſius texturæ ſolertiæque in filis ſcitè diſponendis ruperis, illa reſarcit: ita vt, tanquam nihil damni fuiſſet illatum, integra prorſus appareat.

59. *Aequalitas bellum non parit.*]

60. *Aequalitas amicitia.*] Æqualitate amicitiam conciliari, & hoc dictum antiquum eſſe ac verum, Plato ait libro ſexto de legibus.

61. *Robur, murus, & arma, ſapientis eſt prudentia.*] Pythagoræ apophthegma.

62. *Piſcis à capite olêre incipit.*] De ijs, qui ſuperiores malos habent & magiſtratus peruerſos.

63. *Piſcem natare doces.*] De ijs, qui quidpiam alios docent quod iam anteà melius norunt.

58. Ἱστὸν ἀράχνης.] Ἐπὶ τῶν εὐκόλως διαλυομένων καὶ φθειρομένων. ὁ δὲ ἀράχνης λέγεται καὶ φάλαγξ· οὗτος δῶρα Ἐργάνης δαίμονος οὐκ οἶδε· τὸ δὲ γιγνόμενον αὐτῷ ταῖς πάγη ἐστὶ καὶ οἷον κύρτος τοῖς ἐμπίπτουσιν· ἐντεῦθεν ἔχει καὶ τὴν δαῖτα. ἐμπίπτει δὲ ὅσον καὶ τὸ ὕφασμα ἔχει, καὶ ἐκείνη δειπνεῖν ἀπόχρη. οὐ μόνον δὲ ἡ φάλαγξ ἐστὶν ὑφαντικὴ καὶ εὔχειρ κατὰ τὴν Ἀθηνᾶν τὴν Ἐργάνην τε καὶ πινυτὴν θεὰν, ἀλλὰ πέφυκε καὶ γεωμετρίαν δεινή· τὸ γοῦν κέντρον φυλάττει καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ κύκλον, καὶ τὴν περιφέρειαν ἀκριβοῖ ἰσχυρῶς· καὶ Εὐκλείδου δέεται οὐδέν· κάθηται δὲ ἐν τῷ κέντρῳ μέσῳ ἐλλοχῶσα τὴν ἑαυτῆς ἄγραν· ἔστι δὲ ὡς ἰδόντι εἰπεῖν καὶ ὑφάντρια γενναία καὶ ἀκεστικὴν εὐπάλαμος. καὶ ὅ,τι ἂν διαῤῥήξεις τῆς εὐπήνου τε καὶ εὐμίτου σοφίας ἐκείνης, ἤδη ἀνακεῖται, καὶ ἀπαθὲς καὶ ὁλόκληρον αὖθις ἀποδείκνυται.

59. Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.]

60. Ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.] Πλάτων φησὶ τὸν λόγον τοῦτον παλαιὸν εἶναι, καὶ ἀληθῆ, ἐν τῷ ϛʹ. τῶν νόμων.

61. Ἰσχὺς, καὶ τεῖχος, καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις.] Πυθαγόρου.

62. Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.] Ἐπὶ τῶν ἐπιστάτας φαύλους ἐχόντων.

63. Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν διδασκόντων τινὰς ἃ ἐπίστανται.

K.

64. MAli corui malum ouum.] Corax prudens admodum erat homo, & qui

K.

64. Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.] Κόραξ τις συνετὸς ἀνὴρ, κεχρῆσθαι πράγμασιν

μασιν ἱκανὸς, συνιδὼν, ὅτι οὐχ ὅμοιον τυράννῳ διακονεῖσθαι, καὶ δήμου γνώμην χειρώσασθαι, ἀπελθὼν συνέθηκε τέχνην περὶ προοιμίων καὶ διηγήσεων καὶ ἀγώνων καὶ ἐπιλόγων, δι' ὧν τὸν δῆμον ἔπεισεν. ἐντεῦθεν περιῄει βοῶν καὶ παρακαλῶν τὸν βουλόμενον μαθεῖν, ἐπὶ ῥητῷ μισθῷ χιλίων δραχμῶν· ὁ τοίνυν Σισίας προσῆλθε μαθεῖν, καὶ μαθὼν ἠγνωμόνησεν αὐτῷ περὶ τὸν μισθόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ συνέστη δικαστήριον· καὶ τῶν κριτῶν συνελθόντων, ἔφη ὁ Κόραξ διλημματίῳ χρησάμενος· ὡς εἰ μὲν νικήσει ὁ Σισίας, ὤφειλε παρασχεῖν· ὠφέληται γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσει, καὶ οὕτως ὤφειλε παρασχεῖν· ἡττήθη γάρ. Ὁ δὲ Σισίας πρὸς ταῦτα λέγων, ἀπεκρίνατο· ὡς εἰ μὲν νικήσω οὐκ ὤφειλον παρασχεῖν· νενίκηκα γάρ· εἰ δὲ μὴ νικήσω οὐκ ὤφειλον παρασχεῖν· οὐ γὰρ ὠφελήθην· ἀπορήσαντες οὖν οἱ δικασταὶ ἀνεβόησαν λέγοντες, Κακοῦ Κόρακος κακὸν ᾠόν· ἢ ὅτι τὸ ζῶον ὁ κόραξ ἄβρωτόν ἐστι καὶ τὸ ᾠὸν αὐτοῦ· ἢ ὅτι ὁ κόραξ ἤδη γέρων ὤν, ὅταν μὴ δύνηται τρέφειν τοὺς νεοττοὺς, ἑαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα· κἀντεῦθεν ἡ παροιμία· λέγεται δὲ τοῦτο περὶ κοράκων· ὅτι ὀρνίθων πολυκλαγγότατος καὶ πολυφωνότατός ἐστι· μαθὼν δὲ, ἀνθρωπίνην πρόεισι φωνήν. φθέγμα δὲ αὐτοῦ, παίζοντος μὲν, ἄλλο· σπουδάζοντος δὲ ἕτερον· εἰ δὲ ὑποκρίνοιτο τὰ ἐκ θεῶν, ἱερὸν ἐνταῦθα καὶ μαντικὸν φθέγγεται· οἶδε δὲ καὶ διὰ τοῦ θέρους ἐνοχλούμενος, ῥύσιν γαστρός· καὶ διὰ ταῦτα ἑαυτὸν ὑγρᾶς τροφῆς ἄγευστον φυλάττει. Λίβυες δὲ κόρακες, ὅταν οἱ ἄνθρωποι φόβῳ δίψους ὑδρευσάμενοι πληρώσωσι τὰ ἀγγεῖα ὕδατος, καὶ κατὰ τῶν στεγῶν θέντες ἐάσωσι τῷ ἀέρι τὸ ὕδωρ φυλάττειν ἄσηπτον, ἐνταῦθα εἰς ὅσον μὲν αὐτοῖς τὰ ῥάμφη κάτεισιν, ἐγκύπτοντες, χρῶνται τῷ ποτῷ· ὅταν δὲ ὑπολήξῃ, ψήφους κομίζωσι, καὶ

se rebus optimè norat accommodare; vtpote qui probè perspectum habebat, se non posse simul & tyranno inseruire & placere populo. Peregrè itaque profectus, composuit de proëmijs, narrationibus, contentionibus, & epilogis, quo populum sibi conciliauit, ac deinde prodijt, inclamans atque adhortans, si quis artem discere vellet, indicta mercede mille drachmarum: cui Sitias discipulus accessit. Qui cùm artem addidicisset, mercedem negabat. Eius ergo rei gratia iudices in concilium sunt conuocati: quibus iam conuenientibus, Corax dilemnate vsus, sic ait: Si vicerit Sitias, mercedem reddere tenetur; debet enim: si non vicerit, vel sic quoque reddere debet; quòd victus sit. Ad quæ sic respondit Sitias: Si vicero, reddere non debeo; vici enim. Si non vicero, non teneor reddere; neque enim debeo. Cumq; iudices dubiè distraherentur, tandem exclamarunt: Mali corui malum ouum. Siue quòd Corax (coruus) animal sit, ouumque eius ad vescendum inutile: siue quòd coruus vbi iam ad senectuté peruenit, cùm pullos suos alere non possit, seipsum illis in pabulum det, adeoque illi parentem deuorent. Vnde & parœmia. Fertur & hoc de coruo, quòd animalium omnium sonorissimus sit, vocisque intensissimæ, humanam etiam, si instruatur, emittens. Pronuntiatio porro alia est si ludat, alia si serio agat. Quod si quæ ad Deos pertinent efformare velit, sacrum quid & fatidicum sonat. Nouit & ob æstum alui profluuio sese affici, eoque nomine à nutrimento humido sibi cauet. Libyæ corui, quando homines siccitatis metu de aqua sibi prospicientes vasa sua eâdem complent, eaque in tectis posita aëri permittunt, quo aqua sine corruptione conseruetur, tum illi rostrum, quantum licet eo incuruati, immittentes, potu vtuntur. Vbi vero aqua

iam

iam defecit, calculos ore & vnguibus allatos in dolium projiciunt, qui ob suum pondus impelluntur ac subsidunt: aqua autem compressa sursum fertur, sicque illi commodè atque industriè bibunt, naturali quodam atque inenarrabili instinctu edocti, duo corpora ab vno loco capi non posse. Ait etiam Aristoteles, illos discrimen terræ quæ felix quæque grauis sit, nouisse, & in feracem gregatim & magno numero ferri, in sterilem autem duramue, binos.

65. *Mali satietatem non ferunt.*] De ijs, qui indigni cùm sint feliciter agunt, indeque iniuriosi euadunt.

66. *Vel per gladium se deuoluat.*] De audacibus atque incautis.

67. *Etiam à linea mouet calculum.*] Hoc est, A principio iacit.

98. *Mali bibunt punitionis nebulam.*] De ijs, qui iustè puniuntur: vt illud: *Mali sibi ipse repperit coagulum.*

69. *Etiam in altari insidiatorem.*] Subintelligendum, occidere licet. Agasicles Lacedæmoniorum rex aliquando adstans altari Mineruæ Chalciœcæ, bouemque immolans, cùm pediculus illum momordisset, non recessit, sed coram omnibus correptum occidit, hoc addens. *per Deos*, inquit, *libenter insidiatorem vel in altari.*

70. *Res dura visu, ast in malis mente est opus.*] In rebus formidolosis, recta sapere oportet.

71. *Etiam bætylon deuorasses.*] De vehementer voracibus. Est autem bætylus lapis inuolutus, quem Saturnus pro Ioue deglutijt.

72. *Mala lucra virtuti damnum adferunt.*] Apophthegma.

τῷ στόματι τοῖς ὄνυξι, καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν κέραμον· καὶ αἱ μὲν ἐκ τοῦ βάρους ὠθοῦνται, καὶ ὑφιζάνουσι· τό γε μὴν ὕδωρ θλιβόμενον ἀναπλεῖ, καὶ πίνουσιν εὖ μάλα εὐμηχαίως εἰδότες φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ, δύο σώματα μίαν χώραν μὴ δέχεσθαι· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης εἰδέναι αὐτοὺς διαφορὰν γῆς εὐδαίμονός τε καὶ λυπηρᾶς· καὶ ἐν μὲν τῇ παμφόρῳ κατά γε ἀγέλας καὶ πλήθη φέρεσθαι· ἐν δὲ τῇ ἀγόνῳ καὶ στερίφῃ κατὰ δύο.

65. Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται.] Ἐπὶ τῶν ἀναξίων εὖ πραττόντων, καὶ διὰ τοῦτο ὑβριζόντων.

66. Καὶ εἰς μάχαιραν κυβιστήσειεν.] Ἐπὶ τῶν θρασέων καὶ παραβόλων.

67. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον.] Ἤτοι, Ἀπ' ἀρχῆς βάλλει.

68. Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὁμίχλην.] Ἐπὶ τῶν καταξίως τιμωρουμένων· ὡς τὸ, Αὐτὸς ἐφεῦρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν.

69. Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον.] Λείπει, χρὴ κτείνειν. Ἀγασικλῆς ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐφεστὼς ποτε τῷ βωμῷ τῆς Χαλκιοίκου καὶ βουθυτῶν, ἐπειδὴ φθεὶρ αὐτὸν ἔδακεν, οὐ διετράπη· λαβὼν δὲ περιφανῶς ἐναντίον πάντων ἀπέκτεινε· προσειπὼν, νὴ τοὺς θεοὺς ἡδέως τὸν ἐπίβουλον καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ.

70. Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ φρένες.] Παρόσον ἐν τοῖς φοβεροῖς δεῖ φρονεῖν τὰ δέοντα.

71. Καὶ βαίτυλον ἂν κατέπιες.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν λίμβων. Βαίτυλος δέ ἐστιν ὁ ἐσπαργανωμένος λίθος, ὃν Κρόνος κατέπιεν ἀντὶ τοῦ Διός.

72. Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει.] Ἀπόφθεγμα.

73. Κατα-

73. Καταφρόνει θανάτου.] Ὅτι οἱ πιστοὶ μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν περιποιοῦσι. Παραινετική.

74. Κανθάρου μελάντερος, καὶ Κανθάρου σοφώτερος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων· Κάνθαρος γάρ τις πονηρὸς ἐγένετο· ὁ Κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι· σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν ἣν κυλίει· ὀκτὼ δὲ καὶ εἴκοσι ἡμέρας τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτήν, εἶτα μέντοι τῆς ἐπὶ ταύτης προάγει τὸν νεοττόν. Αἰγυπτίων δὲ οἱ μάχιμοι ἐπὶ τῶν δακτυλίων εἶχον ἐγκεγλυμμένον κάνθαρον· αἰνιττομένου τοῦ νομοθέτου, δεῖν ἄρρενας εἶναι πάντας πάντη τοὺς μαχομένους ἐπὶ τῆς χώρας. ἐπεὶ καὶ ὁ κάνθαρος θηλείας φύσεως οὐ μετείληχεν.

75. Κάμηλος ψωρῶσα, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.] Ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις· πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.

76. Καρκῖνος λαγὼν αἱρεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

77. Κατὰ μυὸς ὄλεθρον.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἀπορρεόντων καὶ ὑπεκχωρούντων τοῦ βίου· οἱ γὰρ μῦς ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβουλῆς, ἀπορρεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, κατὰ μικρὸν ἀπέρχονται τοῦ βίου. λέγουσι δὲ αὐτοὺς καὶ λαγνιστάτους εἶναι· καὶ μαρτυρεῖ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι·

Φέρε νῦν σοι ἐξ αἰθρίας καταπυγοσύνην μυὸς ἀστράψω,
Ξενοφῶντος·

Ὁ δὲ θῆλυς εἰς τὰ ἀφροδίσια λυττικὸς, ὡς Ἐπικράτης φησί·

Τελείως δ' εὖ με ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστροπὸς,
Ἐπομνύουσα τὴν Κόραν, τὴν Ἄρτεμιν, τὴν Φερέφατταν,

73. *Mortem contemne.*] Quòd tales magnam sibi gloriam comparent. Estque parænetica sententia.

74. *Cantharo nigrior. Et: Cantharo callidior.*] De improbis & morosis. Cantharus enim prauus quidam vir fuit. Cantharus autem animal fœminam non habet, semen autem emittit in fimi pilam, eamque volutat per dies viginti octo & calefacit, intra quod tempus fœtum producit. Ægyptiorum bellicosissimi quique scarabæum annulis insculptum habebant: id legislatore innuente, omnes masculos esse oportere, & vbique loci pugnantes; quòd scarabæus fœmineum sexum non sit sortitus.

75. *Camelus scabiosa multorum asinorum tollit onera.*] De ijs, qui licet sint senes, aut rebus aduersis afflicti, multis tamen virtute præstant.

76. *Cancer leporem tollit.*] De factu impossibilibus.

77. *Iuxta muris interitum.*] De ijs, qui paulatim diffluunt, vitaque discedunt. Mures enim ex sese, nulla aliundè vi illata, moriuntur; membrisque ipsis defluentibus, paulatim è vita abeunt. Ferunt autem illos salacissimos esse. quod Cratinus in Fugitiuis testatur:

Age nunc sereni ab axe fulminans poli,
Xenophontici muris libidinem obteram.

Fœmina mus in libidinem insanit, vt ait Epicrates:

Impura nos adorta lena est denique.
Per Persephattam, ipsam & Dianam deierans,

Esse

Esse hanc iuuencam virginem, & pullum iugo
Nondum adsuetum; at murium erat merum cauum.

Supra modum enim eius salacitatem attollere volens, illam totam *μυωνίαν*, hoc est, cauum murium appellauit. Et Philemon:

Mus albus illam si quis: at fari pudet:
Mox lena voce tam potenter intonat,
Vt sæpius latere iam fas non siet.

78. *Malorum panegyris.*] De malorum multitudine.

79. *Cadmea victoria.*] Quæ cum damno obtingit. Eteocles enim & Polynices, filij Oedipodis, (siue vt quidam volunt, Cadmi) in cuius regnum vt filij successerant, inter se pactum fecerunt, vt singuli suis temporibus vicissim regnarent. Cumque iam regnum obtineret Eteocles, noluit Polynicem ex pacto regnare, belloque sese mutuo confecerunt, & cum damno vicerunt, quando alter alterum de medio sustulit.

80. *Etiam Sphaceli immunitatem præstant.*] Ferunt Pisistratum cùm Hymettorum tractum transiret, videretque senem petras & lapidosam terram excolentem, misisse famulum, qui ab eo quæreret, quosnam fructus ille collecturus esset, qui talem terram excoleret. Illo autem respondente, dolores, & sphacelos, & illorum duodecimam partem pro vectigali Pisistrato pendere: illum delectatum ingenio viri, & libertate responsi, immunitatem illi concessisse loci.

81. *Malum Tenedium.*] De valdè acerbis & ineuitabilibus.

82. *Vt malè aut secus audias penes te est.*] Similis huic: Tu ipsemet tuæ vel laudis vel vituperationis causa existis.

Ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος, ὡς πῶλος ἀδμής.
Ἦν δ' ἄρα ἣν μυωνία·

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνιστάτην αὐτὴν εἰπεῖν θέλων, μυωνίαν ὅλην ὠνόμαζε· καὶ Φιλήμων· μῦς λευκὸς

Ὅταν τις αὐτὴν, ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν,
Κέκραγε τηλικοῦτον ἡ κατάρατος
Μαστρωπὸς, ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

78. Κακῶν πανήγυρις.] Ἐπὶ πλήθους κακῶν.

79. Καδμεία νίκη.] Ἡ ἐπὶ κακῷ νίκη. Ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ Πολυνείκης υἱοὶ Οἰδίποδος, τινὲς δὲ Κάδμου, οὗ τὴν βασιλείαν οἱ καὶ υἱοὶ διεδέξαντο, συνέθεντο πρὸς ἀλλήλους ἕνα καὶ ἕνα χρόνον βασιλεύειν αὐτούς· βασιλεύσας δὲ ὁ Ἐτεοκλῆς οὐκ ἐβούλετο Πολυνείκην κατὰ τὸ δόξαν βασιλεῦσαι, καὶ τῷ πολέμῳ ἀλλήλους διεχρήσαντο, καὶ ἐπὶ κακῷ νενικήκασιν· ὅτι ὁ ἕτερος ἀνεῖλε τὸν ἕτερον.

80. Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν.] Πεισίστρατόν φασι τὸν τύραννον, τὴν τῶν Ὑμηττίων χώραν διεξιόντα καὶ ἰδόντα πρεσβύτην πέτρας καὶ λιθώδεις τόπους ἐργαζόμενον, πέμψαντα τὸν οἰκέτην πυθέσθαι αὐτοῦ, τίνας καρποὺς ἀναιρούμενος τοιαῦτα γεωργοίη χωρία· τοῦ δὲ φήσαντος, ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων τὴν δωδεκάτην τῷ Πεισιστράτῳ τελεῖν· ἀγασθέντα τὸν τρόπον αὐτοῦ, καὶ τὴν παρρησίαν, ἀτέλειαν αὐτῷ τοῦ χωρίου δοῦναι.

81. Κακὸν Τενέδειον.] Ἐπὶ τῶν πάνυ σκληρῶν καὶ ἀπαραιτήτων.

82. Κακῶς ἀκούειν πρός σέ ἐστι.] Ἀντὶ τοῦ, Σὺ εἶ σαυτῷ καὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι καὶ τοῦ ψέγεσθαι αἴτιος.

83. Καθ'

83. Καθ' ὕδατος γράφεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

84. Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάμβανεν.] Ὅτι καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ἐστὶν εὑρεῖν τι ἀγαθόν.

85. Καρικὴ μοῦσα.] Ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἤτοι Σκυθῶν.

86. Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων.

87. Κἂν αἲξ δάκῃ ἄνδρα πονηρόν.

88. Κακὸν ἄγγος οὐ κλᾶται.] Παραπλήσιαι τῇ, Κακὸς ἀνὴρ μακρόβιος.

89. Κατὰ θεὸν ἥκεις.] Ἀντὶ τοῦ, ἐγκαίρως.

90. Κατὰ βοὸς εὔχου.] Ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων· Ἢ ἐπὶ τῶν εὐχομένων ἐφ' ὧν οὐ δεῖ.

91. Καύνιος ἔρως.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν· Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος, ἀνεῖλεν ἑαυτήν.

92. Κατὰ ποδὸς βάσιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων, καὶ μετὰ τέχνης· ὁμοία τῇ, Ἐν νυκτὶ βουλή.

93. Κανθάρου σκιά.] Ἐπὶ τῶν φοβουμένων ἔνθα οὐ δεῖ.

94. Κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.]

95. Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ.] Ἐπὶ τῶν κερδαινόντων ἐκ πενήτων ἢ τεθνεώτων.

96. Κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθ' ἀναίδεια κρατεῖ.] Διφίλου ἡ γνώμη.

97. Σμικρὰ παλαιῶν σώματ' εὐνάζει ῥοπή.] Τοῦτο περὶ γερόντων ὁ Σοφοκλῆς εἴρηκεν χαριέντως. Καταγωγὴ γὰρ ἔοικεν ὁ γεροντικὸς θάνατος, ἐκβολὴ δὲ καὶ ναυάγιόν ἐστιν ὁ τῶν νέων. Ἐκπίπτει γὰρ ἡ ψυχὴ, βίᾳ συντριβομένου τοῦ σώματος.

83. *In aqua ſcribis.*] De ijs, qui factu impoſſibilia aggrediuntur.

84. *Etiam Hercules vires à ſenſu carentibus accepit.*] Quòd etiam à minimis & abiectiſſimis boni quidpiam ſubinde aſſequi liceat.

85. *Carica Muſa.*] De alienigenis, ſiue Scythis.

86. *Contra ſemet Bellerophontes.*] De ijs, qui ſibiipſis malum adferunt.

87. *Etiam capra improbum hominem mordeat.*]

88. *Malum vas non frangitur.*] Similis illi: *Malus vir longæuus.*

89. *Diuinitus aduenis.*] Hoc eſt, in tempore.

90. *Taurina voce opta.*] De ijs, qui altùm vociferantur. Aut: *Contra bouem opta.* Quando ea optantur quæ non oportet.

91. *Caunius amor.*] In animi cupiditates non rectas. Cùm enim Caunium ſoror amaret, neque amore illius potiri liceret, ſeipſam interemit.

92. *Pedetentim.*] De ijs, qui paulatim quid faciunt, & ex arte. Similis illi: *In nocte conſilium.*

93. *Scarabæi vmbra.*] De metuentibus vbi non oportet.

94. *Malum virum ſemper pati malum decet.*] Euripidis.

95 *Vel à mortuo tributum auferat.*] De ijs, qui per pauperes vel mortuos ditantur.

96. *Malus pudor regnum impudentia vbi tenet.*] Diphyli ſententia.

97. *Sopit puſillus corpora impulſus ſenum.*] De ſenibus ita facetè Sophocles: abductio enim ſenis videtur mors, iuuenum autem expulſio ſiue naufragium. Excidit quippe hiſce anima, per vim corpore afflictato.

98. *Tempus anima rei.*] Glauconis.

99. *Callippus currit.*] De ijs, qui multa meditantur, pauca autem præstant: talis enim Callippus fuit.

100. *Amare oportet tanquam osuros, & odisse tanquam amaturos.*] Catonis.

CENTVRIA XI.

1. A*Vdire nempe quam loqui præstat male.*] Cleanthis.

2. *Honesta paupertas prior quàm opes malæ; Miseramur istam namq;, at eas reprendimus.*] Cratonis, aliàs Antiphani.

3. *Vultus speculum index ferreum, mentis merum.*] Æschyli.

4. *Post festum venis.*] De ijs, qui præstanti quapiam re sua cunctatione frustrantur.

5. *Lucrum malis est æquitate antiquius.*] In lucri cupidos.

6. *Ignem dissecas.*] De impossibilibus. Similis huic: *In petris seminas.*

7. *Cassioticus nodus.*] De ijs, qui moribus sunt prauis & peruersis. Cassiotæ enim nodos quosdam indissolubiles comminiscuntur.

8. *Malus prouentus.*] De ijs, qui præstanti quapiam re frustrantur; aut mercedem constitutam post coitum ferunt.

9. *Nodum soluis.*] De ijs, quæ solutu sunt difficilia. Historia est de curru.

10. *Etiam quercus bacchatur.*] De ijs, qui difficulter, & non nisi vi quapiam adhibita, demulcentur. Aiunt enim quercum Orphea adamasse cantus gratiâ.

11. *Cancer rectè incedere non didicit.*] In eos, qui semper eodem modo se erga aliquod malum habent. Pinna animal marinum est, ex concharum genere: hiat au-

98. Καιρὸς ψυχὴ πράγματος.] Γλαύκωνος.

99. Κάλλιππος τρέχει.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ μελετώντων ποιῆσαι, ὀλίγα δὲ δρώντων. τοιοῦτος γὰρ ὁ Κάλλιππος.

100. Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισήσοντας· καὶ μισεῖν, ὡς καὶ φιλήσοντας.] Κάτωνος.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΑ'.

1. ΚΑκῶς ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς.] Κλεάνθους.

2. Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κακῶς.] Κράτωνος.

3. Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ.] Αἰσχύλου.

4. Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.] Ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.

5. Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.] Ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν.

6. Κατὰ πυρὸς ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ὁμοία τῇ, Κατὰ πυρὸς σπείρεις.

7. Κασσιωτικὸν ἄμμα.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους, οὗτοι γὰρ ἄμματά τινα δύσλυτα ἐπιτεχνάζονται.

8. Κακὴ πρόσοδος.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος ἀπολειπομένων. ἢ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκείμενον μισθὸν κομιζομένων.

9. Καὶ ἄμμα λύεις.] Ἐπὶ τῶν δυσλύτων· ἀπὸ τῆς ἁμάξης ἡ ἱστορία.

10. Καὶ δρῦς μαινὰς ἐγένετο.] Ἐπὶ τῶν μόγις κηλουμένων βίᾳ ἤτινοῦν· φασὶ γὰρ καὶ δρυῶν ἐρασθῆναι Ὀρφέως, ᾠδῆς ἕνεκεν.

11. Καρκῖνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων περί τι φαῦλον· ἡ πίννα, θαλάττιον ζῶον, καὶ ἔστιν τῶν ὀστρείων· κέχηνε δὲ τῇ

διαστάσει τῶν περικειμένων ὀστράκων, καὶ προτείνει σαρκίον ἐξ ἑαυτῆς οἱονεὶ δέλεαρ τῶν ἰχθύων τοῖς παρανηχομένοις· ὁ καρκίνος δὲ αὐτῇ παραμένει σύντροφός τε καὶ σύννομος. οὐκοῦν ὅταν τι τῶν ἰχθύων προσνέῃ, ὅδε ὑπένυξεν ἡσυχῇ αὐτήν· καὶ ἡ πίννη μᾶλλον ἀνέωξεν ἑαυτὴν καὶ ἐδέξατο ἔσω τοῦ ἐπιόντος ἰχθύος τὴν κεφαλήν· καθίησι δὲ ὡς ἐπὶ τροφῇ, καὶ ἐσθίει αὐτήν.

21. Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιάδων.] Ἐπὶ τῶν ἀφορήτοις περιπεσόντων δεινοῖς. Εὐφορίων λέγει τὴν Σάμον ἐν τοῖς παλαιοτάτοις χρόνοις ἐρήμην γενέσθαι· φανῆναι δὲ ἐν αὐτῇ θηρία μεγέθει μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ προσπελάσαι. καλεῖσθαι δὲ Μηνιάδας. ἅπερ οὖν καὶ μόνῃ τῇ βοῇ ἐρρήγνυ τὴν γῆν· κἀντεῦθεν διαῤῥεῖν λέγεται τὴν παροιμίαν ἐν Σάμῳ.

13. Καρικὸς τράγος.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

14. Καρικὸς τάφος.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· ὁ δὲ τάφος ἦν Μαυσώλου.

15. Καλαμαραδικὸς Γάδαρος.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ ὄνοι.

16. Καθώσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.] Ἐπὶ Κλέωνος ἐῤῥήθη, ὃς ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω ἐκέρδαινε· λέγεται δὲ, ὅταν προφάσει τινὸς λαμβάνων τις χρήματα κατεσθίῃ αὐτά. αἱ γὰρ τίτθαι διαμασώμεναι τὰς τροφὰς, ἐξαίρουσι τοῦ στόματος, τοῖς τῶν παιδίων ἐντιθέασιν. εἶτα συμβαίνει αὐτὰς, ὀλίγα μὲν τοῖς παιδίοις διδόναι, τὰ πλείω δὲ κατεσθίειν.

17. Καρκῖνον δασύποδι συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια παραβαλλομένων.

18. Καρπάθιος τὸν λαγωόν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἐφελκομένων εἰς κακά. νησιῶται γὰρ ὄντες οἱ Καρπάθιοι, ἐπήγαγον τὸν λαγωὸν, ὡς σπάνιον· οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι, τοὺς καρποὺς αὐτῶν διέφθειρον.

tem dissidentibus vtrinque conchis, & carunculæ aliquid ex se protendit, quod escæ instar est piscibus adnantibus. Cancer autem apud illam manet; quippe qui vnà cum ipsa alitur pasciturque. Cùm igitur iam piscium aliquid adnarit, ille tacito eam morsu admonet, ac tum prima magis magisque sese aperit, & aduenientis piscis caput intra conchas suas recipit, illumque deuorat.

12. *Vel vna vis Meniadum potentior.*] Euphorion ait, veteribus temporibus Samum desertam fuisse factam, in eaque animalia maxima comparuisse, & ad congrediendum valdè ferocia, illaque Meniadas vocitata, quæ sola voce terram rumpebant. Atque hinc parœmia in Samo fluxisse fertur.

13. *Caricus hircus.*] De rebus vilibus.

14. *Caricum sepulchrum.*] De rebus sumptuosis. Fuit enim sepulchrum illud Mausoli.

15. *Calamaradicus Gaditanus.*] De magnis. Tales enim illic asini.

16. *Nutricum instar male cibas.*] De Cleone dictum est: qui cùm in paucissimis populo gratificaretur, multa ipsemet in lucrum suum conuertebat. Vsurpatur autem quando quis alicuius rei gratiâ acceptam cuiuspiam pecuniam consumit. Nam nutrices nutrimenta mandentes, ore suo extrahunt, & puerorum imponunt: unde contingit, illas pauca pueris dare, plura autem ipsas edere.

17. *Cancrum lepori comparas.*] De ijs, qui dissimilia inter se comparant.

18. *Carpathius leporem.*] In eos, qui sibiipsis mala accersunt. Carpathij enim insulani leporem ad se tanquam rem raram induxerunt. Quod animal in plura multiplicatum, illorum segetes corrupit.

19. *Malum donum noxæ simile.*]

20. *Secundo æstu fertur.*] De ijs, qui prosperè nauigant, aut feliciter agunt.

21. *Etiam quod melius est, in deterius desinit.*]

22. *Ad capras syluestres.*] Simile, *Ad coruos.*

23. *Mala res thripes, mala res ipes.*] Ambo enim vermes noxij: nam illi ligna, hi cornu exedunt.

24. *Cercopizare.*] Hoc est, decipere & dolosè agere; ductum à Cercopibus: ita enim illi viri appellabantur, quorum nomina Æschines Sardianus in iambis, Andulum & Atlantum illos vocitans, describit. Xenagoras autem Pithecos eos appellat, & ab illis Pithecas insulas nomen accepisse ait. Hos Hercules vltus est propter furto sublatos Geryonis boues.

25. *Impelle equum ad metam.*] Hoc est, ad propositum redi. νύσσα enim meta est, circa quam equites, postquam cursu peruenissent, flectebant, & ad carcerem reuertebantur. Primus autem eò perueniens, tænia caput cingebatur.

26. *Inanes inania consultant.*]

27. *Inani spe calescit.*] In frustrà sperantes.

28. *Lucrum probro potius est.*] In illos, qui propter commodum dedecore sibi conciliato, ab illo non auertuntur.

29. *Cercyræum flagellum.*] De grandibus flagellis: talia enim Cercyræi habebant.

30. *Turpe lucrum grauis thesaurus.*]

31. *Inanes currus agis.*] De ijs, qui sine gubernatoribus inordinatè feruntur. Homerus:

Quadrupedes belli ad portas sine pondere currus

19. Κακὸν δῶρον ἴσον ζημίᾳ.]

20. Κατὰ ῥοῦν φέρεται.] Ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων καὶ εὐτυχούντων.

21. Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοὐναντίον ἀποτελευτᾷ.

22. Κατ᾽ αἶγας ἀγρίας.] Ὁμοία τῇ, Ἐς κόρακας.

23. Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δὲ ἶπες.] Ἄμφω γὰρ λυμαντικοί· καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ τὰ κρέατα ἐσθίουσι.

24. Κερκωπίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπατᾶν καὶ δολιεύεσθαι· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὕτω λεγομένων ἀνδρῶν. ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφει Αἰσχίνης ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις, Ἄνδουλον καὶ Ἄτλαντον αὐτοὺς ὀνομάζων. Ξεναγόρας δὲ Πιθήκους αὐτοὺς καλεῖ, ἐξ ὧν κληθῆναι καὶ τὰς Πιθηκίνους νήσους· τούτους ἐτιμωρήσατο Ἡρακλῆς, διὰ τὴν κλοπὴν τῶν βοῶν τοῦ Γηρυόνου.

25. Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.] Ἤτοι, πρὸς τὸ προκείμενον ἐπάνηκε· νύσσα δέ ἐστιν ὁ καμπτὸς, καθ᾽ ὃν οἱ ἱππεῖς δρόμῳ φθάνοντες, ἔκαμπτον, καὶ εἰς τὴν ὕσπληγγα ἐπανήρχοντο· ὁ δὲ πρῶτος φθάσας ἐταινιοῦτο.

26. Κενὰ κενοὶ βουλεύονται.]

27. Κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται.] Ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπιζόντων.

28. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.] Ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος αἰσχύνην προσπεριζόντων ἑαυτοῖς καὶ μὴ ἐπιστρεφομένων ταύτης.

29. Κερκυραία μάστιξ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων· τοιαύτας γὰρ εἶχον οἱ Κερκυραῖοι.

30. Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.]

31. Κενὰ κροταλίζεις ὄχη.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ κυβερνητῶν ἀτάκτως κινουμένων. Ὅμηρος·

--- πολλοὶ δ᾽ ἐριαύχενες ἵπποι.

Κεῖν᾽

Κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο γύπεσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

32. Κεραμεοῦς ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.

33. Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλούτῳ γαυριώντων καὶ ὑβριζόντων· λέγεται τοὺς κενταύρους, ὡς θηρία ἐγένοντο· καὶ ἵππου μὲν εἶχον ὅλην τὴν ἰδέαν, πλὴν τῆς κεφαλῆς· εἴ τις οὖν πείθεται τοιοῦτον θηρίον γενέσθαι, ἀδυνάτοις πιστεύει· οὔτε γὰρ ἡ φύσις σύμφωνος ἵππου καὶ ἀνδρὸς, οὔτε ἡ μορφὴ ὁμοία, οὔτε διὰ στόματος καὶ φάρυγγος ἀνθρωπείου, δυνατὸν ἵππου τροφὴν διελθεῖν· εἰ δὲ τοιαύτη ἰδέα τότε ἦν, καὶ νῦν ἂν ὑπῆρχε. τὸ δὲ ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Ἰξίονος βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας, ἐν τῷ Πηλείῳ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀρῶν ἄβατα ἐποίει· εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα καλιόντες οἱ ταῦροι, ἔσινον τὰ δένδρα καὶ τοὺς καρποὺς, καὶ τὰ ὑποζύγια διέφθειρον. ἐκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, ὡς εἴ τις οὖν ἕλοιτο τοὺς ταύρους, τούτῳ δώῃ χρήματα πάμπολλα· νεανίσκοι δέ τινες ἐκ τῆς ὑπερορίας, ἐκ κώμης τινὸς καλουμένης Νεφέλης, ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδάξαι· πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ μόνον ἅρμασιν ἐχρῶντο· οὕτως δὲ ἀναβάντες, τοὺς κέλητας ἤλαυνον ἐφ' οὓς οἱ ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐπεισβαλέντες ἐν τῇ ἀγέλῃ, ἠκόντιζον· καὶ ὅτε μὲν ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἔφυγεν οἱ νεανίαι. ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι· ὅτε δὲ ἔστησαν οἱ ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον· καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνεῖλον αὐτούς· καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλαβον οἱ κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους ἐκέντουν· οὐδὲν

Raptant, & cupido rectores corde requirunt:
Vulturibus sed enim grati mage, quam priùs ipsis
Coniugibus, tellure iacent.

32. *Figularis homo.*] De homine debili.

33. *Centaurorum iniuriam imitatus est.*] In eos, qui in diuitijs suis nimiùm gloriantur, atque prætereà in alios iniuriosi sunt. Ferunt centauros fera animalia fuisse, totamque corporis formam ad equi modum, excepto capite, habuisse. Cæterùm qui credit tale animal nasci, impossibilia credit: neque enim natura equi & hominis inter se conuenit, neque idem vtrique nutrimentum; neque fieri potest, vt per os & iugulum humanum equi nutrimentum descendat. Si autem talis aliquando forma fuisset, etiam nunc nempe esset. Cæterùm rei veritas ita se habet. Sub Ixione rege Thessaliæ in monte Pelio taurorum grex in feritatem actus fuit, ita vt reliquos montes inuios redderet: in loca enim culta tauri descendentes, arbores fructusque concutiebant, & iumenta perdebant. Præconio igitur Ixion edixit, vt si quis tauros caperet, illi ingentem pecuniæ vim donaret. Iuuenes autem ex locis montanis superioribus, & pago quodam Nephele nominato, equos celeres docere excogitant (priùs enim non didicerant equis vectari, sed solùm curribus vtebantur) sicque conscensis equis, vbi tauri erant eò illos impellebant: & impetu in gregem facto, iaculis illum incessebant, & quando tauri illos insequebantur, iuuenes aufugiebant (velociores enim equi erant) quando autem tauri consistebant, reuersi iacula in illos mittebant: & hoc modo eos sustulerunt, nomenque inde Centauri acceperunt, quòd tauros ἐκέντουν,

hoc est, iaculis seu stimulis impetebant. Nam alioqui nihil in tauro est quod ad centauros pertineat, sed equi & viri figura à facto scilicet isto est comparata. Centauri igitur Ixionis pecunijs acceptis, insolentiùs ob hoc facinus diuitiasque sese gerentes iniuriosi ac superbi effecti multa mala perpetrarunt, etiam contra ipsum Ixionem, qui vrbem Larissæ nomine nuncupatam incolebat. Qui autem tunc tractum illum habitabant, Lapithæ appellabantur; à quibus centauri ad conuiuium vocati, vnà epulati, iamque ebrij facti, illorum mulieres rapiunt, & equis imponentes fugientesque, illas ad sedes suas, vnde eruperant, prouexerunt. Bellum igitur illi cum Lapithis susceperunt, & de nocte in loca plana descendentes, insidias illis struebant: die autem facto, cursu montes repetebant: quibus ita discedentibus cùm equorum caudæ & hominum capita duntaxat apparerent, inusitato spectaculo viso, homines dicebant, Centauri ex nube descendentes, multis nos malis afficiunt. Ex hac igitur specie & illorum dicto fabula conficta est, quòd ex Nephele pago montano, equus simul & homo orti essent.

34. *Versatum est dolium.*] In eos, qui vt alios æmulentur, multa incasso labore attentant.

35. *Cercyonum libertas.*] De ijs, qui nullius dominio subiecti esse volunt. Gignitur in Indijs auis, nomine Cercyon, magnitudine sturni, varij coloris, humanæ vocis æmulatrix, multoque psittacis vocalior & astutior. Non libenter pabulum ab hominibus expectat, sed libertatis desiderio, aliarumque auium, quibus vnà pasci consueuerat, cupiditate famem potiùs amplectitur, quàm seruitutem cum nutrimenti delitijs. Cercyon autem vocatur, quòd vltimam spinæ dorsi partem moueat, sicut & motacillæ.

36. *Mugil ieiunat.*] In valdè voraces. Inexplebile enim hoc animal.

γὰρ πρόσεστι ταύρου τοῖς Κενταύροις· ἀλλ' ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἔργου· λαβόντες οὖν οἱ Κένταυροι τὰ Ἰξίονος χρήματα, καὶ γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισταὶ ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι, καὶ πολλὰ κακὰ εἰργάζοντο· καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ Ἰξίονος, ὃς ᾤκει τὴν καλουμένην Λάρισσαν πόλιν· οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι ἐκαλοῦντο· κεκλημένοι δὲ οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν Λαπίθων ἐπὶ θοίνῃ, μεθυσθέντες ἁρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτάς, ᾤχοντο εἰς τὴν οἰκείαν φεύγοντες, ὅθεν ὡρμῶντο. ἐπολέμουν οὖν τοῖς Λαπίθαις, καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πεδία, ἐνέδρας ἐποίουν. ἡμέρας δὲ γενομένης, ἁρπάζοντες ἐπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτως δ' ἀπερχομένων αὐτῶν, ἵππων οὐραὶ καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο· ξένην οὖν ὁρῶντες θέαν, ἔλεγον, Οἱ Κένταυροι ἡμᾶς κατατρέχοντες ἐκ Νεφέλης, πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς ἰδέας καὶ τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἐπλάσθη· ὡς ἐκ Νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει.

34. Κεκύλισται ὁ πίθος.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μίμησιν ἑτέρων μάτην τι ποιούντων.

35. Κερκυόνων ἐλευθερία.] Ἐπὶ τῶν ἀδεσπότως ζῆν ἐθελόντων. Γίνεται ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ὄρνις ὀνόματι Κερκύων, μέγεθος κατὰ ψᾶρας, καὶ ἔστι ποικίλον, καὶ μιμούμενον ἀνθρώπων φωνήν. εἶτα μέν τοι τῶν ψιττακῶν ἐστι λαλίστερόν τε καὶ θυμοσοφώτερον. οὐ μὴν τὴν ἐξ ἀνθρώπων τροφὴν ἡδέως ὑπομένει, ἀλλὰ ἐλευθερίας πόθῳ καὶ παρρησίας κατὰ τὴν συντροφίας ἐπιθυμίαν, ἀνασπάζεται λιμὸν μᾶλλον, ἢ δουλείαν μετὰ τρυφῆς, καὶ καλεῖται Κερκύων· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς διασείει τὸν ὄρρον, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.

36. Κεστρεὺς νηστεύει.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἄπληστον γὰρ τὸ ζῷον.

37. Κηρὸν

37. Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις.] Ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀκοῦσαί τινων εἴτε φαύλων, εἴτε σπουδαίων.

38. Κισσὸς μετ᾽ ἀνθεστήρια.] Ἐπὶ βραδέων.

39. Κιλίκιοι τράγοι.] Οἱ δασεῖς· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν Κιλίκια λέγεται.

40. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.]

41. Κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον.] Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ ὁ Ἀνάγυρος ἄνθος, ὃ, τριβόμενον ὄζει· καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὄνομα κύριον ἥρωος. τούτου δέ τις ἔκοψε τὸ ἄλσος· ὁ δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἀπέμηνε τὴν παλλακήν. ἡ τις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα, διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί· ὁ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν, καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν· ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν· ἡ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν· ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος, ἐν τῷ περὶ τραγῳδοποιῶν, ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. ὅταν οὖν ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς πράσσῃ τις, λέγεται, Κινήσεις τὸν Ἀνάγυρον.

42. Κινήσω τὴν ἀφ᾽ ἱερᾶς.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κινδυνευόντων.

43. Κινδυνώδης ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς.] Οἱ γὰρ πολέμιοι πρῶτα τὴν πρώραν κατέχουσιν.

44. Κίγκλου πενέστερος.] Ὁ κίγκλος ζῶόν ἐστι πτηνὸν, ἀσθενὲς τὸ κατόπιν· καὶ διὰ τοῦτό φασι, μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ καθ᾽ ἑαυτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοττιὰν συμπλέξαι, ἐν τοῖς ἄλλοις τίκτειν· ἔνθεν καὶ τοὺς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν. κινεῖ δὲ οὖν τὰ οὐραῖα πτερὰ, ὥσπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ Κήρυλος.

45. Κλαίει ὁ νικήσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.] Ἀθηναῖοι νικηθέντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικήσας, ὑπὸ Παυσανίου ἀνῃρέθη.

46. Κλιτοριάζειν.] Ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν· ἢ ἐπὶ τῶν γυναιξὶν ἀκολάστων.

37. *Ceram auribus inungis.*] De ijs, qui alios audire recusant, siue praui siue boni sint.

38. *Hedera post anthesteria.*] De cunctatoribus.

39. *Cilicij hirci.*] Hoc est, villosi: vnde etiam Cilicium nomen accepit, quòd ex villosis eiusmodi pilis contexatur.

40. *Amicorum res communes.*]

41. *Anagyrum moues.*] De ijs, qui sibi ipsismet mala & infortunia accersunt. Est porrò Anagyrus flos, qui tritus redolet: est & municipium Atticæ; item nomen proprium herois, cuius cùm quidam lucum excidisset, concubinæ eius insanum erga filium ipsius amorem immittit: cumque in suam libidinem inducere illum non posset, apud patrem intemperantiæ accusauit: qui ipsum ex tecto præcipitatum mutilauit, ac deinde seipsum suspendit. Concubina autem seipsam in puteum proiecit, vt refert Hieronymus in opere De tragœdiarum scriptoribus, cùm hisce Euripidis Phœnicem comparans. Quando igitur quis in suummet damnum quid agit, Anagyrum mouebis dici solet.

42. *Mouebo calculum à sacra linea.*] De ijs, qui extrema quæque periclitantur.

43. *Periculosa in prora sedes.*] Hostes quippe nauem occupaturi prius proram aggrediuntur.

44. *Cinclo pauperior.*] Cinclus volucre animal, posteriori parte debilis est: ideò neque suapte natura, neque per se nidum suum construere posse dicitur, ac proinde in alienis parere. Hinc pauperes cinclos appellabant. Mouet hæc auis semper pennas quas in cauda habet, vt apud Archilochum Cerylus.

45. *Qui vicit plorat; fuit at qui victus, obiuit.*] Athenienses à Philippo deuicti perierunt: ipse victor à Pausania interemptus est.

46. Κλιτοριάζειν.] In puerorum amatores, aut intemperantes erga mulieres.

47. Cnips

47. *Cnips extra regionem.*] De ijs, qui celeriter ſaltant: tale enim illud animal.

48. *Cnodali chœnix.*] De ijs, qui magnis menſuris vtuntur.

49. *Exorna Spartam quam ſortitus es.*] De ijs, qui agellum hæreditate obtentum excolunt. Spartæ enim hæreditatem ſortiebantur.

50. *Cornix litteras fert.*] De ijs, qui nuntium citò perferunt.

51. *Cribro vaticinatur.*] De parui pretij vatibus.

52. *Corydeo deformior.*] Nam is ob deformitatem traducebatur.

53. *Colophonem malorum impoſuiſti.*] Hoc eſt, abſolutam malorum multitudinem.

54. *Curetum os.*] De ijs, qui ſe vaticinaturos promittunt. Vates enim Curetes fuerunt.

55. *Commune naufragium omnibus eſt conſolatio.*] Quòd homines facilius calamitates ferant, videntes etiam alios eaſdem ſecum pati.

56. *Granum frumenti mortem conciliauit.*] De ijs, qui propter exiguum lucrum, magnum periculum ſubeunt.

57. *Cotto fortior & Briareo.*] Ferunt hoſce duos viros centum manus habuiſſe. Quomodo autem non fatuum hoc? Res verò ipſa ſic habet: Ciuitati quam illi inhabitabant, nomen Hecatoncheriæ fuit, eaque ſita erat in regione Oreſtiadis. Hinc homines dicebant, Cottus & Briareus centimani, opem dijs ferentes, Titanas Olympo expulerunt.

58. *Crates dimittit ea quæ ſunt Cratetis; ne quæ ſunt Cratetis, Cratetem ſuperent.*] Hic ex Bœotis genus trahens, cùm Cynicam philoſophiam amplecti vellet, quas habebat pecunias corripiens, populo proiecit, hac prouerbiali locutione vſus.

47. Κνὶψ ἐκ χώρας.] Ἐπὶ τῶν ταχὺ πηδώντων· ὁ γὰρ κνὶψ τὸ θηρίον τοιοῦτον.

48. Κνωδάλου χοίνιξ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κεχρημένων.

49. Κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες.] Ἐπὶ τῶν κοσμούντων τὸ κληρονομικὸν γήδιον· Σπαρτίῳ γὰρ ἐκληροδοτοῦντο.

50. Κορώνη γράμματα κομίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀγγελλίας ταχείας φερόντων.

51. Κοσκίνῳ μαντεύεται.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μάντεων.

52. Κορυδέως εἰδεχθέστερος.] Ἐπὶ δυσμορφίᾳ οὗτος διεβάλλετο.

53. Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκεν.] Ἤτοι τὸ τέλειον καὶ πλῆρες.

54. Κουρήτων στόμα.] Ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ὑπισχνουμένων· μαντικοὶ γὰρ οἱ Κουρῆτες.

55. Κοινὸν ναυάγιον τοῖς πᾶσι παραμύθιον.] Ὅτι ῥαδίως φέρουσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς συμφορὰς, ὁρῶντες καὶ ἄλλους ταυτὸ παθοῦντας.

56. Κόκκος σίτου προὐξένησε θάνατον.] Ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος εὐτελὲς, μέγαν ὑφισταμένων κίνδυνον.

57. Κόττου ἰσχυρώτερος καὶ Βριάρεω.] Φασὶ περὶ τούτων ὡς ἔσχον ἑκατὸν χεῖρας, ἄνδρες ὄντες· πῶς δὲ οὐκ εὔηθες τὸ τοιοῦτον; τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τῇ πόλει ὄνομα ἦν Ἑκατογχειρία, ἐν ᾗ ᾤκουν. ἦν δὲ πόλις τῆς καλουμένης Ὀρεστιάδος· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Κόττος καὶ Βριάρεως οἱ ἑκατοντάχειρες βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς, ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ ὀλύμπου.

58. Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα.] Οὗτος γὰρ ἐκ Βοιωτίας ἕλκων τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι θέλων τὴν Κυνικὴν φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔρριψε τῷ δήμῳ, εἰπὼν τὸν παροιμιώδη τοῦτον λόγον.

59. Κρητι-

59. Κρητίζειν.] Ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι· ἀπατηλικοὶ γὰρ οἱ Κρῆτες.

60. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· οἱ γὰρ κριοὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς τρέφοντας.

61. Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων.] Ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς ἑαυτὸν αἰκισάμενος ὁ Ζώπυρος, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα περικόψας ἐξηπάτησε Βαβυλωνίους, καὶ πιστευθεὶς παρ' αὐτῶν, παρέδωκε Δαρείῳ τὴν πόλιν· πολλάκις οὖν ὁ Δαρεῖος εἶπεν, οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι λαβεῖν, ἑκατὸν Βαβυλῶνας ἐπὶ τῷ Ζώπυρον ἔχειν ὁλόκληρον.

62. Κρεῖσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι ἢ παντελῶς σκοτίζεσθαι.]

63. Κριτὴς κάκιστος ὑπάρχεις, καὶ φίλων καὶ πολεμίων.] Ὑπατεύοντι τῷ Φαβρικίῳ, προσέπεμψεν ἐπιστολὴν ὁ τοῦ Πύρρου ἰατρὸς, ἐπαγγελλόμενος ἐὰν κελεύῃ φαρμάκοις τὸν Πύρρον ἀποκτενεῖν· ὁ δὲ Φαβρίκιος πρὸς τὸν Πύρρον τὴν ἐπιστολὴν ἔπεμψεν, αἰσθέσθαι κελεύσας διότι καὶ φίλων κάκιστός ἐστι κριτὴς καὶ πολεμίων· ἐπεὶ δὲ φωράσας τὴν ἐπιστολὴν ὁ Πύρρος, τὸν μὲν ἰατρὸν ἐκρέμασε, τῷ δὲ Φαβρικίῳ τοὺς αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων ἀπέδωκεν, οὐκ ἐδέξατο δωρεὰν, ἀλλ' ἴσους ἀντέδωκεν, μὴ δόξῃ λαμβάνειν μισθόν. οὐ δὲ γὰρ χάριν Πύρρου μεμηνυκέναι τὴν ἐπιβουλήν. ἀλλ' ὅπως μὴ δοκῶσι Ῥωμαῖοι δόλῳ κτείνειν ὡς φανερῶς νικᾷν οὐ δυνάμενοι.

64. Κύκνειον ᾆσμα.] Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων. οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ᾄδουσι.

65. Κυπαρίττου καρπός.] Ἐπὶ τῶν καλὰ καὶ ὑψηλὰ λεγόντων· ἄκαρπα δέ.

66. Κυνόσαργες.] Ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο. Κύνα γάρ τινα λέγεται ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία, αὐτοῦ

59. *Cretizare.*] Hoc eſt, decipere: deceptores enim Cretenſes.

60. *Aries mercedem nutritionis perſoluit.*] De ingratis. Arietes enim præſepia, quique illos nutriunt, ferire ſolent.

61. *Melior Zopyrus quam centum Babylones.*] Inde dictum, quòd ille ſe verberibus deformans, naſumque & aures ſibi præſcindens, Babylonios deceperit, & fide apud ipſos comparata, Dario ciuitatem prodiderit. Vnde ille ſæpius dicebat; Noluiſſem centum Babylones capere dummodò vnicum Zopyrum integrum haberem.

62. *Præſtat parum lucis accipere, quàm prorſus obtenebrari.*]

63. *Iudex peſſimus es & amicorum & hoſtium.*] Fabricio Conſuli medicus Pyrrhi epiſtolam miſit, qua illi, ſi ita eidem videretur, Pyrrhum medicamentis ſe de medio ſublaturum ſpondebat. Fabricius autem epiſtolam Pyrrho remiſit, adhortatus illum, vt ſibi caueat quo Iudex peſſimus ſit & amicorum & hoſtium. Pyrrhus autem hac epiſtola perlecta, medicum quidem ſuſpendio è medio ſuſtulit, Fabricio autem captiuos abſque pretio reddidit. Ille tamen donum non accepit, ſed totidem illi captiuos repoſuit; ne videretur mercedem eiuſce facti recipere. Neque enim ſe inſidias haſce in gratiam Pyrrhi detexiſſe, ſed ne videantur Romani dolo occidere, quos palam vincere non poſſunt.

64. *Cygnea cantio.*] De ijs, qui morti iam ſunt vicini. Cygni enim, quando iam iam ſe morituros ſentiunt, canere ſolent.

65. *Cypariſſi fructus.*] De ijs, qui pulchra quidem & ſublimia loquuntur, ſed infructuoſa.

66. *Cynoſarges.*] Locus in quo nothi ſecernebantur. Fertur enim, quòd cùm canis quidam raptas hoſtiæ coxas vbi

reposuisset, homines consultis dijs oraculum acceperint, vt Herculis ibi statuam constituerent: ex eoque tempore etiam spurios legitimis fuisse adlectos; quòd Hercules, quamuis spurius, eundem honorem consecutus fuisset. Vsurpatur autem parœmia in illegitimè natos.

67. *Canis ad suum vomitum.*] In eos, qui bonis relictis, ad praua rursum deflectunt.

68. *Cani das paleam, asino ossa.*] In eos, qui contraria faciunt.

69. *Turdo surdior.*] Quòd surdum hoc animal.

καταθεῖναι· καὶ ἐπερωτήσαντα τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμὸν, Ἡρακλέους ἱδρῦσαι ἐκεῖ ἄγαλμα· ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους συμπλεῖν· ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἴσου ἐτιμήθη. λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν νόθων.

67. Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰ κακὰ ἐπανακαμπτόντων.

68. Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀστέα.] Ἐπὶ τῶν τἀναντία ποιούντων.

69. Κωφότερος κίχλης.] Παρόσον ἄφωνον τὸ ζῶον.

L.

70. *LAbraces Milesios.*] In voraces. Est autem labrax piscis species: nomen verò huic inde inditum, quòd os eius continuè hiet, & rapidè ac voraciter escam deuoret; vnde etiam facilè capitur. Mileti autem Asiæ ciuitate maximi plurimique labraces gignuntur, propter locum qui in mare influit. Cùm enim pisces illi aqua dulci gaudeant, in lacum ex mari recurrunt, atque ita apud Milesios multiplicantur.

71. *Lepus dormiens.*] In eos, qui dormire se fingunt.

72. *Lepus per viam pro carnibus currit.*] Timidum admodum hoc est animal; vnde & Rheginensis lepus dici solitum: nam Rheginenses propter timiditatem deridebantur. Dicitur autem de ijs, qui de vita periclitantes, fortiter interim pro illa certant.

73. *Laconicum morem persequi.*] Quando mulieres hospitibus sui copiam faciunt. Lacones enim vxores suas minimè custodiebant. Et λακωνίζειν, puerorum amoribus deditum esse.

Λ.

70. ΛΑ'βρακας Μιλησίους.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἔστι δὲ ὁ λάβραξ εἶδος ἰχθύος· τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα· καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρακες, καὶ πλεῖστοι, διὰ τὴν ἐνδιδοῦσαν λίμνην εἰς θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάττης καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις.

71. Λαγωὸς καθεύδων.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

72. Λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει.] Δειλὸν τὸ ζῶον· ὅθεν καὶ Ῥηγῖνος λαγωὸς ἐλέχθη. καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων.

73. Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.] Ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας ἐφύλασσον οἱ Λάκωνες· καὶ Λακωνίζειν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.

74. Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν.] Οὕτως ἔλεγον Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ξέρξην ἡττηθέντα, ἐν τῇ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος· τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν· ἐπανελθόντας οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

75. Λαμίας δυσμορφότερος.] Ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ, γυναῖκα καλὴν γενέσθαι. μιχθέντος δὲ αὐτῇ τοῦ Διὸς, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένης, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι· καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. Ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι, τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν· Μένανδρος ἐν Ἀνδρογύνῃ. πλήσας γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

76. Λαρινοὶ βόες.] Ἐπὶ τῶν εὐτραφῶν· ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου τοῦ ἐν Ἠπείρῳ κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος δὲ αὐτὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ Δωδωναίῳ Διΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ αὐτοὺς εὐτραφεῖς, Λαρίνους καλεῖ. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν.

77. Λάρος κεχηνώς.] Ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν.

78. Λάρος ἐν ἕλεσιν.] Ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

79. Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.] Ἔστι δὲ λεβηρὶς τὸ δέρμα ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις· ὁ δὲ κίνδαλος εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου.

74. *Ex lacu diues es, vt Callias.*] Ita enim Calliam Atheniensem vocabant, ex tali causa. Xerxen aiunt Salaminensi nauali prælio victum, Athenis profugisse: Persam autem quendam, qui in Calliæ ædibus hospitium habuerat, propter præcipitem Barbarorum fugam, supellectilem ibi suam reliquisse; famulos verò eiusdem Persæ multum auri in lacum coniecisse, sperantes se posteà reuersuros, illudque recuperaturos: quod tamen fertur secùs accidisse. priùs enim Calliam illis opibus fuisse potitum.

75. *Lamia deformior.*] Duris in secunda historiam Libycarum, hanc mulierem quandam pulchram in Libya fuisse scribit, cum qua postquam Iupiter rem habuisset, Iunone illi inuidente, quòd pepererat interemisse, illamque ea de causa præ dolore deformem factam, aliorum liberos raptos de medio tollere. Est & ciuitas Thessaliæ, vnde Græci post Alexandri mortem prorumpentes, Atheniensibus ductoribus in libertatẽ sese vindicarunt, & Antipatrum vicerunt. Menander in Androgyno: *Quomodo autẽ acie instructa feriens in Lamia perdidit vniuersos.*

76. *Larini boues.*] De benè pastis. A Larino bubulco, qui in Epiro Herculis boues furto abstulerat: vt Lupus Rheginensis ait, interim dum ille Geryonis boues abigeret. Proxenus autem Herculem ait quosdã ex illis Ioui Dodonæo reliquisse. Apollodorus porrò illos pingues ac benè nutritos Larinos, eò quòd λαρινεύειν pascere sit.

77. *Larus hians.*] In rapaces ac furto deditos.

78. *Larus in paludibus.*] De ijs, qui citò reddunt.

79. *Leberide nudior & cyndalo.*] Est autem leberis corium quod serpens exuit. Cyndalus autem auiculæ, quæ vix carnem habet, species.

80. *Libethrijs insulsiores.*] Thucydides parœmia illa vtitur, quod Libethrij fatuum genus hominum essent: à loco Libethra, in quo habitant, ita appellati.

81. *Optima loquere, pulcherrima fac.*] Desumptum hoc est ex apophthegmate aliquo.

82. *Album linum ducis lucri causa.*] De ijs, qui vxores deformes ob lucrum ducunt.

83. *Leucones zelotypia.*] De ijs, qui ob zelotypiam male pereunt. Cyanippus, genere Thessalus, postquam Leuconem vxorem duxisset, plerumque propter studium venationis in siluis agebat: noua interim nupta suspicata illum cum alia consuetudinem habere, illius vestigia insecuta est, & in arboreto quodam occultata, quidnam futurum esset expectabat. Ramis autem interim derepentè motis, canes indagatores feram illam esse arbitrati, vt talem interfecerunt. Quam rem suismet oculis Cyanippus conspiciens, seipsum interfecit. Refert historiam Sostratus lib. II. De canum venatione.

84. *Leocorium habitas.*] De esurientibus. Est autem Leocorium locus in Attica: quæ cùm aliquando famem pateretur, illisque malis nisi per pueri cædem liberari non posset, Leus quidam filias suas ad cædem obtulit, & à fame ciuitatem vindicauit. Ex quo tempore Leocorium, locus appellatus fuit. Leus autem ille Orphei filius fuit, qui & ipse filium Cylanthum habuit. Nomina porrò filiarum quas ob loci liberationem in cædem tradidit, hæc sunt: Phasithea, Theope, & Eubule:

85. *Leonem radere aut iugum montis fodere.*] De ijs, qui in aliqua re consilio bono aures præbere nolunt. Aut de ijs, qui stultè quid faciunt.

80. Λειβηθρίων ἀνοητότεροι.] Θουκυδίδης ταύτῃ ἐχρήσατο. οἱ γὰρ Λειβήθριοι, ἔθνος ἦν μωρόν, ἀπὸ τόπου Λειβήθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατῴκουν, οὕτω παρονομαζόμενον.

81. Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλιστα.] Ἐκ τοῦ ἀποφθέγματος.

82. Λευκώλενον λίνον κερδογαμεῖς.] Ἐπὶ τῶν αἰσχρὰς ἐπὶ κέρδει γαμούντων.

83. Λευκώνης ζῆλος.] Ἐπὶ τῶν ζήλῳ κακῶς ἀποθανόντων. Κυάνιππος τῷ γένει Θεσσαλὸς, γήμας Λευκώνην, τὰ πολλὰ διὰ φιλοκυνήγιον ἐνέργειαν, ἐν ὕλαις διέτριβεν. ἡ δὲ νεόνυμφος ὑπολαμβάνουσα, συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ' ἑτέρας γυναικὸς, κατ' ἴχνος ἠκολούθησε τούτῳ. καὶ ἔν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ, τὸ μέλλον ἀπεκαραδόκει· τῶν δὲ πέριξ κλάδων ἀφνιδίως σεισθέντων, οἱ στιβευταὶ κύνες, δόξαντες καὶ αὐτὴν, ἀλόγου ζώου δίκην διεσπάραξαν· τῆς δὲ πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Κυάνιππος ἑαυτὸν συγκατέσφαξεν. Σώστρατος ἱστορεῖ ἐν β΄. κυνηγετικῶν.

84. Λεωκόριον οἰκεῖς.] Ἐπὶ τῶν λιμωττόντων· ἔστι δὲ τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική· καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή· Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. ὁ Λεὼς δὲ ἦν υἱὸς Ὀρφέως· οὗτος δ' ὁ Λεὼς ἔσχεν υἱὸν Κύλανθον· ἦν δὲ τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων τούτου, ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας δέδωκεν εἰς σφαγὴν, Φασιθέα, Θεόπη, καὶ Εὐβούλη.

85. Λέοντα ξυρᾶν, ἢ κολωνὸν κυρίττειν.] Ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων περί τι, ἢ ματαιοπονούντων.

86. Λεπτή τις ἐλπίς ἐστιν ἐφ᾽ ἧς ὀχούμεθα.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

87. Λεπτὴν πλέκει.] Λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων, οἷον ἀκριβῆ, στενὴν, ἀσθενῆ.

88. Λέρνη θεατῶν. Καί· Λέρνη κακῶν.] Ἀντὶ τοῦ κακὸν θέατρον· Κρατῖνος. οἱ μὲν διὰ τὴν Ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. Ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο, καὶ ὡς εἰκὸς ἐφ᾽ ὕβρει ἐκέλευσε τὰ δυσοιώνιστα ἐκεῖ ῥίπτειν· ἦν δὲ ἡ Λέρνη πηγή.

89. Λεσβίων ἀξία.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

90. Λέσχη ἐγκάθη.] Ἐπὶ τῶν διαλεγομένων καὶ φιλοσοφούντων· τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, λέσχαι ἐκαλοῦντο. οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν πρώτῃ φιλοσοφουμένων.

91. Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

92. Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον.] Ἐξ ἱστορίας ἡ παροιμία· Καρχηδόνιόν φασι νεανίαν ἀγρεῦσαι λέοντα ἄρτι ἐκ γάλακτος, καὶ ἡμερῶσαι τοῦτον παρονόμῳ τροφῇ· καὶ τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐξελεῖν διαίτῃ νόθῳ· ὥστε ἐπιθεὶς αὐτῷ φορτίον, ἤλαυνε δι᾽ ἄστεος ὄνου δίκην· ἀλλὰ ἀπέκτειναν γε αὐτὸν Καρχηδόνιοι μισήσαντες τῆς παρανομίας, ὡς τύραννον μὲν τῇ φύσει, ἰδιώτην δὲ τῇ δυστυχίᾳ.

93. Λευκὴ ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.

94. Λέων εὐθὺς εἰς ἀγῶνας.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων.

95. Λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων.

86. *Spes parua qua vectamur est nunc relliqua.*] De rebus perplexis & intricatis.

87. *Tenuem funiculum nectit.*] De pauperibus: quasi dicas, exactum, compressum, infirmum.

88. *Lerna spectatorum.* Et: *Lerna malorum.*] Pro eo ac si dicatur theatrum malum esse. Alij propter hydram. Alij denique quod Argiui res piaculares eo inferrent. Danaus enim in Lerna Ægyptiarum mulierum capita collocauit, & vt verisimile est illuc per contumeliam inauspicatissima quæque projici iussit. Fuit autem Lerna fons.

89. *Lesbijs digna.*] De rebus irritis.

90. *Leschæ insides.*] De ijs, qui inter se disserunt & philosophantur. Olim enim sedilia & loca, in quibus solebant congregati philosophari, λέσχαι vocabantur. Ita ait Hierocles libro primo Philosophicorum.

91. *Albam placentam subigunt.*] De magna pollicentibus.

92. *Leo pilo, asinus vita.*] Paroemia ex historia nata. Aiunt enim, Carthaginensem quendam iuuenem, leonem venatu cepisse recens lacte depulsum, illumque inusitato nutrimento cicurasse, & ab eodem illo spurio pabulo feritatem illi exemisse; adeò vt imposito onere eum asini instar in forum ageret: quem tamen Carthaginenses interfecerunt; tanquam natura quidem tyrannum, infelicitate verò priuatum, hac paroemia vsurpata.

93. *Candidus calculus.*] De ijs qui prosperè viuunt.

94. *Leo protinus in certamina.*] De ijs, qui viriliter pugnant.

95. *Alba amussis albo lapidi.*] In eos, qui obscura per æquè obscura declarant. Aut de ijs, qui nihil intelligunt.

96. *Lemnium malum.*] Cùm enim Lemnij ex Athenis mulieres rapuissent, liberos ex illis genuerunt, quæ illos patriam linguam & mores docuerunt: qui etiam iam adulti mutuo congressu amicitiaque vtebantur. Et si qui iniustè quidpiam in illos commisissent, vlciscebantur: si quis quempiam ipsorum verberasset, omnes simul opem ferebant: ac demum creatis sibi præfectis, desciuerunt. Qua de causa indignati parentes, vnà cum matribus Atheniensibus illos sustulerunt. Posteà autem mulieres Lemniæ maritos suos omnes, illosque qui cum Thoante erant, Thracumque mulieres vniuersas interfecerunt: propterea quod consuetudine sua propter tetrum, qui ipsis inerat, odorem, non vterentur. Quo Myrsilus quoque à Medea propter zelotypiam qua in Hypsipylem ferebatur, affectus fuit. Caucasus autem refert, Lemnijs morem fuisse, Veneri quotannis sacrificium facere: quem illi annuum morem negligentes, vix memoriam eius faciebant. Quare illa offensa, vxoribus illorum grauem odorem immisit, ob quem viri illas auersabantur. Illæ autem iratæ, coniuges suos interemerunt, sola Hypsipyle maritum suum Thoantem seruante. Atque hinc parœmia emanauit, *Lemnia mala.*

97. *Languidus canis.*] De placatis, qui secretò tamen mordent.

98. *Lemnia manu.*] Hoc est, crudeli atque iniqua: ab euentu. Lemnij ex more Veneri sacrificijs non persolutis, sibiipsis necis auctores extiterunt. Fertur enim, offensa dea viris quidem desiderium Thracum mulierum iniecisse, & propriarum contemptum, sicque illas otiosas desedisse: illi autem in Thraciam transcendentes, qui mulieres illic notarent miserunt. Vnde etiam Lemnijs illorum vxoribus ingens vesania incidit, adeò vt omnes maritos suos de medio tollere

96. Λήμνιον κακόν.] Ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι, ἐτεκνοποιήσαντο ἐξ αὐτῶν· αἱ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πάτριον φωνὴν καὶ τὰ ἔθη ἐδίδαξαν· οἱ καὶ ἡβήσαντες συνήρχοντο ἀλλήλοις, καὶ φίλοι ἦσαν, καὶ τοὺς ἀδικοῦντας αὐτοὺς ἠμύναντο· καὶ εἴ τις ἔτυπτέ τινα αὐτῶν, ἐβοήθουν ἅπαντες, καὶ τέλος ἄρχοντας ἰδίους ποιήσαντες, ἀπέστησαν· ἐφ᾽ οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες, αὐτοὺς καὶ τὰς μητέρας τὰς Ἀττικὰς ἀνεῖλον· μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Λήμνιαι γυναῖκες ἀνεῖλον τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πάντας, καὶ τοὺς σὺν Θόαντι ἅμα ταῖς τῶν Θρᾳκῶν γυναιξίν· ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ· ἣν Μύρσιλον μὲν διὰ τὸν τῆς Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον καταχεῖν. Καύκασος δέ φησιν, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς Λημνίοις καθ᾽ ἔτος θύειν τῇ Ἀφροδίτῃ. περιιδόντες οὖν τὸ τοιοῦτον ἐτήσιον ἔθος, σχεδὸν οὐ μνήμην ἐποίουν αὐτῆς. αὕτη δὲ ὀργισθεῖσα ἐπέβαλε ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν δυσωδίαν· δι᾽ ἣν οἱ ἄνδρες αὐτὰς ἀπεστρέφοντο· αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι, ἀνεῖλον τοὺς ἑαυτῶν ὁμευνέτας· μόνη δὲ ἡ Ὑψιπύλη ἔσωσε τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Θόαντα. διὰ ταῦτα οὖν καὶ ἡ παροιμία ἐδόθη· Τὰ Λήμνια κακά.

97. Λήθαργος κύων.] Ἐπὶ τῶν πραϋνομένων, κρυφίως δὲ δακνόντων.

98. Λημνία χείρ.] Ὠμῇ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῶν συμβάντων. Λήμνιοι τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ἀποδιδόντες, καθ᾽ ἑαυτῶν θάνατον ἐνομοθέτησαν. τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν, λέγεται τοῖς μὲν ἀνδράσιν ἵμερόν τινα Θρᾳκίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμελῆσαι, καὶ καθέζεσθαι ἐφ᾽ ἡσυχίας. Διέβαινον οὖν εἰς τὴν Θρᾴκην, διαπέμποντες καὶ σημειούμενοι τὰς ἐνταῦθα· ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Λημνίων ἔκτοπον λύσσαν ἀναπεσεῖν· ὥστε ψηφίζεσθαι πάσας ἀνδροκτανεῖν,

καὶ

καὶ μὴ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἀποτυχεῖν· γενομένου δὲ ταύτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἄνδρας, λέγεται τὸν Ἰάσονα μετὰ τῆς Ἀργοῦς ἐξοκείλαντα, τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑψιπύλῃ μιγῆναι. ἐξ ἧς φασὶ γενέσθαι τὸν Εὔηνον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τοῖς τραγῳδουμένοις.

99. Λήμνιον βλέπεις.] Ἤγουν πυρῶδες· ἐπειδὴ τὸ Λήμνιον πῦρ ἀπὸ τοῦ Ἡφαίστου.

100. Λίθον ἕψεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων τὰ ἀδύνατα ποιῆσαι.

decreuerint, ita vt nullus talium insidiarum expers esset. Cumque illud infortunium circa maritos accideret, ferunt Iasona cum Argo naue appellentem cum præstantissima illarum Hypsipyle consueuisse, ex illaque Euenum generatum. Historia est apud Asclepiadem in Tragicis.

99. *Lemnice intueris.*] Hoc est, aspectu ardenti: quoniam ignis Lemnius est à Vulcano.

100. *Lapidem maceras.*] In eos, qui impossibilia facere aggrediuntur.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΒ'.

1. Λίθοις τὸν Ἥλιον βάλλει.] Ἐπὶ τῶν διακενῶς κοπιώντων.

2. Λιμοῦ πεδίον.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων. Λιμοῦ γάρ ποτε ὄντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῖναι τῷ λιμῷ πεδίον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν.

3. Λιμὸς Μηλίων.] Ἐπὶ τῶν χαλεπῶν· ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι· τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο· οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσαλίας· οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπείσθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς.

4. Λίνδιοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυσφήμως ἱερουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἥρπασε τὸν βοῦν τινος τῶν Λινδίων, καὶ ἐθοινήσατο· ὁ δὲ ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ.

CENTVRIA XII.

1. *Lapidibus solem incessit.*] In eos, qui frustrà fatigantur.

2. *Famis campus.*] De ijs, qui fame opprimuntur. Cùm enim aliquando ingens fames esset, Apollo Atheniensibus oraculum edidit, vt Fami campum designarent, si ab ea liberari vellent. quod & fecerunt.

3. *Fames Meliensium.*] De rebus asperis. Peloponesiaco enim bello Athenienses Niciam contra illos vniuersos mittentes, eousque obsederunt, dum fame illos perderent. Primo enim anno Nicias Melum subiugauit, non solùm machinarum admotione, sed & fame: propterea quòd cùm anteà in tributo conferendo illis subdita esset, ab eisdem defecisset. Est autem Melos ciuitas Thessaliæ. Melij porrò obsessi ab Atheniensibus, vt sese illis dederent, fame compulsi sunt.

4. *Lindij sacrificium.*] De ijs, qui conuiciantur, & inauspicato sacris operantur. Nam cùm Hercules bouem cuiusdam Lindij rapuisset; eum deuorauit, illo conuicijs ipsum incessente.

5. *Lapis*

5. *Lapis qui voluitur, algam non generat.*] De ijs, qui propter crebras migrationes rem non faciunt.

6. *Linum lino connectere.*] De ijs, qui eadem per eadem agunt seu dicunt.

7. *Lityersam cantionem canis.*] De insidiatoribus. Menander in Chalcedonensi: Canentem Lityersam de eo qui eousque optimus fuerat. Lityerses autem filius spurius fuit Midæ, qui cùm Celœnis habitaret, prætereuntes interceptos secum metere cogebat. Deinde capitibus eorum amputatis, reliquum corpus manipulis inuolutabat, & in honorē Midæ messorius hymnus ab ipso compositus est.

8. *Lychno & lecytho pinguior.*] De rebus valdè excedentibus; sicut illud: *Cotem cibas.*

9. *Libyca fera.*] De hominibus versipellibus, multiformibus, ac varijs: eò quòd Libya ferax sit ferarum, quodque multa animalia inter se coëuntia immutatos & permixtos fœtus edant. Refert autem Eudemus, animalia quæ sunt in Libya, quidquid venatione ceperint, in vndecim partes diuidere: quarum decem in cibum illis cedant, vndecima verò relinquatur. Quam ob rem verò & cuius rei causa, quaque intentione, considerata dignum est. Nonne autem talem in ipsis sponte sua edoctam sapientiam admirari par est, cùm animal irrationale numerum singularem binarium & reliquos nouerit, homini autem tot præceptionibus, tot verberibus opus sit, quo illos exactè addiscat, & sæpè ne addiscat quidem.

10. *Locrensium pacta.*] De ijs, qui fidem violant. Locrenses enim fœdifragi fuerunt.

11. *Peliam lauaris.*] Parœmia ducta ab ijs quæ Peliæ euenerunt.

5. Λίθος κυλιόμενος, φῦκος οὐ ποιεῖ.] Ἐπὶ τῶν διὰ τὰς συνεχεῖς μεταστάσεις πλοῦτον μὴ κεκτημένων.

6. Λίνον λίνῳ συνάπτειν.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων καὶ λεγόντων.

7. Λιτύερσαν ᾠδὴν ᾄδεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιβούλων. Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· ᾄδοντα Λιτυέρσην, ἀπ' ἀρίστου τέως. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός. κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ὑποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου, θεριστικὸς ὕμνος ὑπ' αὐτοῦ συνετέθη.

8. Λιπαρώτερος λύχνου καὶ ληκύθου.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν, ὡς τὸ, Ἀκόνην σιτίζεις.

9. Λιβυκὸν θηρίον.] Ἐπὶ τῶν πολυτρόπων, καὶ πολυειδῶν, καὶ ποικίλων· διὰ τὸ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι· καὶ πολλὰ ζῶα συνιόντα ἀλλήλοις καὶ ἐπιβαίνοντα, ἐξηλλαγμένα ἀποτελεῖν καὶ σύμμικτα ζῶα. Λέγει δ' Εὔδημος τὰ ἐν Λιβύῃ ζῶα, ὅτι ἂν θηράσῃ, ποιεῖν μοίρας ἕνδεκα, καὶ τὰς μὲν δέκα, σιτεῖσθαι· τὴν δὲ ἑνδεκάτην ἀπολιπεῖν· ὅτῳ δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ ἐννοίᾳ τινὶ σκοπεῖν ἄξιον, οὐκοῦν ἐκπλαγῆναι δίκαιον τὴν αὐτοδίδακτον σοφίαν· τὴν γάρ τοι μονάδα καὶ δυάδα καὶ τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς, ζῶον οἶδεν ἄλογον. ἀνθρώπῳ δὲ δεῖ, πόσων τῶν μαθημάτων· πόσων δὲ τῶν πληγῶν, ἵνα ἢ μάθῃ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς, ἢ πολλάκις μὴ μάθῃ.

10. Λοκρῶν συνθήματα.] Τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων· οἱ γὰρ Λοκροὶ τὰς συνθήκας παρέβαινον.

11. Λούσαιο τὸν Πελίαν.] Ἀπὸ τῶν τῷ Πελίᾳ συμβάντων παρήχθη.

12. Λεκερ-

12. Λοκρικὸς βοῦς.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες βοῶν πρὸς θυσίας, ξύλα σχηματίσαντες εἰς βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἱλεώσαντο.

13. Λυγκέως ὀξύτερον ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων. λέγουσι τὸν λυγκέα ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ἑώρα· τοῦτο δὲ ψεῦδος, τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε. Λυγκεὺς πρῶτος ἤρξατο μεταλλεύειν χαλκὸν καὶ ἄργυρον, καὶ τὰ λοιπά· ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε· αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν τὸν σίδηρον καὶ χρυσόν· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ, καὶ καταδύνων ἀργύριον περιφέρει.

14. Λύκου πτερὰ ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Αἰλιανός φησιν, ὅτι λύκοι βοὸς εἰς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντος ἐάν πως περιτύχωσι, ταράττουσι μὲν αὐτὸν ἔξωθεν, καὶ ἐκφοβοῦσι· διανήξασθαι δὲ ἐπιβῆναι τῆς γῆς οὐκ ἐπιτρέποντες· ἀναγκάζουσι δὲ τῷ χρόνῳ στρεβλούμενον καὶ ἰλυσπώμενον ἀποπνιγῆναι· εἶτα εἰς αὐτὸν ὁ πλεώτατος ἐμπηδήσας τῷ ὕδατι, ἐλάβετο τῷ στόματι τῆς οὐρᾶς τοῦ βοὸς, καὶ ἕλκει εἰς τὸ ἔξω· καὶ ἕτερος τῆς ἐκείνου λαβόμενος αὐτὸν ἕλκει· καὶ τὸν δεύτερον ὁ τρίτος, καὶ τοῦτον ὁ τέταρτος· καὶ οὕτως ἐξαγαγόντες τὸν βοῦν, ποιοῦνται δεῖπνον.

15. Λυδὸν εἰς πεδίον ἴσθι προκαλούμενος.] Ἐπὶ τῶν θᾶττον καὶ προθύμως βουλομένων τι δρᾶσαι.

16. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ταῖς ὥραις ἀκολασταινόντων. τοιαύτῃ γὰρ ὥρᾳ οἱ Αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν ἐκεῖ.

17. Λυδὸς καπηλεύει.] Λέγεται Κῦρον περιγενόμενον τῶν Λυδῶν, καπηλεύειν αὐτοῖς προστάξαι.

12. *Locrensis bos.*] De rebus tenuibus. Locrenses enim boum indigentes lignis ad similitudinem bouis conformatis Deum venerabantur.

13. *Lynceo acutiùs videt.*] De perspicacibus. Ferunt Lynceum ea quæ sub terra sunt vidisse. Cæterùm planè falsum hoc: veritas autem sic se habet. Lynceus primus æs, argentum, & reliqua metalla inquirere cœpit, in eaque inquisitione lucernas sub terram secum deferens, illas quidem ibi relinquebat, ipse interim æs, ferrum, aurum efferebat. Vnde homines dicere cœperunt: Lynceus etiam subtus terram videt, in illamque se immittens argentum inde effert.

14. *Lupi alas quæris.*] De impossibilibus. Ælianus refert, lupos boue in profundum cœnum incidente, si præsentes esse contingat, illum turbare ac terrefacere, quò magis subsidat ac submergatur: neque vt in terram ascendere possit permittere, sed vi illum adigere, vt longitudine temporis tortus & limo haustus, suffocetur. Deinde vnus ex ijs omnium robustissimus in aquam insiliens, ore bouis caudam apprehendit, & foras illum educit. alius autem huius cauda prehensa, & tertius secundi, quartus quoque tertij; sic bouem educunt, & conuiuium agitant.

15. *Lydium in campum te prouocasse scias.*] De ijs, quibus celeriter ac promptè aliquid faciendi est animus.

16. *Lydius in meridie lasciuit.*] De intemperantibus seu petulantibus; quòd eo tempore Lydij libidinentur, eorumque caprarij turpibus voluptatibus vacent.

17. *Lydius cauponariam exercet.*] Fertur Cyrus, deuictis Lydijs, vt caupones agerent, iniunxisse.

18. *Lupus aquilam fugit.*] De ijs, quæ effugi non possunt. Lupæ difficulter dolore partus soluuntur, & non nisi diebus decem, ac totidem noctibus: quanto tempore videlicet Delienses Latonam ex Hyperboreis in Delum peruenisse referunt.

19. *Lupus hiauit.*] De ijs, qui spe sua frustrantur. Lupi enim in feras incidentes, hiantes illas persequuntur. Aiunt autem lupum quando aliquid rapere velit, hiantem ad illud accedere; quando verò id quod proposuit non capit, frustrà illum hiare aiunt. De ijs dicitur, qui cùm ad diuitias se peruenturos sperarent, spe sua falluntur.

20. *Lupus circum puteum saltat.*] De ijs, qui frustrà in re quapiam laborant, quòd nequidquam lupus puteum circumeat, quando sitit, cùm bibere ex illo non possit, & quando præda, quam persequebatur, in puteum incidit.

21. *Duo lupi, & duo equi vnà pascuntur, duo leones non item.*] De ijs, qui nullatenus congregantur. Leæna enim & leo, nec quando venatum eunt, nec quando aquatum, eadem via incedunt. Causa autē huius rei, quòd vterque corporis viribus fidat, neque alter altero opus habeat. Lupo collum ita profundè connexum est, ut retorquere non possit, sed semper ante se aspiciat: si quando autem deorsum intueri velit, totus conuertitur, estque animal visu acutissimum: quippe quod nocte, & quidem illuni, videt. Vnde ea pars noctis, in qua ille lumen à natura acceptum habet, λυκόφως, hoc est diluculum, est vocitatum. Videtur mihi etiam Homerus ἀμφιλύκην νύκτα hoc diluculum seu crepusculum appellare, quo lupi videntes incedunt.

22. *Soluere non potest qui nodum ignorat.*] Clara satis parœmia.

18. Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. οὐ ῥᾳδίως οἱ λύκοι τὴν ὠδῖνα ἀπολύουσιν· ἀλλὰ ἐν ἡμέραις δώδεκα καὶ νυξὶ τοσαύταις· ἐπὶ τοσούτῳ χρόνῳ, τὴν Λητὼ εἰς Δῆλον ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν Δήλιοί φασι.

19. Λύκος ἔχανεν.] Ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος ἀποτυγχανόντων· οἱ γὰρ λύκοι τὰ θηρία περιπεσόντες χαίνουσι διερχόμενοι. λέγουσι τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατὰ κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασίν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματίζεσθαι, διαμαρτανόντων δέ.

20. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρακτοι περίεισιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν· καὶ ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

21. Λύκω συννόμω καὶ ἵππω· λέοντε γε μὴν οὐκέτι.] Ἐπὶ τῶν μὴ συναγελαζομένων· λέαινα γὰρ καὶ λέων, οὔτε τὴν αὐτὴν ἴασιν, οὔτε ἐπὶ θήρας, οὔτε πιόμενοι· τὸ δὲ αἴτιον, τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ θαῤῥοῦντες ἄμφω· οὐ γὰρ δεῖται θατέρου ὁ ἕτερος. Τῷ λύκῳ ὁ τράχηλος εἰς βαθὺ συνῆπται· οὔκουν οἷός τε ἐπιστραφῆναι· ὁρᾷ δὲ εἰς τὸ πρόσω ἀεί. εἰ δὲ βούλοιτό ποτε εἰς τοὐπίσω θεάσασθαι, πᾶς ἐπιστρέφεται· ὀξυωπέστατον δέ ἐστι ζῷον. καὶ μέν τοι καὶ νύκτωρ, καὶ σελήνης οὐκ οὔσης, ὁρᾷ· ἔνθεν τοι καὶ λυκόφως κέκληται ὁ καιρὸς οὗτος τῆς νυκτὸς, ἐν ᾧ μόνος ἐκεῖνος τὸ φῶς ὑπὸ τῆς φύσεως προσλαβὼν ἔχει. δοκεῖ δέ μοι καὶ Ὅμηρος λέγειν ἀμφιλύκην νύκτα, καθ' ἣν ἤδη βλέποντες λύκοι βαδίζουσιν.

22. Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν.] σαφής.

23. Λύκοι

23. Λύκον εἶδες.] Ἐπὶ τῶν ἀφνίδιον ἀχανῶν γενομένων· ὁ λύκος ἐμπλησθεὶς εἰς κόρον, οὐδ' αὖ τοῦ βραχίστου τὸ λοιπὸν ἀπογεύσαιτο· περιτείνεται μὲν γὰρ ἡ γαστὴρ τῷδε· οἰδαίνει δὲ ἡ γλῶττα, καὶ τὸ στόμα ἐμφράγνυται· καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλεύσαιτο ἢ ἀνθρώπῳ ἢ θρέμμασιν· οὐδὲ εἰ τῆς ἀγέλης βαδίζοι μέσος· μειοῦται δὲ ἡσυχῇ κατ' ὀλίγον ἡ γλῶττα αὐτῷ· εἶτα εἰς τὸ ἀρχαῖον σχῆμα ἐπάνεισι· καὶ λύκος γίνεται αὖθις.

24. Λύχνου ἀρθέντος γυνὴ πᾶσα ἡ αὐτή ἐστι.] Τοῦτο πρὸς τὰς μοιχικὰς καὶ ἀκολάστους εἴρηται καλῶς. τὴν δὲ γαμετὴν δεῖ μάλιστα τοῦ φωτὸς ἀρθέντος, εἶναι μὴ τὴν αὐτὴν ταῖς τυχούσαις γυναιξίν· ἀλλὰ φαίνεσθαι τοῦ σώματος μὴ βλεπομένου τὸ σῶφρον αὐτῆς· καὶ ἥδιον τῷ ἀνδρὶ, καὶ τεταγμένον καὶ φιλόστοργον.

25. Λυκόπους εἶ.] Ἤγουν τῶν τυράννων οἰκέτης. τοὺς γὰρ δορυφόρους τῶν τυράννων οὕτως ἐκάλουν· διὰ τὸ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ βάλλειν. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους· ὥς τε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ἐπίσημον λύκον.

26. Λύκου δεκάς.] Ἐπὶ τῶν καλῶς δικαζόντων. ἐπεὶ λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

27. Λυπηρότερον σταλαγμοῦ.] Διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι δυσχέρειαν λέγεται.

28. Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει.] Ἐπὶ τῶν ὑπερσπευδόντων. καὶ γὰρ ὁ λύκος τὸ θηρίον ἁρπάσας φεύγει.

23. *Lupum vidiſti.*] De ijs, qui ſubitò obmuteſcunt. Lupus ad ſatietatem repletus, ne minimum quidem deinceps deguſtat; eò quòd venter ipſi vndique tendatur, lingua intumeſcat, os obſtruatur; ita vt nec homini nec gregibus inſidias moliatur, etiamſi medius in grege obambulet. paulatim autem eius lingua detumeſcente, ad veterem habitum redit, & rurſum lupus efficitur.

24. *Lucerna ſublata omnis mulier eadem eſt.*] Hoc in adulteras & impudicas rectè dictum eſt. Vxorem autem, etiam lumine ſublato, non eandem cum vulgaribus mulieribus eſſe oportet: ita vt licet corpus eius non videatur, temperantia tamen eluceat, iucundiorque marito ſit moderatus ipſius amor.

25. *Lupi pedem habes.*] Hoc eſt, tyranni ſeruus es. tali enim nomine tyrannorum ſtipatores vocabant, quòd illi valentiſſimos quoſque domeſticorum in corporis ſui cuſtodiam adhibeant, qui idcircò λυκόποδες, hoc eſt lupi pedes, vocabantur. quod pedes luporum pellibus continuo tectos haberent, ne ambiente aëre ſiue frigore adurerentur. Aut ideò, quòd in ſcuto lupum effigiatum haberent.

26. *Lyci decima.*] De ijs, qui rectè decimant: quia Lyci heroïs ſtatua in iudicijs dedicabatur, vbi ſycophantæ verſabantur. Decernebatur autem illi quotidie triobolus.

27. *Odioſius ſtilla.*] Quòd cùm continuè defluat, moleſtiam creare dicatur.

28. *Lupus ante clamorem properat.*] De valdè properantibus. Lupus enim vbi animal quoddam rapuit, celerrime fugit.

29. *Lucernam in meridie accendere.*] De ijs, qui intempestiuè quid faciunt: sicut & illud: *Aestate penulam deteris.*

30. *Mulier Zonam soluens.*] De virginibus, quæ nunc primum cum viro congrediuntur. Virgines enim cum viris coïturæ, virginales suas zonas Dianæ consecrabant.

31. *Solue colloquium.*] Plato dictum ait, quando homines ad opus ibant.

32. *Lysicrates alter.*] De ijs, qui nigros capillos habent. Ille enim medicamento quopiam capillitium nigrum reddiderat, simus ipse, niger, deformis & fur.

33. *Lupus pastor.*] De ijs, qui sub specie amici aliquibus insidiantur.

34. *Lysistrati opulentiâ diues es.*] De valdè pauperibus. Extremè enim ille pauper erat & egenus.

35. *Bacchi sacra.*] De ijs, qui per ebrietatem è seruitute in libertatem restituti fuerunt. Bœoti enim à Thracibus capti in templum Trophonij fugientes, illo per somnium Bacchum eis adiutorem fore dicente, Thraces ebrios iam factos aggressi, se ab illorum seruitute liberarunt. Quamobrem etiam Bacchi Liberatoris templum construxerunt, vt ait Heraclides Ponticus. Aristophanes verò ideò factum ait, quòd Thebani à Naxijs Ampelum liberassent.

36. *Lydius lapis adulterinum arguet.*] De ijs qui explorantur, vtrùm verè sint quales se esse prædicant.

37. *Lydij improbi, secundò Aegyptij, tertiò omnium perniciosissimi Cares.*]

38. *Lydius currus.* Et, *Præter Lydum currum.*] De ijs, qui in certaminibus alijs longè sunt inferiores. Pelops enim Lydius curru suo Oenomaum vicit, & ex illo tempore, *Apud Lydium currum currere.* Nam παρὰ præpositio pro-

29. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρόν τι ποιούντων· ὡς καὶ τό· Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.

30. Λυσίζωνος γυνή.] Ἐπὶ τῶν παρθένων τῶν πρώτως πλησιαζουσῶν ἀνδρί· αἱ γὰρ παρθένοι μέλλουσαι πρὸς μίξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.

31. Λύε λέσχας.] Πλάτων φησὶ λέγειν, ὁπόταν πρὸς τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.

32. Λυσικράτης ἕτερος.] Ἐπὶ τῶν μελανοτρίχων· οὗτος γὰρ φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας, σιμὸς ὢν καὶ μέλας, αἰσχρὸς καὶ κλέπτης.

33. Λύκος ποιμήν.] Ἐπὶ τῶν μετὰ σχήματος φιλικοῦ ἐπιβουλευόντων τισίν.

34. Λυσιστράτου πλοῦτον πλουτεῖς.] Ἐπὶ τῶν λίαν πενήτων. οὗτος γὰρ πένης ἦν λίαν.

35. Λύσιοι τελεταί.] Ἐπὶ τῶν διὰ μέθην ἐλευθερωθέντων· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἁλόντες ὑπὸ Θρακῶν, καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος· μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξὶ, καὶ διελύθησαν· οἳ καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἀριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

36. Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον.] Λείπει, ἡ λίθος· ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων εἰ εἰσὶν ἀληθῶς οἷοι λέγουσιν εἶναι.

37. Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.]

38. Λύδιον ἅρμα. Καὶ, Παραλύδιον.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων. ὁ γὰρ Πέλοψ Λύδιος ὢν ἐνίκησε τὸν Οἰνόμαον τῷ ἰδίῳ ἅρματι· καὶ ἔκτοτε ἡ παροιμία, Παραλύδιον ἅρμα θέειν· ἡ παρὰ πρόθεσις

θεσις σημαίνει· καὶ πλησιότητα, ὡς τὸ, ἕζετο, παρέζετο, καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ, ὁρμᾷ, παρορμᾷ· σημαίνει καὶ τὴν ἐκτὸς σχέσιν, τὴν ἔξω τοῦ πρέποντος· ὡς τὸ, ἄνομος, παράνομος· ὡς τὸ, ὡς πεζοὶ ἦμεν ἡμεῖς παρὰ Λύδιον ἅρμα θέοντες. ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ Λυδικοῦ ἅρματος τρέχοντες κατὰ σύγκρισιν. τάχιστα γὰρ τὰ Λύδια ἅρματα.

39. Λύπης πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.]

40. Λωτοῦ ἔφαγες.] Ἐπὶ τῶν σχόντων λήθην τῶν οἴκοι, καὶ βραδυνόντων ἐπὶ ξένης· ἔστι δὲ πόα τὸ λωτὸν, λήθην ἐμποιοῦν τῷ φαγόντι.

pinquitatem significat, vt ἕζετο sedebat, παρέζετο adsidebat; & copiosiorem habitudinem, vt ab ὁρμᾷ ruit, παρορμᾷ proruit. Significat & externam habitudinem, quæ est extra id quod decet, vt ἄνομος iniustus, παράνομος præter morem iniustus: vt etiam illud, ὡς πεζοὶ ἦμεν ἡμεῖς παρὰ Λύδιον ἅρμα θέοντες, vt pedites eramus præter Lydium currum currentes: hoc est, Extra & procul à Lydio curru; per collationem. Velocissimi enim Lydij currus.

39. *Omnis doloris tempus fit medicus.*]

40. *Lotum edisti.*] In eos, quos eorum quæ domi suæ fiunt, obliuio cepit. Aut de ijs, qui in extera regione diutiùs commorantur. Est autem lotus herba, edenti obliuionem ingenerans.

M.

41. Μᾶλλον ὁ Φρύξ.] Ἡ παροιμία ἐνθένδε· οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τί τῶν ζώων εὐδαιμονέστατον· οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζῶα, ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας, ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργούς. δίχα γὰρ νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς Φρὺξ τὸ γένος, τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν· ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπε, Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

42. Μασχαλισθήσῃ ποτέ.] Ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινα, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις, ἀκρωτηριάζειν τὸν νεκρόν· καὶ τῶν μορίων ὁρμαθὸν ποιήσαντες, κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου· κατὰ τῶν μασχαλῶν διάραντας· ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτὰ, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ καὶ Τρωΐλῳ.

M.

41. *Magis Phryx.*] Parœmia hinc orta: Septem Sapientes interrogati à Crœso, quis mortalium esset felicissimus: partim responderunt, feras animantes esse, eò quòd pro libertate sua mortem oppetant: partim verò ciconias, quòd absque lege, naturæ instinctu iustitiam obseruent. Solon autem neminem ante vltimum diem beatum esse dixit. Adstans autem Æsopus Phryx, Apologorum auctor, tanto ipsum cæteris præcellere ait, quantum mare fluminibus. Quo audito Crœsus, *Magis*, inquit, *Phryx*.

42. *Ex alis aliquando sustolleris.*] Mos fuit antiquis, si quando aliquem ex insidijs occidissent, & cædem expiare vellent, cadaueris extremas partes præcidere, & ex illis seriem connexam ex collo suspendere, secundùm alas, illam attolentes: vnde & μασχαλίσματα appellabant; vt facit Sophocles in Electra & Troïlo.

43. *Gladio ignem ne fodito.*] Hoc est, iratum verbis ne incites magis.

44. *Ad pugnandum missus es, non ad nuntia ferenda.*] De ijs, qui vitæ suæ instituta prætergrediuntur.

45. *Marsyas gloriosus certat.*] De ijs, qui in certaminibus contendunt, cùm tamen longè alijs sint inferiores. Marsyas enim rusticus cùm esset, hac ratione musicus euasit. Minerua tibias suas odio habere cœperat, quòd non parum de pulchritudine sua adimerent: idque fons, recepta ipsius imagine, illam docuit. Proiectis itaque tibijs, adstans Marsyas pastor, illas sublatás labris applicat: illæ autem diuina quadam vi, etiam inuito illo qui vtebatur, recinebant. quam Marsyas virtutem ab arte sua prouenire existimans, Musas & Apollinem aggressus est, se viuere deinceps nolle dicens, nisi Deum in tali certamine superaret. Cæterùm victus in illa contentione, pelle sua exuitur. Vidi ipse in Phrygia fluuium Marsyam nomine, cuius fluxum Phryges ex Marsyæ sanguine factum referebant.

46. *Margites es.*] Hoc est, fatuus. talis enim ille fuit: & fluctus numerabat cùm vltra centum supputare non posset.

47. *Axillam tollere.*] Pro eo quod est poculis atque ebrietati indulgere.

48. *Longæ tyrannorum manus.*] De potentibus.

49. *Flagellum impellit.*] De prompto facilique.

50. *Matiolœchus es.*] De ijs, qui etiam circa minima dolosi sunt, & liguritores: *ματιὸν* enim paruum est. Aut de ijs, qui parum edunt. Nam *ματιὸν* minimum esse dicunt, & *λοχῶ* insidior. Hinc *ματιολοιχός*. Aut de ijs, qui in mensura defraudant: *μάτιον* quippe mensuræ genus. Accentu autem acuto legendum, vt ait Herodianus.

43. Μαχαίρᾳ μὴ πῦρ σκαλεύειν.] Τουτέστι, τὸν θυμούμενον λόγοις μὴ ἐρεθίζειν.

44. Μαχητὴς ἐπέμφθης, οὐκ ἀγγελιαφόρος.] Ἐπὶ τῶν μὴ φυλαττόντων τὴν ἑαυτῶν τάξιν.

45. Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων ἐν ἀγῶσι, καὶ πολὺ ἀπολιμπανομένων· ὁ γὰρ Μαρσύας ἀγροῖκος ἦν· γίνεται δ' οὕτω μουσικός· ἐμίσησεν Ἀθηνᾶ τοὺς αὐλοὺς· οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφῃροῦντο τοῦ κάλλους· ἡ δὲ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη, τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν· καὶ οὕτω δὲ ἐῤῥιμμένων τῶν αὐλῶν, ὁ Μαρσύας ἐφίσταται· προσάπτει ἐν τοῖς χείλεσιν ἀνελὼν αὐλοὺς ὁ ποιμήν· οἱ δὲ, ᾖδον θείᾳ δυνάμει καὶ ἄκοντος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρσύας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν, χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος, λέγων, οὐδὲ ἐθέλειν εἶναι λοιπὸν, ἂν μὴ πλεονεκτήσῃ τοῦ δαίμονος· ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ νικᾶται· καὶ τὸ δέρμα μετὰ τὴν ἧτταν ἐκδύεται· εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ· Μαρσύας ὄνομα τῷ ποταμῷ· καὶ ἔλεγον οἱ Φρύγες ὅτι οἱ ῥεῦμα τοῦτο ἐξ αἵματός ἐστι τοῦ Μαρσύου.

46. Μαργίτης εἶ.] Οὗτος μωρὸς ἦν· καὶ ἐμέτρει τὰ κύματα, οὐ πλεῖον τῶν ἑκατὸν δυνάμενος ἀριθμεῖν.

47. Μασχάλην αἴρειν.] Ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν.

48. Μακραὶ τυράννων χεῖρες.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν δυναμένων.

49. Μάστιξ ἐλαύνει.] Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

50. Ματιολοιχὸς τυγχάνεις.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰ μικρὰ πανούργων καὶ λίχνων· μάτιον γὰρ τὸ μικρόν· ἢ ἐπὶ τῶν μικροφάγων· ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασι· καὶ ἐκ τοῦ λοχῶ τὸ ἐπιβουλεύομαι, ματιολοιχός· ἢ περὶ τῶν κρουσιμέτρων. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου· ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

51. Μεγα-

51. Μεγαρέων δάκρυα.] Ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται· εἴρηται ἐκ τῶν προσποιήτως δακρυόντων· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος, ἠναγκάσθησαν πάντες ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς δακρῦσαι· ὁμοία τῇ· Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς θρηνεῖν.

52. Μένε βοῦς ποτὲ βοτάνην.] Ἐπὶ τῶν βραδέων.

53. Μένε γραῦ ἐμὸν σε παῖδα φιλήσοντα.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ.

54. Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.] Ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν.

55. Μέγας κελέστης ἐν μικρῷ πράγματι.] Ἐπὶ τῶν πλουτησάντων τέχνῃ οὐ τιμίᾳ· ψάλτου γάρ τινος εὐημερήσαντος, Εὐδαμίδας ἔφη πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, ποδαπός τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι.

56. Μεγαρικαὶ σφίγγες.] Πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλουν.

57. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.] Ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.

58. Μεῖζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρᾳ.] Σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.

59. Μελανίωνος σωφρονέστερος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ σωφρόνων· ἦν δὲ ὁ Μελανίων σώφρων.

60. Μελαμπύγων μὴ τύχῃς.] Μελάμπυγοι ἐγένοντο πέρπεροι Λίμνης υἱοί· ἀκολασταινόντων δὲ αὐτῶν, πολλάκις ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μή ποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἐν ἀναφόρῳ ἐδέθησαν· εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον, καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

51. *Megarensium lachrymæ.*] Quoniam in Megarensium tractu plurimum allij nascitur. Hinc parœmia nata, de ijs, qui lachrymari se fingunt. Alij dicunt quòd cùm mortuus fuisset eorum rex, ab eius vxore omnes lachrymari compulsi fuerint. Similis illi parœmiæ: *Ad sepulchrum nouercæ lachrimari.*

52. *Bos herbam aliquando expecta.*] De ijs, quæ tardè adueniunt.

53. *Expecta vetula puerum meum, vt te osculetur.*] Similis priori.

54. *Medimno dimetior paternum argentum.*] De ijs, qui magnum atque confertum lucrum expectant.

55. *Magnus oblectator in re parua.*] De ijs, qui arte quapiam vili prorsus & ignobili, ad ingentes opes perueniunt. Cùm enim psaltes quidam feliciter ageret, Eudamidas quærenti, quantus ille sibi esse videretur, hoc respondit.

56. *Megaricæ sphinges.*] Meretrices quasdam ita appellabant.

57. *Magis clamat lauro viridi dum vritur.*] De clamosis.

58. *Magnificentiùs de se sentit quàm Peleus ob gladium.*] Iste etenim illi in modestiæ præmium datus fuerat.

59. *Melanione temperantior.*] De planè castis: talis enim Melanion fuit.

60. *In Melampygos ne incidas.*] Melampygi duo fuerunt improbi Limnæ filij. Qui cùm insolentiùs se gererent, sæpè mater illis dicebat, cauerent ne in δασύπρωκτον, hoc est in virum hirsuto podice inciderent: cumque in Herculem incidissent, & ille in ligno abs se suspensos capite deorsum ridentes vidisset, causam eius quæsiuit. Qui matris oraculum illi retulerunt, fore vt aliquando in potestatem viri hirsuto podice redigerentur. Tum Hercules & ipse ridens, vinculis solutos dimisit.

61. *Mutabilior Metra.*] De Metra Erisichthonis filia ferunt, quòd quandocunque vellet, formam mutaret. Cæterùm ridicula hæc fabula. Quomodo enim verisimile est, ex puella bouem fieri, aut canem, aut auem? Res autem sic se habet: Erisichthon vir Thessalus fuit, qui re familiari absumpta ad pauperiem redactus est. Erat autem illi filia Metra nomine, tanta formæ præstantia, vt quisquis illam vel solùm aspiceret, protinus adamaret. Argento autem tum temporis homines sibi mulieres non comparabant, sed eius loco alij quidem dabant equos, alij boues, nonnulli oues, aut quidquid Metra volebat. Dicebant ergo Thessali, videntes quæ vitæ sunt necessaria Erichthoni congregata, quòd Metra ei equus fieret, & bos, aliaque de quibus fabula.

62. *Melos Agrei.*] In eos, qui musico suo cantu oblectant. Agreus nomine, natura volatilis, merulæ genere affinis, cute niger, lingua canorus, meritò Agreus est appellatus; nam musica sua modulatione atque illecebra auium delicatissimas quasque aduolantes trahit. Sciens autem naturalem hanc facultatem sibi inditam, seipsum audiens demulcetur: venatu autem, quæcunque in illum incidunt capiens, repletur: ipsum si quis venetur & cauea coërceat, mutam habet auem; quasi venatorem suum ob seruitutem silentio suo vlciscatur.

63. *Magnum quid est, in rebus aduersis sapere vt oportet.*] Democriti.

64. *Magnanimitas est, leuiter ferre iniuriam.*] Eiusdem.

65. *Nihili aliæ ad Crotonem vrbes.*] Quòd Croton reliquis Italiæ vrbibus virili fortitudine reliquaque felicitate præstaret.

66. *Methysocottabus fiebas.*] Hoc est, sonus. Platax est ænea quædam patera, quam sub medium cœnæ plenam vini apponebant: deinde in minora pocula vi-

61. Μεταβλητότερος Μήτρας.] Περὶ Μήτρας τῆς Ἐρισίχθονος φασίν, ὡς ὁ ποιητής, ὅτε βούλοιτο ἀλλάσσειν τὴν ἰδέαν· ὁ δὲ μῦθος καταγέλαστος· πῶς γὰρ εἰκὸς ἐκ κόρης γενέσθαι βοῦν, καὶ αὖθις κύνα, ἢ ὄρνεον; τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Ἐρισίχθων ἦν ἀνὴρ Θετταλὸς, καὶ διαφθείρας τὰ χρήματα, πένης ἐγένετο. ἦν δὲ θυγάτηρ αὐτῷ καλὴ καὶ ὡραία, Μήτρα ὄνομα. ὅστις δὲ εἶδεν αὐτὴν, ἤρα ταύτης· ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι οὐκ ἐμνηστεύοντο· ἐδίδωσαν δὲ οἱ μὲν ἵππους, οἱ δὲ βοῦς, τινὲς δὲ πρόβατα, ἢ ὃ ἂν ἐθέλῃ ἡ Μήτρα· ἔλεγον οὖν οἱ Θετταλοὶ ὁρῶντες ἀθροιζόμενον τῷ Ἐρισίχθονι τὸν βίον, ὅτι ἐγένετο ἡ Μήτρα αὐτῷ, καὶ ἵππος, καὶ βοῦς, καὶ τ' ἄλλα. ἀφ' ὧν ὁ μῦθος.

62. Μέλος Ἀγρέως.] Ἐπὶ τῶν τῇ εὐμουσίᾳ κηλούντων· λέγεται δὲ Ἀγρεὺς δικαίως· τῷ γάρ τοι μέλει αἱρεῖ τῶν ἄλλων ὀρνέων τὰ ἁπαλὰ προσπετόμενα, τῇ τῆς εὐμουσίας θέλξει. εἰδὼς οὖν τὸ συμφυὲς αὐτῷ πλεονέκτημα, ἀκούων μὲν ἑαυτοῦ εὐφραίνεται· θηρῶν δὲ τὰ προσιόντα, ἐμπίπλαται. τοῦτον εἴτις ποτὲ ἐθήρασε, καὶ ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξεν, ἔχει ἄφωνον τὸν ὄρνιν· ὥσπερ οὖν τὸν θηράσαντα ἀμυνόμενον ὑπὲρ τῆς δουλείας τῇ σιωπῇ.

63. Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἃ δεῖ.] Δημοκρίτου.

64. Μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πρᾴως πλημμέλειαν.] Τοῦ αὐτοῦ.

65. Μάταια τἆλλα παρὰ Κρότωνα τἄστεα.] Ὅτι διέφερε ὁ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων ἐν ἀνδρείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ.

66. Μεθυσοκότταβος ἐγένου.] Πλάταξ χαλκὴ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐπίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην. εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον,

εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐῤῥίπτουν ὥστε τὸ ψόφον ἐκτελέσαι· ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος, ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος.

67. Μελιταῖοι κύνες.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τέρψει τρεφομένων· τῶν γὰρ κυνῶν, οἱ μὲν ἰχνευταί· οἱ δὲ, ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί. οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει.

68. Μετάδος μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκαίνῃς με.] Τὸ γὰρ πήγανόν φασι βασκανίας φάρμακον εἶναι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασι.

69. Μερὶς οὐ πνίξ.] Τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, ἐπεὶ ἄρα αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἐδύναντο, ἐπενοήθη ὁ μερισμός· καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ τὸ ἴσον λαμβάνων, ἐπεφώνει· Μερὶς οὐ πνίξ· ἢ καὶ οὕτως· Μερὶς οὐ πνιγή.

70. Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.] Παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη, ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γάρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο, τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι, ἤκουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς Συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν· ἢ διότι Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν· εἴποτε οὖν ἐπὶ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

71. Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων πεπαιδευμένοις συνόντων· καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον. ὁμοία τῇ, Καρικὴ Μοῦσα.

num infundentes, in illam ex alto projiciebant, quo ſonitus excitaretur. qui cottabus vocabatur. Laudabatur autem qui maiorem ſtrepitum concitaſſet: atque hinc Methyſocottabus.

67. *Melitæi canes.*] In eos, qui propter ſolam oblectationem delicatè enutriuntur. Canum enim alij ſunt indagatores, alij cum feris in pugnam congrediuntur, nonnulli domum & res ibidem cuſtodiunt; alij denique qui ſolius voluptatis cauſa aluntur.

68. *Rutam mihi impertire, ne me faſcines.*] Rutam enim aiunt aduerſus faſcinum eſſe amuletum, vt ait Ariſtoteles in Problematibus.

69. *Portio, non iugulatio.*] Cùm potentiores imbecilliorum victum raperent, illoſque ea de cauſa iugularent, quòd ſe defendere illi non poſſent, excogitata partitio eſt. Cumque æquam ſinguli partem caperent; exclamabant, Pars non iugulatio.

70. *Poſt Lesbium cantorem.*] Parœmia eſt apud Cratinum vſurpata de illis qui ſecũdas ferunt. Lacedæmonij enim Lesbios citharædos primi aduocarunt. Cùm enim illorum vrbs aliquando tumultuaretur, oraculum editum eſt, Leſbium cantorem eſſe aduocandum. Illi itaque Terpandrum ob cædem exulantem Antiſſa accerſitum in Syſſitijs cùm audiuiſsent, à tumultu cohibiti, & quieti priſtinæ redditi fuerunt. Aut quod cùm Lacedæmonij in ſeditione eſsent, ex Leſbo muſicum Terpandrum arcerſiuerunt, qui illorum animos compoſuit, & ſeditionem ſedauit. Si quando igitur poſteà Lacedæmonij muſicum audirent, Poſt Leſbium cantorem dicebant.

71. *Cum Muſis Corydus.*] De indoctis qui cum eruditis verſantur. Cum geſtu autem quodam legendum. Parœmia ſimilis illi: *Carica Muſa.*

72. *Cum litteris Ephesijs luctaris.*] De ijs, qui incantationibus & præstigijs præstant. Nam litteræ illæ incantationes quædam erant difficiles intellectu, quas etiam Crœsus in pyra pronuntiauit. Quin & in ludis Olympicis cùm Milesius atque Ephesius inter se luctarentur, Milesium non potuisse luctari, eò quòd alter Ephesias litteras in talo gestaret: quo comperto, litterisque illis triginta numero ab eodem solutis, deinceps Ephesium cecidisse ferunt.

73. *Finito bello, auxilium.* Et: *Post Marathoniam pugnam.*] De ijs, qui post occasionem aliquam periculi plenam, in aliam incidunt priore non minorem.

74. *Potat aquam metro, sed edit mazam sine metro.*] Versus hic in parœmiam abijt occasione oraculi quod Apollo Sybaritis reddidit. Iniuriosi enim homines cùm essent, & qui sine mensura biberent, per Crotoniatas perierunt; ijs autem qui effugerant, hoc oraculum datum.

75. *Mellis medulla.*] De rebus valdè dulcibus.

76. *Magnum est os anni.*] Hoc est, Multa omnium in loquendo libertas, propter anni vbertatem.

77. *Metragyrti mors.*] Hic in Atticam veniens, mulieres matri deorũ initiabat, vt isti loquuntur: quem Athenienses, capite arrepto, in barathrum præcipitantes interemerunt. Pestilentia autem exorta, oraculum illis est redditum, interfectum esse placandum. Eam ob causam curiam ædificarunt eo loco, vbi Metragyrtum occiderant, locumque circumsepientes, illum matri Deûm consecrarunt. Statua etiam Metragyrti collocata. Vtebantur autem loco illo, Metroo nuncupato, in quo leges suas adseruabant, & barathrum terra oppleuerunt.

72. Μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπῳδαῖς ἰσχυόντων. Ταῦτα δὲ ἦσαν ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι. ἃς καὶ Κροῖσος ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπεν· καὶ ἐν Ὀλυμπίοις Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον παρὰ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα ἑξῆς, πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον.

73. Μετὰ πόλεμον ταραχὴ ἢ συμμαχία. Καί, μετὰ Μαραθῶνα, μάχη.] Ἐπὶ τῶν μετὰ ὑπόθεσίν τινα ἐπὶ κίνδυνον, ἑτέρᾳ ἐντυχόντων οὐκ ἐλάττονι τῆς προτέρας.

74. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίᾳ δὲ μάζαν ἔδοντες.] Οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη, ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται, ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν, οὕτως ἐχρήσθη.

75. Μέλιτος μυελός.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

76. Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.] Οἷον, πολλὴ παῤῥησία πάντων, εὐφορίας γενομένης.

77. Μητραγύρτου θάνατος.] Οὗτος ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀττικήν, ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοί φασι· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐκβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλήν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον, καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν δικαστήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν Μητραγύρτην. καὶ περιφράττοντες αὐτὸν καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ Μητραγύρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

78. Μὴ

78. Μὴ προσοβήσῃς τὴν θήραν.] Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν πραττόντων τι.

79. Μὴ σπεῦδε γῆμαι πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.] Ἐπὶ τῶν ἀκαίρως καὶ ῥαθύμως ποιούντων τι· Εὐμένης γὰρ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Περσέως, ἔδοξε τεθνάναι· τῆς δὲ φήμης εἰς Πέργαμον κομισθείσης, Ἄτταλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, περιθέμενος τὸ διάδημα, καὶ τὴν γυναῖκα γήμας, ἐβασίλευσε· πυθόμενος δὲ προσιόντα ζῶντα τὸν ἀδελφὸν, ἀπήντησεν ὥσπερ εἰώθει μετὰ τῶν σωματοφυλάκων, δοράτιον ἔχων. Ὁ δὲ Εὐμένης φιλοφρόνως ἀσπασάμενος αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ οὖς εἰπὼν τοῦτο, οὐδὲν ἄλλο παρὰ πάντα τὸν βίον οὔτ' εἶπεν ὕποπτον, οὔτ' ἐποίησεν· ἀλλὰ καὶ τελευτῶν, ἐκείνῳ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιλείαν ἀπέλιπεν.

80. Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ.] Μὴ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐχαῖς.

81. Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.]

82. Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν.] Ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀσύμφωνα λέγε· Ἐμμρεπὴς εἶπε τοῦτο, φρύνιδος τοῦ μουσικοῦ σκεπάρνῳ τὰς δύο τῶν ἐννέα γε ἐκτεμών.

83. Μὴ τιμωμένης ἀρετῆς, ἡ κακία παρρησιάζεται.] Προκοπίου.

84. Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν.] Ἀντὶ τοῦ, προχείρως οὐ δεῖ συναλλάσσειν.

85. Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον.] Ὅτι δεῖ τὸν βίον ἐπιτηδεύειν, καὶ μὴ δεῖ δεσμῷ περιάπτειν αὐτόν.

86. Μὴ ἐσθίειν καρδίαν.] Ἤτοι μὴ βλάπτειν τὴν ψυχὴν, ταῖς φροντίσιν αὐτὴν κατατρίβοντα.

87. Μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἐπὶ τοὺς ὅρους ἐλθόντας.] Τοῦτ' ἐστι, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, καὶ τὸν ὅρον τοῦ βίου πλησίον ὄντα ὁρῶντας φορεῖν εὐκόλως καὶ μὴ ἀθυμεῖν.

78. *Ne venatum ante tempus excites.*] In eos, qui intempestiuè aliquid faciunt.

79. *Non antè ducas, mortuum quam rescias.*] De ijs, qui non in tempore, ac negligenter quid agunt. Eumenes enim cùm à Perseo insidijs appetitus, vitam finijsse putaretur, famâ Pergamum delatâ, Attalus frater imposito sibi diademate, vxorem eius sibi duxit ac regnauit. Intelligens autem fratrem viuum esse, iamque appropinquare, obuius ipsi processit, vt adsueuerat, vnà cum stipatoribus, lanceolam gerens: quem Eumenes beneuolè amplexus, verba illa in aurem illi dixit. Nihilque aliud per totam posteà vitam, quod aliquam suspicionem ei moueret, aut locutus est, aut fecit, sed moriens ei & vxorem & regnum reliquit.

80. *Nihil contra bouem preceris.*] Non omnia precibus esse committenda monet.

81. *Ne cinerem fugiens in prunas incidas.*]

82. *Musicam ne vities.*] Hoc est, Nè absona loquaris.

83. *Vbi virtuti suus honos deest, improbitas licentiùs grassatur.*] Procopij.

84. *Ne cuiuis dexteram porrigas.*] Pro eo quod est, ne citò cum quopiam quid contrahas.

85. *Arctum annulum ne gestato.*] Quòd oporteat vitam rectè instituere, neque seipsum vinculis illigare.

86. *Cor ne edito.*] Quòd non oporteat animam lædere, & curis illam atterere.

87. *Ad finem progressis non est redeundum.*] Hoc est, Morituri iam, & finem vitæ propè adesse videntes, moderatè id ferre debent, neque animo deficere.

88. *Non à chytroprode haud sacrato sumpseris escam.*] Hesiodi.

89. *Ne rem defini nisi partem audiris vtramque.*] Democriti monitum.

90. *Defunctorum loculos ne moueas.*] In homines lucri cupidos. Semiramis sepulchro à se facto inscripsit: *Quicunque rex pecunia indiguerit, aperiens sepulchrum, quantum voluerit capiat.* Darius ergo illud aperiens, pecuniam quidem non inuenit, sed in litteras incidit ad hunc modum conscriptas: *Nisi improbus vir esses, & pecuniæ inexplebilis, defunctorum sepulchra non mouisses.* Hinc ergo admonitoria parœmia deducta.

91. *Malo ferire.*] De ijs, qui ad amorem quempiam alliciunt.

92. *Cùm non sis Syrus, ne Syrum agas.*] De ijs, qui præter dignitatem aliquid faciunt.

93. *Ne apud me varia.*] Hoc est, Ne versutijs vtare contra amicos.

94. *Medica mensa.*] De luxuriosis: delicata enim mensa Medi vtebantur.

95. *Ne moueas malum benè situm.*] De ijs, qui aliquem irritant suo malo.

96. *Neque mel, neque apes.*] De ijs, qui rem quampiam optabilem habere nolunt per laborem.

Ne ignem ad ignem.] Carbonarius in camino adustus hoc ait. Vsurpatur in eos, qui in mala quotidie incidunt.

98. *Non cum leone capra decertem fero.*] De ijs, qui sunt viribus impares.

99. *Nec stipulam mouere.*] De quietis.

100. *Ne gladium tollas mulier.*] De ijs, qui auxiliari nequeunt.

88. Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα ἐσθίειν.] Ἡσιόδου.

89. Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.] Δημοκρίτου.

90. Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει.] Ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. ἡ γὰρ Σεμίραμις κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν· ὅς τις ἂν χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς, διελὼν τὸ μνημεῖον, ὅσα βούλεται λαμβανέτω· Δαρεῖος οὖν διελὼν, χρήματα μὲν οὐχ εὗρε. γράμμασι δὲ ἐνέτυχε, τάδε φράζουσιν· εἰ μὴ κακὸς ἦσθα ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἄπληστος, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἐκίνεις.

91. Μήλῳ βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.

92. Μὴ ὢν Σύρος, μὴ συρίζε.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι ποιούντων.

93. Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.] Τοῦτ' ἐστι, μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων.

94. Μηδικὴ τράπεζα.] Ἐπὶ τῶν εὐπόρων· ἁβροδίαιτοι γὰρ οἱ Μῆδοι.

95. Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον.] Ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ ἐπὶ σφετέρᾳ βλάβῃ.

96. Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι εὐκταῖον μετὰ πόνου.

97. Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.] Ἀνθρακεὺς ἐκπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ, τοῦτο λέγει· ἐπὶ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόντων.

98. Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνίσων.

99. Μὴ κάρφος κινεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

100. Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιγ΄.

1. ΜΗ` κίνει Καμαρίναν.] Λίμνη ἦν, ἣν μετοχετεῦσαι βουλόμενοι ἐχρήσαντο τῷ θεῷ, ὁ δὲ εἶπε, μὴ κίνει Καμαρίναν· οἱ δὲ παρακούσαντες ἐβλάβησαν· οἱ δέ φασι βοτάνην δυσωδίαν ἀποπέμπουσαν ἐν τῷ κινεῖσθαι.

2. Μήτε τυφλὸν ὁδηγὸν, μήτε ἀνόητον ξύμβουλον.] Παραινετική ἐστι.

3. Μὴ παιδὶ μάχαιραν.] Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα μεγάλα· μή πως καθ᾽ ἑαυτῶν χρήσωνται.

4. Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον.] Λείπει, παραπλεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

5. Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν· ταῦτα γὰρ ἐκπαιδόθεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμάνθανον.

6. Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος.] Ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.

7. Μὴ λόγους ἀντ᾽ ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν τινος ἀξιούντων τυχεῖν.

8. Μῆλά μοι Ἑσπερίδων ἐδωρήσω.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῆ χαριζόντων· λέγουσι ὅτι γυναῖκές τινες ἦσαν Ἑσπερίτιδες· ταύταις δ᾽ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἃ ἐφύλασσε δράκων· ἐφ᾽ ἃ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο· ἔχει δὲ ἡ ἀλήθεια ὧδε· Ἕσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς ᾤκει ἐν τῇ Καρίᾳ, καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἳ ἐκαλοῦντο Ἑσπερίτιδες· τούτῳ δὲ ἦσαν ὄϊς καλαὶ καὶ ἔγκαρποι, οἷαι καὶ νῦν αἱ ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὴ ὀνομάζονται χρυσαῖ· κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός· ἦσαν δὲ ἐκεῖναι κάλλισται. Μῆλα δὲ καλεῖται τὰ πρόβατα· ἰδὼν δὴ ὁ Ἡρακλῆς

CENTVRIA XIII.

1. NE moueas Camarinam.] Palus erat, quem aliò deflectere volentes, Apollinem consuluerunt, qui respondit, *Ne moueas Camarinam.* Qui non obtemperantes, damnum sibi contraxerunt. Alij dicunt stirpem esse, quæ tetrum odorem emittat si moueatur.

2. *Neque cæcum viæ ducem, neque imprudentem consiliarium.*] Admonitoria est.

3. *Ne puero gladium.*]Hoc est:Ne inexpertis negotia magna committas, ne quando contra seipsos vtantur.

4. *Ne temere Abydum nauiges.*] De ijs, qui se periculis subjiciunt.

5. *Neque natare, neque litteras.*] De indoctis. Illa enim à puero Athenis discebant.

6. *Ne quis vnquam Megarensibus sapientior fiat.*] De stupido inter se iocantes hoc vsurpabant.

7. *Ne verba pro farina.*] De ijs, qui aliquid consequi student.

8. *Mala mihi Hesperidum dono dedisti.*] De ijs, qui aliqua magni pretij largiuntur. Ferunt autem, mulieres quasdam Hesperides fuisse, quibus aurea mala erant in arboribus, quas draco seruabat: ob quæ mala etiam Hercules bellum gessit. Res autem ita se habet. Hesperus vir Milæsius fuit, Cariam incolens; habuitque filias duas, quæ Hesperitides vocabantur: fueruntque huic & oues pulchræ ac fœcundæ, cuiusmodi etiam nunc Mileti; quæ ob hoc etiam aureæ vocabantur: pulcherrimum enim est aurum, vt & ipsæ pulcherrimæ. μῆλα autem oues nuncupantur, quas cùm Hercules prope

prope mare paſcentes videret, abactas in nauem impoſuit, & paſtorem earundem, nomine Draconem, domum reduxit, mortuo iam Heſpero, ſed viuis tantùm liberis. Vnde homines dicebant, Vidimus aurea mala quæ Hercules occiſo cuſtode Dracone ex inſulis Heſperidum abduxit.

9. *Semper pullus tuus paruus.*] In eos, qui ſe ob ſtaturæ breuitatem iuuenes eſſe dicunt.

10. *Odi memorem compotorem.*] De ijs, qui exactè meminiſſe aliquid nituntur: cùm qui bibunt, magis obliuiſci debeant.

11. *Parum quid detrimenti paſſus, ne propterea amico maledicas.*] Thaletis Mileſij.

12. *Vna earum quæ in pharetram.*] De ijs, qui proſperum aliquem diem agunt. Mos enim erat Athenienſibus, poſt cœnam ſemper pharetram capere: & ſi ſine moleſtia ille dies tranſijſſet, candidum calculum in illam projicere; ſin grauius, nigrum. Cumque contingeret aliquem emori, calculos ex pharetra effundebant ac numerabant: & ſi nigri plures inueniebantur, dolebant, tanquam laborioſè ille vixiſſet: ſin candidi plures, felicem fuiſſe iudicabant. Ariſtides autem ait, candidam diem dici à calculis iudiciarijs, quorum candidi victoriam, nigri condemnationem adferunt.

13. *Certamen exile haud decus magnum parit.*] Sophoclis.

14. *Vna hirundo non facit ver.*] Hæc dicti huius ſententia: vna dies non efficit, vt ſapiens ad perfectionem perueniat. In Alexandri Pyrrhi filij tentorio hirundo nidulata, rem, quam adorſus fuerat, minimè probam, nequaquam feliciter ab ipſo conficiendam ſignificauit. Alia

βοσκόμενα περὶ τὴν θάλατταν, περιεργάσας· ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν· καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν ὀνόματι Δράκοντα, εἰσήγαγεν εἰς οἶκον, οὐκ ἔτι ζῶντος τοῦ Ἑσπέρου, ἀλλὰ τῶν παίδων αὐτοῦ· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, Ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ἃ Ἡρακλῆς ἤγαγεν ἐξ Ἑσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας τὸν Δράκοντα.

9. Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος.] Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας, νεάζειν λεγόντων.

10. Μισῶ μνάμονα συμπόταν.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς πειρωμένων μνημονεύειν· παρόσον οἱ πίνοντες ἐπιλανθάνεσθαι μᾶλλον ὀφείλουσι.

11. Μικρὰ ἐλαττούμενος, τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.] Ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων Θάλεως τοῦ Μιλησίου.

12. Μία τῶν εἰς φαρέτραν.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθήν τινα διαγόντων ἡμέραν. ἔθος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὸ δεῖπνον, ἀεὶ λαμβάνειν τὴν φαρέτραν. καὶ εἰ μὲν ἀλύπως διαγένοιτο λευκὸν καθιέναι ψῆφον εἰς ἑαυτήν· εἰ δὲ σκληρῶς, μέλαιναν. ἀποθανόντος οὖν τὰς ψήφους ἐκ τῆς φαρέτρας ἐκχεῖν, καὶ ἀριθμεῖν· καὶ ἐὰν μὲν αἱ μέλαιναι πλείους εὕροιντο, ἄχθεσθαι, ὡς ἐπιπόνως βεβιωκότος· εἰ δὲ λευκαί, εὐδαιμονίζειν· Ἀριστείδης δέ φησι λευκὴν ἡμέραν λέγεσθαι, ἀπὸ δικαστικῶν ψήφων. ὧν αἱ μὲν λευκαὶ, νίκην· αἱ δὲ μέλαιναι, τὴν καταδίκην φέρουσι.

13. Μικροῦ δὲ ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.] Σοφοκλέους.

14. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.] Βούλεται δὲ εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν. Ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Πύρρου παιδὸς, σκηνῇ, χελιδὼν νεοττεύουσα, εἶτα μέν τοι ἀτελῆ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, ἐφ' ἥνπερ οὖν ὥρματο ὑπεσήμαινεν, οὐ πάνυ τοι οὖσαν ἀγαθήν·

ἀγαθήν· καὶ Ἀντιόχῳ δὲ νεοττεύουσαι ἐν αὐτοῦ τὰ μέλλοντα οἱ ἀπαντήσεσθαι ὑπηνίξατο. ἀνελθὼν δὲ ἐς τοὺς Μήδους, εἶτα μέν τοι οὐκ ἐπανῆλθεν ἐς τοὺς Σύρους· ἀλλ' ἑαυτὸν κατά τινα ἔωσε κρημνόν. ὥρμητο δὲ ἄρα ἐπὶ πρᾶξιν οὐ χρηστὴν καὶ οὗτος. ἡνίκα δὲ ἐξέλιπεν τὴν ἀκρόπολιν τὸ πρότερον Διονύσιος, συνηνέχθησαν οἱ καὶ αἱ νεοττεύουσαι χελιδόνες ἐκεῖθεν· καὶ ἐμαντεύοντο τὴν ἐπάνοδον.

15. Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε, μήτε φύτευε.] Ἐπὶ τῶν φθειρόντων, μηδὲν δ' ἀνδρεῖον ἢ θυμῶδες ἐνδεικνυμένων.

16. Μίτος ἔριδος τότ' ἦν.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων καὶ διατεινομένων.

17. Μίδας ὄνου ὦτα εἶχεν.] Ὅτι ὠτακουστὰς εἶχεν· οἱ δὲ χωρίον αὐτοῦ φασιν οὕτω καλεῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν ἀνάλωτον.

18. Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακοῦ δὲ ψόγος.]

19. Μίδου χρήματα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πλουσίων. οὗτος ὁ Μίδας σφόδρα πλούσιος ἦν. ἤτησε δέ, ὥς φασι, τοὺς θεούς, ὅτι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ, χρυσὸν γενέσθαι. καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγχονηθεὶς, ἀπέθανεν· ὅσα γὰρ ἐλάμβανεν, εἰς χρυσὸν μετεβάλετο· μυθεύονται δὲ αὐτὸν, καὶ ὦτα ὄνου ἔχειν· ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν οἷάπερ ὄνος· τὸ δὲ ἀληθές· ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς· ὡς πάντ' ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῶν χώρᾳ λεγόμενα καὶ πραττόμενα. Μάξιμος δὲ ὁ Τύριος περὶ αὐτοῦ ὧδέ πως ἱστόρησεν. Ἀνὴρ Φρὺξ, ἀργὸς τὸν βίον, ἐραστὴς χρημάτων, λαμβάνει τὸν Σάτυρον, ὥς φησιν ὁ μῦθος, δαίμονα φίλοινον· κεράσας οἴνῳ κρήνην, ἐς ἣν φοιτῶν διψήσας, ἔπινεν· εὔχεται ὁ ἀνόητος Φρὺξ δαίμονι αἰχμαλώτῳ· εὔχεται δ' εὐχήν, οἵαν εἰκὸς ἦν καὶ τοῦτον αἰτεῖν, καὶ ἐκεῖνον τελεσιουργεῖν.

etiam in Antiochi domo nido constructo, quæ illi euentura essent prænuntiauit. In Medos enim abiens, posteà in Syriam non redijt, sed seipsum prope præcipitium quoddam seruauit: quippe qui ipse quoque rem quandam neutiquam laudabilem aggressus fuerat. Dionysius autem cùm primò summam ciuitatis arcem desereret, hirundines vnà cum ipso sunt adsportatæ, quæ apud ipsum quoq; nidulantes, reditum ipsi sunt ominatæ.

15. *Mintham in bello neque edito, neque serito.*] In illos, qui res suas corrumpunt, quique nihil virile aut animosum ex sese edunt.

16. *Filum contentionis tum erat.*] De rixosis & contentiosis.

17. *Midas asini aures habuit.*] Quòd auscultatores ei essent. Alij locum quendam in eius ditionem ita vocatum ferunt quem aliàs inexpugnabilem ipse tamen cepisset.

18. *Merces virtutis laus est, improbitatis verò vituperatio.*]

19. *Midæ opes.*] De valdè opulentis: perquam diues enim Midas fuit. Aiunt autē illum à Dijs petiuisse, vt quidquid manibus contrectaret in aurum continuò conuerteretur. Votique sui compotem factum, fame cruciatum interijsse. Quæcunq; enim capiebat, in aurum commutabantur. Fabulantur autem etiam asini aures ipsi fuisse, quòd illas ingentes, instar asini haberet. Rei autem veritas hæc est: Quòd multos auscultatores haberet, quò omnia cognosceret quæ in sua regione dicerentur ac fierent. Maximus autem Tyrius ita de ipso scribit: Vir quidam Phryx, vita deses, pecuniarum amans, Satyrum, vt fabula habet, comprehendit, dæmonem vino addictum, postquam fontem, quò ille sitiens potum venerat, vino miscuisset. Ex quo vbi ille bibisset, vecors hic dæmonem abs se captum rogat rem, & se qui rogaret, & illo qui perficeret dignam, vt ter-

vt terra, quæque in ea ſunt arbores, ſegetes, prata, quique in illis flores, aurea fierent. Concedit Satyrus. Terrâ itaque aureâ iam effectâ, fames Phrygas occupauit. Vnde Mydas opulentiam ſuam deplorat, votumque contrarium à priori facit, non amplius iam Satyro, ſed Deis ac Deabus vniuerſis, vt priſtina ſibi paupertas, fertilis inquam illa omnigena ac fructuoſa redeat, aurumque in hoſtium capita faceſſat. Atque ille quidem ſuppliciter hæc petebat, non tamen res ideò ei ſuccedebat. Laudo fabellam à lepôre, quodque viam ad veritatem ſternat. Quid enim innuit aliud, quàm viri inſipientis votum de re minimè vtili, qui optat quidem vt conſequatur, pœnitet autem iam conſecutus. Satyri autem capturam, vincula, ac vinum, fabula ſubiecit, quòd homines partim precibus, partim vi quæ concupiſcebant atque optabant iam conſecuti, eorundem munus Dijs adſcribant, ab ipſis tamen id nequaquam habentes. Neque enim quidquam quod non ſit bonum, Deus tribuit; ſed illud fortunæ munus eſt; irrationale irrationalis; veluti quæ ab ebrijs benignitas obtinetur.

20. *Odi ſophiſtam quiſquis haud ſapit ſibi.*] In eos, qui propter mercedem aut aliud quidpiam docent.

21. *Vnum fruticetum duos erithacos non alit.*] In eos, qui ex re parua lucrum affectant. Erithacus autem auicula eſt ſolitaria.

22. *Paruus, qualis Melon.*] De valdè breuibus.

23. *Paruum oboli pretium.*] De improbis dicitur.

24. *Bona ſpina iam tum quum paruula eſt ſe prodit.*] De ijs, quos & prima ætate bonos euaſuros apparet.

γενέσθαι αὐτῷ τὴν γῆν χρυσῆν, καὶ τὰ δένδρα χρυσᾶ, καὶ τὰ λήϊα καὶ τοὺς λειμῶνας, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἄνθη· δίδωσι ταῦτα ὁ Σάτυρος· ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐκεχρύσωτο ἡ γῆ, λιμὸς εἶχε Φρύγας· καὶ ὁ Μύδας ὀδύρεται τὸν πλοῦτον, καὶ ποιεῖται παλινῳδίαν τῆς εὐχῆς· καὶ εὔχεται Σατύρῳ μὲν οὐκέτι, θεοῖς δὲ καὶ θεαῖς, ἐλθεῖν αὐτῷ τὴν ἀρχαίαν πενίαν· τὴν εὔφορον ἐκείνην καὶ πάμφορον καὶ καρποτρόφον· τὸν δὲ χρυσὸν ἀπελθεῖν εἰς ἐχθρῶν κεφαλάς. ὁ μὲν ταῦτα εὔχετο ποτνιώμενος. ἐτελεῖτο δὲ τῷ οὐδὲν μᾶλλον. ἐπαινῶ τὸν μῦθον τῆς χάριτος, καὶ τῆς πρὸς τὰ ἀληθὲς ὁδοῦ. τί γὰρ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ἀνοήτου ἀνδρὸς εὐχὴν, ἐπ' οὐδενὶ χρηστῷ; εὐχόμενος μὲν, ἵνα τύχῃ· μεταγινώσκοντος δὲ, ἐπειδὰν τύχῃ· τὴν δὲ θήραν τοῦ Σατύρου, καὶ τὰ δεσμὰ καὶ τὸν οἶνον, ἠνίξατο ὁ μῦθος· ὅτι οἱ μὲν ἀπαιτήσαντες, οἱ δὲ καὶ βιασάμενοι, τυχόντες ὧν ἐπεθύμουν, οὐχ' ὧν εὔξαντο, ἀναληθέασι θεοῖς τὴν δωρεὰν, οὐ παρ' ἐκείνων λαβόντες· οὐδὲν γὰρ τῶν μὴ καλῶν δίδωσιν ὁ θεός. ἀλλ' ἔστι ταῦτα δωρεὰ τύχης, ἄλογος ἀλόγου· οἷαι αἱ παρὰ τῶν μεθυόντων φιλοφροσύναι.

20. Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ' αὐτῷ σοφός.] Ἐπὶ τῶν διὰ μισθὸν ἢ δι' ἄλλο τι διδασκόντων.

21. Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐριθακὸς δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

22. Μικρὸς ἡλίκος Μόλων.] Ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων.

23. Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον.] Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν.

24. Μικρόθεν ἡ ἀγαθὰ ἄκανθα φαίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐκ πρώτης ἡλικίας φαινομένων ἀγαθῶν γενέσθαι.

25. Μνή-

25. Μνήμη καμήλου.] Ἐπὶ τῶν μνημονικωτάτων· μνημονικώτατον γὰρ ζῶον ἡ κάμηλος.

26. Μνησικακία καμήλου.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν μνησικάκων· φασὶ γὰρ αὐτὴν πάνυ τοι μέχρι πολλοῦ διαμνημονεύειν ὧν ἂν τύχοι παθοῦσα κακῶν, καὶ ἀνισορεῖν τοὺς ταῦτα πεπραχότας, εἴ που ἐντύχοι.

27. Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.] Μόσχος φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων· τὸ δὲ Βοιώτιον οὕτω καλούμενον, εὗρε Τέρπανδρος· ὥσπερ καὶ ὁ Φρὺξ τὸν Φρύγιον.

28. Μορίων μὴ θίγγανε.] Ἐπὶ τῶν ἱεροσύλων· μορίαι γὰρ ἐλέγοντο αἱ ἐλαῖαι, αἳ ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοντο τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια· ἦσαν δὲ πρῶται δώδεκα τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. ἤτοι ἀπὸ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἁλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.

29. Μολὼν λάβε.] Λεωνίδας Ξέρξου γράψαντος αὐτῷ, πέμψαι τὰ ὅπλα· ἀντέγραψε τοῦτο· δηλῶν, ὅτι ἐκεῖνα ἑκὼν οὐ δώσει.

30. Μόναι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι.] Παρόσον ἐκεῖναι γενναιοτάτους παῖδας τίκτουσιν.

31. Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.] Σοφοκλέους ἡ γνώμη.

32. Μυκώνιος γείτων.] Αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μυκώνου καὶ εὐτέλειαν.

33. Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπηκεν εἰς τὰ συμπόσια.] Διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι, διεβέβληντο ἐπὶ αἰσχρότητι. εἴρηται δὲ

25. *Cameli memoria.*] De ijs, qui maxime memoria valent. Memoriosissimum enim animal camelus.

26. *Cameli offensarum memoria.*] De ijs, qui tenaciter offensarum acceptarum memoriam retinent. Aiunt enim, in multum tempus malorum sibi illatorum camelum meminisse. Referam autem, si se offerat occasio, quibus talia acciderunt.

27. *Moschus Bœotiam cantionem canens.*] Moschus malus cytharœdus fuit, multa vno spiritu canens. Cantionem autem Bœotiam appellatam Terpander inuenit, sicut Phryx Phrygiam.

28. *Sacras Mineruæ oliuas ne attingas.*] De sacrilegis. μορίαι enim oliuæ Mineruæ sacræ dicebantur, quarum oleum ijs dabant qui Panathenaicis ludis vicissent. Fueruntque primo duodecim numero, quæ ex arce ciuitatis in Academiam transplantatæ, ἀπὸ μόρου, hoc est, ab interitu Hallirrhothij ita appellatæ, siue quòd oleum ex illis proueniens Athenienses omnes distributum participarent.

29. *Veniens cape.*] Cùm Xerxes Leonidæ scripsisset, Mitte arma; illi istud respondit: significans, sponte sua ei nequaquam daturum.

30. *Solæ Lacænæ viros pariunt.*] Videlicet quòd illæ generosissimos libeberos edant.

31. *Acti laboris nulla habetur gratia.*] Sophoclis sententia.

32. *Myconius vicinus.*] Vsurpatur parœmia hæc de ijs, qui ob vilitatem malè audiunt: à Mycone insula exigua admodum & parua.

33. *Myconiorum more in symposia incidit.*] Hinc dictum, quòd propter paupertatem Myconij impudentiæ insimularen-

mularentur. Vsurpatur autem de ijs, qui non vocati vltrò conuiuijs sese ingerunt.

34. *Mydas oculos Indicos explorat.*] Mydas lapis in India est, qui geminum fulgorem emittit, ijs quidem qui oculis laborant, acrem igneumque, quique oculos prorsus inflammet; benè autem à natura affectis, corroborantem ac salutarem.

35. *Mus Brasidam momordit in caricis.*] Quòd vel ab exiguo & despecto cauere oporteat. Mus fœcundum alioquin animal, multosque vno partu fœtus edens, si salem gustare contingat, multò adhuc plures enititur. Domestici autem mures, trepida animalia, etiam strepitum timent, & felis sonum exhorrescunt; etiam timidi agrestes mures: audacissimi autem marini. Paruum quidem illis corpus, audacia autem inexpugnabilis: binis in armis fidunt, pelle robusta, & dentium firmitate. Pugnant autem cum piscibus etiam grandioribus, & piscatoribus rei piscatoriæ vel maximè peritis.

36. *Mysorum prædam.*] De ijs, quorum res malè diripiuntur. Latrones enim vicini, vt ait Demon primo libro parœmiarum, illo tempore quo Telephus peregrinatum abijt, Mysos deprædabantur. Ego autem ita scriptum inueni: Græci nauibus onerarijs in Mysiam appulerunt, illamque deuastantes, Troiam se deuastare putauerunt: Telephus autem Mysiæ Rex ab Achille vulneratus, ad Apollinem curationis quærendæ caussa profectus est. Cui ille oraculo respondit: Qui te vulnerauit, te quoque sanabit. Cæterùm qui sanationem petierat, quomodo ab Achille, qui hostis erat, illam sibi posset petere, du-

ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

34. Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικοὺς δοκιμάζει.] Ἔστι δὲ ὁ Μύδας λίθος ἐν Ἰνδίᾳ, διττὰ ἀφιεὶς τὰ σέλα· τοῖς μὲν πονήρως ἔχουσι τῶν ὀμμάτων, δριμὺ καὶ πυρῶδες, καὶ ἐπιεικῶς φλογωπόν· τοῖς δὲ κατὰ φύσιν, καὶ ῥωστικὸν καὶ σωτήριον.

35. Μῦς ἔδηξε Βρασίδαν ἐν ἰσχάσιν.] Ὅτι δεῖ καὶ τὸν μικρὸν φυλάττεσθαι· οἱ μύες εἰσὶ μὲν καὶ ἄλλως πολύγονα ζῶα, καὶ ἀθρόα τῇ ὠδῖνι πολλὰ τίκτουσιν· εἰ δέ περ καὶ ἁλὸς γευσάμενος τύχοιεν, ἐνταῦθα δή του καὶ πάμπολλα ἀποκυΐσκουσιν· οἱ μὲν κατὰ τὴν οἰκίαν μῦς, δειλὰ ζῶα, καὶ φοβοῦνται κτύπον, καὶ γαλῆν πεφρίκασι κρίξασαν· δειλοὶ δὲ καὶ οἱ ἀρουραῖοι· θρασύτατοι δὲ οἱ θαλάττιοι. μικρὸν δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα, τόλμα ἄμαχος, καὶ θαῤῥοῦσι δύο ὅπλοις· δορᾷ εὐτόνῳ καὶ ὀδόντων κράτει· μάχονται δὲ καὶ τοῖς ἰχθύσι τοῖς ἁδροτέροις, καὶ τῶν ἁλιέων τοῖς μάλιστα θηρατικοῖς.

36. Μυσῶν λείαν.] Ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων· οἱ γὰρ λῃσταὶ καὶ ἀστυγείτονες, ὥς φησι Δήμων ἐν πρώτῃ παροιμιῶν, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο, μετὰ τὴν τοῦ Τηλέφου ἀποδημίαν. ἐγὼ δὲ οὕτως εὗρον. Οἱ Ἕλληνες ταῖς ὁλκάσι τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ προσέβαλον, καὶ ταύτην πορθοῦντες, ἐδόκουν τὴν Τροίαν πορθεῖν. Τήλεφος δὲ τῆς Μυσίας χώρας ἀνάσσων, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως τρωθεὶς, ἀφίκετο πρὸς Ἀπόλλω ζητῆσαι τὴν ἴασιν. ὁ δὲ πρὸς τοῦτον ἐφοίβασεν· Ὁ τρώσας ἰάσεται. λοιπὸν, πρῶτα μὲν ὁ αἰτησάμενος, ἀπορείᾳ συνείχετο, πῶς ἄρα τὸν Ἀχιλλέα ἐχθρὸν ὄντα τούτων ζητῆσαι τὴν ἴασιν. ἀλλ' ἐπι-

ἑπόμενος τῷ φοιβάσματι τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς τρώσεως, εἰς τὸν Ἀχιλλέα κατὰ δευτέραν λογισμοῦ προσβολὴν παραγέγονεν, ὑποσχόμενος τούτῳ τῆς ἰάσεως λύτρα δοῦναι, τὰ τῶν χρημάτων τούτου ἥμισυ. ὁ δ' Ἀχιλλεὺς μόνως ἐκ τοῦ τρωθέντος ζητῆσαι μαθεῖν τὴν πρὸς Τροίαν ὁδὸν, καὶ ταύτην μαθὼν, ἐξ αὐτοῦ ἠρκέσθη ταύτῃ τῇ χάριτι, καὶ τὸν τρωθέντα Τήλεφον ἐθεράπευσεν· ὅθεν καὶ ἑτέρα παροιμία· Ὁ τρώσας ἰάσεται.

37. Μυσὶ κανθαρίς.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

38. Μύλος πάντ' ἀκούει.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν μὴ ἀκούειν, ἀκουόντων δέ· ὁ δὲ Μύλος ἦν ποιητὴς κωμῳδιῶν, ὃς μὴ ἀκούειν ὑπεκρίνετο.

39. Μυόλεθρος.] Διὰ τὸ ἀποῤῥεόντων τῶν μυῶν τῶν μελῶν, θνήσκειν αὐτούς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

40. Μυῤῥίνων ἐπιθυμεῖς.] Τουτέστι, ἀρχῆς. μυῤῥίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες.

41. Μῦς λευκός.] Ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν ἐπὶ τὰ ἀφροδίσια ἡ παροιμία εἴρηται· οἱ γὰρ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί· ἔτι δέ εἰσι θήλεις. τῶν δὲ μυῶν ὁ φωλεὸς, μυωξία λέγεται.

42. Μῦς δακὼν παῖδ' ἀπέφυγε.] Παρόσον καὶ οἱ μικροὶ τοὺς μεγάλους λυποῦσιν ἐνίοτε.

43. Μύσιος ὄνος κατεαγὼς τὸν νῶτον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν κυρτῶν· ὅτι οἱ Μυσοὶ ἤτοι οἱ Βούλγαροι, εἶχον ὄνους κυρτούς. τούτων ἦρχεν Εὔνομος, καὶ Χρόμιος οἰωνιστής.

bius admodum ferebatur. Verumtamen Apollinis oraculo obsecutus, & vulneris atrocitate coactus, post rem secundò examinatam, ad Achillem accessit; compromittens illi se pretium sanationis, opum suarum dimidiam partem daturum: Achilles autem à vulnerato solùm viam, quæ Troiam versus ducat, discere cupit. Quam vbi resciuit, illa sibi gratia relata acquieuit, & Telephum saucium sanitati pristinæ restituit. Vnde & altera orta parœmia: *Qui vulnerauit, sanabit.*

37. *Muribus cantharis.*] In homines seu res nullius pretij.

38. *Mylus omnia audit.*] De ijs, qui simulant quidem se non audire, audiunt tamen. Mylus fuit poëta Comicus, qui se surdum esse fingebat.

39. *Muris interitus.*] Hinc dictum quòd defluentibus murium membris, ipsi emoriantur. Vsurpatur autem de quietis.

40. *Myrtos desideras.*] Hoc est, magistratum. Myrtis enim magistratus coronantur.

41. *Mus albus.*] De ijs, qui intemperantes in Venerem feruntur, parœmia dicitur. Domestici enim mures maximè in coitum incitantur, præsertim albi. Sunt autem fœmellæ. Murium antrum *μυωξία* vocatur.

42. *Mus puerum mordens aufugit.*] Quòd etiam parui magnos interdum molestiâ afficiant.

43. *Mysius asinus rupto dorso.*] Parœmia de gibbosis dicitur. Mysi enim, siue Bulgari, asinos gibbosos habuerunt. His imperauit Eunomus, & Chromius augur.

 44. *Sti-*

44. *Stimulo currentem incitasti.*] De valdè promptis. μύωψ autem est musca quædam, boues irritans. Est & ferrum, quod equites in pedibus ferunt. Xenophon autem primo Cyropædias ἐγκεντρίδα illud appellat.

45. *Myscelli suffragium.*] De ijs, qui probè dijudicant. Ille enim oraculo dato sanitatem diuitijs præposuit.

46. *Ne pro Dea hominem.*] Nempe, eligas. In eos qui deteriora loco meliorum eligunt. Athamas duos filios ex Nephele habuit, Phryxum & Hellen. posthabita autem Nephele quæ Dea erat, cum mortali sese fœmina commiscuit. Vnde æmulatione accensa Nephele, in cœlum auolauit, & viri regionem siccitate afflixit. Quare Athamas homines Apollinis oraculum consulturos & de siccitate quæsituros misit. Vxor porrò eius Phryxum & Hellen perijsse volens, oraculi consultoribus datis muneribus persuasit, Athamanti referrent, Apollinem respondisse, non aliter illam siccitatem desituram, nisi Nepheles liberos immolaret. Quo audito Athamas, illos ex pascuis accersit: vbi aries humana voce vtens, Phryxo & Hellæ de parata ipsis cæde indicium facit. Fugientibus ergo illis cum ariete, Helle, cùm Abydi fretum trajicerent ex ariete decidens, in aqua suffocata interijt. Vnde & Hellespontus ab ipsa est appellatus. Phryxus autem ariete vectus, in terra Colchica seruatur. Vbi etiam arietem, cui aureum vellus à Dijs tributum fuerat, Marti aut Mercurio immolat; ibique habitans, nomen loco reliquit: ex illo enim tempore Phrygia est appellata. Nephele interim, vt Athamas sibi pœnas ob liberos amissos daret, effecit. Adductus siquidem ad Iouis aram, dubio procul mactatus & immolatus fuisset, nisi ab Hercule liberatus fuisset.

44. Μύωπι τὸν δράκοντα ἤγειρας.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν προθύμων· μύωψ δέ ἐστι μυῖά τις, ἐρεθίζουσα τοὺς βοῦς· καὶ τὸ σίδηρον, ὃ φοροῦσιν οἱ ἱππεῖς εἰς τοὺς πόδας, μύωψ λέγεται. Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ Κυροπαιδείας, ἐγκεντρίδα τοῦτο ὠνόμασεν.

45. Μυσκέλλου ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν καλῶς προκρινόντων· οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προέκρινεν.

46. Μὴ θεᾶς ἄνθρωπον, ὡς Ἀθάμας.] Λείπει, ἕλῃ. Ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τῶν κρειττόνων τὰ ἥττω. Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχε, Φρύξον καὶ Ἕλλην. ἀφεὶς οὖν τὴν Νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐπιμίγη. ζηλοτυποῦσα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπέπτη εἰς οὐρανὸν, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χώραν αὐχμῷ ἐκόλαζε. πέπομφε οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνος Ἀθάμας ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ. Ἡ οὖν τούτου γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἕλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ὁ Πύθιος, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσειε παῖδας. ἀκούσας οὖν ὁ Ἀθάμας μεταπέμπεσθαι τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων, εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει Φρύξῳ καὶ Ἕλλῃ, περὶ τῆς σφαγῆς. φευγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν Ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν, ἀπεπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ. ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος κέκληται. Φρύξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ, εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περισώζεται. ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσούμενος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει, ἢ τῷ Ἑρμῇ· καὶ κατοικήσας αὐτόθι, τοὔνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ. ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε. προσαχθεὶς οὖν στεφανοφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς· σφαγιαζόμενος, ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους σέσωσται. Οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράμασι πεποίηκε,

κατὰ

κατὰ τὸν μῦθον· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Ἀθάμας ὁ Στόλου παῖς Ἕλληνος, ἐβασίλευσε τῆς Φθίας· ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημάτων, ὃν μάλιστα πιστὸν ἡγεῖτο, ὀνόματι Κριόν. ὃς αἰσθόμενος τὸν Ἀθάμαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν Φρύξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ Φρύξῳ· ὁ δὲ Φρύξος κατεσκεύασε ναῦν, καὶ ἔθετο ἐν αὐτῇ χρήματα πάμπολλα. ἐν ᾗ νηῒ καὶ ἡ μήτηρ Πέλοπος, ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἠώς· καὶ αὕτη ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη χρυσῆν ἐνέθετο. σὺν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ Φρύξον καὶ Ἕλλην ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθεὶς, ᾤχετο ἀπιών. ἡ μὲν οὖν Ἕλλη κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα, ἀπέθανεν· ἐξ ἧς καὶ Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Αὐτοὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς τὸν Φάρον, κατοικοῦσιν αὐτοῦ, καὶ γαμεῖ Φρύξος τὴν τοῦ τῶν Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτου, δοὺς ἕδνα ταύτῃ τὴν χρυσῆν εἰκόνα τῆς Ἠοῦς, ἀλλ᾽ οὐχὶ δέρμα κριοῦ. Οὕτως ἡ ἀλήθεια ἔχει.

47. Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωστὶ παθόντων κακῶς, καὶ ἀπαλλαγέντων.

48. Μῦς γαλῆν ἐλέγχει τὴν πρώην νύμφην.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπαγγελλομένων, καὶ τῷ χρόνῳ ἐξελεγχομένων. ὁμοία ἐστὶ τῇ· Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πάλιν ὄνος ὀγκήσεται· καὶ τῇ· Φωνήσας ὁ κόραξ πονήσεται.

49. Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κολοκύνταν ἔφερεν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μὴ δυναμένων, καὶ ἄλλοις θελόντων βοηθῆσαι καὶ περιποιήσασθαι.

50. Μωρότερος Μορύχου.] Ἐπὶ τῶν εὐήθές τι διαπραττομένων. οὗτος γὰρ ὁ Μόρυχος τὰ ἔνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας ἐκάθητο. λέγεται δὲ παρὰ Σικελιώταις Μόρυχος καὶ Διονύσιος· διὰ τὸ μολύνεσθαι τὸ πρόσωπον ἐν τρυγί.

Sic Sophocles hanc fabulam in Tragœdia, rem secutus, repræsentauit. Cæterùm veritas ipsa ita se habet. Athamas Stoli Græci filius in Pthia regnauit. Erat autem illi vir qui pecuniæ suæ curam habebat, quem maximè sibi fidum arbitrabatur, nomine Crius siue Aries: qui vbi intellexit, Athamanti in animo esse Phryxum de medio tollere, rem ei indicat: qui constructa naui, multam pecuniæ vim eidem imposuit. In qua etiam mater Pelopis fuit, cui nomen Eos siue Aurora: quæ ipsa quoque ex pecunijs suis auream quam confecerat statuam, in nauim imposuit. Crius ergo siue Aries Phryxum & Hellen cum pecunijs in naui collocatis auexit. Cæterùm Helle in illa nauigatione morbo contracto, è vita discessit: ex eaque Hellespontus nomen accepit. Illi verò ad Pharum peruenientes, ibidem habitationem eligunt. ducitque in vxorem Phryxus Aietæ Colchorum regis filiam, auream illi pro munere nuptiali Eois siue Auroræ statuam, non autem vellus arietis donans. Atque hæc quidem rei veritas.

47. *Mus modò picem gustat.*] De ijs, qui paulo antè mala passi, ab ijsdem denuò liberantur.

48. *Mus felem arguet paulo antè puellam.*] De ijs, qui magna promittunt, & successu temporis coarguuntur. Similis huic: *Sub leonis pelle rursum asinus ridet.* Et illi: *Vocem edens coruus malum habebit.*

49. *Mus cùm antro suo non caperetur, etiam cucurbitam ferebat.*] In eos, qui cùm sibiipsis non possint, alijs opem ferre præsumunt.

50. *Stultior Morycho.*] In eos, qui stultè aliquid faciunt: Talis enim Morychus fuit: qui rebus quæ intus erant neglectis, extra domum desidebat. Dicitur autem Siculis Bacchus etiam Morychus, quòd facies eius fæce fœdaretur.

51. *Stultus tacere nescit.*]

52. *Stultior Corybo.*] Et ille olim stultus.

53. *Facilius carpet quàm imitabitur.*] De indoctis; & quòd reprehendere facilius sit quàm imitari.

54. *Insanientem Deum alio sobrio Deo temperare.*] De ijs, qui vinum aquæ miscent. Platonis dictum.

N.

55. N*Auis supplicat petris.*] De valdè stupidis, & inexorabilibus. vt & illud: *Statuæ supplicemus.*

56. *Seruari haud vna nauis anchora solet.*] Euripidis sententia.

57. *Nauis vetusta inepta deinceps est mari.*] De rebus quæ minimè conducunt.

58. *Pumilio cùm sis, cede.*] Sic Neoclides & Aristoteles: Theophrastus autem ait: *Tanquam pumilionem magna verenda habentem.* Pumiliones enim magnum illud membrum habent.

59. *Noua hirundo.*] De ijs, qui aliquos fallunt.

60. *Iuuenis gloriæ inseruiens præcox improbitas.*] Metrodori sententia.

61. *Neoclide furacior.*] Ille enim cæcus cùm esset, videntes tamen furacitate superabat.

62. *Mortuo fabulam in aurem narrabat.*] De nihil audiente, & de stupidis.

63. *Mortuum vnguento perungis.*] De ijs, quæ fieri non possunt.

64. *Mortuus iacet pedens.*] In inopes, qui tamen abundare se fingunt.

51. Μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύναται.]

52. Μωρότερος Κορύβου.] Καὶ οὗτος ἀρχαῖος μωρός.

53. Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων, καὶ ὅτι τὸ ψέγειν τοῦ μιμεῖσθαι ῥᾴτερον.

54. Μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.] Ἐπὶ τοῦ μιγνυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου.

N.

55. ΝΑῦς ἱκετεύει πέτρας.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων καὶ ἀδυσωπήτων, ὡς τό, Ἀνδριάντι πρεσβεύσωμεν.

56. Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ.] Εὐριπίδου.

57. Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωΐμη.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν συντελούντων.

38. Νάνος ὢν ὕπεικε.] Ἐπὶ τῶν μικρῶν· οὕτω Νεοκλείδης καὶ Ἀριστοτέλης· Ὁ δὲ Θεόφραστος· Ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν.

59. Νέα χελιδών.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς.

60. Νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρία.] Ἡ Μετροδώρου γνώμη.

61. Νεοκλείδου κλεπτίστερος.] Οὗτος τυφλὸς ὤν, τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντιζεν.

62. Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.] Ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

63. Νεκρὸν μυρίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

64. Νεκρὸς κεῖται βδέων.] Ἐπὶ τῶν ἀπόρων, εὐπορεῖν δὲ προσποιουμένων.

65. Νεκρὸς

65. Νεκρὸς οὐ δάκνει.] Διότι ὅτι τοὺς ἐχθροὺς φθείραντες οὐ λυποῦνται.

66. Νεφέλας ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

67. Νέμεσις δέ γε περὶ πόδας βαίνει.] Παρέσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.

68. Νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως.] Ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων· Νεοττὸς γὰρ λέγεται ἡ τοῦ ᾠοῦ λέκιθος, καὶ τὸ πυῤῥὸν, ᾧ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ (διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρώτως τοῦτο φήσαντες) καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος· ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγεν, μαρτυρεῖ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φασι θεασάμενον, ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ᾠά, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσει κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον· εὑρόντα δὲ σαμνίον, ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν, Τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως· καὶ Δίφιλος κέχρηται· Ὠὸν δ᾽ ἐν αὐτῇ διέτρεφε νεοττία.

69. Νεβρῷ ἱππεύεις.] Ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων.

70. Νήϊα καὶ κωπέας ἀνθ᾽ ὅπλων ἠλλάξαντο.] Ἐπὶ τῶν μὴ τηρούντων τὰς ἑαυτῶν τέχνας, δόξης ἐπιθυμίᾳ· Νήϊα γὰρ λέγονται τὰ τῆς νηὸς σχοινία, κωπέαι δὲ τὰ πρὸς κώπας ἐπιτήδεια ξύλα.

71. Νηφάλια ξύλα.] Τὰ μὴ ἀμπέλινα, μηδὲ σύκινα, μηδὲ μύῤῥινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

72. Νὴ τὼ Σιώ, τέχνη ἄνευ τῆς ἀληθείας ἤφθη.] Τουτέστιν, ὅτι μή ποτε γένοιτο· Λάκων εἶπε, μεγαλυνομένου τινὸς ῥήτορος ἐπὶ ῥητορικῇ.

65. *Mortuus non mordet.*] Hinc dictum quod qui hostes suos perdunt, ab ijsdem non afficiantur molestia.

66. *Nebulas cædis.*] De impossibilibus.

67. *Nemesis circa pedes obambulat.*] Quòd Dea illa peccantibus statim adsit.

68. *De luteo nihil mihi das.*] In tenaces. νεοττὸς enim dicitur luteum, siue flauum oui; cuius principium est sub membranula alba: in illa enim semen galli gallinacei, & non in illa quæ vocatur νεοττός. (Falsi sunt enim qui hoc primò asseruerant) & est flauum id quod ex semine abundat. Quòd autem flauum illud νεοττὸς vocatum fuerit, attestatur Chrysippus in libro De oraculis. Aiunt enim, quendam per somnium, ex lectica sua oua pendentia vidisse, eamque ob causam coniectorem insomnij adijsse; illum verò respondisse, si foderet, thesaurum prope illum locum inuenturum. Inuento autem vasculo in quo argentum & aurum inerat, argenti quippiam vati attulisse, vatem verò respondisse, *De luteo nihil mihi das* Diphilus autem sic vsus est: *Ouum in ipso nido fouit.*

69. *Hinnulo inequitas.*] De ijs, quæ lentè fiunt.

70. *Rudentes & ligna ad remos faciendos armis permutabant.*] In eos, qui artes suas non exercent ob gloriæ cupiditatem. νήϊα enim dicuntur funes nautici: κωπέαι autem ad remos necessaria ligna.

71. *Sobria ligna.*] Hoc est, quæ non sunt ex vite, neque ex ficu arbore, neque ex myrto. Illa enim οἰνόσπονδα, hoc est, in illis sacris adhibentur, in quibus & vinum.

72. *Per Castorem & Pollucem ars absque veritate tacta est.*] Hoc est, fieri nunquam id possit. Ita Lacon respondit, cùm rhetor quidam de sua dicendi facultate, gloriosis verbis nimium iactaret.

73. *Nio-*

73. *Niobes mala.*] De ijs, qui maxima mala perpetiuntur. Niobe, Tantali & Æropes filia, in lapidem conuersa fuit ad filiorum tumulum, quos Apollo & Diana interemerant, propterea quod elatiùs illa se gessisset ob multitudinem formamque eorundem liberorum, dixissetque se Leda fecundiorem esse. Cæterùm, qui credit hominem ex lapide, aut vicissim ex hominibus lapidem posse fieri; næ, meo quidem iudicio, insulsus nimiùm & lapideus ipse est. Rei autem ipsamet veritas hæc est: Niobe, cùm filij eius fato concessissent, statuam lapideam fieri, illamque ad sepulchrum filiorum suorum collocari iussit: quam nos ipsimet vidimus talem, qualis etiam esse narratur.

74. *Mens non est Centauris.*] In obliuiosos & violentos. Hi enim sua violentia perierunt.

75. *Mens videt, & mens audit.*] Mens enim præstantior est reliquis & corporis & animæ facultatibus.

76. *Noui peregrinum.*] De ijs, qui aliquos suspectos habent.

77. *Seruare leges patrias pulcrum ac bonum.*] Menandri.

78. *Par cum Dijs parentibus lege est honos.*] Philemonis.

79. *Mœrore morbum perpeti minus graue.*] Eiusdem.

80. *Lex & regio.*] Aperta parœmia.

81. *Sponsi vos vitam viuitis.*] De ijs, qui prosperè viuunt: nam qui vxorem ducebant, sisymbro & alijs quibusdam stirpibus inter nuptiarum dies coronabantur.

82. *Humida nox.*] De malis quæ accidunt.

83. *Nunc in regionem venisti.*] De ijs, qui quò se redituros negauerant, redeunt.

84. *Nunc leguminum messis.*] De ijs, qui opportunè & suo quoquo tempore omnia perficiunt.

73. Νιόβης πάθη.] Ἐπὶ τῶν μέγιστα παθόντων κακά· αὕτη γὰρ ζῶσα, λίθος ἐγένετο ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων, οὓς Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις ἐφονεύσαντο, διὰ τὸ ἐπαρθῆναι ἐπὶ τῷ πλήθει καὶ κάλλει τῶν παίδων αὐτῆς, καὶ εἰπεῖν, εὐτεκνοτέραν εἶναι τῆς Λήδας. Ὃς δὲ πείθεται ἐκ λίθου γενέσθαι ἄνθρωπον, ἢ ἐξ ἀνθρώπων λίθον, εὐήθης ἐστί. τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει ὧδε· Νιόβη, ἀποθανόντων τῶν ἑαυτῆς παίδων, ποιήσασα ἑαυτῇ εἰκόνα λιθίνην, ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα αὐτήν, οἵα καὶ λέγεται.

74. Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύρεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιλησμόνων καὶ πλεονεκτῶν. παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

75. Νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει.] Ὁ γὰρ νοῦς κρείσσων πασῶν δυνάμεων, τῆς τε ψυχῆς, τοῦ τε σώματος.

76. Νοῶ τὸν ξένον.] Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινάς.

77. Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις, καλόν.] Μενάνδρου.

78. Νόμος, γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.] Φιλήμονος.

79. Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστι, ἢ λύπην φέρειν.] Τοῦ αὐτοῦ.

80. Νόμος καὶ χώρα.] Δήλη.

81. Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζῆτε.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχῶς ζώντων· οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστεφανοῦντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι πρὸς τῶν γάμων ἡμέραις.

82. Νὺξ ὑγρά.] Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.

83. Νῦν εἰς χώραν ἦλθες.] Ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηρνοῦντο μὴ ἐλθεῖν, ἐλθόντων.

84. Νῦν ὁ σπείρων ἄμητος.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν πραττόντων πάντα.

85. Νῦν

85. Νῦν θεοὶ μάκαρες.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων, ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

86. Νῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι.] Ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας, ἠβούλετο ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν· ἡ δὲ, Νῦν γένοιτο, φησὶ, τὸ σωθῆναι· τοῦ δὲ λοιποῦ αὐτῷ μελήσει.

87. Νόσος φιλίας ἡ κολακεία.]

88. Νῷ πείθου.] Ὁμοία τῇ· Τῷ θεῷ ἕπου.

Ξ.

89. Ξένος ἔλθῃ ὅστις ὀνήσει.] Θετταλῶν καταστρέψας πόλεις ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τοῦτο.

90. Ξυρεῖ ἐν χρῷ.] Ἐπὶ τῶν πονούντων τι εἴς τινα λίαν ἐπίπονον.

91. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.] Ἐπὶ τῶν προσηκόντων τισίν· ἢ ἐπὶ τῶν ὧν βούλονται τυγχανόντων. Ὁμοία τῇ· Ὄνος εἰς ἄχυρα.

92. Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.] Ὅτι δυσχερὲς, ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

93. Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κ' ὀδύρεται.] Ἀντὶ τοῦ, θεοῦ βουλομένου, καὶ τὰ κακὰ μεθίστανται εἰς τέρψιν.

94. Ξύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος.] Ἐπὶ τῶν οἰωνιζομένων διὰ ξυμβόλων. ξυμβόλους δὲ ἐκάλουν τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμούς. ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Δήμητρι· καὶ ξύμβολον ὄρνιν φασὶν, ἐπειδὴ ξυμβόλους, ἤγουν σημεῖα, ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντῶντας.

95. Ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἴσης κινδυνευόντων.

96. Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τι διαμαρτανόντων.

85. *Nunc Dij beati.*] In illos, qui iustâ vindictâ pro suis quæ fecerant sceleribus puniuntur.

86. *Nunc seruari contingat.*] Aquila cùm testudinem rapuisset, illam ex sublimi dejicere volebat, quæ ait: Nunc seruari contingat; nam in posterum eius rei cura erit.

87. *Morbus amicitiæ assentatio.*]

88. *Menti pareto.*] Similis illi: *Deum sequere.*

Ξ.

89. *Veniat qui proderit hospes.*] Thessalorum vrbibus euersis & exteris diuenditis, Philippus hoc dicto est vsus.

90. *In cute radit.*] De ijs, qui insigni molestia quempiam afficiunt.

91. *Nouacula in cotem.*] De ijs, quæ aliquibus conueniunt. Seu in eos, qui quæ volunt, assequuntur. Similis illi: *Asinus in paleas.*

92. *Lignum curuum nunquam rectum.*] Quòd difficile sit, ex malis bonos effici.

93. *Deo volente ridet & flet quilibet.*] Hoc est, Deo volente mala in oblectationem mutantur.

94. *Auspicium aut malum aut bonum.*] De ijs, qui omnia captant ex augurijs, quæ per sternutationes fiunt. Nam ξυμβόλους istiusmodi auspicia vocabant: Fueruntque Cereri sacra. ξύμβολον etiam auspicium vocant, quando primùm obuios rei futuræ signa siue omen sibi statuebant.

95. *Communis Mars perimentem sæpè peremit.*] De ijs, qui æqualiter periclitantur.

96. *Venia danda primum experienti.*] De ijs, qui primum quidpiam delinquunt.

O.

97. *Iouis filius Corinthus.*] De ijs, qui cum pridem feliciter egissent, postea minimè feliciter dimitttuntur.

98. *Piscator ictus sapiet.*] De ijs, qui malo suo erudiuntur.

99. *Recta via ambulat.*] De ijs, qui moderatam & omni ex parte æquam vitam agunt.

100. *A via & veritate aberrare durum est.*]

CENTVRIA XIV.

1. *Punit superbè se gerentes Iuppiter.*] Euripidis.

2. *Sol non verè aquilinum pullum.*] Supple, arguit. Quando alicuius rei experimentum capitur.

3. *Qui duos insectatur lepores neutrum capit.*]

4. *Præsente via diuerticulum quæris.*] De ijs, qui aperta relinquunt, & obscura quærunt.

5. *Qui habet censum equi, velocissime equitat.*] Est & hæc vulgaris.

6. *Qui multum habet piperis, etiam oleribus indit.*] De ijs, qui abundanter & lautè viuunt.

7. *Animus dolens securitatem non habet.*] Euripidis.

8. *Domi Milesia, non enim hic.*] De ijs, qui vbi non oportet luxum suum ostentant. Milesius enim quidam apud Lacedæmonios orationem habens & domesticas delitias commemorans, hoc audiuit.

Ο.

97. Ὁ Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων.

98. Ὁ ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει.] Ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν μανθανόντων.

99. Ὁδὸν ὀρθὴν βαδίζει.] Ἐπὶ τῶν ὀρθῶς καὶ ἴσως βιούντων.

100. Ὁδοῦ γὰρ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΔʹ.

1. Ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.] Εὐριπίδου.

2. Ὁ Ἥλιος τὸν οὐκ ἀετιδέα.] Λείπεται τὸ, ἐλέγχει. Ἐπὶ δοκιμῆς.

3. Ὁ δύο πτῶκας διώκων, οὐδέτερον καταλαμβάνει.] Αὕτη δημώδης καὶ δήλη.

4. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν καταλιμπανόντων τὰ δῆλα, καὶ ζητούντων τὰ ἀφανῆ.

5. Ὁ ἔχων ἵππου χρήματα, ταχύτατα ἱππεύει.] Καὶ αὕτη δημώδης.

6. Ὁ ἔχων πολὺ πέπερι τίθησι κἂν λαχάνοις.] Ἐπὶ τῶν εὐπόρως καὶ ἀφθόνως βιούντων.

7. Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.] Εὐριπίδου.

8. Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Μιλήσιος γάρ τις παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν, καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν, ἤκουσε ταῦτα.

9. Ὀβολοῦ τάριχος, δυ' ὀβολῶν ἀρτύματα.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς κατορθώμασι, πλείονα δαπανώντων.

10. Ὁ γὰρ φρονῶν εὖ, πάντα συλλαβὼν ἔχει.] Σοφοκλέους.

11. Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.] Ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.

12. Οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος.]

13. Οἴκοι γενοίμην.] Ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

14. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.

15. Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ταρασσόντων τοὺς θύοντας καὶ περικοπτόντων. τοιοῦτον γάρ τι συνέβη τῷ Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι.

16. Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.] Δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Νίκων καὶ Σίμων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὤν. ὥς τι καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην ἀπαλεῖψαι· λεχθείη δ' αὖ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

17. Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.]

18. Οἱ φῶρες τὴν βοήν.] ἤτοι δεδοίκασιν.

19. Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν.]

20. Οἶς τὴν μάχαιραν.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

21. Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων, καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

22. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντας.

23. Οἱ Ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν, κακοί· δοῦλοι δὲ ἀγαθοί.] Ὅτι οὐ χρὴ τοὺς ὑπὸ χεῖρα μὲν ἐλευθεροῦν, θρασεῖς ὄντας καὶ μᾶλλον.

9. *Oboli vnius salsamentum duorum obolorum condimentum.*] De ijs, qui vt parua quædam rectè conficiant, plura insumunt.

10. *Cordatus in se cuncta continet bona.*] Sophoclis.

11. *Cretensis Cretensem.*] In eos, quibus consimiles sunt mores.

12. *Domus amica domus optima.*]

13. *Domi sim.*] De ijs, qui mala effugere optant.

14. *Testis domo petitus.*] De ijs, qui contra seipsos testes producunt.

15. *Cretenses sacrificium.*] De ijs, qui sacrificantes turbant, illorumque res accidunt. Tale enim quid Agamemnoni sacrificanti à Cretensibus accidit.

16. *Noui Simonem & Simon me.* Duo fuerunt imperatores exercitus, Nicon & Simon: Simon autem valdè potens ac pessimis moribus, ita vt famam segniorem quæ de Nicone erat aboleret. Vsurpari autem possit parœmia de ijs, qui se mutuo ab improbitate nouerunt.

17. *Domi manere conuenit felicibus.*]

18. *Fures clamorem.*] Nempe, metuunt.

19. *Fures ipsi accusant.*]

20. *Ouis gladium.*] De ijs, qui sibiipsis inutiles sunt.

21. *Vinum & pueri veraces.*] In simplices & qui veritatem loquuntur.

22. *Oenæi torrentis alueum.*] De ijs, qui ob vtilitatem vocati, lædunt tamen. Nam Oenæi quum torrentis alueum alio deriuare vellent, multa erumpens aqua omnes submersit.

23. *Iones liberi quidem mali, serui autem probi.*] Quòd mancipia non oporteat manumittere maximè audacia.

24. *Cum quo me portento Deus conclusit!*] De intolerabilibus: Nam de Cyclope & Vlysse res est.

25. *Solus sapit, reliqui vt vmbræ volant.*] De valdè cordatis dicitur.

26. *Mundus scena, vita transitus, venisti, vidisti, abisti.*]

27. *Tempus leuabit sospitator omnium.*]

28. *Cnips in regione.*] De ijs, quæ celeriter incidunt. Cnips enim animalculum ligna erodens.

29. *Piger fabas madefac: sic rudas ederis nunquàm latere poteris.*] De prorsus ignauis.

30. *Nauis omnino neque flatu secundo agitur, neque remigio impellitur.*] Quando neque ventis neque remis nauigamus.

31. *Cretensis mare.*] De ijs, qui aliquid norunt, assimulant tamen se ignorare. Ita dictum ac si dicas, Insulanus mare ignorat.

32. *Carpathius leporem.*] De ijs qui seipsos lædunt. Carpathij enim insulam incolentes, quum lepores non haberent, eo immiserunt, qui multiplicati iam, segetes perdiderunt.

33. *Cleomenes superat cubile.*] De ijs, qui non necessaria maiora, & plura possident necessarijs.

34. *Qui benè ducit benè sequi facit.*] De ijs, qui præesse norunt.

35. *Toto pede.*] De ijs, qui celeriter aliquid conficiunt. Similis huic: Ὅλῳ λυτῆρι.

36. *Olympo toto videbitur grauior.*] Clara.

37, *Integros Athos à vertice incidis.*] Ab ijs vsurpatur qui intoleranda patiuntur.

24. Οἵῳ με ὁ δαίμων τέρατι συγκατεῖρξεν;] Ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων· ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσέως.

25. Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν φρονίμων λέγεται.

26. Ὁ κόσμος σκηνή, ὁ βίος πάροδος, ἦλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.

27. Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.

28. Ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων· κνὶψ γὰρ θηρίον ξυλοφάγον.

29. Ὀκνὲ κυάμους κατάβρεξον· εἰ φάγοις ὠμοὺς οὐδέποτε ἐπιλάθοιο.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ῥαθύμων.

30. Ὁ κ' ἀργύρου ἢ πάντως θεῖ κ' ἀλαύνεται.]

31. Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον.] Ἐπὶ τῶν εἰδότων μὲν, προσποιουμένων δὲ ἀγνοεῖν· ἀντὶ τοῦ, ὁ νησιώτης ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν.

32. Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες, καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο, οἳ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

33. Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

34. Ὁ καλῶς ἄγων ἐμποιεῖ τὸ καλῶς ἕπεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων ἄρχειν· καὶ, Σίδηρον ἀγκόνας τ' ἐφέλκεται.

35. Ὅλῳ ποδί.] Ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων. ὁμοία τῇ· Ὅλῳ λυτῆρι.

36. Ὀλύμπου φανεῖται παντὸς ἐπαχθέστερος.] Δήλη.

37. Ὅλους Ἄθως καταλαξεύεις τῆς κορυφῆς.] Ἐπὶ τῶν πασχόντων ἀνύποιστα.

38. Ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.]

39. Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων· παρόσον ἱππικώτατοι οἱ Λυδοί.

40. Ὁμωλώϊος Ζεύς.] Ἐπὶ τῶν ὁμονοούντων, ἀπὸ Ὁμολώας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως· ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστοφάνης. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὁμωλωΐα ἐν Θήβαις.

41. Ὅμοιος ὁμοίῳ.] Δηλονότι συναγορεύει· ἢ ἀμαθὴς ἀμαθεῖ, ἢ φαῦλος φαύλῳ.

42. Ὄμπνιος χείρ.] Ἡ πλουσία.

43. Ὄμπνιον νέφος.] Τὸ μέγα ηὐξημένον.

44. Ὁ μὲν λόγος θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.] Ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μείζω ἢ δύνανται.

45. Ὄμφακας βλέπει.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων, καὶ πλησιαζόντων σοφοῖς πειρωμένων.

46. Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν.] Παλαιὸς λόγος καὶ εὖ ἔχων ἐστί.

47. Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος· ὁ δὲ ἀμφότερος, οὐδέτερος.] Τούτων ὁ μὲν εἷς ἔμφρων καὶ πρακτικὸς ὁ Ἑκάτερος· Ἄτερος δὲ εὐήθης, καὶ ἀβέλτερος ὁ Ἀμφότερος· τοῦτο ἰδὼν ὁ Φίλιππος εἴρηκε τὴν παροιμίαν.

48. Ὁμοιότερος σύκου.] Τοῦτο παραπαίζει διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῶν σύκων.

49. Ὀμφάλῃ Ἡρακλῆς λατρεύει.] Ἐπὶ τῶν ἀπίστων. λόγος ἦν μάταιος, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐλάτρευε τῇ Ὀμφάλῃ, καίτοιγε ἐξὸν Ἡρακλεῖ κἀκείνης, καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν. τὸ δ' ἀληθὲς τοιόνδε ἐστί· Ὀμφάλη ἦν Ἰορδάνου θυγάτηρ Λυδῶν βασιλέως·

38. *Lupus pilum mutat non mores.*]

39. *Lydus asinum impellit.*] In eos, qui contra dignitatem aliquid agunt: eo quod equis aptissimi sint Lydi.

40. *Iuppiter Homoloius.*] De ijs, qui inter se consentiunt. Ab Homoloia vate Enyus filia quam Delphos missam referunt, vt Aristophanes est auctor. Ister autem libro duodecimo collectionis hinc parœmiam duci ait, quod Æoles consensum concordiamque pacificam ὅμολον appellent. Est etiam Ceres Homoloia Thebis.

41. *Similis simili.*] Clarum est, indoctum cum indocto, improbum cum improbo concordare.

42. *Cereatis manus.*] Hoc est, diues.

43. *Cereatis nebula.*] Magna nempe atque intensa.

44. *Oratio quidem admirabilis, sed qui illam profert, non credendus.*] De ijs, qui maiora promittunt, quam præstare possint.

45. *Vuas acerbas intuetur.*] De indoctis qui cum doctis versari tentant.

46. *Simile simili appropinquare oportet.*] Vetus & verus sermo Xenophontis.

47. *Alter vterque est, vterque neuter.*] Horum duorum vnus qui Hecaterus vocabatur prudens & in rebus agendis dexter erat; alter autem Amphoterus nomine simplex stolidusque, quibus conspectis Philippus, hanc parœmiam vsurpauit.

48. *Similior ficu.*] Per iocum: propter ficorum similitudinem.

49. *Hercules Omphalæ seruit.*] De incredibilibus. Fabula fuit ridicula, Herculem Omphalæ seruijsse: cum licuerit ei, & in illam, & in reliquos illi subiectos dominij ius exercere. Proinde res ita ferè sese habuit: Omphale filia fuit Iordani Lydorum regis,

quæ intellecta Herculis fortitudine, finxit ſe illius amore captam: ad quam cum Hercules acceſſiſſet, in amorem eius incidit, & ex ea filium genuit Laomedem nomine. Quumque multum illa oblectaretur, quodcunque illa ei iniungeret faciebat. Hinc fatui homines ſuſpicati ſunt Herculem illi ſeruiſſe.

50. *Aſinus geſtat myſteria.*] De ijs, qui indigni rem quampiam faciunt. Myſterijs enim celebrandis neceſſaria ex vrbe per aſinos Eleuſinem deportabant. Vnde etiam parœmia. Quod autem aſini onus portantes maximè affligerentur, quando talia aliqui patiuntur, qualia qui onere impoſito opprimũtur, Ariſtophanes parœmiam adhibet. Similis illi, *Feli crocoton & Simius in purpura.*

51. *Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec vniuerſum tempus candidum reddere poteſt.*] De valdè infortunatis.

52. *Aſino quis fabulam narrabat, ille autem aures mouebat.*] In ſtuporem quorumpiam.

53. *Aſinus audiens lyram, aures mouet.*] De indoctis, aut de ijs, qui approbant quidem aliquid, nec tamen intelligunt.

54. *Quem ratio non percutit, nec baculus percuſſerit.*] De ijs, qui non parent optima diſſerentibus.

55. *Aſinus in paleas.*] De ijs, qui præter ſpem in bona incidunt, & ijs ſuauiter fruuntur.

56. *Aſini caput ne laues nitro.*] In illos, qui quæ non conuenit faciunt.

57. *Aſinus inter apes.*] De ijs, qui in mala inciderint. Aſinos ſylueſtres apud Indos magnitudine non minores equis gigni intellexi, qui in fronte cornu habent ad vlnæ cum dimidia magnitudinem, cuius inferior pars alba ſit, ſuperior phœnicei coloris, media autem admodum nigra. Sunt verò velociſſimi, adeo, vt iuxta

αὕτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν Ἡρακλέους προσεποιήθη ἐρᾶν αὐτοῦ· Ἡρακλῆς πλησιάσας, ἔρωτι ἑάλω αὐτῆς. γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς υἱὸν Μαομήδην· ἡδόμενος δ᾽ αὐτῇ, ἐποίει ὅτι προσέταττε ἡ Ὀμφάλη· οἱ δὲ εὐήθεις ὑπέλαβον λατρεύειν αὐτὸν αὐτῇ.

50. Ὄνος ἄγει μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν τι πραττόντων· τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς χρείαν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· διὰ δὲ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας, ὡς ἂν οὖν ὅμοια πασχόντων, τῷ πιέζεσθαι τῷ ὑποκειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν ὁ Ἀριστοφάνης. Ὁμοία τῇ· Γαλῇ κροκωτὸν, καί, Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.

51. Ὃν ἡ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκᾶναι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶν ἄγαν.

52. Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.] Εἰς ἀναισθησίαν τινῶν.

53. Ὄνος λύρας ἀκούων κινεῖ τὰ ὦτα.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων· ἢ ἐπὶ τῶν συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαϊόντων.

54. Ὃν οὐ τύπτει λόγος οὐδὲ ῥάβδος.] Ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων τοῖς εἰσηγουμένοις τὰ βέλτιστα.

55. Ὄνος εἰς ἄχυρα.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

56. Ὄνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀνάρμοστα ποιούντων.

57. Ὄνος ἐν μελίτταις.] Ἐπὶ τῶν κακοῖς περιπεσόντων· πέπυσμαι ὄνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττονας ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι· κέρας δὲ ἔχειν ἐπὶ τῷ μετώπῳ· ὅσον πήχεως τὸ μέγεθος, καὶ ἡμίσεος προσέτι· καὶ τὸ μὲν κάτω μέρος τοῦ κέρατος εἶναι λευκόν· τὸ δὲ ἄνω φοινικοῦν· τό γε μὴν μέσον, μέλαν δεινόν. εἰσὶ δὲ ὤκιστοι.

ὤκιστοι. καὶ διώκειν ἐκείνους τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν, μεταθεῖν τὰ ἀκίχητά ἐστιν· ὁ δὲ ἰχθὺς ὄνος, τὰ μὲν ἄλλα ὅσα ἐντὸς περιπέφυκεν, οὐ πάντη τῶν ἑτέρων διεστηκότα κέκτηται. μονότροπος δέ ἐστι, καὶ σὺν ἄλλοις βιοῦν οὐκ ἀνέχεται.

58. Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίως γινομένων.

59. Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται.] Ἐπὶ τῶν ἐγκαίρια ποιούντων.

60. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.] Ὁμοία τῇ προτέρᾳ.

61. Ὄνος κάθου.] Ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἡττωμένων.

62. Ὄνος εἰς Κυμαίους.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων.

63. Ὄνος ὕεται.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων.

64. Ὄνου θανάτους.] Ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

65. Ὄνου παρακύψεως.] Ὄνου παρακύψαντος ὄρνιθες πτοηθεῖσαι, ἱστὸν ἀνέρρηξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ, τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν.

66. Ὄνου πόκαι.] Ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται· οὐ γὰρ κείρεται ὁ ὄνος.

67. Ὄνου οὐρὰ τηλίαν οὐ ποιεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.

68. Ὄνου γνάθος.] Εἰς πολυφάγον.]

69. Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς.]

70. Ὀνοσκελίας θυγάτηρ.] Ἐπὶ τῶν εὐειδεστάτων. Νεανίας τῶν ἐπισήμων, Ἐφέσιος τῷ γένει, υἱὸς Δημοστράτου, τῇ δ' ἀληθείᾳ Ἄρεως· οὗτος τὸ θῆλυ μισῶν γένος, νυκτὸς βαθείας, εἰς τὰς πατρῴας ἔτρεχεν ἀγέλας, καὶ ὄνῳ συνεγένετο θηλείᾳ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἔτικε κόρην εὐειδεστάτην, ὀνοσκελίαν τοὔνομα· τὴν προσηγορίαν λαβοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος· Ἀριστοτέλης ἑβδόμῳ παραδόξων.

poëticum illud qui eos cursu insequi velit, nihil aliud quam ad ea quæ contingere non possit cursum instituat, Asinus autem piscis omnia interna non omnino ab alijs differentia habet. Solitarius autem est, neque cum reliquis viuere sustinet.

58. *Hinnulus leonem interrogat.*] De ijs, quæ præposterè fiunt.

59. *Asinus ad funem rudit.*] De ijs, qui aliquid opportunè faciunt, aut libidine incitantur.

60. *Asinus tubam audit.*] Similis priori, *Asinus lyram audiens aures mouet.*

61. *Asine sede.*] In illos, qui in re quapiam superantur.

62. *Asinus inter Cumanos.*] De rebus inopinatis ac raris.

63. *Asinus compluitur.*] De ijs, qui re quapiam non mouentur.

64. *Asini mortes.*] De ijs, qui absurda narrant.

65. *Ob asini prospectum.*] Asino prospiciente gallinæ perterritæ velum perfregerunt, vnde veli dominus, asini possessori litem mouit.

66. *Asini lanæ.*] De rebus inutilibus, quæque potius non sunt omninò, dicitur. Neque enim asini vellus habent quod tondeatur.

67. *Asini cauda cribrum non facit.*] De inutilibus.

68. *Asini mandibula.*] In edacem.

69. *Asinus lyram audijt & tubam sus.*]

70. *Onosceliæ filia.*] De formosissimis. Adolescens quidam valdè nobilis genere Ephesius; filius Demostrati, seu potius reuera Martis, muliebrem sexum exosum habens, nocte profunda ad patris greges curriculo se contulit, & cum asina coiuit. Quæ prægnans effecta puellam peperit longe pulcherrimam Onosceliam nomine; ex illo euentu etiam appellatione illi acquisita. Aristoteles libro septimo Inopinatorum.

71. *Asini*

71. *Asini vmbra.*] De ijs, qui quum neque opes neque splendorem habeant propter necessitatem rebus paruis ac vilibus acquiescunt: aut de ijs, qui ob res abiectissimas digladiantur. Quum Megaram quidam proficisceretur, asinum conduxit, æstuque correptus sub vmbra asini sibi requiescendum necessario putauit, neq; enim aut arbor aderat, aut aliud istiusmodi. Aiunt autem agasonem hoc, prohibuisse, dicentem, asinum ipsi dumtaxat conductum fuisse, non autem vmbram: adeo vt super ea re contentio & certamen plurimum oriretur.

72. *Puer glaciem.*] De ijs, qui aliquid neque retinere possunt, neq; dimittere volunt.

73. *Oculos in occipitio habet.*] De versutis.

74. *Vbi quis dolorem sentit, illic & animum habet.*] Amphidis parœmia.

75. *Vbi leonina pellis non pertingit, assumenda est & vulpina.*] Quod vnusquisque pro facultate sua agere debeat.

76. *Vbi cerui cornua abjiciunt.*] De ijs, qui in locis difficilibus agunt. Cerui enim cornua in locis inaccessis atque asperis projiciunt.

77. *Lutum nisi tundatur non fit testa.*] Ex laboribus & rebus aduersis homines perfectiores reddi.

78. *Orestes in montibus degens.*] De ijs, qui alios deprædantur. Orestes enim ille simulata insania, ad se accedentes vestibus exuebat; fur enim erat: aut per prosonymiam, pro eo quod est, Insaniens vt Orestes.

79. *Aues captas, ventos venaberis.*] De frustra laborantibus.

80. *Fortem coturnix sospitauit Herculem.*] De ijs, qui vnde minimè sperauerant seruantur.

71. Ὄνου σκιά.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων πλούσια καὶ λαμπρὰ καὶ ἀρκουμένων ἐξ ἀνάγκης τοῖς μικροῖς τε καὶ ἀπελέσιν. ἢ ἐπὶ τῶν ἕνεκεν εὐτελεστάτων τινῶν ἐριζόντων. εἰς Μέγαρα ἀπιών τις, ἐμισθώσατο ὄνον· τοῦτον καῦμα κατέλαβεν, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου ἀναπαύεσθαι δέον ᾠήθη· οὐ παρῆν γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν. τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν περὶ τούτου γενέσθαι.

72. Ὁ παῖς κρύσταλλον.] Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

73. Ὄπισθεν κεφαλῆς ὄμματ' ἔχει.] Ἐπὶ τῶν πανούργων.

74. Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.] Ἀμφίδος ἡ παροιμία.

35. Ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντὴ, προσραπτέον τὴν ἀλωπεκήν.] Ὅτι δεῖ ποιεῖν ἕκαστον κατὰ δύναμιν.

76. Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων. αἱ γὰρ ἔλαφοι ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.

77. Ὁ πηλὸς ἢν μὴ δαρῇ κέραμος οὐ γίνεται.] Ὅτι ἐκ τῶν πόνων καὶ παθημάτων οἱ ἄνθρωποι τελειότεροι γίνονται.

78. Ὀρέστης ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.] Ἐπὶ τῶν λωποδυτούντων· οὗτος ὁ Ὀρέστης προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· ἦν γὰρ λωποδύτης, ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ, Μαινόμενος ὡς Ὀρέστης.

79. Ὄρνις ζητεῖς, ἀνέμους θηρεύσεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην κοπιώντων.

80. Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν σωζομένων.

81. Ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει τὸν νόθον.] Ἐπὶ τῶν δοκιμαζομένων εἰ πιστοί εἰσιν, οἷοι φαίνονται εἶναι.

82. Ὄρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ' ἀνθρώπῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμπαθῶς πρός τινας διακειμένων.

83. Ὅστις δὶς ναυαγήσει μάτην μέμφεται Ποσειδῶνα.]

84. Ὀστράκου περιστροφή.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως εἰς φυγὴν ὡρμημένων· καὶ Πλάτων, Ὀστράκου μεταπεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλών· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ κρειττόνων εἰς τοὐναντίον μεταπεσόντων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυβευόντων· ὀστρακίνοις γὰρ τὸ πάλαι χρώμενοι βόλοις, τῇ μεταβολῇ τούτων, πολλάκις ἡττῶντο ἢ ἐνίκων.

85. Ὀστοῦν ἔνεστι τῷ λόγῳ.] Ἐμπεδοκλῆς εἶπεν, αἰνιττόμενος τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος.

86. Ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.] Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα μὴ δυναμένων σῶσαι, ἀλλὰ δὲ ζητούντων· Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἀξιούντων Ἀθηναίων, ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ, Σάμον αὐτοῖς μόνον ἐᾶσαι, εἶπον ὅταν αὐτῶν οὐκ ἐστὲ, τότε καὶ ἄλλους ἔχειν ζητεῖτε.

87. Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.] Σικελός τις σῦκα ἄγων, ἐναυάγησεν· εἶθ' ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἀγριουμένην, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, οἶδά φησι, ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις. Ἀλκμὰν ὁ λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας.

88. Ὁ Σκύθης ἵππον.] Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀποπτυόντων αὐτό· διὸ καὶ Πίνδαρος· Αὐζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ· κρύφα δὲ σκολιοῖς γάνυσιν, ἀναδέρουσι πόδας.

89. Ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μῦρον.] Στράτις ἔφησε σκώπτων τὸν Εὐριπίδην. ἐπὶ τῶν φιληδόνων.

81. *Rhenus spurium arguit.*] In eos, de quibus periculum sumitur num tales sint quales se esse dicunt.

82. *Mons monti non miscetur, at verò homo homini.*] In eos, qui erga aliquos minimè afficiuntur.

83. *Quisquis bis naufragium faciet, frustrà Neptunum accusat.*] Eo quod oporteat semel deceptum non iterum decipi.

84. *Testæ conuersio.*] De ijs, qui facilè in fugam conuersi sunt. Plato: Testa relabente, capto exilio solum vertit. Alij accipiunt de ijs, qui ex rerum lætiorum statu in contrarias reciderunt, sumpta translatione de ijs qui taxillis ludunt. Testaceis enim olim iactibus vtebantur, quorum varietate sæpius vincebantur aut vincebant.

85. *Os inest orationi.*] Empedocles ait, obscurè significans aliquid esse velut substantiam negotij.

86. *Qui ipse se non possidet, Samum cupit.*] In eos, qui quum res ipsi suas seruare non possint, alienas tamen quærunt. Lacedæmonij enim Atheniensibus quum ciuitatem ipsam tradidissent, petentibus vt sibi sola Samus relinqueretur, responderunt, quum vos vestri iuris iam non sitis, etiam alios habere nunc quæritis.

87. *Siculus mare.*] Siculus quidam ficus vehens, naufragium fecit. deinde videns mare exasperatum, saxo insidens, Scio inquit quid velis, ficus petis. Meminit adagij Alcman lyricus poëta.

88. *Scytha equum.*] In eos, qui secretò aliquid cupiunt, palam tamen id respuunt. Hinc Pindarus. Scythæ mortuum equum verbotenus quidem auersantur, clam autem versutijs gaudentes pedes excoriant.

89. *Postquam lentem coxistis, non infundatis vnguentū.*] Stratis ait Euripidem taxans. In eos, qui voluptatibus dediti sunt.

90. *Quisquis canem peregrinum alit, huic solus funis sit reliquus.*] De ijs, qui frustra talibus rebus operam impendunt, ex quibus non solum vtilitatem nullam percipient, sed easdem etiam amittent.

91. *Tantali lapis super caput recellitur.*] Ac si dicas continuus nos timor habet.

92. *Quando Nibas coccyssabit, tunc diuitias nancisceris.*] De impossibilibus. Thessalonicæ quæ est in Macedonia vicus vicinus est qui vocatur Nibas, in quo galli gallinacei congenito sibi cantu destituuntur, & omninò muti sunt: atque hinc prouerbialis locutio de impossibilibus profluxit, qua dicitur, tunc illud aut illud habebis, quando Nibas coccyssauerit.

93. *Ne à terra quidem iuuabitur.*] Hoc est, ne minima quidem re.

94. *Nec Execestides rectam viam inueniat.*] Celebratur Execestides quod omnes vias nosset propter diuturnam peregrinationem.

95. *Impietas sese super est iactare sepultis.*] Homeri.

96. *Mores nefas cuiquam Pasiphaës sequi.*] Quod non debeant mulieres in absurdos amores irrumpere. Fabulantur Pasiphaën tauri pascentis amore captam, Dædalumque ligneam bouem fecisse & eidem Pasiphaën inclusisse, taurumque in illam inscendentem mulieri se commiscuisse, quæ ex eo coïtu puerum concepit, cui corpus esset viri, caput autem bouis. Quod ego factum fuisse nego. Primum quidem quod fieri non possit, vt animal alterum diuersi generis amet, neque enim vllo modo canis cum simia, lupus cum hyæna commisceantur, neque bubalus cum ceruo quod diuersi sint generis, nec porrò taurus cum lignea bucula commisceri potuisse videtur, neque verò

90. Ὅστις κύνα τρέφει ξένον, τούτῳ μόνος λίνος μένει.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πονούντων περὶ ἐκεῖνα, οἷς οὐ μόνον κερδανοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπολέσουσιν.

91. Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταντελίζεται.] Ἀντὶ τοῦ φόβος ἡμᾶς ἔχει διηνεκής.

92. Ὅταν Νίβας κοκκύσῃ, τόθ' ἕξεις πλοῦτον.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Θεσσαλονίκῃ τῇ Μακεδονίτιδι χῶρός ἐστι γειτνίων, καὶ καλεῖται Νίβας· οὗ κοινῶ οἱ ἐνταῦθα ἀλεκτρυόνες, ᾠδῆς τῆς συμφυοῦς ἀμοιροῦσι, καὶ σιωπῶσι πάντῃ πάντως. καὶ διαρρεῖ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὃς λέγει, τότε ἂν ἔχῃτε τόδε τι, ὅταν Νίβας κοκκύσῃ.

93. Οὐδ' ἀπὸ γῆς ὄνησις.] Ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

94. Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.] ἐθρυλλεῖτο ὁ Ἐξηκεστίδης, ὡς πᾶσαν ὁδὸν γινώσκων, διὰ τὴν χρόνιον πλάνην.

95. Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

96. Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πασιφάης τρόπον.] Παρόσον οὐ δεῖ τὰς γυναῖκας ἐξοκέλλειν εἰς ἀλλοκότους ἔρωτας. Μυθεύεται, ὅτι ἠράσθη ταύρου νεμομένου ἡ Πασιφάη, Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βοῦν ξυλίνην καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτήν· οὕτω τε τὸν ταῦρον ἐπιβάντα, μιγῆναι τῇ γυναικί· τὴν δὲ κυῆσαι παῖδα ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρὸς, κεφαλὴν δὲ βοός. ἐγὼ δ' οὔ φημι τοῦτο γενέσθαι. πρῶτον μὲν γὰρ ἀδύνατον ἐρασθῆναι ζῶον ἕτερον ἑτέρου· οὐ γὰρ δυνατὸν κύνα καὶ πίθηκον, λύκον τε καὶ ὕαιναν ἀλλήλοις συμμιγῆναι, οὐδὲ βούβαλον ἐλάφῳ· ἑτερογενῆ γάρ εἰσι. ταῦρος δὲ οὐ δοκεῖ μοι βοῒ ξυλίνῃ ἀναμιχθῆναι· οὐκ ἂν δὲ ἠνέσχετο καὶ γυνὴ ταύρου ἐπιβαίνοντος, οὐδὲ φέρειν ἠδύνα-

ἠδύνατο γυνὴ ἔμβρυον, ἔχοντα κέρατα· τὸ δ' ἀληθὲς ἔχει οὕτως. Μίνωά φασιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα, θεραπευθῆναι ὑπὸ Κρίδος τοῦ Πανδίωνος· κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας καιρὸν, ἠκολούθη τῷ Μίνωι νεανίας εὐειδὴς, ὄνομα Ταῦρος· οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἁλοῦσα, μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα. Μίνως δ' ἐπιλογισάμενος τὸν φόρτον τοῦ ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων, καὶ γνοὺς ὡς οὐκ ἔστιν ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὸν τῇ Πασιφάῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κυηθὲν, ἀποκτεῖναι μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παῖδα, διὰ τὸ δοκεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παίδων· ἀποπέμπει δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θεράποντος μοίρᾳ ὑπάρχῃ τοῖς ποιμέσιν· ὁ δὲ οὐχ ὑπετάσσετο τοῖς βουκόλοις. πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτὸν, ἐκέλευσε αὐτὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι· καὶ εἰ μὲν ἕποιτο λελυμένον ἐλθεῖν· εἰ δὲ μή, δέσμιον· αἰσθόμενος δὲ ὁ νεανίας, ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη· καὶ ἁρπάζων βοσκήματα, οὕτω διέζη· πέμψαντος δὲ Μίνωος καὶ ἕτερον ὄχλον πλείονα, διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτὸν, ὁ νεανίας ὄρυγμα ποιήσας βαθὺ, καθεῖρξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο, ἔνθα ὄντες τοῦ Μινωταύρου, εἴποτε παρὰ τοῦ Μίνωος ἐκρατήθη τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν Μινώταυρον ἐπέμπετο, ὡς αὐτὸν τιμωρήσαιτο. λαβὼν οὖν ποτε Μίνως τὸν Θησέα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Μινώταυρον ἀπέστελεν ὡς ἀποθανούμενον· γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη, προαπέμπει ξίφος τῷ Θησεῖ εἰς τὴν εἱρκτὴν δι' οὗ ἀναιρεῖ τὸν Μινώταυρον.

97. Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου.] Ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων.

98. Οὐδὲ πυρφόρος.] Λείπει τὸ ἀπελείφθη. ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ φθαρέντων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκό-

mulier taurum inscendentem ferre quiuisset, neque fœtum cornu habentem in se gestare. Rei autem veritas ita se habet. Aiunt Minoëm verendorum dolore correptum à Cride Pandionis filia fuisse sanatum, quo tempore comitabatur Minoëm iuuenis quidam egregiè formosus, Taurus nomine, cuius amore Pasiphaë capta cum illo congreditur & puerum parit: Minos autem tempus supputans quo ex verendis laborauerat, intelligensque filium ex ipso non fuisse generatum, quod cum Pasiphaë non concubuisset, sed ex Tauro satum esse sciens, puerum interimere noluit quod frater suorum liberorum esse putaretur: in montem autem illum ablegat, vt pastoribus famuli vice esset, quibus ille subesse noluit. Quare intellectâ Minos illum per ciues suos comprehendi iussit; & si quidem sequeretur, solutum venire, sin minus, vinctum. Iuuenis verò hæc in se parari sentiens, longiùs in montes secessit, raptisque armentis, vitam tolerauit. Quumque Minos manum priori maiorem ad comprehendendum illum misisset, iuuenis facta fossa profunda in illam sese inclusit, quo in loco dum Minotaurus commoratur, si quis ob delictum aliquod perpetratum à Minoë caperetur, ad Minotaurum puniendus mittebatur. Quumque aliquando Minos Thesea hostem cepisset, ad Minotaurum quo moreretur, amandauit. Quod intelligens Ariadne, gladium Theseo in carcerem præmisit, quo Minotaurum interemit.

97. *Neque prope equestrem cursum.*] De ijs, quibus deliciosè viuere est animus.

98. *Ne ignifer quidem.*] Deest, relictus est. De ijs, qui prorsus perierunt. πυρφόρους autem vocabant sacerdotes qui altaris ignem incendebant. Mos autem fuit vt hostium sacerdotibus victores parcerent. De ijs porrò qui internecione victi,

victi, belloque ſubacti eſſent, ſolebant elatione vtentes ſic loqui, ita illos perijſſe, vt nec ignifer quidem eſſet reliquus, perinde ac ſi diceretur, Ne ſacerdotem quidem in exercitu fuiſſe relictum, qui ignem in vrbem ferat. Velut ſi diceremus, Nec tentorij quidem cuſtos aut alius rerum ſimilium relictus fuit.

99. *Cuius lotium purum eſt, medicum rejicit.*] Aperta parœmia.

100. *Non penes vnum Spartanæ res.*] Vnus enim ſi moriatur, quod inde patriæ damnum?

CENTVRIA XV.

1. N*On ſinit me dormire aut negligentius agere Miltiadæ trophæum.*] De ijs, qui propter bonorum imitationem, improbitatem ſuam abjiciunt. Quum enim Themiſtocles adhuc adoleſcens eſſet, inter pocula & mulieres volutabatur: poſteaquam verò Miltiades exercitum ducens, barbars in Marathone viciſſet; non amplius iam inuenire erat Themiſtoclem inordinatè agentem. Qui tantam eius mutationem admirantibus, hoc modo reſpondit.

2. *Non potes Phocione amico & aſſentatore vti.*] De ijs, qui exactè & ſine dolo amant.

3. *Ne Hercules quidem contra duos.*] Fugit quippe Molionidas. Dion enim in ſecunda ſecundæ compoſitionis ait, Herculem Idæum Dactylum ludos Olympicos edentem aduerſus duo luctantem ſuccubuiſſe. Herculis porrò genus ita ſe habet: ab Io Ephaphus, ab illo Libya, à qua Belus, ex quo Danaus, ex quo Hypermneſtra, non illa quæ coniugem ſuum Lyncea occidit, ex qua Abas, ex quo Prœtus, ex quo Acriſius, ex quo Danaë, ex qua Perſeus, ex quo Electryon, ex quo Alcmene, ex qua denique Hercules.

τες φείδεσθαι. ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι, οὕτω λέγειν· ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος· ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν, Οὐδὲ ἱερεὺς ἀπελείφθη τῷ στρατῷ· οἷον, Οὐδὲ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν· καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, Οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

99. Οὗ τὸ οὖρον καθαρὸν, ἀποκρίνει τὸν ἰατρόν.] Δήλη.

100. Οὐ παρ' ἕνα τὰ Σπάρτας.] Εἷς γὰρ ἀποθανὼν, τί βλάβος τῇ πατρίδι;

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΕ′.

1. ΟΥκ ἐᾷ με καθεύδειν οὐδὲ ῥαθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον.] Ἐπὶ τῶν διὰ μίμησιν τῶν καλῶν, ἀποβαλλομένων τὴν ἑαυτῶν κακίαν. Θεμιστοκλῆς γὰρ ἔτι μειράκιον ὢν, ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο καὶ γυναιξίν· ἐπεὶ δὲ Μιτλιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἦν ἔτι ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ· πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν, ἔλεγε τοῦτο.

2. Οὐ δύνῃ Φωκίωνι φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλακι.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς καὶ ἀδόλως φιλούντων.

3. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Τοὺς γὰρ Μολιωνίδας ἔφυγε. Δίων δὲ ἐν δευτέρᾳ τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον δάκτυλον καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα, ἡττηθῆναι. οὕτω δ' ἔχει τοῦ γένους ὁ Ἡρακλῆς· ἀπὸ Ἰοῦς Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς, οὗ Ὑπερμνήστρα ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον Λυγγέα, ἧς Ἄβας, οὗ Προῖτος, οὗ Ἀκρίσιος, οὗ Δανάη, ἧς Περσεὺς, οὗ Ἠλεκτρυὼν, οὗ Ἀλκμήνη, ἧς Ἡρακλῆς.

4. Οὐδεὶς

4. Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.]

5. Οὐδεὶς κομήτης ὅς τις οὐ περαίνεται.] Ἐπὶ τοῦ διαβεβλημένου· ἄλλοι δὲ λέγουσι, ψηνίζεται· ἄλλοι βινια.

6. Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων τισὶ, καὶ μὴ ἐξομοιουμένων μηδὲ βραχύ· ἴκταρ γάρ ἐστι τὸ ἐγγύς· ἄλλοι δέ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν, τῶν οὐχ ὅπερ τοῦ σκοποῦ τυγχανόντων, ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς βαλλόντων.

7. Οὗτος ὁ καθήμενος ἱσταμένῳ ἔοικεν.] Ἐπὶ τῶν σπουδαίων· καὶ διὰ τὸ σπεύδειν μὴ βουλομένων ἀμερίμνως καθῆσθαι.

8. Οὐδὲν ἱερόν.] Ἡρακλῆς εἶπεν, Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον. ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους, μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι, ἄδειαν οὐκ εἶχον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ὥς φησι Κλέανδρος ἐν δευτέρῳ παροιμιῶν.

9. Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτων· οὔτι γὰρ πιστεύουσιν ἀπιστεῖν χρεών· οὔτ' ἀπιστούντων ἔφη βασιλεύειν νόμος.

10. Οὐ μάλα κυκᾷς.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.

11. Οὐ νυκτὶ πλεῖς.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούντων. ὡς πελαγοδρομούντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.

12. Οὐδ' ἑπτέτης φράτερας ἔφυσας.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων ἢ ἀνάρθρων.

13. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. Τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγοντο.

4. *Nullus difficilis emptor bonam obſonat carnem.*]

5. *Quiſquis comam promittit, is ſubigi ſolet.*] De illo, qui infamia notatus eſt. Alij autem dicunt ψηνίζεται, alij βινια.

6. *Nec prope ſcopum iaculari potes.*] De ijs, qui cum aliquibus comparantur, nec tamen vel in minimo illis ſimiles ſunt. ἴκταρ enim propè ſignificat. Alij dicunt, parœmiam vſurpari de ijs, qui ab aliqua re aberrant, ducta metaphora à ſagittarijs, qui ſcopum minimè attingunt, imò nec propè quidem illum iaculantur.

7. *Sedens ille ſtanti ſimilis videtur.*] De ſtudioſis & qui præ feſtinatione ocioſi ſedere nolunt.

8. *Nil ſacrum.*] Hercules hoc verbi protulit, viſa Adonidis ſtatua. Quod qui bene de hominibus promerentur, ſolum honorari oporteat, aut quod ſerui ad illam ſtatuam confugientes ſecuritatem non haberent. Dicitur autem de rebus nullius pretij, vt ait Cleander, libro ſecundo parœmiarum.

9. *Nulla candidorum virorum vtilitas.*[De inutilibus.

10. *Non valdè miſces.*] De ijs, qui nullius rei ſunt.

11. *Non noctu nauigas.*] De ijs, qui non exactè aliquid faciunt: vt faciunt qui mare tranſmittunt iuxta aſtrorum indicia.

12. *Nondum ſeptennis tribules ediſti.*] De inſipientibus aut debilibus.

13. *Nihil ad Bacchum.*] In eos, qui ea quæ argumento non conueniunt nugantur. Cum Epigenes Sicyonius, tragœdiam de Baccho feciſſet, quidam illud ſucclamarunt, vnde & parœmia. Potius vero res ſic ſe habet. Olim qui in Bacchum carmina componebant, illis inter ſeſe certabant, quæ etiam Satyrica appellabant.

postea tragœdias scribere aggressi paulatim ad fabulas & historias se conuerterunt, nulla amplius Bacchi facta mentione, vnde & illud homines acclamabant. Chamæleon in libro de Thespide his similia narrat. Theætetus verò in libro de Parœmia, refert Parrhasium pictorem apud Corinthos certantem Bacchum formosissimum pinxisse, illos autem videntes, eorum qui cum ipso certauerant opera, longè inferiora, & Parrhasij Bacchum, acclamasse, Quid ad Bacchum?

14. *Nihil ex agro dicis.*] Hoc est, nihil agreste.

15. *In eo quod non necessarium est necessario vteris.*] In eos, qui inconsideratè quid faciunt.

16. *Res non mea est nunc amplius: valeat diu.*] Quod rerum alienarum nemo curam gerat.

17. *Neque emungere quidem se nouit.*] In valdè fatuos.

18. *Ne in selinis quidem.*] De ijs, qui ne principium quidem alicuius rei attigerunt. Ductum ab illis qui hortos ingrediuntur, nam extremitates hortorum, quas παρακήπους appellant, selino & ruta conserebant. Hoc igitur vult parœmia, nondum vel principium rei habes. Sicut qui hortos ingrediuntur, nondum in selinis sunt.

19. *Nulla tibi perdicis verecundia inest.*] De parum virilibus, quibusque nullus in bello pudor. Nam perdices cum fœminas suas accerrimè ament, qui illas ad pugnam alunt, quando in mutuum certamen incitant, fœminam suam singulis adstare curant. Neque enim vnquam perdix tulerit, vt illi quam amat aut cui coniuncta est; in certamine succubuisse videatur. Quin morietur potius plagis enecta quam vt retrocedens illam indecorè aspicere audeat cui se approbare

ὕστερον δὲ καταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν τὸ ἐπεφώνησεν. Ὁ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παῤῥάσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον, τοὺς δὲ ὁρῶντας, τά τε τῶν ἀγωνιστῶν ἔργα ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παῤῥασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, Τί πρὸς τὸν Διόνυσον;

14. Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.] Ἢ οὐδὲν ἄγροικον.

15. Οὐκ ἐν δέοντι χρῇ τῷ δέοντι.] Ἐπὶ τῶν ἀλόγως τι ποιούντων.

16. Οὐκέτ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω.] Παρόσον τῶν ξένων οὐδεὶς φροντίζει,

17. Οὐδ' ἀπομύξασθαι συνοιδεν.] Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς ἀνοήτων.

18. Οὐδ' ἐν σελίνοις.] Ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων. ἀπὸ τῶν εἰς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους παρακήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσίοντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν.

19. Οὐδ' αἰδὼς σοι πέρδικος.] Δηλονότι ἔνεστι· ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μὴ αἰδουμένων ἐν τοῖς πολέμοις. οἱ γὰρ πέρδικες τῶν θηλυκῶν ἐρῶσι δριμύτατα. οὐκοῦν οἱ τρέφοντες τοὺς ἀθλητὰς πέρδικας, ὅταν αὐτοὺς εἰς τὴν μάχην τὴν κατὰ ἀλλήλων ὑποθήγωσι, τὴν θήλειαν ἑκάστῳ παρεστάναι ποιοῦσιν. οὐ γὰρ ἄν ποτε ἡττώμενος φανῆναι, ἢ τῇ ἐρωμένῃ ἢ τῇ γαμετῇ, ὁ πέρδιξ ὑπομένει· τεθνήξεται δὲ μᾶλλον παιόμενος, ἢ ἀποστραφεὶς ἰδεῖν τολμήσει ταύτην ἀσχημόνως παρ' ᾗ βούλεται εὐδοκι-

εὐδοκιμεῖν· ἀκούω δὲ καὶ Κρῆτά τινα ἐραστὴν, ἀγαθὸν τάτε ἄλλα καὶ τὰ πολέμια· ἔχειν ἢ παιδικὰ μειράκιον ὥρᾳ διαπρεπές. μάχης δέ γενομένης, καὶ ἀθρόας ὠθουμένης εἰς αὐτὸν τῆς τῶν ἐχθρῶν φάλαγγος, περιπταῖσαι νεκρῷ κειμένῳ, καὶ περιτραπῆναι λέγουσιν αὐτόν. τῶν οὖν τις πολεμίων παίειν ἔμελλε κατὰ μετάφρενον τὸν ἄνδρα· ὁ δ' ἐπιστραφεὶς, μηδαμῶς εἶπεν αἰσχρὰν καὶ ἄναλκη πληγὴν ἐπαγάγῃς· ἀλλὰ κατὰ τῶν στέρνων ἀντίον παῖσον· ἵνα μή μου δειλίαν ὁ ἐρώμενος καταψηφίσηται καὶ φυλάξηται περιστεῖλαί με νεκρόν· αἰδεσθῆναι μὲν οὖν ἄνθρωπον φανῆναι κακὸν, οὔπω θαυμαστόν· πέρδικι δὲ μετεῖναι αἰδοῦς, ὑπέρσεμνον τοῦτο ἐκ τῆς φύσεως τὸ δῶρον. Κλεώνυμος δὲ ὁ ῥίψασπις, καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος, οὔτε τὰς πατρίδας ἥδυνον, οὔτε τὰς γαμετὰς, οὔτε τὰ παιδία.

20. Οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθών.] Ὅτι τὸ ἔθος σχεδὸν ἀμετάβλητον.

21. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστικὸς ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκων.

22. Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι;] Ἐπὶ τῶν διά τινος εὐεργετουμένων· φασὶ γὰρ ὁπόταν μία χελώνη πίῃ, αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τοῦ οὔρου αὐτῆς ποτίζονται.

23. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσσουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· παρόσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν. μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν. ἔστι δ' ὅμως ἀηδὼν φιλόμουσος καὶ φιλόξενος. ἐν γοῦν ταῖς ἐρημίαις ὅταν ᾄδῃ πρὸς ἑαυτὴν ἁπλοῦν τὸ μέλος, καὶ ἄνευ κατασκευῆς ᾄδει· ὅταν ἢ ἁλῷ, καὶ τῶν ἀκουόντων μὴ διαμαρτάνῃ, ποικίλα τε ἀναμέλπει καὶ τακερῶς ἑλίττει τὸ μέλος.

24. Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτάνειν.] Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν

cupit. Audio & Cretensem quendam amatorem cùm cætera bonum tum bello strenuum, adolescentulum formosum in delicijs habuisse, pugna autem commissa, & tota hostili acie in ipsum impulsa, aiunt in cadauer offendisse, sicque fuisse subuersum, quumque ex hostibus quidam tergum illius esset traiecturus, ille conuersus, Ne tu inquit inhonestam mihi plagam inferas: sed potius pectus feri; ne amasius meus timiditatem meam condemnet, & à cadauere meo colligendo caueat. Nec verò mirum est si quis, vir cum sit, pauidus videri reuereatur, quum perdici à natura præclarum hoc verecundiæ donum insit. Neque verò Cleonymus qui clypeum abiecerat, neque pauidus Pisander, patriam, vxores aut liberos lætitia affecerunt.

20. *Neque canis pellem edere cessabit si semel didicit.*] Quòd consuetudo vix mutari possit.

21. *Nil prorsus æqui cogitat vir vrbicus.*] De Iniustis.

22. *Omnes per vnam plenæ sunt testudines.*] De pluribus qui per vnum aliquem beneficijs afficiuntur. Aiunt enim quando vna testudo biberit, reliquas ex ipsius lotio potari.

23. *Nec quantum luscinia dormiunt.*] De vigilantibus: quod luscinia propter Itim seu potius ob timiditatem vigilet. Est autem luscinia musices & hospitum amans. Proinde in locis desertis vbi sola canit, cantionem simplicem ac minimè elaboratam edit: quando autem capta est, nec auditoribus destituta, varia quædam modulatur, & molliter cantionem suam inflectit.

24. *Peccare bis bello cuiquam non licet.*] Lamachus cum quendam ordinum

num ductorem, qui in bello deliquerat increparet, illeque diceret se non amplius facturum, hac illi sententia respondit.

25. *Non est altare conueniens sacro.*] De ijs rebus, quæ non rectè cum alijs exæquantur.

26. *Quid non fies Arbelas profectus?*] De ijs, qui facilè decipiuntur.

27. *Nihil Orestes ad nos & Pylades.*] De duobus qui se valdè amant. Duo enim illi ob mutuos amores celebres fuerunt.

28. *Non eadem qua populus niteris.*] Clara parœmia. Est in oratione pro Ctesiphonte. decurtatim autem dicitur, & vox (anchora) aliundè est intelligenda.

29. *Neque heri aurum, neque hodie bellua Fabricium percelluit.*] De generosissimis & qui pecunijs non capiuntur.

30. *Non est medela in sycophantæ morsu.*] De inefficacibus. Deest enim vox, *φάρμακον*.

31. *Non lauderis, ne in parentibus quidem.*] De hominibus nullius pretij. Solebant enim in parentalibus defunctum laudare, licet improbus fuisset.

32. *Nullum clypeum moueris, sed à scytale solum & pallio.*] De inobedientibus.

33. *Non est Corinthum fas cuique appellere.*] Quod meretrices pro Græcis in magno bello votum fecisse ferant: aut quod difficilis esset illa nauigatio: aut denique quod ad meretrices, quæ multæ ibi erant, diuitum duntaxat esset nauigio accedere.

34. *Non homini cum dæmone fas contendere bello.*] De impossibilibus.

35. *Non locus virum, sed vir locum gloriosum facit.*] Quod virtus, non autem patria, generosum cohonestet.

λοχαγῶν ἁμαρτάνοντα· τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσειν, εἶπε ταύτην τὴν γνώμην.

25. Οὐχ ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν...

26. Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἄρβελας;] Ἐπὶ τῶν εὐεξαπατήτων.

27. Οὐδὲν Ὀρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης.] Ἐφ' ἑταίροιν ἄγαν ἀλλήλω φιλούντοιν· τούτω γὰρ ἐπὶ φιλίᾳ διαβεβόησθον·

28. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς τοῖς πολλοῖς.] Δήλη· ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλιπῶς λεγομένη· προσυπακουστέον οὖν ἔξωθεν τὸ, ἀγκύρας.

29. Οὔτε χθὲς τὸ χρυσίον, οὔτε σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαβρίκιον.] Ἐπὶ τῶν κρειττόνων καὶ γενναιοτάτων.

30. Οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.] Ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. Λείπει, φάρμακον.

31. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, εἰ καὶ φαῦλος ἦν.

32. Οὐκ ἂν κινήσῃς οὐδεμίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρίβωνος.] Ἐπὶ τῶν ἀπειθηνίων.

33. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.] Διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαί φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ, τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.

34. Οὐκ ἔστι πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

35. Οὐχ ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτὸν ἔντιμον ποιεῖ.] Ὅτι ἡ ἀρετὴ ἀλλ' οὐχ ἡ πατρὶς τὸν γενναῖον τιμᾷ.

39. Οὐκοῦν

36. Οὐκοῦν ἐν ψυχρῷ τούτους ἑψήσομεν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Χαρμίδης γὰρ ὁ Λαρισσαῖος ἀκούσας διηγουμένου τινὸς, ἐν ὕδατι ζώσας ἰδεῖν ἐγχέλυας, ἔφησε τοῦτο.

37. Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾶν.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια ζητούντων.

38. Οὔτε Ῥώμη πεσεῖται Σκηπίωνος ἑστῶτος, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως πεσούσης.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ᾑρημένων ἀποθανεῖν.

39. Οὐ σύ ἐσσι Καλλιπίδας ὁ δεικηλίκτας;] Ἐπὶ μίμων καὶ ὑποκριτῶν σοβαρῶν· οὕτω γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς μίμους καλοῦσι. Καλλιπίδης γὰρ ὁ τῶν τραγῳδοποιῶν ὑποκριτὴς, ὄνομα καὶ δόξαν ἔχων ἐν τοῖς Ἕλλησι καὶ σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων, εἰπὼν πρὸς βασιλέα τὸν Ἀγησίλαον, οὐκ ἐπιγινώσκεις με ὦ βασιλεῦ; ἤκουσε παρὰ Ἀγησιλάου τοῦτο.

40. Οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὕδωρ πίνῃ·] ὁ γὰρ θεὸς εὑρετὴς οἴνου, ᾧτινι ἑορτάζουσιν.

41. Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη.] Ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς ἀνδράσι βιούντων.

42. Ὠφελίας ὁ ἀγών· οἷον οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης.] ἔλεγον δὲ ἐπὶ τῶν ἀργύριον τελούντων.

43. Οὐδ᾽ ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄγει.] Ἐπὶ τῶν πράγμασι πολλοῖς συμπεπλεγμένων.

44. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.] Ὁ Τισάνδρου Ἱπποκλείδης μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπωρχήσατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλεί-

36. *Ergo in frigida illas lixabimus.*] De impossibilibus. Charmidas enim Larissæus audiens quendam narrantem quod viuas anguillas in feruenti aqua vidisset, ita respondit.

37. *Non Galateam vnà cum Thetide amare potes.*] In eos, qui dissimilia affectant.

38. *Neque Roma cadet Scipione stante, neque Scipio viuet vrbe cadente.*] De ijs, qui pro patria emori proposuerunt.

39. *An non tu es Callipides ille dicelicta?*] De nimis & insolentibus histrionibus. Ita enim Lacedæmonij illos appellant. Callipides porro tragœdiarum actor, nomen atque existimationem inter Græcos, omniumque in se studium consequutus, quum Agesilaum regem interrogaret, Nostine me Rex? hoc ab illo responsi audiuit.

40. *Non dithyrambus, frigidam quisquis bibet.*] Deus enim vini inuentor, cuius illi festum agunt.

41. *Non patrias modulatur cantiones.*] Qui non vt par est viris viuunt.

42. *Vtilitatis certamen.*] Nempe in quo non agitur de corona, sed de pecunia. Dicebatur autem de ijs, qui pecuniam pendebant.

43. *Non tantum illi otij est vt vel aures scalpat.*] De ijs, qui multis negotijs implicantur.

44. *Non curat Hippoclides.*] Hippoclides Tisandri filius vxorem ducturus Agaristam Clistænis Sicyonij tyranni filiam, ipsa nuptiarum die supra modum tripudiauit. Cumque Clisthenes mutato consilio filiam Megacli Alcmæonis filio in vxorem daret, & Hippoclidi palam ediceret, quod Agaristæ

 nuptijs

nuptijs exilijsset, suscipiens respondit, *Non curat Hippoclides.*

45. *Non apud aram consilio locus.*] Quod ante res consultandum sit, non ipsis rebus. Sicuti qui hostias aris admouent, non facto iam sacro consultant.

46. *Non semper fluuius bipennes fert.*] De ijs, qui non semper eadem donant. Ferunt enim rusticum propè flumen gradientem, bipennem suam in id amisisse: flumen autem eius misertum, argenteam illi remisisse, illo autem dicente illam non esse suam, auream rursum illi remisisse: negante autem & hanc suam esse, propriam illi reddidisse & alias insuper dono adiecisse hominis æquitate oblectatum. Quumque alius agricola eadem consequi optaret, data opera suam quoque bipennem in idem flumen proiecisse, eandemque eidem à flumine fuisse remissam. In quem quum prior agricola fortè incidisset, id quod præcessit respondisse.

47. *Non iterum vulpes.*] Deest, capietur. Illa enim vbi semel laqueos effugit, non iterum capitur. At vafrum inquis animal terrestris vulpes: tu verò etiam marinæ technas audi: ac primum, aut hamum omnino non accedit, aut si hauserit, seipsam intus exuens ita sese extra retorquet, vt corpus tanquam tunicam euoluat, sicque hamum expellit.

48. *Neque compluitur, neque sole aduritur.*] In stupidos aut extra omnem sollicitudinem constitutos.

49. *Non bellum annuncias.*] De bona nunciantibus.

δην φανερῶς εἰπόντος ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τῆς Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

45. Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.] Ὅτι πρὸ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλεύεσθαι· καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν. ὥσπερ καὶ τὰ ἱερὰ προσάγοντες, οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται.

46. Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀεὶ τὰ αὐτὰ δωρουμένων. Γεωργὸν γάρ φασι παρὰ ποταμὸν βαδίζοντα, ἀποβαλεῖν ἀξίνην· κατοικτείραντα δὲ τὸν ποταμὸν, ἀνεῖναι αὐτῷ ἀργυρᾶν. τοῦ δὲ φήσαντος οὐκ εἶναι ταύτην αὐτοῦ, ἀνεῖναι αὖθις χρυσῆν. ἀρνησαμένου δὲ καὶ ταύτην, τὸν ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναδοῦναι· καὶ τὰς ἄλλας δωρήσασθαι ἀγασθέντα αὐτὸν τῆς δικαιοσύνης. ἕτερον δὲ γεωργὸν βουλόμενον τῶν αὐτῶν τυχεῖν, ἑκόντα καταβαλεῖν τὴν ἀξίνην ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ· τὸν δὲ ποταμὸν τὴν ἰδίαν αὐτῷ ἀναπέμψαι· τὸν δὲ πρότερον γεωργὸν παρατυχόντα εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τὸ προκείμενον.

47. Οὐκ αὖ αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπει τὸ ἁλώσεται· αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐδέτερον ἁλίσκεται. σὺ μέν μοι λέγεις πανοῦργον εἶναι ζῶον ἀλώπεκα τὴν χερσαῖον· ἄκουε δὲ καὶ τῆς θαλαττίας μηχανάς· ἢ γὰρ οὐ πρόσεισι τῷ ἀγκίστρῳ τὴν ἀρχὴν, ἢ καταπίνουσα ἑαυτῆς ἐντὸς μετεκδῦσα ἔστρεψεν οὕτως ἔξω, ὥσπερ οὖν χιτῶνα τὸ σῶμα ἀνελίξασα· καὶ οὕτως ἐξεώσατο τὸν ἄγκιστρον.

48. Οὐθ' ὕεται, οὔθ' ἡλιοῦται.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, ἢ ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἑστώτων.

49. Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀγαθὰ ἀγγελλόντων.

50. Ου

50. Ὄυ ποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὔθ' ὑάκινθος.]

51. Οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.] Ὅτι οἱ τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες, καὶ ἃ ἔχουσιν ἀποβάλλουσιν.

52. Ὁ φεύγων μύλον ἄλφιτα φεύγει.] Ἐπὶ τῶν ἑκουσίως ἀποβαλλομένων τὰ σφίσι πρόσφορα.

53. Ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς κολωνὸν ἴεσο.] Ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς καιροὺς ὑβριζόντων.

54. Ὀφθαλμὸς φιλίας πρόξενος.] Λευκίππου.

55. Ὄφις εἰ μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων οὐ γενήσεται.]

56. Ὄφεως ὄμμα.] Ἐπὶ τῶν ὀξὺ καὶ καταπληκτικὸν ὁρώντων. Φασὶ τοὺς ὄφεις συνεγνωκότας ἑαυτοῖς, ὅτι τὸν στόμαχον λεπτὸν καὶ μακρὸν ἔχουσιν, ὁμοίως ὄντες ἀδδηφάγοι καὶ παμφορώτατοι, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἀνίστανται ὀρθοὶ καὶ ἐπ' ἄκρας τὰς οὐρὰς ἑστᾶσι· καὶ ἡ τροφὴ καταλισθαίνει αὐτοῖς εἰς τὸν ὄγκον τοῦ σώματος· ἄποδες δὲ ὄντες, εἶτα ἕρπουσιν ὤκιστα· ἤδη δὲ καὶ ἀκοντίων δίκην, ἑαυτόν τις μεθίστησι· καὶ τό γε ὄνομα ἐξ οὗ δρᾷ ἔχει· κέκληται γὰρ Ἀκοντίας.

57. Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὰ εἰκότα καὶ πρόσφορα.

58. Ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων ἡ παροιμία. ὡς γὰρ κῦμα προσκροῦον ἀεὶ παραλίαις πέτραις, οὐδὲν ἀνύει, εἰ μὴ μάτην πονεῖ· οὕτως οὐδ' αὐτὸς ὀχλῶν μοι ἀνύσεις τι, ὥστε ἃ χρῄζεις ἀκοῦσαι.

50. *Nunquam scilla rosas produxerit aut hyacinthum.*]

51. *Non norunt quanto plus dimidum toto.*] Quòd qui plura concupiscunt, etiam ijs quæ habent excidant.

52. *Qui fugit molam fugit farinam.*] De ijs, qui studio amittunt quæ sibi prosint.

53. *Serò venisti sed in collem ito.*] De ijs, qui post tempus aduenirent.

54. *Oculus amicitiæ conciliator.*] Leucippi.

55. *Serpens nisi serpentem edat, non fiet draco.*]

56. *Serpentis visus.*] De ijs, qui acutè & horribiliter intuentur. Aiunt serpentes quum sciant sibi stomachum exiguum & longum, voracissimi interim ac plurimum cibi ferentes, vt Aristoteles ait, erectos stare caudæ innixos, sicque illis nutrimentum in ventris receptaculum descendere. Quumque pedibus careant, quàm ocyssimè serpunt: quin & iaculi instar seipsum aliquis illorum erigit: ex quo facto nomen quoque obtinet, Acontias, seu iaculum, appellatus.

57. *Phallus Deo.*] De ijs, qui vnicuique quæ conueniunt & commoda sunt tribuunt.

58. *Vt vnda me frustrà impetis.*] De ijs, qui nihil sentiunt paroemia vsitata. Vt enim fluctus assiduè marinis petris illisus nihil efficit, sed frustra laborat: ita nec tu me vexans quicquam proficies, vt quæ cupis audiam.

Π.

59. *FVere quondam ſtrennui Mileſij.*] De ijs, qui quum antea feliciter egiſſent, poſtea in calamitatem inciderunt. Ponitur & de illis, qui quum antea aliquibus quoquo modo vſi fuiſſent, poſtea nihil eos curant. Quod in Ariſtophane adoleſcens vetulæ indicat. Olim mihi etiam inuito vtilis fuiſti propter inopiam, nunc autem non amplius tui curam gero. Porro Mileſiorum hiſtoria hæc eſt: Primi Cares & Mileſij mercede in bello auxilium alijs ferre cœperunt, & ſicubi bellum exoriebatur, viros illos ad opem ferendam, dato ſtipendio accerſebant, illoſque primos omnium in conflictu hoſtibus objiciebant, & ſi quid triſtius ex bello accidiſſet, primis illis imputabatur. Vnde etiam aiunt, Vlciſcor illum Caris pœna. Tales quidem olim Cares & Mileſij. Sub Dario autem Hyſtaſpis filio, vt ſcribit Herodotus, ab Hiſtiæo & Ariſtagora Mileſijs perſuaſi non ſolùm deficere à Perſis, ſed etiam bello illos laceſſere, vehementer ab illis cæſi fuerunt. Et Miletus vrbs ſubuerſa eſt, quique ex ea ſuperfuerunt, cum vxoribus & liberis in Perſidem ducti, captiui ad mare rubrum habitatum ſunt miſſi in quandam vrbem Ambem appellatam, ſicque poſtea parœmia dimanauit.

60. *Omnia ad curſum impelluntur.*] De opulentis, pro quo Ariſtophanes in Tageniſtis παραξοροῦσιν reddidit. Sunt autem qui ludicri eſſe genus aſſerant. Euphronius verò prouerbialiter dici ait de ijs, qui ad celeriter veniendum aut diſcedendum hortantur.

Π.

59. ΠΑ'λαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Ἐπὶ τῶν πρὶν μὲν εὐπραγούντων, ὕστερον δὲ δυσπραξάντων· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν χρωμένων τισὶν, ὅπως δήποτε, ὕστερον δὲ μὴ φροντιζόντων αὐτῶν· ὡς ὁ ἐν Ἀριστοφάνει νεὸς μεμήνυκε τῇ γραΐ· ἤτοι πάλαι ποτέ μοι ἄκοντι χρησίμη ὑπῆρχες διὰ τὴν ἔνδειαν· νῦν δ' οὐκέτι σοῦ φροντίδα ποιοῦμαι· ἡ δὲ τῶν Μιλησίων ἱστορία τοιαύτη· πρῶτοι Κᾶρες καὶ Μιλήσιοι μισθοῦ ξυμμαχεῖν ἤρξαντο. καὶ εἴπου πόλεμος ἀνερρήγνυτο, τοὺς ἄνδρας συμμάχους μισθῷ μετεπέμποντο. καὶ πρώτους αὐτοὺς ἁπάντων ταῖς συῤῥαγαῖς τῶν πολεμίων, τοῖς πολεμοῦσιν ἀντέταττον· καὶ εἴτι λυπηρὸν ἐκ τοῦ πολέμου συγκείρσειε, πρώτοις αὐτοῖς ἐγινώσκετο· ὅθεν φασὶ, τὸ τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. τοιοῦτοι μὲν ἦσαν πρὶν οἱ Κᾶρες καὶ οἱ Μιλήσιοι. Ἐπὶ Δαρείου δὲ τοῦ Ὑστάσπεως, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος παρ' Ἱστιαίου καὶ Ἀρισταγόρου τῶν Μιλησίων ἀναπεισθέντες οὐ μόνον ἐκστῆναι Περσῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς ἆραι πολέμοις, ἄρδην ὑπὸ Περσῶν κατεκόπησαν· καὶ κατεσφάγη ἡ Μίλητος, καὶ οἱ περιλειφθέντες αὐτῶν γυναιξὶν ὁμοῦ καὶ παισὶν ἀχθέντες εἰς τὴν Περσίδα αἰχμάλωτοι, περὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν μετῳκίσθησαν· περί τινα πόλιν Περσῶν Ἄμβην τῇ κλήσει· καὶ οὕτως ὕστερον ἡ παροιμία ἐῤῥήθη.

60. Πάντα θεῖν ἐλαύνεται.] Ἐπὶ τῶν εὐπόρων· παραξοροῦσιν, Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς ἀπέδωκαν δέ· οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι· Ἀφρόνιος δὲ παροιμιῶδες λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως, ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

61. Παρε-

61. Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν.] Οἷον ἀμυδρὸν βλέπειν· ἢ ὑπὸ γήρως διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.

62. Πάντα κάλων σείειν.] Ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

69. Πάναβρος Σαρδανάπαλος.] Ἐπὶ τῶν τρυφώντων, καὶ πολυόλβων.

64. Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος.] Ὁμοία τῇ· Ἐξ ὧν ἔπαθες ἔμαθες.

65. Πάντα λίθον κινεῖν.] Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε πειρωμένῳ τόπον· ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον· καὶ εὗρε χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν θηρευόντων.

66. Πᾶν μοι τὸ χρέος κρόμμυα, καὶ τὸ τίμημα σκόροδα.] Ἐλλείπει τὸ εἴη. Ἐπὶ τῶν ὀλίγα ὀφειλόντων καὶ εὐτελῆ.

67. Πάντα ὀκτώ.] Οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς, πρὸς ταῖς ὑπ' αὐτοῦ Στησιχορείαις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν· εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν παγίων καὶ βεβαίων.

68. Πάσῃσι κορυδαλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.] Τοῦ Σιμωνίδου ἐστί. ἐπὶ τῶν ζηλοτυπούντων, καὶ φιλονεικούντων.

69. Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή.] Ἐπὶ τῶν ἀνικάνων τῇ μισγηλίᾳ. Μισγήτη γάρ τις ἐστι καὶ μισήτη· ὁ Κρατῖνός που τοῦτ' ἔφη· Μισῆται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται.

70. Πάντ' ἐντραγὼν τὸν βοῦν, εἰς

61. *Cui animus detritus.*] Qui obſcurè proſpicit, aut ob ſenectutem animum velut conſumptum habet.

62. *Omnem rudentem mouere.*] De ijs, qui omni ſtudio vtuntur. Ductum autem ab ijs qui vela relaxant.

63. *Delitijs mollitieque corruptus Sardanapalus.*] In voluptuarios ac diuites.

64. *Poſt mala cautior.*] Similis huic: *Vnde damnum paſſus es, ſapientior redditus es.*

65. *Omnem lapidem moue.*] Polycrati Thebano hoc oraculum redditum fuit, cum locum in quo Mardonius tabernaculum ſuum habuerat, Perſis fuga dilapſis emiſſet: vbi aurum inuenit. Alij adagionis originem à venatoribus ductum.

66. *Omne mihi debitum cæpe & mulcta allia.*] Supple ſit. De ijs, qui pauca debent atque exigua.

67. *Omnia octo.*] Quidam aiunt Steſichorum Catanæ ſumptuosè ſepultum ad portas quæ ab illo Steſichoriæ appellatæ fuerunt, monumento eius octo columnas, octo gradus, & octo angulos habente. Alij hinc dictum volunt, quod Haletes, qui Corinthios ex oraculo in vnam ciuitatem coëgerat, ciues in octo tribus, & ciuitatem in octo partes diuiſit. Dicitur autem de benè fixis firmiſque.

68. *Omni galeritæ criſtam ineſſe oportet.*] Simonidis dictum. De ijs, qui æmulatione & contentione aguntur.

69. *Ad talum obeſa omnis ſalax eſt fœmina.*] In valdè libidinoſas, ita vt ea re vinci nequeant. μισγήτη enim & μισήτη mulier libidinoſa, vnde alibi Cratinus: *Libidinoſæ mulieres pudendis coriaceis vtentur.*

70. *Toto boue pulchrè deuorato in cauda*

cauda lassatus sum.] De ijs, qui in fine deficiunt,

71. *Apud testudinem testa.*] De eo, qui nil cum alijs participat, vt nec testudo suam testam.

72. *Omnia intus cadunt.*] De ijs, qui de rebus maximè dignis præter dignitatem loquuntur. Nam quod intus cadit comprehenditur: omne autem id quod comprehenditur minus est eo quod illud comprehendit.

73. *Apud surdum crepitum edere.*] De stupidis.

74. *Patroclo parcior.*] De diuitibus sed parcis vilibusque. Ille enim ex quo diues euaserat, nunquam deinceps se lauit. Aristophanes. Siue etiam de squalidis siccisque vsurpatur.

75. *Clauus clauo pellitur.*] Quando malum malo curatur.

76. *Pausone mendicior.*] Pictor hic fuit & paupertate celebris.

77. *Omnia commixta.*] De rebus confusis. Sumptum autem est ex Democrito physico.

78. *Pamphili auersio, seu fraudatio.*] De furibus. Pamphilus enim cum tribunus esset pleb. apud Athenienses pecunias aliquas publicas auertit, quumque furtum eius iam palam esset faciendum, ipseque tanquam fur pecuniæ publicæ, pœnas esset daturus, à poëtis exagitabatur. Habuit & Pamphilus quendam parasitum adulatorem, Belonopolem nomine, qui in idem propemodum discrimen rerum erat venturus, in quod Pamphilus inciderat.

79. *Omnia sub vnam Myconum.*] De ijs, qui vna sententia condemnantur.

80. *Post Panathenæa.*] De ijs, qui morantur. Panathenæa autem ludi erant apud Athenienses quod à Theseo in ciuitatem congregati fuissent. primum qui-

τὴν οὐρὰν ἀπέκαμον.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὰ τελευταῖα ἀπειρηκότων.

71. Παρὰ χελώνῃ ὄστρακον.] Ἐπὶ τοῦ μὴ μεταδιδόντος, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη μεταδοίη ἂν τοῦ ὀστράκου.

72. Πάντα εἴσω πίπτει.] Ἐπὶ τῶν μὴ περί τινων πλείστου ἀξίων κατ' ἀξίαν εἰπόντων· τὸ γὰρ εἴσω πίπτον περιέχεται, καὶ τὸ περιεχόμενον ἅπαν μικρότερον τοῦ περιέχοντος.

73. Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

74. Πατροκλέους φειδωλότερος.] Ἐπὶ τῶν πλουσίων μὲν φειδωλοτέρων δὲ καὶ σμικροπρεπῶν· οὗτος γὰρ ἐξ ὅτου περιεγένετο πλούσιος, ἢ καὶ ἐγεννήθη, οὐκ ἐλούσατο. Ἀριστοφάνης· ἢ ἐπὶ ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν.

75. Πάτταλος παττάλῳ προσκρούεται.] Ὅταν τὸ κακὸν ὑπὸ κακοῦ θεραπεύεται.

76. Παύσωνος πτωχότερος.] Οὗτος ζωγράφος ἦν· καὶ ἐπὶ πενίᾳ διατεθρύλλητο.

77. Πάντα χρήματα.] Ἐπὶ τῶν συγκεχυμένων πραγμάτων· ἐλήφθη δὲ ἐκ τοῦ Δημοκρίτου τοῦ φυσικοῦ.

78. Παμφίλου νοσφισμός.] Ἐπὶ τῶν κλεπτόντων· ὁ γὰρ Πάμφιλος δημαγωγὸς ἦν Ἀθηναίοις, καὶ ἐνοσφίζετό τινα τῶν δημοσίων χρημάτων· ἐπεὶ οὖν ἔμελλε φωραθήσεσθαι, καὶ δώσειν δίκην, ὡς κεκλοφὼς τὰ δημόσια, κωμῳδεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· εἶχε δὲ οὗτος ὁ Πάμφιλος καί τινα κόλακα παράσιτον, Βελονοπώλην καλούμενον, ὃς ἔμελλε συναπολαύσειν τῷ Παμφίλῳ τῶν κακῶν.

79. Πάνθ' ὑπὸ μιᾶς Μύκωνος.] Ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων.

80. Παναθηναίων κατόπιν.] Ἐπὶ τῶν βραδυνόντων· Παναθήναια Ἀθήνησιν ἑορτή, ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ· πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαί-

Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὕστερον δὲ ὑπὸ
Θησέως τοῦ συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς
ἄστυ· γίνεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν· καὶ
ἀγωνίζεται παῖς, ἴσθμια· οὐ πρεσβύτε-
ρος, καὶ ἀγένειος καὶ ἀνήρ· τῷ δὲ νικῶντι δίδο-
ται ἄθλον, ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι· καὶ ὁ νι-
κῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

81. Πάππος ἀκάνθης.] Ἐπὶ τοῦ
μηδενός.

82. Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει.]
Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

83. Πάλιν ἡ ὗς παρορμᾷ.] Ἐπὶ τῶν
παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ
βούλεται· Ἀλκαίου ἡ παροιμία.

84. Παρθένοις ἓξ ἐφάμιλλος.] Ἐπὶ
τῶν εὐψύχων καὶ σωφρόνων· τὰς Ἐρεχθέως
θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ ἐτίμησαν δὲ, τὸν
ἀριθμὸν ἕξ. πρεσβυτάτη μὲν ἐκαλεῖτο
Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ, Πανδώρα· τρί-
τη, Πρόκρις· τετάρτη, Κρέουσα· πέμπτη,
Ὠρείθεια· ἕκτη Χθονία. τούτων λέγεται
Πρωτογένειαν καὶ Πανδώραν δοῦναι αὐτὰς
σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθού-
σης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ
Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφεν-
δονίων· διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται, Παρθένοι Ὑ-
ακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος.

85. Πατρόκλειος πρόφασις.] Ἐπὶ
τῶν μὴ δυναμένων διὰ φόβον θρηνεῖν
τὰς οἰκείας συμφοράς· ἐξ ἑτέρων δὲ
θλίψεων αὐτὰς ἀποκλαιόντων.

86. Πάθος κόρης ἱππομανοῦς.] Ἐπὶ
τῶν διαφθειρομένων, καὶ ἀφόρητα δήθεν ὑφι-
σταμένων· οὗτος γὰρ τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν
ὤν, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυ-
γατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ᾽
ἵππου μαινομένου· διὸ λαθραίῳ μίξει τὴν
παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος
τὴν κόρην βορὰν ἐποιήσατο· ἀφ᾽ οὗ Πά-
ριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πά-
θος ὑπέστη καλεῖται.

dem ab Erichthonio Vulcani ac Miner-
uæ filio, postea autem à Theseo qui tri-
bus in vrbem adduxerat, instituti. Fiunt
autem ijdem ludi singulis quinquennijs.
Et decertat puer in Isthmijs non senior,
& imberbis, & vir. Vincenti autem præ-
mium datur, oleum in amphoris, eius-
que caput redimitur oleagino serto.

81. *Spinæ flocci.*] De re nihili.

82. *Apud flumen puteum fodit.*]
In eos, qui temere laborant.

83. *Rursum sus incitat.*] De ijs, qui
irritant aliquem vel inuitum ad loquen-
dum ea quæ non vult. Alcæi parœ-
mia.

84. *Sex virginum æmulus.*] De
magnanimis & temperantibus. Sic Ere-
chtei filias vocabant, & numerum se-
narium in honore habebant. Maior om-
nibus Protogenia vocabatur: secunda,
Pandora: tertia, Procris: quarta, Creusa,
quinta, Orithia: sexta, Chtonia, quarum
duæ Protogenia & Pandora, dicuntur se ad
cædem pro regionis salute, quum exercitus
Bœotiæ in illam venisset, obtulisse. Ma-
ctatæ porro fuerunt in pago cui nomen
Hyacinthus, vltra regionem Sphendonio-
rum, quamobrem etiam vocantur vir-
gines Hyacinthides, sicut testatur Phano-
demus.

85. *Patroclea occasio.*] De ijs, qui
præ metu calamitates suas lamentari non
possunt; ex aliorum autem infortunijs
ipsas deflent.

86. *Hippomanis filiæ infortunium.*]
De ijs, qui pereunt & intoleranda quæ-
dam perpetiuntur. Ille enim cum ex tribu
Codritarum esset, ac postremus regnaret, fi-
liam suam, postquam clandestino coitu
virginitatem eius violasset, alibi cum equo
furente conclusit. quam equus pabulum
sibi fecit. Vnde locus in quo hoc mali
accidit Parippus & Core est vocitatus.

87. *Virgo*

87. *Virgo paterna bona.*] De ijs, qui paterna bona elargiuntur, dici consueuit.

88. *Panidæ suffragium.*] In eos, qui imperitè suffragium ferunt. Panides enim Chalcidis quæ ad Euripum est rex, pro Hesiodo contra Homerum suffragium tulit.

89. *Omitte vatem coronatum.*] Mos fuit vt vates coronatus ante aciem progrederetur, qui ornatus vt ipsi parceretur spondebat.

90. *Patacione calumniosior.*] Hic quum ex calumnijs viueret, studioque haberet in præstantissimum quemque ciuium incurrere, tandem deprehensus suspendio pœnas luit.

91. *Omnem lapidem mouebo.*] Similis illi: Πάντα λίθον κινήσω.

92. *Pisandro timidior.*] De ijs, qui modis omnibus hoc animo agitant, vt id quod volunt efficiant, parœmia vsurpatur.

93. *Ciconiæ leges & ciconiæ gratitudo.*] Quod ciconia parentes suos alat. Sic Aristophanes. Aristoteles autem ait hanc de ciconia narrationem veram esse, similiterque facere genus auium quæ aeropodes dicuntur, asserit. Hinc in sceptris superne quidem ciconiam effigiant, inferius autem hippopotamum; significantes vim iustitiæ esse subiectam. Ciconiæ enim illi operam dantes, parentes quando senuerint, in alis gestant, Hippopotami autem animalia sunt iniustissima. Fertur de ciconijs hoc quoque, præterquam quod parentes in senio alant, pullos etiam suos valdè ament. Adulta enim iam ciconia, si quando nutrimenti inuolucribus adhuc & teneris pullis dandi fortè fortuna indigeat, hesternum cibum euomens in nido apponit, eoque illos nutrit. Quod ipsum

87. Παρθένος τὰ πατρῷα.] Ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πατρῷα εἴωθε λέγεσθαι.

88. Πανίδου ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ψηφιζομένων· ὁ γὰρ Πανίδης Χαλκίδος τῆς ἐπ' Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὤν, Ἡσιόδῳ κατὰ Ὁμήρου ἐψηφίσατο.

89. Πάρες τὸν μάντιν ἐστεμμένον.] Ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὁδεύειν τὸν μάντιν ἐστεμμένον· παρεγγυᾷ οὖν τοῦτο φείδεσθαι.

90. Παντακίωνος συκοφαντικώτερος.] Οὗτος ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος, καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν πολιτῶν, τέλος φωραθεὶς ἀνηρτήθη.

91. Πάντα κινήσω πέτρον.] Ὁμοία τῇ· Πάντα λίθον κινήσω.

92. Πεισάνδρου δειλότερος.] Ἐπὶ τῶν πάντα τρόπον ἐπινοούντων· ὥστε ποιῆσαι ὃ βούλονται, ἡ παροιμία λέγεται.

93. Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ ἀντιπελάργωσις.] Ἡ διὰ τὸ τρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ τὸν περὶ τῶν πελαργῶν λόγον ἀληθῆ. ὁμοίως ἢ αὐτοῖς φησι ποιεῖν καὶ τοὺς ἀερόποδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυποῦσι· κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον· δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ· οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας. οἱ δὲ ἱπποπόταμοι ζῶα ἀδικώτατα. Λέγεται περὶ πελαργῶν καὶ τοῦτο· ὅτι τρέφουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας, καὶ αὐτοὶ δὲ τὰ ἑαυτῶν ἔκγονα φιλοῦσιν· ὅταν γὰρ ὁ τέλειος ἐνδεὴς ᾖ, τροφὴν ἀπτῆσιν ἔτι καὶ ἁπαλοῖς τοῖς νεοττοῖς ἐν τῇ καλιᾷ παραθεῖναι, γενομένης αὐτῷ κατὰ τύχην ἀπορίας· ὁ δὲ τὴν ἑαυτοῦ χθιζὴν ἀνεμέσας, ἐκείνους τρέφει· καὶ τοὺς ἐρω-

διοὺς

καὶ τοὺς ἐρωδιοὺς ἀκούω ταυτὸν ποιεῖν· καὶ τοὺς πελεκᾶνας μέν τοι· οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς κόγχας περιχαίνοντες. εἶτα καταπίνουσιν· ἔνδον δὲ καὶ ἐν μυχῷ τῆς γαστρὸς ὑποθάλψαντες, ἀνεμοῦσι· καὶ τὰ μὲν ὀστράκια, ἐκ τῆς ἀλέας διέστη, ὥσπερ οὖν τῶν ἑφθῶν· οἱ δὲ ἐξορύττουσι τὰ κρέα, καὶ δεῖπνον ἔχουσιν. ἔτι καὶ τοῦτο λέγουσι περὶ αὐτῶν· ὅτι τῶν πελαργῶν οἱ μὲν γηραιοὶ, καταμένουσιν ἐν ταῖς νεοττιαῖς, ἀδυνατοῦντες ἵπτασθαι· οἱ δὲ τούτων παῖδες ὀλίγου δέω φάναι, γῆν καὶ θάλασσαν ἐπιπετόμενοι, πανταχόθεν ἐκπορίζουσι τοῖς γονεῦσι τὰ ἐπιτήδεια· καὶ οἱ μὲν ἀξίως τῆς ἡλικίας ἠρεμοῦντες, ἐν ἀφθονίᾳ δὲ τελοῦσι τῇ πάσῃ τρυφῶντες. οἱ δὲ, τὰς ἐς τὸν πορισμὸν κακοπαθείας, ἐπελαφρυζόμενοι, τῷ εὐσεβεῖν καὶ τῷ προσδοκᾶν ἐν γήρᾳ ταὐτὰ πείσεσθαι ὑπὸ τῶν ἐκγόνων, ἀναγκαῖον ὄφλημα ἀντεκτίνουσιν ἐν καιρῷ, λαβόντες αὐτοὺς ἀνταποδιδόντας· οὐδέτεροι γὰρ τρέφειν αὐτοὺς δύνανται. παῖδες μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς γενέσεως, γονεῖς δ᾽ ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου· ὅθεν αὐτοδιδάκτῳ τῇ φύσει νεοττοτροφηθέντες, γηροτροφοῦσι χαίροντες· ἆρ᾽ οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις ἀνθρώποις, ὅσοι γονέων ἀμελοῦσιν, ἐγκαλύπτεσθαι καὶ κακίζειν ἑαυτοὺς, ὠλιγωρηκότες, ὧν ἢ μόνων ἢ πρὸ τῶν ἄλλων ἦν περιφροντικέναι· καὶ ταῦτ᾽ οὐ διδόντες μᾶλλον, ἢ ἀποδιδόντες· παίδων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, ὃ μὴ γονέων ἐστὶν, ἢ οἴκοθεν ἐπιδεδωκότων ἢ τὰς αἰτίας τῆς κτήσεως παρεσχομένων. Ἔτι φασὶν, ἐν Κρανῶνι τῆς Θεσσαλίας, ὅτι Ἀλκινόην ὄνομα, γυναῖκα ὡραίαν, ὁ γήμας ἀπολιπὼν οἴκοι, εἴς τινα ἐστείλατο ἀποδημίαν. ἡ τοίνυν Ἀλκινόη, ὡμίλει τῷ θεράποντι τινί. τοῦτο συνιδὼν πελαργὸς οἰκέτης, οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ᾽ ἐτιμώρησε τῷ δεσπότῃ. προσπηδῶν γοῦν ἐπήρωσε τῆς ἀνθρώπου τὴν ὄψιν.

ardeas facere audio, & pelicanos: qui conchas in fluminibus comprehensas deglutiunt, & postquam easdem in imo ventre calefecerunt, vomitu rejiciunt, testis inuicem ob calorem iam separatis, vt solent quando elixæ fuerunt. Illi autem carnem eruentes, prandium habent. Quin & hoc de ciconijs narratur: quod vetulæ iam in nidis maneant, volare non amplius valentes. Liberi autem illarum, terram ac mare fere dixerim, pennis transmittentes vndique parentibus suis necessaria suppeditant. Et hæ quidem quietè, vt illam ætatem decet, agentes, in omni abundantia assiduè suauiterque viuunt. Illi autem quidquid in victu illis suppeditando molestiæ subeunt, hac pietate atque expectatione, fore vt eadem à liberis suis in senectute aliquando consequantur leuius reddentes, necessarium vicissim debitum in tempore dissoluunt, idem à suis mutuum officium rependentibus recepturi. Neutræ enim seipsas alere alioqui possunt. Pulli quidem initio suæ generationis, parentes autem sub vitæ finem. Vnde natura ipsa docente à parentibus pulli nutriti, illos quoque in senectute nutrire gaudent. Nonne dignum ergo, hasce ob causas, vt homines quotquot parentum curam deponunt sese abdant ac reprehendant, quod illos negligant quos vel solos vel præ reliquis omnibus omni sollicitudine prosequi debebant; idque non tam dantes quam reddentes officium. Liberorum enim nihil proprium est quod non sit parentum. qui illud aut à se tribuerunt, aut caussas eius obtinendi suppeditarunt. Amplius narrant, Cranone in Thessalia fuisse mulierem formosam, Alcinoën nomine, cuius maritus domi illa relicta in longinquam profectionem missus est. Alcinoë interim cum famulo quodam consuetudinem habuit. Quod domestica quædam ciconia resciscens, minimè tulit, sed dominum vindicauit. Aduolans enim mulierem visu priuauit.

94. *Pellenaa tunica.*] De ijs, qui vetustas vestes gerunt.

95. *Viri esurientis tibiæ semper macræ.*]

96. *Perdicis sacellum.*] De viris strenuis. Eupalamo enim fuerunt liberi Dædalus & Perdix, eiusque filius Calos. Cui Dædalus ob artem inuidens, illum ex summa arce deiecit, ob quod factum Perdix seipsam suspendit. Quem Athenienses honore sunt prosequuti. Sophocles autem in Comicis occisum à Dædalo quendam virum Perdicem nomine, fuisse ait.

97. *Circumductus folijs incessitur & floribus.*] De ijs, qui in certaminibus vincunt. περιαγειρομένους enim dicebant Athletas, qui post victoriam circumducuntur, circumeuntesque partim zonas, partim tunicas, partim galeros, alij denique alia quædam accipiebant. Vnde Simonides de Ætulo sic ait: Quis eorum qui nunc sunt tot folijs myrtorum aut coronis rosarum sibi victorias alligauit in certamine vicinorum? Aliqui aiunt hanc consuetudinem à Theseo principium accepisse, in illum enim ex Creta reducem Minotauro interempto, vbique locorum flores & folia conieceruNt, fructibusque qui tunc fortè aderant cohonestarunt.

98. *Pirithoi & Thesei hospitalitas.*] De ijs, qui sumptuosè hospitio excipiuntur siue excipiunt. Lex autem erat apud Athenienses, vt quotquot Græci vellent, hospitio ab illis exciperentur. Inter quos Thessalos eximiè excipiebant propter Pirithoi & Thesei hospitalitatem. Quibus etiam locum quendam relinquebant quẽ vocabant Pirithoida à Pirithoo Ixionis filio. Vnde Pirithoidæ tribus sunt Oeneidæ familiæ, vt Ephorus refert tertio historiarum.

99. *Lapides elixas.*] Et:

100. *Lapides seris.*] De impossibilibus.

94. Πελληναῖος χιτών.] Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια.

95. Πεινῶντος ἀνδρὸς, ἰσχνὰ τἀντικνήμια.]

96. Πέρδικος ἱερόν.] Ἐπὶ τῶν ἀνανδρείων. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ. ἧς υἱὸς Κάλως. ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ᾽ ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὸν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοὔνομα φησίν.

97. Περιαγειρόμενος φύλλοις βάλλεται καὶ ἄνθεσιν.] Ἐπὶ τῶν νικώντων ἐν ἀγῶσι· περιαγειρομένους δὲ ἔλεγον τοὺς ἀθλητάς. οἱ μετὰ τὴν νίκην περιαγόμενοι καὶ περιπορευόμενοι, ἐλάμβανον, οἱ μὲν ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας· οἱ δὲ πετάσους· οἱ δὲ ἄλλα γε ἄττα. Ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Αἰτύλου φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν, τοσάδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων, ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων; ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα, μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

98. Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενία.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῶς φιλοξενηθέντων καὶ φιλοξενούντων· νόμος δ᾽ ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ᾽ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Πειριθοΐδα, ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος. ὅθεν καὶ Περιθοΐδαι, δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν τρίτῃ.

99. Πέτρας ἕψεις.] Καί·

100. Πέτρας σπείρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιϛʹ.

1. ΠΕριεστίαρχος ἐγένου.] Ἐπὶ τῶν καθαιρόντων· καὶ γὰρ οὗτοι περιεκάθαιρον τὰς ἑστίας καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς πόλεις. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἀττικοῖς περιέστιά φησι προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιεστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται μαχαιροφοροῦντες, ἑκάστου τῶν ἱερέων οἰκίας περιειλημμένοι δημοσίας καὶ περίδρομον ἔχοντες.

2. Πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία.] Ὑπερίδης τοῦτ᾽ ἔφη.

3. Περίψημα ἡμῶν ἐγένου.] Ἤτοι κάθαρμα· ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ᾽ ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ. ἤγουν σωτηρίας ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ· ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες· λέγεται καὶ περίψημα, τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη, ἢ ἔμπαιγμα.

4. Περὶ ὄνου σκιᾶς.] Περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις

5. Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην.] Παραινετικὴ πρὸς τὸ σπουδάζειν α...

6. Πεύκης τρόπον.] Ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

7. Πενίη σοφίην ἔλαχεν.] Ἐπειδὴ οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

8. Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται.] Ἐπὶ τῶν πανούργων· ἢ ἐπὶ τῶν πενήτων τῶν δι᾽ ἀπορίαν τροφῆς ὑπνούντων. ἀλώπεκα δὲ εἶπε· παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

9. Πήλινος ἀνδριὰς ἕστηκας.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀνόων.

CENTVRIA XVI.

1. PEriestiarchus factus es.] De lustratoribus. Illi enim domus, templa, vrbes lustrabant. Istrus autem in Atticis περιέστια inquit lustrationes appellantur, quique sacra lustrant περιεστίαρχοι. foras enim prodeuntes gladijs cincti circumeunt, passimque publicas templorū ædes occupantes ambiunt.

2. *Pedica in dicendo anxietas.*] Est Hyperidis dictum.

3. *Peripsema nobis fias.*] Hoc est, lustratio seu piaculum. Ita enim dicebant ei qui singulis annis malis lustrandis subjiciebatur: Peripsema nobis fias. hoc est salus & malorum auerruncatio, sicque in mare præcipitabant tanquam Neptuno hostiam immolantes. Dicitur & peripsema de eo, qui est velut sub vestigijs omnium & tanquam pulueris inspersio.

4. *De asini vmbra.*] In eos, qui rebus nullius pretij immorantur.

5. *In vltimum mitte scientiam.*] Admonitoria sententia ad studium omne alicui rei impendendum.

6. *Piceæ more.*] De ijs, qui prorsus pereunt. Quod picea semel cæsa, deinceps non repullulat.

7. *Paupertas sapientiam sortita est.*] Eo quod pauperes, multas artes exerceant.

8. *Esurienti vulpi somnus obrepit.*] De vafris, aut pauperibus qui propter alimenti inopiam dormiunt. Vulpem autem posuit: quod pauperes, varias exerceant artes.

9. *Figulina statua stetisti.*] De stupidis & amentibus.

10. *Pegaso velocior.*] Aiunt Bellerophontem ab alatō equo fuisse gestatum. Mihi autem videtur equus nunquam posse volare, nec si omnium auium pennas accipiat. Illum autem aiunt etiam Amisodari Chimæram interfecisse. Erat autem Chimæra, vt aiunt, Ante leo, post verò draco, mediumque capella. Sunt verò qui existiment talem fuisse belluam quæ tria haberet capita. Impossibile autem est leonem & capram simili nutrimento vti: quæque mortalem habeat naturam, ignem spirare puerile quoque est. Quodnam enim horum capitum corpus sequeretur? Res ita ipsa sic se habet. Bellerophon Phryx fuit Corinthus genere, pulcher probusque, qui constructa sibi longa naui, regiones ad mare positas deprædabatur. Naui autem nomen erat Pegasus: vt & nunc singulæ naues suum nomen habent. Consentaneum autem magis est, naui quam equo Pegasi nomen fuisse. Rex porrò Amisodarus habitabat apud Xanthum flumen, cui mons præaltus adiacebat nomine Telmisus: ad montis autem anteriorem partem ascensus duo sunt ex vrbe Xanthiorum, tertiùs verò retro ex Caria, reliqua præcipitia: in quorum medio hiatus terræ ingens, vnde & ignis redditur. Supra autē illa loca est & alius mons cui nomen Chimæra: tunc autem, vt aiunt accolæ, anteriorem ascensum leo inhabitabat, posteriorem verò draco: qui etiam pastores & lignatores lædebant. Quo tempore Bellerophon adueniens montem exussit: hincque accolæ dicebant, Bellerophontem cum Pegaso suo venientem Amisodari Chimæram interfecisse: ex quo euentu conficta est fabula.

11. *Pecenisare me videris.*] Hoc est, fallere. πηνίκη autem est capitis tegumentum, ex coma appositicia confectum. Appositiciæ porrò comæ hoc genus, ἔντριχον quasi ex capillis constans, προκόμιον, hoc est, antiam; ac denique πηνίκην, hoc est, galericulum, vocant.

10. Πηγάσου ταχύτερος.] Φασὶν ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερος ἵππος Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ ἵππος οὐδέποτε δοκεῖ ἵπτασθαι, οὐδ᾽ εἰ πάντα τὰ πτηνῶν πτερὰ λάβῃ. τοῦτον δέ φασι καὶ Ἀμισοδάρου Χίμαιραν ἀνελεῖν. ἦν δὲ ἡ Χίμαιρα, ὥς φασιν, ἔμπροσθεν μὲν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα. ἔνιοι δὲ δοκοῦσι τοιοῦτον γενέσθαι θηρίον, τρεῖς ἔχον κεφαλάς· ἀδύνατον δὲ λέοντα καὶ αἶγα ὁμοίᾳ τροφῇ χρῆσθαι· καὶ τὸ θνητὴν ἔχον φύσιν πῦρ ἀποπνέειν εὔηθες. ποίαις δὲ τῶν κεφαλῶν τὸ σῶμα ἐπηκολούθει; τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνήρ, τὸ γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς, ὃς πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν, ἐληΐζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος· ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν πλοίων, ὄνομα ἔχει· ὅμοιον δὲ δοκεῖ πλοῖον μᾶλλον, ἢ ὄνομα ἵππῳ εἶναι Πήγασος. Βασιλεὺς δὲ ἦν Ἀμισόδαρος, ᾤκει δὲ ἐπὶ τῷ Ξάνθῳ ποταμῷ. ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν ὑπ᾽ αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισός· πρὸς ὃ δὴ ὄρος προσβάσεις εἰσὶ δύο ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῶν Ξανθίων· τρίτη δὲ ὄπισθεν τῆς Καρίας· τὰ δ᾽ ἄλλα κρημνοί· ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα· ἐξ οὗ δὴ καὶ πῦρ ἀναδίδοται. ἐπὶ τούτοις δέ ἐστιν ἕτερον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα· τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ παραχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσβασιν, οἰκῶν λέων ἔμπροσθεν· ὄπισθεν δὲ δράκων· οἳ δὴ καὶ ἔσινον τοὺς νομέας καὶ τοὺς ὑλοτόμους. τότε δὲ Βελλεροφόντης ἐλθὼν, τὸ ὄρος ἐνέπρησε· καὶ ἡ Τελμισὸς κατεκάη· καὶ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον δὲ οἱ προσχώριοι, Βελλεροφόντην ἀφικόμενον μετὰ Πηγάσου, τὴν Ἀμισοδάρου Χίμαιραν ἀπολέσαι. τούτου δὲ γεγονότος, προσυνεπλάσθη ὁ μῦθος.

11. Πηνικίζειν με δοκεῖς.] Ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶν. πηνίκη δέ ἐστι περικεφαλαία τριχωτὴ, καὶ προσθετὴ κόμη· τῆς δὲ προσθέτης κόμης τὸ μὲν, ἔντριχον· τὸ δὲ προκόμιον· τὸ δὲ πηνίκην καλοῦσι.

12. Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν ἐς ἔην ἐκ Μιτυλήνης.]

13. Πιττακὸς ὁ τοῦ Ὑῤῥα καιρὸν γνῶθι.] Ὃς ἦν ἐκ Μιτυλήνης.

14. Πικρόν με ἀπαιτεῖς ἐνοίκιον.] Ἐπὶ τῶν βαρέα ἐπιταττόντων.

15. Πίσσα ναυπηγῶν, κακ᾽ ἐλέγχεα πάντα καλύπτει.] Ἐπὶ τῶν πλαστῷ βίῳ χρωμένων, καὶ μὴ ἐλεγχομένων.

16. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.] Οἱ φαῦλοι κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.

17. Πίθηκος ὁ πίθηκος κἂν χρύσεα σύμβολα ἔχῃ.]

18. Πλίνθον πλύνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

19. Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ δυόντα.] Ἐπὶ τῶν δι᾽ ἀρετὴν τιμωμένων ἐν τῇ νεότητι, ἢ τῷ γήρᾳ.

20. Πλαταγὴ δοκιμάζει.] Ἔστι δὲ φύλλον τῆς μήκωνος· δι᾽ αὐτῆς γοῦν ἐσημειοῦντο τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες. καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· εἰ δ᾽ οὔ, τὸ ἀνάπαλιν.

21. Πλαταγὴ Ἀρχύτου.] Ἐπὶ τῶν ἡσυχάζειν οὐ δυναμένων. ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὤν, ἐπενόησε πλαταγὴν, ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις, ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν διασαλεύωσι.

22. Πλόκιον Γοργόνης.] Ὅτι φόβον ἐνεποίει· ἦν δὲ πλόκαμος τῆς Γοργόνης, ὃς ἐδόθη Ἀστερόπῃ τῆς Κηφέως· καθ᾽ ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν· ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

23. Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν, ἢ ἐπὶ τῶν οἰομένων τὸ θεῖον καταστοφίζεσθαι.

12. *Ne quid ait nimium, Mitylene Pittacus ortus.*]

13. *Tempus ait noscas ex Hyrra Pittacus ortus.*] Erat is ex Mitylene.

14. *Acerbe à me conductæ domus pretium exposcis.*] De ijs, qui grauia iniungunt.

15. *Nautica pix aptè mala cuncta opprobria celat.*] De ijs, qui ficto viuendi more vtuntur, nec tamen coarguuntur.

16. *Simia in purpura.*] Improbi, licet pulchrè vestiantur, improbi nihilominus apparent.

17. *Simia simia est, licet aurea insignia habeat.*]

18. *Laterem lauas.*] De impossibilibus.

19. *Plures surgentem quam occidentem solem adorant.*] De ijs, qui ob virtutem in iuuentute magis quam in senectute honorantur.

20. *Crepitus probabit.*] Est autem folium papaueris per quod coniecturam capiebant de amasiorum affectu; ponentes illud super pellicem & indicem digitos, illudque cædentes. Quod si sonitum ederet, amabantur scilicet: sin minus, contra.

21. *Archytæ crepitaculum.*] De ijs, qui tacere nequeunt. Archytas enim faber crepitaculum excogitauit quod pueris tradebant ne quid domesticæ suppellectilis percellerent.

22. *Capillamentum Gorgones.*] Quod timorem excitabat. Fuit autem coma Gorgones quæ data fuit Asteropæ Cephei filiæ, quo tempore Cepheus cum Hercule militabat in Lacedæmonia: vt illo absente ciuitas incolumis ab euersione maneret.

23. *Multa scias opus est qui possis fallere numen.*] In eos, qui aliquos contemnunt: aut qui se Deum fallere posse arbitrantur.

24. *Ex multis paleis parum fructus reportaui.*] De ijs, qui plurimùm laborant & parum proficiunt.

25. *Polypodis caput hiſce nocet ſed commodat illis.*] Propterea quòd polypo caput ſit eſui aptum vt etiam podex. Sunt qui dicant parœmiam vſurpari de rebus commixtis quæque & boni & mali participes ſint. Nam polypi caput viuum quidem mordet, mortuum autem eſui commodum eſt. Polypus etiam alijs nutrimentis veſcitur,ad cibum enim perſequendum acer eſt, & ad inſidiandum vafer. Cauſa etiam eius eſt quod voraciſſimum ſit omnium quæ in mari ſunt animalium. Quod vel hinc patet, ſi nulla ei contingat venatio, ſuos ipſe cirros ſeu plexus circumrodit, ſicque ventrem ſatians venationis inopiæ medetur. Deinde illi quod ademptum fuerat recreſcit, natura videlicet hoc illi prandium tempore famis inſtruente. Polypus quum aliquando in petram eminentem non valdè tamen ſublimem prorepens plexus ibidem ſuos euoluiſſet, neque tamen ſe in colorem eiuſdem petræ vertiſſet (quod naturaliter polypi facere, ſicque à ſtructis inſidijs ſibi cauere ſolent, aut ipſi piſcibus vltro inſidiari) aquila acutè quidem, non tamen commodam ſibi venationem cernens, magno alarum impetu in polypum inſilit, paratum ſibi ſuiſque liberis prandium animo deſignans: plexus interim illius piſcis ſeſe aquilæ circumuoluunt, & tenaciter adglutinati, peſſimum ſuum hoſtem deorſum trahunt, quæ lupus vt ita dicam hians deinceps mortua prandij cauſa in mari fluitabat. Infinita quidem id genus aues patiuntur, plura verò homines. In decantatis autem ab Herodoto Maſſagetis ſunt Cambyſes, alter Cyrus, & Polycrates qui in Orœ-

24. Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ποιούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων.

25. Πούλυποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακή· ἐν δὲ καὶ ἐσθλή.] Διότι ἐστὶ μὲν αὐτῷ ἐδώδιμος ἡ κεφαλή. ἔστι δ' αὐτῷ καὶ ὁ πρωκτός· οἱ δέ φασι τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν ὄντων συμμίκτων, καὶ μετεχόντων κακότητος καὶ ἀγαθότητος. τοῦ γὰρ πολύποδος κεφαλὴ ζῶντα μὲν δάκνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δὲ, ἐστὶν ἐδώδιμος. Ὁ Πολύπους ἑστιᾶται μὲν καὶ ἄλλαις τροφαῖς· ἔστι γὰρ καὶ φαγεῖν δεινὸς, καὶ ἐπιβουλεῦσαι σφόδρα πανοῦργος. τὸ δὲ αἴτιον, παμβορώτατον θηρίων θαλαττίων ἐστί· καὶ ἀπόδειξις· εἴτις αὐτῷ γίνηται ἀθηρία, τῶν ἑαυτοῦ πλοκάμων παρέτραγε καὶ τὴν αὐτοῦ γαστέρα κορέσας τὴν σπάνιν τῆς ἄγρας ἠρέσατο· εἶτα ἀναφύει τὸ ἐλλεῖπον· ὥσπερ οὖν τῆς φύσεως, καὶ τοῦτο οἱ ἐν τῷ λιμῷ παρασκευασούσης ἕτοιμον τὸ δεῖπνον· Πολύπους ποτὲ ἑρπύσας εἰς πέτραν προσήκουσαν, οὐ μὴν ἄγαν ὑψηλὴν, εἶτα ἥπλωσε τὰς πλεκτάνας. Οὐ μὴν ἑαυτὸν εἰς τὴν χρόαν τῆς πέτρας ἐκτρέψας ἦν· πεφύκασι δὲ ἄρα δρᾶν τοῦτο οἱ πολύποδες, καὶ τὰς εἰς ἑαυτοὺς ἐπιβουλὰς φυλαττόμενοι· καὶ μέν τοι καὶ αὐτοὶ τοὺς ἰχθῦς ἐλλοχῶντες. ἰδὼν οὖν ὀξὺ μὲν, ἑαυτῷ δὲ οὐκ ἀγαθὸν τὸ θήραμα ἀετὸς, ὥσπερ οὖν ὁρμῆς τε ἅμα καὶ πτερῶν εἶχεν, ἐμπηδᾷ τῷ πολύποδι. καὶ μέν τοι καὶ δεῖπνον ἕξειν ἕτοιμον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτοῦ κατέγραφε· πλόκαμοι δὲ ἄρα ἰχθύος ἐκείνου περιβάλλουσι τῷ ἀετῷ σφᾶς ἑαυτοὺς καὶ ἀπρὶξ ἐχόμενοι, εἶτα ἕλκουσι κάτω τὸν ἔχθιστον· καὶ χανὼν λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μέν τοι νεκρὸς ἐπενήχετο τῇ θαλάττῃ ὁ ἀετὸς ὑπὲρ τοῦ δείπνου. μυρία μὲν δὴ τοιαῦτα πάσχουσιν ὄρνιθες, πλείω δὲ ἄνθρωποι· ἐν δὲ τοῖς ᾀδομένοις ὑφ' Ἡροδότου Μασσαγέταις, ὁ Καμβύσης, Κῦρος ὁ ἕτερος· καὶ μέν τοι καὶ Πολυκράτης εἰς

Ὀροίτου

ὀρόιτου ἀποδύζας ὡς τὸν χρυσὸν ἁρπασόμενος· καὶ ἄλλοις τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἥπατι τεύχει· καὶ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδε τὰ ἄλογα· ἄνθρωποι δὲ οἱ εἰδότες οὐ φυλάττονται.

26. Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων καὶ δυσκατεργάστων.

27. Πολλαὶ κυνὸς ἄρρενος εὐναί.] Ἐπὶ τῶν καταφερῶν εἰς τὰ ἀφροδίσια.

28. Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον μακρὸν γενήσεσθαι μελλόντων· ἄμπελον γάρ τινος φυτεύοντος, εἷς τῶν οἰκετῶν εἶπε τὸν στίχον τοῦτον· Ὁ δὲ Διογενιανὸς, Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων φησὶ, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τῆς ἀμπέλου· ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἔφθανε, τὸν οἶνον ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ· μέλλων δὲ προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ στίχου. καὶ τούτων λεγομένων, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς σῦς διαλυμαίνεται τὴν χώραν, ἀφεὶς οὖν τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος καὶ δραμὼν εἰς τὸν σῦν, ἀναιρεῖται ὑπ᾽ αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ ὁ Στοβαῖος στίχον Ὁμήρου, εἶναι λέγει.

29. Πόνος γὰρ ὡς λέγουσιν εὐκλείης πατήρ.] Εὐριπίδου γνώμη.

30. Πόλεμος τὴν ἀρετὴν οὐ λαφυραγωγεῖ.]

31. Πόνον σπείρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων.

32. Ποταμῷ ὀχετὸν ἐπάγει.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων.

33. Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

34. Πόλεμος Κόνωνι μελήσει.] Ἐπὶ τῶν περὶ ἀλλοτρίων φροντιζόντων.

ti domum auri rapiendi causa irrumpens & alteri malum parans, suo id capiti conciliauit. Cæterùm hæc bestiæ discrimina non norunt, homines autem quum nouerint, non cauent.

26. *Multis ictibus domatur quercus.*] De rebus quæ difficulter capiuntur aut subjiciuntur.

27. *Canis masculi multa cubilia.*] De ijs, qui in res Venereas præcipites aguntur.

28. *Multa cadunt inter calicem supremaque labra.*] De ijs, quæ longo post tempore euentura sunt. Cum enim vineam quidam plantaret, quidam famulorum hunc versum recitauit. Diogenianus autem ait, quod quum Ancæus vineam plantans famulis suis grauis immineret, quendam eorum dixisse illum de vite non gustaturum, quumque fructus iam ex ea prouenissent, famulo illum suo vt sibi vinum misceret iussisse, quumque calicem ori admoueret, huius versus illum admonuit. Quibus dictis alius famulus intrauit renuncians regionem illam ab apro deuastari. Relicto igitur calice Ancæus in aprum incurrens ab eodem interficitur.

29. *Nempe vt loquuntur gloriæ est labor parens.*] Euripidis sententia.

30. *Bellum virtutem non deprædatur.*]

31. *Laborem feris.*] De frustrà laborantibus.

32. *Magno flumini aquæ ductum infert.*] De ijs, qui ridicula fabulantur.

33. *Multi duces deperdidere Cariam.*] De ijs, qui inter se non concordant.

34. *Bellum Cononi curæ erit.*] In eos, qui alienas res curant.

35. *Multa belli sunt inania.*] Siue quod multa ex suspitione gerantur: siue quod Lacedæmonii vacuis ac sine neruo fundis, sonitum edebant ad terrorem hostibus incutiendum.

36. *Multi qui tauros stimulent sed rarus arator.*]

37. *Vtrùm insipientior is qui hircum mulget aut cribrum supponit.*] Respondeas, qui hircum mulget.

38. *Quale verbum dentium septis elabitur.*] In eos, qui in suis sermonibus præuaricantur.

39. *Polygnoti lepus.*] De ijs, qui accuratè aliquid effigiant. Polygnotus enim, pictor quum esset, opinionem hominibus iniecit, leporem quem pinxerat animal viuum esse.

40. *Res plurimas magister edocet fames.*] De ijs, qui propter inopiam improbi quippiam designant.

41. *Faciam domum tuam Durium equum.*] Hoc est demoliar ipsam. Hippocomus ait Themistoclis hoc dictum. Sumptum autem prouerbium ab equo Durio Troiano, quo Vlysses Troiam expugnauit.

42. *Vbi terrarum aut maris fuisti?*] De insipientibus.

43. *Mare bonorum.*] De multa bona habentibus.

44. *Multi te odio habebunt si teipsum ames.*] Ferunt Nymphas hoc Narcisso dixisse in fontem aspicienti, & suammet formam amanti.

45. *Scit multa vulpes, magnum echinus vnicum.*]

46. *Multos thyrsigeros paucos est cernere Bacchos.*] De ijs, qui sibi persuadent se splendidos esse, non sunt autem.

47. *Bellum quoddam ferri expers per Græciam motum est.*] De ijs, qui verbis pugnant: ita enim moris est sapientibus mutuo inter se velitari.

35. Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.] Ἤτοι διὰ τὸ πολλὰ καθ' ὑπόνοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφενδόναις καὶ νευραῖς ἐψόφουν, πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολεμίων.

36. Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.]

37. Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθείς.] Εἴποις ἂν, ὁ τὸν τράγον.

38. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;] Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λέγειν ἁμαρτανόντων.

39. Πολυγνώτου λαγώς.] Ἐπὶ τῶν ὅλων ἀκριβῶς ἐκτυπούντων· Πολύγνωτος γὰρ ζωγράφος γράψας λαγὼν, δόξαν παρέσχετο τοῖς ὁρῶσι, ζῶν εἶναι τὸ θηρίον τοῦτο.

40. Πολλῶν ὁ λίμος γίνεται διδάσκαλος.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν τι κακὸν πραττόντων.

41. Ποιήσω τὴν οἰκίαν σου Δούρειον ἵππον.] Ἤτοι ἀφανίσω αὐτήν· Ἱπποκόμος εἴρηκε· τοῦτο Θεμιστοκλέους· εἴληπται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Τροίᾳ Δουρείου ἵππου, ᾧ Ὀδυσσεὺς τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν.

42. Ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχες;] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

43. Πόντος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἐχόντων.

44. Πολλοί σε μισήσουσι ἂν σαυτὸν φιλῇς.] Τοῦτό φασι Νύμφας πρὸς Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς πηγὴν, καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν.

45. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ· ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.]

46. Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ Βάκχοι.] Ἐπὶ τῶν δοξαζόντων εἶναι λαμπρῶν, μὴ ὄντων δέ.

47. Πόλεμός τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται.] Ἐπὶ τῶν λόγοις μαχομένων· οὕτω γὰρ ἔθος τοῖς σοφοῖς μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους.

48. Πονη-

48. Πονηρῶς κατὰ τρυγόνα ψάλλεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιπόνως ζώντων.

49. Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀδυνάτων.

50. Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον Ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ ἓν μάθω.] Φιλήμονος. ἐπὶ τῶν φθόνῳ διδασκόντων.

51. Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ.] Ἐπὶ τῶν ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένων· ἡ γὰρ μετ᾽ ἀπραγμοσύνης ἀσφάλεια, τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων ἀδεεστέρα· οὐ γὰρ ἔφθασέ τις μακαρισθήσεται τῆς τοῦ τυράννου φιλίας, καὶ ἠλεήθη τῆς ἔχθρας.

52. Πολλῶν πανηγύρεων Διὸς βαλάνους ἔφαγεν.] Ἐπὶ τῶν ἐμπείρων.

53. Ποικιλώτερος ὕδρας.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν.

54. Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.] Ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν· ἢ ἐπὶ τῶν φοβουμένων οὐ δεόντως.

55. Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καιρὸν εἶπεν.] Ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως καὶ σπανίως εἰπόντων τι συνετόν.

56. Πολύποδος ὁμοιότης.] Ἐπὶ τῶν ἐξομολογούντων ἑαυτοὺς πᾶσιν ἢ χρηστοῖς ἢ φαύλοις. .....

57. Ποηφάγου δειλότερος.] Τοῦτο τὸ ζῶον ἐν Ἰνδοῖς ἐστι, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· οὐρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην, καὶ μελαίνης ἀκροτάτως χρόας· καί εἰσιν αὐτοῦ αἱ τρίχες τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι· καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γάρ τοι παραπλέκονται μάλα ἐξ αὐτῶν, καὶ κοσμοῦνται ὡραίως ταῖς πλοκαμῖσι ταῖς συμφύτοις· καὶ ταύτας ὑποδέουσαι. προήκει δὲ καὶ εἰς δύο πήχεις ἑκάστης τὸ μῆκος τριχός. ἐκ μιᾶς δὲ ῥίζης ὁμοῦ καὶ τριάκοντα θυσανηδὸν ἐκπεφύκασι· ζώων δὲ ἄρα τοῦτο ἁπάντων δειλότατον ἦν· ἐὰν δὲ ὑπό τινος ὀφθῇ, καὶ αἴσθηται βλεπόμενον, ἣ ποδῶν ἔχει, φεύγει καὶ πρόσω·

48. *Laboriosè instar turturis canis.*] De ijs, qui laborioſam vitam ducunt.

49. *Fluuius mare irritat.*] De inſulſis & impoſſibilibus.

50. *Me copiosè multa ob inuidiam doces, Vt multa post audita nil diſcam tamen.*] Philemonis. Dictum de ijs qui plurima docent.

51. *Procul à Ioue & fulmine.*] In eos, qui quorum conſuetudine vtuntur, eiſdem inſidiantur. Nam ſecuritas quæ ex vita otioſa prouenit, periculis quæ in vita alioqui ſplendida ſunt, tutior eſt. Neque enim felicitatem quis ex tyranni amicitia conſequatur. Sin tacitam vitam agat, inimicitiam eius declinabit.

52. *Multis in ludis Iouis glandes edit.*] De expertis.

53. *Verſipellior hydra.*] De doloſis.

54. *Multarum ego belluarum ſtrepitus audiui.*] De ijs, qui in rebus gerendis ſunt exercitatiſſimi: aut de ijs, qui minimè timēt.

55. *Sæpe etiam eſt ſtultus valdè opportuna locutus.*] De ijs, qui non conſideratè & raro aliquid cordati loquuntur.

56. *Polypi ſimilitudo.*] De ijs, qui ſeſe ſeu bonis ſeu malis aſſimilant. Polypo pontum carere aiunt, quod frigido dulcique ſit hostis. Septentrionale autem mare frigidius natura ac dulce eſt, quod multa & magna in id flumina deferantur. Quam ob cauſam qui periti ſunt huius venationis, dulcem aquam petræ infundunt quam ille amplexus fuerit, ſicque illi quæſitam venationem habent. Hic autem vel inuitus loco abs ſe inſeſſo exurgit.

57. *Poephago timidior.*] Hoc animal apud Indos eſt, & equo duplo maius gignitur. Caudam habet denſiſſimam & coloris admodum nigri: ſuntque illi pili humanis exiliores. quos habere magni ducunt Indicæ mulieres, cum illorum implexu maximè vtantur, pulchreque ornentur; illos congenitis ſibi capillorū voluminibus ſubligantes. Extenditur autem cuiuſque pili longitudo ad duos cubitos. Ex vna autem radice ſimul etiam triginta ad modum fimbriæ enaſcuntur. Cæterùm animalium omnium

hoc timidiſſimum eſt, quod ſi ab aliquo videatur & eſſe viſum ſentiat, quãtum pedibus valet ſe proripiens fugit, magis omni incitatione quam tibiarum velocitate vtens. Et perſequuntur id equites atq; canes ad curſum apti. Si autem ſe capiendum præuideat, caudam ſuam condenſo quodã loco tegit, ipſam autem frontem ſtans obuertit, & venatores cum fiducia obſeruat, exiſtimans nihil in ſe ſtudioſius appetendum apparere cauda non conſpecta: illam enim ſuum ornamentum eſſe ſcit, fruſtraq; tali imaginatione deluſum. Venenato enim telo aliquis illud inceſſens occidenſque caudam illi amputat præmium eius venationis: totumque corpus excorians (nam & pellis eius bona eſt) mortuum relinquit. Vſurpatur & alia vulgaris de illo parœmia: *Totus apparens caudam abſcondit.*

58. *Herba lapidem injicit.*] De ijs, qui contraria aduerſus ſuos inſidiatores faciunt. Picus enim auis roſtrum habet gibboſum atque incuruum quo quercus incidit, ibique locum excauans pullos ſuos tanquam nido imponit non indigens feſtucis, neque vlla ex illis implicatione aut domus conſtructione. Quod ſi quis impoſito lapide illius ingreſſum obſtruat; ille cognitis inſidijs contra ſe ſtructis, herbã adfert, lapidi hoſtem, & contra illum ponit, qua ille velut onere grauatus neq; ferre ſuſtinens, exilit, ſicque rurſus pico amica ſua ingreſſio aperitur.

59. *Senior Codro.*] De prorſus ſenibus. A Codro Athenienſium rege.

60. *Pramnium vinum bibiſti.*] Ariſtarchus accuratè ſuaue vinum, Pramnium dixit. Quidam ὤνιον, hoc eſt venale aut παραμόνιμον, quod diutius duret. Alij à vite, Pramnia appellata, ita vocitant. Alij verò propriè vinum nigrum. Nonnulli quod robur mitiget, quod etiam φαρμακτιστὴν appellant. Alij deniq: Pramnium petrã eſſe aiunt, vnde illud vinum ſit.

καὶ κέχρηται προθυμίᾳ μᾶλλον, ἢ σκελῶν ὠκύτητι· καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἱππέων καὶ κυνῶν ἀγαθῶν δραμεῖν· ἐὰν μέντοι συνίδῃ, ὅτι ἄρα ἁλίσκεσθαι μέλλει, τὴν οὐρὰν ἀπέκρυψεν ἔν τινι δάσει· αὐτὸ δὲ ἀντιπρόσωπον ἕστηκε, καὶ δοκεύει τοὺς θηρευτάς. καὶ ὑποθαῤῥεῖ πως· καὶ οἴεται μηκέτι φανῆναι περισπούδαστον τῆς οὐρᾶς μὴ βλεπομένης· ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος· κενὴν δὲ ἄρα ἴσχει τὴν ὑπὲρ τούτου φαντασίαν· βάλλει γάρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένῳ· καὶ ἀποκτείνας ἀποκόπτει τὴν οὐρὰν, τὸ ἆθλον τῆς ἄγρας. καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα· ἀγαθὴ γὰρ καὶ ἡ δορά· ἀφῆκε τὸν νεκρόν. λέγεται καὶ ἑτέρα δημώδης περὶ αὐτοῦ παροιμία· Ὅλος φαινόμενος τὴν οὐρὰν ἀποκρύπτει.

58. Πόα λίθον ἐκβάλλει.] Ἐπὶ τῶν τἀναντία τοῖς ἐπιβούλοις ποιούντων· ὁ γὰρ δρυοκολάπτης τὸ ζῶον, ἔχει μὲν ῥάμφος ἐπίκυρτον· κολάπτει δὲ ἄρα τούτῳ τὰς δρῦς· καὶ ἐνταυθοῖ κοιλάνας τὸν τόπον, ὡς εἰς καλιὰν τοὺς νεοττοὺς ἐντίθησιν· οὐ δεηθεὶς κάρφων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν πλοκῆς καὶ οἰκοδομίας οὐδέν. οὐκοῦν εἴ τις λίθον ἐνθεὶς ἐπιφράξει τούτῳ τὴν εἴσδυσιν, ὁ δὲ συμβαλὼν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόαν ἐχθρὰν τῷ λίθῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τίθησιν· ὁ δὲ οἷα βαρούμενος καὶ μὴ φέρων, ἐξάλλεται· καὶ ἀνέῳγεν αὖθις τῷ προειρημένῳ ἡ φίλη ὑποδρομή.

59. Πρεσβύτερος Κόδρου.] Ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησιν Κόδρου.

60. Πράμνιον οἶνον ἔπιες.] Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον, ἢ παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης· οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραΰνοντα τὸ μένος· ὃν καὶ φαρμακιστὴν φασίν· ἕτεροι Πράμνιον πέτραν εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

61. Περὶ

61. Πρὶν ἢ πλίσαι τὰ ἄλευρα, καὶ πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς· καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.] Ἐπὶ τῶν πρωθύστερόν τι ποιούντων.

62. Προδίκου τοῦ Κίου σοφώτερος.] Οὗτος ἦν καὶ σοφὸς λίαν καὶ ἀκριβὴς δικαστὴς καὶ διαιτητής.

63. Προφερὴς εἶ.] Ἐπὶ τῶν χρόνῳ μὲν νεωτέρων, τῇ δὲ ὄψει πρεσβυτέρων δοκούντων. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται.

64. Πρὸ ποταμῶν ἀναστέλλεται.] Ἀντὶ τοῦ ἀνατείνει τὰ ἱμάτια· ἐπὶ τῶν ἀκαίρως τι δρώντων.

65. Πρύμναν ἐκρούοντο.] Πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δείξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν· ἵνα μὴ τὰ νῶτα δόντες τοῖς πολεμίοις, τιτρώσκωνται.

66. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο· οἱ γὰρ παχύπρωκτοι καὶ προγάστορες οὐ δύνανται ἑαυτοὺς ἀπονίψασθαι εὐπετῶς.

67. Πρόβατον μὲν ἀεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται φωνήν. ἄνθρωπος δὲ πολλὰς καὶ ποικίλας.] Ἐπὶ τῶν ἐναντία φθεγγομένων καὶ ἄνισα.

68. Προβατίου βίον λέγεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον ἁπλούστατον ὄν, τοῖς παρατυχοῦσι τρέφεται, καὶ οὐ ζήτησιν τῆς τροφῆς ποιεῖται, ὥσπερ τὰ ἄλλα ζῶα· ὥστε ὁ τούτου βίος, μαλακὸς καὶ φαῦλός ἐστι.

69. Προσήκει τοῖς τέκνοις ἐντὸς θυρῶν λοιδορεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν τὰς οἰκείας αἰσχύνας μὴ ὁρώντων, ἀλλ' ἑτέροις λοιδορουμένων. Ἱερέως γὰρ υἱὸν ἔχοντος, οὐ εὐκε-

91. *Antequam pinsas farinas, & antequam pisces ceperis, tu salsuginem misces, & antequam hostia mactata sit pellem detrahis.*] De ijs, qui præpropere aliquid agunt.

92. *Prodico Cio sapientior.*] Fuit hic valdè sapiens & exactus iudex arbiterque.

63. *Præcox es.*] De ijs, qui tempore quidem iuniores sunt, adspectu autem prouectiores ætate esse videntur. Æschines in oratione contra Timarchum. Nonnulli siquidem iuniores quum sint, grandæuis similes & seniores apparent.

64. *Ante flumina se succingit.*] Pro eo quod est, vestimenta subducit: de intempestiuè aliquid facientibus.

65. *Puppim impellebant.*] Puppim impellere est paulatim retrocedere, non vertendo interim nauigium. nam qui ita retrocedit, versus puppim remos impellit, quod ideo faciunt ne videantur palam fugere, & ne hostibus terga dantes lædantur.

66. *Podex lotionem vincit.*] De rebus quæ nihil iuuant & quæ frustra fiunt, vsurpabant. Nam qui podice pingui & obeso ventre sunt, aptè seipsos lauare non possunt.

67. *Ouis semper eandem vocem edit; homo verò multas ac varias.*] In eos, qui contraria ac dissimilia loquuntur.

68. *Ouiculæ vitam ducis.*] De otiosis. hoc enim animal simplicissimum est, & obuijs quibusque nutritur, neque pabulum vt cætera animalia inquirit, vt eius vita mollis abiectaque habeatur.

69. *Conuenit eiusdem patris liberis intra fores conuitiari.*] In eos, qui non animaduersis proprijs turpitudinibus, in alienas debacchantur. Cùm enim sacerdos filium haberet qui corpore non benè iuxta

iuxta formam vteretur, isque Ciceronem ob mollitiem increparet, & cinædum vocaret; id illi Cicero respondit.

70. *Promeri canes.*] Aiunt hunc, regius famulus quum esset, supra modum odisse Euripidem tragœdiarum poëtam, illique canes feroces immisisse, qui illum deuorarunt.

71. *Procridis iacula.*] De ijs, qui omnia vincunt. huiusmodi enim habens Procris, omnia superabat.

72. *Antehac existimabam te cornua habere.*] De ijs, qui fortitudinis existimationem sunt consequuti.

73. *Ad follem exercetur.*] De ijs, qui inaniter laborant.

74. *Ex ocio negocia.*] De ijs, quæ præter opinionem accidunt.

75. *Ante victoriam canis encomium.*] In eos, qui res præueniunt. Similis illi: *Salsuginem misces antequam pisces ceperis.*

76. *Prius testudo leporem præcurret.*] De impossibilibus.

77. *Ouium nulla vtilitas, si pastor absit.*] De necessario.

78. *Antequam pisces ceperis, muriam misces.*]

79. *Ad inanem canis.*] De ijs, qui frustra laborant.

80. *Prius duo echini marinus ac terrestris in amicitiam coëant.*]

81. *Oues canibus objicientes.*] In eos, qui ocio gaudentes sycophantis objiciunt.

82. *Ante lupus ouem pascat.*] De eo quod fieri nequit.

83. *Mitior columba.*] De mansuetis.

χρημάτων ἐφ' ὥρᾳ τῷ σώματι, τ' ἢ Κικέρωνα λοιδορῦντος εἰς μαλακίαν, καὶ κίναιδον ἀποκαλῦντος, εἶπε τῦτο Κικέρων.

70. Προμέρυ κύνες.] Τῦτον οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν, μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγῳδιῶν τ' ποιητὴν Εὐριπίδην· ἐπαφεῖναί τε αὐτῷ κύνας ἀγρίας· οἳ τὸν Εὐριπίδην κατεθοινήσαντο.

71. Πρόκριδος ἄκοντα.] Ἐπὶ τῶν πάντα νικώντων· τῦτο γὰρ ἔχων ἡ Πρόκρις, πάντα ἐνίκα.

72. Πρὸ τύτυ σε ᾤμην κέρατα ἔχειν.] Ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπόληψιν ἐχόντων.

73. Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται.] Ἐπὶ τ' διακενῆς μοχθύτων.

74. Πράγματα ἐξ ἀπραξίας.] Ἐπὶ τ' παρὰ δόξαν συμβαινόντων.

75. Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.] Ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. ὁμοία τῇ, Ἅλμην τι κυκᾷς πρὶν τὺς ἰχθύας ἕλοις.

76. Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.] Ἐπὶ τ' ἀδυνάτων.

77. Προβάτων ὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ.] Ἐπὶ τῦ ἀναγκαίυ.

78. Πρὶν τὺς ἰχθύας ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς.]

79. Πρὸς κενὸν ψάλλεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

80. Πρὶν κεν δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον· ὁ μὲν ἐκ πελάγυς, ὁ δ' ἐκ χερσαίυ.] Ἐπὶ τῦ ἀδυνάτυ καὶ ἀνομοίυ.

81. Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας.] Ἐπὶ τῶν τὺς ἀπράγμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.

82. Πρίν κε λύκος οἶν ποιμαίνῃ.] Ἐπὶ τῦ ἀδυνάτυ.

83. Πρᾳότερος περιστερᾶς.] Ἐπὶ τ' ἐπιεικῶν.

84. Πρὸς

84. Πρὸς Κᾶρα καρίζεις.] Ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

85. Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει.] Ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου.

86. Πρὸς κέντρα λακτίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων.

87. Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.] Ἐπὶ τῶν ἐριζόντων πρὸς κρείττονα.

88. Πτερυγίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπηρμένων καὶ ἀνύσαι τι μὴ ἰσχυόντων· εἴληπται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀποβαλλομένων μὲν πέτεσθαι νεοσσῶν, μὴ δυναμένων δὲ, καὶ εἰς γῆν πιπτόντων.

89. Πτολεμαῒς δίκη.] Ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων· πρεσβῦτις δὲ ἦν ἡ Πτολεμαῒς· ἄχρις οὗ ἀποθάνοι δίκας λέγουσα, καὶ ἀεὶ ὑπερτιθεμένη· διὰ τὸ μηδέποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

90. Πτωχότερος Κιγκάλου.] Κίγκαλος πτηνὸν γυμνόν.

91. Πτερὸν ἀετοῦ πτεροῖς ἄλλων μιγνύεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἄμικτα μιγνυόντων. Τὸν ἀετὸν οὐ μόνον παρόντα καὶ ζῶντα δέδοικε τὰ ὄρνεα καὶ καταπτήσσει φανέντος, ἀλλὰ καὶ τὰ πτερὰ ἐκείνου, ἐάν τις τοῖς τῶν ἄλλων συναναμίξῃ, τὰ μὲν τοῦ ἀετοῦ μένει ὁλόκληρα καὶ ἀνεπιβούλευτα· τὰ δὲ ἕτερα κατασήπεται, τὴν πρὸς ἐκεῖνα κοινωνίαν οὐ φέροντα.

92. Πτίσσε πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον.] Οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀρχελάου τοῦ τυράννου, καὶ βληθεὶς ἐν ὅλμῳ, ἐπτίσσετο μοχλῷ ξυλίνῳ· πτίσσεσθαι δέ ἐστι τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι· ἔνθεν καὶ πτισάνη, παρὰ τὸ πτίσσεσθαι· πτισσόμενος δὲ, οὕτως ἔφη· αἰνιττόμενος οἷα φιλόσοφος δήπου, τοῦ σώματος μηδένα λόγον ποιεῖσθαι.

93. Πτωχοῦ φίλοι οὐδ᾽ οἱ γεννήτορες.]

84. *Cum Care Carizas.*] Vt Cum *Cretensi Cretizas.*

85. *Ad sepulchrum nouercæ plorat.*] De illo, cui rei cuiuspiam nulla est cura: aut de illo, qui aliquid fictè agit.

86. *Contra stimulum calcitras.*] In eos, qui semetipsos lædunt.

87. *Aduersus leonem damæ pugnam ineunt.*] De ijs, qui cum fortioribus contendunt.

88. *Iactas alas.*] De ijs, qui ad aliquid faciendum efferuntur, nihil tamen efficere possunt; sumpta translatione ab auium pullis volare conantibus; cum tamen non possint, & in terram decidant.

89. *Ptolemaica lis.*] De procrastinantibus. Ptolemais vetula erat, quæ vsque ad obitum in iudicio litigabat, quæsitis semper dilationibus, quod nunquam vellet à litibus liberari.

90. *Mendicior Cincalo.*] Cincalus auis nuda.

91. *Aquilæ pennam cum aliarum auium pennis misces.*] De ijs, qui non miscenda miscent. Aquilam non solum præsentem viuamque reliquæ aues timent, & vel conspecta trepidant: verum etiam si quis pennas eius aliarum auium pennis admisceat, aquilæ quidem integræ manent & sine damno, aliæ autem commercium illarum non ferentes computrescunt.

92. *Pinse pinse Anaxarchi folliculum, neque enim ipsum Anaxarchum pinses.*] Hic ab Archelao tyranno comprehensus atque in mortarium missus, ligneo vecte tundebatur. πτίσσεσθαι autem est ad modum ptisanæ tundi, vnde & ipsa ptisana à πτίσσεσθαι dicitur. Itaque tunsus hic respondit, tectè significans (quippe philosophus) se corporis nullam rationem habere.

93. *Mendico nec parentes amici sunt.*]

94. *Mendici pera non impletur.*]

95. *Pythia & Delia.*] De cito perituris. Ferunt Periclem Sami tyrannum, Pythios & Delios ludos simul facientem, quendam oraculum consulturum Delum in Apollinis misisse, Num quæ ad sacrificium pertinerent ad præfinitum tempus offerret. Pythiam autem respondisse, [Hæc tibi Pythia & Delia sunt; postrema illi futura significare volens: paulo enim post de medio tolli contigit. Epicurus in quadam ad Idomeneum epistolarum hæc ait.

96. *Pyraustæ fatum.*] De ijs, qui per ea quæ maximè amant pereunt. Pyrausta autem animalculum minutum est, ad lucernas obuolitans, quod dum facere studet, igne comburitur.

97. *Post Pythia venisti.*] De ijs, qui serius quid faciunt. Pythia autem Delphis fiebant. Delphi porro à dracone Delphyne dicuntur, qui illic ab Apolline fuit occisus. Qui draco quod ibidem putresceret, Delphi etiam Pytho vocati sunt. πύθω enim putresco est. Hinc igitur Pytho & Pythia.

98. *Pythagoricas fabas ne edito.*] Pro eo, quod est nihil iniustè agas. Pythagorici enim per ænigmata philosophiam addiscebant. A quibus inter cætera hoc quoque ænigma proditum, ne quis fabis vescatur, hoc est: ne prodita iustitia, pecunijs se quis corrumpi sinat. Apud Athenienses enim iudices, olim loco calculorum fabis vtebantur ad sententiam in iudicijs ferendam. Aiunt igitur ex fabis, quarum in iudicio vsus est, nihil edi oportere.

99. *Ignis ad titionem veniens.*] De rebus quæ citò fiunt.

100. *Malus ianitor.*] De ijs, qui

94. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.] Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

95. Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῶν ταχέως ἀπολλυμένων. Φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα, ἅμα εἰς Δῆλον πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὡρισμένον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένη δηλοῦν, ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη. Ἐπίκουρος ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν, ταῦτα φησί.

96. Πυραύστου μόρος.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τούτων ἀπολλυμένων ὑφ' ὧν ἀγαπῶσι· πύραυστος δέ ἐστι ζωΰφιον μικρόν· ὃς τοῖς λύχνοις προσιπτάμενος, καὶ δοκῶν ἵπτασθαι, ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατακαίεται.

97. Πυθίων ὕστερον ἥκες.] Ἐπὶ τῶν ὑστεριζόντων· τὰ δὲ Πύθια ἐτελεῖτο ἐν Δελφοῖς. Δελφοὶ δὲ λέγονται, διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ ἀναιρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων· διὰ δὲ τὸ σαπηθῆναι ἐκεῖ τὸν Δελφύνην, λέγονται οἱ Δελφοὶ, καὶ Πυθώ· πύθω γὰρ τὸ σήπω· Πυθὼ οὖν καὶ Πύθια καὶ Πυθία.

98. Πυθαγορικοὺς κυάμους μὴ ἔσθιε.] Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀδίκει. οὗτοι γὰρ δι' αἰνιγμάτων, τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐμάνθανον δόγματα· παρεδίδοτο δὲ μετὰ τὰ ἄλλα, καὶ τοῦτο τὸ αἴνιγμα· κυάμους μὴ ἐσθίειν· τουτέστι, μὴ προσδιδόντας τὸ δίκαιον δωροδοκεῖσθαι χρήμασιν. οἱ γὰρ Ἀθήνησι δικασταὶ τὸ παλαιὸν, ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο πρὸς κατάκρισιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Φασὶν οὖν ἐκ τῶν κυάμων τῶν ἐκ τοῦ δικαστηρίου μηδὲν ἐσθίειν.

99. Πῦρ ἐπὶ δαλῷ ἐλθόν.] Ἐπὶ τῶν ταχέων γινομένων.

100. Πυλωρὸς κακός.] Ἐπὶ τῶν μὴ

καλῶς

καλῶς φυλασσόντων· Θηρυκίων γὰρ ἐκ Δελφῶν παραγενόμενος, ἰδὼν τὸ Φιλίππου στρατόπεδον ἐν Ἰσθμῷ τὰ στενὰ κατειληφότας, κακοὺς ἔφη πυλωροὺς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι, ἡ Πελοπόννησος ἔχει.

rem quampiam malè custodiunt. Therucion enim Delphis rediens, quum vidisset Philippi exercitum in Isthmo angustias occupasse, Malos, inquit, vos ianitores, ô Corinthij, Peloponesus habet.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΖ'.

1. Πυγμαῖα ἀκροθίνια κολοσσῷ ἐφαρμόζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια ποιούντων.

2. Πύθου Χελιδόνος.] Ἀντὶ τοῦ, ἐγκαίρως ποίει τὰ σαυτοῦ. ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατοσκόπου, περὶ ἱερῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Παταρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῶον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

3. Πῦρ ἐπὶ πῦρ· κακὸν ἐπὶ κακῷ.] Ταύτης μέμνηται καὶ Πλάτων, καὶ Λιβάνιος, Πῦρ ἐπὶ πῦρ ᾐσθόμην.

4. Πῦρ εἰς ἀκάνθας.] Ἐπὶ τῶν περί τι εὐδοκιμούντων.

5. Πυράνδρου μηχάνημα.] Οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

6. Πυῤῥίχην ἐνόπλιον ἐκπονεῖς.] Ἐπὶ τῶν γυμναζομένων. τὴν δὲ πυῤῥίχην πρῶτος εὗρε Πύῤῥιχος Κυδωνιάτης· Κρὴς τὸ γένος. ἐκ τούτου καὶ πυῤῥίχιος ποὺς συγκείμενος ἐκ δύο βραχειῶν, υ υ· οἷον, λόγος· ἄλλοι δέ φασιν ἀπὸ τοῦ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως ἥρωος· ὃς πρῶτος ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπήδησε, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ ὕμνος αὐτῷ ἐτέθη τούτῳ τρόπῳ.

CENTVRIA XVII.

1. *Pygmæorum acrothinia colosso adaptare.*] De ijs, qui dissimilia agunt.

2. *Percunctare Chelidonem.*] Pro eo, quod est, in tempore res tuas age. A Chelidone quodam Theologo & aruspice, qui de ritibus sacris disseruit, vt ait Mnaseas Patarensis in Periplo. Alij parœmiam inde ducunt, quod χελιδὼν, hoc est hirundo, querulum animal sit. Alij verò quod ver prænunciet.

3. *Ignis igni, malum malo additum.*] Meminit huius parœmiæ etiam Plato & Libanius, Ignem igni additum senti.

4. *Ignis in spinas.*] De ijs, qui in re aliqua præstant.

5. *Pyrandri commentum.*] Hic improbus fuit & sycophanta.

6. *Pyrrichen armatam elaboras.*] De ijs, qui se exercent. Pyrrichen autem primus inuenit. Pyrrhichus, Cydoniates Cretensis natione. Vnde & pyrrhichius pes appellatus duabus syllabis breuibus constans, vt λόγος. Alij dicunt, à Pyrrho Achillis filio: qui primus ex durio equo prosilijt, & propter victoriam hymnus illi hoc carminis modo dicatus est.

R.

7. Rhadamanti iuramentum.] De ijs, qui pro æquitate testimonium ferunt. Iuramentum porrò illud erat per anserem aut canẽ, aut platanum aut arietem, aut aliquid eiusmodi. Maximũ autẽ prorsus omnium, quod per canem fiebat: deinde quod per anserem. Talia etiam Socratis iuramenta. Dicitur etiam, *Rhadamanti iudicium.*

8. *Faciliùs quam Onium Bœoti superarunt.*] De ijs, qui terminos & mensuram transgrediuntur. Onium enim mons est, in quem termini Bœotorum desinebant.

9. *Stilla continua cauat lapidem.*] Quod qui continenter rei alicui dant operam, perficere eam aliquando poterunt. Differunt autem inter se ἐντελέχεια & ἐνδελέχεια: ἐνδελέχεια enim continuitas est: ἐντελέχεια autem perfectio & forma subiecti: hoc est forma proueniens ex tali elementorum materiæ compositione, aut inseparabilis forma à corpore: nam ἐντελέχεια est, forma ac perfectio corporis. Dicitur etiam ἐντελέχεια, id quod separatum est à corpore, sicuti nauta à naui. quæ quidem ἐντελέχεια foris existens ordinat atque exornat ac perficit subiectum. Quando igitur ἐντελέχειαν quis dixerit irrationalem ac naturalem animam, formam ἐντελεχείας dicit: quando autem rationalem animam ἐντελέχειαν appellat, formam separatam dicit.

12. *Rhamnusia Nemesis.*] Hæc primùm dedicata fuit sub Veneris forma: vnde & ramum mali habuit. Dedicauit autem illam Erechtheus, cum mater eius Nemesis vocaretur eoque in loco regnaręt. Statuam autem Phidias fecit, cuius

Ρ.

7. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων. ὁ δὲ ὅρκος ἦν κατὰ χηνὸς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου· οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χήν. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. λέγεται καὶ Ῥαδαμάνθυος κρίσις.

8. Ῥᾷον ἢ τὸ Οὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων· Ὄνειον γὰρ ὄρος ἐστὶ, εἰς ὃ οἱ ὅροι τῶν Βοιωτῶν ὡρίζοντο.

9. Ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν.] Ὅτι οἱ ἐπιμόνως πρός τι σπουδάζοντες, αὐτὸ κατορθῶσαι δυνήσονται. Διαφέρει δὲ ἐντελέχεια ἐνδελεχείας· ἐνδελέχεια μὲν γάρ ἐστιν, ἡ συνέχεια· ἐντελέχεια δὲ ἡ τελειότης, καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου. τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγιγνόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῆς ὕλης· ἤτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος· καὶ γὰρ ἐντελέχειά ἐστι, τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ καὶ ἐντελέχεια, τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος· ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου· ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθέν τε οὖσα, τάττει καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχὴν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει· ὅταν καὶ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κεχωρισμένον.

10. Ῥαμνουσία Νέμεσις.] Αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύουσαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν

οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο, Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ, ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψεν Ἐπάρχης· καλὸς δ᾽ ἦν οὗτος Ἀργεῖος ἐρώμενος αὐτοῦ· ἐξ ἧς ἡ παροιμία.

11. Ῥαμνούσιος εἶ.] Ἐπὶ τῶν σοφῶν ἐλλογίμων. Ῥαμνοῦς γὰρ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

12. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Ὁμήρου.

13. Ῥαχίας λαλίστερος.] Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· ταῖς γὰρ ῥαχείαις συνεχῶς εἰσβάλλοντα τὰ κύματα, ψόφον ἀποτελοῦσι.

14. Ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.] Ἐπὶ τοῦ προϊεμένου φωνὰς μόνας.

15. Ῥηγίνου δειλότερος.] Ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὑπερβολὴν δειλῶν· καὶ, δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος· Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.

16. Ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐ παραμένει.] Παρόσον οἱ ῥήτορες ἀνδρεῖοι θέλουσιν εἶναι.

17. Ῥοδίων χρησμός.] Ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδας εἰσφέρειν· ἠρώτησαν οὖν εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι· συγκατανεύσαντος δὲ, πάλιν ἐπυνθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδὲ ἑτέραν.

18. Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων καὶ συγκρινόντων.

19. Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας.] Ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν.

20. Ῥοιαὶ νυμφικαί.] Ἐπὶ τῶν δωρουμένων τοῖς καλλίστοις κάλλιστα.

21. Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.] Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινὰ, ἢ ἐπὶ τῶν μεταμελομένων περί τι καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι.

inscriptionem concessit Agoracrito Pario amasio suo, qui etiam in Olympijs Iouis digito inscripsit Eparches. Pulcher portò erat hic Argiuus eius amasius. Ex qua parœmia etiam hæc.

11. *Rhamnusius es.*] De sapientibus atque eximijs. Rhamnus enim pagus Atticæ.

12. *Factum autem stultus cognouit.*] De insipientibus. Homeri.

13. *Caute loquacior.*] De loquacibus: nam fluctus continuo in cautes incidentes strepitum edunt.

14. *Verba pro farinis.*] De eo, qui nihil nisi verba fundit.

15. *Rheginense timidior.*] De supra modum timidis. Et *Timidior prospiciente.* Xenarchus enim Sophronis filius in Rheginensium timiditatem comico sale lusit, à Dionysio tyranno persuasus.

16. *Oratoriam timiditatem publicum tempus non sustinet.*] Quod rhetores fortes esse velint.

17. *Rhodiorum oraculum.*] De ijs, qui curiosius quid inquirunt. Rhodij enim Lindiæ Mineruæ quotidie sacrificantes, assiduè in templo conuiuia agitabant. quum autem ipsis in more nō esset matulas inferre, ab Apolline quærebant num hoc facere deberent, annuente autem oraculo rursum interrogabant, æreamne aut fictilem: iratus autem Apollo respondit, Neutram.

18. *Rosas anemonæ comparas.*] De ijs, qui inæqualia inter se contendunt comparantque.

19. *Rosas mihi loquutus es.*] Pro eo quod est, verba tua mihi rosæ sunt.

20. *Mala Punica Nympharum.*] De ijs, qui pulcherrimis pulcherrima donant.

21. *Quàm præteristi ne amplius quæras rosam.*] De ijs, qui aliquem maximè celebrant, aut de negligentibus circa aliquid, quique nihil efficere possunt.

22. *Rhodij sacrificium.*] De ijs, qui in sacrificijs conuitiantur.

23. *Merx vilis venalis.*] De ijs, qui res viles magni vendunt.

Σ.

24. S*Alaminia nauis.*] De velocibus. Duæ erant naues apud Athenienses publicis ministerijs assignatæ leuissimi cursus; Πάραλος & Σαλαμινία: quarũ hæc Salaminia, in iudicium vocatos vehebat. quam etiam ad Alcibiadem missam scribit Thucydides: Πάραλος autem spectacula aduehebat. hoc est, quæ ad spectacula edenda mittebantur.

25. *Samiorum populus quàm litteratus est!*] Nempe notis vt mancipia punctus. De valdè timidis. Quomodo etiam Aristophanes Babylonios notis compunctos exagitauit. Samij enim malis per tyrannos afflicti seruos suos ciuitate donarunt, pretio quinque staterum, vt ait Aristoteles in Republica Samiorum. Aut quod primùm apud Samios inuentæ fuerunt viginti quatuor litteræ à Callistrato, vt tradit Andron in Tripode. Atheniensibus autem, vt Ionum litteris vterentur Archinus Athenæi filius persuasit, prætore Euclide. Babylonios porro fabulam per Callistratum Aristophanes annos ante Euclidem sub Epicleo viginti & vnum edidit. De eo verò qui id persuaserat narrat Theopompus. Alij autem inde prouerbium ductum putant, quod Athenienses captos in bello Samios punctis in formam noctuæ notabant: Samij autem Athenienses Samæna. Est porrò Samæna nauigium bireme à Polycrate tyranno Samio primum constructum, vt ait Lysimachus in secundo Redituum libro. Operis porrò inuentio Duridis fuit. Alij deniq; Samænam numis-

22. Ῥόδιοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.

23. Ῥωπικὸν ὤνιον.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν πολλοῦ πιπρασκομένων.

Σ.

24. ΣΑλαμινία ναῦς.] Ἐπὶ τῶν ταχέων· δύο δὲ ἦσαν νῆες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὑπηρέτιδες ταχυδρόμοι· ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδην φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἐπῆγε· τουτέστι, τὰ εἰς θεωρίαν πεμπόμενα.

25. Σαμίων δῆμος ὡς πολυγράμματος;] Ἤτοι μαστιγίας. ἐπὶ τῶν περιδειλῶν· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα, ὑπὸ Καλλιστράτου· ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν, Ἀρχῖνος ὁ Ἀθηναίου, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κά· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί· Σάμιοι δὲ Ἀθηναίους τῇ σαμαίνῃ· Σαμαίνη δέ ἐστι πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν, τοῦ Σαμίου τυράννου· ὡς Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν Σαμαίνην νόμισμα εἶναι.

μα εἶναι· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφοράς. παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν.

26. Σαρδαναπάλου βίος.] Καλλισθένης ἐν δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν, δύο φησὶ γεγονέναι Σαρδαναπάλους· ἕνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον· ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δὲ ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται. Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. σὺ δ' ἔσθιε, πίνε, ὄχευε· ὡς τἆλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται· ὥστ' ἀνακροτεῖν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸν δὲ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσὸν ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

27. Σάρωνος ναυτικώτερος.] Οὗτος ὁ Σάρων, δαίμων ἦν ναυτικώτατος· ἐξ οὗ καὶ πέλαγος Σαρωνικὸν ἐπικέκληται. ἔστι δὲ τῆς Παλαιστίνης· ᾧ πρόσκεινται ἄλλαι τε πόλεις πολλαὶ, καὶ Ἰόπη καὶ Λύδα.

28. Σαρδώνιος γέλως.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. δὲ Δήμων μὲν διαδοθῆναι ὅτι οἱ Σαρδῶνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντας ἕνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφανῆναι, τουτέστιν ἀνδρεῖον· ἢ ὅτι Σάρδιον, βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος· ἥτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει· ὡς καὶ τῶν χειλέων συστελλέντων γυμνοῦσθαι τοὺς ὀδόντας· καὶ γέλωτος φαντασίαν παρέχειν τοῖς ὁρῶσιν· ὅθεν ἔνιοι ἐν ὕβρει ὀνομάζουσι τὸν Σαρδώνιον γέλωτα. ἔστι δὲ καὶ λίθος οὕτω καλούμενος.

29. Σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.] Ἀστυδάμαντι τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ,

ma esse putant. Vsurpatur de ijs, qui immedicabiles malorum calamitates timent; eo quod Athenienses Samios notis compungerent.

26. *Sardanapali vita.*] Callisthenes in secūda Persicarū duos Sardanapalos fuisse ait; alterum quidem actuosum ac generosum, alterum verò mollem. Nini autem in ipsius sepulchro hoc inscriptum est: Sardanapalus Anacyndaraxi filius, Tarsum & Anchialem vna die condidit. Tu autem ede, bibe, Veneri da operam. nam cætera ne tanti quidem sunt. hoc est, ne digitorum quidem crepitū valent. Statua enim sepulchro imposita manus supra caput habens fabricata est, tanquam digitis strepitum edens. Idem Anchialæ propè Tarsum inscriptum est, quæ nunc Zephyrion vocatur.

27. *Sarone magis nauticus.*] Saron hic, genius siue heros fuit, rei nauticæ addictissimus. à quo & Saronicum mare appellatum fuit, quod in Palæstina est: cui adiacent cum aliæ ciuitates tum Iopa & Lyda.

28. *Sardonius risus.*] De ijs, qui in suomet interitu rident. Demon autem ait inde parœmiam traditam, quod Sardiniæ incolæ bello captos, qui pulcherrimi & septuaginta annis prouectiores essent, Saturno immolarent; qui quo fortitudinem suam virilemque animum ostenderent ridebant. Aut quod Sardium sit herba pestifera quæ vniuersum corpus ea vescentis spasmo afficit, ita vt distractis labijs dentes denudentur & risus speciem intuentibus præbeant. Vnde nonnulli per contumeliam risum Sardonium apellant. Est & lapis ita appellatus. Diogenianus autem ait parœmiam dici de illis qui ex animo rident.

29. *Laudas teipsum, quondam vt Astydamas solet.*] Astydamæ Morsimi filio, cum tragœdiam feliciter egisset, concessum aiunt ab Atheniensibus, vt Par-

Emend. in Gn. et Phil. Reliq. p. 135.

thenopæi statuam Athenis in theatro dedicaret. illum autem de seipso tale adulatorium epigramma fecisse:

Vixissem cum illis vtinam vel tempore nostro,
Iucundo primi nunc habiti eloquio:
Quam merito ex hoc par cunctis certamine abirem!
Tempore sed vincunt quos fugit inuidia.

propter nimiam ergo arrogantiam repudiatam fuisse inscriptionem, & parœmiam hanc apud Comicos obtinuisse, vt est apud Philemonem.

30. *Selini corona lugubris.*] Selinum enim lugentibus conuenit, vt ait Duris libro de certaminibus.

31. *Nuncia amicorum Siren, apis hospitis index.*] Siren animal est ceram conficiens, api simile. Nonnulli aiunt cantiones quasdam esse, quas qui audit superuiuere non possit. quæ etiam Sirenia & Sirenes vocantur. Alij fabulantur mulieres quasdam fuisse vocis suauioris, quæ in insula parua sedentes, ita præternauigantes dulcedine cantus mulcebant, vt ad obitum vsque ibidem hærerent. Habebant autem à thorace superius formam passerum, inferius autem mulierum. Sunt denique qui dicãt machinamenta quædam esse sub terra, mirificum quoddam melos reddentia.

32. *Nunquam tibi oneris excussio contingat.*] Vtebantur hoc verbi Athenienses apud debitores suos, qui nondum vsuram reddidissent. Dicitur verò σεισάχθεια, omnium debitorum tam publicorum quam priuatorum remissio, quam primus induxit Solon. Inde porrò sic appellatur, quod Athenis mos esset vt pauperes debitores creditoribus suis corpore seruirent, soluto autem hac ratione ære illo alieno, onus illud debiti excuteretur, aut vt Philochoro videtur, onus illud latis suffragijs auferretur.

Παρθενοπαίῳ δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὑτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν·
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος,
Νῦν δὲ χρόνῳ προσέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

Διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν, καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι.

30. Σελίνου στέφανος πένθιμος.] Τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

31. Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα.] Σειρὴν δὲ ζῶόν ἐστι κηροποιὸν, μελίσσῃ παραπλήσιον· οἱ δὲ μέλη τινὰ, ὧν ὁ ἀκούσας οὐ ζήσεται· ἃ καὶ Σειρήνια καὶ Σειρῆνες λέγονται· οἱ δὲ μυθεύονται γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι· αἵ τινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ μηχανήματά τινα κατὰ γῆς μέλος ἄρρητον ἀναμέλποντα.

32. Σεισάχθειά σοι μηδέποτε γένοιτο.] Τοῦτ' ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς ὀφείλοντας, καὶ οὔπω τὸ δάνειον ἀποδόντας· λέγεται δὲ σεισάχθεια χρεοκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρόσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων, σώματι ἐργάσασθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος.

33. Σίτων

33. Σῖτον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.] Ἐπισημαίνει γὰρ ὅτι εἰς πονηρὰν ψυχὴν ἀστεῖον λόγον ἐμβάλλειν, οὐ προσῆκον· ὁ μὲν γὰρ λόγος τροφὴ διανοίας ἐστὶ, τοῦτον δὲ ἀκάθαρτον ἡ πονηρία ποιεῖ τῶν ἀνθρώπων. Ἀνδοκύδου Πυθαγορείου.

34. Σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην.] Ἀντὶ τοῦ μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν, ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

35. Σὲ δ' οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδών.] Ἐπὶ τῶν εἰδεχθῶν· παρόσον οἱ παλαιοὶ οἰωνίζοντο ἐκ τοῦ συναντῆσαι πρῶτον ἐν τῇ ὁδῷ εἰδεχθεῖ καὶ εὐειδεῖ καὶ σκοτινδύτῃ ἢ λευχειμονοῦντι.

36. Σήπινον γερόντιον.] Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

37. Σήψει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὔτι σιδήρου φείδεται· ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.] Ἐξ ἐπιγράμματος.

38. Σικελὸς ὀμφακίζεται.] Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη, μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δ' ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τίθεσθαι.

39. Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἀπωθεῖσθαι προσποιουμένων, ἃ μηδεὶς αὐτοῖς δίδωσι.

40. Σίτῳ ἄμμον ἐπέχρωσας.] Ἐκ στρατηγήματος. Ἐπὶ τῶν ἀπατώντων· ὁ γὰρ Μέροψ ἐν Ἀντιγονίᾳ τῇ πόλει πολιορκούμενος, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιλελοιπότων αὐτῷ, δύο τῶν μεγίστων πύργων ἄμμου πλήσας νυκτὸς, ἄνωθέν τι ἐπιχρώσας σίτῳ, τοὺς παρὰ τῶν πολεμίων ἀφικνουμένους παραλαβὼν πρέσβεας, καὶ παρὰ τῶν πύργων αὐτοὺς εἴσοδον στήσας, μὴ ἀπατᾶσθε ἔφη, πάνυ ἔχειν ἡμᾶς

33. *Cibum in matulam ne immittas.*] Significat animo improbo elegantem sermonem non committendum. Pabulum enim mentis est sermo, quem hominum improbitas impurum reddit. Andocydæ Pythagoræi.

34. *Sellisasti vt Aeschines.*] Hoc est, frustra efferris. ab Æschine Sellæ filio, qui iactator sui erat in disserendo arrogans, quique diuitem sese esse assimularet. Lycophron autem reddidit vocem σελλίζεσθαι pro ψελλίζεσθαι. Hoc est, balbutire.

35. *Te conspecto omen quis capiat.*] De deformibus. Quod veteres ex eo quem primum in via obuium habebant, siue turpis ille siue formosus esset, siue nigra veste siue candida indutus, omen caperent.

36. *Putridus seniculus.*] De infirmis.

37. *Consumit lapidem longæuum tempus idemque.*] Ex epigrammate.

38. *Siculus immaturas vuas vindemiat.*] De ijs, qui propter parua quæ animo præceperant lucra, multum læduntur. Potest & de ijs qui pulcherrima quæque seligunt dici.

39. *Siculus miles mercedem repudiat.*] De ijs, qui aliqua rejicere se fingunt, quæ nemo illis dat.

40. *Frumentum arenæ obduxisti.*] Ex stratagemate. De ijs, qui alios fallunt. Merops enim quum in Antigonia vrbe obsideretur, & necessaria illi defecissent de nocte, duas maximas turres arena complens, supra frumento arenam contegens, acceptis ab hoste legatis, eisq; ad ingressum turrium constitutis, ne fallamini, inquit, putantes nos

 rerum

rerum necessariarum inopia laborare: nam vt ipsimet videtis multorum annorum habemus annonam. Si ergo videtur, fœdere inito cum pace abite. Qua re legati conspecta, ad pactionem protinus venerunt, & obsidionem libentissimè soluerunt.

41. *Ferrum natare doces.*] De impossibilibus.

42. *Sicula mensa.*] De valdè lautis.

43. *Silphium Batti.*] De rebus maximi pretij. Est enim silphium herba pretiosa. Causa autem parœmiæ hæc. Battus, qui & Aristoteles, ciuitatem in Lybia, nomine Cyrenem, condidit: Cyrenæi autem volentes regi suo gratiam referre pro beneficio, annulum confecerunt, in quo ciuitas illorum regi silphium offert: cuius & folium & fructus, & ramus, & succus, magni est pretij.

44. *Sinopizas.*] Hoc est, lasciuus es siue intemperans: qualis fuit Sinope meretrix. Irridebatur enim illa quod in talem se habitum conformaret, vt ait Alexis.

45. *Vmbra pro corpore.*] De ijs, qui quum putent se aliquid comprehensuros, non comprehendunt tamen.

46. *Scedasi imprecatio.*] De ijs, qui quibus mala imprecantur, ea illos consequuntur. Scedasus enim Leuctrensis quum tres haberet filias; & quidam Lacedæmoniensium apud ipsas excepti hospitio, vi illata illas contumelia affecissent; metuentes Lacædemonij ne libidinem suam patri indicarent, eas interficiunt. In ciuitatem autem suam Leuctras Scedasus reuersus, vbi facinus cognouit, imprecatus est omnibus Lacedæmonijs, apud sepulchrum filiarum suarum infelicitatem. Vnde & accidit vt infortunium in Leuctris quoque Lacedæ-

τῶν ἀναγκαίων λογιζόμενοι· ὡς γὰρ καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, καὶ ἐπὶ πλείστοις ἔτεσι διαρκούσας τροφὰς ἔχομεν. εἰ γοῦν δοκεῖ σπονδὰς ποιησάμενοι, μεθ' εἰρήνης ὑποχωρήσατε· τοῦτο οἱ πρέσβεις ἰδόντες, πρὸς σπονδὰς αὐτίκα ἐχώρησαν, καὶ τὴν πολιορκίαν ἀσμενέστατα ἔλυσαν.

41. Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

42. Σικελικὴ τράπεζα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν.

43. Σίλφιον Βάττου.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν τιμωμένων· ἔστι βοτάνη πολύτιμος· ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην ἔκτισεν· οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν εὐεργεσίας χαρίζεσθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον· καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς ἄξιος τιμῆς.

44. Σινωπίζεις.] Ἀντὶ τοῦ ἀκολασταίνεις· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις.

45. Σκιὰ ἀντὶ τοῦ σώματος.] Ἐπὶ τῶν δοκούντων κρατεῖν τι· οὐδὲν δ' ὅμως κρατούντων.

46. Σκεδάσου κατάρα.] Ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶς καταρωμένων τισί. Σκέδασος γὰρ Λευκτραῖος ὢν, εἶχε τρεῖς θυγατέρας· τινὲς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πάλαι παρ' αὐταῖς ἐπιξενωθέντες, μίξει τὰς κόρας ἐνύβριζον· φοβηθέντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, μή πως δημοσιεύσωσι τῷ οἰκείῳ πατρὶ τὴν ἀσέλγειαν, ἀναιροῦσιν αὐτάς· ἐπανελθὼν δὲ ἐν τῇ οἰκείᾳ πόλει τοῖς Λεύκτροις ὁ Σκέδασος, καὶ μαθὼν τὸ γεγονὸς, κατηράσατο πᾶσι Λακεδαιμονίοις, παρ' αὐτὸν τὸν τάφον τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἀτυχῆσαι· διὸ καὶ ἡ ἀτυχία ἔφθασεν ἐν Λεύκτροις

κτροις τοὺς Λακεδαιμονίους. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μετὰ τὸ κατὰ κράτος νικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, ἠβουλήθησαν καὶ τοὺς ἰδίους συμμάχους πολεμῆσαι. καὶ ὁρμήσαντες κατὰ Θηβαίων, πρὶν προσεγγίσαι τῇ πόλει, γενόμενοι ἐν Λεύκτροις· πόλις δὲ αὕτη Θηβῶν· συμβαλόντες, ἠτύχησαν· Ἐπαμινώνδου στρατηγοῦ Θηβαίων εὐδοκιμήσαντος· καὶ οὕτως ἀπέβη ἡ κατάρα τοῦ Σκεδάσου, καὶ γέγονε τὸ πάθος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Λεύκτροις, ἔνθα ἔφθειραν καὶ ἀπέκτειναν τὰς θυγατέρας αὐτοῦ.

47. Σκυθῶν ἐρημία.] Παρόσον οὐκ εἰσὶ γῆς ἐγκρατεῖς, ἀλλ' ἀεὶ φεύγουσι τὴν οἰκείαν.

48. Σκορπίον ὀκτάπουν ἀντεγείρεις.] Οἷον ἱκανὸν ἀμύνασθαι εἰς πληγὴν παροξύνεις.

49. Σκάνδιξ.] Λάχανον ἄγριον· διὸ καὶ σκανδοπώλης ὁ Εὐριπίδης.

50. Σκαριφίζεις ἄνθρωπε.] Ἐπὶ τῶν σκιωδῶς καὶ αἰνιγματωδῶς λεγόντων τι· σκαριφίζειν δέ ἐστι, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυποῦν· σκάριφος δέ ἐστιν ἡ γραφὶς αὐτῶν.

51. Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.]

52. Σπιθαμὴ τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

53. Σπερμολόγος ὢν λανθάνεις.] Λέγεται ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ εὐκαταφρονήτων ἀνθρώπων· καὶ ἴσως ἐπὶ τῶν ἀπ' ἀλλοτρίων διαζώντων· ἐστὶ δὲ μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· οὗ μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· ἐντεῦθεν οὖν ἡ παροιμία.

54. Σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.] Ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντος.

55. Σμικρῷ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ῥητόρων μᾶλλον τῶν τὰ μικρὰ αὐξανόντων.

monios consequeretur. Lacedæmonij etenim in bello Peloponesiaco, quum Athenienses viribus superassent, etiam socios suos bello aggredi volentes, & aduersus Thebanos exorsi, antequam ad ciuitatem accederent, Leuctris, quæ vrbs est Thebanorum, pugna commissa, infeliciter rem gesserunt; Epaminonda duce Thebanorum splendidam victoriam referente: sicque euenit imprecatio Scedasi, & Lacedæmonijs illud in Leuctris infortunium, vbi filias eius violatas interemerant.

47. *Scytharum solitudo.*] Propterea quod dominio terram non possideant, sed semper propriam fugiant.

48. *Scorpium octipedem contra te excitas.*] Hoc est, illum qui te vulnere illato vlcisci queat irritas.

49. *Olus syluestre.*] A quo Euripides σκανδοπώλης.

50. *Rem adumbras, ô homo.*] De ijs, qui velut per vmbras & ænigmata aliquid loquuntur. Σκαριφίζειν enim est quando pictores quippiam delineant: σκάριφος autem penicillus pictorius.

51. *Spartam nactus es illam orna Mycenas autem nos priuatim.*]

52. *Palmus vitæ.*] Hoc est, minimum.

53. *Spermologum te esse patet.*] De vilibus & contemtibilibus hominibus dicitur. Et fortassis etiam de ijs, qui alieno victu viuunt. Est autem paruula auicula monedularum genere spermologus vocitata: eo quod semina sublegat, vt videtur: cuius meminit Aristophanes in Auibus. atque hinc parœmia.

54. *Spongia clauum percutere.*] De eo, qui nihil proficit.

55. *Paruo pedi magnos calceos circumponis.*] De oratoribus dicitur, res paruas valdè exaggerantibus.

56. *Cati tyranni, si catos iungant sibi.*]

57. *Sebum feli.*] De ijs, qui quibus rebus gaudent, eas consequuntur.

58. *Gutta vini, mille congijs aquæ non miscetur.*] De ijs, qui aliquid dissoluunt aut mutant.

59. *Stupeus seniculus.*] Hoc est, imbecillis.

60. *Duce belli præsente omne (aliud) imperium cesset.*]

61. *Etiam bibendæ sunt simul feces tibi.*] De eo, qui negotium aliquod incipit, deinde in eodem negligentior est.

62. *Tu terra genitum argentum poscis.*] Dicitur in argenti cupidos.

63. *Cum cane etiam lorum.*] De ijs, qui omnia amiserunt.

64. *Suade non quæ suauissima, sed quæ optima sunt.*] Solonis præceptum.

65. *Ficum poscis.*] De adulatoribus. Athenienses enim agricolis adulabantur, illi autem eis hæc respondebant.

66. *Syracusanorum mensa.*] Hoc est, sumtuosa. Habebantur enim Syracusani in victu omnium delicatissimi.

67. *Syri cum Phœnicibus.*] Vtraque gens vafritiei notata fuit. Aut quod assiduè inuicem hostes essent, neque vnquam inter se fideliter reconciliati.

68. *Syllæ, & Metello quæ Pio concordia.*] De sinceris amicis, quique sine dolo se mutuo diligunt. Sylla enim cognomento Felix, inter maximas felicitates suas, duas statuebat; Metelli Pij amicitiam & quod Athenas non euertisset, sed vrbi pepercisset.

69. *Syrbeneorum mysta.*] Hoc est, tumultuosus: ductum ab ijs qui tibijs tumultuosè canunt, quod tibiarum thecæ seu pharetræ inanes sint, Et,

56. Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.]

57. Στέαρ γαλῇ.] Ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.

58. Σταλαγμὸς οἴνου, μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται.] Ἐπὶ τῶν διαλυομένων καὶ μεταβαλλομένων.

59. Στύππινον γερόντιον.] Ἤτοι ἀσθενής.

60. Στρατηγοῦ παρόντος ἀρχὴ παυσάσθω.]

61. Συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.] Ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὀλιγωρήσαντος.

62. Σὺ δὲ τὸν γηγενέτα ἄργυρον αἰτεῖς.] Λέγεται κατὰ φιλαργύρων.

63. Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.] Ἐπὶ τῶν πάντα ἀπολωλεκότων.

64. Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.] Σόλωνος ἡ ὑποθήκη.

65. Σῦκον αἰτεῖς.] Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον ταῦτα.

66. Συρακουσίων τράπεζα.] Ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Συρακούσιοι ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

67. Σύροι πρὸς Φοίνικας.] Ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι᾽ ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα, οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

68. Σύλλου φιλία καὶ Μετέλλου τοῦ Πίου.] Ἐπὶ φίλων, ἀκραιφνῶς καὶ ἀδόλως φιλούντων ἀλλήλους. Σύλλας γὰρ ὁ Εὐτυχὴς ἀναγορευθεὶς, τῶν μεγίστων εὐτυχιῶν ἐποιεῖτο δύο, τὴν Πίου Μετέλλου φιλίαν, καὶ τὸ μὴ κατασκάψαι τὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ φείσασθαι τῆς πόλεως.

69. Συρβηνέων μύστης.] Ἀντὶ τοῦ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβων· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς εἶναι. καὶ,

70. Συρβη-

70. Συρβηνέων χορός.] Ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τῶν τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένων.

71. Σὺ ἐν σεαυτῷ φάρμακα ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν δι' ὥραν ἐπισπωμένων τοὺς ἄνδρας ἐφ' ἑαυτάς. Λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν. Φίλιππος γὰρ ἤρα Θεσσαλῆς γυναικὸς αἰτίας ἐχούσης καταφαρμακεύειν αὐτόν· ἐσπούδασεν οὖν ἡ Ὀλυμπιὰς λαβεῖν αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον ὑποχείριον· ὡς δὲ εἰς ὄψιν ἐλθοῦσα, τό, τε εἶδος εὐπρεπὴς ἐφαίνη καὶ διηλέχθη πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀγεννῶς οὐδ' ἀσυνέτως, χαιρέτωσαν, εἶπεν ἡ Ὀλυμπιάς, αἱ διαβολαί· σὺ γὰρ ἐν σεαυτῇ τὰ φάρμακα ἔχεις.

72. Συβαρῖται διὰ πλατείας.] Ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων· Συβαρίτης ἐπιδημήσας Λακεδαίμονι, καὶ τὰ ἔθη ἰδὼν καὶ τὰς καρτερήσεις οἷς ἐκ παίδων ἀνατρέφονται, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν αὐτοὺς ποιεῖν, ῥαδίως ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας, ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν.

73. Συστομώτερος σκάφης.] Τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγενὲς σιωπώντων, ἀπὸ τοῦ μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε γὰρ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. διὰ γὰρ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν σκάφης.

74. Συντομος ἡ πονηρία, βραδεῖα ἡ ἀρετή.] Παρόσον τὰ μὲν καλὰ δυσχερῆ· τὰ δὲ κακά, πρόχειρα. .....

75. Συνῆλθον Ἀτταγᾶς καὶ Νουμήνιος.] Ἐπὶ δύο κλεπτῶν τοῦτο.

76. Σὺ τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις.] τοῦτ' εἶπεν Ἡρώδης πρὸς Βαδοῦαν τὸν ἀδελφὸν τῆς Ῥηδίλλης, γυναικὸς αὐτῷ οὔσης, ὅτε ἐκρίνετο περὶ φόνου· σύμβολον γὰρ εὐγενείας ἔφερεν ἐπηρτημένον τῷ ὑποδήματι, ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές.

70. *Syrbenеorum chorus.*] Conturbatus & suillus. ab ijs, qui suibus acclamant.

71. *Tu in te ipsa pharmaca habes.*] De mulieribus quæ propter formam viros ad se trahunt. Dicitur & de alijs virtutibus. Philippus enim Thessalam mulierem adamauit, quæ accusabatur quod ipsum veneficijs eo adegisset. Egit igitur Olympias vt vir suus mulierem coram se ad manum haberet, quæ vbi in conspectum eius venit decensque eius forma apparuit, & cum illo non inscitè neque insulsè locuta est; facessant, inquit, Olympias calumniæ: tu enim in teipsa pharmaca habes.

72. *Sybaritæ per plateas.*] De ijs, qui insolenter egrediuntur. Sybarita quidam cum Lacedæmone peregrè ageret, & mores temperantiamque quibus à pueris innutriebantur videret, nihil mirũ facere aiebat, si in bello facile occumberent, ne ita viuere cogerentur.

73. *Taciturnior scapha.*] Ponitur de ijs, qui propter generis ignobilitatem tacent; eo quod inquilini in publicis pompis scaphas ferebant, & quãdo volebant inquilinum significare, aut scapham vocabãt aut scaphæ baiulum. Vel quod id genus hominum nulla in dicendo libertate vtebatur. Hinc illa comminatio, Reddam te scapha taciturniorem.

74. *Compendiosa improbitas, tarda virtus.*] Eo quod pulchra difficilia, mala autem procliuia & per mille labores quæ pulchra sunt comparantur.

75. *Conuenerunt Attagas & Numedius.*] De duobus furibus.

76. *Nobilitatem generis in talis geris.*] Hoc dicti Herodes ad Baduã Redillæ vxoris suæ fratrem cum cædis condemnaretur vsurpauit. Notam enim nobilitatis calceo innexam super talare eburneum lunæ formam referens.

77. *Cum Minerua etiam manus moue.*] Quidam oraculum accepit, vt admota manu Deum inuocaret.

78. *Syncretiſmum habes.*] Dictum de ijs, qui propter neceſſitatem ſibi inuicem propugnant. Cretenſes enim inter ſe ſeditionem agitantes, cum viderent externum exercitum patriæ interim ſuæ bellum inferre, mutui auxilij inter ſe ſocietatem fœduſque inierunt, qui Syncretiſmus vocabatur.

79. *Ficulneum auxilium.*] Infirmum nempe & inutile. Ficus enim arbor mollis planta eſt, & ligna eius nullius vſus. Similis huic: *Ficulneus caculus.* &: *Ficulneus gladius.*

80. *Primùm experienti venia danda.*] De ijs, qui in re cuiuſpiam primo aggreſſu errant.

81. *Sphacelus tibi.*] Irriſio quæ fit oſtenſo medio manus digito. Nonnulli ſphacelum vocant, oſſium putrefactionem.

82. *Conſigna ſermones quidem ſilentio, ſilentium verò tempore.*] Solonis Execeſtidæ filij.

83. *Gygis annulus.*] Similis: *Galea Orci.* De ijs, qui obſcura quædam & tecta faciunt. Plato philoſophus in libro de Repub. ita fabulam effert. Gyges, inquit, paſtor erat in Lydia, qui quum oues in quodam monte paſceret, in ſpeluncam incidit: in quam ingreſſus inuenit equum æreum, in eoque hominem mortuum & annulum: cuius annuli pala, quam vocant fundam, mobilis erat. Accepto igitur annulo egreſſus eſt Gyges. Cæterùm quum annulus ille conſueto ſuo loco erat, ab omnibus videbatur: quando autē palam eius vertebat, inconſpicuus omnibus redditus eſt. Et Plato quidē ideo hanc infert fabulam, quod dicat virum iuſtum

77. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.] Χρησμόν τις ἔλαβε, τὴν χεῖρα προσφέροντα θεὸν καλεῖν.

78. Συγκρητισμὸν ἔχεις.] Εἴρηται ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην συμμάχων γινομένων ἀλλήλοις· οἱ Κρῆτες γὰρ καθ' ἑαυτοὺς στασιάζοντες, ὅτε στρατὸν ξενικὸν ἑώρων ἐπιστρατεύοντα τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, συμμαχίαν καὶ ὁμαιχμίαν ἠσπάζοντο· ὅπερ συγκρητισμὸς ἐκλήθη.

79. Συκίνη ἐπικουρία.] Ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς καὶ ἀνωφελής· ἡ γὰρ συκῆ χαῦνον φυτόν ἐστι καὶ ἀνωφελῆ ξύλα ποιεῖ. Ὁμοία τῇ· Συκίνη βακτηρία. καὶ· Συκίνη μάχαιρα.

80. Συγγνώμη πρωτοπείρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις ἁμαρτανόντων.

81. Σφάκελός σοι.] Ὁ διὰ τοῦ μέσου τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς γενόμενος χλευασμός· σφάκελον δ' ἔνιοι λέγουσι τὴν σῆψιν τῶν ὀστέων.

82. Σφράγιζεν μὲν λόγους σιγῇ· τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.] Σόλωνος τοῦ Ἐξηκεστίδου.

83. Σφενδόνη Γύγου.] Ὁμοία τῇ· Κυνῆ ἄϊδος. ἐπὶ τῶν ἀφανῆ τινα καὶ ἀπόκρυφα ποιούντων· Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν ταῖς πολιτείαις εἰσφέρει τὸν μῦθον τοῦτον· οὕτω λέγων. Ὅτι Γύγης ἦν τις ποιμὴν περὶ τὴν Λυδίαν· οὗτος ποιμαίνων ἔν τινι ὄρει τὰ πρόβατα, περιέτυχε σπηλαίῳ τινί· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ εὗρεν ἵππον χαλκοῦν, καὶ ἔνδον τοῦ χαλκοῦ ἵππου νεκρὸν ἄνθρωπον καὶ δακτύλιον· οὗ δακτυλίου ἡ κεφαλὴ στρεπτὴ ἦν καὶ ἐστρέφετο, ἣν καλοῦσι σφενδόνην. ἔλαβεν οὖν ὁ Γύγης τὸν δακτύλιον καὶ ἐξῆλθε. καὶ ἡνίκα μὲν ἦν τῇ τάξει ὁ δακτύλιος, ἑωρᾶτο ὑπὸ πάντων· ἡνίκα δὲ τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου ἔστρεφεν, ἀφανὴς ἐγίνετο πᾶσιν. Ὁ οὖν Πλάτων εἰσφέρει τὸν μῦθον τοῦτον, ὅτι φησὶν, ὁ δίκαιος ἀνὴρ, κἂν τοῦ Γύγου λάβῃ δακτύλιον,

τύλιον, ἵνα μὴ ὁρᾶται ὑπό τινος, οὐδ᾽ οὕτως ὤφειλεν ἀδικεῖν· δεῖ γὰρ τὸ καλὸν, δι᾽ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἐπιτηδεύειν, καὶ μὴ δι᾽ ἄλλον τινὰ τρόπον.

84. Σχῆμα καὶ τριώβολον.] Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὸν κέρδος σεμνότητα ὑποκρινόντων.

85. Σχῖνον διατρώγειν.] Ἐπὶ τῶν καλλωπιζόντων ἑαυτούς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασι σχῖνον διατρώγειν· ἕνεκα τοῦ λευκοὺς ὀδόντας ἔχειν· παρόσον καὶ τοὺς τοιούτους σχινοτρώκτας ἐκάλουν.

etiamsi annulũ capiat, ita vt à nemine videri posſit, ne ſic quidem iniuſti quicquam commiſſurum. Oportet enim virtutem propter ipſum bonum exercere, non autem alterius rei cauſa.

84. *Geſtus ſeu figura.*] De ijs, qui propter exiguum lucrum, grauitatem effingunt.

85. *Lentiſcum arrodere.*] De ijs, qui ſeſe exornant. Tales enim ſolent lentiſcum arrodere, vt candidos dentes habeant. Vnde factum, vt tales σχινοτρώκτας, hoc eſt lentiſci arroſores, appellarent.

T.

86. Τάδ᾽ ἐκ τρίποδος.] Τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ, τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ, μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτῆς μαντευομένων παρασημειοῦσθαι ὡς ἐκ τρίποδος.

87. Τὰ Νικησίου δρᾷ.] Ἐπὶ τῶν μαλακῶν· τοιοῦτος γὰρ ὁ Νικησίας ἦν.

88. Ταῦρος ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον, ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ἔπιεν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· Γεράδας γάρ τις Σπαρτιάτης, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ξένου τινὸς, εἰ πάσχουσι παρ᾽ αὐτοῖς οἱ μοιχοὶ, εἶπεν, ὦ ξένε, οὐδεὶς γίνεται μοιχὸς παρ᾽ ἡμῖν· ἐκείνου δὲ ὑπολαβόντος, ἐὰν οὖν γένηται, ταῦρον, ἔφη ὁ Γεράδας, ἐκτίνει μέγαν, ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον, ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα πίεται· θαυμάζαντος δ᾽ ἐκείνου, καὶ φήσαντος· πῶς δ᾽ ἂν γένοιτο βοῦς τηλικοῦτος· γελάσας ὁ Γεράδας, πῶς δ᾽ ἂν, ἔφη, ἐν Σπάρτῃ μοιχὸς γένοιτο.

89. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.] Κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπε-

T.

86. *Haec ex tripode.*] Ponitur de admodum veris. Ferunt enim Ariſtocleæ ſacerdoti Pythiæ Pythagoram fratrem corpus commiſcuiſſe, & oracula quæ per illam reddebantur tanquam ex tripode edita conſignaſſe.

87. *Facit ea quæ Niceſias.*] De mollibus. Talis enim Niceſias fuit.

88. *Taurus vltra Taygetum proſpiciens, ex Eurota bibit.*] De impoſsibilibus. Geradas enim Spartiata ab externo quopiam interrogatus, ſi adulteri pœna aliqua apud ipſos afficerentur, Hoſpes, inquit, nullus apud nos adulter; illo autem ſuſcipiente, quid autem ſi aliquis ſit? Taurum, inquit, Geradas, magnum luit, qui vltra Taygetum ſeſe attollens ex Eurota bibit. Illo autem admirante, & quomodo talis taurus fieri poſſit quærente, ridens Geradas, Quomodo verò, inquit, Spartæ mœchus fieri poſſit?

89. *Hæc Medus non cuſtodiet.*] Sub expeditionẽ Xerxis, ferunt Græcos rebus

bus desperatis opes suas consumsisse, addentes, Hæc Medus non custodiet.

90. *Ad opus manum admouendo fortunam inuoca.*] Quod oporteat Deos inuocare, simul aliquid facere aggressus; non verò aliter.

91. *Inueniendæ viris virgines sunt, vxores iam habentibus conseruandæ.*] Ita Lacō quidā respondit, interrogatus cur virgines detectas, vxores autem contectas in publicum producant.

92. *Tænarium malum.*] Quando insignis iniquitas in seruos committitur. Lacedæmonij enim Helotas, hoc est mancipia, in Tænarum confugientes interfecerunt.

93. *Cinyræ trutinæ.*] De ijs, qui æqualitatem & iustitiam seruant.

94. *Ad cribrum dicta.*] Quasi omnino vera sint.

95. *Quæstor probus.*] De ijs, qui accuratè tum propria tum publica seruant. Fuerunt autem ταμίαι, magistratus Athenis, ex ijs quibus quinquaginta medimnorum census erat, per suffragia electi, qui pecunias sacras publicasque in Mineruæ templo, quod in arce erat, conseruabant, atq; insuper ipsum Mineruæ simulachrum. Fuerũt & alij ταμίαι, seu magistratus, creati ad sacras & publicas triremes curandas: hic quidem ad illam quæ πάραλος vocabatur, ille verò ad alteram quæ Iouis Ammonis dicebatur.

96. *Quæque in prora, quæque in puppi, omnia perierunt.*] De ijs, qui internecione pereunt.

97. *Priorum non memini, media non intelligo, vniuersa non probo.*] In eos, qui multa loquuntur & omnia nullius rei. Similis huic parœmiæ: *Priorum obliti sumus, posteriora autem non intelleximus, quod priora obliuioni tradita sunt.*

ρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ διαπανᾶν, ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

90. Ταν χεῖρα ποτιφέροντα, τὰν τύχαν καλεῖν.] Ὡς δέον ἐπικαλεῖσθαι τοὺς θεοὺς μετὰ τοῦ ἐγχειρεῖν τι καὶ πράττειν· ἄλλως δὲ μή.

91. Τὰς μὲν κόρας, ἄνδρας εὑρεῖν δεῖ· τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας.] Λάκων τοῦτ' ἔφη ἐρωτηθείς· διὰ τί τὰς μὲν κόρας ἀκαλύπτους, τὰς δὲ γυναῖκας ἐγκεκαλυμμένας εἰς τοὐμφανὲς ἄγουσιν.

92. Ταινάρειον κακόν.] Ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ παράνομον, εἰς οἰκέτας· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς εἵλωτας εἰς τὸ Ταίναρον, ἀπέκτειναν.

93. Τὰ Κινύρου τάλαντα.] Ἐπὶ τῶν τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον φυλαττόντων.

94. Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ.] Λεγομένων δὴ, οἷον τ' ἀληθῆ πάντα.

95. Ταμίας ἀγαθός.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς φυλαττόντων, τά τε ἴδια, τά τε δημόσια· ταμίαι δὲ ἦσαν ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις κληρωτικὰ, ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια ἐφύλαττον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

96. Τὰ ἐκ πρώρας, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται.] Ἐπὶ τῶν πανολεθρίᾳ φθειρομένων.

97. Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς, οὐ μέμνημαι, τὰ δὲ μέσα, οὐ συνίημι· τὰ δὲ ἐπὶ πᾶσιν, οὐ δοκιμάζω.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων, καὶ πάντα οὐδενὸς ἄξια· ὁμοία τῇ, Τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθαμεν, τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμεν, διὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐπιλελῆσθαι.

98. Τὰ

98. Τὰ Μέροπος δρᾷς.] Ἐπὶ τῶν τἀναντία πάντων ἢ δρώντων, ἢ λεγόντων· ὁ γὰρ Μέροψ τὸ ὄρνεον ἔμπαλιν φασὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι πέταται· τὰ μὲν γὰρ εἰς τοὔμπροσθεν ἵεται καὶ κατ᾽ ὀφθαλμούς· ὁ δὲ εἰς τοὐπίσω· λέγεται δ᾽ καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἀναμένει τοὺς πατέρας, ἀλλ᾽ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπτερα, τοῦτο ἐργάζεται.

99. Τὰ ἀπὸ Νάννακος ταῦτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων.

100. Ταντάλου κῆπον τρυγᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάταια ποιούντων· παρόσον σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

98. *Meropis more agis.*] De ijs, qui omnia ab alijs contraria dicunt & faciunt: Merops enim auis, vt aiunt, contrario modo quam reliquæ aues volat: illæ enim prorſum ſecundum oculorum aſpectum feruntur, hic autem deorſum: de quo & hoc dicitur, quod non expectatis parentibus, ſimul atque pennæ velociores innatæ ſunt, hoc faciat.

99. *Hæc à temporibus Nannaci ſunt.*] De rebus quæ ob vetuſtatem ſunt admirationi. Nannacus enim rex Phrygum ante Deucalionis tempora fuit.

100. *Tantali hortum vindemias.*] De ijs, qui ſtultè quid faciunt, quod omnes voluptates vmbra & ſomnium ſint.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιή.

1. ΤΑ δ᾽ οὐ παρὰ τοῖσι κενταύροισι.] Λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλείδης περὶ τῶν δυναστῶν. * * *

2. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ, οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

3. Ταυτόν ἐστι χιλίων προβάτων κρατήσαντα, πεντήκοντα λύκοις μάχεσθαι.] Ὅτι δεῖ κρατήσαντα μὴ αὖθις κινδυνεύειν.

4. Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα, μείζονά ἐστι τῶν προσδοκωμένων.]

5. Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ εἶδεν.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.

6. Τὰ Μαγνήτων κακά.] Ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον ἐπὶ ἀσεβήσαντες εἰς θεοὺς, μεγάλων κακῶν ἐπειράθησαν.

CENTVRIA XVIII.

1. HÆc non ſunt apud centauros.] Dictum Theleclidæ ad potentes quoſdam.

2. *Ex plauſtris dicta.*] De ijs, qui apertè irrident. Athenis enim in feſto Choorum comeſſantes in plauſtris, obuios ſibi irridebant & conuicijs inceſſebant: idem quoque poſtea Lenæis ludis faciebant.

3. *Perinde eſt, ac ſi quis, poſtquam mille oues ſibi ſubiecit, contra quinquaginta lupos pugnet.*] Vbi quis victor euaſit, non amplius rem periculo committendam eſſe.

4. *Quæ manibus tenentur, meliora ſunt ijs quæ expectantur.*]

5. *Quæ ante pedes ſunt non nouit.*]

6. *Magnetum mala.*] De maximis ac miſerrimis malis. Quod illi impietate in Deos commiſſa, magna fuerint mala experti.

7. *Tantali pœnæ.*] In eos, qui licet bona consequuti sint, illis tamen frui non permittuntur. Ferunt enim ante Tantalum omnis generis arbores esse positas, & quando manum extendit, vt aliquid ex illis carpat, ab ipso declinare: siue quod fons aqua plenus sit, magnumque saxum supra caput ipsius impendeat, & quoties inclinat se ad bibendum; saxum illud cadat, nec vt ille bibat permittat, idque perpetuo. Tantalus filius fuit Tmoli & Plutus, Tantali verò & Euprytus reginæ, Pelops, Broteas, & Niobe: Pelopis & Hippodamiæ Atreus, Thyestes, Dias, Cynosurus, Corinthius, Hippalmus, Hippasus, Cleon, Argo, Alcatho, Heleius, Pittheus, Trœzen, Nicippe, Lysidice, & ex quadam Axioche Chrysippus spurius, quem reliqui Pelopidæ inuidiâ prosequentes, quod à patre cæteris prælatus esset, persuadent Atreo & Thyestæ vnà cum matre sua iam maximè vetula, vt puerum de medio tollant, quem illi peremptum in puteum coniecerunt. Pelops autem filios suos ea de re suspectos habens, mala illis imprecatus patria ejicit.] quorum alij alio habitatum iuerunt. Atreus autem & Thyestes in Triphyliam profecti, Mecestum incoluerunt, ductaque in vxorem Cleola Diantis filia, Atreus Plisthenem corpore debilem ex illa generauit, qui Eriphylem vxorem ducens, Agamemnonem & Menelaum cum Anaxibio postquam liberos sustulisset, iuuenis obiens patri filios suos reliquit. Thyestes porrò Laodemiam in vxorem habens, liberos ex illa generauit, Orchomenem, Agauen & Calea. Cumque Heraclidæ Peloponesum obtinuissent, oraculo Apollo edixit, vt illis Lacedæmone eiectis Pelopidæ regnarent.

8. *Ficos ficos dico, & panarium pa-*

7. Ταντάλειοι τιμωρίαι.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν μὲν ἐπιτυχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν αὐτῶν. Φασὶ γὰρ τοῦ Ταντάλου ἔμπροσθεν εἶναι παντοδαπὰ δένδρα· καὶ ἡνίκα ἂν τὴν χεῖρα ἐκτείνῃ λαβεῖν τι τῶν δένδρων, ἐκκλίνουσιν ἀπ' αὐτοῦ· ἢ ὅτι πηγὴ πλήρης ὕδατός ἐστι, καὶ ὑπὲρ κεφαλῆς λίθος μεγάλη κρέμεται· καὶ ἡνίκα ἂν κύψῃ τοῦ πιεῖν, πίπτει ἡ πέτρα· καὶ οὐκ ἐᾷ αὐτὸν πιεῖν. καὶ τοῦτο ἀϊδίως. Τάνταλος, υἱὸς Τμώλου καὶ Πλουτοῦς· Ταντάλου δὲ καὶ Εὐρυτοῦς ἀνάσσης, Πέλοψ, Βρόπιας, Νιόβη· Πέλοπος δὲ καὶ Ἱπποδαμείας, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Δίας, Κυνόσουρος, Κορίνθιος, Ἵππαλμος, Ἵππασος, Κλέων, Ἀργὼ, Ἀλκαθὼ, Ἑλεῖος, Πιτθεὺς, Τροιζὴν, Νικίππη, Λυσιδίκη, καὶ ἔκ τινος Ἀξιόχης νόθος Χρύσιππος· τοῦτον φθονοῦντες οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι, ὡς προκεκριμένον ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἀναπείθουσιν ἅμα τῇ μητρὶ τῇ πρεσβυτάτῃ, Ἀτρέα καὶ Θυέστην, ἀνελεῖν τὸν παῖδα· οἱ δὲ ἀποκτείναντες, εἰς φρέαρ ἐνέβαλον. Ὁ δὲ Πέλοψ ὑπόπτους ἔχων τοὺς παῖδας, ἐκβάλλει τῆς πατρίδος, ἐπαρασάμενος τούτους· ἀλλ' οἱ μὲν οὖν ἄλλῃ ᾤκησαν· Ἀτρεὺς δὲ καὶ Θυέστης ἐλθόντες ἐν τῇ Τριφυλίᾳ, ᾤκησαν ἐν Μηκεστῷ· καὶ Ἀτρεὺς μὲν Κλέολαν τὴν Δίαντος ἀγαγόμενος, ἔσχε Πλεισθένην, τὸ σῶμα ἀσθενῆ· ὃς Ἐριφύλην γήμας, ἔσχε Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον, καὶ Ἀναξίβιον· νέος δὲ τελευτῶν ὁ Πλεισθένης, καταλείπει τῷ πατρὶ τοὺς παῖδας. Θυέστης δὲ λαβὼν Λαοδάμειαν, ἔσχεν Ὀρχομένην, Ἀγάυην, Καλέα· τῶν δὲ Ἡρακλειδῶν κατασχόντων τὴν Πελοπόννησον, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τούτους μὲν ἀπωσθῆναι Λακεδαίμονος, τοὺς δὲ Πελοπίδας βασιλεῦσαι.

8. Τὰ σῦκα σῦκα λέγω, καὶ τὴν κάρδο-

κάρδοπον.] Ἐπὶ τῶν τἀληθῆ λεγόντων ἀνεπιφθόνως.

9. Τὰ πρῶτ᾽ ἀρίστους παῖδας Αἴγιν᾽ ἐκτρέφει.] Ἐν ἀκμῇ γὰρ μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται, ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

10. Τὰ πέρυσι ἀεὶ βελτίω.] Ἐπὶ τῶν κατόπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων· ταπεινούμενοι γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Μακεδονικὰ, ἐπεφώνουν τὸ τοιοῦτον.

11. Τὰ τῶν φόρων κρείττω.] Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Εὐθυνογένους δευτέρῳ· παροιμία λεγομένη· πλείω δὲ φερόμενοι ὧν ἠδίκησαν.

12. Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.] Αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους αἰκισμοὺς παθεῖν, ἕνεκα προδόσιος· παρῆλθε δὲ, ἀπὸ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σάμῃ· ἥ ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ᾽ ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.

13. Ταρτησία μύραινα.] Ἐπ᾽ ὑπερμεγέθους· ὡς ἐκεῖ γενομένων μεγίστων.

14. Τὰ Ταντάλου τάλαντα.] Πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διεβεβόητο· Πλούτου καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται, Ταντάλου τάλαντα ταντιλίζεται.

15. Τὰς δεσποίνας αἱ κύνες μιμούμεναι.] Λέγεται ὁπόταν καὶ οἱ ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῷ συμφωνοῦσι.

16. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῶν τελευταῖα ποιούντων.

17. Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας.] Τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν ᾅδου, διὰ τὴν Ἑκά-

narium.] De ijs, qui liberaliter vera loquuntur.

9. *Agina primùm liberos alit optimos.*] Vbi enim ad robustam ætatem peruenerunt, in peius sese Æginetæ transmutant. Ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

10. *Res præcedentis anni semper meliores.*] De ijs, qui sequenti tempore in deteriora incidunt: Athenienses enim bello Macedonico malis afflicti, tale quid dicebant.

11. *Tributis potiora.*] Hyperides oratione secunda contra Euthunogenem: plura vt habet parœmia ex ijs, quæ iniustè deliquerunt referentes.

12. *Samiorum mala vereris.*] Dicitur parœmia de ijs, qui ne immedicabiles cruciatus propter proditionem perpetiantur timent. Manauit porrò parœmia à cruciatibus quos Samij ab Atheniensibus subacti pertulerunt. Captos enim illos Athenienses partim quidem occiderunt, partim verò notis punxerunt, quæ Samæ appellantur: species videlicet Samiæ calamitatis. Ob quod etiam Samij captos Athenienses similiter stigmatis notarunt.

13. *Tartesia muræna.*] De insigniter magna, quod ibi magnæ murænæ gignantur.

14. *Tantali talenta.*] Tantalus Phryx ob diuitias celebris fuit, Plutus siue Opulentiæ & Iouis filius dictus. Vsus est etiam hac parœmia Anacreon in tertio. ducta autem ab hoc nomine dictio τάλαντα: vt etiam à Comico vsurpatur, Tantali talenta tantalizat, hoc est ferit.

15. *Dominas suas canes imitantur.*] Dicitur quando illi qui alijs subsunt, in malum illis consentiunt.

16. *Hæc tibi Pythia & Delia.*] De ijs, qui aliqua postremum faciunt.

17. *Inferorum trigesimos mensis dies.*] In honore est dies trigesimus cuiusq; mēsis apud

apud inferos propter Hecatem: nam Minerua & Diana & Hecate idem esse videntur.

18. *Quæ vltra Gades, non sunt penetrabilia.*] De longè sitis & impossibilibus. Gades autem sunt extra nostrum oceanũ, quem Andron Halicarnassensis in vxores duxisse ait Pompholygen & Parthenopen, & ex Parthenope suscepisse Europam, ex Pompholyge autem Asiam & Libyam, vnde etiam nomen regiones illæ terrarum, nomen acceperunt.

19. *Ista Cumanis, mihi autem sit asinus.*] De ijs, qui minimè formidanda formidant. Aiunt enim Cumanos asinum tanquam feram bestiam horrere, proinde agasonem quum asinus fugiens lasciuiret, illum verberasse, & præcedens dictum vsurpasse.

20. *Tria quæ ad mortem spectant.*] Hinc orta parœmia, quod quidam Apollinem Delphicum consulens, obsignata oracula accepit, prædictumque illi fuit, si illa dissolueret, pœnam illi trium esse luendam: aut enim oculis necessario, aut manu, aut lingua priuandum. Alij autem ab ijs, qui ad mortem condemnati erant, tractam aiunt, quibus tria hæc adferebantur, gladius, laqueus, cicuta.

21. *Opes amicos comparant mortalibus.*]

22. *Iuramenta celeriter incedentia.*] Aristarchus per antiphrasin capit, pro lentis siue tardis. Melius autem pro ijs, quæ in amore fiunt accipienda. extra pœnam enim sunt qui ita periurarunt. Vnde & parœmia, *Venereum iuramentum, pœnæ subiectum non est.*

23. *Tauropola Diana velocior.*] Instar tauri enim illa omnia circuit. Sic Apollodorus. Istrus autem, quod taurum à Neptuno Hippolyto immissum occiderit. Est etiam Minerua Tauropola in Andro. Quum enim Anius taurum Atridis dedisset, iussit vt vbi ex naue exsilijsset, ædem Mineruæ conderent. atque ita prosperè nauigarent: ille autem in Andro exsilijt.

την· καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἑκάτη ἓν εἶναι δοκοῦσι.

18. Τὰ πέρα Γαδείρων οὐ περατά.] Ἐπὶ τῶν πόῤῥωτάτω καὶ ἀδυνάτων· τὰ δὲ Γάδειρά ἐστιν ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης περὶ τὸν ὠκεανόν· ὃν Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεύς φησι γήμαντα Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐκ μὲν Παρθενόπης σχεῖν Εὐρώπην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ὅθεν ὠνομάσθη τὰς ἠπείρους.

19. Ταῦτα Κυμαίοις, ἐμοὶ δὲ ὄνος εἴη.] Ἐπὶ τῶν μετὰ δέους τἀνάξια δεδιότων· φασὶ γὰρ τοὺς Κυμαίους ὡς θηρίον δεδιέναι τὸν ὄνον· ὀνηλάτην οὖν φυγόντα ὄνον καὶ σκιρτῶντα παίειν καὶ λέγειν τὸ προκείμενον.

20. Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον.] Ὅτι ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς. καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης· ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν κατακρινομένων τῷ θανάτῳ προσεφέρετο τὰ τρία ταῦτα· ξίφος, βρόχος, κώνειον.

21. Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.]

22. Ταχυβάμονας ὅρκους.] Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γενομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες· ὅθεν ἡ παροιμία, Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

23. Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος ταχύτερος.] Ὡς γὰρ ταῦρος περίεισι πάντα· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δὲ, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἔκτεινε· καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ταυροπόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλληται, ναὸν ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾷ· οὕτως εὐπλοήσειν. ὁ δ' ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλλατο.

24. Τελευ-

24. Τελενίκου πενέστερος.] Ὅθεν καὶ τὸ κενῶσαι, τελενικῆσαι λέγουσιν οἱ Σερίφιοι, ἀπὸ τούτου, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· λέγεται καὶ Τελενίκιος ἠχὼ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν μὴ ἐχόντων ἔνδον τι.

25. Τελμισσεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ.] Ἀντὶ τοῦ δοῦλοι παροικοῦσι δούλοις, καὶ πένησι πένητες· ἀπέχοντες στάδιον Ἁλικαρνάσσου, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλών. διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν κτίσεσιν.

26. Τενέδιος ἄνθρωπος, ἢ Τενέδιος πέλεκυς.] Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις, καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον, εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους καταπόντωσεν· ἡ δὲ λάρναξ, ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκοφόρον ἠνέχθη, ὕστερον δὲ Τένεδον, ἀπ' ἐκείνου· ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον, πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

27. Τέλος ὅρα τοῦ βίου.] Τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων εἶπε τῷ Κροίσῳ.

28. Τενέδιος συνήγορος.] Ἀντὶ τοῦ ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέν τοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεος

24. *Telenico pauperior.*] Vnde pro euacuare τελενικῆσαι Seriphij vsurpant, ab eodem, tanquam à prorsus paupere. Dicitur & Telenicia echo per translationem, à vasis quæ nihil intus habent.

25. *Telmissenses habitant in Caria.*] Quasi dicas, serui cum seruis habitant, & pauperes cum pauperibus. Distant autem Telmissenses stadio vno ab Halicarnasso, vt ait Polemon. Telmissus verò vrbs in Lycia, à Telmisso Apollinis filio, & vna Antenoris filiarum, cum qua rem habuit in catulum mutatus. quam ob caussam illam etiam prodigiorum interpretem fecit, vt tradit Dionysius in originibus.

26. *Tenedius homo, aut Tenedia securis.*] Ferunt Cycnum Neptuni filium Hemiteæ & Teni patrem, illis alteram vxorem superinduxisse, quumque Tenes à Nouerca accusatus esset quod pudicitiam eius attentasset, Cycnum re credita iuuenem vnà cum Hemithea idem cum ipso periculum adire volente, arcæ inclusos in mare præcipitasse: arcam autem ad insulam, ante Leucophorum, postea Tenedum de eius nomine vocatam, fuisse appulsam, cuius ille regno positus, lege sanxit, vt falsò accusantibus à tergo adstaret carnifex sublata securi: vt simul atque conuicti essent, occiderentur. à quo metuendo spectaculo dictum esse, Tenedius homo. Parœmia autem de ijs, qui terribili sunt aspectu, vsurpata.

27. *Finem vitæ considera.*] Apophthegmate hoc Solon ad Crœsum vsus est.

28. *Tenedius aduocatus.*] Hoc est asper. Duas enim secures in sacris donarijs venerantur Tenedij. Vnde & parœmia, Tenedia securis. Aristoteles autem ait, Tenedium regem, cum securi ius

ri ius dicentem, qui iniustitiam commiserant, protinus sustulisse. Aut quod sit locus Asserina nomine in Tenedo, vbi fluuiolus in quo cancri sint, qui testas superiores habeant ad formam nauis distentas & securi similes: aut quod rex quidam lata lege adulteros capite puniret, idque in suo filio obseruasset. Vnde & in numismate ex vna parte securis, ex altera verò duæ facies ex vno collo prodeuntes. Alij ideo, quod postquam talia à nouerca passus fuisset, cum securi capitalia iudicia exerceret.

29. *Terebintho insipientior.*] De fatuis ac stupidis. Est autem terebinthus, quercus.

30. *Termeria mala.*] Hoc est, magna, τερμία enim vltima vitæ dies: nempe qua vitæ finem quis sit inuenturus.

31. *In nugis*, seu vt alij, *In argutijs viuis.*] Est enim funiculus quidam in nauibus exiguus, qui vocatur τέρθρον. Sunt qui dicant, superiora foramina quæ sunt in instrumento mali, vnde veli antenna dependet, sic vocari. Alij quod mos esset, postquam adolescentes regionem lustrassent, militare quidem si bellum incideret, non tamen vnà cum alijs, sed seorsim ea in parte, vbi periculum pugnæ abesset. Vnde etiam illud genus militiæ per partes vocitatum est. Significat autem & superuacuam actionem.

32. *Cicadam ala corripuisti.*] In eos, qui ora loquacium nequicquam obturant.

33. *Cicada Acanthia.*] De mutis atque indoctis: neque enim illic canunt cicadæ.

34. *Quarta luna natus es.*] De ijs, qui frustra laborant. Ferunt enim Herculem quarta luna natum, Eurystheo laboriose inseruijsse. Philochorus autem ait etiam de Mercurio dici posse. Herculi autem diem hunc assignatum, quod in eo ad Deos transierit.

δικάζων, τοὺς ἀδικοῦντας εὐθέως ἀνῄρει· ἢ ὅτι Ἀσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ· ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκῖνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἔχοντες ἐπὶ πλοῖον, καὶ πελέκει ἐμφερῆ· ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ᾽ οὗ μὲν πέλεκυς ἐφ᾽ οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ᾽ ὅτι γενναῖα ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

29. Τερεβίνθου ἀνοητότερος.] Ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀναισθήτων· ἔστι δὲ τερέβινθος ἡ δρῦς.

30. Τερμέρια κακά.] Τὰ μεγάλα· τερμία γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐφ᾽ ἧς μέλλει τὸ τέρμα τοῦ βίου εὑρήσειν.

31. Τερθρεία συζῇς.] Ἀντὶ τοῦ, φλυαρία· οἱ δέ φασι λεπτολογία· ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθριον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου, ἀφ᾽ οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ᾽ ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι, τὴν ἐν τοῖς μέρεσι· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀπάτην καὶ περιεργίαν.

32. Τέττιγα τοῦ πτεροῦ ξυνείληφας.] Ἐπὶ τῶν τὰ στόματα τῶν ἀθυρογλώσσων πυλούντων.

33. Τέττιξ ἀκάνθιος.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες.

34. Τετράδι γέγονας.] Ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν, ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

35. Τεττά-

35. Τεττάρων ὀβολῶν ἄξιος.] Ὁμοία τῇ· Τεταρτημορίου ἄξιος· ἤτοι διχάλκου· ἐπὶ τῶν οὐ πολλῆς τιμῆς ἀξίων.

36. Τέττιγας ἐσθίεις.] Ἐπὶ τῶν διὰ λιχνείαν καὶ τὰ οὐδενὸς ἄξια ἐσθιόντων· ἐγὼ δὲ εἶδον καὶ τέττιγας εἴροντάς τινας καὶ πιπράσκοντας ἐπὶ δεῖπνον· τὸ γάρ τοι ζῶον τὸ παμβόρον τοῦτο· οὐδὲ ὑμῶν φείδεται. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταρίχους ἐργάζεσθαι τολμῶσι· καὶ ἐσθίειν ὑμῶν τῶν τεττίγων ἀφειδῶς ἔχουσιν· καὶ λελήθασιν ἑαυτοὺς ταῖς μούσαις τοῦ Διὸς θυγατράσι ταῦτα ἀπὸ θυμοῦ δρῶντες.

37. Τέττιγες τρόπον.] Ἐπὶ τῶν ποιούντων ἃ μὴ ὠφελοῦσιν αὐτοὺς, ἐώντων δὲ τὰ ὠφελοῦντα.

38. Τεττιγοφόρος εἶ.] Οἱ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἐφόρουν χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι, ἢ μουσικούς.

39. Τεττίγων ἀνάμεστοι.] Μωροὺς τοὺς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ, κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν, χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι. τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς οἱ τέττιγες. ψυχροί τινες τὴν φύσιν οἱ τέττιγες· διὸ μετὰ θερινὰς τροπὰς, ἀπάρχονται τῆς ᾠδῆς· καὶ ἡλίου ἀπερχομένου τὸν ἑαυτῶν μεθιᾶσι κέλαδον· ὥστε μεσημβρίας εἰσὶν ᾠδικώτεροι· τέττιξ γοῦν θῆλυς, κατὰ πολὺ ψυχροτέρα τοῦ ἄρρενος, καὶ φύσις αὐτῇ τὴν σιωπὴν ἐγκελεύεται, ἐπίτασιν ἐντιθεῖσα ψυχρότητος· διὸ κωτίλος τέττιξ, οὐκ ἔστι θῆλυς· ἀλλ' οἷά τις Θεανὼ σιωπῶσα τὰ ἄρρητα. Πλουτάρχου.

40. Τευτάζειν βούλει τὸν ἄνθρωπον.] Ἀντὶ τοῦ σκευωρεῖσθαι. ὁ δὲ Πλάτων, ἀντὶ τοῦ πραγματεύεσθαι· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν· Δίδυμος δὲ, ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Λυκόφρων, ἀντὶ τοῦ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν ἐκλαμβάνει· σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν καὶ ἡσυχάζειν.

35. *Quatuor obolis dignus.*] Similis illi: *Quarta oboli parte dignus.* Nempe bino ære. In homines non magni precij.

36. *Cicadis vesceris.*] De ijs, qui propter gulam, etiam quæ nullius rei sunt esitant. Vidi enim qui cicadas connexas in prandium venderent: adeo homo animalium omnium voracissimum, neque vobis parcit bonæ cicadæ, sed vos sale condire audet, & gulosissimè deuorare. Fugitque ipsos, quod cum talia faciunt, Musarum Iouis filiarum in se iram prouocant.

37. *Cicadæ more.*] Athenienses cicadas aureas gestabant: symbolum nempe indigenas illos esse, aut musicæ deditos.

38. *Cicadas fers.*] Aureas apud Athenienses gestare solebant cicadas, in signum quod terrâ progeniti sint, vel etiam quod in musica scientia aliquid pollerent.

39. *Cicadis referti.*] Aristophanes cicadas pro fatuis accepit, quod veteres in capillorum cincinnis aurea cicada vtebantur, ad significandum indigenas se esse, vt sunt cicadæ. Cicadæ natura frigidæ sunt: quo fit, vt post solstitium æstiuum canere incipiant, & sole occidente cantionem suam intermittant, sub meridiem autem vocaliores sunt. Fœmina autem cicada masculâ longè frigidior, vnde natura ipsi silentium imperat, propter nimiam illi frigiditatem inditam. Plutarchus: Cicada fœmina loquax non est, sed tanquam Theano quæpiam quæ dicenda non sunt tacens.

40. *Decipere vis hominem.*] Pro eo quod est, insidiose in eum aliquid moliri. Plato autē posuit pro satagere. Alij pro militare, siue diu circa rem aliquam versari. Didymus verò, pro rem quampiam curare. Lycophron, pro celeriter aliquid facere capit. Significat etiam, rei cuipiam studere. Denique & quietem agere.

41. *Cineres euitans, in carbones incidi.*] De ijs vsurpatur, qui de meliori & lautiori ad tenuiorem & viliorem statum deducuntur.

42. *Telmesia vulpes & canis.*] De Telmesia vulpe Thebanarum rerum scriptores abundè memoriæ prodiderunt, sicut Chrestodemus; immissam videlicet illam bestiam à Dijs in Cadmeos, propterea quod Cadmi liberos regno exclusissent. Ferunt autem Cephalum Deinis filium Atheniensem, qui vxorem suam Procrin casu interemerat, canem possedisse, quem nulla ferarum effugere posset. Post cædem autem vxoris lustratum à Cadmæis, vulpem cum cane suo persecutum, quam cum propè Teumissum iam assequeretur, in lapidem & canem & vulpem fuisse conuersos.

N. Hist. a…
Met. 7, 672.

43. *Quarta & noua luna.*] De ijs, qui natura sunt desides.

44. *Semiramidis mœnia, & mœnia Iericunthia.*] De munitis & captu difficilibus, siue admirabilibus.

45. *Iracundiæ flos animi insania.*] Apophthegma Apollonij Macedonis.

46. *Acesæi lunam.*] De ijs, qui cunctantur & lentè quidpiam faciunt. Fuit autem Acesæus gubernator Nelei.

47. *Præsentem mulge, sequeris cur aufugientem?*]

48. *Manum admouet.*] De ijs, qui rerum optimarum participes sunt. Mos enim quibusdam fuit, quum alij sacrificarent, ipsi hostiam contingerent ac participarent. Hinc Æschines ait, nouisse tanquam illos qui vna sacrificia tangerent.

49. *Eiusdem figulinæ.*] De re simili, & proximè ad aliam accedente.

50. *Interdicto vnde vi conueniris.*] Qui iudicio obtinuissent vt aut locum aliquem caperent aut agrum, aut ali-

41. Τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν ἔπεσεν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἡττόνων χείρονι περιπεσόντων κακοῖς.

42. Τελμησία ἀλώπηξ καὶ κύων.] Περὶ τῆς Τελμησίας ἀλώπεκος· οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Χρηστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις· διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηΐνος, Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων, ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν· καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸ Τευμισσὸν, λίθους γενέσθαι, τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα.

43. Τετρὰς καὶ νουμηνία.] Ἐπὶ τῶν φύσει ἀργῶν.

44. Τείχη Σεμιράμιδος, καὶ τείχη Ἱεριχούντια.] Ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶν καὶ δυσαλώτων ἢ θαυμαστῶν.

45. Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.] Ἀπολλωνίου Μακεδόνος τὸ ἀπόφθεγμα.

46. Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην.] Ἐπὶ τῶν διαμελλόντων, καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νηλέως κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

47. Τὴν παροῦσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;]

48. Τὴν χεῖρ᾽ ἐπιβάλλει.] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν· ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας καὶ κοινωνεῖν· καὶ Αἰσχίνης δὲ ἔφη, Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους τῶν ἱερῶν.

49. Τῆς αὐτῆς κεραμείας.] Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου.

50. Τὴν ἐξούλης δίκην φεύγεις.] Οἱ δίκῃ νικήσαντες, ὥστε ἀπολαβεῖν τι χωρίον, ἢ ἀγρὸν, ἤ τι τοιοῦτον, καὶ μὴ ἐώμενοι,

αἰτεῖ-

ἀνέτρεχον εἰς δικαστήριον αὖθις, καὶ εἰσῆγον δίκην· ἥτις ἐκαλεῖτο ἐξούλης. ἐξέλλειν γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ ἀπολαύνειν καὶ κωλύειν ἔλεγον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξεῖναι τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κεκτημένων·

51. Τὴν θύραν ἔχει πετριμμένην ὥσπερ αἱ ποίμναι.] Ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

52. Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν, τῇ Σκύλλῃ περιέπεσον.] Ὁμοία τῇ· Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. λέγουσι περὶ Σκύλλης, ὡς ἦν ἐν Τυῤῥηνίᾳ, θηρίον τι, γυνὴ μὲν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, κυνῶν δὲ ἐντεῦθεν αὐτῇ προσπεφύκασι κεφαλαί· τὸ δ' ἄλλο σῶμα ὄφεως· τοιαύτην δὲ φύσιν ἐννοεῖν, πολὺ εὔηθες· ἡ δὲ ἀλήθεια, αὕτη· Τυῤῥηνίων νῆσοι ἦσαν, αἳ ἐλῄζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον· ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα τότε, ὄνομα Σκύλλα· αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα, πολλάκις εἰργάζετο βρῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολύς· ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς, σφοδρῷ καὶ λαύρῳ πνεύματι χρησάμενος, διέφυγε· διηγήσατο δὲ ἐν Κερκύρᾳ τῷ Ἀλκινόῳ, πῶς ἐδιώχθη, καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ πλοίου· ἀφ' ὧν προσανεπλάσθη ὁ μῦθος.

53. Τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

54. Τὴν ἀμίδα σανδάλῳ ἐπιφράττεις.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγάλα ἐπιχειρούντων.

55. Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν.] Ἐπὶ τῶν ὠμῶς καὶ περιφανῶς ἀποκρινομένων. τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Ἀνάχαρσις, Σκύθης ὤν.

56. Τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι.] Ὁ μὲν Ἀλκμαῖος τοῦτ' ἔφη, τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι, μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ τέ-

quid eiusmodi, neque id facere permittebantur, ad iudicium recurrebant & causam suam proponebant, quæ vocabatur ἐξούλης; expulsionis siue vnde vi. Veteres enim expellere, siue prohibere, ἐξέλλειν vocarunt. Alij verò dicunt dictum esse, quod liceret ita prohibentibus rerum possessionem apprehendere.

51. *Ostium attritum habet vt ouilia.*] In hominem inhumanum & accessu difficilem.

52. *Effugiens Charybdim, incidi in Scyllam.*] Similis huic: *Effugi malum, repperi melius.* De Scylla aiunt, in Tyrrhenia fuisse belluam, vmbilico quidem tenus fœminam, deinceps canum ipsi capita fuisse agnata; reliquum verò corpus habuisse serpentis. Talem autem naturam cogitare absurdum est; veritas autem talis. Fuerunt insulæ quædam Tyrrhenorum, quæ deprædabantur confinia Siciliæ, & sinum Ionium, quæ habebant triremem velocem, cui nomen Scylla: ea cum reliquas naues interciperet, victum frequenter ex ijs sibi comparabat, vnde multa de ipsa fama. Quam tamen nauem, Vlysses, vento vehementi & copioso vsus, effugit, & Corcyræ Alcinoo, quomodo insecuta illum fuisset, & quomodo ipsam euitasset, ipsam denique nauigij formam enarrauit. Ex quibus conficta est fabula.

53. *Vmbram suam metuit.*] De valdè timidis.

54. *Matulam sandalio obstruis.*] De ijs, qui rebus paruis res magnas aggrediuntur.

55. *Scytharum responsum.*] De ijs, qui crudeliter & clarè respondent: talis enim fuit Anacharsis Scytha.

56. *Principium non poteris cum fine connectere.*] Alcmæon hoc verbi vsurpauit, quod homines prius pereant quam principium vitæ cum fine coniungere possint. Circulus enim est.

Ego autem de ijs dici puto, qui opera imperfecta & fine carentia faciunt.

57. *Toto die cribrat, qui fermentare non vult.*]

58. *Leoninam pellem indue.*] Perinde est ac si dicas, esto strenuus.

59. *Salsuginem misces, antequam pisces ceperis.*] De ijs, qui longè ante quam oportet rei quippiam parant.

60. *A matre tanquam hædus appellatur.*] Hædi enim in caprilibus à matribus cognoscuntur. nam à patribus nequaquam possunt.

61. *Turbinem tibi parem impelle.*] Pro eo quod est, cum mulieribus æqualibus consuesce. Quidam à duabus mulieribus adactus, quarum altera diues erat & ipso potentior, altera verò genere nobilis, dubitans vtrius maritus vocari vellet, ex Pittaco quæsiuit, vtra nam vxore vteretur, illo autem respondente, ad pueros propinquorum nostrorum ito, qui turbines impellunt, ab illisque disces, qualis tibi vxor ducenda sit, ille abiens pueros inter se dicentes audivit, parem tibi impelle, quo sermone percepto, opulentiorem dimisit, pauperioris autem quæque genere præstabat coniugio vsus est. Dicitur autem in eos, qui maiora eligunt quàm facultates suæ permittunt.

62. *Orphei citharam in sermone redoles.*] Orpheus musicus fuit, Thrax genere, qui ita suauiter cecinisse fertur, vt quercus cantum eius sequerentur, & animalia rationis expertia, atque adeo lapides ac flumina. Hoc autem falsum est, & fabula. Videtur autem mihi tale quid subesse. Bacchæ furentes oues discerpebant in Pieria, aliaque multa violentè

λει προσάψαι. κύκλος γὰρ αὖ ἦν· ἐγὼ δ' ἐπὶ τῶν ἡμιτελῆ ἢ ἀτελῆ ἔργα ποιούντων.

57. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθει, ὃς οὐ βούλεται ζυμῶσαι.]

58. Τὴν λεοντὴν ἐνδύου.] Ἴσον τὸ, γενναιάζου.

59. Τὴν ἅλμην κυκᾷς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν.] Ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παρασκευαζομένων.

60. Τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται.] οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

61. Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε.] Ἀντὶ τοῦ ἴσαις ὁμίλει. τὶς γὰρ Πιττακὸν ἤρετο βιαζόμενος ὑπὸ δυὸ γυναικῶν, τῆς μιᾶς οὔσης πλουσίας καὶ ὑπὲρ αὐτὸν, τῆς δὲ γένους ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθείη ἀνὴρ, ἤρετο ποίᾳ γυναικὶ χρήσαιτο, τοῦδε εἰπόντος, μετὰ πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῶν τοὺς βέμβικας παίζοντας (ὅ ἐστιν οἱ στρόμβοι) καὶ παρ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί· ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκροάζατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς ἀλλήλους, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικὶ, τῇ καὶ τοῦ γένους ἀξίᾳ. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μείζονα ἢ κατὰ αὐτῶν δύναμιν αἱρουμένων.

62. Τῆς Ὀρφέως ἀπόζεις κιθάρας ἐν τῷ λέγειν.] Ὁ Ὀρφεὺς γέγονε μουσικὸς, Θρᾶξ τὸ γένος, ὃς λέγεται, ὅτι οὕτως προσηνῶς ᾖδεν, ὥστε ἐπακολουθεῖν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ τὰς δρῦς, καὶ τῶν ζώων τὰ ἄλογα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τοὺς ποταμούς· τοῦτο δὲ ψευδὲς καὶ μῦθος· δοκεῖ δέ μοι ταῦτα εἶναι. Βάκχαι μανεῖσαι, πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Πιερίᾳ· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα βιαίως ἐργά-

ἐργάζοντο. τρεπόμεναι δὲ εἰς τὸ ὄρος, διέτριβον ἐκεῖ τὰς ἡμέρας· ὡς δὲ ἐμέναν οἱ πολῖται, δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ὀρφέα, ἐδέοντο μηχανᾶσθαι, ὃν τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους· ὁ δὲ συνταξάμενος τῷ Διονύσῳ ὄργια, κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων· αἱ δὲ, νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι, κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ κλῶνας δένδρων παντοδαπῶν· τοῖς δ᾽ ἀνθρώποις θαυμαστὰ τότε θεασαμένοις, ἐνεφαίνετο πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα, καὶ ἔφασαν, Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη.

63. Τιθωνοῦ γῆρας.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλλε.

64. Τιτᾶνας καλεῖν.] Ἐπὶ τῶν κεκραγότων τινὰς εἰς βοήθειαν.

65. Τί μ᾽ ὠφελήσουσ᾽ οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;] Ἐπὶ τῶν μανθανόντων τι, οὐκ αὐτοῖς χρειῶδες.

66. Τίς ἐν Κύδωνος;] Ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους, ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος.

67. Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν;] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν λόγον.

68. Τίς πατέρ᾽ αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;] Ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα ἀπορίᾳ ἰδίων προφερόντων.

69. Τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;]

70. Τιμὴ γεράνης.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν τιμωμένων. παρὰ τῷ τῶν Πυγμαίων ἔθνει, ἐκλιπόντος ποτὲ τοῦ γένους τῶν ἀρρένων βασιλέων, ἐκράτησέ τις βασιλὶς

perpetrabant, & in montes se recipientes, dies aliquot ibidem sunt commoratæ. quas cum ciues diutius expectarent, malè vxoribus & filiabus metuentes, accersitum Orphea rogauerunt, vt modum excogitaret, quo illas ex monte deduceret. Ille autem, orgijs Baccho constitutis, illas cithara pulsata bacchantes deducit, quæ tunc primum ferulas & ramos omnis generis arborum habentes, de monte descenderunt. Viris autem admiranda illa tunc videntibus, primum ligna deduci videbantur. Hinc Orphea citharæ cantu syluam ex monte deducere dixerunt. Atque inde fabula fuit conficta.

63. *Tithoni senectus.*] De supra modum longæuis ponitur. Memoriæ enim proditur, Tithonum senectutis exuendæ cupidine in cicadam fuisse conuersum.

64. *Titanes aduocare.*] De ijs, qui aliquos in auxilium vocant.

65. *Quid mihi rhythmi ad farinas profuerint?*] In eos, qui aliquid sibi minimè vtile discunt.

66. *Quis in Cydonis ædibus?*] De ijs, qui amicè hospites excipiunt. A Cydone Corinthio viro hospitali.

67. *Quid ad Mercurium?*] Hoc est, quid ad rem?

68. *Quis patrem laudet, nisi proles sortis iniquæ?*] Fortassis de ijs, qui maiorum strenuè facta propter inopiam propriorum venditant.

69. *Quid namque cæco cum speculo est commercij?*]

70. *Honos Geranes.*] In eos, qui præter meritum honorantur. Cum Pygmæorum genti rex masculus defecisset, regina quædam nomine

Gerana,

Gerana, apud eos rerum potita est, quam etiam diuinis honoribus, vltra quam hominem par erat, affecerunt. Vnde illa animo inflata, Iunonem, Venerem, Mineruam, ne tantillum quidem cum forma sua esse conferendas dictitabat. Eamque ob causam propter iram Iunonis in auem, adspectu turpem, protinus est transmutata. Atque etiam nunc grus cum Pygmæis bellum gerit, quod illam nimio hoc honore delato, ad insaniam perniciemque redegerint.

71. *Quis pilos pro lana totondit?*] Theocritus. in stolidos.

72. *Titanicè intuetur.*] Hoc est, horribiliter ac terrificè.

73. *Parit securitas ferociam, quando malo viro adfuerit.*] De ijs, qui rebus secundis efferuntur.

74. *Quis aberret à ianua?*] De rebus facilibus.

75. *Quis ibi?*] Rem diuinam facientes ita loquebantur, perinde ac si dicerent, Quis adest? præsentes autem benè ominantes respondebant, Multi ac boni. Hoc autem sacrificantes eo faciebant, vt si qui alicuius rei flagitiosæ sibi conscij essent, ex sacrificijs discederent.

76. *Quid opus Sapragora? dos.*] In eos, qui seipsis minimè digna quærunt.

77. *Titanidem accolis.*] De ijs, qui Deos amant. Titanidem porrò alij terram vniuersam, alij Atticam intelligunt; à Titenio quodam vno ex senioribus Titanibus, qui apud Marathonem habitabat, qui solus aduersus Deos non belligerauit, vt ait Philochorus in Tetrapoli, & Ister libro primo Rerum Atticarum.

78. *Appone iuxta aureum etiam figulinum poculum.*] Quod oporteat eum, qui feliciter agit, meminisse eorum quæ in paupertate ei acciderunt. Nam Agathocles, figuli filius, Siciliæ iam dominus

Γεράνη ὄνομα, ἥνπερ οὖν καὶ ἐκθειοῦντες οἱ Πυγμαῖοι, σεμνοτέραις ἢ κατ' ἄνθρωπον ἐτίμων τιμαῖς· ἐκ τούτων οὖν ἐκείνη τὴν διάνοιαν ἐξηνεμώθη, καὶ Ἥραν καὶ Ἀφροδίτην καὶ Ἀθηνᾶν, οὐδὲ ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος· οὐκοῦν κατὰ χόλον Ἥρας, εἰς ὄρνιν αἰσχίστην, τὸ εἶδος τὸ ἐξ ἀρχῆς ἤμειψε· καὶ ἔτι νῦν ἡ γέρανος πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις· ὅτι αὐτὴν ἐξέμηναν τῇ πείρᾳ τιμῆς καὶ ἀπώλεσαν.

71. Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο;] Θεόκριτος. ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

72. Τιτανῶδες βλέπει.] Καταπληκτικὸν, φοβερόν.

73. Τίκτει κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη.] Ἐπὶ τῶν ἐν εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.

74. Τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι;] Ἐπὶ τῶν ῥαδίων.

75. Τίς τῇδε;] Οἱ σπένδοντες ἔλεγον, Τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν; οἱ δὲ παρόντες, ἐπευφημούμενοι ἔλεγον, Πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα συνειδότες ἑαυτοῖς τι ἄτοπον, ἐγχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

76. Τίς ἀνάγκη Σαπραγόρα; προΐξ.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ πρέποντα αὐτοῖς ζητούντων.

77. Τιτανίδα παροικεῖς.] Ἐπὶ τῶν φιλοθέων· Οἱ μὲν τὴν πᾶσαν γῆν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν φασιν, ἀπὸ Τιτηνίου, τοῦ Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει, καὶ Ἴστρος ἐν πρώτῃ Ἀττικῶν.

78. Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον.] Ὅτι τὸν εὐτυχήσαντα δεῖ μεμνῆσθαι τοῦ ὅτε ἦν ἐν πενίᾳ· καὶ γὰρ Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς κεραμέως, γενόμενος δὲ κύριος Σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς,

θεὶς, εἰώθει κεραμεᾶ ποτήρια τιθέναι παρὰ τὰ χρυσᾶ. καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι τοιαῦτα ποιῶν πρότερον, νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρίαν.

79. Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετε;] Ἐπὶ τῶν μὴ δοκιμαζόντων τὰ πράγματα ἀκριβῶς, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνοι βούλονται.

80. Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ;] Οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, πολλῆς τιμῆς ἠξιοῦντο.

81. Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;] Ἐπὶ τῶν ἀσυνήθεις καταλαμβανόντων τόπους.

82. Τί μικρῶν πέρι, μεγάλα προοιμιάζῃ;] Ἐπὶ τῶν μακρολογούντων.

83. Τί μὴ διώκεις τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ πλανᾷ;] Ἐπὶ τῶν μὴ κατευθὺ βαδιζόντων.

84. Τίς χρεία πυθομένου κρομμύου;] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

85. Τί δ' ἄλλο φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ;]

86. Τίς οὐ γενήσῃ, τυγχάνων εἰς Ἀρβέλας;] Ἀρβέλαι πόλις Σικελική. Εὐεξαπάτητοι δὲ οἱ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εἶναι.

87. Τιτυοῦ σε περιμένει καὶ Ἰξίονος κολαστήρια.] Ὁ Τιτυὸς, ἠράσθη τῆς Λητοῦς, καὶ ἐρασθεὶς ἐκράτησεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κρηδέμνου· εἶτα Ἄρτεμις καὶ Ἀπόλλων παῖδες ὄντες τῆς Λητοῦς, κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον· καὶ νῦν φασιν τῷ ᾅδῃ ἔχειν τὰ βέλη ἐμπεπαρμένα, καὶ κολάζεται ἐκ τούτου. Ὁ δὲ Ἰξίων ἠράσθη τῆς Ἥρας, ἡ Ἥρα προσαγγέλλει τῷ Διΐ· ὁ δὲ Ζεὺς βουληθεὶς γνῶναι, εἰ ὄντως ἐρᾷ αὐτῆς, ἐξομοιοῖ Νεφέλην τῇ Ἥρᾳ, καὶ ἔστησεν. Ὁ δὲ Ἰξίων νομίσας αὐτὴν εἶναι τὴν Ἥραν, συμμίγνυται αὐτῇ τῇ Νεφέλῃ·

factus, & rex renunciatus, solebat figulina pocula iuxta aurea collocare, juuenibusque illa ostendens dicere: Quod qui prius figulina fecisset, nunc aurea faceret, idque se industria sua & fortitudine consequutum.

79. *Quid ex Achiuis iudicatis manibus?*] In eos, qui non accuratè res examinant, sed pro libitu tantum.

80. *Quare te non suspendisti, vt Thebis heros fias?*] Thebis enim qui sibiipsis mortem intulerant, multo honore afficiebantur.

81. *Quid cani commune cum balneo?*] In eos, qui loca insueta occupant.

82. *Quid in re parua longa exordia facis?*] In loquaces.

83. *Sectare quid ni rectum, oberras sed via?*] In eos, qui non rectè procedunt.

84. *Quæ vtilitas putridi cepis?*] De rebus inutilibus.

85. *Quid præter isthæc vox & vmbra vix senex?*]

86. *Quis non futurus es, modò Arbelis agas?*] Arbelæ vrbs Siciliæ. Faciles autem ad decipiendum incolæ eiusdem esse putabantur.

87. *Titij te & Ixionis supplicia manent.*] Tityus Latonam adamauit, & eiusdem amore potitus est, cum ex mœnibus illam rapuisset: postea Diana & Apollo, Latonæ filij, illum sagittis impetitum occiderunt. Quem etiam nunc apud inferos sagittas illas transfixas habere aiunt, atque inde cruciari. Ixion autem Iunonis amore captus fuit, quod Iuno dū Ioui indicat, ille scire volens num reuera illam adamaret, nubem Iunoni adsimilat, illique anteponit. Iunonem igitur esse ratus, cum nube congreditur;

 Iupiter

Iupiter verò iratus ita illum punit: in rota enim extendens illum perpetuo circũferendum affixit, sicque illâ continuo circumdatus & circumactus, supplicium luit.

88. *Xenocratis caseolus.*] De ijs, quæ multum durant nec citò consumuntur. Xenocrates enim si quando vini seriam resignaret, in aquorem illud prius vertebatur, quàm ab ipso consumeretur. Obsonia quoque sua rancida facta sæpius ejiciebat. vnde etiam orta parœmia.

89. *Meliaca nauis.*] De ijs nauigijs quæ valdè perfluunt. Refert Aristoteles, Hippotem in Coloniam missum, ijs qui secum nauigare nolebant, imprecatum fuisse ne vnquam ipsis nauigia bene obturata contingerent, & vt semper in mulierum essent potestate.

90. *Egregium fabulatorem.*] Rebus parem orationem habendam esse. Lacedæmonij Cephisophonta sese iactantem de re qualibet per totum diem posse differere, eiecerunt: apophthegma vsurpantes.

91. *Bouem volentem age.*] Hoc est, mulierem amantem redama.

92. *Patris filiolus est.*] De ijs, qui parentes rebus quibusque opportunis imitantur.

93. *Nemo futurum effugerit.*] Veram esse parœmiam tũ ex alijs tũ hinc clarũ est. Euechoro Babylonijs imperante, Chaldæi prædicunt, illum qui ex filia eius nasceretur, regnum auo ablaturum: quod quum ille horreret (vt aliquid iocosè dicam) Acrisius erga filiam suam redditus est, illamque in arctissima custodia adseruauit: filia interim (vincebat enim Babylonij regis astutiam fatalis necessitas) ex quodam viro obscuro, clá concepto

καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, κολάζει αὐτὸν οὕτως· τροχῷ διατείνας αὐτὸν, ἐποίησεν ἀεὶ φέρεσθαι τὸν τροχὸν, καὶ ἔστιν ἀεὶ οὕτως ἀνακυκλούμενος καὶ καταφερόμενος ταύτην τὴν τιμωρίαν.

88. Τὸ Ξενοκράτους τυρίον.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ διαμενόντων καὶ μὴ ταχέως ἀναλισκομένων· ὁ γὰρ Ξενοκράτης εἴποτε στάμνον οἴνου ἀνοίξειεν, ἔφθανεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἀναλωθῆναι· καὶ τὰ ὄψα πολλάκις ἕωλα ἐξέρριπτεν· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία.

89. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν εἰσρεόντων. Φησὶν Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν, καταράσασθαι, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

90. Τὸν ἀγαθὸν μυθητάν.] Δεῖν τοῖς πράγμασιν ἴσον τὸν λόγον ἔχειν. Λακεδαιμόνιοι Κηφισοφῶντα εἰπόντα περὶ τοῦ τυχόντος δύνασθαι ὅλην τὴν ἡμέραν λέγειν· ἐξέβαλον, φάμενοι τοῦτ' ἀπόφθεγμα.

91. Τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε.] Ἤγουν τὴν ἀγαπῶσαν φίλει.

92. Τοῦ πατρός ἐστι τὸ παιδίον.] Ἐπὶ τῶν πατρῳζόντων εἴς τινας ἐπιτηδειότητας.

93. Τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγοι.] Ὅτι ἀληθὲς, ἔκ τε ἄλλων, κἀντεῦθεν δῆλον· Βαβυλωνίων βασιλεύοντος Εὐηχόρου, Χαλδαῖοι λέγουσι, τὸν γινόμενον ἐκ τῆς ἐκείνου θυγατέρος, τὴν βασίλειαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· τοῦτο ἐκεῖνος πέφρικε, καὶ ἵνα τι ὑποπαίξας εἴπω, Ἀκρίσιος γίνεται εἰς τὴν παῖδα· ἐφρούρει γὰρ πικρότατα· λάθρα δὲ ἡ παῖς· ἦν γὰρ τοῦ Βαβυλωνίου σοφώτερον τὸ χρεών· τίκτει ὑποπλησθεῖσα ἔκ τινος

νος ἀνδρὸς ἀφανοῦς· τοῦτο οἱ φυλάσσοντες δέει τοῦ βασιλέως ἔρριψαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως· ἀετὸς δὲ ἐπὶ τοῦ παιδὸς καταφορὰν ὀξύτατα ἰδὼν, πρὶν ἢ τῇ γῇ προσαραχθῆναι τὸ βρέφος, ὑπελθὼν αὐτῷ κατὰ νῶτα ὑπέλαβε, καὶ κομίζει εἰς κῆπόν τινα· ὁ τοίνυν τοῦ κήπου μελεδωνὸς, καλὸν παιδίον θεασάμενος, ἐρᾷ αὐτοῦ καὶ τρέφει, καὶ καλεῖται Γίγαλμος, καὶ βασιλεύει Βαβυλωνίων.

94. Τοῖς σίτου ἀποροῦσιν οἱ ὄροβοι.] Δήλη.

95. Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψε μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας.] Ἐπὶ τῶν σκευωρούντων καὶ συρραπτόντων μηχανὰς κλεπτιστάτας. Ἱστιαῖος, Σάμιος μὲν ἦν τὸ γένος, φίλος δὲ γενόμενος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, εἰλήφθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Περσίδι· ἐκεῖ δὲ διαιτώμενος, ἐπεθύμει ἰδεῖν τὴν οἰκείαν πατρίδα· μὴ ἀπολυόμενος, γράφει τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ τῷ Ἀρισταγόρᾳ, μελετῆσαι ἀπόστασιν· καὶ πείθει καί τινας τῶν Ἰώνων ἀποστῆναι· πράττει δὲ οὕτως· λαβὼν πιστὸν οἰκέτην, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν ξυρήσας, ἐγχαράττει τῇ κεφαλῇ οἷον ἐβούλετο δηλῶσαι· εἶτα μέλανι ἐγκαυστῷ τὴν χάραξιν μελαίνει· καὶ ἀφῆκεν ἀνενεγκεῖν τὰς τρίχας· καὶ μετὰ τὸ κομάσαι αὐτὸν, ἀποπέμπει λέγων τῷ οἰκέτῃ, πάλιν ἐκεῖσε ἀποξυρηθῆναι, ἵνα ἀναγνῷ Ἀρισταγόρας τὰ γράμματα. ἀναγνοὺς τοίνυν ὁ Ἀρισταγόρας καὶ μαθὼν, ἐποίησε τὴν ἀπόστασιν σχεδὸν πάντων τῶν Ἰώνων· εἶτα μανθάνει ἐν Περσίδι ὁ βασιλεὺς, καὶ σύμβουλος γίνεται τῷ Ἱστιαίῳ ὡς Ἕλληνι, τί δεῖ ποιῆσαι· καὶ συμβουλεύεται παρ' αὐτοῦ Ἱστιαίου, αὐτὸν πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἱκανὸν ὄντα διαλῦσαι τὰ περὶ τῆς ἀποστάσεως.

fœtu parit. Quod natum fuit ob metum regis, custodes ex arce vrbis eiecerunt; aquila autem infantis deiectionem acutissimè cernens, priusquam terræ allideretur, subiens tergo suscipit & in hortum quendam portauit: ille autem qui horti curam habebat tam pulchro conspecto puerulo, illum amat alitque, Gigalmi nomine imposito, ac Babylonijs imperat.

94. *Frumento indigentibus erui.*] Clara parœmia.

65. *Hoc calceamentum consuit quidem Histiæus, induit autem Anaxagòras.*] In eos, qui occultissimas sutelas instruunt atque architectantur. Histiæus Samius genere fuit, amicus autem Darij regis Persarum effectus, ab eo in Perside relictus est, vbi agens patriæ ipsum videndæ desiderium subijt. Quum autem non dimitteretur, nepoti suo Aristagoræ scribit vt rationem defectionis iniret, persuadetque vt etiam Iones quidam deficerent: hoc modo rem agens fidum famulum capit, & capiti eius prius deraso incidit quæ indicare volebat, deinde caustico atramento, quæ inciderat denigrat, & capillos rursum prouenire sinit. quos cum ille recuperasset, eum ablegat, eidem præcipiens vt illic rursus tonderetur, quo Aristagoras litteras legeret: quibus ille lectis cognitisque, defectionem excitauit ferè omnium Ionum: quam rem vbi rex in Perside comperit, cum Histiæo tanquam Græco consilium init, quid facto opus sit; ille vt se in Asiam mittat persuadet, vt qui defectionem illam posset dissoluere.

Veniens igitur Histiæus in Asiam, & de re tota suspectus redditus, illa ab Artapherno Sardium præfecto audiuit. Calceum autem vocat totum rei apparatum.

96. *Viris beatis sunt trimestres liberi.*] De opulentis. Tales enim laborare nolunt; sed in lusibus & delectationibus versari.

97. *Domesticum thesaurum calumnians.*] De ijs, qui res ipsi suas traducunt.

98. *Carnem vili emptam canes edunt.*] In eos, qui ob vitandos maiores sumptus, res vænum expositas deteriores emunt.

99. *Perdicis crus.*] In eos, qui quum ad consilij inopiā redacti sint, tamen eius sibi copiam adesse fingunt.

100. *Tunc olores cantabunt, quando graculi tacebunt.*]

ἐλθὼν οὖν ὁ Ἱστιαῖος εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ὡς ὕποπτος γινόμενος ὅλου τοῦ πράγματος, παρὰ τοῦ Ἀρταφέρνου τοῦ ὑπάρχου Σάρδεων, ἤκουσε ταῦτα· ὑπόδημα δὲ λέγει τὴν ὅλην κατασκευὴν τοῦ πράγματος.

96. Τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμηνα ἐστὶ παιδία.] Ἐπὶ τῶν εὐπορούντων· οἱ γὰρ εὔποροι κοπιᾶν οὐ βούλονται, ἀλλ' ἐν παιδιαῖς καὶ τέρψεσι διάγειν.

97. Τὸν οἴκοι θησαυρὸν διαβάλλεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἴδια διαβαλλόντων.

98. Τὸ εὔωνον κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν.] Ἐπὶ τῶν διὰ φειδὼ πλείονος δαπάνης φαῦλα ὤνια ἐωνημένων.

99. Τὸ πέρδικος σκέλος.] Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου ὑποκρινομένων προσθήκην.]

100. Τότ' ᾄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν.]

CENTVRIA XIX. ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ΙΘʹ.

1. *Curuum lignum nunquam rectum.*] Vulgaris parœmia & clara. Vsurpatur de ijs, qui incurua ligna, siue alia quæpiā, conantur recta reddere; nihil tamen proficiunt.

2. *Tale quid Themistocles nunquam excogitauit.*] Quod Piræum ille mœnibus cinxit; aut quod sapientiæ laudem ferret. Dicitur in illos, qui ob res paruas benè gestas, vehementer se extollunt.

3. *Quod pulchrum est gratum esse.*] In eos, qui quod cōducit, solum sectantur.

4. *Ignem ventus, amorem autem consuetudo incendit.*] Socratij

5. *Parni scaphula.*] De ijs, qui parua quærunt. Parnus enim quidam cùm scapham suam amisisset, continenter populum poscebat.

1. Τὸ σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτ' ὀρθόν.] Αὕτη δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων εὐθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

2. Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὔποτ' ἐνόησε.] Διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν Θεμιστοκλῆς ἀπηνέγκατο· λέγεται ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐπαιρομένων, ἐπὶ μικροῖς κατορθώμασι.

3. Τὸ καλὸν φίλον εἶναι.] Ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἱρουμένων.

4. Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἐκκαίει.] Σωκράτους.

5. Τὸ Πάρνου σκαφίδιον.] Ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων· Πάρνος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας, συνεχῶς ᾔτει τὸν δῆμον.

6. Τοῦ Μορύχου Διονύσου.] Ἐπὶ τῶν εὐήθές τι διαπραττομένων.

7. Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἥλως.] Ἐπὶ τῶν τοῖς οἰκείοις ἐλεγχομένων λόγοις.

8. Τοῖς κακοῖς τρὶς τὰ κακά.] Ἡ παροιμία σαφής· γέγονε δὲ ἐντεῦθεν. Φασὶ τοὺς ἀτταγὰς ὄρνιθας μετακομισθέντας εἰς Αἴγυπτον ἐκ Λυδίας, καὶ ἀφεθέντας εἰς τὰς ὕλας, τὰ μὲν πρῶτα, ὄρτυγος φωνὴν ἀφιέναι· χρόνῳ δὲ ὕστερον τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥυέντος, λοιμὸς ἐγένετο, καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο· οὐ διέλιπον οὖν οἱ ὄρνιθες οὗτοι πολλῷ σαφέστερον καὶ ἀναρθρότερον παιδίου, μεῖζον φθέγμα ἀφιέντες καὶ λέγοντες, Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι καὶ συλληφθέντες, οὐ μόνον οὐ τιθάσσονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἀφιᾶσιν ἣν πρότερον ἠφίεσαν· ἡ δουλεία δὲ αὐτῶν καὶ ἡ κάθαρξις καταψηφίζεται σιωπήν· ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι καὶ ἐλεύθερον ἀπλώσωσι τὸ πτερὸν, πάλιν γίνονται ἔμφωνοι· ὁμοῦ καὶ τὸ φθέγμα καὶ τὴν παρρησίαν ἀπολαμβάνοντες.

9. Τοσοῦτον σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων.] Ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίας τυχόντων.

10. Τόλμα πρήξιος ἀρχή· τύχη δὲ τέλος κυρίης.] Δημοκρίτου ἡ γνώμη.

11. Τὸν οἴκοθεν βρεχόμενον, οὐδὲ Θεὸς οἰκτείρει.] Καὶ αὕτη δημώδης.

12. Τοὺς κενοὺς ἀσκοὺς, τὸ πνεῦμα διίστησι· τοὺς δὲ ἀνοήτους τὸ οἴημα.] ἐξ ἀποφθέγματος.

13. Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας.] Ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων καὶ βεβαίου ψήφου τάσσεται· δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνῄεσαν περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι· καὶ εἴποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν τὴν νικῶσαν ἐτίθεντο·

6. *Morychi Bacchi.*] De ijs, qui aliquid ineptè faciunt.

7. *Tuismet pennis captus es.*] De ijs, qui suis ipsi sermonibus conuincuntur.

9. *Malis ter mala.*] Clara parœmia est; hinc autem nata. Ferunt attagines aues ex Lydia in Ægyptios transportatas, & in syluas abire dimissas, primum quidem coturnicis vocem edidisse: postea autem ex fluuij altius fluentis eluuie pesti enata, ac multis mortalibus illius regionis eo malo absumtis, non destitisse illas aues longè clarius & articulatius quam vel puer posset, voce vehementius emissa dicere, *Ter malis ter mala.* Quin fama quoque est, easdem comprehensas non solum non cicurari, sed neque vocem edere quā anteà consueuissent; seruitute & arctiori custodia silentium ipsis inferente. Quod si dimittantur & liberas pennas extendere permittantur, rursum vocales fiunt, simul & voce & libertate recepta.

9. *Tantum ferè quantum ex Bacchanalibus.*] De ijs, qui pro meritis excepti fuere.

10. *Rebus principium est audacia, perficit has sors.*] Democriti sententia.

11. *Qui domi compluitur, eius nec Deus miseretur.*] Estque vulgaris hæc parœmia.

12. *Inanes vtres ventus distendit, insipientes autem opinio.*] Ex apophthegmate.

13. *Colophonem imposuisti.*] De magnis rebus, & efficaci suffragio ponitur. Duodecim ciuitates Ioniæ conueniebant, de re communi consilium capturæ, & si quando suffragia æqualia esse contingebat, Colophonij reliquum quod cætera vinceret apponebant.

Smyrnenses enim aduenas secum commorantes in sua potestate habebant: pro quibus etiam suffragium ferebant. Vnde parœmia de potentissimo ac firmo suffragio vsurpatur.

14. *Fumum fugiens, in ignem incidi.*] De ijs, qui quum leuiora mala fugiant, in maiora se induunt.

15. *Per tenebras quæ apud quercum.*] De simplicioribus.

16. *Extra belluam saltarunt.*] De ijs, qui imprudentia sua in bello victi sunt. Sybaritas Italiæ populos, nimiam deliciarum in victu sollicitudinem habuisse audio, & reliquarum quidem rerum seriarum ignaros fuisse, vitam autem vniuersam in otio ac sumptuoso luxu transegisse. Erant ergo equi illorum edocti, tempore conuiuij numerose ad tibiam saltare. Quod quum scirent Crotoniatæ, illis bellum intulerunt, tubam quidem & omnem vehementiorem atque adhortatorium ad arma sonum silere iubentes, tibiam autem ac tibicines adsumentes. Quumque iam propinqui ad sagittarum ictum essent, saltatoriam illam modulationem cecinerunt: qua audita Sybaritarum equi, ob domesticæ consuetudinis memoriam, tanquam in medijs conuiuijs constituti, vectores suos excutiebant, & lasciuientes tripudiabant, ac denique ordinem confundentes extra bellum saltabant.

17. *Canis delictum sus luit.*] Quum ob malum ab alijs commissum, alij pœnas dederunt.

18. *Vellus ouium tonderi volo: sed non crudeliter illas radi usque ad cutem.*] Tiberij Imperatoris Romani hæc parœmia. Vsurpatur in illos qui inclementer tributa exigunt.

19. *De lente fabulam.*] Supple, loqueris. Vsurpatur, quando quis alicuius

Σμυρναῖοι γὰρ ἐλθόντας συνοίκους ἐκέκτηντο· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἔθεντο· ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατίστης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

14. Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἔπεσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, καὶ εἰς μείζονα ἐμπιπτόντων.

15. Τὸ παρὰ δρυῒ σκότος.] Ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων.

16. Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.] Ἐπὶ τῶν ἡττηθέντων ἀλόγως ἐν τῷ πολέμῳ. Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκούω ποιήσασθαι φροντίδα ὑπερβάλλουσαν· καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔργων καὶ σπουδασμάτων, ἀμαθῶς ἔχειν· πάντα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον διάγειν ῥαστωνεύοντας ἐν ἀργίᾳ καὶ πολυτελείᾳ· ἐκδεδαγμένοι γοῦν ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι παρὰ τὸν τῆς εὐωχίας καιρὸν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλὸν τῷ ῥυθμῷ· τοῦτο συνειδότες οἱ Κροτωνιάται, ἐπολέμουν αὐτοῖς· σάλπιγγα μὲν οὖν καὶ ἦχον σύντονον καὶ παρακλητικὸν εἰς ὅπλα κατεσίγαζον· αὐλοὺς δὲ καὶ αὐλητὰς παραλαβόντες, ἐπεὶ ὁμοῦ ἦσαν, καὶ τόξευμα ἐξικνεῖτο ἤδη, καὶ ἐνέδοσαν ἐκεῖνο τὸ μέλος τὸ ὀρχηστικόν· ὅπερ οὖν ἀκούσαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι, κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην, ὡς ἐν μέσοις ὄντες τοῖς συμποσίοις, ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς ἀναβάντας, ἐσκίρτων δὲ καὶ ἐχόρευον· καὶ τῇ γε ἄλλῃ, τὴν τάξιν συνέχεαν, καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.

17. Τὸ κυνὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων μὲν ἁμαρτησάντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.

18. Τὸν πόκον περικείρεσθαι βούλομαι τῶν προβάτων· ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι δυσμενῶς ἄχρις ἐπιδερμίδος.] Τιβερίου βασιλέως Ῥωμαίων αὕτη ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βαρέως φορολογούντων.

19. Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον.] Λείπει τὸ λέγεις· λέγεται ὅταν τις μνησθῇ τινες εὐ-

πλοῦς

πλοῦς ὄντος, καὶ μεγεθύνῃ αὐτόν· ἄλλων πρότερον ὑπὲρ ἄλλων λεγόντων, ἀξίων ὄντων πολλοῦ·

Τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας.] Φιλήμονος.

Τὸ τῆς Ἀμαλθείας δοκεῖς εἶναι κέρας.
Οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς, κέρας βοός.
Ἀργύριόν ἐστι· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς, λέγε·
Πρὸς τοῦτ' εἰ βούλει· πάντα σοι γενήσεται·
Φίλοι, βοηθοὶ, μάρτυρες, συνοικίαι.
Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ,
Καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ καπνοῦ σκιά.

20. Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.] Κροῖσος γὰρ ἐκέκτητο υἱὸν ἄφωνον.

21. Τὸν τρέχοντα ἐρέθιζε.] Πρόδηλος· καὶ οὕτω δεῖ τοὺς φρονίμους.

22. Τὸ ἀρνίον σου λελάληκεν.] Ἐν Αἰγίνῃ, ὥς φασιν, ἀνθρωπείᾳ φωνῇ ἐχρήσατο, καὶ εἶπε τὰ μέλλοντα.

23. Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.] Ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκεν ἓξ βοΐδια, πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, ἐν τοῖς βασιλείοις μετὰ πάσης ἐπιμελείας προσέταξε τρέφεσθαι· χρήσῃ δὲ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τῶν θεραπείας πολλῆς ἀξιουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων ἢ πολυτέκνων.

24. Τὸ Δίωνος γρῦ.] Οὗτος ὁ Δίων, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος· ἐπὶ φιλοσοφίᾳ δὲ περιβόητος· ἔχων δὲ ἀδελφὸν παλαιστὴν, Τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ἄρρητα ῥήματα, ἐπακολουθοῦντος καὶ ὄχλου πολλοῦ, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο,

vilioris mentionem facit, & valdè extollit, quum tamen alij prius de alijs longè magis dignis loquuti fuissent.

Cornu videtur esse Amalthea tibi,
Quale esse vates asserunt, cornu bouis:
Nummos ego esse deputo. num fortè habes?
Effare, namque hinc omnia obtingent tibi,
Testes, amici, res, opes domesticæ.
Genus diurna cogitat mortalium,
Quamque vmbra fumi cui fidendum sit magis.

20. *Crœsi filio taciturnior.*] Mutum enim filium Crœsus habuit.

21. *Currentem incita.*] Clara. atque ita facere oportet prudentes.

22. *Agnus tuus locutus est.*] In Ægina, vt aiunt, agnus humana voce loquutus est, & futura prædixit.

23. *Regia bucula.*] Sub Ptolomæo bos sex vitulas enixa est. Ptolomæus autem id quod eo omine significaretur in melius interpretatus, in regia illas omni cura ali præcepit. Vsus erit parœmiæ aut de ijs qui multo cultu digni habentur, aut de felicibus seu fæcundis.

24. *Dionis gry.*] Fuit hic Dion Alexandrinus genere, philosophia celebris, habens fratrem palæstritem, Topsium nomine, conuicijs autem à quodam aduersariorum impetitus, ab eoque audiens verba quædam minime offerenda, multitudine interim numerosa illum sequente, ipse quidem nihil respondit,

sapien-

ſapientiæ quam in ſe continebat præceptum obſeruans: in domus autem ſuæ veſtibulo iam conſtitutus, & nihil præ ſeſe iracundiæ ferens, ad iuuenem qui ſe laceſſiuerat ait, Ne gry quidem. Ille autem præ animi deſperatione ſeipſum ſuſpendit.

25. *Quod eſt in corde ſobrij, eſt in lingua ebrij.*] De ijs, qui ebrij veritatem loquuntur.

26. *Philoxeni non.*] De ijs, qui vehementer aliquid negant. Philoxenus Cytherenſis fugiens lapicidinas, in quas Dionyſius tyrannus illum coniecerat, quod tragœdias eius laudare nollet, Crotone Italiæ vrbe agebat. Quo intellecto Dionyſius, vt ſe Syracuſis ſiſteret petebat. Ille autem accepta charta, & in medio eius, dictionem, οὔ, hoc eſt, non, minori charactere conſcribens, propè eandem aliam, maioribus litteris eiuſdem formæ exarauit, ijſdemque totam chartam implens, illam Dionyſio miſit: oſtendens quod ille abs ſe fieri vellet, id ſe ei ſæpius ac vehementer negare.

27. *Paſetis ſemiobolus.*] Paſes ille mollis fuit, magica arte excellens. Quoties enim ſemiobolum daret, toties apud ſe eundem reperiebat.

28. *Prius pelagus vitem ferret quam hoc fiat.*] De impoſſibilibus.

29. *Hipparchi murus.*] De rebus magnæ impenſæ. Hipparchus enim, Piſiſtrati filius, circum Academiam murum conſtruxit, in quem Athenienſes multum ſumptus facere coëgit.

30. *Hylam inclames.*] De ijs, qui fruſtra laborant ac vociferantur, quod Hercules ex naui Argo deſcendens, Hylam poſtquam diſparuiſſet quæſiuit, nec inuenit.

31. *Conſilium quidem Dei fuit, factum autem meum.*] Hoc enim lepidiori ſermone reipub. præfecti vtebantur,

καπισαλμένον, τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑπομείνας, εἶπε πρὸς τὸν νέον, οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ ἀθυμήσας, ἀπήγξατο.

25. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.] Ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

26. Τὸ Φιλοξένου οὔ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως ἀρνουμένων. Φιλόξενος ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς λατομίας, εἰς ἃς αὐτὸν ὁ Διονύσιος ὁ τύραννος ἐνέβαλεν, οὐκ ἐπαινοῦντα τὰς τραγῳδίας αὐτοῦ, διέτριβεν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. πυθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος, ἠξίου αὐτὸν εἰς Συρακούσας παραγενέσθαι· ὁ δὲ πρὸς ταῦτα λαβὼν χάρτην καὶ κατὰ μέσον γράψας μικρὸν οὔ, περὶ τοῦτο μεῖζον περιεχάραττεν· ὥστε τὸ σχῆμα τοιοῦτον· καὶ πλήσας τούτων πάντων τὸν χάρτην, ἔπεμψεν, ἐμφαίνων ὅτι πολλάκις καὶ μεγάλως ἀρνεῖται.

27. Τὸ Πάσητος ἡμιώβολον.] Οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πάσης ἐπὶ μαγείᾳ διενηνοχώς. τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς, παρ' ἑαυτῷ πάλιν εὕρισκε.

28. Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον, ἢ τὸ δέ τι γενέσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

29. Τὸ Ἱππάρχου τειχίον.] Ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων.] Ἵππαρχος γὰρ ὁ Πεισιστράτου, περὶ τὴν Ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε· πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους ἀναγκάσας ἀναλῶσαι.

30. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων· ἐπεὶ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον, Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς, ζητήσας οὐχ εὗρε.

31. Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.] Οὕτως γὰρ οἱ δημαγωγοὶ

καὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον· ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δὲ, ἐγώ.

32. Τοῦ Διός τὸν σάνδαλον.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα δή τινα προβαλλομένων καὶ καινά.

33. Τὸ κανοῦν τῆς θεοῦ φέρει.] Ἐπὶ τῶν ἁγνῶν· αἱ γὰρ ἁγναὶ ἔφερον.

34. Τὸ Δωδοναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

35. Τοῦ Βαύνος χοροῦ.] Ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν. παρόσον ὁ Βαΰν κακοὺς ἐποίει τοὺς μαθητάς.

36. Τὸν ἐν κάλυξι καθήμενον εἴρειν χρὴ στεφάνους.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀργούντων.

37. Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα.] Ἐπὶ τῶν ἀποθέτων· κατέκειτο γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαίμονι τοῦτο.

38. Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ γένος ἄρχεται· τὸ δὲ σὸν ἔν σοι παύεται.] Παραπλησία τῇ· Ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ἄτιμον· σὺ δὲ τῷ γένει· Ἰφικράτης σκυτοτόμου υἱὸς πρὸς Ἁρμόδιον τὸν τοῦ παλαιοῦ Ἁρμοδίου ἀπόγονον, εἰς δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενον, ἔφη τόδε.

39. Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα.] Κατὰ τῶν πανούργως σοφιζομένων· προδότης γὰρ οὕτως γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.

40. Τοῦ Μίδα πλοῦτον, καὶ Κροίσου καὶ Κινύρου.] Ἐν ὑπερβολῇ ταῦτα.

41. Τορώνη.] Δίδυμός φησιν, ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία· Ἰσοκράτης δέ φησιν, πόλιν εἶναι ἐν Θρᾴκῃ.

42. Τοῦ σελίνου δεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσούντων· καὶ γὰρ εἰώθασι στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.

43. Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.] Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων ἢ ὠφελούντων τινάς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων· ἀλλήλους γὰρ ἀντικνήθουσιν.

pro eo ac si dicerent, Deus quidem rem suggessit, ego autem confeci.

32. *Iouis sandalium.*] De ijs, qui magna quædam ac noua proponunt.

33. *Canistrum Deæ fert.*] De puris castisque. Tales enim canistra ferebant.

34. *Aes Dodonæum.*] In garrulos & multùm loquaces.

35. *Ex Baynis choro.*] De simplicioribus atque indoctis. Quod Bayn ille malos discipulos redderet.

36. *Inter calices sedentem coronam plectere oportet.*] De ijs, qui non sunt ociosi.

37. *Epimenidia cutis.*] De reconditis. Adseruabatur enim illa Lacedæmone.

38. *A me quidem familia mea incipit, tua autem in te desinit.*] Proxima huic parœmia: *Mihi quidem genus ignobile est, tu autem generi tuo.* Ephicrates cerdonis filius, Harmodio, vni ex veteris Harmodij posteris, ignobilitatem sibi exprobranti, hoc modo respondit.

39. *Phrynichi commentum.*] In eos, qui aliquid vafre comminiscuntur. Proditor enim Lacedæmoniorum ille fuit.

40. *Midæ opes, & Crœsi, & Cyneræ.*] Per hyperbolen dicimus.

41. *Torone.*] Didymus ait parœmiam dici, de ijs, qui seipsos componunt & pulchre comparant contra aduersa. Isocrates autem, vrbem in Thracia esse, ait.

42. *Apio indiget.*] De periculose ægrotantibus. Solitum enim apio monumenta vestire.

43. *Scabentem mutuò scabere.*] De ijs, qui se mutuo aut lædunt aut iuuant; translatione ducta ab asinis, qui se inuicem scabunt.

44. *Senecta vt ara incommodorum est omniũ, Huc cuncta ferri, his occupatam cernere est.*] Antiphanis.

45. *Meum refers mihi somnium.*] De ijs, qui quæ alijs acciderunt, eadem passis narrant.

46. *Seruis quidem necessitas lex est, liberis autem lex est necessitas.*] Demadæ.

47. *Veritatem reticere, aurum est sepelire.*] Alterius cuiusdam.

48. *Mortuo ne maledicas, sed beatum prædica.*] Chilonis.

49. *Tragicus Theocrines.*] De ijs, qui sycophantas agunt. Demosthenes oratione pro Ctesiphonte, Æschinem conuicijs incessens, Theocrinem Tragicum appellat, sycophantam illum dicere volens; qualis iste fuit, vt constat ex oratione contra Theocrinem: siue illa Demosthenis siue Dinarchi sit.

50. *Extremum curriculum obit.*] De ijs, qui animam agunt.

51. *Triceps Mercurius.*] Quod oratio plurimum possit. Alij autem tricipitem illum esse aiunt, quod vias commonstret, subscriptionemque habeat, quo hæc, aut illa ferat: fortè etiam quod ad singulas singula capita haberet. Mercurium autem tricipitem, Proclides Hipparchi amator, ut Philochorus ait, dedicauit.

52. *Trochilus crocodilo medetur.*] De ijs, qui ob metum potentioribus obsequuntur, à quibus tamen ipsi quoque vtilitatem percipiant. Crocodilus hians natat, vnde sanguisugæ natanti in os incidunt. quod quum sciat, trochilo medico indiget. Est autem trochilus, auis paludibus gaudens, & apud fluminum ripas oberrans; obuijs quibusque escis collectis sese pascens. Crocodilus autem plenus sanguisugarum, ad ripam prodiens, adversum solis radios hiat. cui trochilus immisso rostro sanguisugas

44. Τὸ γῆρας, ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· πάντ' ἔστ' ἰδεῖν γὰρ εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.] Ἀντιφάνους.

45. Τὸ ἐμὸν ἐμοὶ λέγεις ὄναρ.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἑτέροις συμβαίνοντα, πρὸς τοὺς πεπονθότας διηγουμένων.

46. Τοῖς μὲν δούλοις ἡ ἀνάγκη νόμος, τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὁ νόμος ἀνάγκη.] Δημάδου.

47. Τὸ σιγᾶν τὴν ἀλήθειαν, χρυσόν ἐστι θάπτειν.] Ἄλλου τινός.

48. Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε.] Χίλωνος.

49. Τραγικὸς Θεοκρίνης.] Ἐπὶ συκοφαντούντων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, λοιδορούμενος Αἰσχίνῃ, φησὶ, Τραγικὸς Θεοκρίνης, τοιοῦτος· ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ Θεοκρίνου· εἴτε Δημοσθένους ἐστὶν, εἴτε Δεινάρχου οὗτος ὁ λόγος.

50. Τρέχει τὴν ἐσχάτην.] Ἐπὶ τῶν τὰ λοίσθια πνεόντων.

51. Τρικέφαλος Ἑρμῆς.] Παρόσον ὁ λόγος μέγιστα ἰσχύει· οἱ δέ φασιν αὐτὸν τρικέφαλον, ὡς διδάσκοντα τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχοντα ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής.

52. Τροχίλος θεραπεύει κροκόδειλον.] Ἐπὶ τῶν φόβῳ τοῖς κρείττοσι δουλευόντων, ὅμως καὶ αὐτῶν ὑπ' ἐκείνων ὠφελουμένων· ὁ κροκόδειλος νήχεταί τε ἅμα καὶ κέχηνεν· ἐμπίπτουσιν οὖν αἱ βδέλλαι καὶ λυποῦσιν αὐτόν· ὅπερ εἰδὼς ἰατροῦ δεῖται τοῦ τροχίλου. ἔστι δὲ ὁ τροχίλος, ὄρνις τῶν ἑλείων εἷς· καὶ περὶ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν ἀλᾶται, καὶ ὅ, τι ἂν τύχῃ περιεκλέγων, βόσκεται· πλήρης οὖν βδελλῶν γενόμενος ὁ κροκόδειλος, ἐπὶ τὴν ὄχθην προσελθὼν, κατὰ τῆς ἀκτῖνος κέχηνεν· ὁ τοίνυν τροχίλος ἐκβα-

ἐκβαλὼν τὸ ῥάμφος, ἐξάγει τὰς προειρημένας· καρτερεῖ δὲ ὠφελούμενος ὁ κροκόδειλος, καὶ ἀτρεμεῖ· καὶ ὁ μὲν ἔχει δεῖπνον τὰς βδέλλας· ὁ δὲ ὀνίναται· καὶ τὸ μηδὲν ἀδικῆσαι τὸν τροχίλον, λογίζεται οἱ μισθός· κειμένῳ δὲ καὶ ὑπνώττοντι τῷ κροκοδείλῳ, ἐπιβουλεύει ὁ ἰχνεύμων· καὶ ἐμφὺς τῇ δέρῃ, πολλάκις ἀπέπνιξεν αὐτόν· ἀλλ' ὅγε τροχίλος ὑπεραγρυπνῶν τοῦ τροφέως, βοᾷ· καὶ παίει κατὰ τῆς ῥινὸς αὐτὸν, καὶ ἀνίστησι, καὶ πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὑποθήγει.

53. Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.] Οἱ μὲν τρὶς ἕξ, νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί.

54. Τριτογενείας ἔφυ παῖς.] Ἐπὶ τῶν ἐνδόξων καὶ φρονίμων· λέγεται δὲ Τριτογενὴς ἡ Ἀθηνᾶ, ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, φθίνοντος τρίτῃ, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι μετὰ Ἄρτεμιν τρίτη καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ὅτι τριτὼ τὴν κεφαλὴν Ἀθηναῖοι ἔλεγεν· ἢ ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει· τρία γάρ ἐστι δέσποτα δι' ὧν ἅπαντα γίνεται, ἢ κατὰ τὸν νόμον, ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τρίτον ἔθει τινί.

55. Τρίτου κρατῆρος ἐγεύσω.] Ἐπὶ τῶν μεμυημένων τὰ τελειότατα καὶ σωτηριωδέστερα· τρεῖς δὲ ἦσαν κρατῆρες· καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἔλεγον Ὀλυμπίων· τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων· Πλάτων ἐν πολιτείᾳ, τὸν δὲ τρίτον· Ὀλυμπικῷ τῷ σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ· ἐλέγετο καὶ τριττὺς, ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ τράγου· καὶ φυλῆς μέρος τρίτον.

56. Τρὶς τοῦ βίου λέλουται, ὥσπερ οἱ Δαρδανεῖς.] Ἐπὶ τῶν φειδωλῶν· οἱ γὰρ Δαρδανεῖς Ἰλλυρικὸν ἔθνος ὄντες, τρὶς ἐν τῷ βίῳ ἐλούοντο· ὅταν ἐγεννῶντο,

educit, idque crocodilus quietè suffert, ob vtilitatem suam. Et ille quidem prandium habet ipsas sanguisugas: hic autem ab eo iuuatur. Cui proinde hanc mercedem rependit, ne quid in trochilum iniustè committat. Crocodilo autem iacenti ac stertenti ichneumon insidiatur, & collo eius inhærens sæpius ipsum suffocat. Cæterùm trochilus pro suo nutricio vigilans, clamat, & naribus ipsius verberatis, excitat, inque hostem suum instigat.

53. *Ter sex aut tres tesseræ.*] Ter sex victoriam denotabant, tres autem tesseræ inanes erant.

54. *Tritogeneiæ puer est.*] De præclaris & cordatis. Dicitur autem Minerua Tritogenia, quod ex vtero, ex matrice, & ex Iouis cerebro prodijt. Aut quod apud Tritonem Lybiæ fluuium nata sit, tertio die lunæ decrescentis: quo die etiam Athenienses festum eius agunt. Aut quod post Dianam & Apollinem, tertia in lucem edita sit. Seu quod trito Atheniensis caput vocarent, quod tria ex illo oriantur quæ res omnes humanas continent. Tria enim sunt quæ rerum omnium dominium tenent, & per quæ vniuersa fiunt, aut lege, aut necessitate, aut tertio denique consuetudine quapiam.

55. *Ex tertio cratere gustasti.*] De ijs, qui perfectissimis ac saluberrimis sacris iniati sunt. Tres autem fuerunt crateres, quorum primum quidem Olympiorum Deorum esse dicebant, secundum Heroum vt Plato in Republica, tertium Ioui Hospitatori Olympico seu Olympio dedicatum. Vocabatur & τριτὺς, seu ternio, sacrificium perfectum, ex sue, ariete, & hirco constans. Fuit & τριτὺς, pars tertia tribus.

56. *Ter lotus est in vita ad instar Dardanum.*] De parcis. Dardanes enim Illyrica natio, ter dumtaxat in vita lauabantur; quando nascerentur,

in

in nuptijs & in morte. Alij autem parœmiam accipiunt de generosissimis & voluptatum contemptoribus.

57. *Tragicum malum.*] De pleno ærumnis malo. Pugnant hirci inter se pro vxoribus suis, tanquam pro formosis mulieribus, & tauri contra tauros, & arietes pro ouibus aduersus riuales. Feruntur etiam amore & zelotypia in fœminas vespæ marinæ, generanturque in locis quæ vocantur Aspra. Videas pugnam illorum pro fœminis vehementem, neque illam pro multis, vt Argiuis bellum fuit, sed pro vxore priuata; sicut Menelao contra Paridem.

58. *Tertio capiti & tertio cerebro.*] De onerum baiulis.

59. *Trophonij sub terra lusus.*] Et parœmia: *In Trophonij vaticinatus est.* In Lebadia oraculum fuit, quod *κάταβασιν*, seu descensum, vocabant: cuius adeo paruum os erat, vt extremos tantum pedes caperet. Proinde qui Dei oraculum consulebant, ante omnia præscripto quodam modo expiati, seque ipsos sacro quopiam habitu exornantes, ambabus manibus placentas accipientes, ita ad os illud considebant, ac derepentè rapiebantur & terram subibant. Placentas autem illas eo accipiebant, ne quippiam molestiæ ab obuijs serpentibus paterentur.

60. *Vtris in morem sitiens.*] De ijs, qui corruptis rationibus priuatis, aliorum consulunt.

61. *Turture loquacior.*] Quod turtures, non solum ore, sed & posterioribus membris sonum edant, adeoque ipso podice loquantur, vt Ælianus ait. Qui turtures marinas, seu pastinacas, venantur, saltantes, & suauiter musiceque cantillantes, assistunt. Illæ autem, auditu oble-

καὶ ἐν γάμοις, καὶ τελευτῶντες· ἄλλοι δ' ἐπὶ τῶν γενναιοτάτων ἐκλαμβάνουσι ταύτην καὶ καταφρονούντων τῶν ἡδονῶν.

57. Τραγικὸν πάθος.] Ἐπὶ τῶν μεστῶν συμφορῶν· οἱ τράγοι μάχονται πρὸς τράγους ὑπὲρ τῶν θηλειῶν, ὥσπερ ὡραίων γυναικῶν· καὶ οἱ ταῦροι πρὸς ταύρους, καὶ ὑπὲρ οἴων οἱ κριοὶ πρὸς τοὺς ἀντερῶντας. ὀργῶσι δὲ ἐπὶ τὰς θηλείας, καὶ οἱ θαλάττιοι κάνθαροι· γίνονται δὲ ἐν τοῖς Ἄσπρεις καλουμένοις χωρίοις. καί εἰσι ζηλότυποι, καὶ ἴδοις ἂν μάχην ὑπὲρ τῶν θηλειῶν, καρτεράν· καὶ ἔστιν ὁ ἀγὼν οὐχ ὑπὲρ πολλῶν· ὡς τοῖς Ἀργείοις ὁ πόλεμος· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας γαμετῆς, ὡς τῷ Μενέλεῳ πρὸς τὸν Πάριν.

58. Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀχθοφορούντων.

59. Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια.] Καὶ παροιμία· Ἐς Τροφωνίου μεμάντευται. ἐν Λεβαδίᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ κατάβασιν ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμένως, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινὶ σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιττούτας λαβόντες, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο, καὶ κατεδύοντο ἐπὶ τῆς γῆς· τὰς δὲ μελιττούτας, ὅ ἐστι μάζας, ἐλάμβανον· ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων.

60. Τρόπον ἀσκοῦ διψηνῶν.] Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα φθειρόντων, ἄλλους δὲ ὠφελούντων.

61. Τρυγόνος λαλίστερος.] Ἐπειδὴ καὶ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσιν, καὶ ἐκ τῆς πυγῆς λαλοῦσιν, ὡς Αἰλιανός φησι. Οἱ τὰς θαλαττίους τρυγόνας θηρῶντες, ἑστήκασιν ὀρχούμενοι καὶ ᾄδοντες εὖ μάλα μουσικῶς· αἱ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ θέλγονται,

γονται, καὶ τῇ ὄψει τῆς ὀρχήσεως κηλοῦνται· καὶ προσίασιν ἐγγυτέρω· οἱ δὲ ὑπαναχωροῦσιν ἡσυχῇ καὶ βάδην· ἔνθα δήπου ταῖς δειλαίαις, πρόκειται δίκτυα ἐκπεπετασμένα, εἶτα ἐμπίπτουσιν εἰς αὐτὰ καὶ ἁλίσκονται· λέγει Λεωνίδης ὁ Βυζάντιος, ἰχθύων φύσεώς τε καὶ κρίσεως ἄπειρον ἄνθρωπον ἁρπάσαντα ἐκ δικτύου τρυγόνα· ᾤετο δὲ ἄρα ὁ δυστυχὴς, ψῆτταν εἶναι· φέροντα ὡς εἶχεν, ἐπὶ κόλπον βαλεῖν καὶ βαδίζειν· ἵνα λάθῃ, ὥς τι ἀγαθὸν εὑρών· εἶτα καὶ εἰς ἐμπολὴν κερδαλέον ἑαυτῷ ἔχει ἅρπαγμα· ἡ δὲ ἄρα ἤλγηζε πιεζομένη, καὶ παίει τῷ κέντρῳ διείρασα, καὶ ἐξέχεε τοῦ δυστυχοῦς κλέπτου τὰ σπλάγχνα, καὶ ἔκειτο παρὰ τῇ τρυγόνι νεκρὸς ὁ φώρ· ἐναργὴς ἔλεγχος ὢν οὐκ εἰδὼς ἔδρασε.

62. Τραγικὸς πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

63. Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα.] Ἤγουν εὐμετάβολα.

64. Τρικέφαλε Γηρυόνη.] Ἐπὶ τῶν θηριογνωμόνων· φασὶ γὰρ Γηρυόνην, ὡς τρικάρηνος ἦν· ἀδύνατον δὲ, σῶμα τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν· ἦν δὲ τοιόνδε τοῦτο· πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, Τρικαρηνία καλουμένη· ἦν δὲ Γηρυόνης ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὀνομαστὸς, πλούτῳ τε καὶ ἄλλοις διαφέρων· εἶχε δὲ βοῶν ἀγέλην θαυμαστήν· ἐφ' ἣν ἐλθὼν Ἡρακλῆς, ἀντιποιούμενον Γηρυόνην ἔκτεινεν· οἱ δὲ θεώμενοι περιελαυνομένας τὰς βοῦς, ἐθαύμαζον· ἦσαν γὰρ τὸ μὲν μέγεθος, μικραί· ἀπὸ δὲ κεφαλῆς ἐπὶ τῇ ὀσφύι, μικραὶ καὶ σιμαὶ, κέρατα οὐκ ἔχουσαι· ὀστᾶ δὲ μακρὰ καὶ πλατέα. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν ἔλεγόν τινες, Ἡρακλῆς ταύτας περιήλασεν, οὔσας Γηρυόνου τοῦ Τρικαρήνου· τινὲς δὲ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπέλαβον, αὐτὸν τρεῖς ἔχειν κεφαλάς.

ctantur, & adspecta eiusmodi saltatione demulcentur, propiusque accedunt, quum interim hi sensim taciteque sese subducunt ad eum locum, vbi retia ante escas expansa iacent: in quæ illæ mox incidentes capiuntur. Leonides Byzantius refert, quendam piscium naturæ ac discriminis ignarum, cum turturem marinam, seu pastinacam, ex reti surripuisset (putabat autem miser lingulacam esse) illam in sinu conieci sse, eoque pacto ne res manifesta fieret abijsse; tanquam boni nescio quid, & lucrosum sibi in venditionem furtum inuenisset: illam autem compressam, præ dolore quem patiebatur, immisso stimulo hominem rupisse, miserique viscera effudisse, sicque apud pastinacam suam furem illum mortuum iacuisse; manifesto indicio quidnam perpetrasset nesciuisse.

62. *Simius Tragicus.*] In eos, qui nullius alioqui dignitatis, grauitatem seueritatemque sibi adfingunt.

63. *Trochus res mortalium.*] Scilicet quæ mutabiles.

64. *Triceps Geryones.*] De ijs, qui efferatis sunt animis. Aiunt enim Geryonem tricipitem fuisse, quod fieri nequit, vt vnum corpus tria capita habeat; tale autem quid fuit. Vrbs est Ponto Euxino Tricarinia appellata. Fuit autem Geryones inter homines tum celebris, opibusque atque alijs rebus antecellens, qui & boum admirabilem gregem habuit, quem Hercules inuadens, Geryonem illi propugnantem occidit. Porrò qui videbant boues circumactas, admirabantur: nam habitu quidem paruæ erant, à capite vsq; ad ilia & insuper parvæ & simæ, cornua non habentes; cæterùm ossa longa lataque. Rei autem quidnam id esset interrogantibus, quidam responderunt, Herculem Geryonis Tricateni boues abegisse. Vnde nonnulli ex eo dicto, Geryonem tria capita habere sunt suspicati.

65. *Talpa cæcior.*] Animal hoc oculis caret. Ait autem Stesimbrotus à terra excæcatum fuisse, quod fruges corrumperet. Habet enim dentes maximè noxios, rostrum instar mustelæ, pedes instar vrsi.

66. *Typhone multiplicius.*] Typhon fulmine ictus à Ioue fuisse fertur. Dicitur etiam, *Typhone magis varium.*

67. *Cæcum somnium.*] De fallacibus.

68. *Typhogeron.*] De senibus fastu vecordibus.

69. *Qui amat, circa rem amatam cæcus redditur.*] Platonis dictum.

70. *Cæcutiunt aures tibi, mens, lumina.*]

71. *Audere multa, vt multa peccentur facit.*]

72. *Vernalibus folijs plures sunt sycophantæ.*]

73. *Quæ consequi non possis, ne aggrediaris.*]

74. *Pulchrorum etiam autumnus pulcher est.*] Euripides pulchrum Agathonem in conuiuio amplexus, etiam barbescentem deosculatus, Amici, inquit, ne mirum id vobis videatur. Deinde prouerbiale illud dictum adiecit.

75. *Nam laborantem etiam Deus iuuat simul.*] Euripidis sententia.

76. *Ficulno folio anguillam.*] Asperum enim ficulnum folium, anguillæ autem lubricæ: ad comprehendendas igitur illas aptum.

77. *De asinis mihi non est curæ.*]

78. *Plurium calculus vincit.*]

65. Τυφλότερος ἀσπάλακος.] Τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

66. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.] Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ τοῦ Διός· τούτου ποικιλώτερον.

67. Τυφλὸν ὄνειρον.] Ἐπὶ τῶν ἀπατηλῶν.

68. Τυφογέρων.] Ἐπὶ τῶν τυφομανῶν γερόντων.

69. Τυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν.] Πλάτων τοῦτ' ἔφη.

70. Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.]

71. Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πολλὰ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.]

72. Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφάνται.]

73. Τῶν ἀνεφίκτων μὴ ἐπιχείρει.]

74. Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν.] Εὐριπίδης τὸν καλὸν Ἀγάθωνα περιλαμβάνων ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ καταφιλῶν ἤδη γενειῶντα, πρὸς τοὺς φίλους εἶπε, Μὴ θαυμάζητε· τὸ παροιμιῶδες τοῦτ' εἰπών.

75. Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

76. Τῷ θρίῳ τὴν ἔγχελυν.] Θρίον τὸ φύλλον τῆς συκῆς. τραχὺ γάρ ἐστιν· αἱ δὲ ἐγχέλυς ὀλισθηραί· πρὸς τὸ λαμβάνειν οὖν αὐτάς, κατάλληλον.

77. Τῶν δ' ὄνων οὔ μοι μέλει.]

78. Τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος νικᾷ.]

Υ.

79. Ὕβρις ὕβριν ἔτικτε, καὶ ψόγος ψόγον.]

80. Ὑγρὰ νύξ.] Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν.

81. Ὑγιέστερος Κρότωνος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων.

82. Ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, ἡ φειδὼ βίου.] Εὐριπίδου.

83. Ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων.] Μενάνδρου.

84. Ὕβρις μικρῶν κρατοῦντα, φύσασθαι μέγα.] Ἄλλου τινός.

85. Ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· ἱστορεῖται γὰρ ἡ Ὕδρα, ὡς ἐν τῇ Λέρνῃ ἦν, ἔχουσα κεφαλὰς ἑκατόν· ὡς δ' ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρυσθέως ἐκελεύσθη ὁ Ἡρακλῆς φονεῦσαι αὐτὴν, καὶ εἰς μάχην σταθεὶς καὶ τέμνων τὰς κεφαλὰς αὐτῆς, μιᾶς κοπτομένης, πολλαὶ ἀνεφύοντο· καὶ οὐκ ἂν νικητὴς ταύτης ἀνεφάνη· εἰ μὴ Ἰολάου, τυχόντος ἐκεῖσε, τὰς φυομένας κεφαλὰς κατακαίοντος· τοῦτον δ' εἴ τις πείθεται γενέσθαι, μάταιός ἐστι. τὸ δ' ἀληθὲς ὧδε ἔχει. Λέρνος ἦν βασιλεύς· ᾤκουν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ κώμας· ἦσαν δὲ βασιλεῖς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν χωρίων τούτων· Σθένελος δὲ ὁ τοῦ Περσέως, εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον, τὴν Μυκήνην. Ὁ δὲ Λέρνος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτάττεσθαι· ἐπολέμουν οὖν οἱ δύο διὰ τοῦτο. ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας· ἦν τῷ Λέρνῳ πολίχνιόν τι καρτερὸν, καὶ ἐφρούρουν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδρεῖοι· οὓς ἐπήεσαν ἐπὶ τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν· ὄνομα δὲ ἦν πολιχνίῳ, Ὕδρα.

Y.

79. *Iniuria ex iniuria, ex probro probrum.*]

80. *Humida nox.*] De aduersis quæ accidunt.

81. *Sanior Crotone.*] De ijs, qui optimè valent.

82. *Ferociam gignunt opes, vita haud frugi.*] Euripidis.

83. *Iniuria & vinum, amicis amicorum mores detegere solent.*] Menandri.

84. *Spirare magnum turpe, si paruum premas.*] Alterius cuiusdam.

85. *Hydræ capita secas.*] De rebus superatu difficillimis. De Hydra enim proditur, in Lerna fuisse, habentem capita centum. Quum autem Hercules, ex præcepto Eurysthei, iussus esset illam interimere, in pugna cum illa congressus, & capita ei præscindens, vno abscisso plura renascebantur: adeò vt nunquam de ea victor fuerit euasurus, nisi Iolaus superueniens, capita enascentia combussisset. Tale verò quid si quis accidisse credit, stolidus est. Res autem ita se habet. Lernus rex fuit eo tempore, quo homines vniuersi vicatim habitabant. Fueruntque locorum illorum singulorum reges: inter quos Stenelus Persei filius, Mycenas, locum maximum & hominum frequentia celeberrimum, obtinebat. Cui quum Lernus subesse nollet, inter vtrumque est bellum exortum. In ipso autem aditu regionis, Lerno oppidulum bene munitum fuit, quod quinquaginta fortes sagittarij custodiebant, quos in turrim indesinenter die ac nocte immittebant. Nomen oppidulo Hydra

Mittit

Mittit ergo Eurystheus Herculem, oppidulumque illud obsidet. Qui autem in turri erant, ignem in illos qui subtus erant, eiaculabantur. Quando autem quis ex sagittarijs illis saucius cadebat, duo loco vnius, quod qui ceciderat strenuus fuisset, ascendebant. Quum verò Lernus iam bello ab Hercule teneretur, externum militem conducit, ad quem Carcinus quidam exercitum secum ducens, venit; vir bellicosus & viribus præstans; cum quo Herculi restitit. Cui quoque Iolaus Iphiclei filius Herculis nepos, auxilio venit, ex Thebanis exercitum coactum habens, turrimque in Hydra constitutam accedens concremauit, hisque cum copijs Hercules illos expugnauit, & deleta Hydra, exercitum internecione cædit. Quo ex facto fabula conficta est: scriptoresque Hydram serpentem esse comminiscuntur.

76. *Hydrophoriam agis.*] Festum erat lugubre Athenis, pro ijs, qui diluuio perierant, vt ait Apollonius.

77. *Aquam bibendo, nil boni produxeris.*] Aiunt epigrammatis esse partem. Hi quidem Asclepiadis, illi verò Theæteti.

78. *Aqua influit.*] De ijs, qui se promittunt omni opera in rem aliquam incubituros: adeo, vt vel nauigia quæ perfluunt, conscendere non cunctentur.

79. *Natum, tametsi pauper, educat suum.*]

80. *Natam, tametsi diues, exponit suam.*] Hermaphroditi.

81. *Vos neque tertij neque quarti.*] De hominibus nullius pretij.

82. *Vos dæmonem eligite, dæmon vos non deseret.*] Humanas res pro animi cuiusque destinatione, non fato, agi; iuxta Olympiodorum & Ammonium.

πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς Ἡρακλέα, καὶ πολιορκεῖ αὐτὸ τὸ πολίχνιον· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ πύργῳ ἐπυρπόλουν τοὺς κάτω· ὁπότε δέ τις πληγεὶς πέσοι, ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνθ' ἑνός. ἐπειδὰν ἀνδρεῖος ἦν ὁ προαναιρημένος· ἐπεὶ δὲ συνείχετο ὁ Λέρνος ὑπὸ Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ὀθνεῖον στρατόν· ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιὰν, Καρκῖνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ μέγας τὴν ἰσχὺν καὶ πολεμικὸς, καὶ σὺν τούτῳ, ἀντεῖχον πρὸς τὸν Ἡρακλέα· εἶτα βοηθεῖ ὁ Ἰόλαος ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν τῷ Ἡρακλεῖ· ἔχων στρατιὰν ἀπὸ Θηβῶν, καὶ τὸν πεφυκότα πύργον πρὸς τῇ Ὕδρᾳ προσελθὼν ἐνέπρησε· καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὴν Ὕδραν ἀναιρεῖ, καὶ τὴν στρατιὰν ἀπόλλυσιν· οὗ γενομένου ὁ μῦθος ἀνεπλάσθη· καὶ γράφουσι τὴν Ὕδραν ὄφιν, καὶ τὸν μῦθον ἀναπλάττουσιν.

76. Ὑδροφορίαν ἄγεις.] Ἑορτὴ ἦν πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλυμένοις· ὡς Ἀπολλώνιος.

77. Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.] Τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου, φασίν.

78. Ὕδωρ παραρρέει.] Ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν· ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι, οὐκ ὀκνοῦντων.

79. Υἱὸν τρέφει τις, κἂν πένης τις ὢν τύχῃ.]

80. Θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ᾖ πλούσιος.] Ἑρμαφροδίτου.

81. Ὑμεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.] Ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων.

82. Ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε, οὐχ' ὑμᾶς δαίμων λήξεται.] Ὅτι ἐξ προαιρέσεως καὶ οὐκ ἐξ εἱμαρμένης τὰ ἀνθρώπινα, κατά τε Ὀλυμπιόδωρον καὶ Ἀμμώνιον.

83. Ὑπὲρ

83. Ὑπὲρ τὸν κατάλογον.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

84. Ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν.]

85. Ὕπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμια.] Κατὰ Πλάτωνα.

86. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.] Ἐπὶ πλουσίων. πλούσιος γὰρ οὗτος ἐν Κορίνθῳ.

87. Ὑπεψενισμένη, ἀκμαία πρὸς τόκον.] Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

88. Ὑποβολιμαῖος εἶ.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων παιδίων καὶ χαμαιρρίφων· ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν, ἢ ὑποβάλλουσιν, αἱ γυναῖκες.

89. Ὑπερβερεταῖος.] Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ τελευταῖος μὴν ἐστὶν οὗτος.

90. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.] Ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα.

91. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος.] Λείπει τὸ εὕδει· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν.

92. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς.] Ὅμοιον τῷ· ὑπὲρ βαθμὸν πόδα τείνεις. εἴρηται ὑπὸ πεντάθλου τοῦ Κρωτωνιάτου· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν ἐσκαμμένων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασιν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει.

93. Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος, δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

94. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρρίπτεις κύβους.] Οἱονεὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.

95. Ὑπέρου περιστροφή.] Ἐπὶ τῶν τὰ

83. *Vltra catalogum.*] De perquam senibus.

84. *Ab æquitate vincier, pulchrum ac bonum.*]

85. *Somni & molestiæ disciplinarum sunt hostes.*] Platonis sententia.

86. *Supra Callicratis facultates.*] De opulentis. Opulentus enim ille Corinthi fuit.

87. Ὑπεψενισμένη, *hoc est, Ad partum robusta.*] Ducta translatione à ficubus, quæ per psenas vermiculos maturescunt.

88. *Suppostititius es.*] De vilibus. Ductum à pueris suppostititijs & expositis, quos mulieres vel exponunt, vel supponunt.

89. Ὑπερβερεταῖος.] De valde longæuis. Hic enim vltimus mensis est.

90. *Subiugius homo.*] Qui aliquid non ex libera animi sui electione, sed aliorum iussu facit: sicuti iumenta iugalia posses etiam dicere, negotium subiugale.

91. *Sub omni lapide scorpius.*] Deest, dormit. Dicitur de hominibus morum haud proborum, & contentiosis.

92. *Vltra fossas saltas.*] Similis huic: *Vltra gradum pedem extendis.* Dictum à Crotoniata quinquertione, qui cum fossæ antea essent pedum quinquaginta, primus illas saltu superauit, vt ait epigramma.

93. *Quinquaginta pedes saltu olim & quinque Phayllus, Centum quinque minus disco transmittere visus.*]

94. *Super summa rerum aleas iacis.*] Quasi dicas, de vniuersis certamen instituis ac periclitaris.

95. *Pistilli conuersio.*] De ijs, qui

eadem

eadem identidem faciunt ac nihil proficiunt.

96. *Piſtillo nudior.*] &:

97. *Piſtillo multo caluior.*]

98. *Ob pudorem ſeruitutem amplector.*] De valde temperantibus. Euripides hoc in tragœdia Erechtidarum alibi vſurpauit, ad hunc modum:

Da nata dextram tangere: hoc ſat eſt patri:
Namque vt te amplectar arctius vetat pudor:
Cordatus haud vir fœminæ nimis fauet.

99. *Ventoſa ſomnia & laudum vmbræ.*] De fruſtra ſperantibus.

100. *Supra caput ſpuit.*] De elatis & ſuperbis.

αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ οὐδὲν ἀνυόντων.

96. Ὑπέρου γυμνότερος.] Καί·

97. Ὑπέρου πολλῷ φαλακρότερος.]

98. Ὑπ᾽ αἰδοῦς δὲ οὐ λίαν ἀσπάζομαι.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν σωφρόνων, τοῦτ᾽ ἔφησεν Εὐριπίδης ἐν τραγῳδίᾳ Ἐρεχθειδῶν, ὧδέ πη λέγων·

Ἀλλ᾽ ὦ τέκνον μοι δὸς χεῖρ᾽, ὡς θίγῃ πατήρ·
Ὑπ᾽ αἰδοῦς δὲ οὐ λίαν ἀσπάζομαι·
Γυναικόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.

99. Ὑπηνέμια ὀνείρατα καὶ ἐπαίνων σκιαί.] Ἐπὶ τῶν μάτην ἐλπιζόντων.

100. Ὑπὲρ κάρα πτύει.] Ἐπὶ τῶν ἐπαιρομένων καὶ ὑπερηφανῶν.

CENTVRIA XX.

1. *Aurum ſubæratum.*] De fucatis.

2. *Subiectanea parit.*] Hoc eſt, falſa & imbecillia.

3. *Supra Hyperbolum.*] Litium iudicialium amans ille fuit.

4. *Super aſini vmbra.*] De ijs, qui ſuper re nullius momenti digladiantur. Ferunt Demoſthenem pro reo quodam periclitante defenſionem habiturum, iudicibus non ſatis attentis dixiſſe, Audite, viri, narrationem lepidam. Iuuenis quidam, Athenis Delphos vſque aſinum conduxerat; meridie autem iam inſtante, onus diſſoluens, ſub vmbram aſini ſubijt, repulſus autem ab agaſone; illum non etiam vmbram conduxiſſe dicente; ipſe cum altero in iudicium venit. quo dicto Demoſthenes ex ſuggeſtu deſcendit. Rogantibus autem iudicibus vt finem iudi-

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Κ'.

1. Ὑπόχαλκον τὸ χρυσίον.] Ἐπὶ τῶν κεκιβδηλευομένων.

2. Ὑπηνέμια τίκτει.] Τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

3. Ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον.] Φιλόδικος οὗτος ἦν.

4. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνασχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματός τινος· Νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν ὄνον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου· ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον ἀμφότεροι· εἰπὼν ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος· ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ

τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε· τούτῳ καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσεν.

5. Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.] Ἡ παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλόντων· Δημόκριτος πολύγονα εἶναι ὗν καὶ κύνα· πολλὰς γὰρ ἔχειν λέγει τὰς μήτρας καὶ τοὺς τόπους τοὺς δεκτικοὺς τοῦ σπέρματος. ὁ τοίνυν θορὸς, οὐκ ἐκ μιᾶς ὁρμῆς ἁπάσας αὐτὰς ἐκπληροῖ, ἀλλὰ δίς τε καὶ τρὶς ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθόρνυται· ἵνα ἡ συνεχεία πληρώσῃ τὰ τοῦ γόνου δεκτικά. ἡμιόνους δὲ λέγει μὴ τίκτειν, μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίας μήτρας τοῖς ἄλλοις ζώοις, ἑτερομόρφους δὲ, ἥκιστα δυναμένας γονὴν δέξασθαι· μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα τὴν ἡμίονον, ἀλλ' ἐπινοίας ἀνθρωπίνης καὶ τόλμης, ὡς ἂν εἴποις, μοιχίδιον ἐπιτέχνημα τοῦτο καὶ κλέμμα.

6. Ὗς διὰ ῥόδων.] Ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδεύτων Κράτης. ὗν οὔτε ἄγριον, οὔτε ἥμερον ἐν Ἰνδοῖς γενέσθαι λέγει Κτησίας· πρόβατα δὲ τὰ ἐκείνων, οὐρὰς πήχεως ἔχειν τὸ πλάτος που φησί.

7. Ὗς ἐκώμασεν.] Ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιούντων, καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπί τισι εὐπραγίαις.

8. Ὗς πότ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν.] Θεόκριτος· ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσι φιλονεικούντων.

9. Ὗς ὀρίνει.] Ἐπὶ τῶν βιαίων λέγεται καὶ ἐριστικῶν.

10. Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.] Ὅμοιον τῷ Κράτητος· ὗς ἐν βορβόρῳ ἰλυσπᾶται.

11. Ὑφάντου πταίσαντος * ὑπήτης ἐτύφθη.] Ὅτι πολλάκις ἄλλοι μὲν πταίουσιν· ἄλλοι δὲ ἀπολαμβάνουσι.

cij istius discere possent, conscenso iterum suggestu, De asini, inquit, vmbra, viri optimi audire cupitis, homine autem de vita periclitante, ne vocem quidem nostram audire sustinetis. Quo dicto, tactis iudicibus, reum seruauit.

5. *Sus sub fustem.*] Parœmia est apud Dinolochum; de ijs, qui seipsos in perniciem præcipitant. Democritus ait, suem & canem fœcundas esse, quod multas habeant vuluas, locaque semini concipiendo apta. Semen igitur non omnes illas vuluas vno impetu replet, sed bis & ter illa animalia illud emittunt, vt continuatio emissionis, vasa fœtus receptacula adimpleat. Mulas autem ideo non parere ait, quod matrices sicut cætera animalia non habeant, sed alterius formæ; minimè genitali semini recipiendo aptas. Neque enim mula naturæ opus esse, sed humanæ solertiæ atque audaciæ adulterinum inuentum ac furtum, vt ita loquamur.

6. *Sus per rosas.*] De intractabilibus atque indoctis vsurpauit Crates. Suem neque feram neque cicurem in Indijs gigni Ctesias ait: oues autem, quarum caudæ cubiti latitudinem habeant, alibi quoque esse dicit.

7. *Sus lasciuit.*] De ijs, qui inconcinnè aliquid faciunt, quique præter dignitatem ob res aliquas bene gestas efferuntur.

8. *Sus cum Minerua certamen suscepit.*] Theocritus. De ijs, qui cum præstantiori certamen ineunt.

9. *Sus turbat.*] Vsurpatur de violentis & contentiosis.

10. *Sus in cœni volutabro lota.*] Simile isti quoque Cratetis: *Sus in cœno se prouoluit.*

11. *Textore errante Hypetes vapulauit.*] Quod sæpenumero hi quidem delinquunt; illi verò luunt.

Φ.

12. *Phallicum poëma.*] Hoc eſt, extemporaneum: quod ad phallum canebatur. Vſurpatur autem de amantibus. Phallus porrò erat pellis, ad modum membri virilis efformata; quam Græci cum cantu ſibi circumponebant in honorem Bacchi. Ille enim etiam tale membrum ex ficulno ligno dedolatum ex collo ſibi ſuſpendit, amaſij ſui, antequam eo potiretur mortui, amorem hoc modo expians.

13. *Phalaridis imperium & Echeti.*] De ijs, qui crudeliter imperant. Echetus enim Epiri tyrannus fuit, & quidem crudeliſſimus; qui omnis generis ſupplicia tormentaque inuenit. Ad hunc, ſi qui vellent aliquos inſigniter punitos, mittebant. Vt etiam poëta de ipſo ait:

Ad Echetum regem hominum
interfectorem omnium.

Hunc Echetum ferunt, cum filiam ſuam à quodam corruptam didiciſſet; proprijs manibus oculos ipſi euulſiſſe, & ferrum inſtar hordei comminutum illam molere coëgiſſe, dixiſſeque, tum ſe illi oculos redditurum, quando ipſa ferrum iſtud farinam reddidiſſet. Corruptori autem puellæ Æchmodico, cum cætera corporis membra, tum verenda abſcidiſſe. Phalaris talis etiam quidam fuit, nouorum ſuppliciorum inuentor, natione Siculus. Hic Dionyſio tyranno, homini crudeliſſimo & ſuppliciorum inferendorum auidiſſimo, gratificatus, bouem æneum excogitauit, in quem puniendos conjici oportebat, & ignem ſuccendi: vt dum intus illi arderent clamarentque, voce per os tauri tranſcurrente, ipſe taurus exuri mugi-

Φ.

12. Φαλλικὸν ποίημα.] Ἤτοι αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐρώντων· ἦν δὲ φαλλὸς δέρμα ἐσχηματισμένον εἰς αἰδοῖον, ὅπερ ἀμφιετίθεσαν οἱ Ἕλληνες ἑαυτοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου καὶ ᾖδον· ὁ γὰρ Διόνυσος σύκινον αἰδοῖον πελεκήσας, περιῆψεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον· ἀφοσιούμενος τὸν ἔρωτα τοῦ ἐρωμένου, ὃς ἀπέθανε πρὸ τῆς μίξεως.

13. Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου.] Ἐπὶ τῶν ἀπηνῶς ἀρχόντων. Ἔχετος τῆς Ἠπείρου ὑπῆρχε τύραννος· οὗτος ὠμότατος ὤν, ἐπενόει παντοίας τιμωρίας καὶ κολαστήρια· πρὸς τοῦτον οἱ θέλοντες ἀφειδῶς κολάσαι διέπεμπον· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς περὶ αὐτοῦ·

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

Τοῦτόν φασι τὸν Ἔχετον, τὴν θυγατέρα ὑπό του φθαρεῖσαν ἐγνωκότα, ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἐκκεντίσαι τὰς ὄψεις αὐτῆς, καὶ σιδηρᾶς ἀλήθειν κριθὰς ἀναγκάσαι· εἰρηκότα, τότε αὐτῇ τὰς ὄψεις ἀποδώσειν, ὅταν αὐτὴ τὸν σιδηροῦν ἄλευρον ποιήσῃ. τὸν δὲ φθορέα τῆς κόρης, Αἰχμόδημον τά τε ἄλλα μέρη περιτεμεῖν τοῦ σώματος, καὶ αὐτὰ τὰ αἰδοῖα· Φάλαρις τοιοῦτός τις ἦν· καὶ οὗτος καινοτέρων κολαστηρίων γέγονεν εὑρετής· ἦν δὲ τὸ γένος Σικελιώτης. οὗτος Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ χαριζόμενος, ὄντι ὠμοτάτῳ καὶ τιμωρητικῷ, ἐπενόησε βοῦν χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἔδει βάλλειν τοὺς κολαζομένους καὶ πῦρ ἀνακαίεσθαι· ἵνα ἔνδον ὄντες καιόμενοι καὶ βοῶντες, διατρεχούσης τῆς φωνῆς διὰ τοῦ στόματος τοῦ ταύρου, δόξῃ ὁ ταῦρος καιόμενος μυκηθμὸν ἀποτελεῖν·

πλεῖν. τούτου δὲ τοῦ Φαλάριδος τὸ ἀπάνθρωπον θεασάμενος ὁ Διονύσιος, αὐτὸν τοῦτον ἐνέβαλεν εἰς τὸν βοῦν, καὶ καύσας ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μηχανήμασι· καὶ ταύτην μὲν οὕτως ἔχουσαν εὗρον τὴν ἱστορίαν, καὶ τῇ Ἰωνιᾷ, ὡς εἶχε, προσέθηκα· μὴ μέν τοιγε ἀληθεύουσαν τοῖς προσώποις· οὐ γὰρ Φάλαρις ἦν ὁ τὸν βοῦν ἐπινοήσας τὸ κολαστήριον· ἀλλὰ Περίλαος ὁ Ἀθηναῖος· ὡς ἔστι γε τῷ θέλοντι κατιδεῖν ἐκ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἐπιστολῆς τοῦ Φαλάριδος, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογουμένου· ὃν ὁ Φάλαρις ἐκβαλὼν εἰς τὴν βοῦν κατέκαυσεν ἐλεεινῶς καὶ βύζην μυκώμενον. Περὶ Φαλάριδος καὶ Δωρόθεος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ Σικελικῶν, ὧδέ πη λέγει· Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθὴς ὑπάρχων, ξέναις καὶ παρευρημέναις βασάνοις ἔτρυχε καὶ ἐστρέβλου τοὺς ὁμοφύλους. Περίλαος δὲ, τῇ τέχνῃ χαλκουργός, κατασκευάσας δάμαλιν, ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ δῶρον· ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακαίῃ ζῶντας. μυκηθμὸν δ' ἡ δάμαλις ἀνεδίδου τῷ φυσικῷ παρόμοιον· Φάλαρις δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος, αὐτὸν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἐνέβαλεν· ἢ πουγε ἐς τὸν Ἀρχέλαον Ἀθηναῖον τὸ τοῦ Ἡσιόδου ἠλήθευσεν ἔπος, Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

14. Φασηλιωτῶν θῦμα.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλιώτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρῳ θύειν φησὶν ὁ Καλλίμαχος.

15. Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον.] Ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι τὴν Σαπφώ· οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ τὴν Λεσβίαν· καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας. τῷ δὲ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλατταν· πορθμὸς ἦν θάλασσα. ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐκομίζετο. ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν, καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον

tumque efficere videretur. Dionyſius autem conſpecta Phalaridis huius immanitáte, ipſummet in taurum coniecit, incenſumque ſuis artibus interemit. Quam hiſtoriam ita ſe habentem inueni, & Ioniæ noſtræ eodem modo adiunxi; non tamen veram, ſi perſonas ſpectes. Neque enim Phalaris bouem illum ad ſupplicia excogitauit: ſed Perilaus Athenienſis, vt volentibus videre licet, ex epiſtola Phalaridis ad Athenienſes miſſa, dum ſeſe illis ſuper hac re purgat. quem Phalaris in bouem conjiciens exuſſit, miſerabiliter & multum mugientem. De Phalaride etiam Dorotheus libro prîmo rerum Sicularum ita refert. Phalaris Acragantinorum tyrannus, crudelis & immanis quum eſſet, nouis excogitatiſque ſupplicijs contribules ſuos attriuit diuexauitque. Perilaus autem, arte faber ferrarius, iuuencam à ſe confectam donum regi obtulit, quo hoſpites in illam coniectos viuos exureret. Mugitum autem iuuenca illa reddebat naturali adſimilem. Phalaris porrò tunc ſolum iuſtus redditus, ipſum artificem primum in illam iniecit. Nimirum illud Heſiodi in Archelaum Athenienſem verum extitit: *Qui damno imminet alterius, ſibi comparat ipſi.*

14. *Phaſeliotarum ſacrificium.*] De vilibus ponitur. Phaſeliotas enim ſalſamentum Colabro, ſeu Porcello, Deo, ſacrificare, Callimachus ait.

15. *Phaon es & forma & moribus.*] De amabilibus quidem ſed tumidis. Ferunt enim Sappho, non poëtriam illam, ſed Leſbiam, Phaonis amore fuiſſe captam, votoque ſuo deſtitutam, ex Leucade ſaxo ſeſe præcipitaſſe. Phaoni autem hoc vitæ genus colebatur, vt apud nauem & mare, quod illic fretum erat, verſaretur; ea animi modeſtia, vt à nemine vllam reprehenſionem reporta-

ret: quod ab iis solum, quibus suppeteret pretium transuectionis acciperet. Vnde admirationi mores eius Lesbiis fuerunt. Laudat hominem dea Venus, quæ cum formam humanam sub mulieris vetulæ specie induisset, cum Phaone de nauigatione colloquitur, cui ille celeriter subseruiit & traiecit, nullum præmium ab illa petens. Quid porrò post hæc dea in hominem hostimenti contulisse fertur? senem iuuenili ætate & pulchritudine remuneratur. Hic ille Phaon est, in quo Sappho amorem suum sæpius sanguinem reddidit.

16. *Gerit & gallina lac.*] De valdè fortunatis.

17. *Solatium adfert dolore affecto, eodem dolore laborantium participatio.*]

18. *Tactus Pheraulas neutiquam cessit retro.*] De maxime difficilibus & constantissimis ad ea in quibus sibi elaborandum statuerunt. Cyrus enim post Babylonicam expeditionem victimasque holocaustas cum Ioui tum aliis Diis immolatas, cum amœna esset regio ex qua exercitum educebat, metam ad quinque ferè stadiorum spatium designauit, & vt fortiter equos suos tributim emitterent, edixit. Ipse cum Persis inuectus, victoriam adeptus est. Maximè enim ipsi res equestris curæ fuerat. Artabazus verò quem equo Cyrus donauerat, inter Medos vicit: inter Syros omnes, Gadates filius Hipparchi: inter Sacas denique, equo suo cæteros equites post se dimidii ferè curriculi spatio reliquit. Ibi Cyrus ab adolescentulo quæsiuisse fertur, num pro equo regnum habere vellet; illum autem respondisse, regnum equidem accipere nollem, verùm beneficium apud virum probum collocare mallem. Cui Cyrus, Ego verò, inquit, tibi ostendere locum volo, vbi si vel conniuentibus oculis ferias, non aberres à viro probo. Cui Sacas, ostende ergo mihi,

ἐδέχετο· θαῦμα ἦν τὸ τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις· ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεός. Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεὸν, καὶ ὑποδῦσαι θεὰν ἀνθρώπου γυναικὸς ἤδη γεγηρακυίας μορφὴν τῷ Φάωνι διαλέγεται. ταχὺς ἦν ἐκεῖνος καὶ θεραπεῦσαι, καὶ διακομίσαι, καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι· τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστὶν ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις αἷμα ἐποίησεν.

16. Φέρει καὶ ὄρνις γάλα.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐδαιμόνων.

17. Φέρει παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ κοινωνία τῶν στεναγμῶν.]

18. Φεραύλας βληθεὶς, οὐδαμῇ μετεστράφη.] Ἐπὶ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ἐπιμονωτάτων, οἷς εἵλοντο κοπιᾶν· ὁ γὰρ Κῦρος μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐξήλασιν, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ Διῒ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὁλοκαύτωσιν, καλοῦ ὄντος ἐν ᾧ ἐξήλασεν χωρίου, ἔδειξε τέρμα ὡς ἐπὶ πέντε σταδίων χωρίου, καὶ εἶπε κατὰ φῦλα ἀνακράτος ἐνταῦθα ἀφιέναι τοὺς ἵππους· σὺν μὲν οὖν τοῖς Πέρσαις αὐτὸς ἤλασε, καὶ ἐνίκα. πολὺ μάλιστα γὰρ ἐμεμελήκει αὐτῷ ἱππικῆς· Μήδων δὲ Ἀρτάβαζος ἐνίκα (Κῦρος γὰρ τὸν ἵππον ἐδεδώκει αὐτῷ·) Σύρων δὲ τῶν πάντων Γαδάτας ὁ υἱὸς τοῦ Ἱππάρχου· Σακῶν δὲ, ἰδιώτης ἀνήρ. ἀπέλιπε δὲ τῷ ἵππῳ τοὺς ἄλλους ἱππεῖς, ἐγγὺς τὸ ἥμισυ τοῦ δρόμου· ἔνθα δὴ λέγεται ὁ Κῦρος ἐρέσθαι τὸν νεανίσκον εἰ δέξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵππου· τὸν δ' ἀποκρίνασθαι, ὅτι βασιλείαν μὲν οὐκ ἂν δεξαίμην, χάριν δὲ ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταθέσθαι δέξαιμι ἄν· καὶ ὁ Κῦρος εἶπε· καὶ μὴν ἐγώ σοι δεῖξαι θέλω, ἔνθα κἂν μύων βάλῃς, οὐκ ἂν ἁμάρτοις ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. πάντως ὁ Σάκας ἔφη, δεῖξόν μοι·

ὡς

ὡς βαλῶ γε ταύτῃ τῇ βώλῳ ἀνελόμενος· καὶ ὁ μὲν Κῦρος δείκνυσιν αὐτῷ ὅπου ἦσαν πλεῖστοι τῶν φίλων· ὁ δὲ καταμύων ἵησι τῇ βώλῳ, καὶ παρελαύνοντος Φεραύλα τυγχάνει. ἔτυχε γὰρ ὁ Φεραύλας παραγγέλλων τι ταχθὲν ὑπὸ Κύρου· βληθεὶς δέ, οὐδὲ μετεστράφη, ἀλλ᾽ ᾤχετο ἐφ᾽ ὅπερ ἐτάχθη· ἀναβλέψας δὲ ὁ Σάκας, ἐρωτᾷ τίνος ἔτυχεν· οὐ μὰ τὸν Δία ἔφη ὁ Κῦρος οὐδενὸς τῶν παρόντων· ἀλλ᾽ οὐ μέντοι, ἔφη ὁ νεανίσκος, τῶν γε ἀπόντων· ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, σύ γε ἐκείνου τοῦ παρὰ τὰ ἅρματα ταχὺ ἐλαύνοντος τὸν ἵππον· καὶ πῶς, ἔφη, οὐ δὲ μεταστρέφεται; καὶ ὁ Κῦρος ἔφη· μαινόμενος γάρ τίς ἐστιν, ὡς ἔοικεν· ἀκούσας ὁ νεανίσκος, ᾤχετο σκεψόμενος τίς εἴη· καὶ εὑρίσκει τὸν Φεραύλαν, γῆς τε κατάπλεον τὸ γένειον καὶ αἵματος· ἐρρύη γὰρ αὐτῷ ἐκ τῆς ῥινὸς βληθέντι· ἐπεὶ δὲ συνῆλθεν, ἤρετο αὐτὸν εἰ βληθείη· ὁ δὲ ἀπεκρίνετο, ὡς ὁρᾷς· δίδωμι τοίνυν σοι, ἔφη, τοῦτον τὸν ἵππον· ὁ δ᾽ ἐπήρετο ἀντὶ τοῦ· ἐκ τούτου δὴ διηγεῖτο ὁ Σάκας τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος εἶπεν· οἶμαί γε οὐχ ἡμαρτηκέναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. καὶ Φεραύλας εἶπεν· ἀλλὰ πλουσιωτέρῳ μὲν ἂν εἰ ἐσωφρόνεις ἢ ἐμοὶ ἐδίδως· νῦν δὲ κἀγὼ δέξομαι. ἐπεύχομαι δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, οἵπερ με ἐποίησαν βληθῆναι ὑπὸ σοῦ, δοῦναί μοι ποιῆσαι, μή σε μεταμέλειν τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, καὶ νῦν ἔφη ἀπέλασον ἀναβὰς ἐπὶ τόνδε τὸν ἐμὸν ἵππον· εὐθὺς δ᾽ ἐγὼ παρέσομαι πρός σε.

inquit, quomodo ſublata hac gleba ita ferire poſſim. Tum Cyrus ei commonſtrat, quo loco multi amici ſimul erant. Ille autem ſemiclauſis oculis cum gleba pergit, & illa Pheraulam præteruectum attingit. Nam ille à Cyro quippiam ſibi iniunctum, nunciatum ibat: percuſſus autem, nec ſe conuertit quidem, ſed quo illi præſcriptum erat perrexit. Apertis mox oculis, Sacas quemnam contigiſſet interrogat. Per Iouem, inquit Cyrus, neminem eorum qui hic præſentes ſunt. Sed nec abſentium quenquam, inquit adoleſcens: imò verò, Hercle, inquit Cyrus, illum qui propè currus illos equum velociter agitat: Et qui fit, inquit, quod ſe non conuertit? Cui Cyrus, nimirum furioſus quiſpiam eſt, vt apparet. Quo audito adoleſcens, viſurus quiſnam eſſet abiuit, & Pheraulam reperit: cui barba terræ ac ſanguinis, qui ipſi ſauciato ex naribus eſſluebat, plena erat. Ad quem cum acceſſiſſet, num à ſe percuſſus eſſet quærebat. Vt vides reſpondit ille; Ergo, inquit, tibi equum hunc dono. Cuius, inquit, rei gratia? Hic iam Sacas deinceps rem totam illi enarrabat, ac tandem, Non puto me, ait, à viro bono aberraſſe. Pheraulas autem At, inquit, ditiori me, ſi ſaperes, illum dediſſes, nunc verò & ego accipio & Deos omnes rogo, quibus volentibus factum eſt, vt abs te ferirer, facultatem vt mihi dent efficiendi, ne te huius doni tui pœniteat. Et nunc age, meum equum conſcendens diſcede; ego verò ſtatim me tibi ſiſtam.

19. Φιλεῖν ἀκαίρως, ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν.]

19. *Amare ineptè, nil ab odio diſcrepat.*]

20. Φιλοτιμοῦνται ὡς Μεμφῖται ταῖς τῆς Ἴσιδος πλοκάμοις, καὶ Θηβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρυόνου ὀστέοις, καὶ Τεγεᾶται τῷ τοῦ Καλυδωνίου δέρματι.

20. *Gloriantur tanquam Memphitæ Iſidis cincinnis, Thebani Geryonis oſſibus, Tegeatæ apri Calydonij corio.*]

21. Φιλία παρδάλεως.] Ἐπὶ τῶν πιστοτάτων φίλων· Πάρδαλιν γὰρ ἐκ νηπίου-

21. *Pardalis amicitia.*] De maximè fidis amicis. Pardalin enim à paruulo venator

nator cum cicuraſſet, eius amaſij curam gerebat. Proinde allatum hœdum viuum illi obiecit, præter cibum etiam voluptatem aliquam illi feræ ex dilaniatione hœdi excogitare cupiens; dum illa non antea extinctum quid aut morticinum ſibi edere videretur. Apportato igitur hœdo ille abſtinuit, quod propter expletionem inedia vti neceſſe haberet; idemque etiam poſtera die fecit, quod etiam tum fame tanquam pharmaco indigeret. Tertio autem iam die eſuriebat quidem, idque conſueta voce indicabat, hœdum tamen illum, cui ille biduo duntaxat amicus fuerat, nondum tangere voluit: ſed illo omiſſo alium ſumpſit. Homines interim etiam fratres produnt & parentes ac veteres amicos. Ferunt pardalin, admirabilem quandam odoris ſuauitatem in ſe habere, nobis quidem occultam, ipſe autem muneris ſibi dati præſtantiam nouit, quam nec cætera animalia ignorant. Vnde & capiunt hoc modo. Pardalis cibo egens, in loco fruticibus aut folijs denſo ſeipſum occultat, ita vt conſpici nequeat, ac ſolum reſpirare poſſit: tum hinnuli capræ ſilueſtres, & id genus animalia ſuauitate odoris, tanquam illecebra capta, proprius accedunt, quibus illa inſiliens, venatione ſua potitur. Pardalis Carica & Lycia non eſt quidem iracunda & ſaltui admodum apta: quippe corpore oblongo: haſtis tamen ac lanceis vulnerata reſiſtit, neque facilè ferro cedit. Iuxta Homericum illud:

Fixa etiam ferro, non pugnam Iuno relinquit.

22. *Amans quæ non oportet, non amabis quæ oportet.*] Inexplebilis enim libido, ac proinde etiam indigens, dubiaque. Clitarchi.

23. *Philippi gallus gallinaceus.*]

θηρατὴς ἀνὴρ, ἡμερώσας οἷα φίλην ἢ ἐρωμένην περιεῖπεν· οὐκοῦν ἔριφον αὐτῇ φέρων, ζῶντα ἐδίδου, τροφὴν ἐν αὐτῷ, καὶ ἡδονήν τινα ἐπινοήσας τῷ θηρίῳ ἐν τῷ διασπᾶν τὸν ἔριφον, ἀλλὰ μὴ δοκεῖν ἐσθίειν κενέβρειόν τε καὶ θνησείδιον· καὶ δὴ κομισθέντος ἐρίφου, ἡ δὲ ἐγκρατῶς ἔσχε, δεομένη ἀπόσιτος εἶναι διὰ πλησμονήν· ἔδρασε δὲ καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο· ἐδεῖτο γὰρ ἔτι ὡς φαρμάκου τοῦ λιμοῦ. τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσης ἡμέρας, ἐπείνα μὲν καὶ συνήθως ἐπεδείκνυτο τοῦτο τῷ φθέγματι· οὐ μὴν τοῦ ἐρίφου γενομένου δύο ἡμερῶν φίλου, ἔτι προσήψατο· ἀλλὰ ἐκεῖνον μὲν εἴασεν, ἄλλον δὲ ἔλαβεν· ἄνθρωποι δὲ καὶ ἀδελφοὺς προὔδοσαν, καὶ τοὺς γειναμένους καὶ φίλους ἀρχαίους, πολλοὶ πολλάκις. εὐωδίας τινὸν θαυμαστῆς τὴν πάρδαλιν μετειληφέναι φασὶν, ἡμῖν μὲν ἀπορρήτου· αὐτὴ δὲ οἶδε τὸ πλεονέκτημα τὸ οἰκεῖον, καὶ μέντοι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα συνεπίσταται τοῦτο, καὶ ἁλίσκεται τὸν τρόπον τοῦτον· Πάρδαλις τροφῆς δεομένη, ἑαυτὴν ὑποκρύπτει, ἢ λόχμῃ πολλῇ, ἢ φυλλάδι βαθείᾳ, καὶ ἐντυχεῖν ἐστιν ἀφανὴς, μόνον δὲ ἀναπνεῖ· οὐκοῦν οἱ νεβροὶ καὶ δορκάδες, καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων, ὡς ὑπό τινος ἴυγγος τῆς εὐωδίας ἕλκεται, καὶ γίνεται πλησίον. ἡ δὲ ἐκπηδᾷ καὶ ἔχει τὸ θήραμα. Πάρδαλις Καρικὴ καὶ Λυκιακὴ οὐκ ἔστι μὲν θυμική· οὐδὲ οἷα σφόδρα ἁλτικὴ εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρά· τιτρωσκομένη δὲ καὶ δόρασι καὶ αἰχμαῖς, ἀντίτυπός ἐστι, καὶ οὐ ῥαδίως τῷ σιδήρῳ εἴκει. τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν δρῶσα,

Ἥρα τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει.

22. Φιλῶν ἃ μὴ δεῖ, οὐ φιλήσεις ἃ δεῖ.] Ἀπλήρωτον γὰρ ἡ ἐπιθυμία, διὰ τοῦτο καὶ ἄπορον.

23. Φιλίππου ἀλεκτρυών.] Ὄνομα στρατη-

στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

24. Φιλέψιος ὅδε τὸν τρόπον.] Ἐπὶ τῶν φιλοπαιγμόνων· οὗτος γὰρ μεταξὺ τῶν δημηγορικῶν μύθους ἔλεγε· κεκωμῴδηται δὲ εἰς πανουργίαν.

25. φιλέει γὰρ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν.] Ἡροδότου.

26. Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

27. Φοινίκων συνθῆκαι.] Οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νυκτὸς καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια καὶ Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

28. Φόνου πτερὸν ἢ θανάτου πτερόν.] Ὁ οἰστὸς λέγεται.

29. Φοινικήϊα γράμματα.] Ἤγουν ἀρχαιότατα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος λέγουσι. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐκ Φοινίκων πετάλοις. Κάμων δὲ ἐν δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων, ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δὲ οὗτος, ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις· γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας, Ἀγλαύρην, Ἕρσην, Πάνδροσον· τήν τε Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίωνα εἰπεῖν· βουλόμενος τινὸς τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατέρι.

30. Φορμίωνος στιβάς.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

31. Φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ.] Ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνεται. ὁ φοίνιξ τὸ ζῶον ἄνευ λογικῆς οἶδε

Nomen exercitus ductoris. Competit in eos, qui ob res parvas bene gestas gloriosiùs sese efferunt.

24. *Philepsius hic moribus est.*] De ijs, qui ludicris gaudent. Hic enim in medio concionum fabulas narrabat; notatus interim etiam vafritiei.

25. *Amat enim Deus omnia eminentia deprimere.*] Herodoti.

26. *Deus laborantes ope adiuvat sua.*] Euripidis sententia.

27. *Phœnicum pacta.*] Phœnices qui Carthaginem condiderunt, navigatione Africam attingentes, incolas rogarunt, ut se per diem noctemque reciperent, quo obtento discedere noluerunt: quippe qui pactos assererent, ut ibidem dies noctesque manerent. Vnde in illos usurpatur, qui insidiosè paciscuntur. Similia autem Demon de Metapontinis narrat.

28. *Cædis penna aut mortis penna sagitta dicitur.*]

29. *Phœnices litteræ.*] Hoc est, antiquissimæ. Lydij & Iones litteras à Phœnice Agenoris filio inventore esse aiunt. Quibus Cretenses contradicunt; inde illis nomen inventum asserentes, quod in palmarum ramis conscriberetur. Camon autem libro secundo de inventionibus, à Phœnice Actæonis filia appellatas scribit. Narratur autem hic sobole masculina caruisse, filias autem illi natas, Aglauren, Ersen, Pandroson: Phœnicem autem adhuc virginem mortem obijsse: unde & Actæonem Phœnicias litteras appellasse; filiam honore aliquo afficere volentem.

30. *Phormionis torus.*] De tenuibus.

31. *Palmulas iterum cupit.*] Quod mala hominibus sint disciplinæ. Phœnix animal sine calculi arte numerum quin-

gentorum annorum coniectore nouit, non indigens digitis ad hanc numerandi facultatem. Sacerdotes quidem ab ipsius abitu numerantes annos expectant, partimque etiam litterarum exercitijs vacando, totos dies ad solis occasum vsq;, disceptationibus suis impendunt, & tamen quanta aues norunt, illi non assequuntur. An non per Deos illa scire sapientia est? Vbinam Ægyptus sit, vbi Heliopolis, ad quam venire, & ibi patrem recondere, & quibus in loculis fato ipsi constitutum est. Hæc si non admirabilia videntur, num negocia forensia ac militaria ad mutuas insidias comparata, sapientiam appellabimus? Mihi sanè non videtur; o Sisyphorũ, Telchinũ, & Cercopum æmulatores. Porrò cum illis mihi sermo est, qui talia indagant probantque.

32. *Phœbo haud volente liberos seuit sibi.*] De ijs, qui deformosissimas filias habent.

33. *Excubiarum caussa cantans.*] De vigilantibus.

34. *Narrabo vespertilionibus vesaniam tuam.*] In eos, qui morte digna perpetrant.

35. *In Naupacto præsidiarius eris.*] Vel quod paruum stipendium daretur Naupacti præsidiarijs militibus, necessaria autem magno venderentur: vel quod Philippus, capto Naupacto, ex Achæorum sententia præsidiarios omnes occidit.

36. *Phryx non minus quam Spintharus.*] Spintharus ille ridetur, tanquam barbarus & Phryx, in comœdijs.

37. *Cæsus est Phryx melior, atque ad seruiendum promtior.*] Quia videntur desidiores & tardiores esse Phryges serui.

38. *Mortalem existentem non oportet altum sapere.*]

39. *Alter Phrynondas.*] De improbis. Aristophanes in Amphiarao: *Impure*

συμβάλλειν ἀριθμὸν πεντακοσίων ἐτῶν· οὐ δεδεημένος δακτύλων εἰς ἐπιστήμην ἀριθμητικῆς· καὶ οἱ μὲν ἱερεῖς περὶ τῆς ἀφίξεως ἀριθμοῦντες τὰ ἔτη προσδέχονται· ὁ δὲ πάρεστιν· οἱ δὲ θύουσι καὶ σχολὴν ἄγουσι τοῦ ἡλίου ἐν ταῖς λέσχαις καταδύοντος, ὅσα δ' ὄρνιθες οὐκ ἴσασιν. ἐκεῖνα δέ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, οὐ σοφὰ εἰδέναι; ποῦ μὲν Αἴγυπτός ἐστι, ποῦ δὲ Ἡλιόπολις, ἔνθα αὐτῷ πέπρωται ἥκειν, καὶ ὅποι ποτὲ τὸν πατέρα καταθέσθαι χρή, καὶ ἐν θήκαις τίσι; ταῦτα δὲ εἰ μὴ δοκεῖ θαυμαστά, ἆρά γε τὰ ἐνόπλια καὶ ἀγοραῖα, καὶ τὰς κατ' ἀλλήλων ἐπιβουλὰς ἐροῦμεν σοφίαν; ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ· ὦ Σισύφων καὶ Τελχίνων καὶ Κερκώπων ζηλωταὶ ἄνθρωποι. λέγω δὲ πρὸς τοὺς ἀκριβοῦντας ταῦτα.

32. Φοίβου πότ' οὐκ ἐῶντος, ἔσπειρεν τέκνα.] Ἐπὶ τῶν ἐχόντων θυγατέρας ἀμορφοτάτας.

33. Φρουρᾶς ᾄδων.] Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων.

34. Φράσω σου τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν.] Ἐπὶ τῶν ἄξια θανάτου πραττόντων.

35. Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.] Ὅτι ὀλίγος μισθὸς ἐδίδοτο τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσι, τῶν ἐπιτηδείων πολλῶν πιπρασκομένων· ἢ ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτοὺς ἀπέκτεινε πάντας.

36. Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου.] Οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

37. Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος.] Ἐπεὶ δοκοῦσι ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

38. Φρονεῖν γὰρ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.] Εὐριπίδου ἡ γνώμη.

39. Φρυνώνδας ἄλλος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ, Ὦ μιαρὲ

μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων, ὡς Εὔδημός φησι.

40. Φρυνίχου πάλαισμα.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ δολίων. Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων, οὗ στρατηγοῦντος, Ἀθηναῖοι ἡττήθησαν, καὶ πολλὰ αὐτῷ ὡς προδόντι τὸν πόλεμον προσεκρούσθησαν.

41. Φυλακὴν γυμνῷ ἐπιτάττεις.] Παροιμία. τίς γὰρ γυμνὸς φυλάττων, ὑποσταίη βέλη, καὶ λίθους, καὶ ξίφη;

42. Φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις.

43. Φύσει γυνὴ δυσήνιόν τι καὶ πικρόν.] Μενάνδρου.

44. Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.] Συνεσίου.

45. Φώκου ἔρανος.] Ἐπὶ τῶν ἀβουλίας συντασσόντων, ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες, ἀπέκτειναν αὐτόν.

46. Φωνά τυ τις, καὶ οὐδὲν ἄλλο.] Ἐξ ἀποφθέγματος· τίλλας γὰρ Λάκων εἶπε τοῦτο ἀηδόνα λαβὼν, καὶ βραχεῖαν σάρκα ὁρῶν.

tu Phrynonda tu, & merum scelus. Dicitur & de magis, vt Eudemus ait.

40. *Phrynichi astutia.*] De improbis & dolosis. Phrynichus exercitus dux apud Athenienses fuit, quo exercitum ducente, Athenienses victi fuerunt, multaque illi tanquam bellum prodenti crimina impegerunt.

41. *Nudo custodiam iniungis.*] Parœmia. Quis enim nudus excubias agens, tela, lapides, enses sustineat?

42. *Naturâ inest seruo in suos mala mens heros.*]

43. *Effræne quid naturâ & acre est fœmina.*] Menander.

44. *Praua indoles mores parit nunquam probos.*] Synesij.

45. *Phoci conuiuium.*] De ijs, qui conuiuia instruunt suo malo. Phocus enim quidam filiam habens nubilem, nuptias differebat; qua re offensi proci, illum trucidarunt.

46 *Vox nempe es & nihil aliud.*] Ex apophthegmate. Lacon enim captam lusciniam deplumans, exigua adeò eius carne reperta, hoc verbi vsurpauit.

X.

47. Χαλεπὰ τὰ καλά.] Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν, πρὸς τοὺς θαυμάζοντας, εἰπεῖν φασὶ, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλά. Φασὶ δὲ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον εἶναι δημότην, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τύραννον γενέσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία· οἱ δὲ τὰ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

X.

47. *Difficilia quæ pulchra.*] Pittacum magistratu se abdicantem, rem admirantibus, dixisse fertur, Difficile est bonum esse: Solonem verò mollitiem eius reprehendentem, dixisse, Difficilia quæ pulchra. Aiunt autem Periandrum Corinthium, initio quidem populi studiosum fuisse, postea autem mutato instituto, tyrannum euasisse. Vnde & parœmia. Alij verò difficilia, pro impossibilibus ponunt, vt nec ille suam sententiam tueri potuerit.

48. *Difficile est sapere.*] Apophthegma Pittaci.

49. *Difficile est deterioris subesse imperio.*] Democriti sententia.

50. *Difficile est seipsum nosse, at verò beatum.*] Talis enim secundum naturam viuit.

51. *Salue Hypsipyle chara: meos corymbos plecto: non de eo tibi loquor: meorum aliquis huc veniat.*] Parœmia vsurpatur de ijs, qui dissonantia & malè inter se cohærentia loquuntur. Similis huic:

52. *Ego de allijs tibi loquor, tu autem de cepis respondes.*]

53. *Chamæleonte mutabilior.*] Chamæleon animal non vno quopiam proprio colore gignitur, quo aut videatur aut cognoscatur. Furto autem seipsum subtrahit oberrans & intuentium oculos fallens. Si enim formam eius nigram conspicias, ille eam in viridem conuertit, & tanquam vestem mutans, alius deinde apparet, albedinem subiens; tanquam personam siue indumentum aliud effingens. Dixerit ergo aliquis, naturam eius, licet neminem recoquat, neque veneficijs instar Medeæ ac Circes immutet, ipsam quoque tamen veneficam esse. Quin & hoc de ipso fertur, festuca lata firmaque mordicitus tenentem huc illuc sese reflectere, & serpenti ex aduerso obuiam ire. quem ille comprehendere non potest, quod festucæ latitudinem hiatu suo complecti nequeat. Vnde fit vt serpens impransus, quod ad ipsum quidem attinet, maneat.

54. *Vallus vitem.*] Quando à seruante res seruanda læditur.

55. *Soluam sacram anchoram.*] De ijs, qui in periculis ad aliquem, qui tueri se possit, confugiunt.

56. *Periculosum est, canem fœtus inuolucrum gustare.*] In eos, qui à paruis

48. Χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι.] Τὸ ἀπόφθεγμα Πιττακοῦ.

49. Χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χείρονος.] Δημοκρίτου ἡ γνώμη.

50. Χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γνῶναι, ἀλλὰ μακάριον.] Τοιοῦτος γὰρ κατὰ φύσιν.

51. Χαίροις Ὑψιπύλη φίλη· τοὺς ἐμοὺς κορύμβους πλέκω· οὐ σοὶ λέγω περὶ τούτου· οὑμὸς ἥκοι τις ἐνταῦθα.] Ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν λεγόντων ἀσύμφωνα καὶ ἀκατάλληλα. ὁμοία τῇ·

52. Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυα ἀποκρίνῃ.]

53. Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος.] Ὁ Χαμαιλέων τὸ ζῶον εἰς ἰδίαν μίαν χρόαν οὐ πέφυκεν, οὔτε ὁρᾶσθαι, οὔτε γνωρίζεσθαι· κλέπτει δ' ἑαυτὸν πλανῶν τε καὶ παρατρέπων τὴν τῶν ὁρώντων ὄψιν· εἰ γὰρ περιτύχοις μέλαν τὸ εἶδος, ὁ δὲ ἐξέτρεψε τὸ μόρφωμα εἰς χλωρότητα· ὡς οὖν μεταμφιασάμενος, εἶτα μέντοι ἀλλοῖος ἐφάνη, λευκότητα ὑποδὺς, καθάπερ προσωπεῖον ἕτερον ἢ στολὴν ὑποκριθεὶς ἄλλην· φαίη ἂν οὖν τις, καὶ τὴν φύσιν μὴ καθέψουσαν μηδὲ ἐπιχρίουσαν φαρμάκοις, ὥσπερ Μήδειαν ἢ Κίρκην, καὶ ἐκείνην φαρμακίδα εἶναι. λέγεται καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὅτι κάρφος πλατὺ καὶ στερεὸν ἐνδακὼν, ἑαυτὸν ἐπιστρέφει, καὶ ἀντιπρόσωπος ὁμόσε χωρεῖ τῷ ὄφει· ὁ δὲ αὐτοῦ λαβέσθαι ἀδυνατεῖ, τοῦ κάρφους τὸ πλάτος οὐκ ἔχων περιχανεῖν· οὐκοῦν ἄδειπνος τό γε ἐπ' ἐκείνῳ μένει ὁ ὄφις.

54. Χάραξ τὴν ἄμπελον.] Ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθῃ.

55. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν.] Ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις φευγόντων εἰς τὸν δυνατόν.

56. Χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῶν κακῶν χωρούντων

εἰς

εἰς μεγάλα. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χορίον καλεῖται· οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις διὰ τὸ λίχνον ἐπιβουλεύονται.

57. Χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κύμινον.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀπὸ κατάρας βλαπτομένων.

58. Χαραδριὸς ἕτερος.] Ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. ἐπεὶ γὰρ οὗτος τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὀφθεὶς, τοῦτο οἱ πωλοῦντες κρύπτουσιν· ἵνα μή τις πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ. οἱ δέ φασιν, οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, τῆς νόσου παύεσθαι. ἀλλ᾽ οὗτοι μὲν οὕτως. ὁ δέ γε Αἰλιανὸς οὕτω περὶ χαραδριοῦ φυσιολογεῖ· χαραδριοῦ ἦν ἄρα δῶρον τοῦτο, οὐ μὰ Δία ἀτιμάζειν ἄξιον· ἣν γοῦν ὑπαναπλησθεὶς τὸ σῶμα ἰκτέρου τις, εἶτα οἱ δριμὺ ἐνορῴη, ὁ δὲ ἀντιβλέπῃ μάλα ἀτρέπτως, ὥσπερ οὖν ἀντιθυμούμενος, ἡ τοιάδε ἀνάβλεψις ἰᾶται τοῦ προειρημένου πάθους τὸν ἄνθρωπον.

59. Χάρητος ὑπόσχεσις.] Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων, μηδαμῶς δὲ ἢ δυσκόλως παρεχόντων. Χάρης γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων, εὐχερής τι καὶ ἐπιμόνιτος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις ἐγένετο μὲν, οὐκ ἐπιτέλει δέ γε.

60. Χαῖρ᾽ ὦ φίλον φῶς.] Γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν· ἕτεροι δὲ γραῦν.

61. Χαιρεφῶν αὐτόχρημα.] Ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν· καὶ ἐπὶ τῶν διεστώτων ἐκ τῶν ἀδελφῶν σφίσιν· οὗτος γὰρ σφόδρα ἤχθρευσε τῷ ἀδελφῷ· οὓς ὁ Σωκράτης συνῆγε, λέγων, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν.

62. Χάρωνος θύρα.] Δι᾽ ἧς οἱ καταδίκοι ἐπὶ τῷ θανεῖν ἐξήρχοντο.

malis ad maiora procedunt. χορίον fœtus inuolucrum appellatur; quo canes guſtato, etiam infantibus præ auiditate inſidiantur.

57. *Cuminon execrationibus gaudet.*] De ijs, qui maledictis non offenduntur.

58. *Charadrius alter.*] De ijs, qui ſe abſcondunt. Quandoquidem enim charadrius icterio morbo laborantibus conſpectus prodeſt, idcirco, qui illum vendunt, abſcondunt, ne quis alius prius ab ipſo ſanetur, quam fuerit emptus. Alij verò aiunt, non illos qui charadrium intuentur; ſed qui illo veſcuntur, morbo liberari. Et illi quidem hoc pacto. Ælianus verò ſic de charadrij natura philoſophatur: charadrij hoc beneficium eſt, minimè per Iouem vili faciendum. Si quis enim corpus ictero plenum habeat, fixeq; illum intueatur, & ille contra fixis oculis in illum adſpiciat, tanquam viciſſim ei ſuccenſus, talis mutuus adſpectus hominem prædicto morbo ſanat.

59. *Charetis promiſſio.*] De ijs, qui promptè aliquid promittunt, nullo modo autem, aut difficulter, præſtant. Chares enim Athenienſium belli dux facilis & promptiſſimus fuit ad quælibet promittenda, non autem ad re & facto exhibenda.

60. *Vale charum lumen.*] Mulierem libidini indulgentem, lucernâ extinctâ, aiunt hoc dixiſſe. Alij dicunt anum fuiſſe.

61. *Reipſa Chærephon.*] De pallidis & macilentis, & de fratribus inter ſe diſſidentibus. Hic enim maximus hoſtis fratris ſui fuit. quos inter ſe Socrates reconciliauit, dicens, nullum oculorum eſſe vſum, neque manuum, neque pedum, niſi inter ſe conſentirent.

62. *Charontis ianua.*] Per quam cōdemnati ad mortem exibant.

63. *Chares carmen orthium canens.*] De vocalibus. Chares enim Thebæus tibicen erat. Orthius autem tibiæ quidam tonus fuit valdè elegans, & intensionem quandam habens. Homerus:

64. *Constitit & magna Dea voce affatur Achæos.*

65. *Gaudes pyraustæ gaudium.*] De ijs, qui ob exiguam voluptatem seipsos perdunt. Pyrausta enim animal est, fulgore ignis gaudens, quodque lucernas circumuolitat, quando flamma vehementior est; putans se aliquid inde accepturum. Magno igitur impetu in illam incidens, deinceps concrematur. Meminit etiam eius Æschylus, dicens:

Stultum pyraustæ metuo mihi fatum nimis.

66. *Testudo muscas.*] De ijs, qui quempiam negligunt. Agamemnoni maledicentia Thersitæ minus curæ erat, quam testudini muscæ. Testudo vbi serpentem edit, origanum supermanducans, immunis noxæ redditur; alioqui ex tali esu peritura. Testudines marinæ in terra pariunt, & arena oua sua obruentes, recedunt: adeo numerandi peritæ, vt à seipsis quadraginta dies supputent, quibus ouorum collocatorum fœtus generantur. Ad locum ergo illum redeuntes, in quo fœturam suam absconderant, terram iniectam effodiunt, pullosque iam se mouentes & sequi illas valentes, abducunt.

67. *Hyems Ornithias.*] Hoc est, vehemens, qua aues emoriuntur. Dicitur & ventus Ornithias.

68. *Chironium vlcus.*] Hoc est, insanabile.

69. *Labra modò adspersit, non*

63. Χάρης ᾄδων ὄρθιον.] Ἐπὶ τῶν εὐφώνων· ὁ γὰρ Χάρης αὐλητὴς Θηβαῖος ἦν· ὄρθιος δὲ, αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμενος ἔντονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχων· καὶ Ὅμηρος·

64. Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν.

65. Χαρὰν πυραύστου χαίρεις.] Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰν ἡδονὴν ἑαυτοὺς φθειρόντων. ὁ γὰρ πυραύστης, ζῶόν ἐστιν, ὅσπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρὸς, καὶ περιπέτεται τοῖς λύχνοις, ἐν ἀκμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί· καὶ δοκεῖ τι λήψεσθαι· ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥώμης, εἶτα μέντοι καταφλέγεται· μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Αἰσχύλος λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

66. Χελώνη μυιῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων τινός· τῷ γὰρ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἔλαττον ἔμελλεν, ἢ χελώνη μυιῶν. Φαγοῦσα ὄφεως χελώνη καὶ ἐπιτραγοῦσα ὀρίγανον, ἐξ αὐτῆς γίνεται τοῦ κακοῦ. Ὃ πάντως αὐτὴν ἐκ τῆς τροφῆς ἀναιρεῖν ἔμελλε· Αἱ χελῶναι αἱ θαλάττιαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι, καὶ καταχωννύουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὠὰ, καὶ ὑποστρέφουσιν· εἰσὶ γὰρ ἐς τοσοῦτον λογιστικαὶ, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκλογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τεσσαράκοντα, ἐν αἷς τὰ ἔκγονα αὐταῖς τῶν ὠῶν συμπαγέντων, ζῶα γίνεται· ἀποστρέψασαι δὲ εἰς τὸν χῶρον, ἐν ᾧ ἔκρυψαν τὰ ἑαυτῶν βρέφη, ὀρύσσουσι τὴν γῆν ἣν ἐπέβαλλον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοττοὺς καὶ ἕπεσθαι δυναμένους αὐταῖς, ἀπάγουσι.

67. Χειμὼν ὀρνιθίας.] Σφοδρὸς, ἐν ᾧ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας.

68. Χειρώνειον ἕλκος.] Ἤτοι ἀνήκεστον.

69. Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ

δ᾽ οὐκ ἔδηνε.] Ἐπὶ τῶν σμικρὰ δῶρα διδόντων.

70. Χειμάσει ποτὲ καὶ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἡ ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλη.] Ἐπὶ τῶν προσδεχομένων τινὰ κακὰ μετ᾽ ὀλίγον ἐλευθησόμενα. Φάβιος Μάξιμος Ἀννίβα μάχεσθαι μὴ βουλόμενος, ἀλλὰ τρίβειν χρόνῳ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ χρημάτων ἐνδεᾶ καὶ σιτίων οὖσαν, ἐπηκολούθει διὰ τῶν τραχέων καὶ ὀρεινῶν ἀντιπαρεξιών· καταγελώντων δὲ τῶν πολλῶν, καὶ παιδαγωγὸν Ἀννίβα καλούντων, μικρὰ φροντίζων, ἐχρῆτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς· καὶ πρὸς τοὺς φίλους ἔλεγεν, ὅτι τὸν σκώμματα φοβούμενον καὶ λοιδορίας, δειλότερον ἡγεῖται τοῦ φεύγοντος τοὺς πολεμίους. ἐπεὶ δὲ τοῦ συνάρχοντος Μινουκίου καταχτάντος τινὰς τῶν πολεμίων, πολὺς ἦν λόγος, ὡς ἀνδρὸς ἀξίου τῆς Ῥώμης, μᾶλλον ἔφη τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν ἀτυχίαν τοῦ Μινουκίου φοβεῖσθαι· καὶ μετὰ μικρὸν ἐνέδρα περιπεσόντος, καὶ κινδυνεύοντος ἀπολέσθαι, μετὰ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ἐπιβοηθήσας, τῶν τε πολεμίων πολλοὺς διέφθειρε, κἀκεῖνον ἔσωζεν. ὁ μὲν οὖν Ἀννίβας εἶπε πρὸς τοὺς φίλους, οὐ πολλάκις ὑμῖν προέλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλην, ὅτι χειμάσει ποτὲ ἐφ᾽ ἡμᾶς.

71. Χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην καὶ σκέλη· γαστέρα δὲ οὐκ ἔχει.] Ἐπὶ τῶν πολλοὺς μὲν ἱππεῖς καὶ ὁπλίτας ἐχόντων, χρημάτων δὲ οὐκ εὐπορούντων. Κόϊντος εἶπε πρὸς Φιλοποίμενα, καὶ γὰρ καὶ τῇ φύσει τοῦ σώματος, τοιοῦτος ἐτύγχανεν.

72. Χελώνην Πηγάσῳ συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συγκρινόντων.

73. Χθόνια λουτρά.] Τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.

74. Χίλων δ᾽ ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.]

integra proluit ora.] De ijs, qui exigua dant.

70. *In nos etiam aliquando nubes illa à montibus hyemabit.*] De ijs, qui mala aliqua metuunt paulo post aduentura. Fabius Maximus, cum Annibale pugnam inire nolens, sed vires eius, pecuniæ & annonæ inopes, tempore conterere, per aspera ac montosa exaduersum sequutus est hostes. Quumque multi id factum riderent, & pædagogum Annibalis vocitarent, parum id curans, suo consilio vsus, amicis ait, se illum qui scommata & conuitia metuit, timidiorem existimare eo, qui bellum fugit. Cum autem collega ipsius, ex hostibus aliquot cæcidisset, multusque de illo iam sermo esset, tanquam de viro Româ digno: magis se dixit prosperam quam aduersam fortunam Minutij timere. Quumque non diu postea in insidias ille incidisset, & de internecione cum copijs suis periclitaretur; Fabius suppetias ferens, multis hostium interemtis, eum seruauit. Tum Annibal amicis suis, Nonne, inquit, vobis prædixeram, nubem illam à montibus aliquando in capita nostra hyematuram?

71. *Philopœmen manus quidem habet & tibias, ventrem autem non habet.*] De ijs, qui numerosum quidem equitatum ac peditatum habent, pecunia autem non abundant. Quinctus hoc de Philopœmene vsurpauit. Habitudine enim corporis talis ille fuit.

72. *Testudinem Pegaso comparas.*] In eos, qui inæqualia inter se contendunt.

73. *Inferorum lauacra.*] Quæ vita functis adhibentur. Ferebant enim lauacra ad sepulturas.

74. *Chilon ait magna ex Lacedæmone, nosce teipsum.*]

75. Chlamys

75. *Chlamys Sylosontis.*] In eos, qui vestitu superbiunt. Hic enim chlamydem habuit, quam cum Dario, priuato adhuc, dono dedisset, ab eodem reditum in Samum impetrauit.

76. *Choas sex capiet.*] Nempe cerebrum eius: tanquam de dolio aut vtre dictum, qui si inungatur, capacior fit; impedimentis quæ obstruxerant disiectis. In homines deliros.

77. *Chorus ociosiorum.*] De ijs, qui absurda aliqua agunt.

78. Χοῖνιξ κνωδάλου.] De ijs, qui magnis mensuris vsi sunt.

79. *Chorum do.*] Perinde ac si dicas, laudem ac victoriam consequor. Apud Athenienses enim chorum consequebantur comici & tragici poëtæ; non omnes, sed clari probatique.

80. *Terrigenis anima est congesta pecunia cunctis.*] Hesiodi.

81. *Tua met lyra vtitor, non proximi.*] In eos, qui rerum ad alios pertinentium satagunt.

82. *Non res rapta bona est, sed Diuûm munere parta.*] Hesiodi.

83. *Pecuniæ sunt vir: malus autem nunquam bonus.*] De ijs, qui propter opulentiam suauiter viuunt. Est autem apophthegmatica parœmia, vt & hæ:

84. *Magistratus virum demonstrat.*] Et:

85. *Non conuenit malum malo vlcisci.*] Amilcas quum qui fratrem suum occiderant, comprehendisset, & singulorum colla conculcasset, deinceps dimisit, hoc verbo vsurpato: abundè ob fratris necem vindictæ se sumsisse addens.

86. *Tacere oportet, aut silentio potiora loqui.*]

87. *Ex cute manifestum.*] Aiunt Pherecyden, sapientem, morbo pediculari

75. Χλαμὺς Συλάσοντος.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι· οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος, ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου.

76. Χοᾶς ἓξ χωρήσει.] Ἐπὶ τῶν παραπλήγων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ· ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ· ὃς ἐὰν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ· τῶν ἐμπεφραγκότων ἀποβεβλημένων.

77. Χορὸς ἀργούντων.] Ἐπὶ τῶν ἄτοπά τινα διαπραττομένων.

78. Χοῖνιξ κνωδάλου.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κεχρημένων.

79. Χορὸν δίδωμι.] Ἐν ἴσῳ, τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταί· οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

80. Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.] Ἡσιόδου.

81. Χρῶ τῇ σεαυτοῦ λύρᾳ, μὴ τῇ τοῦ πέλας.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰ ἀλλότρια σπουδαζόντων.

82. Χρήματα δ' οὐ ἁρπακτὰ, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.] Ἡσιόδου.

83. Χρήματ' ἀνὴρ πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων· αὕτη δὲ ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς καὶ ἡ·

84. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.] Καὶ ἡ·

85. Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακὸν ἀμύνασθαι.] Ὁ Ἀμίλκας, τοὺς τὸν ἀδελφὸν ἀνελόντας συλλαβὼν, εἴς τε τὸν ἑκάστου πατήσας τράχηλον, εἶτα μέντοι ἀπολύσας, ἔφησε τοῦτο, ἀποχρῶσαν δίκην λαβεῖν· ἐπειπὼν ταύτην, ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ φόνῳ.

86. Χρὴ σιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.] Πυθαγόρου ἡ παραίνεσις.

87. Χροῒ δεῖλα.] Φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειριάσει τελευτῆσαι· Πυθαγόρου

γόρου γὰρ παραγενομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακέοιτο, προβάλλοντα τῆς θύρας τὸν δάκτυλον, εἰπεῖν· χροὶ δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι διαμαρτάνουσι.

88. Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λεγόντων.

99. Χρυσὸς Κολοφώνιος.] Οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάζοντο· καὶ γὰρ πολύ φασι διαλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν.

90. Χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτείτω λόγος,
Πειθεῖν γὰρ οἶδε καὶ πέφυκε μὴ λέγειν.]

91. Χρυσοχοήσειν ᾤου σύ.] Κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων. τί δὲ, ἦδ' ὅς, ὁ Θρασυμάχου χρυσοχοεῖ; ἔλαβε δ' ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ἔπεσέ τις φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐν Ὑμηττῷ χρυσοῦ ψῆγμα πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων· οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέθεον ἐπ' αὐτοὺς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες, καὶ μάτην κακοπαθήσαντες, ἔσκωπτον ἀλλήλους· λέγοντες, σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν· ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας, χρυσοχοήσειν, ἤγουν πλουτήσειν· ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν· Εὔβουλος γοῦν φησίν·

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν,
Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα
Καὶ σῖτον ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν·
Ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

92. Χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις, ἢ σοφός.] Εὐριπίδου.

93. Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων· ἐπιφέρει γάρ, νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί μοι.]

94. Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις.] Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

perijsse, Pythagora autem accedente, & quomodo se haberet interrogante, digito per ianuam extenso dixisse, *Ex cute patet.* Et hinc deinceps apud philosophos illa locutio vsurpata. Vsurpatur de rebus peioribus, peccant qui de melioribus.

88. *Momenta temporis tibi sermo auferat.*] In eos, qui multa loquuntur.

89. *Aurum Colophonium.*] Colophonij optimum aurum, efficiebant. Colophonium enim aurum, multum à reliquo differre aiunt.

90. *Auro loquente sermo inanis omnis est,*
Persuadet aurum quidlibet, silens tamen.]

91. *Aurum te fusurum putabas.*] Vtitur ea parœmia Plato. Quid auté, nunc ille Trasymachi filius aurum fundit? Origo parœmiæ hæc. Fama aliquando apud plebem Atheniensem inualuerat, Hymetto multa auri ramenta apparuisse, eaque à formicis bellacibus custodiri. Contra quas illi correptis armis exierunt: re autem infecta redeuntes, & frustra magna molestia suscepta, sese mutuo irridebant, dicentes: *Tu aurum te fusurum putabas.* Perinde ac si dicerent, Tu multo auri ramento collecto, aurum te fusurum, hoc est, opulentum euasurum, existimabas. Quo nomine etiam à Comicis incessebantur, sicque Eubulus:

Nos Atticis quondã viris persuasimus,
Hymettum vt armis conciti, raptis petant,
Contraq; formicas cibi multũ petant,
Auri velut ramenta adessent fusilis.

92. *Quis tardus aut cordatus, vsus edocet.*] Euripidis.

93. *Inaurare te nos nõ animaduertis.*] In eos, qui temerè conuiciantur. Infert enim, mihi hoc ornamento est.

94. *Ollis lippire & cucurbitis.*] De cæcutientibus.

95. *Ollam variegare.* Siue : *Ollam ornare.*] De impossibilibus.

96. *Ollaris Deus.* Seu : *Ollaris vir.*] Hoc est, testaceus ; nempe vilis.

97. *Phrygum procul sunt & Mysorum termini.*] De rebus inter se contrarijs. Huic similis : *Seiuncta sunt Mirrhæ & Siloes flumina.*

98. *Regio & lex.*] Similis huic: *Vrbs & locus.*

99. *Pugnat, simul multa & probanda dicere.*]

95. Χύτραν ποικίλλειν. καὶ, Χύτραν κοσμεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

96. Χυτρεὺς θεός. καὶ Χυτρεὺς ἄνθρωπος.] Ὀστράκινος, εὐτελής.

97. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίων· ὁμοία τῇ· Χωρὶς τὰ Μέρρας καὶ Σιλωὰμ ῥεύματα.

98. Χώρα καὶ νόμος.] Ὁμοία τῇ· Πόλις καὶ τόπος.

99. Χωρὶς τό, τ᾽ εἰπεῖν πολλά, καὶ τὸ καίρια.]

Ψ.

100. *Psaphonis aues.*] De ijs, qui sibi maximam existimationem venantur. In Lybia vir eiusdem regionis fuit, Psaphon nomine, qui quum felicitatem, non hercle humilem aut fluxam quampiam, sed vt Deus haberetur, affectaret, comprehensis canoris aliquot auibus, multas ex illis canere docuit, *Magnus Deus Psaphon*, sicque edoctas in montes remisit: illæ verò & aliæ, eidem voci adsuetæ, idem canebant. Libyes autem diuinam esse vocem opinati, Psaphoni deinceps, tanquam Deo, auium sibi suffragijs denunciato, rem diuinam facere cœperunt.

Ψ.

100. Ψάφωνος ὄρνιθες.] Ἐπὶ τῶν μεγίστην ἑαυτοῖς δόξαν θηρωμένων. ἐν Λιβύῃ, ἀνὴρ Λίβυς, Ψάφων ὄνομα, ἐρασθεὶς εὐδαιμονίας, οὐ ταπεινῆς μὰ Δία, οὐ δὲ τῆς παραθεούσης ταύτης· ἀλλὰ ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν· ξυλλαβὼν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων πολλούς, ἐδίδασκεν ᾄδειν τοὺς ὄρνιθας, Μέγας θεὸς Ψάφων, καὶ ἠφίει αὖθις ἐπὶ τὰ ὄρη· οἱ δὲ αὐτοί τε ἦδον καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες, ἐθιζόμενοι, τῇ φωνῇ Ψάφωνι. Λίβυες δὲ θείαν νομίσαντες εἶναι τὴν φήμην, ἔθυον· καὶ ἦν αὐτοῖς θεός, ὑπὸ ὀρνίθων χειροτονούμενος.

CENTVRIA XXI.

1. *Probrum artis medicæ imperitorum, manifesta laus est medicorum.*]

2. *Guttæ imbrem generantes aquæ stagnare faciunt.*] De ijs, qui à paruis ad maiora progrediuntur.

3. *Referta mendacijs Atraphaxis.*] Hoc est, vanis fallacijs plena. Atraphaxis

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Κα΄.

1. Ψόγος ἀνιάτρων, ἔπαινος ἄντικρυς ἰατρῶν.]

2. Ψεκάδες ὄμβρον γεννῶσαι.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρὸν ἐπὶ τὰ μείζω χωρούντων.

3. Ψευδῶν πλέε Ἀτράφαξις.] Ἀντὶ τοῦ, πλήρης ψευσμάτων. Ἀτράφαξις δὲ

ἐστιν

ἐστιν εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μετεωριζομένων καὶ ὑψουμένων.

4. Ψεκὰς ἢ δρόσος.] Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος, πτυελώδης ὤν· οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσέρραινε τοῖς ὁμιλοῦσιν διαλεγόμενος.

5. Ψύχος φυγὼν, εἰς βόρβορον ἔπεσον.] Ἐπὶ τῶν φευγόντων μικρὰ κακὰ, καὶ εἰς χείρονα ἐμπιπτόντων.

6. Ψευδόπυρα, οἷον τὰ σά.] Ταῦτα διὰ νυκτὸς γίνεται πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν.

7. Ψύρα τὸν Διόνυσον.] Τὰ Ψύρα, εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. Λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων, καὶ μὴ πινόντων. Λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

8. Ψωρῶσα κάμηλος, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.] Ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις, πολλῶν δὲ ἄμεινον ἐχόντων.

Ω.

9. Ὦ γάμοι, γάμοι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχούντων.

10. Ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλε ἀνδρὸς ἀρετά.] Ἀρχίδαμος Ἀγησιλάου, ἰδὼν βέλος, τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας κομισθὲν ἐς Λακεδαίμονα, ἀναβοήσας, ἔφη τοῦτο. Τί δ' ἂν φαίη, εἰ τὴν νῦν βολίδα ἑώραται;

11. Ὦ Λακιάδαι.] Ἐπὶ τῶν μοιχῶν.

12. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέκτεκεν.] Ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχῃ, ταύτην φαμέν.

autem ſpecies eſt oleris, quod quàm citiſſimè in altitudinem excreſcit. Parœmia verò in tumidos atq; elatos vſurpatur.

4. *Aut gutta, aut ros.*] Sic Antimachus, melicus poëta, vocabatur; quòd ſputo abundaret, eoque, cum diſcipulis differens, identidem roris inſtar inſpergeret.

5. *Frigus fugiens in cœnum incidi.*] De ijs, qui dum parua & exigua mala declinare volunt, in maiora præcipites feruntur.

6. *Mendaces ignes, vt tua ſunt.*] Hi ignes nocte exſtruuntur, ad terrorem hoſtibus incutiendum, copiaſque numeroſas eſſe, oſtendendum.

7. *Pſyra Bacchum.*] Pſyra (multitudinis numero) exilis inſula eſt & parua, propè Chium, vini haud ferax. Vſurpamus ergo parœmiam de ijs, qui conuiuio aſſidentes, non bibunt. De ijs quoque qui vile neſcio quid præ ſe ferunt.

8. *Scabioſa camelus, multorum aſinorum onera in ſe recipit.*] De ijs, qui licet ſenes ſint vel viſco aduerſæ fortunæ inhæreant, multis tamen meliùs agunt & præſtantiùs.

Ω.

9. O *Nuptiæ, nuptiæ.*] De infelicibus.

10. *O Hercules, perijt viri virtus.*] Archidamus, Ageſilai filius, conſpecto telo quod tum primùm ex Sicilia Lacedæmonem portatum fuerat, vehementer exclamans, hoc dicti vſurpauit. Quidnam autem dixiſſet, ſi quod nunc eſt iaculatoriæ genus machinæ, conſpexiſſet?

11. *O Laciadæ.*] De adulteris.

12. *Mons parturiuit, deinde murem enixus eſt.*] Quando quis magna ſperans, parua conſequitur, uſurpanda parœmia.

13. *Crudiuorus Bacchus.*] In eos, qui crudelissima quæque atque immanissima perpetrant. Huic enim viuos homines veteres immolabant.

14. *O quale caput, & cerebrum non habet.*] De hominibus, corpore quidem decoris, sed animo insulsis.

15. *Cui nihil satis, huic etiam nihil turpe.*] Timotheus, Cononis filius, ad Aristophontem Azeniensem, acri quidem præ cæteris ingenio hominem, sed luxu dissolutum, eo dicto est vsus.

16. *Tace puer, multùm boni in silentio.*] Menandri admonitio.

17. *Heus tu, vel si saccus fias, non te accedam.*] De ijs, qui semel improbitatem aliquorum experti, non amplius illorum imposturis decipiuntur.

18. *Ex ouo prodijt.*] De formosissimis. Iupiter enim olori assimulatus, cum Leda rem habuit, quæ duo oua peperit, quorum ex altero Castor & Pollux procreati sunt, ex altero verò pulchra prorsus Helena. Vnde hoc adagij: *Ex ouo progenitus est.*

19. *Hyacintho formosior.*] Hic Amyclæus adolescentulus fuit, formosus: quo conspecto, Apollo & Zephyrus, vterque forma eius capti sunt. Ipse autem studiosè per ea, quibus vterque præstabat, fouebatur. Apollo sagittabat, Zephyrus spirabat: ab illo cantus & voluptas; ab hoc non nisi timor ac perturbatio suppeditabat. Dat sese igitur Apollini adolescens, & Zephyrum præ æmulatione in bellum contra se armat. Posthæc quum adolescens exerceretur, Zephyrus exercitium illi in perniciem vertit; disco necis causam subministrante, qui ab hoc proiectus, ab illo in eum retortus, mor-

13. Ὠμηστὴς Διόνυσος.] Ἐπὶ τῶν ὠμότατα καὶ ἀπανθρωπότατα πραττόντων. τούτῳ γὰρ ζῶντας ἀνθρώπους ἔθυον οἱ παλαιοί.

14. Ὦ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.] Ἐπ' ἀνδρῶν μεγαλοπρεπῶν μὲν τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογίστων.

15. Ὧι ἱκανὸν οὐδὲν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν.] Τιμόθεος ὁ Κόνωνος εἶπε τοῦτο πρὸς Ἀριστοφῶντα Ἀζηνιέα, πάντων ἄριστα ἔχοντα λόγον, πλήν γε ἄσωτον ὄντα.

16. Ὦ παῖ, σιώπα, πόλλ' ἔχει σιωπὴ καλά.] Μενάνδρου ἡ παραίνεσις.

17. Ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελεύσομαί σοι.] Ἐπὶ τῶν ἅπαξ πειραθέντων μοχθηρίας ἐνίων, οὐκέτι δὲ ἐξαπατωμένων τῇ πείρᾳ ταῖς αὐτῶν ὑποκρίσεσιν.

18. Ὠοῦ ἐξῆλθεν.] Ἐπὶ τῶν ὡραιοτάτων. Ὁ γὰρ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, ἐμίγη τῇ Λήδᾳ, καὶ ἐγέννησε δύο ᾠά. ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς ᾠοῦ οἱ Διόσκουροι ἐγεννήθησαν, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης· ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου, ἡ Ἑλένη ἡ πάγκαλος· ὅθεν τὸ, Ἐξ ᾠοῦ ἐγεννήθη.

19. Ὡραιότερος Ὑακίνθου.] Οὗτος Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον καὶ καλόν. εἰς τοῦτον εἶδε μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶδε δὲ ὁ Ζέφυρος, καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορφῇ. καὶ φιλότιμος ἦν ἀφ' ὧν εἶχεν ἑκάτερος· ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος. μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ἡδονή· φόβος δὲ τὰ παρ' ἐκείνου καὶ ταραχή. ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον, καὶ Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὁπλίζει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνασία τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. Δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου διακονήσας, ὑπὸ τούτου μὲν ἀφε-

ἀφεθεὶς, ὑπ᾽ ἐκείνου δὲ ἐνεχθείς· καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει. τὴν γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπὸ μνήματος ἀφεῖναι τὴν συμφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος αὐτὴ τοῦ μειρακίου γίνεται, ὃ τοὔνομα δέχεται. λέγουσι δ᾽ ὅτι καὶ ἡ προσηγορία ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται.

20. Ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι.] Λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

21. Ὠσὶν ἑστῶσιν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὦτα εὐτρεπιζομένων.

22. Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.] Ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς διακειμένων.

23. Ὡραιότερος Πορφυρίωνος.] Ὁ Πορφυρίων ὡραιότατός τι ἅμα καὶ φερωνυμώτατός ἐστι ζώων, καὶ χαίρει κονιώμενος. καὶ πρότερον δὲ ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι κονίστραις καὶ λουτροῖς, πρὶν ἂν βαδίσαι ἀριθμὸν βαδίσεως ἀρκοῦντά οἱ. σιτούμενος δὲ ἐπὶ μαρτύρων, ἄχθεται, καὶ διὰ ταῦτα ἀναχωρεῖ, καὶ ὑπολανθάνων ἐσθίει. ζηλοτυπώτατος δὲ ἐστιν ἰσχυρῶς, καὶ τὰς ἀνάνδρους τῶν γυναικῶν παραφυλάττει· τὸν ταὼν μὲν οὖν ὡραῖον ὄντα, καὶ καταθύουσι καὶ σιτοῦνται οἱ ἄσωτοι· τοῦ γὰρ ὄρνιθος τὰ μὲν πτερὰ κόσμος ἐστὶ, τὸ δὲ σῶμα ἦν τι οὐδέν. Πορφυρίωνα δὲ οὐκ οἶδα καταθύσαντα οὐδένα ἐπὶ δεῖπνον, οὐ Καλλίαν, οὐχ Ὁρτήσιον τὸν Ῥωμαῖον.

24. Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καίεται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ξηρῶν καὶ φθειρομένων ταχέως. Ἡ δὲ νέα εἰρεσιώνη θαλλὸς ἦν ἐλαίας, ἐστεμμένος ἐρίοις, καὶ προσκρεμαμένους ἔχων παντοδαποὺς τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. τοῦτον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς καὶ τίθησι πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, τοῖς Πυανεψίοις. Λέγεται γὰρ, Θησέα, καθ᾽ ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει,

tem illi conciliauit. Non conueniebat autem, vt terra hoc infortunium memoriæ expers relinqueret: quare florem pro adoleſcente producit, idem cum ipſo nomen ſortitum: idque folijs eiuſdem inſcriptum fabulantur.

20. *Tanquam heros, in ſcuto hoſpitio excipere volo.*] Dicitur de ijs, qui amicos ſuos ex ſuiſmet rebus beneficio afficiunt.

21. *Arrectis auribus.*] De ijs, qui ad audiendum, aures componunt.

22. *Vt puerum amatores amant.*] De ijs, qui amore tenentur.

23. *Porphyrione formoſior.*] Porphyrio, animal eſt inter cætera pulcherrimum celeberrimumque. gaudet puluere inſpergi: non prius tamen ſe arenæ & lauacris committit, quam paſſuum numerum ſufficientem ingrediatur. ægrè coram teſtibus cibum capit, ideoque ſe ſubtrahit, & ſecretò veſcitur: maximè autem zelotypia laborat, & fœminas viro carentes obſeruat. Pauonem autem, formoſiſſimus cum ſit, mactant ceduntque homines lurcones. Nam pennæ quidem huius auis ornamento ſunt, corpus autem ipſum nullius exiſtimationis. Porphyrionem autem à nemine in conuiuium mactatum noui; neque a Callia, neque ab Hortenſio Romano.

24. *Tanquam veterem oleæ ramum comburit.*] De rebus exilibus & ſiccis, quæque celeriter conſumuntur. Noua autem Eireſione ramus erat, oleæ lana coronatus, ex ſe pendentes omnis generis terræ fructus habens. Hunc autem effert puer cui vterque adhuc parens ſuperſtes, & ante fores templi Apollinis ludis Pyanepſijs reponit. Fertur enim, Theſeus, quo tempore in Cretam nauigauit,

Delo ob tempestatem appulsum, Apollini vouisse, oleaginis se ramis coronatum, sacra illi facturum, quando occiso Minotauro seruari contigisset, & supplice illo ramo ita coronato, ollas ptisanæ triticeæ pultisque ex fresis leguminibus factæ, plenas elixasse, aramque constituisse. Vnde & Pyanepsia dicta videntur, tanquam *κυαμέψια*, hoc est, fabarum elixarum festum. Nam olim *κυάμους, πυάμους* vocabant. Porrò festum hoc ad pestem repellendam agebant, in quo pueri versiculos hosce canebant:

Ficus ac pingues panes fert Eiresione:
Et mel in cotyla, ac munus præpinguis oliuæ,
Atque meri calicem, quo carpas ebria somnos.

Festo autem finito, extra agros ad ipsas fores hunc ramum collocant. Crates autem Atheniensis, in libro de Atheniensium sacrificijs, author est, quum sterilitas aliquando vrbem occuparet, ramum lana coronantes, supplicationem Apollini instituisse,

25. *Tanquam Phinei vitam.*] De ijs, qui malè res suas amittunt. De Phineo, quod Harpyæ victum eius corrumperent, fabulantur, putantque nonnulli illas feras quasdam volucres esse, quæ ex mensa Phinei prandium raperent. Res autem ita se habet. Phineus rex fuit Pæoniæ, quem vbi senem visus defecisset, & liberi eius masculi mortem obijssent, filiæ Pyria & Erasia, patris rem familiarem destruxerunt. Hinc ciues, miser, inquiebant, Phineus, cuius vitam Harpyæ corrumpunt. Zethus autem & Calais, vicini ipsius, Boreæ, viri non incelebris, filij, hominis commiserti, auxilium tulerunt, & filias vrbe repellentes, opibusque eius recollectis, inspectorem seu curatorem quēdam illi Thracem apposuerunt.

προσχόντα Δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι, καταστέψασθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ μετὰ τὸ τὸν Μινόταυρον ἀποκτεῖναι, καὶ θυσιάσειν, καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας, ἑψῆσαι χύτρας αἰθάλης καὶ ἔτνους, καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι· διὸ καὶ Πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι, οἷον κυαμέψια· τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους, πυάμους ἐκάλουν. ἦγον δὲ ἔσθ᾽ ὅτε, ἐπὶ ἀποτροπῇ λοιμῶν· ᾖδον δὲ παῖδες οὕτως·

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πίονας ἄρτους·
Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι,
Καὶ κύλικ᾽ εὔζωρον· ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.

Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν, ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν, θαλλὸν καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι.

25. Ὡς τοῦ Φινέως τὸν βίον.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ἀποβαλλομένων τὰ ὄντα. ἱστοροῦσι περὶ Φινέως, ὡς διεφθόρουν Ἅρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ· δοκοῦσι δὲ ἔνιοι, θηρία καὶ πετεινὰ εἶναι ταῦτα· ἁρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ Φινέως τὸ δεῖπνον. ἡ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτως. Φινεὺς ἦν Παιονίας βασιλεὺς, ὃν γέροντα γεγονότα ἡ ὄψις ἀπέλειψεν· οἵ τε ἄρρενες παῖδες ἀπέθανον· θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ Πυρία καὶ Ἐρασία, αἵτινες τὸν τοῦ πατρὸς βίον διέφθειρον· ἔλεγον οὖν οἱ πολῖται, δύστηνος ὁ Φινεύς. ὅτι αἱ Ἅρπυιαι τὸν βίον αὐτοῦ διαφθείρουσιν· οἰκτείραντες δὲ αὐτὸν Ζῆθος καὶ Κάλαϊς, ἀστυγείτονες αὐτῷ, Βορέου παῖδες ἀνδρὸς, οὐκ ἀσήμου, βοηθήσαντες αὐτῷ, τὰς θυγατέρας ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες, ἐπίσκοπόν τινα κατέστησαν τῶν Θρακῶν.

26. Ὥσπερ

26. Ὥσπερ ἑωλοκρασίαν μου καταχέεις.] Τάττεται ἐπὶ ὕβρεως. οἱ γὰρ νέοι ἑωλοκρασίαν κατεσκεδάσαν ἀνδρῶν φιλοσόφων, ἡνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις· ἐπὶ ἑκάστου κρατὴρ οἴνου ἐτίθετο, καὶ εἴ τις ἐκάθευδε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἑωλοκρασία· κυρίως δὲ χθιζὸν βρῶμα.

27. Ὠτίων πιστότεροι ὀφθαλμοί.] Ἐπὶ τῶν ἀλόγως τὰ κρείττω τοῖς μείοσι παραβαλλομένων.

26. *Tanquam hesterna potione me perfundis.*] De contumelia illa ita vſurpatur. Iuuenes enim Athenienſes pridiana potione viros philoſophos conſpergere ſolebant. Ea potio erat, quādo ſimul compotantibus, in ſingulis crateribus vinum ponebatur: & ſi quis dormiens craterem ſuum non ebibiſſet, die ſequenti in caput eius effundebatur, idque ἑωλοκρασία vocabatur: propriè tamen ea eſt pridianus cibus.

27. *Auribus oculi fideliores ſunt.*] In eos, qui inconſideratè præſtantiora cum deterioribus comparant.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΠΟΣΤΟ-

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου κατὰ ἀλφάβητον.

Α

Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.] Ἀπὸ τῶν ἁλιευόντων τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων εἴρηται.

Ἀφροδίσιος ὅρκος.] Οὐκ ἐμποίνιμος.

Ἀγορὰ Κερκώπων.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγίνοντο ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.]

Ἀγαθὰ Κιλίκων.] Ἐπὶ τῶν οὐ καλῶς πλουτούντων. προδότης γὰρ Κίλιξ τις Μίλητον προδοὺς εὐπόρησεν.

Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.]

Ἀδώνιδος κῆπος.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων καὶ ἀώρων.

Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον πελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.] Ὅτι προσήκει τί γὰρ ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τοῖς ἤθεσι τῶν πόλεων καὶ τόπων ἐν οἷς ἂν γένοιτο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων.

Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.] Ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων δοῦναι ἐπὶ τὴν αἴτησιν εἰωθόσι λαμβάνειν.

Ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως καὶ φιληδόνως βιούντων.

Ἅλα καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῶν μὴ εἰδότων καὶ προσποιουμένων. οἱ γὰρ μάντεις ἅλα καὶ κύαμον τιθέασι.

Αἴρειν μασχάλην.] Ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀγροικικῶς ὀρχουμένων.

Αἲξ τὴν μάχαιραν.]

Ἄδακρυς πόλεμος καὶ καθεύδοντος τρόπαιον.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα κατορθούντων.

Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιόν.] καὶ, Ἀεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς πρὸς ὅμοιον.

Ἀμαλθείας κέρας.] Ὅτι τῇ τροφῷ αὐτοῦ Ἀμαλθείᾳ ὁ Ζεὺς ἐξ αἰγὸς τρεφούσης αὐτὸν παρέσχε κέρας αἰγός· δι' οὗ ἐπέβλυζεν αὐτῇ πᾶν ὃ ἂν ᾐτήσατο.

Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.]

Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὐδὲ φιλία.

Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων.

Ἀληλεσμένος βίος.] Ἐπὶ τοῦ ἐντίμου καὶ ἀπόνου.

Ἀνάγυρον κινεῖς.] Ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς κακά. Ἀνάγυρος γάρ τις ἥρως ἐκάκου τοὺς γείτονας.

Ἀεί με πιστοὶ πολέμιοι διώκοιεν.] Ἐπὶ τῶν καταπεφρονημένων καὶ οὐδενὸς ἀξίων.

Ἀετὸς θρίπας ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν.

Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.] Ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς.

Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν οὐ ῥαδίως ἁλισκομένων.

Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐξευρισκόντων τι νέον κακόν.

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίων λεγομένων.

Ἀεὶ ὁ πόρνος λέγει τὸν σώφρονα πόρνον.]

Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἐμφανιζομένων ἢ εὐημερούντων.

Ἀπὸ μείζονος αὐδρὸς ἄλευ', ἤτοι φυλάττου, Ἰωνικῶς.]

Ἀρράβιος αὐλητής.] Ὃς ἤυλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.

Ἄϊδος κυνῆ.]

Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.]

Αἵματι κλαίειν.] Καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δακρυόντων.

Αἱ χάριτες γυμναί.] Ὅτι δεῖ δωρεὰν εὐεργετεῖν.

Ἀκόνην σιτίζεις.] Ἐπὶ τῶν τρεφομένων, καὶ οὐκ ἐπιδιδόντων.

Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων.

Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν μὴ συμφωνούντων ἀλλήλοις.

Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.] Ἐπὶ τῶν λάλων καὶ φάγων.

Ἀνδρὸς γέροντος σταφὶς τὸ κρανίον.] Ἐπὶ τῶν εἰς οὐδὲν χρησιμευόντων.

Ἄλλα μὲν λύκων, ἄλλα δὲ λύκωνος ὄνος.] Ἐπὶ τῶν ἐχόντων τοῖς λόγοις ἀσύμφωνα τὰ ἔργα.

Ἄλλην μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρεῖ.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Ἅμας ἀπήτουν οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.

Ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχῳ στερκτέον.] Ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Ἄμμες ποτ' ἦμεν.] Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.

Ἀνὴρ ὁ φεύγων οὐ μενεῖ κτύπον λύρας.] Ἐπὶ τῶν ταχέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

Ἀνδρὶ λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων.

Ἄπληστος πίθος.]

Ἀνέμους γεωργεῖν.] Ἐπὶ τῶν πονούντων, καὶ μηδενὸς μεταλαγχανόντων.

Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.]

Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων.

Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.] παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ἄλλοι σπείρουσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται.

Ἄρκτου παρούσης, ἴχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν προδήλων.

Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τινῶν εὐτελῶν παιζόντων· ὁ γὰρ κάνθαρος τὰ τοῦ ἀετοῦ ὠὰ ἀφανίζει κυλίων.

Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.]

Ἀνδρὸς καλῶς πράσσοντος ἔγγιστα φίλοι.]

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.]

Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὅμως δὲ μεγάλους καταγωνιζομένων ἄφρονας.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ἄλλοτε δὲ δυσημερούντων.

Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.] Ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς γέγονεν.] Ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων.

Ἀπὸ τῶν βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν.]

Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὔδηλα.] Ἐπὶ τῶν διὰ φρόνησιν πάντων περιγινομένων.

Ἀργυρέαις λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρατήσεις.]

Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.]

Ἀσκὸν δέρεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

Αὐλητοῦ βίον ζῇς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.

Ἀπτίστοις

Ἀπολίσαις χοῖρε γίγαρτα.] Ἤτοι ἃ ἔφαγες ἀποδώσεις.

Ἀπήντησε κακοῦ βουλὴ πρὸς ὑπέρτατον ἄτην.] Ἐπὶ τῶν παθόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.

Ἄθως καλύπτει πλευρὰ λημνίας βοός.]

Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀθρόως μεγίστοις ἐγχειρούντων.

Αὑτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν ἑαυτοὺς τρέφειν· ἄλλους δὲ ἐπαγγελλομένων.

Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.] Ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιούντων.

Ἀμαξιαῖα ῥήματα.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων λόγων.

Ἄνθρωπος εὔριπος, καὶ ψυχὴ, καὶ διάνοια, καὶ τρόπος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων.

Ἀπόλωλεν ἡ ὗς καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος]

Ἄκλητοι κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι.] Ὅμοιον καὶ τὸ, αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

Ἀνεωγμέναι μουσῶν θύραι.]

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν.]

Ἁλῶν δὲ φόρτος, ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.] Ἐπὶ τῶν κακῶς κτηθέντων, καὶ ἀποκληθέντων. ἔμπορος γὰρ ἅλας ἐπιφερόμενος ἐν νηῒ, κλύδωνος ἐπιγινομένου, τοὺς ἅλας ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέβαλεν.

Ἐν μὲν τῷ φάει σκοτεινός, ἐν δὲ τῷ σκότει φωτεινός.]

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.]

Ἂν τῇ λεοντῇ μὴ ἐξίκηται, τῇ ἀλωπεκῇ πρόσαψον.] Ἐπὶ τῶν φανερῶς μὲν βλάπτειν μὴ δυναμένων, πανουργίᾳ δὲ χρωμένων.

Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἀσκέπτως τι ποιούντων.

Αὐτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.

Αὐτοῦ ῥόδος, αὐτοῦ πήδημα.

B

Βοιώτιος νοῦς.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. εἰς τοῦτο γὰρ ἀεὶ ὠνειδίζοντο οἱ Βοιωτοί.

Βοιώτιος νόμος.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ ταρασσόντων.

Βάσανος λίθος.] Ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων ἐν λόγοις, παρόσον ἡ λυδία λίθος τὸν χρυσόν.

Βοιώτια αἰνίγματα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Βοιωτὴ γὰρ ἡ σφίγξ.

Βοῦς ἐπὶ γλώσσης.] Ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων. διὰ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν.

Γ

Γόνυ κνήμης ἔγγιον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων.

Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσῃ.]

Γλυκεῖα ὀπώρα, φύλακος ἐκλελοιπότος.] Ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

Γραῦς βακχεύει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι διαπραττομένων.

Γραῶν ὕθλοι.]

Γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων, Ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρα, κενεὰ δὲ βαρεῖα.]

Γῆς βάρος.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.]

Γραῦς ἀνακροτήσασα πολλὴν κονιορτὸν ἐγείρει.] Ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

Γύγου δακτύλιος.] Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων.

Γυμνότερος πατάλου.]

Γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων.

Γυναικὶ μὴ πίστευε μηδ᾽ ὅταν θάνῃ.]

Γέλως Ἰωνικός.] Ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων. εἰς τοῦτο γὰρ Ἴωνες διεβάλλοντο.

Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται.]

Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων πρὸς τοὺς εἰδότας ἅπερ ἄμεινον αὐτοῦ ἴσασι. ὅτι πολλαὶ εἰς Ἀθήνας γλαῦκες.

Γέρων βοῦς ἀπένθητος ἐν δόμοισιν.]

Δ

Δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκνῃ κύνα.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῷ συκοφαντουμένων.

Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην.] Ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συναιρούντων δίκαις δίκας. καὶ ἐπὶ τῶν πυκναῖς περιπιπτόντων συμφοραῖς.

Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.]

Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ λάλου.]

Δακτύλῳ δεῖ σε ἑλκυσθῆναι.] Ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην ἰσχνῶν γενομένων.

Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.]

Δεινοὶ πλέκειν μηχανὰς Αἰγύπτιοι.]

Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα.]

Δεύτερος πλοῦς.]

Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.]

Ε

Ἐπιμενίδου ὕπνος.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. πεντήκοντα γὰρ ἔτη ἐκάθευδεν.

Ἐς Τροφωνίου μεμάντευται.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὠχρῶν.

Ἐναλ δρασκάζεις, ἢ κρύπτῃ.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν.

Ἔσω ταμίας τἄλλα δ᾽ εἰ βούλει κύων.] Ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν εὐημερούντων, καὶ μάλιστα εὐνούχων.

Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο.] Λέγεται ἐπὶ τῶν τὸ εἶδος εὐτελῶν. εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίων.

Εἰς ἀρχαίας φάτνας.] Ἐπὶ τῶν ἐλθόντων εἰς ἅπερ πρότερον ὄντες ἐξέπεσον.

Ἐν δυοῖν τρία βλέπεις.] Ἐπὶ τῶν ἄλλα ἀντ᾽ ἄλλων ὁρώντων.

Ἐκπερδικίσαι καὶ ἐκκλινίσαι.] Ἐπὶ τῶν διαδιδρασκόντων τοὺς θηρευτάς.

Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.

Ἐμαυτῷ βαλανεύσω.] Ἐμαυτῷ διακονήσω.

Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶς ἐλήλυθας.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια παθόντων.

Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων.

Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή.] Ὅτι μηδὲ τοῦ μικροῦ δεῖ καταφρονεῖν.

Ἑρμῆς ἀμύητος.]

Ἐκπιτευμένης κύλικος πιεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἐψευσμένων φίλων.

Ἐν μέλιτι σαυτὸν κατακρύπτεις.] Ἐπὶ τῶν συζώντων ἡδυπαθείαις.

Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.]

Ἐνδυμίωνος ὕπνον ὑπνώττει.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων.

Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.] Ἐπὶ τῶν ὀξέως ἁλισκομένων.

Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.

Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.]

Ἐκδεδαρμένον δέρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων· βέλτιον δὲ ἐπὶ τῶν κακούντων τοὺς ἐν συμφοραῖς.

Ἐπειδὰν πλουτῶν οὐκ ἔθ᾽ ἥδεται φακῇ.

κῆ. περὶ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς παγίας πάντ' ἤσθιεν.]

Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

Ἔνθ' οὔτε πλεῖν ἄνεμος, οὔτε μίμνειν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.

Ἐλέφας μυὸς οὐκ ἀλεγίζει.]

Ἐκτὸς πηλοῦ πόδα ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων ὄντων.

Ἐκ τειχὸς κρέμαται.] Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. ὅμοιον τῷ, Ἐπὶ ξυροῦ.

Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον τιμωμένων.

Ἔγχος ἐπὶ τῷ ἔγχει.] Γραῦν φασὶ τοῦτο εἰπεῖν, καπήλῳ ἐνεχυράζουσαν ἔγχος.

Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρου.] Ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων.

Εἰς κόλπον πτύεις.] Ἀντὶ τοῦ, Οὐ μεγαλορρημονεῖς.

Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ τρόπον τοῖς μαθήμασι προβαινόντων.

Ἐν σκότει ὀρχεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀμαρτύρως μοχθούντων.

Z

Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.]

Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

H

Ἧλος τὸν ἧλον. καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουεν.] Ἐπὶ ἰωμένων διαμαρτημένων ἁμαρτήματα.

Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ.] Πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρωμένους, μήτε ἄλλους ἐῶντας. παρόσον ἡ κύων κριθὴν οὐκ ἐᾷ μασοῦσαν ἐν φάτνῃ· καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ.

Ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.]

Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξιτίλους.] Ἄδωνις γάρ τις Πραξιτίλους υἱὸς ἀποθανών, καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν ἐν ᾅδου, τί κάλλιστον ἄνω κατέλιπεν, ἀπεκρίνατο ἥλιον, σελήνην, σῦκα, μῆλα. ἔδοξε γοῦν ἠλίθιος ταῦτα ἐξισῶν ἡλίῳ.

Ἡρακλέους θυσία.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ ταῖς θυσίαις χρωμένων.

Ἡ ἀφύη τὸ πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως λαμβανόντων· παρόσον ἡ ἀφύη ταχέως ἑψεῖται.

Θ

Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.] Λέγεται διὰ τοὺς πρεσβυτέρους. ὅσον γὰρ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν εὐρωμενέστερον ἔχουσι.

Θαλάττης ἐκ χαράδρας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων.

Θάσσον ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαι τι γὰρ ἐπαγγελλομένων.

I

Ἱερὰ ἄγκυρα.] Ἡ μεγάλη βοήθεια.

Ἰσότης φιλότης.]

Ἴσος πόλεμον οὐ ποιεῖ.]

Ἰλιὰς κακῶν.]

Ἱππόλυτον μιμήσομαι.] Ἐπὶ τῶν σωφρόνως βιούντων.

Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ.] Ὅπερ ἐστὶ, τοὺς εὐδοκιμοῦντας, εἰς ἅπερ εὐδοκιμοῦσιν ἔργα.

Κ

Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.]

Κόσμει σπάρταν ἣν ἔλαχες.] Ὅτι δεῖ στέργειν τῇ δεδομένῃ τύχῃ καὶ ἀνέχεσθαι.

Καδμεία νίκη.] Ἡ ἐπὶ κακῷ τῶν νενικηκότων.

Κύκνειον ᾆσμα.] Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων· οἱ γὰρ κύκνοι θνήσκοντες ᾄδουσιν.

Κορώνη τὸν σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κιλίκιοι τράγοι οἱ δασεῖς.] Ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν ἱμάτια κιλίκια λέγονται.

Κρητίζειν ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾷν.] Τοιοῦτοι γὰρ οἱ κρῆτες.

Καθώσπερ αἱ ἴτθαι σίζεις κακῶς.]

Κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμετον.]

Καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ κερδαίνειν.]

Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.] Ἐπὶ τῶν καλοῦ πράγματος ἀπολιμπανομένων.

Κολοφῶνα ἐπέθηκας.] Ἤτοι τὸ τέλειον καὶ πλῆρες.

Κατὰ νοῦν φέρεται.]

Καρκίνος λαιμὸν αἴρει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Κενοὶ κενὰ βουλεύονται.]

Κερδὼς νηστεύει.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων· ἄπληστον δὲ τὸ ζῶον.

Κελὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. οἱ γὰρ κελοὶ καὶ τὰς φάτνας πλήττουσι καὶ τοὺς θρέψαντας.

Κακὰ μὲν θέρμες, κακὰ δ' ἴπες.] Ἄμφω γὰρ λυμαντικοί. καὶ οἱ μὲν τὰ ξύλα, οἱ δὲ κέρατα ἐσθίουσιν.

Λ

Λήμνια κακά.] Ἀπὸ τῶν ἐν λήμνῳ γυναικῶν· αἳ τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτειναν.

Λαγωὸς περὶ κρεῶν.] Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων καὶ ἀγωνιζομένων, ἐπειδὴ κακεῖνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.

Λύκος μάτην χανών· ἢ λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Λύκου πτερὸν ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Λίνον λίνῳ κλώθεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων ἢ λεγόντων, ἢ τῶν κατάλληλα.

Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Ἐπὶ ἀφύκτων.

Λύδιον ἅρμα.] Ἐπὶ τῶν τραχυτάτων. Καὶ, Παρὰ λύδιον θέεις.

Λευκῷ λίθῳ, λευκὴ στάθμη.]

Μ

Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.]

Μηδικὴ τράπεζα.]

Μέλιτος μύστρον.] Ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέος.

Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν παραιτουμένων ἀγαθόν τι παθεῖν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ἐν αὐτῷ.

Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχη.]

Μυσῶν λεία.] Οἱ γὰρ περίοικοι τοὺς μυσοὺς ἐλήϊζον.

Μὴ κίνει καμάριναν.] Λίμνη ἣν ἀπηγόρευεν ὁ χρησμὸς μετοχετεῦσαι· οἱ δὲ χρησάμενοι παρακούσαντες ἐβλάβησαν.

Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν.]
Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρίζειν πράγματα.]
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μέλισσα μέλι.]

N

Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.] Ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος· καὶ ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
Νεφέλας ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Ναῦς ἱκετεύει πέτραν.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.

Ξ

Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.]
Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.] Ἐπὶ τῶν ἀδιορθώτων.

O

Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.] Ὅτι περὶ τῶν πραγμάτων δεῖ βουλεύεσθαι, καὶ μὴ ἐν αὐτοῖς. ὥσπερ καὶ οἱ τὰ ἱερὰ προσάγοντες, οὐ μετὰ τὸ θῦσαι βουλεύονται περὶ αὐτῶν.
Οὐκ ἂν αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπει τὸ, ἁλώσεται. αὕτη γὰρ ἅπαξ διαφυγοῦσα τὰς πάγας, οὐ δεύτερον ἁλίσκεται.
Ὄνος ἄγει μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν ἀναξίως τι ἐμπεπιστευμένων.
Ὄνου γνάθοι.] Εἰς πολυφάγον.
Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι, τόποι δύσβατοι.] Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις εὑρεῖν τὰς διατριβὰς ποιουμένων. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει ἐπιδεικνυμένων τὰ ἤθη, ἢ ἐπιτηδεύματα διαβεβλημένα. Μιλήσιος γὰρ παρὰ Λακεδαιμονίοις δημηγορῶν, καὶ τὴν οἴκοι τρυφὴν ἐπαινῶν, ἤκουσε ταῦτα.
Οἶνος, ὦ παῖδες, ἀλήθεια.]
Ὄνος εἰς ἄχυρα.]
Οὐθ' ὕεται οὔθ' ἡλιοῦται.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.
Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ παρὰ δεῖπνα.] Ἐπὶ τῶν φαυλοτάτων καὶ οὐδενὸς ἀξίων. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀποθανόντων δείπνοις, αὐτοὺς ἐπαινεῖν, καὶ εἰ ἔτυχον ὄντες φαυλότατοι.
Οἴκοθεν ὁ μάρτυρ.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν φερόντων μάρτυρας.
Ὄνος ἐν μελίσσαις.] Ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.
Ὄνος λύρας ἀκούων.] Ἐπὶ τῶν ἀξυνέτων.
Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐπέσειεν.]

Π

Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.]
Παρὰ κωφῷ διαλέγῃ.]
Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.
Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων.
Πρὶν τοὺς ἰχθῦς λαβεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς.] Ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων.
Πολλαὶ κυνὸς ἄρρενος εὐναί.] Ἐπὶ τῶν καλοφερῶν εἰς τὰ τῆς ἀφροδίτης ἔργα.
Πολλάκι μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καίριον εἶπε.]
Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.]
Πλίνθον πλύνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.] Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.
Ποικιλότης ὕδρας.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν.
Πολλοί σε μισήσουσιν ἂν σαυτὸν φιλῇς.]

Πῦρ

Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν.]
Πολλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.]
Πολλοὶ τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.]
Πρὸς κέντρα λακτίζειν.]
Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία.]
Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.]
Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.]
Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.]
Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἔρχεται.]
Πενίη σοφίην ἔλαχεν.]
Παῖδα πέτρον κινήσω. παῖδα κάλων.]
Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.]

Ρ

Ρόδιοι τὴν θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων.
Ῥαχίας λαλίστερος.] Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. ψόφον γὰρ ἀποτελεῖ βαλλομένη τοῖς κύμασιν.
Ῥαδαμάνθιος κρίσις.] Ἡ δικαιοτάτη.
Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.]
Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.]
Ῥηγίνων δειλότερος.]

Σ

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.]
Συνῆλθεν ἀτταγᾶς Νουμηνίῳ.]
Σύμβουλός ἐστιν ὁ χρόνος τῶν πραγμάτων.]
Συγγνώμη πρωτοπείρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις ἁμαρτανόντων.
Σαρδώνειος γέλως.] Ὁ προσποιητὸς, καὶ μὴ ἐκ χαιρούσης καρδίας.
Σικελικὴ τράπεζα, καὶ Συβαριτική.]
Σοφία μωροῦ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτως λαλούντων.
Σέ δ' οἰωνίσαιτ' αὖ τις ἰδών.] Καὶ τὸ, Τὸν δὲ ἡ νεότης ἐμίσουν τι καὶ οἰωνίζοντο.

Τ

Τοιοῦτον Θεμιστοκλῆς οὔποτ' ἐνόησε.] Σοφίας γὰρ δόξαν οὗτος ἀπηνέγκατο.
Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.]
Ταλάντου τάλαντα.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.
Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας.] Ἐπὶ μεγάλων πραγμάτων. καὶ ἐπὶ βεβαίου ψήφου.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.]
Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσεν.]
Τὸ κοινὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.] Ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτόντων, ἄλλων δὲ δόντων δίκην.
Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.] Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄνων. ἀλλήλους γὰρ ἀντικνήθουσιν. Ἐπὶ ὠφελούντων ἢ ἀντιβλαπτόντων ἀλλήλους.
Τοῦ κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.]
Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ.] Οἱ γὰρ ἑαυτοὺς διαχειρίζοντες ἐν Θήβαις ἐτιμῶντο.
Τὸ Ἱππάρχου τειχίον.] Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου παρὰ τὴν Πυθίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε. πολλὰ τοὺς Ἀθηναίους εἰς τ' ἀναλώματα ἀναγκάσας.
Τὸν ἐγκέφαλον καταχέεσθαί μοι δοκεῖς.]
Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.] οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀσεϊζόμενοι ἔλεγον. ὁ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν· ὁ ἐργασάμενος δὲ ἐγώ.

τοῦ σελίνου δεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶς νοσούντων· εἰώθασι γὰρ στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.
Τραγικὸς πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

Υ

Ὕβρις ὕβριν ἔτικτε καὶ ψόγος ψόγον.]
Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδὲν πονούντων.
Ὑπὸ παντὸς λίθου σκορπίος εὕδει.] Ἐπὶ κακοήθων.
Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.] Ὅμοιον τῷ, ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις.
Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρρίπτεις.] Οἷον ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνίζῃ καὶ κινδυνεύεις.
Ὑπηνέμια τίκτει.] Ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.
Ὕδραν τέμνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.
Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.]
Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Φ

Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος.] νωθροὶ γὰρ δοκοῦσιν οἱ Φρύγες οἰκέται.
Φρυνώνδας ἄλλος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μάγων.

Χ

Χαλεπὸν χορίου κύνα γεῦσαι.]
Χρήματ' ἀνήρ· Πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.
Χωρὶς τῶν Φρυγῶν καὶ Μυσῶν ὁρίσματα.]
Χρεοῖ δῆλα.] Φασὶ Φερεκύδην τὸν σοφὸν φθειριάσει τελευτῆσαι· εἰπεῖν δὲ πρὸς Πυθαγόραν περὶ τούτου πυνθανόμενον προβαλόντα τὸν δάκτυλον, χροῖ δῆλα.
Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις.] Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.
Χρυσῷ κατάπαστον ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ λοιδορουμένων. ἐπιφέρει γὰρ, νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί μοι.

Ω

ὩΣ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι.] Λέγεται ἐπὶ τῶν σὺν φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.
Ὠσὶν ἑστῶσιν.]
Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν.] Παρατήρησις ἡ ἔξω τοῦ σκοποῦ.

IN PAROEMIAS MICHAELIS APOSTOLII BYZANTI NOTÆ

PETRI PANTINI Tiletani, Flandri.

PAg. 1. verſ. 1. Α῎ μϐ̀ ὑπέςλω.] Id eſt, ὑπεχόμλω. *Quæ promiſeram tibi Romæ.* Euripid. Alceſtide; ἥ τόδ᾽ ὑπέςη, *quæ hoc promiſit.* Syneſius Epiſt. 145. ὑπέςη ἢ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετ⊛ ὁ σύσκλω⊛ ἡμῶν. *Recepit in ſe.* &c.

P. 2. v. 21. Λόγ⊛ ὠφέλιμ⊛.] Etymologicum magnum copioſius PROVERBIVM definit, λόγον ὠφέλιμον μετ᾽ ἐπικρύψεως μετρίας αὐτόθεν ἔχων τὸ χρήσιμον, καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθῳ διάνοιαν. *Sermonem vtilem ſub integumento mediocri, ſuum hinc ſecum fructum habens, multumq́; in imo reconditum ſenſum.* Codex noſter Etymol. vetus calamo exaratus breuius: λόγον ὠφέλιμον, ἤτοι βιωφελῆ, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμϐον: vt & Heſychius, qui tamen, εἶον παροδίαν, dici ait. οἶμ⊛ γὰρ ἡ ὁδὸς. *Sermonem vitæ conducibilem, à via ſic nominatum.* Infra itaque forte leg. ἡ δὲ Παροιμία ἐκ τῆς παρὰ προθέσεως καὶ τοῦ οἶμ⊛ ἡ ὁδὸς· Παροιμία, καὶ Παροδία.

V. 25. Διαφέρει ἢ τοῦ Αἴνου.] Ex Euſtathio in Hom. Iliad. λ′. niſi quod hic fuſius rem explicet ex Herennio Philone. Male autem ab illo Scholiaſte prænomen Λυκίλλου Tarrhæo tribuitur, pro Λυκίου. Male forte & hic in Callimachi verſu, Τμώλῳ pro Πύλῳ Videndus de hiſce copioſius diſſerens idem Euſtathius in Odyſſ. ξ′. qui teſtatur & μάλῳ vel δάλῳ legi pro Δήλῳ. M. Fabius Quinctilianus eandem indicat *Aeni & Parœmiæ* differentiam lib. v. Inſtitut. Orator. cap. 11.

P. 3. v. 10. ἐπὶ τὸ χεῖρον.] Quid ſi ἐπὶ τῶν χερσὶν, & mox ἐνδέουσι, pro εἰδέναι, legas?

CENTVRIA I.

AD Dag. 2. Ἄβυδος ἐστίν.] Sic Eustathius disertè in Iliad. β΄. Ἰστέον ὅτι καὶ ὅτι τὸ Ἄβυδος ὕστερον ἐπὶ συκοφάντου ἐτέθη παροιμιακῶς, διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς. ὅθεν καὶ Ἀβυδοκόμαι οἱ ἐπὶ συκοφαντίᾳ κωμῶντες. τίθεται δέ φασιν ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰκαίου καὶ οὐδενὸς ἀξίου· κωμῳδοῦνται δέ φασι καὶ εἰς μαλακίαν οἱ τῆς Ἀβύδου· Παυσανίας δὲ καὶ παροιμίαν εἶναι λέγει, Μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον· ᾗ ἐχρῶντο, φησὶν, ἐπὶ τῶν εἰκαίων καὶ οὐδαμινῶν. *Sciendum postea,* Abydvm *pro sycophanta prouerbij vice adhibitum, quòd sycophantæ esse Abydeni existimarentur. Hinc &* Ἀβυδοκόμαι *dicti, qui imposturis sese venditant. Quin & pro homine vano ac nullius pretij eandem vocem positam aiunt. Imo & ob mollitudinem Abydenos comico sale exagitatos ferunt. Addit Pausanias etiam Adagio dici:* Ne temere Abydum. *Quo vtebantur in homines futiles ac prorsus nihili.* In Hesychio etiam Ἀβυδηνὸν ἐπιφώνημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ᾽ αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. *Abydena acclamatio, quod hospites ab illis deciperentur.* In Zenobio vero Parœmiographo ἐπιφόρημα lego, rectius, vt opinor.

8. Μυρμηκιὰ] Sic cod. scriptus, & Lucianus, cui etiam μυρμηδών.

Ibidem: φασὶ δὲ αὐτοὺς] Ex Æliano desumptum lib. vi. Historiæ Animalium cap. 43. sed decurtatum ex Epitome huius, & Variæ historiæ, operis, quod in bibliothecis asseruari credimus. Quod ne pleniluniis quidem otio se dare refert, confirmat & Plinius lib. viii. cap. 29. & epiphonemati adde & Salomonis illud Prouerb. 6. *Vade ad formicam ô piger,* &c.

9. Diogenianus pro χαλαρὰ χλιαρὰ non recte. Desiderius ait recte *de oratione blanda magis quam frugifera* dici: si Apostolio assentiare, potius *de oratione aptè contemperata* accipiendum videtur.

10. Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα] Hesychius τὴν μᾶζαν interpretatur, farinam aqua & oliuo maceratam, seu subactam. Suidas etiam lac addit. Pane deteriorem fuisse vel ex Athenæi lib. 6. Δεῖπνος. & Xenophontis item 6. Cyropædiæ constat. Diogenianus μετ᾽ ἄρτων alio legisse sensu videatur.

11. Ἀγαθὸς ψάλτης] Archidami dictum est apud Plutar. in Laconicis.

12. Καὶ ἐν Θήβαις τὸ ἡρῷον Ἀγαθοῦ δαίμονος] Pausanias in Bœoticis prope Trophonij oraculum ædiculam ponit, in qua Δαίμονός τε ἀγαθοῦ, καὶ τύχης ἱερὸν ἀγαθῆς esse ait. Eustath. quoque Odyss. γ΄. ex Ælio Dionysio poculum fuisse ἀγαθοῦ δαίμονος appellatum, quod mensis iam sublatis circumferebatur.

17. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες] Est apud Pollucem lib. vii. cap. 10. & Hesychium, à quo ἀγαθὶς exponitur δέσμη ῥάμματος καὶ σήματος: pro quo malè in Etymologico γράμματος pro ῥάμματος editur.

21. Ἀγορᾷ

21. Ἀγορὰ Κερκώπων] Aliter paulo Eustath. Ἀθήνησι πλησίον Ἡλιαίας esse forum ait, ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ Κέρκωπες προσάδονται, κλέπται δηλαδὴ καὶ πανοῦργοι. Idem alibi Κερκωπίζειν prouerbiale agnoscit, & Hesychius locum Athenis prope Heliæam agnoscit. Chrysippus ab animalibus cauda adulantibus dictum putat. Quomodo autem Cercopes Iouem fallere aggressi in simias mutati, refert Naso, lib. XIV. Transformat. ver. 91. & ex Callimacho Natalis lib. II. Mythologic. & Had. Iunius in Adagijs.

Ibid. Λύκων δεκάς] Ex Zenobio, Hesychio & Suida malim λύκου. Origo Parœmiæ hinc ducta, quòd Athenis ad forum iudiciarium statua Lyco heroi dicata esset lupi forma, apud quem sycophantæ & quadruplatores, genus hominum pessimum, maximeque inuisum versaretur, & triobolum illi cotidie penderent. Suidas alibi in decem, quæstui muneribusque inhiantes, qui inibi versarentur, iactatum ait.

Ibid. Κροβύλου ζεῦγος.] Ita rectius, quam in vet. cod. Apostolij Κρομύλου, vel, vt in Suida, Κροβύζου, vitiose. Fuit leno improbissimus, cui scorta duo, quibus iuuentutem ad se pellectam compilabat. Hinc & *Crobyli par*, siue iugum aut bigam appelles, de duobus scelere paribus.

22. Ἀγύρριός ἐστι] Apud Aristophanem legitur in . . . .

Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων λέληθε.

Agyrrius autem nescit se Pronomi barbam habere.

In Suida est Ἀγύρριος, & pro ψηφιζομένων rectius forte ψηνιζομένων, turpi quidem, sed quam sensus & dictio sequens exposcat, notione. Vitiose etiam scriptum erat Πατρονόμου, nato, vt fit, è compendijs aut notis, errore, vt hic sæpe πρὸς pro πατρὸς, & contra, editum Basileæ ab Heruagio memini. Solent enim scribæ Græci, nomina propria, vt agnoscas, transuersa linea signare. hinc ex Προνόμου, Πατρονόμου alius descripsit.

23. Ἄγουσι ἑορτὴν] ἑορτῶν rescribendum videtur, reclamante licet vtroque & edito Basil. & manuscripto cod. Estque eadem apud Plat. alibi in lib. de Repub. phrasis.

24. Διὰ φρατέρων κύων.] Addit Suidas μαστιγοῦται. Eustath. in Iliad. β'. è lexico refert apud Athenienses aliquando quatuor duntaxat Tribus fuisse, ad similitudinem quatuor anni tempestatum seu partium. In singulis porro Tribubus tres φρατρίας, quasi curias seu consortia contribulium, ad numerum XII. anni mensium. Atque illas rursum in XXX. familias seu cognationes diuisas pro ratione 360. dierum, quot annus constat, &c. Φράτερες etiam dicti, vel antiquitus φράτερες. Qui præerant φρατρίαρχοι: templum in quod conueniebant

 bant

bant φράτριον. hostia, siue ouis siue caprea, φρατὴρ. Plura Iulius Pollux lib. III. Onomast. cap. 4. Canes autem idcirco ab eorum arcebantur conuentu, ne latrando sacra consultationesque turbarent.

26. Ἀγροῦ πυγή.] Ex Apostolij interpretatione sic rescribendum videatur, vt censet quoque doctissimus vir contra Eras. allata Eustathij auctoritate Iliad. β'. qui πυγὴν ἀγροῦ dici ait παροιμιακῶς ducta ἐκ τῆς σαρκικῆς πυγῆς tralatione, pro parte agri pinguissima. Addit tamen, capi & pro ijs qui otiosè rei cuipiam adsident: tertio deniq; in valde agrestes iactatum. Appendix Vaticana ad Zenobium (quam Schotto debemus cum reliquis Adagiorum scriptoribus extra Apostolium) præfert τὴν πηγὴν, vt & bonus auctor Hesychius; valde opulentos ἀγροῦ πηγὰς, *ruris siue agri fontes* appellatos docens.

28. Ὑποθετική.] Id est, παραινετικὴ, νουθετική. Hoc enim ὑποθῆκαι significant.

29. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.] Affine huic Prouerbium, Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει.

30. Ἀγνάπτοτρος.] In Suida ἀγναπτότατος. Alibi: Ἀγραπτότατος βάτος αὐτός. Erasm. probat ἀγναμπτότατος, *maxime rigidus atque inflexibilis.* nisi cui magis placeat ἀκαμπτότατος. Sic in Hesychio male positum opinor ἀγναπτοπόλεμος pro ἀγναμπτοπόλεμος, *bello insuperabilis*; & ἄγναπτον ἱμάτιον, pro ἄγναπτον, *non interpellata vestis.*

35. Περιπτύσης.] Erat in scripto cod. περιπτύσης, vel περιπτάσης: ambiguum enim erat, vertendúmne esset, *Orci podicem conculces*, pro περιπατήσης, licet hoc rarum. Diogenianus clare: Ἅδου πρωκτῷ περιπέσοις, *Orci incidas pod.* sensu contrario.

37. Ἀδικείτω ἐμοὶ] Forte leg. ἀδικεῖτ' ἐμὲ ὁ πλοῦτος.

41. Ἅδεις ἔχων.] Sic Aristoph. in Auibus Λῃρεῖς ἔχων. Attica phrasi.

42. Ἅδεις πρὸς μυῤῥίνην.] Plutar. lib. I. Symposiac. Dec. I. hic consulendus. Torqueri autem potest in imperitos, in cœtu doctorum, aliis loquentibus, obmutescentes.

43. Ἀδώνιδος κῆποι.] Sic Plutarch. & Hesychius, additque hic in Adonidis festo simulacra quædam duci, & hortos in testis, atq; omnis generis fructus, vt sunt fœniculum, lactucæque. In scripto tamen Apostolio, κῆπος lego, vt & in Suida editur, & à Nazianz. in Carm.

44. Κατὰ φιλαργύριον] Respicit locum qui est in Axiocho, siue is Platonis, seu potius Æschinis Socratici Dialogus est: vbi Socrates Prodici Sophistæ auaritiam taxans, qui gratis doceret neminem, hominis versiculum semper in ore habentis:

Ἡ δὲ χεὶρ τὴν χεῖρα κνίζει· δός τι καὶ λάβοις τι.

Confricat manum manus: da quidpiam, & simul cape.

Trochaicus est versus, si adijcias ἂν particulam: quæ metro & Epicharmum

mum Siculum poëtam delectatum ferunt, & hunc eidem fere attribuunt. Simile est Adagium: Ἄνα δίδε, καὶ λάμβανε. Nec abludit hoc Sophocleum, ἡ χάρις χάριν φέρει. Et alibi, ἡ χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.

45. Ἐπὶ τῶν φιληδόνων] Causam Zenobius Cent. II. Ad. 37. hanc reddit. Facilis enim erat Athenis in Delum nauigatio: quique eò tenderent, otiose nauigantes cantillabant.

46. Ἀδελφὸς ἀνδρὶ] Citat ex Homero Socrates apud Platonem in Protagora. Innuitur autem hoc Prouerbio fratrum auxilium tutissimum esse, quod etiam alibi Homerus ostendit . . . . . Et in sacris litteris Salomon Prouerb. cap. XVIII. ver. 19. *Frater qui adiuuatur à fratre, quasi ciuitas firma.*

50. Εἰώθεσαν ἔδμεναι ἄδδην, κατὰ τὸν ποιητήν.] Homerus, Iliad. έ. v. 203.

54. Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιόν] Ælianus lib. XVII. historiæ Animal. ex Theopompo: sed, vt hic solet, ex compendio. vbi pro βούλεται, melius est βεβούλευται, & pro λίγματα, μελίγματα. Quæ porro de volatu adfert ex eo ipso Æliano sunt lib. VII. cap. 7.

60. Εἰς τοὺς κρατῆρας ἔρριψεν] Significari puto Leontinos aliquot à Phalaride deuictos, in Ætnæ crateres iniectos. Ita enim vocantur. Ouid. alibi, *Et pronos currus medio cratere recepit.*

Plin. lib. III. cap. 8. de Ætna agens: *Crater eius patet ambitu stadiorum* XX. Eadem notione lib. III. Antholog. de Empedocle, cuius calceos ferreos crater eiecit, dum se in Ætnam, teste Horatio, præcipitat:

Πῦρ ἀπὸ κρατήρων ἔκπιες ἀθανάτων.

62. Quæ hic rursum de aquila recitantur, ex Æliano sunt lib. II. Histor. Animalium cap. 26.

67. Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ex Aristotele lib. IX. Animalium cap. 28. vltima vox in καινὸν mutanda videatur, astipulante Plin. lib. VIII. Natur. histor. cap. 16. *Vulgare*, inquit, *Græciæ dictum, semper aliquid noui Africam adferre.* Cum tamen Apostolij interpretatio eò ducat. Quid si illa retenta, & hac præposita Iambico senario legamus?

Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη καινὸν κακόν: vel κακὸν νέον.

69. Ἄζηλος πλοῦτος ὅτι τυφλὸς, *Diuitiæ vt cæcæ non expetendæ*] Huc pertinet quod Plutar. in vita Lycurgi ex Theophrasto refert, maximum in eo viro fuisse τὸ τὸν πλοῦτον ἄσυλον, μᾶλλον δὲ ἄζηλον, καὶ ἄπλουτον ἀπεργάσασθαι τῇ κοινότητι τῶν δείπνων, καὶ τῇ περὶ τὴν δίαιταν εὐτελείᾳ. χρῆσις γὰρ οὐκ ἦν οὐδὲ ἀπόλαυσις, οὐδὲ ὄψις ὅλως ἢ ἐπίδειξις τῆς πολλῆς παρασκευῆς, ἐπὶ ταυτὸ τὸ δεῖπνον τῷ πένητι τοῦ πλουσίου βαδίζοντος. ὥστε δὴ, τοῦτο τὸ θρυλλούμενον, ἐν μόνῃ τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πόλεων τῇ Σπάρτῃ σώζεσθαι τυφλὸν ἐνταῦθα τὸν Πλοῦτον, καὶ κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον: *quod diuitias inuiolabiles, seu potius despectas reddiderit*

diderit communi mensa & victus frugalitate. Neque enim illarum vsus vllus aut fruitio, vel omnino adspectus aut ostentatio maioris apparatus fuit, cum ad idem conuiuium pauper iuxta ac diues conuenirent. Vt iuxta tritissimum illud, in sola ciuitatum omnium quæ sub sole sunt, Lacedæmone, Plutus cæcus adseruaretur instar picturæ, inanimis atque immobilis iacens. Consonat parœmiæ huic Horatianum illud in Odis.

Nullus argento color est auaris
Abdita terris inimice lamnæ,
Crispe Sallusti, nisi temperato
Splendeat vsu.

Huc pertinet & illud de Sparta datum oraculum, teste Plutar. in Laconicis Apophth. à Cicerone II. Offic.

Α᾽ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν·
Sola fames nummi Spartam expugnabit habendi.

Item: τῆς ἀπορρήτου καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς οὐδὲν ὄφελος. *Occultæ & absconditæ musices nulla vtilitas*, vt est apud Lucian. in Harmonide. Obseruat hic Dauid Hœschelius, Philonem lib. de Iosepho iubere, τὸν γνήσιον περὶ τοῦ νόθου πλούτου, καὶ τὸν βλέποντα περὶ τοῦ τυφλοῦ θαυμάσαι.

72. Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.] Probatur doctis viris, vt vox λέσχη, pro confabulatione, seu loco, in quem ad confabulandum conuenitur, potius quam pro nugis, vt Chiliastes voluit, hic vsurpetur. Ἀηδόνες autem ἀλληγορικῶς viros doctos suaui sermocinatione tamquam auicula illa luscinia, dulcissimo cantu audientium aures animosque demulcentes, accipiamus. Sic Palamedes philosophus insignis, nec minor poëta, vt ferunt, apud Euripidem ἀηδὼν μουσῶν appellatur. sic Pindarus de se, ὄρνις φυέσθαι βούλεμαι λιγύμυθος ἀηδών, ait.

77. Αἰθέρα νήνεμον αἱρήσεις] Ita vet. cod. nec ineptè, ad explanationem. Quando enim æther omnis est venti expers? In Zenobio tamen ἐρέσσειν vel ἐρέσσεις est, quod est, aerem remo remigantium more diuerberare.

79. Ἔφιππος εἰς τὸν τόπον.] Simile exemplum apud Rom. Q. Curtij, vt T. Liuius refert.

80. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι] Zenobius refert Cent. I. Ad. 48. Ægienses cum in Achaia Ætolos deuicissent Pythiam consuluisse, quinam essent Græcorum præstantissimi, & respondisse, *Vos Aegienses, neque tertij estis neque quarti.* Suidas copiosius. Diogenianus vt Apostolius. Aliæ ab aliis auctoribus parœmiæ huius origines referuntur.

82. Πύελον ἀνθρώπου] Ex Æliano sumptum & illud lib. VII. Animal. cap. 6. vt & de musica qua oues pinguescunt, ibidem cap. 27. vocula tamen λέγοντες, πυέλους.

83. Ἀνατρέπουσι τὰ ἀγγεῖα] Recte itaque Suidas, ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων, de iis qui beneficia sua corrumpunt, dici ait: ab aliis vero

vero in ijs adhiberi ex quibus insignis aliqua capitur vtilitas, ob copiam lactis qua Scythiæ capræ abundant, teste Æliano lib. III. Animalium cap. 34.

86. *αὐλικινουμένων*] Malim *αὐλικευμένων*. Eras. post *πλῆκτρον*, adjicit, *ἀμυντήριον*, & à gallis gallinaceis tralationem ductam.

89. *Αἰδὼς γὰρ*] Geminum illud Homeri Odyss. ρ'. & alibi:

> *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.*

Et Hesiodio illi:

> *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ κομίζειν.*
> *Vtilis haud pudor est homini quem vexet egenus.*

Eras. Chil. II. Cent. VII. Ada. 2. *Verecundia viro egenti inutilis.*

90. *Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω*] Zenobius ait Athenienses re male contra Macedones gesta, huiusmodi dictum vsurpasse: itemque Diogenianus, sed hunc emendandum censeo. Tentabam, *ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς χείρω κατόπιν γενομένων*. Cent. II. Ada. 54.

91. *Αἰτεῖ καὶ τοὺς ἀνδρ.*] addo syllabam *αἰτεῖ γε καὶ*, vt Senarius constet. In principes adeo immisericordes, & populum expilantes, vt ex re qualibet, etiam sacra, tributum, quod etiam *farinæ* nomine designatur, exigant. Huic par: *Ἀπὸ νεκροῦ φορολογεῖν*: *A mortuo tributum cogere.*

92. *Αἰξωνεὺς ἄλλος*] Platonis locus in Lachete est: *οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτα ἔχων εἰπεῖν, ἵνα μή με φῇς ὡς ἀληθῶς Αἰξωνέα εἶναι.* Forte leg. *οὐδὲν ἐγὼ πρὸς ταῦτα ἔχω εἰπεῖν.* Reponendumque hic *Αἰξωνεύς*, καὶ *Αἰξωνεύεσθαι*: quod etiam Hesychius interpretatur *κατηγορεῖν*. & pro *Αἰξωνίης δῆμος*, *Αἰξωνεῖς δῆμος*, vel Eustathio teste Iliad. θ'. Lege & de vrbibus Stephanum, Etymologum, & Suidam: nisi quod apud hunc pro *Αἰξωνὴ* legitur *Αἰξωνηὶς* recte: vt & in veteri Inscriptione Græca apud nobiliss. Marcum Velserum Augustæ Vindelicor. & habet I. Gruterus in Opere vasto, & vtiliss. iuxta.

97. *Αἰσχρόν τοι*] Homeri est Iliad. β'. v. 298. neque est *παροιμιακὸν*, sed *γνώμη*. Nam & plurimæ Gnomæ in eodem Apostolij opere, & Apophthegmata admista: vnde & *Ἰωνιὰν*, quasi *Violarium* dicas, inscribendum curauit, ut initio ex epist. Aristobuli, eius filij clarum est. Germani hodieque, vt Hœschel. annotat, de ijs, qui cœlum non animum peregrinando mutant, vulgo iactant *Anserem transuolasse mare, eundem remeasse.*

CENTVRIA II.

ADag. 4. Ἀιγιθαλȣ̃ πολμηρότερ@] Hæc Ælianus, è quo tamen leg. videatur αἰγοθήλȣ, lib. III. Animal. cap. 3. & Ariſtotele Hiſt. animal. lib. IX. cap. 30. & in Admirandis Audit. à quo mutuatus ſua eſt Ælianus, Auem eſſe ait montanam, paulo merula maiorem, de die parum cernere. Latini *Caprimulgum* nominant. C. Plinius nocturnum furem, capriſque, quas ita mulſere, cæcitatem adferre, lib. X. Nat. Hiſtor. cap. 40. Quæ hic è Menandro adducta ab Apoſtolio, ad Gnomas referenda, quas Adagijs cum Apophthegmatis in *Ionia*, ſeu *Violario* opere, miſcuerat.

6. Ἀετȣ̃ χάριν ἐκτίσω] Quæ de aquilæ in hominem ſeruatorem gratitudine referuntur, ex eodem hauſta Æliano lib. XVII. Animal. cap. 37. in quo pro ἐνκαίδεκα eſt ἑκκαίδεκα. Mox noſter, ȣ̓δὲ τῆς ἐπιβολῆς κρείττων γενόμενος ἐγένετο. Epitome penes me m. ſc. præfert, ȣ̓δὲ τῆς ἐπιβολῆς κρείττων ἐγένετο. Ælianus tamen, ȣ̓δὲ τῆς ἐπιβολῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο.

Καὶ πολλὰς] κύλικας πολλὰς legit C. Geſnerus, Epitome tamen. vt hic, legit.

Ibid. τὸν χρυσαίετον] Idem Ælianus lib. II. De Animalib. cap. 39.

8. Ἄϊδ@ κυνῆ.] Heſychius interpretatur νέφ@ τι σκότȣς, caliginis nubem. Etymologus, νέφ@ τι καὶ ἀορασίαν· ἢ περιφραστικῶς τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τȣ̃ Ἄρε@. Fabulam benè longam leges in Zenobio Cent. I. Adag. 41.

14. Ἴβυκος γὰρ] Refert Plutar. lib. de Garrulitate, & innuit verſu Auſonius Gallus.

16. Αἰάντει@ γέλως] Res tota vel è Sophoclis Aiace lorario nota, vbi Aiax de Vlyſſe & Menelao ſumere ſeſe ſupplicium putans, σωθεὶς γέλων πολὺ inducitur. Vide Zenobium Cent. I. Prou. 43. Mox 17. pro καὶ τὰ τῶν πλείων, malim, ἢ τὰ τ̃ λεγόντων, aut quid ſimile.

21. Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ] Priores duas voces explendo verſui ex Zenobio addidimus.

22. ὁν τετράχειρα καὶ τετράωτον] Hac forma Apollini ſtatuam Lacedæmonij poſuerunt, teſte Soſibio. Vide Zenobium Cent. I. Prou. 54.

23. Ἰάσαιτο] Suidas Ἰάσαιτο.

24. Ἀκρὶς δυσκίνητ@ χλωρά.] Neſcio an hæc ſit quam Theocritus in Meſſoribus appellat καλαμαίαν μάντιν. In Heſychio eſt Καλαμαία, εἶδ@ ἀκρίδ@, ἣν καὶ μάντιν καλȣ̃σιν. Plura Gilb. Cognatus Centur. I. Adag. 6.

25. Ἄκις πόταμ@] Male inf. repetebatur Ἄκις ποτὶς. Eſt porro hic

hic fluuius in Sicilia à cuspide sagittæ dictus ὀξυῤῥίας, teste Eustathio.

27. Ἀκεσαίȣ] Ἀκέσιως est apud Zenobium Cent. 1. Adag. 56. Ἀκεσαίȣ in Diogeniano.

31. ἀπὸ Ἑκαδήμȣ] Sic Suidas per secundam, non primam vocalem, & mox Ἑκαδημία: quomodo etiam appellatam ait Laet. in Platonis vita. Statimque, Ἀκαδημία τρία, vox prior forte inducenda vt superuacanea. & αὐτὴν pro αὐτȣ͂ malim. Sed vide, inquit Hœschelius, an è Plutarchi Theseo substituendum sic sit, Ἐχεδημία. Ita enim prius appellatam fuisse Academiam ibi legitur. Apud Stephanum de vrbib. Ἀκαδήμεια, & Ἑκαδήμεια. Aristophanis autem locus ἐν νεφέλαις.

32. Ἀκέφαλον καταλίπειμι] Platonis locus integer sexto de Legibus: ὅκουν δήπȣ λέγων γε αὖ μῦθον ἀκέφαλον καταλίποιμι. *Quando igitur dicere cœpi, nequaquam fabulam sine capite reliquerim.* Et in Gorgia: ἀλλ' ȣ̓δὲ μύθȣς φασὶ μεταξὺ θέμις εἶναι καταλείπειν, ἀλλ' ἐπιθέντας κεφαλὴν, ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ. quia nec fabulas interim deserere fas esse aiunt, sed caput illis imponendum, ne sine capite oberrent.

33. τύμβȣς μηδὲ τάφȣς] Malim è Zenobio: ὅτι ȣ̓ δεῖ κινεῖν μήτε βωμȣ̀ς, μήτε τάφȣς ἢ ἡρῷα: *non oporteret aut aras, aut sepulcra, aut heroum sacella mouere.* In Diogeniano & Suida, tantum duo priora legas.

34. Ἀκιοτὸς μετ' ἀνθεστήρια] Hesychius ἀνθεστήρια recte Διονύσια interpretatur: in quibus quòd hedera coronari mos esset, etiam κιττοφόροι vocabantur. Simile huic Prouerb. μετὰ ἑορτὴν, *Post festum:* & illud, θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια.

37. Ἄκων] vitiose scriptum erat ἀκȣ́ων. Diogenianus recte Ἄκων.

40. τις ἅλας] vocula φασὶ deesse videtur.

43. ἀλεκτρυόνες γε μὴν] Ex Æliano lib. VII. Hist. animal. cap. VII. Initio scriptum repperi Ἐπὶ τῶν ἀγενῶν. εὐγενῶς reposui, & verti: Dauid Hœsch. ἀγεννῶς leg. coniecit. Lector arbitrabitur.

44. Ἀλμυρὰν] Vtitur hoc Adagio Libanius Orat. funebri in Iulianum Apostatam, vt nos Hæsch. monuit.

48. Ἀλώπηξ δωροδοκεῖ] Ita excusus Apostolius, ablata negationis particula, vt etiam mox ante ῥᾳδίως. Mox verò: καὶ τὸ αἰάπαλιν ἀλώπηξ ȣ̓ δωροδοκεῖται ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως πειθομένων. quæ male absunt in excuso ab Heruagio Basileæ. Statim, τȣ̀ς χερσαίȣς ἐχίνȣς, ex Æliano desumpta lib. VI. Animal. cap. 24. sed ἐν ἐπιτομῇ, & quædam variant. ἔρχονται enim repositum pro ἔρχεται, & ἐνισχέμθυαι in Epitoma, prætulerim tamen ex Æliano αἰσθόμθυαι. Quæ verò de vulpina aduersum vespas astutia referuntur, ex eodem Æliano hausta lib. IIII. cap. 34. Animal. & de marina vulpe ex lib. IX. cap. 12. paulo tamen aliter.

51. Παλλήνη] Vitiose scriptum erat Παλίνη. Vide Steph. de Vrbibus.

bus. Ἀλκυονίδες à Luciano etiam hi dies tranquilli nominantur.

54. Ἔστι δ᾽ ἡ λέξις Πλατωνική] Platonis est lib. de Legibus quarto, initio: Πρόσοικος θάλαττα χώρῃ, τὸ μὲν παρ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἡδύ· μάλα γε μὴν ὄντως ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα. *Mare terræ proximum, iucundum quid est quotidie, nimis tamen salsuginosum & acerba vicinia.* Lucretius libr. II. *Suaue mari magno &c.* Et Horatius lib. I. Epist. XI. v. 10. *Neptunum procul è terra spectare furentem.* Sic Menander in Trasyleonte: Ὡς ἡδὺ τὴν θάλατταν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν; Et Catonis dictum illud, de tribus. Inter alia, pœnitere si nauigio, quo pedibus potuisset, iter fecisset, aliaque huc faciunt Adagia.

58. Ἄλλων ἰατρὸς] Alijs medetur, ipsus hulceribus scatens. Legitur in Iambis Nazianzeni, & in Plutarchi Ethicis opusculis.

60. Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων] In eos etiam quadrat, qui cum sæpius cuiuspiam mensa vsi sint, ingratos se ostendunt. Hoc enim per salem innuitur. Aliud est tritum Prouerbium τῶν ἁλῶν μέδιμνος apud Plutar. libr. περὶ πολυφιλίας. Aristot. in Ethicis, & Cicer. libr. de Amicitia.

63. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων] Zenob. rationem reddit, quòd rimas agente naue, vt maxima sentina exhauriatur, noua semper affluente aqua irritus labor reddatur.

70. καρπουμένων] legendum & καρπούντων.

72. λέγεται γὰρ μῦθος] Ex Palæphato περὶ ἀπίστων desumptum de Alcestide, nisi quod hic est ἀναβιῶσαι, ibi vero ἀναβιῶναι: aliaque notata vix digna.

73. Πολύποδος πολυχρόου] Theognidis est hemistichium: in quo hodie editur ver. 215. Πουλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος: in alijs Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. Illo modo Plutar. libr. περὶ πολυφιλίας. De polypo pisce Athenæus lib. VII. Plinius lib. IX. cap. 24. & 30. & Chiliastes, *Polypi mentem obtine.* In edito Basil. Apostolio, loco ἅπτεσθαι, ἕπεσθαι legitur: Eras. χώρου ἕπεσθαι, forte χώρας melius. Apud Nazianz. in carm. Prouerbium simile. Πουλύποδος χροιή.

74. ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς] Theseo id cognominis tributum testatur Plutar. & Eustathius ex Ælio Dionysio Iliad. ε΄. apud quem plura leges. Fuit & Varronianæ Satyræ ἐπιγραφή, in Nonio Marcello frequens.

81. Ἄλλη περέλλη] Sic & in Diogeniano, nisi quod mox σορὸς pro σωρὸς scribitur melius. ac ne illud Hesychij quidem capio: περελλῆ, ἐπιφώνημα θρηνητικὸν, σὺν αὐλῷ θρακικόν.

84. ματαιοπονούντων] Sic in edito, vt putem addendum: ἢ ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων: quo sequentia pertinent.

86. ἡ δὲ μὴ ἔχουσα] Deesse puto γάλα, vt sit, γάλα μὴ ἔχουσα. Proxima sunt

ſunt è Palæphato περὶ κέρατος Ἀμαλθείας. Scribitur & Ἀμαλθαίας, vt etiam in edit. Bibliorum Græca. Iob cap. 42. v.13. & Stobæi λόγῳ πθ΄. ex Eurip. Phœnice. Et Ἀμαλθίας, vt lib. III. Biblioth. Diod. Siculi: & Ἀμαλθείας, vt eiuſdem Diodori lib. v. (vbi nominis adfertur etymon.) Apud Syneſium Epiſt. CLIIII. & apud Lucian. duobus locis ſcriptum reperio: vt lib. de Sacrificijs.

93. Ἄμυρις μαίνεται] Inf. eſt Θάμυρις, & è ſimili Parœmiæ explicatione vnum eundemque duplici fuiſſe nomine nuncupatum apparet: quod præter Diogenianum, & hunc Michaelem, Euſtathius teſtatur in lib. Iliad. β΄. ver. 595. Ἰςέον ὅτι καὶ Ἄμυρις τις εὕρηται δίχα τοῦ Θ ἐν ταῖς τῶν παροιμιῶν ἀναγραφαῖς, ὅτι μουσικὸς, ὅτι καὶ ἐπρεσβ... Διὸ καὶ ἐν τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Θάμυρις μαίνεται, τινὲς Ἄμυριν ἔγραψαν δίχα τοῦ ἐν ἀρχῇ Θ. Cætera ad verbum pæne ab Apoſtolio inde exſcripta è Lexico Pauſaniæ. Hiſtoria eſt in Athenæo lib. XII. ſimul cum oraculo Apollinis, quo Sybaritis interitus prædicebatur, vbi hominem Deo præferrent.

94. Πηλουσιωτῶν] Sic lego. vitioſe enim πλουσιωτῶν ſcriptum erat. Caſium autem montem & ciuitatem eiuſdem nominis in Ægypto iuxta Peluſium, Stephanus etiam agnoſcit. Vide & Prou. *Caſioticus nodus*.

96. Ἄμαξ ἀπήνην] Legitur & apud Plutar. alibi.

97. Ἀμαρτεῖν] Lamachi dictum apud Plutar. Apophth.

98. Tauri dictum Parœmiam non ſapit, ſed Gnomen.

99. Ἀμνία θερίζειν] In Euſtathio Odyſſ. λ΄. male eſt ἀμνεῖν θερίζειν, vt poſterior vox ſit prioris interpretatio, vt & in Heſychio: quam tamen lectionem neſcio quomodo vir doctus probet, cum Euſtathius diſertim Parœmiam eſſe affirmet: neque quidquam minus tamen hæc vel illa vox præferat. Lego itaque cum Michaele ἀμνία, vel cum Diogeniano ἄμνια, προπαροξυτόνως. quam lectionem etiam ipſe Euſtathius adſtruit his verbis: τὰ γὰρ ἄρνια ἐν ἔαρι ἄκαρτα (male ἄκαρπα editum) ἐᾶται: quod hic & in Diogeniano eſt, ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται. Quin ea quæ in Euſtathio præcedunt omnia, huc faciunt. Nam de muſco Eraſmi nihil attinet dicere.

CENTVRIA III.

AD Ag. 9. πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ] Puto rectum ἐνδεικνύς.

14. Ἀνδρὸς μείζονος] Melius ἀνδρὶ μείζονι. Sumptum autem è Siracide cap. XIII. ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ μὴ κοινώνει. Et Prou. aliud: Ἄλλο ἀπὸ μείζονος ἀνδρός.

19. Ἀνδραποδώδης θρὶξ] Platonis locus eſt in priore Alcibiade: ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαῖεν ἂν αἱ γυναῖκες, τρίχα ἔχοντες ἐπὶ τῇ ψυχῇ ὑπ᾽ ἀμουσίας.

22. Ἄνθρακες μοι] Luciani hic locus in Philopseude, sed aliter paulo: τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. *Iuxta id quod dici consueuit, tu nobis carbones pro thesauro apparuisti.* In Hermotimo est: ἀποφήνας, οἷά με εἰργάσω;

32. ἀνερρίφθω κύβος] à Cæsare vsurpatum Prouerbij vicem transituro Rubiconem, *Iacta esto*, vel *est*, *alea*. Sueton. Cæs. cap. 32. & Plutar. in vita.

33. Ἂν χαλῷ] Plutar. lib. de educandis liberis.

34. ἀνίπτοις χερσίν.] Hinc Hector ille Homericus Iliad. ζ'.

Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον — Ἅζομαι---
Illotis manibus vinum libare Tonanti. — *Nempe pudet ---*

Hesiodus Ἔργοις:

Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισι.
Nunquam mane Ioui libes nigrantia vina
Illotis manibus, neue immortalibus vllis.

Sic Virgilianus Æneas lib. VIII.

Surgit & ætherei spectans orientia Solis
Lumina, rite cauis vndam de flumine palmis
Sustulit ---

Et lib. IX.

--- ad vndam
Processit, summoq; hausit de gurgite lympham,
Multa Deos orans, onerauitq; æthera votis.

Contra Cynicus Diogenes quendam conspicatus lustralibus vndis se aspergentem, vt Laërtius refert; O miser, ait: nescis vt erratis in Grammatica admissis nulla aspersione queas liberari; ita nec vitæ maculas vlla lustratione posse elui.

35. Ἀναγυράσιος δαίμων] Eadem Diogenianus Cent. III. Ada. 31. Suidas ex Hieronymi cuiusdam Comm. de Tragœdiæ scriptorib. indicat Agyrum, siue Agyrasium, genium quendam fuisse: cuius cum quidam lucum excidisset, scorto illius imponentem erga filium eius amorem immisit: cúmque ille importune illius libidini obtemperare nollet, stupri ab illo sibi intentati apud patrem est criminata. Quem ille oculis orbam carceri inclusit, ac mox se suspendit. Illa vero in puteum se præcipitauit.

37. Ἀνοίκειον] Sumptum ex illo Siracidæ cap. XXII. v. 6. Μουσικὰ, ἐν πένθει, ἄκαιρος διήγησις.

41. Ἀνὴρ ἀρέτης] ἀπηχνὴς scriptus cod. ἀπηχνὴς in excuso & m. s. Bongarsiano. Illa bona lectio, opinor, quòd insignium artificum opera assidue ab omnibus requiratur.

43. Ἀνακυ-

43. Ἀνακυμβαλίζεις] Eustath. Odyss. α΄. ἀνακυμβαλιάζειν, ab Homero in Iliade dici ait, ὅτι ἅρματα κτυποῦσιν ἀνατρεπόμενα, *quando currus subuersi sonitum edunt.*

45. οἱ δὲ ἀγκύλαι] Forte leg. ἀγκύλη, & mox loco προμαχόμενοι, προμαχομένη, vt ἀγκύλη capiatur, ἀντὶ τῶν ἀγκυλιστῶν, pro ipsis iaculatoribus, quos ante equites collocari, eisque propugnare solitos, non uno loco inuenias.

48. ἀσθενὲς τὸ κράνιον] Zenobius & Diogenianus ἀσταφὶς, rectius forte. Certe Lucianus in Tyranno de senibus: ἐπεὶ ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσί: *quando iam omnes vuæ passæ sunt.* Lucilius huc respexit apud Nonium:

Rugosi passiq́ senes, eadem omnia quærunt.

51. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον] Huc pertinet illud Euangelicum Lucæ XI. v. 12. ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

65. ἀποδιδόντων] Rectius fortasse, vt in Suida, ἀπαιτούντων.

67. Ἂν μὴ λεοντῇ] Lysandri dictum apud Plutar. in eius vita, & alibi.

71. τοῦ θρόνου] βρώματος, Suid. & κατ᾽ ἀξίαν.

72. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθὸς] Interpretatur Suidas, ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν.

73. Ἀριστοφάνης] In Pluto: vbi Scholiastes eadem quæ hoc loco.

74. καὶ ἀγὼν] male in Suida ἀγαθῶν. Δόρπιαν vero pro Δορπίαν, Scholastes Aristoph. in Acharnens. & Suidas bis. Apud illum vitiosè αἰάρρυσιν, & ἀνάρυσιν apud Suid. quem vide in Ἀπατούρια, & Ἀναρρύσ.

Ibid. Ξάνθος ijsdem, sed Ξάνθος est Photio in Cononis narratione 39. Eadem lectionis varietas apud Aristoph. qui mendose Θυμόιτην pro Θυμοίτην.

78. τοῖς καλοῖς] vt Senarius numeris constet, καλοῖσιν lego.

79. καὶ ἁβρότητος] cuiusmodi est Ἰωνικὴ apud Maximum Tyrium.

82. Κίναβος] Eadem apud Suidam αὐτολεξεὶ leguntur. Post non longe: Καὶ ὁ ποιητὴς, Ἀντικλείας, deest περὶ Ἀντικλείας, quomodo Suidas. Locus poëtæ est Odyss. λ΄. ver. 206. vbi Vlysses matris vmbram suæ Anticleæ amplectitur. Sic enim ait: Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ. Ἔπτατ᾽ ---- Quem locum Maro in re simili lib. VI. Æn. expressit, ver. 702.

Ter frustra comprensa manus effugit imago,
Par leuibus ventis, volucriq́ simillima somno.

84. Ἀπόλογος Ἀλκίνου] Sic & in Aristotele est Rhetoric. lib. III. cap. 6. non Ἀλκινόου. Desiderium legisse video: nec satis commode, vt arbitror, ad sermones Vlyssis apud Alcinoum, Odyss. η΄. θ΄.

85. Ἀπίδων πανδαισία] De Api boue Ægyptio pro Deo culto

Pompon. Mela lib. 2. Herodotus lib. III. Strabo lib. XVII. Plinius lib. VIII. cap. 46. Ἄπις βοῦς, qui & μεμφίτης ταῦρος Luciano.

86. ἐπιφάνης] ἐπιφανεὶς leg. putabam. Ellipsis tamen vsitatior, vel ἐπιφάνη reponendum. & mox ante ἐφαίνοντο præponenda vox θεοί. Suidam lege.

87. Ροδῶπις ἡ καλὴ] De hac Æsopi conserua Herodot. lib. 2. Plutar. lib. 36. cap. 12. & A. Schottus ad Suidæ Collectanea Adagiorum Cent. III. Adag. 7. & Cent. XI. Adag. 6. Hic Senarius est Iambicus: *Sors vna cunctis, vel pulcræ Rhodopidi.*

89. ἀποστερούμενος] præmittit Suidas: τυπτόμενος ἐπίβαλλε, *verberatus adjicias.*

90. ἡ τρόπων διδάσκαλος] Rectius fortasse τροφῶν, vt in prologo Persius poëta.

94. ἡ ἄφεσιν καὶ βαλβίδα] Lucianus ἀφετηρίαν καὶ βαλβίδα. Vide Pet. Fabri I.C. Agonisticῶν libros eruditos.

95 Ἀπόλεμος] Suidas integrum adfert Cent. III. Adag. 28. ne tamen vox vnica Parœmiam efficiat, addi queat πολεμεῖ. *Imbellus pugnat.* vel quid non absimile.

97. * πεμπάδι * δὲ φασὶ] Asterisci mutilum esse arguunt locum; ita forte supplendum: *πεμπάδα πρώτην, δευτέραν· φασὶ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον· διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι.* Hesychius, nisi deprauatus & ille locus, septem nefastos fuisse hosce dies ait. Integre autem hic locus apud Etymologum legitur.

98. θήρας] θύρας Eras. vt & in nostro cod. scripto & excuso Suidas. ἀπὸ λύκου θήρας, *à lupi venatione,* Cent. III. Prou. 30.

CENTVRIA IV.

ADag. I. Ὁ δὲ Πλάτων] aut mutilus locus, addendumque ἀπὸ νοῦ, οὐκ ἀπ' ὄνου καταπεσών, aut delenda illa ἀπ' ὄνου καταπεσών, vt supernacanea.

2. πετρημένος γὰρ ἦν ἐφ' ᾅδου] vel, ὁ ἐν ᾅδου πίθος. Suidas enim recte Danaidum hic fabulam tangi ait.

3. ἀνδρὸς ἄλει] ἀλοῦ pro ἀλοῦσ, Diogenianus, Suidas, & Vaticanæ scidæ: ille παραινετικὴν facit Παροιμίαν, vt hic etiam ἠθικὸν pro Ἰωνικὸν reponendum videatur. Hinc simile: Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.

4. ἵππος οὔρησεν] Sic excusus Apostolius: scriptus vero οὔρουσεν· neuter bene, vt opinor. Forte ὤρουσεν. Suidas ἵππους, omissa sequenti vocula.

6. τὸν μόθωνα] Suidas turpis & seruilis saltationis genus facit. Pollux vero φορτικὸν ὄρχημα καὶ ναυτικὸν, *molestam & nauticam saltationem.*

9. Ἀπὸ

9. 'Απὸ Δωρίου ἐπὶ φρύγιον] De Harmonijs seu Νόμοις Iul. Pollux lib. IIII. cap. IX. Dorium autem tonum temperatum fuisse ex hoc constat ἀδήλου exemplo: *Victus* inquit, *rationem* sortitus est temperatam, non fractam, neque ab inopia deteriorem, neque ab opulentia deliciosum, sed mediam quandam ac Musicam, ad Doricum modum verè contemperatam. Phrygiam porro Harmoniam Aristoteles lib. de Repub. VIII. cap. vlt. ait vim habere ad animos Bacchico furore concitandos, & affectus commouendos. Ibidem Doriam maxime sedatam ait, & ad mores maxime pueris aptam. Plutar. lib. de gerenda Republ. Phrygiam, τὸ θρηνῶδες καὶ φιλοπενθὲς ἡμῶν ἐγείρουσαν τῆς ψυχῆς.

11. καλὸν εἶναι δεῖ] Assutum hoc nescio vnde: neque Suidas agnoscit.

12. τῆς ἀληθείας ἔφυ] Manuscr. τὴν ἀλήθειαν ἔφη, nec amplius. Eras. vero alterum sic legit: δεῖ τ' ἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων, id est, τὰ ἔνδικα.

15. ἀπήντησε κακοῦ βολῇ] Βουλῇ fortasse leg.

18. 'Απόλωλεν ἡ ὗς] Iambico versu legit Eras.

'Απόλωλεν ἡ ὗς καὶ τάλαντον καὶ γάμον.

Perÿt mihi sus, & talentum, & nuptiæ.

24. 'Αρχομένου δὲ] Vide Aristotel. Problemat. sect. 26. Problemat. 44.

25. ἄλλοις ἀλλοιπορούντων] Suid. ἑτέροις πονούντων. neque aliter inf. M.S. Cod. quod 'Αρκάδας μιμήσομαι: ibi præferat.

Ibid. καὶ λυπηρὰ] adde ex Suida: λυπρὰ (id est sterilis) καὶ διὰ τοῦτο πτωχὴ ἡ Σκύρος, οὐδὲν φέρουσα λόγου ἄξιον· οἱ δὲ ἀπὸ Θησέως.

33. 'Αρμόδιον μέλος] Sic Diogenianus & Hesychius alibi. Suidas ἁρμοδίου. Τὰ σκολιὰ μέλη συμποτικὰ esse ait Etymologus maior. Hesychius παροίνιον ᾠδὴν: & σκολιὸν dictum, non à versus ratione, tamquam tortuosus seu flexuosus esset, sed quòd à solis doctis caneretur. Verum accuratius id carminis genus Athenæus describit lib. XIII. Dipnosoph. Triplex esse ait, aliamque etymi adfert rationem, allato prolixo etiam huiusmodi carmine ex Carcino, vbi Harmodij, Aristogitionis, & Admeti fit mentio. Interpretatur Adagium Diogenianus, quasi Harmodius talia cantare carmina solitus fuisset: σκολιὰ γὰρ 'Αρμόδιος μέλη ᾖδε. In Suidæ Collectaneis male ἐπὶ τῶν δυσκόλων, pro ἐπὶ τῶν σκολιῶν editur. Hesychius, vt Apostolius, de Harmodio carmina illa obliqua facta fuisse, vt à Callistrato.

34. 'Αρκαδίαν μ' αἰτεῖς] Oraculi Spartanis redditi integer est apud Suidam versus ex Herodoto lib. I.

'Αρκαδίαν μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς, οὔτοι δώσω.

Eius vestigium apud Diogenianũ & M. Tullium lib. X. ad Attic. epist. 5. vt quidem legit Turnebus lib. XVIII. Aduersar. cap. 10.

36. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι] Citatur ab Athenæo lib. III. ex Theognide & Alexide Comico: ex Cratete & Metrodoro, alijsque Desiderius Chiliastes in Adagio: *Optimum non nasci*: quæ non describo. Suidas versum addit Theognidis. exstantque num. 452.

40. ἡ γὰρ ἄρκτος] Sumptum ex Æliano lib. VI. Animal. cap. 3. sed integrum, si placet, inde locum apponam Latinè tamen: Καὶ τρόπον τινὰ τὴν ἕξιν ῥινᾷ· καὶ. &c. *Et singulari quodam modo corporis habitudinem extenuat, idq́ per dies quadraginta. Ex quibus, auctore Aristotele, quatuordecim immobilis manet; alijs duntaxat mouetur. Cæterum totis quadraginta mediam tolerat, dextrum pedem tantum lingere satis habens; cumq́ hinc intestinum illi conglutinetur & adductum cohæreat, eius rei gnara, progressa aron, agrestem edit. quippe natura ventosa cum sit, intestinum diducit ac dilatat, eoq́ facultatem receptandi sibi conciliat; quod cum cibis rursum repletum fuerit, formicis vescitur ac facillime euacuatur.* Locus autem Aristotelis, quem Ælianus citat, lib. VIII. est Hist. Animal. cap. 17. Quis autem formicarũ sanare se vrsum refert Plinius lib. XXIX. cap. VI. Longe porro aliam interpretationem adferunt Diogenianus & Suidas huius Parœmiæ. Ille, *in timidos venatores, qui cum vrsum ad manum habeant & inuadere possint, in vestigijs eius indagandis occupatos se simulant.* Hic breuius: ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων: *qui ea quæ præsentia habent, quærere se fingunt.* Hic etiam pro ἐξαγάγῃ, legi potest ἐξαγάγοι.

41. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον] Hinc Persius: *venienti occurrite morbo.* Et Naso:

Principijs obsta: sero medicina paratur;
Cum mala per longas inualuere moras.

42. Ἀργυρέαις λόγχαισι] E Suida leg. vt versus constet, καὶ πάντα νικήσεις. *Argenti pugnato hastis, atque omnia vinces.* Philippi Regis, cui hoc datum oraculum, leges apud Tullium lib. I. ad Attic. de asello auro onusto, omnes inuadente arces. Et Augusti dictum sæpe apud Plutar. *Proditionem amo, odi proditorem.*

44. Ἄρξει χωλὸς οἰφεῖ] Sic Scholiastes ad 4. Eidyll. Theocriti, quem vide. Explicat enim ibidem eandem Parœmiam. Male vero scriptus cod. ὑφεῖ.

44. λαλοῦσιν] καλοῦσιν vitiose erat scriptum, sed recte è Suida λαλοῦσιν.

47. Ἀρχαιότερα τῆς διφθ.] Diogenianus in eos vsurpatum ait, qui putida quædam vetustaque deliramenta narrant. Ita & Suidas.

51. πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς] Suidas ad eundem modum. Simplicius tamen Diogenianus, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ οἷοί εἰσι φαινομένων. *De ijs qui quales sint magistratu declarant.* Hinc illud, siue Pittaci seu Solonis: Ἀρχὴ τὸν ἄνδρα δείκνυσιν. *Imperia demonstrant virum*, Iambico dimetro. & Prouerbium

bium Plutarcho in vita Ciceronis. Ariſtot. v. Ethic. & in Parœmijs Theophraſtus Bianti tribuunt id apophthegma.

52. Ἀρχίλοχον πατεῖς] H. Iunius ita reſtituit, cum antea legeretur in Diogeniano & Apoſtolio ſcripto Ἀρχιλόχου πατεῖς, vt & Eraſ. edidit. In eos autem apte dicitur qui conuicijs prouocati, probe ſe de prouocante conuicijs viciſſim vlciſcuntur. nam

Archilochum proprio rabies armauit Iambo

ait Q. Flaccus. Ducta ab ijs tralatione, qui anguem vel ſcorpium ſuo damno calcantes laceſſunt. Eandem obſeruaui phraſim in Æliano lib. XVI. Animal. cap. 5. ex Ariſtophane in Auibus:

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κ' οὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας.

62. ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ] Addit Diogen. à nauigantibus ductam metaphoram. Suidas ab ijs qui longum & deſertum iter faciunt, & ex ſtellis locorum ſitum conjiciunt.

65. ἐκ μόνης τῆς ἀφῆς φασὶν] Hactenus Ælianus lib. I. cap. 54. Animal. Quæ vero de Libyca aſpide commemorat, hauſta è libr. III. cap. 34.

71. λέγουσι γὰρ ὅτι οὗτος] Palæphati ſunt de Cæneo.

73. εἰς αὐτῶν ἀβλαβοῦς] Rectius puto τῆς ἀβλαβοῦς, quomodo Suidas.

74. ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόρρητα μυουμένων] Zenobius & Diogenianus de illis dici autumant, qui clanculum inter ſe coeunt, & ſecretè quid agunt: quòd occulte ſacra illa Eleuſinia peragantur.

78. ἐπὶ τῶν πιθανῶν] Suid. ἐπὶ τῶν βέβαιον φυλαττόντων πίστιν.

79. βαρὺ συμφορωτάτων] malim per ὑφὲν, βαρυσυμφορωτάτων, id eſt δυστυχῶν.

86. Αὐτὴν κέκρουκας] Vide Suidam.

91. πτύαν] ita etiam in m. ſ. Sed Gaza mauult πτύαν, cum ſit verbale à πτύω. itaque ſcriptum apud Suidam.

96. Αὐτὸς ἔφα] Suidas à Pythagora manaſſe recte ait, qui quo in congreſſibus orationi ſuæ autoritatem conciliaret, id vſurparet de Deo: innuens quæ diceret, non à ſe, ſed à Deo profecta. Vſi poſt & hoc dicto Pythagorei de præceptore, contenti eius auctoritate, iuſſi quinque annorum tenere ſilentium, quam ἐχεμυθίαν nominarunt. Sed hæc diſerte, vt omnia, Clemens Alexandrinus lib. II. Stromat. pag. 159. CHRISTO attribuit.

CENTVRIA V.

ADag. 1. Τὼ πιρῶσιν] Lego τοῖς πυρῶσιν. Zenobius τοῖς πειρῶσιν: qui cum Diogeniano amplius legit,

Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, ὅπερ εἵλετε:

Testudines cepistis: hic vester cibus.

Addit Diogenianus, iactari in illos, qui quum temere aliquid facere sunt aggressi, mox aliorum ope indigent.

2. Αὐτὰ δι' αὐλῶν] Aliter τ' αὐτὰ διὰ τῶν αὐλῶν.

4. ὢν τῷδε] εἶναι Suidas, & recte opinor: scriptus tamen Apostolius ὤν. Est autem explicatio breuioris istius Atticæ parœmiæ.

6. τῶν ἐρωτικῶς] Vet. cod. Bongarsij, καὶ ἐρωτικῶς, quem sequor: & περὶ pro παρά.

8. τὸν πόδα διώκει] De nautico fune res est, quo vela vel intenduntur, vel relaxantur: & ad imam mali partem (qui & ipse pes nominatus est) alligatur. Seruius in illud lib. v. Æneidos: *Vna omnes fecere pedem.* Sophocles in Antigona: πόδα τείνας. Sic Euripides in Oreste:

Καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ

Ἔβαψεν· ἔστη δ' αὖθις ἢν χαλᾷ πόδα.

Nauis pede incitato fortius perit:

Seruatur eadem si relaxaris pedem.

10. τῶν πυρῶν] alias τοῖς πυροῖς. & in sequ. pro ἔλαι Plutar. ὀλεῖ præfert.

11. Ἁ φιλοχρηματία] Oraculum Spartianis datum, teste Zenobio & Diogeniano, quo indicatur tum eos perituros cum aurum argentumque in precio haberent. nempe

--- τοῦτο καὶ πόλεις

Πορθεῖ, καὶ ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων.

Hoc sternit vrbes, & viros pellit domo.

Recte igitur Lyricus:

--- diffidit vrbium

Portas vir Macedo, & subruit æmulos

Reges muneribus.

Memor scilicet Philippus oraculi sibi dati, argenteis pugnabat hastis: de quo iam diximus.

15. Ἀφροδίσιος ὅρκος] Plato alibi: Ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκον οὔ φασιν εἶναι. *Venerium iusiurandum omnino esse negant.* Et Naso alibi:

Iuppiter è cælo periuria ridet amantum.

19. Ἀφύων τιμὴ] addenda vox ἔλαιον è Suida: vt sit: *Aphyarum precium oleum,* quod cum eo optime coquantur.

29. ὅτι ἄχρι κόρε] Forte, οἷον, ἄχρι κόρε. & ἕτερ. alterum exemplũ, vt & apud Suidam.

29. Ἀχνυμένη σκυτάλη] *De Laconica Scutale* copiose Agellius libr. XVII. Noct. Attic. cap. 9. & Plutarc. in Lysandro. Suidas item, Hesychius, & Etymologus, Gr. Mox, οἱονεὶ ἀπειλοῦντες, ex Diogeniano lego εἴτ' ἀφειλοῦντες: & statim pro αἰσπειλοῦντες potius αἰτπφειλοῦντες. nostra enim lectio alium prorsus sensum constituit, qui huc non pertineat.

31. Βαθεῖαν ἄυλακα] Alias ἄλοκα. Ab agricolatione ducta tralatio. Est enim ἡ ἄυλαξ στίχος γῆς ὑπ' ἀρότρε, *sulcus terræ aratro factus*. Vel, vt Eustathius Odyss. χ'. ἡ τοῦ ἀρότρε εἰς μῆκος τομὴ, *terra ab aratro in longitudinem proscissa*. At eruditiss. Hœschelius Æschyli locum indicauit de Amphiarao prolatum in ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας:

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενῶν καρπούμενος,
Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.

Hoc sensu: Eum virum optimum, esse malle quam videri: cuius animus, tamquam ager fœcundus & probe subactus, conceptis virtutum seminibus honestorum consiliorum, &, quæ inde oriuntur actionum, quandam quasi segetem proferat.

32. Βαλανεῦσιν ἔοικας] In Hesychio, Diogen. & Suida, tantum est Βαλανεύς: statimq; expositio additur: quem Suidam vide in Βαλανεύτης.

34. Βάκηλος εἶ.] Zenob. & Diogen. Prouerbij originem hinc repetunt, quòd οἱ βάκηλοι, hoc est exsecti, siue eunuchi, molles sint ac viribus destituti. Apud Suidam & Hesychium vtraque expositio est.

37. ἀσχημοσύνην] H. Wolf. hic in Suida, εὐσχημοσύνην leg. censebat.

38. αὐτὶ τοῦ, μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω] Aristophanis hic versus præmittendus in Acharnensib.

Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδινιακόν.
Ne te linam colore Sardiniaco.

Cui interpretatio accommoda est, alioqui sine sensu futura.

39. Βατακάρας] in Suida male pro ἀδυνάτων, δυνατῶν est. qui & diuisim Βάτα κάρας. Monet Hesychius τὸ βατὸς, καταφερῆ, hoc est pronum & procliuem significare. Κάρα autem caput denotat. In Accessionib. seu Appendice Zenobiana legitur Βατουκάρας. additurque, existimasse nonnullos vnum id nomen videri. In Isæo tamen scriptum, Caram Bati filiam fuisse.

40. ἐνὶ τῶν βάτων] Sic editus, & asterisco notabat Wolf. Batti mentionem facit Pindarus Pythiacis Ode IIII. & V.

42. Βάτραχοι Σερίφιοι] Ex Æliano lib. III. Animal. cap. 37. Et mox de ranis Cyrenensibus eodem lib. cap. 35.

 43. Βάτρα-

43. βάτραχος τὸν ὕδρον μισεῖ.] Ex Æliano lib. XII. cap. 15.

44. βαβαὶ] Eadem Suid. & Sylloge Prouerbiorum Tarrhæi & Didymi.

51. βάλλειν μήλοις] Suidas simpliciter exponit de ijs qui quæ amant consequuntur. Ita etiam Accessiones Romanæ ad Zenobium.

52. Abominatio desolationis, est in S. Scriptura frequens. Daniel. 11. & 12. Math. 24. 15. Marc. 13. 14. Locum autem asterisco notatum è Suida suppleo: νύκτωρ ἐς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών.

54. ἀπὸ τοῦ βέκκος] Lydorum lingua panem sonare Herod. ait lib. II. initio, & in Becceselenis, seu Originibus Antuerp. Io. Goropius Becanus lib. V. pag. 552. ex Aristophane in Nebulis, Socrate sale perstringente Strepsiadem: Καὶ πῶς ὦ μωρὲ σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε. *Quomodo tu fatue & Lunatice, qui Saturnia oles.* Vbi Scholiastæ multa de Arcadibus προσελήνοις, & βεκ *Phrygum* lingua panem significare: pag. 149. & 150. vbi de Phrygia lingua, & Paphlagonum agit: vt hic Apostolius *Lydorum* nominat.

55. Phocylidæ dicto geminum illud Euripidis: Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας Νικᾷ.

56. Βησᾶς ἔστηκεν] Puto addendum è Suida & Zenobiano Append. εἶον ἀχανής: ac deinde: οὗτος γὰρ ἔστηκεν ἀχανὴς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

57. τί πράττειν] E Diogeniano lego ἕτερόν τι πράττειν.

60. ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων] Diogenianus exponit, ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου βιούντων: de ijs qui ex parato & facili viuunt. In Accessionib. Zenobianis notatur etiam scribi βίος ἀληλεσμένος, *molita vita,* & in ijs adhiberi qui felicitatem ostentant suam.

66. Βοῦς Κύπριος] Est & in Hesychio, vt in stolidos atque impuros vsurpari solitum. Sic enim ait: Σημαίνει δὲ ἀτοπίαν τῶν Κυπρίων (forte addenda dictio βοῶν:) καὶ Εὔδοξος ἀφηγεῖται ὅτι κοπροφαγοῦσιν. Quod Plinius lib. XXVIII. cap. vlt. contra tormina illos facere scribit.

67. ἐν ταῖς ἑορταῖς] Suidas & Zenob. in fœderibus iureiurando firmandis Molossos hunc morem seruasse tradunt. Diogenian. vt Apostolius. Suid. τοῖς ὁρκωμοσίοις, pro his, ἐν ταῖς ἑορταῖς.

70. Βοιώτιος νόμος.] Zenob. clarius exponit, ductamque Parœmiam hinc esse ait, quòd Bœoti prius liberam vitam quietamque agebant, posteaque mortuo Laio in varias inciderunt calamitates.

72. Βότρυς πρὸς βότρυν] Huc respexit Iuuenalis Satyra 2. ver. 81.

Vuaque conspecta liuorem ducit ab vua.

74. Βοῦς ἐπὶ γλώττης φέρει.] Demostheni hanc ipsam ob caussam obiectum, quod ἀργυράγχην pateretur, teste Agellio lib. XI. Noctium Atticarum cap. IX. & antecessit simile, 68. Βοῦς ἐπέβη, & alibi, Βοῦς ἐν γνάθοις

γνάθοις φέρει: apud Suid. qui & recto casu, βοῦς ἐπὶ γλώττης.

75. βουλείας δικάζει.] Immodicus hic in casis ampliandis, vt nullam tota vita sententiam pronunciarit. Apud Zenobium Cent. II. Parœm. 67. similis est, sed Βούνας nomine, & 86. Adag. ibid.

76. Ἡ βοῦς, ἔνθα] Ex Æliano de Animal. lib. VI. cap. X. Cæterum vbi hic θέλοντες, ibi μέλλοντες editur, & mox; περιστερνίδια καὶ περιμετωπίδια θεάσαιτο. Infra, βοῦς δ' ἦν καταπίῃ, ex eodem lib. cap. 35.

77. Βοῦς εἰς ἀμητὸν] Amplius Diogen. βοῦς ἀμητὸν ἐπιτηρῶν. *Bos messem obseruans.* vt hæc lectio est, putem ἐπέμφθη, quidue simile exaudiendum. Quæ de Ptolemæo secundo referuntur, ea deprompta ex Æliano lib. III. de Animal. cap. 34.

78. Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων] Hesychius de inutilibus Cratinum in Deliacis interpretari ait: itaque Suid. cum ea explicatione. Editus tamen Bas. Apostolius κάθη pro γέρων.

79. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ] Diuersam Suidas expositionem attulit, de ijs, qui propositis bonis frui non possunt: ducta à bobus triturantibus tralatione, qui camo impediuntur quo minus ex aceruo quem triturant, edere possint.

80. Βοιωτία ὗς] Sic inf. & apud Pindarum Olymp. Ode 6. & Suidas. βοιώτιος etiam rectam.

86. Βρασίδας μὲν γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς] De eo Plutarch in Lycurgo: & in Apophth. Laconicis.

87. Βώμαξ εἰ καὶ βωμολόχος] Clarius Hesychius explicat. Βωμολόχος, σκώπτης, ἱερόσυλος, παρὰ τὸ λοχᾶν εἰς τοὺς βωμοὺς, ὅ ἐστιν ἐνεδρεύειν· πανοῦργος ἀσεβὴς, ἀπατῶν. *Irrisor, fur, sacrilegus, ab insidiando altaribus, vafer, impius, impostor.* Suidas videtur statuere Synonyma: alij vt nomen proprium lineolâ notant.

88. Βώλοις] Βῶλος Suidas, & mox 89. Βρώτειον scriptum erat pro Βοιώτιον.

92. Γαλῆ χιτών] I. f. est 96. γαλῇ χιτώνιον, vbi cum dicat Apostolus ex Eudemi sententia, Parœmiæ huic similem esse, οὐ πρέπει γαλῇ κρόκωτος, non video quomodo Apostolij interpretatio hisce Prouerbijs quadrare possit. Quid enim vel hic vel ibi quod iniustis vel nihil remittentibus conueniat? Adeoque inclinat animus, vt pro ἀδίκων legatur ἀνοικείων, vel, vt in Suida est, ἀνομοίων: & pro ἀνιέντων, ἀνυόντων aperto sensu, de rebus quæ alicui minime aptæ sunt, aut vtiles, vt nec feli tunica, aut crocotum. Ibid. Φασὶ τὴν γαλῆν, sumptum id vt alias sæpe, ex Æliano lib. VI. de Animal. cap. 27.

96. ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἑαυτῶν] negatio accessit è Diogeniano Schotti, rectè. Malim etiam pro ἐσθιόντων, ἠσθημένων, nisi legas ἐσθειόντων: quasi ab insitato ἐσθείω. De reliquis supra in Γαλῆ χιτών.

97. Γαστὴρ]

97. Γαςὴρ] Eſt apud Chryſoſt. & Nazianz. in Iambis, cui forte tribuendus, quod hoc ordine metri legatur. Heracliti illud apud Plut. & alios: Αὔη (id eſt, ξηρὰ) ψυχὴ σοφωτάτη, quod Cicero alibi expreſſit.

100. Γέλως συγκρέσιος] Suidæ eſt συγκροτέσιος.

CENTVRIA VI.

PRoverb. 3. Γέραιρε σαυτὸν] Agnoſcit & Suid. parœmiam, omiſſo tamen ἐν πλήθει: exponitque, ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σαυτὸν μεγαλοῤῥημονῶν. vt & inf. illud: γνῶθι σεαυτὸν expoſitum: Parœm. 42.

4. οὐχ ἁλίσκεται] acceſſit vocula πάγῃ è Suida.

8. αἱ γὰρ γέρανοι] Ex Æliano lib. III. de Animal. cap. 13. & 14. deſumptum illud in extremo: Κυβερνήτης ἢ ἰδών.

9. καθ' ὥραν] Hinc corrigendus Suidas, apud quem καθαρᾶς pro καθ' ὥραν vitioſe legitur, ideoque ſtellula ab Hier. Wolf. Suidæ interprete notatum.

17. Γῆρας λεόντων] Affine huic ſuperius poſitum: Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.

18. γῆ καὶ θάλαττα] Suidas γῆ θάλατταν συναναμίγνυσι, *Cœlum terræ miſcet*, cum eadem, quæ hic ponitur, expoſitione.

20. γῆς βάρος] Sic Hom. Iliad. σ'. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης. Et Odyſſ. υ'. ἄχθος ἀρούρης.

Γηρᾶ] Vt ſit Senarius Iambicus, lego: Γηρᾶ μὲν ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ. In ſcripto cod. mendoſe erat τῷ βίῳ.

Ibid. οὐ τοῦ Σισύφου. de hoc enim præcedente Adagio, ἀλλὰ τοῦ Μίνωος, vt ex Palæphato conſtat, vbi eadem memorantur. Mox malim ὑπὸ τοῦ μέλιτος, vt ſub narrationis finem.

31. φασὶν ὅτι οὗτος] Ex Palæphato, de Glauco Siſyphi: ex quo addo, καὶ μεγάλας δαπάνας ποιούμενος.

32. Γλαύκου ἀποθανόντος] ex eiuſdem proximo cap. vt & ſequentia: Τῶν πολιτῶν, de Glauco marino: Τῶν ἐν τῇ πόλει &c. Glaucum autem Chium, non (vt Suidas ſcribit) Samium, ferruminationis inuentorem fuiſſe, auctor eſt etiam Pauſanias in Phocicis.

41. Γλαῦξ ἐπὶ ἵνα πράξιν] Ex Æliano lib. x. Animal. cap. 37. vt & illud: ἐν τῇ Κρήτῃ, ex lib. v. cap. 2. & 5. illa, τὸν ἄῤῥενα: ſed hic male, & quæ alio pertineant. Additumque ex eodem ὁ τράχηλος αὐτῆς, & mox pro κάλλη puto leg. κάλλαια etiam in ipſo Aeliano. Εἰς ἀθλώας autem Ἀθήνησι vel ἐν Ἀθήναις. Sæpe enim εἰς pro ἐν vſurpatur.

42. Γνῶθι σεαυτὸν] In ſcripto Apoſtolio legitur diſtichon ἀδήλου:

Γνῶθι σεαυτὸν, ἄριστε πόθεν καὶ ὅστις ἐτύχθης;
ῥεῖα μὲν ὧδε τύχης κάλλεος ἄρχε τύπου.

44. τὸν

44. τὸν ὀφθαλμὸν] Ex Palæphato. porro ἔχουσαν τὸν ὀφθαλμὸν ϐ, τὸ ξίφος γυμνῶσαι φησὶ δεῖ. Et mox Palæphatus, μιᾶς ἦρχε νήσου. Inf. κατὰ τὸ εἰρημένον. & hæc è Palæphato, quem cum his comparato.

47. Γραῦς βακχεύει] Suid. χορεύει.

49. Γραίες κωθωνιζόμεναι] Eraſ. interpretatur de vetulis indecore laſciuientibus. Credam potius in anus bibaces & temulentas dici poſſe. Sic Heſychius: Κωθωνίσαι, μεθύσαι. Κώθων, ἄτακτος, μέθυσος. Μόνωτον, ποτήριον, κεράμειον εἶδος ποτηρίου.

50. Γραῶν ὕθλοι] apud Suid. leg. videtur ὕθλος. Cyrillus: ταυτὶ γὰρ ὕθλος, καὶ ἕτερον οὐδέν.

51. Γρὺ τὸ Δίωνος] Alibi auctor originem Parœmiæ indicat. Dionem Alexandrinum cum quidam probris oneraſſet, nihil ille reſpondens ſe domum recepit. quò poſtquam perueniſſet, intra veſtibulum conſiſtens hoc ſolum ait: οὐδὲ γρύ, *ne gry quidem*. Quo facto ad tantam animi impotentiam conuiciator ille adactus eſt, vt ſeipſum ſuſpenderit. τὸ γρὺ porro ſunt qui vnguium ſordes interpretantur, & proinde pro re nihili accipiunt. Alij à grunnitu porcorum deriuant. De his latius Suidæ collectanea.

52. ἀνακροτήσασα] Sic & Suidas. Vide ibi Notas Andr. Schotti.

54. Γυμνότερος Ἰαλέμου] Adfert Heſychius aliam interpretationem. Ἰάλεμος υἱὸς Καλλιόπης. Et Ἰαλέμου ᾠδὴ ψυχρὰ, οὐδενὸς ἀξία, καὶ παροιμία, Ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος Ἰαλέμου. *Ialemi cantilena, frigida ac nihili. Et Prouerbium, Frigidior & luctuoſior Ialemo.* Meminit & Euſtathius Iliad. ζ.

56. Ἐχόρευον] Subijciendum putaui γυμνόπαιδες, vel potius γυμνοί. Vide Plutar. in Lycurgo. quamquam hoc Adagium non ex inſtituto Lycurgi ſed aliunde, vt apparet, petitum eſt. Mox pro ἐν Θυρέᾳ, in excuſo Apoſtolio Θυρεαῖς. at ſcriptus cod. & Suidas Θυραιαῖς.

57. Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ] Rectè interpretatur. Sic Plautus Captiuis, impudentiam duorum volens exprimere. Act. III. Sc. I.

Ipſi de foro tam aperto capite ad lenones eunt,
Quam in tribu aperto capite ſontes condemnant reos.

Socrates contra in Phædro Platonis contra minores verba facturus, præ pudore caput tegit. Et Cicero de Catone minore, capite obuoluto, ebrio exiſtente, in Fragmentis.

58. Γύργαθον φυσᾷς] Heſychius vas plexum interpretatur, in quod piſtores panes conijciunt. Suidas lecticam in qua paralyticos & furioſos vectabant.

60. Γύγου δακτύλιος] Eſt apud Platonem lib. VI. de Rep. & Ciceronem III. Officiorum: & Lucianum. Suidas hic πανούργων habet, noſter πολυμηχάνων: & ſtatim ὑπὸ σεισμοῦ. pro quo hic, τῆς γῆς ῥαγείσης.

71. λέγεται γὰρ] Ex Palæphato περὶ ἀπίστων, de Dædalo.

76. Δασύπυς κρεῶν] Terentianum illud huic par: *Tute lepus es, & pulpamentum quæris?* Mox παρ' ἄλλα, est in Suida.

77. Δακτύλιος ἡμέρα] Sic alij. Suidæ Δακτύλυ.

80. Δεύτερων ἀμεινόνων] Explicat & Zenob. Cent. III. Parœm. 15. & Diogen. IV. Parœm. 15. Mox, ἱερὰ μὴ καυθῆ, ex Hesychio restituendum opinor, μὴ καλὰ ὀφθῆ.

85. Δεκάπυς] Vide Aristophanem.

89. Δέκα τῦ ὀβολῦ.] Male in Hesychio Δεκάτυ ϐόλυ, ὐδενὸς ἀξίυ, qui hinc est corrigendus: Δέκα τῦ ὀϐόλυ, ἐπὶ ὐδενὸς ἀξίυ.

94. κακυργοτάτων] κακυργόμυτων, Suidas.

95. Λέγεται περὶ δελφίνων] Ex Æliano lib. VIII. Animal. Hist. cap. 6. sed ἐν ἐπιτομῇ, vt in m. ss. habemus. Mox: λέγεται καὶ, ex eodem lib. XI. cap. 22. φυσικὴ δέ. Eadem inde lib. XV. cap. 17.

98. Δελφῖνα λεκάνη ὐ χωρεῖ.] Amphecratis Rhetoris Atheniensis arrogans dictum, qui cum Seleuca ad Tigrin exsularet, ciuesque cum rogarent, vt oratoriam apud se doceret, cum fastu, Delphinis patinam capacem esse respondit. Plutar. Illa Apostolij apud Ælianum sunt lib. XII. de Animal. cap. 6. nisi quod pro Ὀλυμπίῳ Διῒ, legendum, Ὀλυμπιας δὲ, vt hic.

99. Δηλίυ κολυμβητῦ] Supple δεῖ. Suid. Adagij vsum indicat. Cum enim Euripides Socrati librum quendam ab Heraclito Ephesio, cui ab obscuritate σκοτεινῦ cognomen adhæsit, editum tradidisset, & post, quid ipsi videretur, quæsisset: Præclarum quidem sibi visum, sed Delio opus esse natatore, ne quis in eo mergeretur, respondit. Diog. Laërtius in Heracliti vita, Crateti hoc dictum attribuit.

CENTVRIA VII.

ADag. 1. ῥίπτειν δεῖ] Adde σε δεῖ, vt numeris metrum constet.

3. ὁ Μήλιος] Male in edito Apostolio μιλήσιος. Suida μήλιος quoq;: in quo pro μετὰ, substitue, κατὰ τὸν Πίνδαρον: & pro ἀρετῆς, repone ἑορτῆς.

4. Διακωδωνισθέντες] Hesychius exponit διαφημισθέντας. hoc est infames. Etymologus magnus etiam de ijs dictum, quorum fit periculum, siue qui examinantur, ducta metaphora à tintinnabulo, cuius sonitu equi probantur, num generosi sint: siue ab ijs qui volæ sonitu excubias explorabant.

5. ἀνεπτέρωκεν] Ἀναπτερόω, velut alis motis attollo. Hesychius: ἀναπτερώζω, μετέωρον ποιῶ. In scripto libro est, ἀναπέπτωκεν: in excuso vero Apostolij, ἀνεπίτρωκεν, male. Cum Suida itaque & scripto Bongarsij cod. ex Aristophane lego, ἀνεπτέρωκεν.

10. Διὸς κώδιον] In Hesychio deprauate editum, Διοσκώλιον, ὕτως ἔλεγον

γον ἔτι ἱερεῖον, ἐλίθετο: Reſcribendum Διὸς κώδιον, ἔτως ἔλεγον ἔ τὸ ἱερεῖον δὶ τέθυται, aut ἐθύετο.

15. αἰσχραῖς ἔσαις] ita & Suid. non vt antea editum αἰσχρῶς. & ἀλληγορεῖ, addit idem εἶτα αἰνήρ.

21. Θῶκοι] alias θῶκοι. θῶκος Suidæ, τὸ θᾶκος apud Lucianum, & οἱ θῶκοι in Concil. Epheſino. Vtroque igitur genere vſitatum. Forſan etiam θάκοι hoc loco legendum, vel θᾶκος.

22. Διὰ δακτυλίε] Supra in excuſo eſt & Bongarſiano M. S. Δακτυλίῳ δεῖ σε ἑλκυσθῆναι, addita interpretatione.

33. Δελότερος Μεσσηνίων] Μεσσήνης Zenob. legit, hincq; fluxiſſe oſtendit, quod Lacedæmonij Meſſenias ſæpe ab ipſis deſciſcentes durius quam alios ſeruos tractarint.

34. Δόρυ κηρύκειον] Sic Suidas. In M. S. noſtro eſt δερύκειον. In Heſychio δόρυ καὶ κηρύκειον. Luciano κηρυκεῖον, & in Zenobio, & Euſtathio. Huc facit Virgilianum illud:

Pacem ferre manu; præfigere puppibus arma.

30. Δῦλος ὢν κόμην ἔχεις] Comam alere apud Spartanos ingenuis tantum conceſſum ex Lycurgi inſtituto, quod dicerent comam formoſos formoſiores reddere; deformes magis formidabiles. Plat. in Lyſandro. Et Charillus interrogatus cur Spartani comam alerent, quod hic ornatus omnium minimo conſtet, reſpondit. Idem in Apophth. Imo Græci vniuerſi factitabant, & cicadas capillis illigabant: vide Commentarium de Coma Had. Iunij.

37. Σωσικράτης] Sic & Suidæ. Σωσιστράτης in excuſo erat & ſcripto Apoſtolio: vitioſe opinor. Decimuſ-tertius vero hic Philippicarum Theopompi liber, etiam in membraneo citatur, non tertius, vt in Baſilienſi editum mendoſe. Sequens Prou. Δρυὸς πεσέσης, eſt apud Gr. Theocriti interpretem: Senarius, *Cadente quercu, ligna quiſque colliget.*

39. Δράχμης μὲν ηὔλει.] Recte Horatius lib. II. Serm. Satyra III.

Omnibus hoc vitium cantoribus, inter amicos
Vt nunquam inducant animum cantare rogati:
Iniuſſi nunquam deſiſtant. ---

Demoſthenis huc pertinet ad Ariſtodemum fabularum actorem dictum: *Talentum accipis mercedi vt agas*: *plus ego, vt taceam*, lib. XI. cap. IX. Agellij Noct. Atticar.

42. Δωδεκαμήχανον] Sic omiſſo Κυρήνη Suidas Prouerbium recenſet, vt & m. ſc. codex Apoſtolij.

44. Dodonæum æs] Vtitur Themiſtius Orat. I. philoſophica. & in Suida pro μικρολογούντων leg. μακρολογούντων. Hic enim πολλὰ ταλάντων præfert diſerte Apoſtolius: Ariſtotelis locum & Suidas, ſed non indicato loco, laudat.

50. Θαλῆς] At idem Suid. τὸ, Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, Χίλωνός ἐστι μᾶλλον, recte affirmat. Vide Laërt. & Ausonium.

52. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης] Plautus in Sticho Act. IIII. Sc. I. *Eccum tibi lupum in sermone.* Terentius eius æmulus Adelph. Act. IIII. Sc. I. *Lupus in fabula* dixit, & Cicero ad Attic.

55. ὁ Σωτάδης] Plutar. libr. de instituendis liberis, huius importunæ ipsum loquacitatis pœnas haud indignas dedisse scribit: τῆς ἀκαίρου λαλιᾶς οὐ μεμπτὴν ἔδωκε δίκην.

56. * αἰπάνοφρυν] Asterisco locum, quòd stigmatias sit, merito signam. Nescio equidem quo pertineat. An καλαίνοφρυν, aut μελαίνοφρυν, seu αἰθίνοφρυν. Res plane obscura. Quid si ita? καὶ ἀν' ὀφρῦν· vt sit: *Anum in fastigium & ædium vocant supercilium.* Iudicent acutiores. Dauus enim hic, non Oedipus videri volo. Nam vt Prouerbio dicitur, forte ex Euripide, εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.

59. Πρὸς κέντρα λακτίζειν] Est Act. Apostol. cap. IX. v. 5. & cap. XXVI. v. 14. Simile Io. Chrysostomi de clauis: Λακτίζειν κατὰ τῶν ἥλων.

67. Εἰς κόλπον πτύω] Ita & Suidas Cent. VI. Adag. 10. In Diogeniano est, Εἰς κόλπον οὐ πτύει, ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων: neque amplius. Suidas ante μεγαλοῤῥημονῶν, addit particulam ἀρνητικὴν, οὐ. In sinum despui solitum inuidiæ auerruncandæ, ostendit etiam Theocritus Eidyllio VI.

ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.

Ibi vetus interpres, mulierculas etiam refert sua ætate, hanc ob caussam in suum sinum despuere consueuisse; adducto Callimachi versu:

Δαίμων, τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες;

O fortuna, sinum mulier cur despuit omnis?

Huc & Plinij illud facit lib. XXVIII. cap. 4. *Veniam quoque à Deis spei alicuius audacioris petimus in sinum spuendi.*

69. εἰς Κυνόσαργες] Eustathius Odyss. β'. Κυνόσαργες locum Athenis fuisse ait, sic appellatum ab albo cane, qui ex sacrificijs aliquid rapiendo fugisset, additque: αἰόσιον πρόσρημα τὸ εἰς Κυνόσαργες, ἀλλὰ ἴσον τῷ Ἐς κόρακας· vbi forte αἴσιον leg.

71. Εἰς Μασσιλίαν. Suid. & M. sc. Apostolij, Μασσαλίαν præfert.

72. αἱ μέλιτται] Ex Æliano de Animal. lib. V. cap. 10. & sequ. vbi pro Πείσανδρον legitur Πεισίστρατον, etiam in Epitome M. S. quam fere descripsit Apostolius. Statim τὸ σκοπεῖν etiam supra ex ora irrepsisse videtur. Mox ante hæc verba ἐπειδὰν δὲ, Ælianus eiusque Epitome scripta, hæc præmittit: αἱ χαδόνες ἐφ' ἑαυτῶν εἰσίν: apum soboles etiam seorsum. Et illud: οὐκ ἂν πέσοιτό ποτε, sic repositum ex Æliano eiusque abbreuiatore scripto, cum in MS. esset, non recte, οὐκ ἂν ἁπάζοιτο πρότερον.

76. εἰς λιμβόα] Integra Parœmia est, supra allata: Ἀττικὸς εἰς λιμβόα.

84. Ἐις κενεὸν πιὄνλων] Malim πινόντων. Id enim ματαιοπονεῖν Aristophani, ἐτώσια μοχθίζειν Theocrito: μάταια μοχθεῖν Scholiastæ Ecclesiastæ. Et supra est πτερημένον, & πτερυμμένον. vtrumque recte. Illud enim Prouerb. cap. 23. Hoc apud Chrysostomũ & Lucianum: apud hunc etiam πτερυπημένων.

91. Ἐις θέρος ὥραις] Legend. εἰ θέρους. Sunt enim formicarum ad cicadam apud Æsopum.

95. Ἐκκάρβατα βοῶν] Tinesis est pro κάρβατα ἐκβοῶν. Videtur aliquid similitudinis cum illo: Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

98. Ἐκ τοῦ εἰσπρᾶν] Habet Clemens Alexand.

CENTVRIA VIII.

ADag. 2. Ἐκ τῶν ὀνύχων] Chrysost. & Procopius efferunt, ἀπὸ τοῦ ὄνυχος.

Ἐκ παντὸς] Sic & Suid. ἐλλείπει τὸ, κύφων (in edito vitiose legitur κούφεν) γένοιτ' ἄν. vbi aliam huius Adagij adfert explicationem.

5. Ἐκ ποδ] Suid. ἐκτὸς π. π. ἔχειν.

6. Ἐκπερδικῆσαι] Ita cod. scriptus: Aristoph. tamen Auibus, ἐκπερδικίσαι habet. Quam auem perdicem πανοῦργον vocat, de ea Basil. Magn. Homilia VIII. in Hexaëm. & in sanctum Baptisma, vbi ὄρνις ἀμήχανος dicitur.

10. Ἐπὶ ξυροῦ] Hoc Adagium in Suida alieno legitur loco, in parœmia: Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν.

12. Ἐλευθερολώπρος] Sic Suidas. Cæteroquin maluissem, ἐλευθερόπρος, vna minus syllaba.

13. Ἐλέφαντος πωλίον] Ex Æliano de Animal. lib. VI. cap. 46. vt in Epitoma est m. s. Mox ἐλέφαντες οἱ νέοι. Ex eiusdem lib. VI. cap. 61. & lib. 7. cap. 15. συναγωνιζόμενοι, reponendum ex eodem συναγελαζόμενοι.

15. Λέγος τις ἐστιν] Ex Æliano lib. XVII. cap. 7. de Animal. In Prouerbio autem pro οὐ δάκνει, οὐκ ἀλεγίζει habet excusus & Bongarsianus m. s. cod. Apostolij. Zenobius & Diogenianus, μῦν οὐχ ἁλίσκει.

16. ὥσπερ ὁ καικίας] Plutar. ὥσπερ ὁ κ. νέφη, & lib. de vtilitate ex inimicis. Aristot. Problem. sect. 26. quæst. 1. & Olympiodorus in 1. cap. Meteor.

19. τὴν ἱερωσύνην] Hæc apud Suidam, & aliter paulo in Append. Vaticana, nisi quod male hic τὴν δικαιοσύνην pro ἱερωσύνην legatur. Eustathius porro Iliad. β'. ait, Embarum hunc non filiam immolasse, sed illa in templo abscondita capream decenter ornatam pro ea substituisse. Hinc natam Parœmiam, Ἔμβαρος εἶ, τουτέστι νουνεχὴς, φρόνιμος. Em-

barus es, hoc est, cordatus ac prudens, contrario plane ſenſu à noſtro. Hiſtoriam ex Pauſania deſumpſit Euſtathius.

24. καὶ Καρκίνος] Κάρκινος lege. Apud Plutar. vero lib. περὶ φιλαδελφίας, & in Vitis verſus ſic citatur:

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

Mox pro κόρυδος in m. ſc. vitioſe κόροικος legitur. Vtitur Prouerbio Euſtath. Iliad. π'. ad Hom. verſum 492. & repetitur inf. totidem verbis in cod. vetere Apoſt. calamo exarato.

25. ἐν Πυθίῳ] Suidas ſic: ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι.

31. λάμων βασιλεύει] Alijs λάμων vel γλάμων. pro quo apud Scholiaſten Homeri Iliad. ψ'. hoc legitur acroteleution: ἐν τυφλῶν πόλει Γλαμυρὸς βασιλεύει.

34. αἴσῃ] μοίρῃ erat in vet. libro ſcriptum, ſed gloſſema eſſe conſtat iſtius vocis, vel ex vno Heſychio, qui interpretatur Ἐν καρὸς αἴσῃ, ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ. Κῆρες γὰρ αἱ θανατοφόροι Μοῖραι, pro mortifero fato. Κῆρες enim, inquit, Parcæ mortiferæ. Atque ita alteram ſic habes explicationem. Vtramque etiam agnoſcunt Gloſſæ Gr. ad Homeri hunc verſum Iliad. ι. ver. 378.

Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ

Inuiſa mihi huius dona: honoro vero eum æque atq; Carem.

Adagium autem ex Platonis Lachete & Euthydemo. Ita enim in illo: μὴ οὐ ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος κινδυνεύεται. In hoc vero: ὥσπερ ἐν Καρὶ ἐν ἐμοὶ ἴσω ὁ κίνδυνος, ὡς ἐγὼ ἐπειδὴ καὶ πρεσβύτης εἰμὶ, παρακινδυνεύειν ἕτοιμος. Homeri locus eſt Iliad. ι. v. 378. Ἐν καρὸς μοίρᾳ adhibet ſæpe Syneſius, Epiſt. 79. & Orat. in Pœonium. Sequ. Adagio pro κλωνὶ, Suidas κλάδῳ habet: & pro ῥίψαντες H. Wolph. κρύψαντες repon. cenſebat.

38. Ἐν Σπάρτῃ Plutar. in Laconicis.

40. Ἐν πίθῳ] Plato in Gorgia, & in Lachete Adagium adhibet; quæ verba non deſcribo, indicaſſe contentus.

47. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.] In acceſſionibus ad Zenobium è bibl. Vaticana, in Diogeniano & Suida, eadem fere explanatio. Alij tamen tradunt, Endymionem à Luna fuiſſe adamatum, & à Ioue obtinuiſſe, vt in Latino Cariæ monte, omnis ſenij expers perpetuo dormiret. M. Tullius Tuſcul. 1. à Luna conſopitum ait, vt eum dormientem oſcularetur. Lucianus in Dialog. Veneris & Lunæ.

52. Ἐν νυκτὶ βουλή] Quæ nox ideo εὐφρόνη dicitur, vt alibi adnotatum.

54. Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν] In Diogeniano eſt ἐνδύετέ με, alibi μοι. non male Apoſtolius. Zenobius recte, metaphoram eſſe ab Herculis facto, qui leonis induebatur exuuijs, monet.

60. δίδου πᾶσιν] Fortè δίδους, vel magis ad explicationis ſenſum, δίδουσι.

61. Ἐξ

61. Ἐξ οἰκείων κακῶν εὖ παθόντων] Forte Ἐξ οἰκείων καλῶς παθόντων.

63. Ἐξὸν φυγεῖν] Plutar. Alcibiadæ dictum in Apophthegmatis sic refert: Καλούμενος ἐπὶ κρίσιν θανατικὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ Σικελίας, ἐκρύψεν ἑαυτὸν, εἰπών· εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα ζητεῖν ἀποφυγὴν ἐξὸν φυγεῖν: vel, ζητεῖν μὴ ἀποφυγεῖν, ἐνὸν φυγεῖν. *Cum ab Atheniensibus in iudicium capitis arcesseretur, abdidit sese: stultum esse reum dicens, cui cum, fugere liceret, defensionem sui quæreret.* Idem Plutar. vt hic, τῇ μητρί. Ælianus lib. XIV. Variæ Histor. cap. 38. μητρίδι habet.

66. Ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων] Addendum arbitror negationem, vt explicationi conueniat, οὐκ ἀποπλανηθέντων.

67. Οὐ φασι τῇ ἑαυτῶν οὐρᾷ] Ælianus lib. VI. Animal. Histor. cap. I. robur sibi cauda leones excitare ait, idemque lib. XIII. cap. XIV. & Plinius lib. VIII. cap. 16. Homer. Iliad. υ'. ver. 170. Theocrit. Idyl. 32. Pro φέρεται, χωρεῖ, habet Basilius Magn. pag. 176. Vtitur Nazianz. Homil. in S. Baptisma, & Chrysost. Orat. in Lazarum.

69. ὁ ἰχθὺς ὁ Γλαῦκος] Ex Æliano libr. Animal. I. cap. XVI. Mox pro τὸν καταφύγοντα, melius forte, τὸν καταφαγόντα: & pro φανερὰ, φαιδρὰ Ælianus.

77. Ἐπιφυλλίδες] Vide Aristoph. ἐν βατράχοις, quæque ad Suidam Cent. VII. Prou. 6. notata.

79. Ἐπὶ πόδα] Vtitur Adagio, Polybius, & Lucianus.

81. Προΐστησαν] Suidæ προεστήκεσαν. quem cum his componito.

83. Ἐπὶ καλάμης] ἐπὶ καλάμῃ Suid. & contrariam omnino adfert explicationem. Morem enim esse ait agricolis, agros alternis annis à satione vacuos relinquere, quo fructus ferant vberiores, ne singulorum annorum satione illos exhauriant. Allata & Lysiæ auctoritate, Orat. ad Polemonem. vbi quendam auidum nimis rusticum, hanc ob causam reprehendens ait: ὁ ποιεῖ δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμης ἀροῖ. *Hic frumenti arationem in ipsa stipula facit.* hoc est, perpetuo serens nullam remissionem terræ concedit. Iac. Bongarsij cod. scr. pro γεωργούντων, λεγόντων præferebat.

84. Τὰ δὲ ἐξ ἐνάθενδε] Peccatum opinor in numero, rescribendumque πεντήκοντα ἕξ, auctoritate Diogenis Laërtij, in quo etiam amplius est infra: ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἔστιν εὑρεῖν κατὰ τοὺς δήμους τῶν Ἀθηναίων βωμοὺς ἀνωνύμους, ὑπόμνημα τῆς τότε γενομένης ἐξιλάσεως. *Ex eo iam hodieq; per Atheniensium populos aras inuenire est sine nomine, in eius quæ tunc facta est expiationis memoriam.* Ἀγασιάρχου autem infr. est Suidæ & Appuleio, pro Ἀγησιάρχου. Mox quoque κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη, scribit & Apollonius Histor. Mirabil. I. ex Theopompo. Hic ἕξ tantum animaduerto καὶ πεντήκοντα.

85. Περὶ τοῦ Ἰνδοῦ] Ex Æliano lib. XVI. Animal. cap. 5. ἐν ἐπιτομῇ.

89. Ἐπὶ χοίνικ☉] Inter Pythagoræ Symbola numerat in eius vita Laërtius, Suidas & Plutar. lib. de liberis educandis, & Sympoſiac. lib. VII. quæſt. 4. quas legito.

91. Homeri locus Iliad. κ΄. ver. 173.

93. Ἐπαινῶ] Huic apophthegmati verius quam Adagio alterum ex Ariſtot. addit Apoſtolius in Ionia: Ἐπιτήδει☉ πρὸς φιλίαν, ὁ πλεῖστα ἀδικεῖσθαι δυνάμεν☉. Vide Ethic. ad Nicomac. lib. VIII.

CENTVRIA IX.

ADag. 3. Ἔρως θάλλει] additur in ſcripto: Διοδίμας ἀπόφθεγμα. cognata illi Adagio: *Sine Cerere & Baccho friget Venus*: & Euripidis illud:

Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ᾽ οὔ.

11. Ἕρμαιον κοινὸν] Eadem apud Suidam, vt pleraque.

12. Λελυμένος] malim ἑλκυόμενος.

13. καταχάρειν] in Suida & edito ἐν ἐπιτομῇ Apoſtolio Baſileæ aliter: ἢ καὶ ἀνάγκην διδομένη.

15. Ἔρως Δημονίκης] Apud Plutarchum in Parallelis minorib. Hiſtoria XV. Δημοδίκη legitur, forſan vitioſe, vt Hœſchel. obſeruauit: & recte, cum hic τῶν ἐπισήμων τις παρθένος fuiſſe ſcribatur.

16. γυψωθέντας κόρακας] Locus mutilus etiam in m. ſcr. Apoſtolio, qui è Suida ſuppleri poteſt. Mox lego, ἐυζωνιστικοῦ.

17. Ἔστι καὶ σιγῆς] Plutarc. lib. περὶ ἀδολεσχίας, & Horat. Oda 2. lib. III. Carm.

Eſt & fideli tuta ſilentio
Merces ---

& ibi interpretes, vetus, Lamb. Cruquius, & Torrentius.

21. Ἑστίᾳ θύειν] Suid. θύομεν, additque: ἐφ᾽ ὧν οὐκ ἀποφέρονται ἀπὸ τῆς ἑστίας: Rurſum alterum ſimile Prouerbium ſubjicit: Αὐτοῖς τοῖς λάροις ἐσθίεις τὸν τυρόν. omiſſa ἀττικῶς præpoſitione σύν.

26. μὴ βρεχθείη] Legi etiam poſſet βραχείη, cum huius veſtigia ſint in edito Apoſtolio, qui βραχθείη præfert.

28. Ἀπεραξίας] Ex Herodoto deſumptum.

37. Λίκνον βαστάζοντα] Sic & Suidas: qua voce Clemens Alexand. & Themiſthius vtuntur. Apud Callimachum λεῖκνον eſt.

38. Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας] Apud Plutar. in præceptis tuendæ valetudinis (quare hic παραγγελμάτων leg. potius quam ἀποφθεγμάτων, vt ab auctore, cenſeo) contra prorſus, ſed vero ſenſu, eſt pro ἀσιτίας, ἀπληστίας. Verum quando Michael noſter in parcos iactatum ait Parœmiam, ſcribendum ſtatim videatur, τὴν ἀπειψίαν οὐκ ἔχουσι. iuxta Catullianum

lianum illud, in illos qui vel silicem comesse possent:

Est pulcrè tibi cum tuo parente,
Et cum coniuge lignea parentis.
Nec mirum, bene nam valetis omnes,
Pulcrè concoquitis. ---

39. ὁ δὲ Διογενιανὸς] In Diogeniano quo vtimur, è duobus M. SS. Palatino, & Pantiniano nuper edito, nusquam extrema hæc apparent, sed habet vt hic lego: Centur. IIII. Adag. 78. Assentior itaque Erasmo non integrum illum sed ἐν ἐπιτομῇ duntaxat haberi. & alia de his ipsis *Ephesijs litteris*, quasi à Magicis signis non abhorrentia, addidit, emendauitque in Varijs Theod. Canterus libr. I. cap. 18. ex Clemente lib. V. Strom. quomodo & Vaticanæ Accessiones Cent. I. Adag. 95. Suidas Cent. VII. Adag. 29. & Eustathius in Odyss. φ'. Dianæ autem Ephesiæ statuas in nummis spectari docuit in Antiquitatum Dialogis Ant. Augustinus V. C.

41. ἠθημένα hic repositum, etsi cod. scriptus ἠσθημένες præferret. Quodque μενήμερον animal, ἐφήμερον rectius est, vt in Prouerb. lemmate, in Aristot. ipso libr. V. Animal. Histor. cap. 19. Legend. Ælianus libr. 2. de Animal. cap. 4. & lib. V. cap. 43.

44. τοὺς ἐχίνους] Ex Æliano lib. IX. Animal. cap. 47. De terrestri verò, libr. IIII. cap. 17. & libr. VI. cap. 54. De marino vero lib. eodem IIII. cap. 4. de Animal.

47. τῷ πλωχῷ] In edito Apostolio τῷ πτωκὶ, quod leporem significat apud Theocritum & Nazianz. in Carminib.

52. Ζεῦγος Κρεβύλου] Ita & scriptus Apost. cod. sed vitiose: Suidas & Etymologus Κρωβύλου. apud illum in Κρώβυλος ἀνεκδιήγητες, parœmia.

54. Ζεῖ χύτρα] In m. s. est ζῇ χύτρα, non recte, sed bene ζῇ φιλία.

57. καὶ Θεόκριτος] Eidyllio XIII. ver. 36.

58. Κρατῖνος φησὶ] Hic reddi debuit: *Cratinus ait Zopyrum Persam, ob affectum*, &c. nam non recte hic inculcatū: *quod cum esset apud Philippum*.

59. μετρίως] addit Suid. ταπεινῶς, & pro διατριβὴ, καταγωγή.

61. Ζυγὸν] Pythagoricum est, & Phocylidæ.

62. Κρομμύου μοῖραν] Pro μοῖραν, Suid. μόνου habet.

63. Ζῶμεν] Plato in Hippia maiore: οὐχ οἷα βούλεταί τις, φασὶν, οἱ παροιμιαζόμενοι, ἀλλ' οἷα δύναται. Et Terent. Andr. Act. IIII. Scena 4. *Vt quimus, aiunt, quando vt volumus, non licet.*

64. οἱ Πέρσαι] Σκύθαι rescribendum censeo, vt & in Diogeniano correctum à Schotto; annotatumque ex Zenobianis accessionibus, & Suida, & Luciano varie: vt à Scythis responsum datum Dario, vt sibi parerent imperanti, *ploraret*. quod & Græcis familiare pœnas minando οἰμώζειν iubere: vt Aristophani, οἰμώξῃ, *non feres impunè*. Et Antigo-

nus maior, murmurantib. iuxta tentorium militibus penuria laborantibus: *Οἰμώξετε, εἶπεν, εἰ μὴ μακρότερον ἀποστάντες λοιδορήσετε ἡμᾶς. Flebitis, nisi longius remoti male nobis dicetis*. Plutar. Apophth.

65. ἡ ἀφύη πῦρ] Exaudiendum puto *εἶδε, vidit*. Sic enim Clearchus apud Athenæum lib. VII. Δειπνόσοφ. εἶδε πῦρ ἀφύα: *Vidit ignem aphya*. Zenobius Cent. II. Adag. 32. Ἀφύας πῦρ: Cent. IIII. Prou. 25. & Append. Vatic. & Diogenianus, vt hic. Suidas in Collectaneis: Ἀφύα εἰς πῦρ, explicans ἐπὶ τῶν πλεῖστον ταχέως (vel ὀξὺ) λαμβανόντων. Vide in Ἀφύα. Tale illud Augusti apud Suetonium: *Citius quam coquantur asparagi*.

66. λείπει τὸ, ἕλκει] Vel deest è Luciano, τὸ πολλάκις ἐκφέρει. Vide Suid. in Ἅμαξα.

67. Ἢ δόλῳ] Heroicus est versus ex Homeri hemistichio Odyss. ξ. concinnatus. Affine Maronianum illud: *Dolus an virtus, quis in hoste requirat?* Hic Antigonus Philippi F. malis præsentib. rogante quando castra moturus esset, Τί δέδοικας εἶπε, μὴ μόνος τῆς σάλπιγγος οὐκ ἀκούσῃς; *Vereris, ne tubam solus non audias?* Plutar. in Apophth.

68. Ἡδὺ] Videor alibi Adagium hoc legisse, ait Hœschel. hoc modo: Δεῖ τὰς χελώνας ἢ φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. vt Ἡδὺ hic corruptum sit, & Ἢ δεῖ cum Suida legendum.

71. καὶ τὸν ἵππον] ὕπνον erat in excuso. Suidas κωλύει scil. ἐσθίειν vel ἐσθίειν: quæ verbi ellipsis & elegans est, & vsitata.

73. ἡ κολοκύντην] ἡ κολοκύνθα. Suid. in Κρίνον. Quid si hinc Parœmia apud eundem? Κολοκύντης ὑγιέστερος. Bifariam enim scribitur, Κολόκυνθα Basilio M. & Luciano: Κολοκύντης Hippocrati, Aretæo, & Æliano. Apud Suidam vtrumque.

76. Ἢ λέγε] Εὐριπίδου ἡ ὑποθήκη. Vide Plutar. de Nugacitate, & inf. 89.

78. ὁ Πλάτων] Locus in Phædro, seu de Pulcro. mox leg. παρέχει.

80. Post ἁμάρτημα, addatur, ὁμοία τῇ. Ἀνέπερος Αἰβύκου καὶ Κορύκου ἢ Μελιτίδου. Sed corrige: Ἀνεητότερος Αἰβύκου καὶ Κοροίβου. Hanc enim & Melitidem coniungit Lucianus in Amoribus, vt & Euseb. libr. XIIII. Euang. Præparat. cap. Aduersus Scepticos: nisi quod apud hunc quoque Κόρυβον vitiose legitur. Vide Scholiasten Aristoph. in Ranas, vt nos Hœschel. monuit.

81. ὁμοία τῇ, Ἀνόητος] ἀνόητος malim.

82. Ταπεινοτέρη] Huc magis pertinent, quæ Ælianus habet Animal. lib. III. cap. 15. Quo libro & de palumbe cap. 44.

86. ἡ Μορσίμου] Morsimum Tragicum fuisse, & subfrigidum, auctor est Suidas.

90. ἡ ψέλλη] Hinc origo Adagij: Cum blæsa se blæsam esse negaret, pronunciatione ipsa dum πτελέα pro στελέα effert, prodidit. Perinde

inde ac si dicas: *balba non chedit*, pro *credit*.

91. ἡ Παναγαῖα] ἡ Περγαία, sic Suidas, Strabo lib. XIIII. Geogr. Pompon. Mela lib. I. cap. 14. At Περγασία, Steph. de Vrbib. In excuso Basileæ Apostolio Περγαία editum video, & ἀγυρτῶν καὶ πενήτων, pro quo Suid. πλανήτων rectius. & ἀγυρτεύειν, pro quo hic ἀγείρειν.

96. Ἡράκλειος λίθος] Zenobius & Diogenianus duplicem faciunt lapidem: Vnum magnetem, ab Hercule, qui ferrum attrahat; alterum ab Heraclea, vrbe Lydiæ, argento similem, teste Zenobio. Pro quo facit etiam Plinius lib. XXXIII. cap.8. & *coticulam* vocat. De *Lydio lapide*, aurum etiam probante, elegans est Bacchylidis lyrici Carmen apud Stobæum, Serm. περὶ ἀληθείας, dialecto Dorica.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσὸν
Ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίατε
Παγκρατής τ' ἐλέγχει ἀλάθεια.

Cæterum, de Magnete seu lapide Herculeo, eiusque in nauigando vsu, multa præclare, emendato etiam Ptolemæi in Geographia loco, colligit Nicol. Fullerus Miscellan. Sacror. lib. IIII. cap. XIX.

98. ἦσαν ποτὲ ἦσαν] Diogenianus & Suid. clarius: ἐπὶ τῶν πρὶν εὖ, ὕστερον δ' ἑτέρως γεγονότων (ita enim in Diogeniano quoque leg.) *De ijs quibus quotidiana prospere, & deinde sequius sese habuere.* Tale & illud Virgilianum: *Fuimus Troes.*

99. ἡ σιγὴ καίριον] Refer huc Apollonij sententiam, ἡ πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει. τὸ σιγᾶν ἀσφαλέστερον. Vide supr. Adagio 69. & 76. Pythagoricum.

100. Συλοσῶντος] alij sic efferunt. Vide Herodot. lib. III.

CENTVRIA X.

ADag. I. Ἡ συκάμινος] Prouerbij originem eò referre posse videmus, quod maculæ ex moro maturo contractæ, succo viridis eluantur. quò facit C. Plinij locus libr. XV. Natur. Histor. cap. 24. *Tingunt manus succo matura, eluant acerba.*

3. ἢ τρὶς ἕξ.] Vtitur Parœmia Plato lib. XII. extremo de Legibus: significans omnia tentanda esse vel cum periculo, ad iustam de Republ. tractationem instituendam.

4. ἤτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα] Male in vet. cod. scriptum, ἤτοι τεθναίαι διδάσκει.

5. ἡ φαινὴ θύρα] Sic cod. scriptus & Suidas: in Zenobio est φανία.

7. ἡ Φαίστου δεσμὸς] Nota est fabula, qua Vulcanus Martem & Venerem vinculis subtilissime factis conclusisse legitur, ex Ouidio lib. IIII. Metamorph. tabula v.

13. οἱ γὰρ ἐν τῇ μαυρουσίᾳ γῇ πίθηκοι] Ex Æliano lib. v. de Natur. Animal. cap. 54. sed iuxta Epitomen calamo exaratam.

14. Θαλάττιον] Rectius Θαλάττη in Suida, quem consule.

17. Θετταλικὸν σόφισμα] Aliam longè huius Prouerbij explicationem Zenobius & Suidas adferunt: quos censeo consulendos. Meminit & Eustathius Iliad. β'. & eodem dici modo ait, quo Θετταλὸν πάλαισμα, & Θετταλὸν πήδημα.

19. Θάσος ἀγαθῶν] Callistratus Rhetor Athenis euectus, persuasit ciuibus vt in agrum ex aduerso situm habitatum irent, tamquam auri feracem, & alioqui vberrimum optimumque, & verbo *Thasum bonorum* appellans. Hinc Parœmia. Sic Zenob. Centur. IIII. Ad. 34. alibi Δάτος ἀγαθῶν, apud eundem Zenob. & Suidam Cent. v. Adag. 23.

28. Θεῶν ἀγορά] Aliter Suidas explicat.

29. Θηρίκλειος] Θηρικλεία alij, scilicet πτηρία.

30. Θηραμένης] Vide Suidam in ἀγχίστροφον, in Δέξιος, in Ἀργέου υἱός, & in Θηραμένης.

32. οὐκ ἐπίστανται] Scriptus cod. absque negatione: Suidas cum negandi particula, οὐ, adfert ex Menandro, quem vide Θρᾷκες ὄργια. In eodem cod. Θρᾷκες ὄργια ἐπίστανται, *Thraces orgia norunt*, repugnante explicatione quam noster adfert & latius Zenobius, & ex illo Suidas. Hinc enim dictum ait, quod ab illis legatus quidam spiculo traiectus perierit.

33. Θρὶξ ὕστριχος] Plutar. libr. περὶ τύχης. Cicero lib. 2. de Natur. Deorum. Mox, τρίχας οἰονεὶ βέλη, Aristoph. ἐν εἰρήνῃ. De vrsorum, luporum, pardorum, ac leonum armis, dentibus videl. differit Plinius, Lactant. Oppianus, alij. Plinius libr. VIII. cap. 35. *Ora vrgentium figit canum, & paulo longius quam herinacei iaculatur.* vide Ælianum lib. I. cap. 31.

34. συναπακούεται] Scriptus lib. συνεπακούεται τὸ, φιλεῖ.

38. φασὶ δὲ] Idem Ælianus lib. IX. Animal. cap. 4.

39. Ἰαλέμου] Lucianus in Pseudologista. Quod ait φασὶ θρῆνον. vide Theocritum Idyll. XV. ver. 98.

40. Ἴαννος ἄλλος] Suidæ Ἴαννος, Xiphilino Ἰαννός.

42. ἰδοὺ Ῥόδος] Adolescenti Thrasonicè se iactanti, quòd Rhodi ingentes fecisset saltus, quidam ex astantibus hoc illi dictum regessit.

48. ἱματισμὸς Διονύσου] Apophthegma est in Laconicis Plutar.

50. ἵνα γὰρ δέος] Est in Platonis Euthyphrone.

51. ἵππῳ γηράσκοντι τὰ κύκλα αὐτοῦ κύκλου] Vsurpari etiam monuit Eustathius ad Iliad. quintum librum, ibi:

Ἥβη

Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι βάλε καμπύλα κύκλα.

Vbi & Iliad. σ', & Odyss. ζ'. pro rota currus capi ait. Quomodo & hic fortasse, dissentientibus nonnullis.

52. Ἱππόλυτον μιμήσομαι] De incesto Phædræ in Hippolytum priuignum amore, habes in Euripide, & Seneca Tragicis, & libr. XV. Transformationum Ouidij, & apud eundem Epist. Phædræ ad Hippolytum: & alibi passim. In Suida loco βουλομένων est ἐπαγγελλομένων.

54. εἰς πεδίον] ad hanc Parœmiam allusit Horat. lib. I. Serm.

Infelix operam perdas, vt si quis asellum
In campum doceat parentem currere fræno.

Alij sic: Ἵππον εἰς πεδίον ἄξεις, αὐτὶ τοῦ ὅπου μοι ἐστὶ λυσιτελές. Suidas.

55. Ἵππος με φέρει] Tangit idem Horatius Epist. XVIII.

Splendidius multo est, equus vt me portet, alat rex.

Pro eo autem Ἰκοῤῥαῖον nomen proprium, Diogenianus Κοῤῥαῖον habet, vt hic.

56. Ἱππέας εἰς πεδίον] Malè ἵππους à librario scriptum erat, pro ἱππέας, & est infrà, & apud Diogenianum, *Equites in planiciem*, vt exaudiatur προκαλεῖς seu παρακαλεῖς: prius illud Luciani; hoc in Synesio Epist. quadam. nec illud λεῖον in alterutro est. Suidas Prouerbij rationem reddit.

58. Δαίμονος οὐκ οἶδε] Puto legendum δαιμονίως οἶδε (*mirifice nouit*) vt sibi auctor constet. Mox οὐ μόνον δὲ φαλ. Ex Æliano lib. VI. Animal. cap. 57. & lib. I. Variæ Histor. cap. 2.

59. ἴσα πόλεμον] ἴσον est apud Plutarc. in Solone, cuius hoc dictum est.

63. Adijci è Luciano posset Ἰχθύων ἀφωνότερος, sed in Adagijs iam exstare opinor.

64. Ζιλίας] Τισίας est in Zenobio, Suida, & Diogeniano: & in eius vita Syracusani. Statim, Λίβυες δὲ κόρακες, desumptum ex Æliano lib. 2. Animal. cap, 48. & 49. Διλημμάτῳ recte quoque in Apostolio edito, & in Bongarsij cod. Tertia ratio quæ in M. S. est redditur ab eod. Æliano lib. III. cap. 53.

67. Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς λίθον] Diogenianus dictionem λίθον omittit, Prouerbio Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, vt & Suidas, aitq; translationem ductam vel à sacræ anchoræ fune, vel à tessara, quæ in sacra linea, quæ est in ludo calculorum, de quo Iulius Pollux lib. IX. Onomast. *Vterque*, inquit, *ludentium quinque calculos habet, in lineis quinque collocatos, quarum linearum media* SACRA *dicta, à qua dum ludens calculum moueret, locum Prouerbio fecit.* Quod Diogenianus Prouerb. *Moueo à sacra linea*, tum demum fieri solitum ait, cum ad extremum ventum esset periculum. Cæterum cum non habeatur hic τὸ ἱερᾶς, non de sacra, sed de

 prima

prima linea, vnde ludum auſpicabantur, intelligendum: cum quo etiam auctoris facit explicatio.

68. Κακοὶ πίνουσι] Exſtat quoque apud Suidam. & pro πλὼ πιτύαι, πητύαι leg.

74. ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶον] Ex Æliano lib. x. Animal. cap. xv.

75. Κάμηλος] Vtitur in Epiſt. Syneſius.

77. Κατὰ μυὸς ὄλεθρον] De muris interitu eadem Ælianus lib. xII. de Animal. cap. x. vbi ex Menandro huius etiam Prouerbij meminit. Ibidem, κατάρατος vocem, ex Cratini verſibus, ut temere intruſam, furcis ejiciendam duximus.

79. Διεχείροσαντο] Legi etiam διεχρήσαντο poſſet. Idem enim vſus eſt verbi vtriuſque apud probatos auctores.

80. Δωδεκάτην] δεκάτην Suidas tantum, idque opinor verius.

81. Κακὸν Τενέδιον] Ductam puto Parœmiam ab immanitate Tenis regis, qua in ſumendo de reis ſupplicio vtebatur. Vide & *Tenedia bipennis, Tenedius homo, Tenedius aduocatus* etiam in Had. Iunij Adagijs, & in Vrbibus Stephani: atque in Suida dict. Τέννης.

84. Καὶ Ἡρακλῆς] Fabula quæ tangitur, ignoro. An illa vt infra exponam, qua Hercules mortuus ex nidore perdicis aſſæ reuixiſſe dicitur? an potius de cornu Amaltheæ capiendam?

84. Καρικὴ μοῦσα] Καρικὸν μέλος eſt in Iambis Platonicis apud Athenæum lib. x. pro triſti, inamœna, ac lugubri cantione, quòd tali Cares in luctu vterentur: vel, vt Heſychius ait, Cares fœminæ, vt in funeribus præficas agerent, conducebantur. Euſtathius ad hæc Iliad. β', Καρίζειν pro βαρβαρίζειν vſurpari ait. In Heſychio eſt Καρικάζειν. Refert Pollux lib. 4. Phryges tibiam lugubrem inueniſſe, eiuſque vſum poſtea ad Cares tranſijſſe; proinde luctuoſum eſſe cantus genus. In Diogeniano poſt vocem σκυθῶν additur καὶ γραμμάτων; an forte γραμμάτων leg. Simile huic refert Apoſtolius excuſus Καρικὸς τράγος, vt recte in Bongarſij ſcriptum cod. Suidas vero ſimile apponit: Καρικὸν θῦμα.

86. Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης] vide ſup. Βελλεροφόντη τὰ γράμματα ἐκόμισεν.

89. Ἀντὶ τοῦ ἐγκαίρως] alius cod. εὐκαίρως: quamquam tolerari illud poteſt, cum ἐγκαιρότατα vſurpet Themiſtius pro εἰς καιρόν.

90. Κατὰ βοὸς εὐχοῦ] Miror equidem Eraſ. ex Diogeniano citare μὴ εὔχου, cum tale nihil M. SS. duo codd. præferant, & omnino Diogeniana explicatio repugnet. Noſter potius in alterius expoſitionis membro eò accedit, vt quidem habet codex ſcriptus. Excuſus enim omittit. itaque εἰρωνικῶς legendum.

91. ἡ ἀδελφή] Βύβλις nomine, teſte Suida in Β. & in Κ.

92. ἐν νυκτὶ βουλή] Ita & in Diogeniano. male in iſto λύκος οἶν ποιμαίνει:

μαίνῃ: quam Parœmiam Diogenianus melius isti subijcit καρκῖνος λαγὼν αἱρεῖ.

99. Κάλλιπος τρέχει] melius Κάλλιππος.

100. Καὶ φιλεῖν] Contra Scipio apud Ciceronem negabat vllam vocem inimiciorem Amicitiæ potuisse reperiri: nec adduci potuisse, vt hoc, quemadmodum putaretur, à Biante dictum esse crederet. Videndum itaque an hic pro Κάτωνος sit Βίαντος rescribendum. Vide & Agellium lib. I. Noctium Atticar. cap. III. de Chilonis super Amicitia dicto.

CENTVRIA XI.

ADag. 6. Κατὰ πυρὸς ξαίνεις] In vet. cod. κάπυρος, sed vox nihili, nisi si pro *ignito* tolerari queat. Sed κατὰ πυρὸς est in Accessionib. è Vaticana Zenobianis, & Diogenianus, καθ' ὕδατος γράφειν.

7. Κασιωτικὸν] Suidas: Κάσιοι πηλουσιῶται φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες· καὶ Κασίτῃ ἴσον ἅμματι δεσμά, ἐν Ἐπιγράμματι. Hæc ille.

8. Κακὴ πρόσοδος] πρόσοδος Diogenianus, male.

9. Καὶ ἅμμα λύεις] lego κάθαμμα ex Zenobio, Diogen. & Suida. Midæ autem currum accipio, de quo oraculum Phrygibus datum fuerat, qui vinculum eius dissoluisset, illum Asia potiturum. Dissoluit autem Alexander Magnus. Sic Zenobius, & Plutar. & Q. Curtius Rufus libri tertij initio rerum ab Alex. gestarum.

10. Καὶ δρῦς] Citat hoc Suidas carmen:

Οὐκέτι θελγομένας Ὀρφεὺς δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας,

Ἄξει. sua scilicet cithara, per quam Nazianzen. eloquentiam intelligit: Ὀρφείῃ κιθάρῃ μῦθος πέλει, id est, ἡδυέπεια.

11. ἡ πίννα.] Ælianus lib. III. Animal. cap. 29.

15. Καλαμαράδικος Γάδαρος] Portenta verborum, mihi quidem.

25. ἐπὶ τὴν νύσσαν] Vtitur Greg. Nazianzen. pag. 332. nuperæ editionis. Mox pro ὁ καμπτὸς, malim καμπτήρ. Aristotel. lib. III. Rhetor. cap. 9. ὁ δρομεῖς ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκπνέουσι καὶ ἐκλύονται. Idem erat in m. sc. mendum. Rursum εἰς τὴν ὕσπληγγα, Plato in Phædro, Ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγγος πεσών.

30. Κέρδος αἰσχρὸν] Periandri est apophthegma.

31. Πολλοὶ δὲ] Homeri locus est Iliad. λ'. ver. 159.

32. Κεραμεὺς] Κεράμειος Eras. legit, aut κέραμος, rectius opinor. Diogenianus tamen vt hic. Simile huic illud M. Tullij in Verrem in Frumentaria: *Deinde in hoc homo luteus, etiam callidus & veterator esse vult.*

33. οὐκ ἔτι

33. ὅπε ἡ μορφὴ] τροφὴ est in Palæpharo libro περὶ ἀπίστων, cap. I. de Centauris. vnde hæc deprompta: non rectè tamen. De quibus Centauris lege Diodòrum Sicul. lib. IV. & Apollodorum lib. II. Biblioth. Κενταύρων παροινία, dixit Lucian. lib. De saltatione: apud quem & *Lapitharum conuiuium.*

35. κατὰ τὴν συντροφίας ἐπιθυμίαν] Ælianus lib. XVI. de Animal. cap. 3. vbi legitur τῇ κατὰ τὴν συντροφίαν ἐπιθυμίᾳ. Κερκιόνων quoque hic legi malim, ab aui Indica.

36. Κεστρεὺς νηστεύει] Diogen. ad illos refert, qui cum voracissimi sint, ieiunare tamen se fingunt. Aliter Zenobius, de illis, qui cum iustitiam colant, nullum tamen ea ex re fructum reportant, idq; quòd cum alij pisces inuicem deuorent, solus cestreus à tali abstinens immanitate, ac cœno potius vescens, nullum inde precium faciat operæ, sed misere semper viuat.

37. Κηρὸν τῆς ὠσὶν] Historia nota ex Hom. odyss. μ'. de Vlyssis facto, quo Sirenum euaderet insidias.

44. ὁ Κίγκλος] Et hoc ex Æliano lib. XII. de animal. cap. 9.

45. Κλάει ὁ νικήσας] Sic Zenobius & Diogenianus. apud Plutar. vero in Demosth. vita contrà:

Κλάει ὁ νικηθεὶς, ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλεν.

46. Κλιτορειάζειν] Ita & Etymologus Gr. τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι. Suidas vero & Diogenianus Κλειτοριάζειν. Ad Zenobium accessiones Vaticanæ Κλητοριάζειν. Pollux lib. II. Onomast. cap. 9. Κλητορίζειν. Significat autem ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου, teste Suida.

47. Κνὶψ ἐκ χώρας] Κνὶψ Hesychio animalculum ligna erodens. Iulio Polluci, in ficubus generatum, easque depascens. Diogen. ταχυπόδων habet. Vide inf. notata ad ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ.

48. Κνωδάλου χοίνιξ] Sic & Diogenian. scribit. Κωδάλου Hesychius, & ad ædilem quendam, qui maiores mensuras induxerat, refert. Suidas Κοδάλου.

51. Κοσκίνῳ μαντεύεται] Theocrit. Eidyll. γ'.

Εἶπε δὲ Ἀγροιὼ τ' ἀλάθεα κοσκινόμαντις.

Vera mihi ad cribrum diuinans dixit Agræo.

52. Κορυδέως] Κορύδου Diogen. Zenobius vero Κορύθεως, additq; non solum parentem, sed & liberos ob deformitatem celebres fuisse.

53. Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκας] Originem Parœmiæ Strabo ostendit hanc fuisse lib. XIV. Geogr. quod cum olim Colophonij non solum naualib. copiis, sed & equitatu sic præstarent, vt quocumque loco bellum esset quod profligari non posset, Colophoniorum equitum auxilio conficeretur: inde vulgo dictum Κολοφῶνα ἐπέθηκε. Est & Prouerb. κολοφωνία ὕβρις, *Colophonia contumelia*, de quo Accessiones ad Zeno-

ad Zenobium è Vaticana bibl. à Schotto nostro editæ nunc primum. Hesychius etiam pro magnitudine, summitate, ac fine cuiusque rei vsurpatum ait, atque etiam pro rebus maxime aduersis, vt & Etymologicus Græcus.

57. Κόθυ ἰσχυρώτερος] Et illud ad verbum è Palæphato.

59. Κρητίζειν] Notum illud Epimenidis Cretensis in Cretenses, etiam à Diuo Paullo ad Titum Cretensium Episc. allatum:

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.
Cres semper mendax, mala bestia, venter iners q.

61. Κροίσων Ζώπυρος] Herodot. lib. III. Musarum, & Plutarch. in Apopthegmatis.

63. Κρητὴς κάκιστος] Qualis Pyrrhus fuit, quando & amici hostiliter cum illo, & contra hostes amice egerant. Plutar. in Pyrrho, & scriptor de Viris illustr. Quod autem prius editum φαηεκίῳ, pro φαβρικίῳ, hinc error est ortus quòd in codd. scriptis β pingitur fere vt u Latinorum.

64. Κύκνειον ἆσμα] Vide Ælianum lib. II. cap. 32. Et lib. V. c. 34. Et X. cap. 36. Aristotelem de Hist. animal. lib. IX. cap. 12. Plato in Phædone rationem addit cur cygni canant, cum sibi moriendum esse videant: & Zephyro tantum flante cantum audiri ferunt.

66. ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους συμπλεῖν] Immo Suidas contrà, locum illum spuriis, quique nec patris nec matris nomine ciues censeri poterant, exercendis fuisse destinatum. Quam infamiam Themistocles tollere volens, ingenuos ac nobiles iuuenes eò induxit, seque ibidem cum illis vnxit. Eoque facto callidè spuriorum & legitimorum discrimen sustulit. Plutar. in Themistocle. Quod hic autem ἄγαλμα, in Suida est βωμὸς, & alio apud eundem loco ἱερόν. Qui εἰς καὶ ἐς Κυνόσαργες extulit Prouerbium, quem & in Κυνόσαργες lege.

69. ἄφωνον] Hanc retineo vocem non κωφὸν, quod alibi legitur. quia surdum & mutum etiam designat, vt Sapient. 10.

71. Λαγωὸς καθεύδων] Lepus patentib. dormit oculis. Plin. lib. XI. cap. 37. Ælianus lib. XIII. cap. 13. cætera leporis membra somnum capere ait, oculis tamen prospicere videri. Proinde recte excusus addit, ἢ πανουργευόμενων, ad finem explicationis, de iis qui dormire se fingunt, malive quid machinantur. Diogen. de iis qui agere quid simulant, reuera tamen nihil agunt. Suidas, vt & Apostolius, duabus illis carent vocibus.

73. ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας] Lacones de vxoribus custodiendis nihil admodum sollicitos fuisse etiam in Lycurgi vita Plutar. innuit. Aristophan. Thesmophor. Λακωνίζειν etiam τὰ τῶν Λακώνων φρονεῖν significat, item βραχυλογεῖν. De qua βραχυλογία Laconica exstat epist. Greg.

Nazianz. ad Nicobulum. Exempla item Laconiſmi duo apud Plutarch. lib. περὶ ἀδολεσχίας. Vide eiuſdem, παραμυθίαν, ad Apollonium, Platonis Protagoram, & Clem. Alex. Strom. I.

74. Λακκόπλουτος] Vtitur Alciphron Epiſt. IX. de Callia Themiſtius Orat. IV. Philoſophica: narranturque eadem à Suida.

75. Λαμίας] Meminit Diod. Sicul. lib. XX. Biblioth. Lucianus in Philopſeude: Scholiaſtes Ariſtoph. ἐν Εἰρήνῃ: & ad verbum eundem apud Suidam, niſi quod Δοῦρις, ibi pro Δοῦρις vitioſe legitur: qui hiſtoricus & alibi frequenter laudatus. Legendum quoque apud hunc, Μένανδρος ἐν Ἀνδρογύνῳ, confirmante Io. Stobæo.

76. Λαρινεύειν γὰρ] Eadem Athenæus lib. IX. Δειπνοσοφ. Παραπλησίως τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένης (ἐν Ἀντερινύϊ) σὺν σύας Λαρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν· οἱ οὕτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι, ἢ ἀπὸ τινος κώμης ἠπειρωτικῆς, Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτοὺς· Λαρῖνος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.

77. κλεπτῶν] ab auis nimirum natura.

79. Γυμνότερος] Hinc forte Suidas rurſum corrigendus, vbi τυφλότερος male legitur. Ibidem: ὁ ἀποδύεται ὁ ὄφις, Ioſephus lib. III. Antiquit. cap. 8. Iſidor. Peluſiota lib. II. Epiſt. 175. τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τουτέστι τὴν κακίαν, ὥσπερ λεβηρίδα ἀποδύσασθαι. Quod idem lib. I. Epiſt. 126. τὴν παλαίωσιν ἀποδύεσθαι, & τὸ γῆρας ἀποτίθεσθαι, de ſerpente dicit. Lucianus τοῦ ὄφεως τὸ σῦφαρ pro ſerpentis exuuiis in Hermotimo ait.

80. Λείβηθρα] Pauſaniæ Λίβηθρα in Bœoticis, & Λιβήθριοι ibidem. Τὰ Μακεδονικά, τὸ ὄρος, οὗ τοπικὸν οἱ βάρβαροι Λιβήθριοι, οἷς ἐνδιατρίψαι ποτὲ ὁ Ὀρφεὺς λέγεται. Sic Euſtath. in Iliad. Hom. φ'. ibidemque eſſe τῶν διττογραφουμένων docet.

82. Λευκώλενον λίνον] Fuit cum exiſtimarem τὸ λίνον conflatum videri è duabus antecedentibus vocis ſyllabis. Et quid lino ſimilitudinis cum vxore λευκωλένῳ? & ſi quis argutetur, & eſſe aſtruat, quid ſaltem turpitudinis illi ineſt. vt περὶ τῶν αἰσχρὰς γαμούντων adhibeatur? Adde quod illud κερδογαμεῖς (ſic enim in ſcripto eſt Apoſtolio, ac Diogeniano) magis me in illa opinione confirmat, & vt res eſt fatear, eo inclinat animus, vt credam ita ſcribendum: λευκώλενον κερδὼ κερδογαμεῖς, *albiulnam vulpeculam ducis vxorem lucri gratia*. Vulpi porro Simonides in Iambis mulierem comparauit. κερδῶν eſt in Vaticanis ad Zenobium additamentis, & poſt αἰσχρὰς, additur, ἢ τὰς γεγηρακυίας.

84. De Leocorio, fame laborante vide quæ inf. Cent. XII. Adag. 2. adnotabimus.

85. Λέοντα ξυρᾶν] niſi in explicatione mendum eſt initio, ita accipio vt in eos iactetur homines, qui facile ſe ad quid agendum patiendumve obſequentes præſtent, vt nec leo manum radentis admiſerit. Suidas

das de iis adhiberi, qui res factu impossibiles suscipiant. Diogenianus, & Accessiones ad Zenobium, de iis qui sibi noxia aggrediuntur. Dau. Hœschelius κρύπλην leg. coniectabat, quod æquè τῶν ἀδυνάτων, atque τὸν λέοντα ξυρεῖν. Sic & Plato vsurpat lib. I. de Rep. M. S. hic ξυρᾶν. vtrumque vsitatum. Suid. ξυρεῖς habet. Quid vero κυρύπλαιν, notum è Plutarchi Quæstion. Rom. 71. & è vita Crassi. In scripto vero κηρύπλειν mendose legitur, pro quo ἐρύπλειν multo malim.

88. ἡ Λέρνη πηγή] Meminit Lucianus Dialogo I. marino. At Strabo lib. VIII. Ποταμὸς ἡ Λέρνη καλουμένη, ὁμώνυμος τῇ λίμνῃ (scilicet τῆς Ἀργείας καὶ τῆς Μυκηναίας,) vt eodem scribit lib. allata etiam Parœmia Λέρνη κακῶν. Quod ait ex aliorum sententia διὰ τὴν Ὕδραν: eam ibi fabulantur fuisse, vt idem affirmat Strabo. Vnde illud Luciani quoque: κάρηνα λερναῖα, τῆς παλιμφυοῦς ὕδρας πολυπλοκώτερα, in Dialogo Θεομνήστου.

89. Λεσβίων ἄξια] ἀξία est in excuso Apostolio. ἀξίαν Zenobius. vbi Schottus noster adnotat in Vaticanis esse membranis Λεσβίων ἄξια, & Λέσβιος δεξιά.

90. καὶ οἱ ἵπποι] De λέχῃ varij. Euripidi λέχης ἀπείρων. plura Lucianus ἐν εἰκόσιν.

91. Φυρῶσιν] In vet. Diogeniano scripto φυρῶσι, & supra φυρῶσαι. vt hinc Suidas corrigendus videatur, apud quem φυρῶ σοι legitur, vt & in Hesychij Lexico φυρᾶ σοι. De μάζα Theocriti Scholiastes. ἡ μάζα νεομάλακτον καὶ νεοφύρατον φωμίον. Basilio autem Cæsariensi τροφὴ ἐξ ἄρτου, ἢ ἀλεύρου γάλακτι δεδευμένη κυρίως· ἀλλὰ γὰρ καὶ πᾶσα ἀρτώδης βρῶσις, ὑγρῷ τινὶ μεμαγμένη, μάζα εἴρηται.

93. Λευκὰ ψῆφος] A Scytharum more sumptum, qui singulos dies qui prospere ipsis cesserunt, iniecto albo in pharetram calculo, notabant; sequiores dies nigro notabant. Vide inf. μία τῶν εἰς φαρέτραν.

95. Λευκὴ στάθμη] Præter has duas voces nihil est in Zenobio, Diogeniano, & Suida: sequentes tamen addi recte, clarum vel ex Zenobij explicatione, in quo vbi legitur, καθάπερ ὁ τοῦ μίλλου, reponendum ἡ διὰ τοῦ μιλλ. περὶ στάθμης.

96. ἦν Μύρσιλος] in Suida lego Μυρτίλος. Ad illud: τὰ Λήμνια κακά, pertinet illud Herodoti Erato extremo: νενόμισται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὰ σχέτλια ἔργα πάντα, Λήμνια καλέεσθαι.

98. πάσας ἀνδροκτανεῖν] inde Λημνιάδες siue Λήμνιαι istæ γυναῖκες à Pindaro ἀνδροφόνοι dicuntur Pythionicωn Oda 4. & Ὑψιπύλη, eidem Olympionicωn Oda 4. vocatur Ὑψιπύλεια. Ad illam autem Veneris indignationem allusit & Synesius Epist. IV. μήνιμα Ἀφροδίτης, ὡς εἰκάσαι, κατέχει τὴν χώραν. δυστυχοῦσι γὰρ ὥσπερ αἱ Λήμνιαι.

99. τὸ Λήμνιον πῦρ] Aristophan. Lysistrate: ἐστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπῆς. & Suid.

100. ad ποιῆσαι] Adiicit scriptus Apostolius, sed ad grammaticam verius quam Parœmias pertinentia. Ἰστέον ὅτι αἰθάλην λέγομεν τὸν ἀπὸ λίθων καπνὸν, &c. vt apud Latinos quoque, *fumus à nidore* differt.

CENTVRIA XII.

2. Λιμοῦ πεδίον] *Campus* verti, secutus Hesychij, Diogeniani, Zenobij & Suidæ lectionem. Παιδίον tamen in scripto cod. bis: quæ lectio forte non reiicienda secundum expositionem Prouerbij 84. superioris Centuriæ, Λεωκόρειον οἰκεῖς. Sic enim ait: ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή.

3. Λιμὸς μηλίων] Sic & Zenobius, μηλιαῖος. Legendus Thucydides extremo lib. v. Pelopon. belli. Initio, pro κατὰ πάντων in Suida, vbi eadem leguntur, H. Wolf. leg. censebat κατὰ τῶν ἀποστάντων, *contra eos qui defecerant*. Infra verò pro ἐπείσθησαν, vt in scripto etiam libro est, atque Suida, reponebat Hœschelius ἀπείσθησαν.

4. Λίνδιοι τὴν θυσίαν] Eadem Zenobius in Adagiis.

7. Λίνον λίνῳ] Zenob. & Hesychius, in iis adhibendum putant, qui agunt dicuntque eadem. Diogen. in iis, qui fragilibus fragilia aptant. Suidas denique in iis, qui similia miscent similibus.

7. Λιτυέρσαν] Pollux cap. I. Onomast. Λιτύερσην scribit, carmenque fossorum & agricolarum esse ait. Libro tamen 4. cap. 7. est Λιτυέρσας, & Phrygium esse carmen dicit. Lityersam quoque primum apud se agriculturam esse inuentam gloriari commemorat. De hoc Athenæus lib. x. qui & Κελαιναῖς habet, vt & Suidas: qui ὑποδεχόμενος legit pro ὑποχόμενος & δεράγμασιν, vt noster, sed in m. scr. δέρμασιν obseruo scriptum, in quo & ὑποκόπτων pro ἀποκόπτων. Denique in extremo pro θερικὸς, vt & in nostris membranis est, malit Hœschel. cum Suida legere θεριστικός: neque enim alterius exemplum habetur.

9. Λέγει ὁ Εὔδημος] Ex Æliano lib. IIII. cap. 53. vt in Epitoma, & M. S. Pro συνιέντα, quod etiam vitiose est in scripto, repono συνιόντα. Et sequ. Prouerb. in Zebonio est σύνθημα pro συνθήματα.

11. Λύσαιο τὸν Πελίαν] Fabula est apud Diod. Siculum lib. v. & Zenobium hoc ipso Adagio. Eius vsus esse posse videtur, si dum quid restituere conamur, prorsus destruamus, vt Peliæ recoquendo accidit.

13. Λέγουσι τὸν λυγκέα] Ex Palæphato desumptum. vbi tamen illa non comparent verba, καὶ χρυσόν. Vitiose autem hic λυγγέως scriptum

etiam

etiam in antiquo cod. vt & in Plutarchi Theseo etiam Aldinæ editionis ac Florentinæ. Alius vero λυγγδὸς apud Scholiasten Theocriti Idyl. IIII. Natum, vt fieri amat, mendum è vitiosa pronunciatione, γ ante κ, vt n & g vulgo efferentium.

14. Ἀιλιανός φησι] Locus est lib. VIII. cap. 14. Hist. Animal.

15. Λυδὸν εἰς πεδίον] Equitatu Lydos valuisse auctor Herodot. lib. I.

16. Ὡσαύτως καὶ] Recte Suidas: ὡς ταύτης τῆς ὥρας τῶν Λυδῶν ἀκολασταινόντων.

17. Λυδὸς καπηλεύει] Herodotus lib. I. refert.

18. Λύκος ἀετὸν φεύγει] Explicat Hesychius de fugientibus. Diogenian. vt hic & Ælianus lib. IV. cap. IIII. Animal.

19. Λύκος ἔχανεν] Idem Ælianus parœmiæ meminit lib. VII. Animal. cap. XI. vbi de aquila agens: καὶ χάνων λύκος, ὡς ἂν εἴποις, εἶτα μὲν τι νεκρὸς ἐπενήχετο τῇ θαλάττῃ ὁ ἀετός. *Et aquila deinceps lupus hians* (vt ita dicam) *mortua in mari fluctuabat.* Leg. hic autem μὴ λάβῃ, quando negatio ab operis est omissa contra membranas.

21. Λύκῳ συνωνύμῳ] Sumsit & hoc Prouerb. ex Æliano, siue confinxit, è lib. IIII. Animal. c. 3. Quod vero de lupo refert, idem lib. X. de Animal. cap. 26. Qui loco priore pro ὑκέτι, οὐκ ἐστὶν habet. Sophocles tamen dixit in Philoctete pag. 431. edit. H. Steph. Ἀλλ' ὡς λέοντε συνόμω φυλάσσετον, &c. Homeri vero locus est Iliad. η'. ver. 433.

Ἦμος δ' ὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ.

23. Λύκος ἐμπλησθεὶς] Narrat Ælianus lib. IIII. Animal. cap. XV. Ipsum autem prouerbium adhibet Virgilius Ecloga IX.

--- *vox quoque Mœrim*
Iam fugit ipsa. lupi Mœrin videre priores.

Vbi Seruius Honoratus consulendus ex Theocriti Idyllio XIIII. adferens:

ὐ φθέγξῃ, λύκον εἶδες;

27. Pro καταστάζεσθαι, quod & apud Suidam est, in I. Bongarsij vetere cod. legitur καζασκεδάσασθαι.

32. Λυσικράτης εἶ] Sic in Apostolio typis ab Heruagio in vulgus edito: M. scr. ἕτερος præfert.

35. Λύσιοι πλέξαι] Hic pro διελύθησαν· οἱ καὶ Διονύσου, legit Suid. ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου Λυσίου. aliaque è Suida intrusa, quem etiam cum his comparare graue ne sit.

36. Λυδία] De Lydio lapide aurum explorante aliud ab Apostolio adfertur: Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν, παγκρατής τ' ἐλέγχει ἀλάθεια, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία. Quod Bacchylidæ esse notat, sed vitiose scriptum πλέθει: recteq; attulit Stob. Ser. περὶ ἀληθείας, ἐκ τ῀ Ὑπορχημάτων. Vitiosa etiã eius interpretatio ibid. Est & apud Theocrit Idyl. XII. vers. 36. 37. Hæc Λυδὴ

λίθος Clementi Alex. Strom. I. Quidam male cum Heraclea confundunt, quæ est μαγνῆτις λίθος. eidem Clementi Stromat. VII. Ἀκόνη autem (contra quam sentit Theophrastus libr. de Lapidib.) cui addit Epitheton λιθίνη Photius Epist. I. est ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσὸν, ῇ δοκιμάζεται ὁ χρυσός. Hinc & βάσανος dicta Pindaro Pythion. Oda x. *Coticula* Plinio lib. 33. cap. 8. Quæ Hœschelius recte à se obseruata per nos publici esse vult iuris.

38. Παρὰ Λύδιον ἅρμα θεῖν] Eustathius ad Hom. versum 431. Iliad. κ΄. μήονος, οἱ καὶ Μαίονες, καὶ Λυδοὶ, ἐπρώτευον κατὰ τὸ ἱππεύειν· ὅθεν ἡ παροιμία, τὸ παρὰ Λύδιον ἅρμα, ἐπὶ τῶν πολὺ ὀπίσω λειπομένων. Et Anna Comnena, edente Heschelio, lib. VI. extremo Alexiados: ἀλλὰ πεζὸς, φασὶ, παρὰ Λύδιον ἅρμα. Quod Pindaricum est, Plutarcho testante in Nicia, παρὰ λύδιον ἅρμα πεζὸς ἰχνεύων: nam in ipso Pindaro non exstat.

39. Λύπης δὲ πάσης] Diphili Comici est dictum, estque apud M. Tullium frequens. vt lib. XII. ad Atticum: & lib. III. *Dolores vetustate mitigantur*. Et initio lib. v. ad Famil. Vti & lib. IIII. Famil. Ser. Sulpicius: *Nullus dolor est, quem non longinquitas temporis minuat atque molliat.*

40. Λήθην ἐμποιοῦν τῷ φαγόντι] Homerus Odyss. lib. IX. v. 94.

Τῶν δ᾽ ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν
Οὐκ ἔτ᾽ ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι,
Ἀλλ᾽ αὐτοῦ βούλοντο μετ᾽ ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.

C. Plinius idem testatur lib. XIII. Naturalis Hist. cap. XVII.

41. οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας] Solonis id memorabile dictum à Latinis poëtis, vt Ouidio, vsurpatum: item à Tragicis Græcis. Euripides in Andromache vers. 100.

Χρὴ δ᾽ οὔποτ᾽ εἰπεῖν οὐδέν᾽ ὄλβιον βροτῶν
Πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς, &c.

Sophocles: μηδέν᾽ ὀλβίζειν, πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ---

42. μασχαλίσματα] Etymologus Græcus: μασχαλίσματα τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα· ἦν γάρ τι νομικὸν τοῖς δολοφονήσουσιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ· τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἴροντες καὶ συρράπτοντες διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν, καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθεντο τῷ νεκρῷ. *Maschalismata*, inquit, *sunt interemptorum mutilationes. More enim erat receptum, vt qui aliquem dolo occiderant, cædem illam tali admutilatione eius, qui dolo interemptus fuerat, expiarent. Extremasque cadaueris partes inter se connectere, & secundum axillas & collum cadaueris adsutas illi apponere.* Addit Suidas id factum, quo scilicet interempti omnibus viribus destituerentur ad vlciscendum homicidam. Refert idem ex Apollonio partes illas truncatas sibi ipsis homicidas imposuisse, ne quid deinceps

ceps ab occisis grauius paterentur. Abstergebant etiam enses in capitibus interfectorum, quasi remouentes à se cædis piaculum. Quin & sanguinem illorum bibebant. Prouerbij vsus esse videtur posse, si quando necem alicui comminemur, aut ominemur. Aliud vero Zenobio, Diogeniano, & Suidæ Cent. IX. Adag. 70. μαχάλλω αἴρεις, *Maxillam tollis*: de quo & Hesychius: & hic inf. 47.

43. μαχαίρα] Σιδήρω Suidas, vt Latinis ferrum sæpe pro ense. Lucianus in Veris narrationibus. Pythagoricum hoc Symbolum, vt infr. 84. 85.

45. οὐκ ὀλίγον χάρ.] Lege Plutar. lib. περὶ ἀοργησίας, Clemen. Alexandrin. lib. II. Pædag. cap. 2. & Eustathium in Hom. Iliad. σ'. ad ver. 495.

46. μαργίτης ἂ] Suid. etiam meminit *Margitæ*, qui vltra quinque, alij centum referunt, numerare nequiret: item Eustathius in Odyss. κ'. addens ridiculum quid. Hinc μαργαίνειν τοῦτ' ἐστιν μωραίνειν, vide Hesych. Et Homeri interpret. qui Μαργίτην scripsisse referunt Homerum; Camerar. & Io. Spondanus. Sed Homericum ne sit dubitant. Clemens Alexandr. Stromat. I. & Basilius M. Homilia ad iuuenes de vtilitate è Gentium scriptis: Suidas Pigræ Cari adscribit.

48. μακραὶ τυρ. χεῖρες] Naso, etiam manib. attribuit:

An nescis longas regibus esse manus?

Nos de *auribus* vulgi sermone vsurpari audimus: vt auritus Midas, asini auriculis.

49. μάστιξ ἐλαύνει] Diogen. μία μάστιξ ἐλ. Suidas adijcit πάντας.

50. ματιολοιχὸς] Quæ in explicatione sunt ex Eustathio fere Iliad. ε'. desumpta. vide & Suidam, qui μάτη habet, vt & Varinus pro μάτιον: idemque ματιολιχὸς in tribus diuersis editionibus.

55. μέγας κελέστης] Plutarch. in Laconic. Apophth. cui si τῷ addes Iambicus erit Senarius. In edito & scripto cod. Apostolij κηληκτὰς erat. Pro quo leg. Hœschelio videbatur potius μελικτὰς, id est, *cantor*: quo vtitur Theocritus Idyl. IIII. ver. 30. & Moschus Idyl. 3. ver. 7. -- καλὸς τέθνηκε μελικτάς. Tale quid parœmiæ dictat expositio, facta ψάλτου mentione. Plutarchi verba apponam. Sic enim in Eudamidæ apophthegmate: ψάλτου τινὸς ἐπιδημήσαντος, ἠρώτησαν αὐτὸν [Εὐδαμίδαν] ποδαπός τις αὐτῷ δοκεῖ εἶναι, μέγας, ἔφη, κηληκτὰς ἐν μικρῷ πράγματι. Dorice autem pro κηληκτὴς, quod in vulgatis exstat Lexicis; sed mavult Heschelius κηλήτης, qui & κηλήτωρ, *delinitor*, cuius fœmininum ἡ κηλήτειρα. Et Varino seu Phauorino, κηλησμὸς, ἡ μετ' ᾠδῆς τέρψις, & κήλησις, θέλξις μετὰ μέλους, & Pindaro κῆλα, τὰ τῆς μουσικῆς κηλήματα, Pythionicam Oda I. Alius vero ὁ κηλήτης, *herniosus*, epist. IV. Synesij ab ἡ κήλη, & apud Xiphilinum in vita Pertinacis Aug. Erasmus vulgata secutus Lexica

κυληκτὴς, quod æque mendoſum eſt, legit, & cum ijs *verſator* reddit.

58. μεῖζον φρονεῖ] μέγα Diogenianus: μέγα φρονεῖ μᾶλλον Suid. & Zenobius.

60. μελαμπύγων] μελαμπύγου è Zenobio & Diogen. legend. Suidas & Apoſtolius excuſus, μελαμπύγων τύχης, abſque negatione.

61. ὡς ὁ ποιητὴς] Ex Palæphato, ſed hæc nullo ſenſu; repono ὡς ὁποσάκις βούλοιτο. In extremo ὁ μῦθος, addendum προσανεπλάσθη.

62. γάρ τοι μέλει] Ælianus lib. VIII. de Animal. cap. 24.

66. Μεθυσοκότταβος ἐγένου πλάταξ] Reſcribo: Μεθυσοκότταβος, ἤτοι λάταξ ἐγένετο χαλκῇ φιάλῃ. Κότταβος, λάταξ, χαλκῇ φιάλῃ. Lucian. in Lexiphane: λαταγεῖν κοττάβους. idem in Philopatri. Οἱ γάρ σου θεοὶ κότταβος τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο. Plutar. in vita Periclis, νεανίαι μεθυσοκότταβοι, ex Ariſtophanis Acharnenſib. *Iuuenes cottabis madidi.* Vide Suid. in κότταβος & μεθυσοκότταβος, vbi eadem repetit. ἡ λάταξ itaque ſonus ille, qui effuſo in pateram ſeu peluim vino excitabatur. Vide & Athenæum lib. 13. & Euſtat. in Iliad. τ'. & in Κοτταβίζειν Suidam (qui tamen variat) exceptum ex Scholiis Ariſtophanicis in Eirenen. vbi & Septimius Florens multa diſerte in noua Ariſtoph. editione pag. 644. 645. poſt Cælium Rhodiginum & Ia. Parrhaſium.

68. μετὰ δός μοι πηγάνου] Cur ruta contra faſcinum remedio adhibeatur diſputat Ariſtotel. Problem. 34. Sect. XXI. De eo pluribus Plinius lib. XIX. & XX. Natur. Hiſt.

69. Μερὶς οὐ πνίξ.] Suid. etiam ſcribi admonet, Μερὶς οὐ πνίγει, *Portio non iugulat.* Sic & Zenobius, quem conſulas licet.

71. μετὰ Μουσῶν κόρυδος] In Acceſſionib. ad Zenobium, ſeu Vaticana Appendice, eſt & hæc Parœmia: Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται. *Inter indoctos etiã Corydus loquitur.* Suidas hic, vt in edito eſt exemplari.

72. μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων] Vide ſuprà Ἐφέσια γράμματα. Quænam illæ fuerint litteræ, quidque ſignificarint, & quidẽ plures quam triginta, recenſet Heſychius: quem emendat è Clem. Alex. Theod. Canterus in Variis. Apoſtolius hæc ex Euſtathio in Odyſſ. τ'. deſcripſit. Lege Mart. Delrium Magicarum Diſquiſit. lib. II. queſt. 12. & de Epheſiis nominib. in conuiualib. Plut.

79. Εὐμενὴς γάρ] Plutarch. hoc factum narrat lib. περὶ φιλαδελφίας, & ad verbum in Eumenis Apophth.

80. Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ] Suid. Cent. x. Ad. 6. Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξης. vbi forte leg. è Diogeniano εὔξῃς. *Ne omnia contra bouem optes.* Supra: Κατὰ βοὸς εὐχου, vbi particulam negantem male abeſſe puto, vt parœmiæ huic reſpondeat: vel μετὰ βοὸς leg. Vide H. Iunium Cent. v. Prou. 50. Huc faciunt Parœmiæ: *Dij facientes adiuuant.* Et: *Cum Minerua manum quoque admoue.*

81. μητί-

81. Μὴ πίφεραν] Epiphanius lib. II. contra Meletianos, φεύγοντες τὸν καπνὸν εἰς πῦρ ἐνέπεσον.

84. 85. 86. 87. Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν] Hæc & sequ. tres Parœmiæ cum explicationib. ex Plat. de liberis educandis sumptæ, suntque Pythagoræ dicta, cuiusmodi ibid. plura: & sup. 43. Ignem gladio fodere nefas esse. Explanauit hæc symbola, Plut. & Iamblycus: de recentioribus Lilius Gyraldus, Beroaldus, Eras. in Chiliadib. & Alexan. Brassicanus: alij.

87. μὴ ἐπιστρέφεσθαι] Hoc apud Cicer. M. Cato, de senectute disserens eleganter sic extulit: *Quod si quis Deus mihi largiatur, vt ex hac ætate repuerascam, & in cunis vagiam, valde recusem. Nec vero velim quasi decurso spatio à calce ad carceres reuocari.*

88. Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων] Hesiodi est in ἔργοις ver. 747.

Neu comede ex illa quæ non benedicta patella est.

89. Μηδὲ δίκην δικάσῃς] Hesiodo & illud, sed falso, adscriptum: hinc ψευδησιόδειον nominat M. Tullius Epist. 17. lib. VII. ad Atticum. Plutar. lib. de Stoicor. pugna & Lucian. de Calumnia sine auctoris citant nomine. Phocylidis autem esse vidit Eras. Adag. *Ne de lite pronuncies.* & cod. vetus Augustanæ biblioth. locum illi tribuit, vt versus sit 84. Geminum est illud Aristoph. in Vespis:

Ἦπου σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν ἀκούσῃς,
Οὐκ ἂν δικάσαις. Simile est: *Alteram audi partem.*

90. θήκας ἐκίνεις] Extremo deesse hanc video quæ repones, ἐντεῦθεν οὖν ἡ νεκρικὴ παροιμία ἤχθη. Leguntur autem hæc totidem verbis apud Plutar. in Apoptheg. & apud Stobæum λόγῳ I. nisi quod pro διελὼν, λαμβανέτω, infinita locutione vtuntur διελόντα λαβεῖν. Maxim. Tyrius λόγῳ ι'. epigramma intra sepulcrum hoc ait fuisse: Ὦ πάντων ἀνθρώπων ἀπληστότατε, ὃς ἔτλης νεκροῦ θιγεῖν, διὰ ἔρωτα χρυσοῦ.

91.] Μήλῳ βάλλειν] Suidas μήλῳ βληθῆναι, *malo peti.* Pomum, amoris symbolum, ac Veneri sacrum. Virg. Ecl. *Malo me Galatea petit, lasciua puella.* Plura congerit Eras. hoc ipso Prouerbio, & Maronis interpretes eruditiss.

97. μὴ πῦρ] Alio sensu accipi Adagium illud etiam queat, vt notat Hœschelius accuratissimæ vir diligentiæ in recensendis priscis Græcis scriptorib. ad cap. VIII. Siracidæ ver. 4. Μὴ ἐπιβιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα: ibidemque D. Drusius multa collegit.

CENTVRIA XIII.

ADag. 5. Μήτι γράμματα] Suidas adiicit ἐπίσταται. De hac H. Steph. Notis ad Dicæarchum.

8. Λέγουσι ὅτι γυναῖκές τινες] Ex Palæphato, in quo mox pro περιεργάσας legitur περιελάσας. Ἑσπερίδες rectè. nam & Ἑσπερῖτιν χώραν, dixit Diod. Sicul. lib. 1. Biblioth. sed ἑσπερίδες Palæphatus, & Photius in excerptis ex Helladij Chrestomathia pag. 170. & ibid. Diod. Sicul. neque hoc vitiosè. Ibidem Μῆλα, τὰ πρόβατα. Sic Hesiod. lib. ἔργων, v. 162. Vnde μηλονόμος Nonno in Dionysiacis, idem qui ὁ τῶν ποιμνίων ἐπιμελητὴς eidem Diod. Siculo. οἴων ἐπίκουρος Homero.

10. Μισῶ μνάμονα] Citat in Lapithis Lucianus, & ποιητικὸν λόγον ait: cuius rationem explicat Plut. initio Συμποσιακῶν, vbi ferulam & obliuionem Baccho dedicatam refert. Idem Adagium infra in scripto Apostolio repetitum, nisi quod vitiose legitur μνημοσύναν ποτὰν, pro μνάμονα συμπόταν, cum hac explicatione: διὰ τὰ ἀπ' αὐτῶν γινόμενα· ὁ δ' Εὐριπίδης τῶν ἀτύπων τὴν λήθην, σοφὴν εἶπε.

14. ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου] Ex Æliano hæc tria exempla lib. 10. Animal. cap. 34. illud μία χελιδὼν, vsurpat Arist. 1. Ethic. Nicomach. c. 7. Greg. Nazianz. Homilia in 5. lumine, Stobæus Serm. 95. ex Telete.

15. Μίνθην ἐν πολέμῳ] Reddit huius dicti rationem Aristot. Problem. 2. Sect. xx.

17. εἶχεν] ἔχων Suidas.

19. Maximi Tyrij locus est orat. περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός: quem elegantissimum suauissimumque scriptorem Philosophum, nuper denuò Latine redditum debemus elegantissimo doctissimoque Heinsio. Mox pro οὐχ ὧν εὔξαιτο rectè sine negante particula Tyrius: vt hic fort. leg. videatur: καὶ ὧν εὔξαιτο. Refert Adagium Clemens Alex. lib. III. Pædagog. cap. 6. & Aristoph. in Pluto, & Lucianus in Votis.

22. Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων] Eustath. in Odyss. σ'. τοὺς Μόλωνας πολυμεγέθεις interpretatur; contraria prorsus à nostra sententia. Suidas tamen nobiscum, & duos fuisse ait: ad hæc apud Aristophanem Parœmiam existere.

23. Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον] E Suida potius leg. μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.

25. 26. De Cameli memoria Ælianus lib. IV. Animal. cap. 37.

29. Μολὼν λάβε] Plutarch. in Laconicis Apophth.

30. Μόναι λάκαιναι] Idem Plut. in Lycurgo.

32. Μυκώνιος γείτων] Eustath. in Odyss. ρ'. Μυκώνιος ἀνὴρ, παροιμιακῶς vsurpari ait de homine parco sordidoque, quòd propter paupertatem insulæ quam incolunt, sterilitatem cupidi auarique Myconij esse

esse censerentur. Citat Cratini auctoritatem, quam plenius Athenæus adfert principio libri I. δειπνοσοφ.

33. Hoc Adagium cum superiore videtur in Suida confundi.

35. οἱ μύες] Ex Æliano lib. 9. cap. 3. de Animal. & cap. 41. de marinis muribus: τῶν γε μὴν οἰκετῶν θρασύτεροι οἱ θαλάττιοι. De Brasida Plutar. in Apophthegm. Regum & Imperatorum: Βρασίδας ἐν ἰσχάσι συλλαβὼν μῦν καὶ δηχθεὶς, ἀφῆκεν, εἶτα πρὸς τοὺς παρόντας, Οὐδὲν οὕτως, ἔφη, μικρόν ἐστιν, ὃ μὴ σώζεται τολμῶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιχειροῦντας. Idem scribit libro Πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.

36. κατ' ἐκεῖνον] lege è Suida: οἱ γὰρ πάροικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον.

37. Μυσὶ κανθαρίς] Sic est in Diogeniano & Suida.

39. Μυόλεθρος] Supra, Κατὰ μυὸς ὄλεθρος, quod in Æliano est lib. XII. cap. X. & à Menandro in Thaide vsurpari ait. Quod autem Michael interpretatur, vt & Diogen. ἐπὶ τῶν ἡσύχων, puto rescribend. ἐπὶ τῶν ἡσύχως φθειρομένων, *de iis qui sensim pereunt.*

46. Μὴ θιᾶς ἄνθρωπον] τῶν κρειττόνων τὰ ἥττω. præmittendum videtur πρό. Sic ἡσυχίαν πρὸ τιμῆς αἱρεῖσθαι dixit Plutarch. in Numæ vita. Φρύξον etiam scriptus cod. cum υ. pro quo apud Suid. in Ἀθάμας legitur Φρίξον, per ι, vt etiam apud Diod. Siculum lib. IV. & Pausaniam in Bæoticis, & in Luciani libro de Astrologia; idem tamen per υ Dialogo marino I. & apud Aristophanis Scholiasten, nec non alibi, vt sit τῶν ἀπογραφομένων. sed quod subijciat ab eo Phrygiæ nomen prouinciæ datum, rectius per υ scribitur. Alias est *Phrixus* Macisti frater, & Cytori pater, apud Steph. de Vrbibus. Mox, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος κέκληται, refert Dial. I. marino Lucianus & Siculus lib. IV. Biblioth. qui & Marti oblatum arietem ait: Mercurio alij. quibus addi posset ἢ τῷ Φρυξίῳ Διῒ ex Eustathio, quem vide ad ver. 86. Iliad. η. vbi similiter Φρίξος legitur & lib. I. Bibliothecæ Apollodori Atheniens. & lib. I. Argonaut. Apollonij Rhodij v. 256. Infra σφαγιαζόμενος in Bongarsij etiam cod. erat: malit tamen Hœschelius cum Aristophanis Scholiaste in Nubibus legere σφαγιασθησόμενος. & supra paullo pro μεταπέμπεσθαι, μεταπέμπεται idem reponit. Et hæc quidem ad Argonauticæ expeditionis pertinent exordia.

47. Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.] Diogenianus accipit de iis, quibus recens obuenit malum. Suidas, de iis, qui à malo non absque labore liberantur. Hesychius pro eodem interdum Μῦς ἐν πίσσῃ vsurpari ait: sed hoc à Mure Tarentino athleta, qui se ab Olympico certamine male expediuit. Vtitur Adagio Photius Epist. CII. & absque ἄρτι, Theocritus Idyll. XIV. v. 51. cuius expositionem Scholia continent. Vtriusque & apud Suidam, vt dixi, reperitur: alterius explicatio hinc redintegrari potest.

48. μῦς γαλῆν ἐλέγξει] Tangit fabulam, qua Venus dicitur felem in puellam mutasse, & decenti veste ornasse: quæ mure conspecto ad ingenium rediens reiecta veste murem inuasit. Vide Prou. *Feli crocoten.*

50. ἀπὸ τοῦ μολωνέαδος] In Zenobio est μορύξαι. Fort. Apost. scripsit, ἀπὸ τοῦ μορύξαι τοῦτ᾽ ἔστι μολωνέαδος. μόρυχον per ο Suidas rectius nominat, quam per ω membranæ nostræ, qui etiam nominis inibi reddit rationem.

51. Μωρὸς σιωπᾶν οὐ δύναται] In promptu causa est: ἄνους γὰρ καὶ ὀλιγόφρων, διὰ τοῦτο καὶ πολύφωνος. Vt recte Nicostratus dixerit:

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ, καὶ ταχέως λαλεῖν,
Ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες
Ἐλέγοντ᾽ ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολύ.

Et Plutar. alibi: ἀγγεῖα κενὰ, ἦχου μεστά.

52. Κορύβου] Sic quidem M. scr. leg. tamen Κοροίβου, quo de Suidas in Κόροιβος.

53. Μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται] Senarius Apollodori pectoris apud Plut.

57. Ναῦς παλαιά] Fort. Ναῦς ἡ παλαιά, quo Senarius constet. Alij οὐχὶ πλεύσει efferunt. Suidas πλώσει.

58. Νάνος ὢν ὕπεικε] In Suida Νάννος ἐπὶ τῶν μικρῶν. δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω. Emendo: Νᾶνος ἐπὶ τῶν μικρῶν· δοκεῖ δὲ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω εἰρῆσθαι ἡ λέξις. Quem vide, & in Καρκῖνος Scalig. Stromateo v. 1315. Νᾶνος ὢν ὕπεικε. *Nanus cede cum his.* Luciano etiam νανοφυὴς & νανώδης τὴν φύσιν dicitur simplici ν littera in m. scr. & in Aristotele 4. de partib. animal. cap. 10. inde Νανίον Senecæ Rhetoric in Controuers. Lat. edit. Andr. Schotti.

59. ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων] Interpretatio est in Suida ex Aristoph. non in Auibus, vt citat Suid. Cent. x. Adag. 46. Sed ex Equitibus: Ἐξηπάτων, &c. vbi interpres Græcus παροιμιῶδες dici ait, pro, ἐστὶν ἔαρος ἀρχή. vt Latinis Adag. *Vna hirundo non efficit ver.*

63. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων] Malim equidem ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, *de ijs quæ nihil conducunt*, seu inefficacia sunt. cuiusmodi, mortuos vngere.

65. Νεκρὸς οὐ δάκνει] Dictum est Theodori Chij, qui in concilium vocatus Pompeium victum in Ægypto interficiendum censebat: hoc dicto addito, vt in Pompeio Plut. refert.

68. Νεοττὸς γάρ] Sext. Empiricus lib. 1. contra Logicos: Ὠῷ φασὶ τὴν φιλοσοφίαν εἶναι παραπλήσιον. ἐῴκει γὰρ τῇ μὲν λεκίθῳ, ἥν τινες νεοττὸν ὑπάρχειν λέγουσι, τὰ ἠθικά· τῷ δὲ λευκῷ, ὃ δὴ τροφή ἐστι τῆς λεκίθου, τὰ φυσικά· τῷ δὲ ἔξωθεν ὀστρακώδει, τὰ λογικά. Vide Laërtium in vita Zenonis Cittiensis. Mox ὀνειροκρίτης, *somniorum interpres* etiam Theocrito Idyllio XXII. ver. 33.

ὁ ὀνειρο-

ὁ ὀνειροκριτικὸς est Philoni lib. de Ioseph: ὁ ὀνειροσκόπος Basilio M. in Psal. XLV. Ibidem νοττῷ habet cod. Bongarsij pro νεοττῷ: Νεοττὸς, pullus est auis, Deuteron. cap. XXII. v. 6. edit. Rom.

73. αὐτὴ γὰρ ζῶσα] Sic in Palæphato in Niobe: in scripto Apostolio tamen ζῶα pro ζῶσα, vbi & quædam hic posita non agnoscit. Meminit Niobes fabulæ Lucianus lib. de Saltatione, & in Philopatri, & Theophylact. Epist. 26.

75. Νοῦς ὁρᾷ] Epicharmi hoc dictum est apud Clement. Alexan. Strom. II. & Plutarchum.

76. νοῶ τὸν ξένον] Sequor hîc Vaticanam Appendicem, seu Accessiones ad Zenobium. nam scriptus hic liber, Νεῶν τὸν ξένον præfert.

88. Θεῷ ἕπου] Clem. Alexand. Strom. II. Τίς τῶν πρὸ Ἕλλησι σοφῶν τὸ Ἕπου θεῷ ἀπεφθέγξατο; estque inter VII. Sapientum dicta hoc primum apud Sosiadem. *Vetus præceptum*, DEVM SEQVERE, inquit Seneca, lib. de vita beata cap. XV. Plutarcho lib. de Auditione, idem est quod τὸ πείθεσθαι λόγῳ, *Rationi parere*. qui & in Homeri vita sumptum existimat ex illo Homeri versu 218. Iliad: α'.

Ὅσ κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

93. εἴκω τῷ θεῷ] Sophoclis hic versus in Aiace Lorario. Cui ille Euripidis in Iphigenia Aulidensi geminus est:

Δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
Θνητὸς γὰρ ἔφυς· κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμενα ἔσται.
Necesse est vt & gaudeas & doleas.
Mortalis enim natus es. Et vt nolis,
Deorum tamen ea voluntas fuerit.

97. Ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν] Sic & Zenobij Accessiones Vaticanæ hinc ortam volunt Parœmiam, quod cum Corinthij in causæ cuiuspiam disceptatione cum Megarensibus nihil haberent quod allegarent, tantumque contra nitentibus Megarensibus subinde repeterent, *Non feret Iouis filius Corinthus*: illi responderunt: *Cæde cæde Iouis filium Corinthum*. Recte proinde in eos adhiberi Prouerbium, qui eadem sæpius repetant. Vbi fort. leg. pro ἐχόντων εἰπεῖν, sic: ἔχειν εἰπόντων.

98. φύσει] εἴσει, ex Suida fortasse rectius.

CENTVRIA XIV.

ADag. 2. ὁ ἥλιος τὸν ἐκ ἀετιδέα] Auctor eius rei præter alios Plinius lib. XXIX. Natur. Hist. cap. 6. & lib. X. cap. 3. Quo respiciens Tertullianus lib. de Anima: *Solem*, inquit, *noctuæ nesciunt oculis. Aquilæ ita sustinent, vt natorum suorum generositatem de pupillarum audacia iudicent: alioqui non educabunt vt degenerem, quem Solis radius auerterit.*

14. μάρτυρας] Sic ex Appendice Vaticana ad Zenobium lego. Suidas in eos dici ait, qui postquam mendacio vsi sunt, ad veritatem tamen denique confitendam adiguntur; in dict. Οἴκοθεν.

19. Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν] H. Iunius in eos dici posse ait, qui ridiculo aliquo prætextu culpam suam excusant, cumque iustæ reprehensioni subiaceant, in alios crimen deuoluunt. Aristides aduersus eos qui taciturnitatem ipsi reprehendebant, idipsum Adagium in simili re vsurpat.

20. Οἲς τὴν μάχαιραν] Diogenianus: *αἲξ τὴν μάχαιραν.* Apostolius supr. Αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν, vbi Adagionis vide originem, vt & in Zenobij Accessionib. vbi de ijs dici ait, qui rebus inutiliter vtuntur. Fertur enim Medea cum suosmet liberos interemisset, ac gladium prope templum Iunonis defodisset, Athenas abijsse: post aliquod vero tempus, cum sacrificium esset faciendum, ouis pedibus terram fodicans, gladium detexit, quo etiam mactata fuit.

21. Οἶνος καὶ παῖδες] Plato in Symposio. Οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων ἀληθής. In Diogeniano, Οἶνος καὶ ἀλήθεια, vt & in Suida, corrupte opinor: ille addit ab Euandro (fort. *Menandro*) proditum, apud Persas quæstiones non per tormenta, sed per ebrietatem haberi. Quo & Flaccus, sed de Siculis tyrannis, respexit; verum de Inuidia loquens:

Inuidia Siculi non inuenere tyranni,
Maius tormentum. ---

24. Οἴῳ με ὁ δαίμων] Zenobius refert *Cyclopem* drama fuisse Philoxeni poëtæ, in quo Vlysses in antro Cyclopis detentus hanc parœmiam vsurparit.

25. Οἷός τοι πέπνυται] Ita M. sc. sumptum autem è versu Homeri 495. Odyss. κ'. Οἴῳ πεπνύσθαι, &c.

28. Κνὶψ γὰρ θηρίον] Addit Suid. etiam significare τὸν ὀλίγα δαπανῶντα, *pauca insumentem, paruos sumptus fouentem.* Zenobius vero animalculum illud, huc illuc transilire, eiusque Stratidem meminisse. Vide & sup. Κνὶψ ἐκ χώρας.

30. Ὁ κ' ἀργύρου] Locus haud dubie corruptus. Quid si ita legerent?

οὐ γὰρ

οὐ γὰρ οὐρέη πάντως θεῖ οὐκ ἐλαύνεται, nempe ἡ ναῦς. Certe quid simile reponendum.

31. τὸν πόντον] τὴν θάλασσαν Zenobius, Diogenianus, & Suidas. supr. II. ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.

34. Ὁ καλῶς ἄγων] Plutarchi est in Lycurgi vita.

35. Ὅλῳ ποδί.] Videtur posse explicari per illud Socratis in Gorgia Platonis: Σωφροσύνην μὲν διωκτέον καὶ ἀσκητέον, ἀκολασίαν δὲ φευκτέον, ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν. *Temperantia quidem sectanda atque exercenda: intemperantia vero fugienda nobis, quantum quisque pedibus valet.* Suid. tamen paulo aliter ὅλῃ δυνάμει, hoc est, *totis viribus* exponit.

40. ἣν προφῆτιν] Puto deesse φασίν. Et Aristophanis locus ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν.

44. Ὁ μὲν λόγος θαυμ.] Eudamidæ est Apophthegma, apud Plutar. in Apophth. Laconicis.

45. ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων] num satis ex vero hæc explicatio equidem dubito.

47. Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος] Plutar. refert in Apophth. Philippi regis Macedonum.

49. Ἐπὶ τῶν ἀπίστων] Forte Ἐκ τῶν ἀπίστων. Desumptum enim ex Palæphato, cuius syntagma sic inscriptum.

53. Μηδὲ ἐπαινόντων] Suid. ἐπαινούντων: neutrum verum est. rescribendum ἐπαϊόντων. Ridiculum quod Suidas de Ammoniano fabulatur, asinum habuisse Philosophiæ auditorem, vt de Buridani asello in scholis nugantur.

57. Ὄνους ἀγείρεις] Ex Æliano de Animal. Hist. lib. IV. cap. 52.

59. Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται] Verti, quasi esset, Ὄνος εἰς σπάρτον ὀγκ. dum melius quid occurrat.

61. Ὄνος κάθου.] Eustath. in Odyss. ζ. Metaphoram ab ijs ductam ait qui sphæra ludunt, inter quos victor Rex, victus vero ASINVS vocabatur. Clarum id ex Platonis Theæteto: Ὁ δὲ ἁμαρτὼν καθεδεῖται, ὥσπερ φασὶν οἱ σφαιρίζοντες, ὄνος· ὃς δ' ἂν περιγίνηται ἀναμάρτητος, βασιλεύσει ἡμῶν. Pollux etiam lib. IX. Onomast. hunc tangit ludum, & οὐρανίαν vocat: in quo quod victor imperabat, victus facere cogebatur.

62. Ὄνος εἰς Κυμαίους] εἰς Κυμαίαν est in scripto & excuso Basileæ Apostolio. Equidem Suidæ secutus sum lectionem, qui refert asinum Cumanis adeo formidabilem fuisse, vt illum magis quam terræ motum aut grandinem extimescerent. Addit & illud: apud Parthos nudum asino vectari ignominiosissimum videri.

65. Ὄνου παρακύψεως] Zenobius in illos dici ait, qui ridiculè aliquem calumniantur: remque inde ductam, quòd cum figulus plurimas in officina gallinas aleret, & asinus illac præteriens, obseruante negli-

te negligentius agaſone per feneſtras introſpiciens eam turbaret, vaſa eius confregerint. Qua de cauſa officinæ dominus agaſonem in ius vocauit: qui ab obuijs interrogatus, quanam de cauſa in ius vocaretur, ob aſini, inquit, proſpectum. Sic fere Suidas vno loco: alibi vero, vt Apoſtolius noſter.

66. Ὄνȣ πόκαι] πόκαι eſt in Diogeniano: vtrumque rectum. Zenobius Ὄνȣ πόκȣς ζητεῖς, *Aſini vellus quæris*, dicique etiam ait Ὄνον κείρεις *Aſinum tondes*, in eos qui res aggrediuntur inutiles.

Ibid. Καὶ τὸν νοῦν] καὶ τὴν χεῖρα Plutar. lib. de Garrulitate.

75. Ὅπȣ μὴ ἐφικνεῖται] Dictum Lyſandri Plutar. in vita & Apophthegmatis refert. Pro προσραπτέον alibi eſt προσαπτέον.

76. Ὅπȣ αἱ ἔλαφοι] Quæ de ceruis occulto loco cornua ponentibus dicuntur, tradit etiam Ariſtot. lib. IX. Animal. cap. v. vbi & Prouerbij huius meminit. De dextro duntaxat affirmat Ælianus lib. III. cap. 17. de Animal. Vide & Plinium lib. VIII. Natur. Hiſt. cap. 33.

79. θηρεύσεις] Malim θηρεύσῃς.

80. Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα] Hinc parœmiæ origo. Cum Hercules Tyrius à Typhone eſſe interfectus, populuſque omnia ſedulo ageret quo illum in vitam reuocaret, coturnicem quem ille in delicijs habere ſoleret, viuam cremauit. Ex cuius ille nidore reuixit, Zenobio teſte Athenæus libr. IX. ab Iolao coturnicem mortuo admotam, eiuſque adoratu in vitam refert redijſſe.

81. Ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει] Meminit huius rei Ariſtot. lib. VII. Politic. cap. 17. Iulianus Apoſtata ad Maximum: Galenus quoque de ſanitate tuenda. Denique ſic alibi Gregorius Nazianzenus de Celtis in Epigrammatis: ὡς νόθον εὐγενέως Ῥῆνȣ κρῖθέντα ῥεέθροις. Hinc etiam ἐλεγχίγαμος Rhenus in Epigramm. dictus, & in lib. Antholog. Virgilius ſimile quid fortaſſe canit:

--- natos ad flumina primum
Deferimus, rigidoque gelu duramus & æſtu:

Claudianus:

--- naſcentes explorat gurgite Rhenus.

Valerius Flaccus ad Scythiam & Phaſim transfert:

--- ſubitam ſæui durauimus amne
Progeniem, natoſque rudes. ---

Plura ad Nonni Panopolitani Dionyſiacῶn libr. XLVI. Gerar. Falkenburgius, Nouiomagus, homo Græce doctiſſ. ad pag. 477.

82. Ὄρος ὄρει] Adagium noſtris etiam familiare, *Montes ſibi non occurrere, ſed homines.*

83. Ὅσις δὶς] Hieronymus Epiſt. quadam: *Fruſtra Neptunum acuſet, qui iterum naufragium facit.*

84. ὁ πλά-

84. ὁ Πλάτων] in Phædro. Dio. Chryſoſt. Orat. 4. de Regno, Lucianus Apologia, De mercede conductis.

87. ἀγκιμόλω] Suidas contra γαληνῶσαν, & Zenob. ἐν τῇ γαλήνῃ.

92. Θεσσαλονίκη] Refert Ælianus lib. XV. Animal. cap. 2.

94. Οὐδ' αὖ Ἐξηκεστίδης] Ariſtoph. in Auibus locis aliquot.

96. μυθεύεται ὅτι] Ex Palæphato in Paſiphaë. Cæterum de Dædalo Philo libr. περὶ τῶν ἐν εἴδει νόμων, Diod. Siculus libr. IIII. Biblioth. Greg. Nazianz. Carmine κατὰ γυναικῶν καλλωπιζ. verſ. 165. Clemens Alexandr. Protreptico, Apollodor. lib. III. Biblioth. Lucianus lib. de Aſtrologia: Plutar. libr. γαμικῶν παραγγελμάτων. quem etiam lege in vita Theſei.

CENTVR. XV.

ADag. I. Οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν] Plutar. lib. Quomodo quis ſentiat ſe in virtute profeciſſe: & M. Tullius Tuſculana IV. Meminit & Orat. pro Sextio.

2. Οὐ δύνῃ Φωκίων] idem Plut. de adulatoris & amici diſcrimine.

5. Ψωλίζεται, ἄλλοι βινιᾷ] Vtitur illa voce Syneſius Epiſt. CIV.

10. Οὐ μάλα κυκᾷς] Κυρᾷς erat in MS. Apoſtolij: monſtrum verbi. Lego igitur ex Diogeniano κυκᾷς, niſi ex Heſychio κιρνᾷς malis.

12. Οὐκ οὖν οἱ τρέφοντες] Ex Æliano lib. IV. Animal. cap. I. vt in Epitoma eſt m. ſ.

21. ἄστυκὸς ἀνὴρ] ἐστυκὼς legit H. Iunius ex Euſtathio ad ſenarij numeros ſtabiliendos. Quam lectionem ſi ſequamur, pulcre quadrabit illa M. Catonis apud Ciceronem ſententia: *Libidine dominante, temperantiæ locum non eſſe omnino: & in Voluptatis regno Virtutem non poſſe conſiſtere.*

22. Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι] adde negationem, οὐχ αἱ χελῶναι.

23. Ἐστὶ δ' ὅμως] Ex Æliani lib. V. Animal. cap. 38. vbi φιλόδεξος lego, pro quo Apoſtolius φιλόξενος. vtrunque verum.

24. Οὐκ ἔστιν] Plutar. in Apophthegmatis.

26. Τί οὐ γενήσῃ] Eraſ. interpretatur de eo qui peregrè proficiſcens, ingentia ſibi pollicetur, fretus gentis ad quam it, inſcitia barbarieque.

28. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς] Eſt in extrema orat. Demoſth. ſed ibi ἑρμᾷ legitur, quomodo noſter forte ſcripſerat, aut alioqui ὁρμῇ Doricè.

29. Οὔτι χθὲς τὸ χρυσίον] Factum narrat Plut. in Pyrrhi vita, quem ait Fabricio legato inter ceteros ad ſe miſſo aurum obtuliſſe, nullam ob rem turpem, ſed amicitiæ tantum & iuris hoſpitalis gratia. Quo recuſante, poſtero die, quo virum perterrefaceret, elephantem derepente, quo loco colloquebantur, induci iuſſiſſe. At illum viſa bellua

absque vllo metu hanc sententiam protulisse; nisi quod in Plutar. pro ἐξέπληξε legatur ἐκίνησε.

32. Ἐπὶ τῶν πειθηνίων] De inobedientibus dictum noster ait. Existimem tamen hac parœmia innui, non temere arma mouenda, sed per caduceatores, adhibito sapientum virorum consilio omnia prius esse tentanda, vt Comicus ait Latinus, quam armis agendum.

34. φωτὶ μάχεσθαι] id est, ἀνδρί.

35. Οὐχ ὁ τόπος] Secundum illud Damonidæ dictum apud Plutar. Δαμωνίδας γὰρ ταχθεὶς εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ χοροῦ τάξιν, ὑπὸ τοῦ τὸν χορὸν ἱστάντος, Εὖγε, εἶπεν, ἐξεῦρες πῶς καὶ αὕτη ἔντιμος γένηται.

36. ἐν ὕδατι] Mutilus locus. Lego ἐν ζέοντι ὕδατι. sic optime quadrat Charmidæ dictum, vel potius ἐν οὐδατι.

38. ὅτι Ῥώμη πεσεῖται] Plut. Apophthegmate vltimo P. Corn. Scipionis.

39. Οὐ τύ ἐσσι Καλλιπίδας] Agesilai magni dictum Plutarcho in Laconicis. Δεικηλίστη habet Eustath. in Iliad. λ'. & apud Lacones Comicos sic dictos. Hesychius vero Δεικηλίκτας, μιμητὰς, imitatores seu pictores sic apud Lacedæmonios appellatos ait.

41. ἀνδράσι] πατράσι reponendum censeo.

44. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ] Ex Herodoto lib. 6. Musarum & Athenæo lib. XIV. desumpta historia. Suidas tamen ex Hermippi Δημόταις, *Agaristam* non Clisthenis, vt hic, sed Agathoclis Sicyoniorum tyranni filiam fuisse, siue memoria lapsus, siue alios secutus Annales, ait. Diogenianum nostrum hic in eo ipso Adagio sic emendat vir omni eleganti politus eruditione J. Rutgersius, Regius Consiliarius, libro I. Variar. Lect. cap. 9. legitque pro Καλλισθένους, Κλεισθένους εἰπόντος, Ἐξορχῇ τὸν γάμον, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, ἀποκρίναντος.

46. Οὐκ ἀεὶ] Vide Phrygij fabulatoris Æsopi fabellam ξυλευόμενος καὶ Ἑρμῆς.

47. πανοῦργον εἶναι] Ælianus lib. IX. Animal. cap. XII.

50. Οὔτε γὰρ ἐκ] Theognidis est, versus 537. Gnomologiæ.

51. Οὐδ' ἴσασιν] Hesiodi ver. 40. ἔργων. Versus integer:

Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.

53. Ὀψ' ἦλθες,] Κολωνὸν Eustath. in Iliad. ν'. exponit locum altiorem, nec prorsus acutum, sed latitudinem aliquam in summitate habentem. Jul. Pollux, duo eiusmodi loca Athenis fuisse tradit: alterum ἵππιον, quò Oedipus exilio deiectus confugit. vnde nomen Tragœdiæ apud Sophoclem, vbi interpres Gr. legendus. Alterum ἀγοραῖον, hoc est in foro constitutum, ad quem conuenire soliti, qui operam suam mercede aliis locarunt. Vnde κολωνῖται dicti. Male autem in Polluce, ὅτι ἦλθες pro ὀψὲ aut ὀψ': & ἴες pro ἴεσο. Male denique vox ἀλλ' ab eodem omissa. Hesychius parœmiam

miam explicat ἐπὶ τῶν μισθωτῶν οὓς (non recte in illo τοὺς) ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψὲ ἀπέλυον πάλιν εἰς τὸ μισθωτήριον: *De mercenarijs quos serius ad opus venientes rursum in locum mercenariorum dimittebant.* Recte igitur Suidas ad verba quæ Apostolius habet, etiam ista addidit, καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

54. Ὀφθαλμὸς φιλίας] Hinc illud: ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίγνεται τὸ ἐρᾶν. Et versus ille: γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσι βέλος: & versibus aliquot eleganter describit Musæus ille de amore eius & Leandri.

59. Φασὶ τοὺς ὄφεις] Æliani sunt lib. VI. cap. 18. de Animal.

59. Πάλαι ποτ' ἦσαν] Diogenianus geminat: ἦσαν ποτ' ἦσαν. Illud, τίω δέ μιν ἐν Καρὸς simile illi supra: Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. Infra, περὶ Ἱστιαίου καὶ Ἀρισταγόρου Herodoti est lib. V. Musarum. Antea pro καὶ κατεσφάγη, quod mendum etiam in cod. scripto hæsit, repone κατεσκάφη. Sic Synesius Epist. LVII. τὴν πόλιν κατέσκαψε. Prouerb. cap. II. v. II. στόμασι δὲ ἀσεβῶν πόλις κατεσκάφη. *Ore impiorum vrbs euersa est.* Jo. Xiphilinus in Adriani vita. Πόλιν αὐτοῦ ἀντὶ τῆς κατασκαφείσης οἰκίσαντος. Euripid. Hecuba: Πατρῷα θ' ἑστία κατεσκάφη: *patrij lares euersi sunt.* Dau. Hœschel.

60. ἐπὶ τῶν ἀπόρων παραζεύγνυσιν.] Postremam vocem opinor corruptam, mutandamque in παρεξιοῦσιν: pro quo excusus Apostolius ἀναξοροῦσιν, nullo, vt arbitror, sensu.

61. Παρεξηυλημένος] Recte Hesychius, metaphoram ductam ait à tibiarum linguis, quæ vbi detritæ, nullus tibiarum est vsus.

68. ἐπὶ τῶν ζηλοτυπούντων] Plutarch. in vita Timoleontis, & alibi vsurpat eo sensu, vt ostendatur, nullum esse humanum ingenium adeo præclarum, cui non sit innatum aliquod vitium, nempe iuxta Horatianum illud: *Nam vitijs nemo sine nascitur.* Et illud Cratetis apud Laërtium, malum Punicum non esse, cui non insit aliquod granum putre.

69. Μιστύλη γυνὴ] ἡ μοιχαλίς, quasi μισγήτη, παρὰ τὸ μίσγεσθαι, ἢ εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορος. Vnde ἡ μισητία apud Aristoph. in Pluto. Aliud est μισητὸς, ἡ, ὸν, Prouerb. 30. cap. Pro παρὰ σφυρὸν legitur περὶ σφυρὸν apud Eustath. in vers. 113. odyss. κ'. & apud Scholiast. Aristoph. in Auibus, vbi etiam copula καὶ redundat, obseruante eadem Hœschelio: qui & ὀλίσβοισι emendat, quod in Cratini versu corruptum erat in ὀλίσβωσι· in Basiliensi Apostolio Heruagij, item in Suida & Hesychio mendosum est.

72. Πάντα εἴσω πάντες] Refert Eras. ex Theocriti Scholiaste hanc parœmiam: Πᾶσαι ἔνδον, *Omnes intus.* quem consulas licet.

74. Πατροκλέως] Editus Παροκλέους. Aristophanis locus in Pluto est, cuius vide ibid. Græca Scholia.

79. Πάντα ἀπὸ μιᾶς μύκωνος] Strabo lib.x. Geogr. interpretatur de iis qui res natura diuersas eodem complectuntur titulo. vide & Plut. I. Sympos. qu. 2. Themistium orat.I. Clem. Alexan. Strom.I. Prouerbij originem vide apud Zenobium & Strabonem. Est autem *Mycone* insula Cycladum vna.

85. Πατρόκλεια] Sumptum è versu 302. Iliad. τ'. cuius Adagij rationem reddit Eustath. Vtitur illo Plutarch.lib. περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως. &, quem locum Hœschelius suggessit, Anna Comnena lib. III. Alexiados.

86. Πάθος] βορὰν ἐποιήσατο. hic βίαν est in edito, vt & in Suida in Adagio Πάρεμπτον ἡ κόρη, vbi scriptus cod. noster Πάρεμπτος præfert. Vide apud eundem Ἱπποφορβής.

91. Πάντα κινήσω πέτρον] Hesychius πτέρον, male, opinor.

93. ὁ δ' Ἀριστοτέλης] Lib. IX. de hist. animalium cap. 13. in quo non ἀερόποδες, vt hic, sed μέροπες idem cum ciconiis facere dicuntur. Suidas tamen nostram agnoscit lectionem. Statim: λέγεται περὶ πελαργῶν ex Æliano est lib. III. cap. 24. Et: οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς, idem Ælianus lib. V. cap.35. Animal. vt & statim: Ἔστι φασὶν ἐν ex eodem lib. VIII. Animal. hist. cap. 20. Meminit & Basil. M. Homil. VIII. in Hexaëmeron. Priora itaque Prouerbij huius verba, scholiastæ sunt apud Aristophanem in Auibus, quem hic etiam auctorem laudat: in quo & in Suida reponendum μέροπας pro ἀερόποδας. De *Hippopotamo*, animali, vt ait, iniustissimo, Horapollo lib. I. Hieroglyph. cap. LVI. Porphyrius lib. III. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, & indice Hœschelio, Photius C.P. in Excerptis è vita Isidori. Ὁ ἱπποπόταμος, ἄδικον ζῶον· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν ἀδικίαν δηλοῖ· τὸν γὰρ πατέρα ἀποκτείνας, βιάζεται τὴν μητέρα.

94. Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φερόντων] Mirum, cum teste Hesychio & Suida, Pellenææ vestes essent præ ceteris præstantiores; adeo vt etiam iis qui in certaminibus vicerant, præmij darentur loco. Proinde cum irrisione pronunciandum censeo, quasi minime Pellenæa tunica, sed potius vilis ac vetusta.

95. Πεινῶντος] Senarius est versus, Parœmiam comprehendens.

CENTVRIA XVI.

ADag. I. Περισίαρχος] περισίαρχοι in Hesychio & Suida.

3. Λέγεται καὶ περίψημα] Huc pertinet locus S. Paulli I. Cor. 4. 13. ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Vulgatus interpres: *Purgamenta huius mundi facti sumus, omnium peripsema vsque adhuc*: vbi plurib. Eras. Hesychius autem interpretatur περικατάμαγμα, nisi

nisi forte leg. περικατάπασμα, & in Apostolio pro ἔμπτυγμα, ἔμπασμα, ἀπὸ τοῦ πάσσω *inspergo*: nisi malis ἔμπαιγμα, *omnium ludibrium.* Legitur & in Tobia cap. v. περίψημα τοῦ παιδίου ἡμῶν γένοιτο. Eusebius Eccles. hist. lib. VII. cap. XXII. Τὸ δημῶδες ῥῆμα, μόνης ἀεὶ δοκοῦν φιλοφροσύνης ἔχεσθαι, ἔργῳ δὴ τότε πληροῦντες, ἀπιόντες αὐτῶν περίψημα.

7. Πενίη] Euripidis est in Polyide Tragœdia, quæ de multis intercidit, apud Stobæum Sermone XCIII.

10. Ἐμοὶ δὲ ἵππος] Ex Palæphato de Bellerophonte. Et mox ex Hesiodo reponendum:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

Prima leo, postrema draco, media estq́; capella. Et statim:

καὶ αἶγα, hæc male desunt Palæphato. Rursum ὅμοιον δὲ δοκεῖ πλεῖον μᾶλλον, ἢ ὄνομα ἵππῳ, idem Palæph. legit, μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλείω ἢ ἵππου ὄνομα εἶναι. Nostri cod. lectio, si πλείω legatur, non est contemnenda. *Chimæra* vero αἴξ est Apollodoro lib. II. Biblioth. εἶχε δὲ κεφαλὴν μέσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. quæ inde χίμαιρα πνέουσα eidem lib. I. dicitur. Vide Homeri interpretes.

11. Πηνικίζειν] Iul. Pollux τὴν πηνίκην (ita enim excusum video) galericulum vocat ex capillis confectum in virorum ac fœminarum vsum, qui comis carerent. Quinetiam φενάκην appellari solitum addit. Inde autem metaphora ducta, quod ascititium illud capillamentum quasi à natura esset, imponere soleat. Hinc Cratinus: τοῦτον μὲν καλῶς διεπηνίκισας λόγον. *Egregiè hunc sermonem fucasti.* Pro τριχασὶ, Suidas τριχωτῇ habet. Lucianus vero, τὴν πηνίκην ἀφεῖλε τῆς κεφαλῆς. Et, τὴν πηνίκην ἐπέθετο: ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες.

13. ὁ τοῦ Τύῤῥα] Sic & vetus Apostolij codex. Τυῤῥαδίου Laertius & Suidas. vterque etiam hoc illi apophthegma adscribunt.

16. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ] Greg. Nyssenus lib. de professione Christiana ad Harmonium: Οὐκ ἂν ἐλοίμεθα μὴ εἶναι τοῦτο, ὅπερ τὸ ὄνομα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαγγέλλεται· ὡς ἂν μὴ τὸ περὶ τοῦ πιθήκου διήγημα τὸ παρὰ τοῖς ἔξω περιφερόμενον καὶ ἡμῖν ἐφαρμόσῃ. Dixit τοῖς ἔξω, vt Lucianus lib. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων, & Dialogo, Ἀλιεὺς, ἢ ἀναβιοῦντες.

17. Πίθηκος ὁ πίθηκος] Lucian. lib. aduersus indoctum, & Nazianzenus Carmine Nicobuli ad patrem, ver. 173.

Τίς χάρις, ἢν σὺ πίθηκον ἔχῃς βροτοειδέα λώβην,
Χρυσείοισι βρόχοισι δέρην περιγυρωθέντα;

18. Πλίνθον πλύνεις] Theocrit. Idyll. XVI. v. 62.

19. Πλείους προσκυνοῦσι] Plut. in vita Pompeij: qui Sullam iussit cogitare, ὅτι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα πλείονες, ἢ δυόμενον, προσκυνοῦσιν: ὡς αὐτῷ μὲν αὐξανομένης, μειουμένης δὲ καὶ μαραινομένης ἐκείνῳ τῆς δυνάμεως.

 20. 21. Πλα-

20. 21. πλατάγη] Idem accentus contra atque alibi in m. sc. nostri Apostolij, & lib. IV. Biblioth. Diodori Siculi. verum hac significatione apud hunc κροτάλȣ, *crepitaculi*, addito χαλκῆ epitheto. In altera enim significatione τȣ͂ φύλλȣ πλαταγὼν Iosepho lib. III. Antiquitat. cap. 8. & πλαταγώνιον vsitatius dicitur. Theocrit. Idyll. XI. ver. 57. παρὰ τὸ πλαταγεῖν, τὸ ἠχεῖν. Suid. Statim τῆς μήκωνος *papaueris*, Aretas, Dioscorides, Aëtius, Lucianus. alii genere femin. τȣ͂ μάκωνος idem Iosephus ibidem, haud scio an vitiose. Addit editus Apostol. ἢ ἀνεμώνης: de qua herba Theocr. Scholia.

25. ἅλις αὐτῷ γίνεται ἀθηρία] Ex Æliano lib. I. cap. 27. & lib. XIV. de Animal. cap. 26. Ex hoc facto alia etiam Parœmia apud Hesychium: Πολύποδος δίκην ἑαυτὸν καταφάγων: *Polypi more seipsum edens.* Rursum Πολύπȣς πότε ex eodem desumpta lib. VII. cap. XI. vt & illud: ὁ Καμβύσης legit idem ὁ Καμβύσȣ Κῦρος ὁ ἕτερος. Videndus Herodot. lib. III. Ibidem: Καὶ ἄλλος τεύχων, in Plut. lib. de audiendis Poëtis, ita carmen legitur:

Ὅς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει ἑῷ κακὸν ἧπαρ τεύχει.

Damna struens aliis, proprium hepar laserit ipse.

28. μεταξὺ πέλει] πέτῃ Henric. Steph. Gellius lib. XIII. cap. 17. Et pro κύλικος κοτύλης Athenæus lib. XI. Δειπνοσοφ. Originem Adagij pete ex Scholiaste ad versum 188. libri I. Argonaut. Apollonij Rhodij περὶ Ἀγκαίȣ.

30. λαφυραγωγεῖ] ita leg. Operarum enim σφάλμα aberrauit. Stilponi dictum attribuit Plutarch. lib. de Institutione puerorum. At in libro περὶ εὐθυμίας, hoc ait Stilponem Demetrio dixisset inter cætera: τῆς τύχης πάντα τ' ἄλλα ληλατȣ́σης καὶ περιαιρȣμένης, ἔχομεν τι ποιȣ͂ν ἐν ἑαυτῇς,

Οἷόν κ' οὔτι φέροιεν Ἀχαιοὶ, ȣ̓́τ' αὖ ἄγοιεν.

Homeri Iliad. ε. v. 484. In edito tamen poëta,

Ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἠὲ κεν ἄγοιεν, quia negandi particula in versu priore.

38. Ποῖόν σε ἔπος] Homero frequens carmen: vt Iliad. δ'. v. 350. Vtitur & Ælianus alibi: Ἄδηλα γὰρ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, ἕως ἂν ἑκάστῳ ἡ ψυχὴ εἴσω τȣ͂ τῶν ὀδόντων ἕρκȣς. *Mortalia omnia obscura esse, quam diu anima cuique intra septum dentium versatur.*

39. Πολυγνώτȣ λαγώς] Polygnoti meminit etiam Hesychius: Πολυγνώτȣ τοῦ ζωγράφȣ ὄντος (male excusum ὁ νȣ͂ς) ἐστὶ γεγραμμένος

ἐναντίως (sic malim, quàm vt nunc editur ἐναντίος) ὀπισθαμβλὺς κομίζων σκευοφόρον, καὶ τὴν μυρσίνην καὶ τὸν λαγωὸν, καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ. *Polygnoti*, ait, *pictoris asinus pictus est, in partem aduersam conuersus, calonem seu sarcinam militarem super se portans, & myrtum, & leporem: positusque est in fano Castoris & Pollucis.*

40. Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται] Iuxta Persij illud:

Quis expediuit psittaco suum χαῖρε;
Magister artis ingenijque largitor
Venter, negatas artifex sequi voces.

Supra Adag. 7. Πενίη σοφίην ἔλαχεν.

41. Δούρειον ἵππον] Ἱππόκομος legend. pro Ἱππόκομος) εἴρηκε τοῦτο Θεμιστοκλῆς, ex Plutar. in eius vita. Porro Troiam equus ille ligneus ab Epeo fabricatus, militibus callidæ suffertus per dolum occupauit, siue equus ille, siue machina fuit bellica; ab Aristophane *Durius*, ab Homero δουράτεος dictus libr. VIII. Odyss. & à Lucretio libr. 1. vt à Valerio Flacco libr. 2. Argonauticωn ex Apollonio Rhodio *Duria castra*, quæ *Doria* vulgo: vt Politanus cap. v. Miscellan. obseruat.

50. Πολλά με διδάσκεις] Philemon hic Comicus fuit: qui postquam magnum Regem suo illo sale perstrinxisset, casu ab illo captus, pila ac talis tamquam puerulus mentis expers donatus, ab eodem impunè dimissus est. Plutarchus hor. de ira cohibenda. Idem in scena certans obijt. vt refert idem Plutar. libr. An seni gerenda Resp. Vide & Girald.

51. Ἐπὶ τῶν ὀπισθόβολως] In Suida mendose legitur ὀπισθόβολης.

56. Πολύποδος ἐμεσιτης] ἐμεσιτης est in Vaticana Appendice ad Zenobium, at perperam. Hic ex Æliano de Polypo deesse Græca videantur.

57. Τοῦτο τὸ ζῶον] Ex Æliano libro XVI. de Animalibus capite XI. vbi legit aliter paulo: καὶ μέλαιναν ἀμπεπλ. χρόαν, pro μελαίνης χρόας.

58. Ὁ γὰρ ἐλυκοκλώπης] Ex eodem Æliano libro 1. capite 45. de Animal.

60. Τινὲς τὸν οἶνον εἶπον ἀρταμιώμιον] Legend. ἢ ἀρταμιώμιον, aut πραμνειον, vt Etymologista habet. alias ἀρτανόμιμον. Homerus vero Πράμνειον vocat vinum. Τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου, vt apud Athenæum Didymus. apud quem, vt & Suidam, φαρμακίτην nominari video, pro φαρμακίτην. Eadem Eustathius in Iliad. λ'. vers. 638. ex Athenæi lib. 1. Δειπνοσ.

62. Προδίκου τοῦ Κίου] Ita vitiose etiam scriptus cod. μονοφθόγγως. Repone Κέου. Clemens Alexand. eius meminit lib. 2. Pædag. cap. 10. Xenophon, Cicero 1. offic. Suidas & alij.

64. Πρὸ ποταμῶν] Prouerbium vnde sumpserit ignoro: aperta sententia. Non esse substringendas vestes antequam flumen adsit, quod vadetur. Huc refer superiora: 61. Πρὶν ἢ πλῦσαι &c. Et 78. Πρὶν σοῦ ἰχθύας ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς. Et Latinis: Ne triumphum ante victoriam.

65. Πρύμναν ἄκρ.] Greg. Nazianz. Orat. funebri in laudem Basilij M. πρύμναν ἀκρουσάμην. De ἀνακρούεσθαι Herodot. Vrania: οἱ μὲν δὴ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο. Et: ὦ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμναν ἀνακρούεσθε; Ibidem.

68. Λέγεις] alias ζῇς.

69. Ἱεροῦ γὰρ] Idem mendum in cod. scripto. Repone Οὐέῤῥου ex Plutarch. in Apophth. Rom. Vide & Ciceronis loca lib. 2. de Oratore, apud Macrob. lib. 11. Saturnal. & Senecam Rhetorem. Verrinis orat. nihil notius, dicteriis in illum iactatis.

71. ἄκοντα] Puto ἀκόντια: & forte commissum vitium è scribendi modo, quo ι litteræ τ includebant. Suidas tamen & Diogenianus, vt noster & Hesychius, ἀκόντων, ἀκοντίων, δοράτων. Ceterum de Procridis iaculo Cephalo dato Ouid. etiam lib. VII. Metamorph. Fab. XXVI. ver. 684.

Consequitur quodcumq; petit, fortunaq; missum
Non regit, & reuolat nullo referente cruentum.

In quem locum Mariangelus Accursius in Diatriba, adfert C. Plinij è lib. XXIV. cap. 13. de aquifolia factum baculum: pro quo *iaculum* reponendum censet. Porro Suidas Cent. XII. Adag. 17. Ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων exponit, pro quo hic τῶν πάντα νικώντων: & mox, pro πάντα ἐνίκα, ibi πάντα ἐθήρα. Eustathius in Odyss. λ'. explicat ἐπὶ τῶν εὐστόχως ἀκοντιζόντων, καὶ μὴ ἀποτυγχανόντων. Suid. hic pro τοῦτον γὰρ, habet ποῖον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις, πάντα ἐνίκα.

73. Πρὸς Κώρυκον γυμνάζεται] Hinc apud Hippocratem Περὶ διαίτης, Κωρυμαχίη, exercitationis genus cum folle vel pila. de hac singulari libello Galenus: de illa in Gymnasticis Hieron. Mercurialis. Suidas etiam reticulum pane excipiendo interpretatur. Hesychio vas coriaceum, simile vtri: alij etiam eodem testante, nauigium & lanceam exponunt. Sed Κόρυκον in scripto Apostolio esse potest deprehendi, quem ἀθλητὴν facit Aristot. 3. Rhetor. cap. 17. Apud Suidam mendose quoque Κόρικον editur.

75. Πρὸ τῆς] Plato vtitur in Lyside, & in Theæteto: Πρὶν νενικηκέναι ᾄδειν ἐγκώμιον.

79. πρὸς

79. πρὸς κενὸν ψάλλεις] Suid. πρὸς κενήν. Diogenian. vt noster. Huic simile ait Suidas, Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις, *Ad fractam canis*, siue chordam siue citharam. Nota è Strab. fabula cicadæ aduolantis, & ex Alciati ICti. summi Emblemate.

80. Εἰς φιλίαν ἔλθῃ τὸν] Desider. legit ἐλθοῖεν. Mox pro χερσαίυ, Diogenianus χέρσυ, vitiose opinor.

86. Πρὸς κέντρα λακτίζειν] Supra quædam attulimus Cent. VII. 59. quæ non repeto, ex Actis Apost. 9. cap. v. 9. Vtitur Eurip. in Bacchis, Pindarus Pythiacis, Oda 2.

87. συνάπλυσι μάχας] ἄπλυσι μάχην Suid.

90. Πτωχότερ© Κιγκάλυ] Cincalus siue Cinclus, auicula est, teste Hesychio, & Suida, valde exilis, caudam continuo motitans: à quo & κιγκλίζειν pro *concutere*. Hinc nonnulli etiam σεισοπυγίδα vocant. Ælianus lib. XII. Animal. cap. 9. adeo debilem esse, vt nidum sibi construere nequeat, & propterea in alienis oua ponere. Hinc etiam bonorum omnium inopes, rusticorum Prouerbio *Cinclos* nominari, vt hodie vagos homines & agyrtas *Cingalos* Itali hodieque appellant. Menander in Thaide est vsus:

> Πτωχότερ© εἰ λιβηρίδ© καὶ κιγκάλυ
> *Mendicior leberide atque Cincalo.*

91. Τὸν ἀετὸν] Ex Æliano lib. IX. cap. 2. Quod porro de *aquilæ plumis* dicitur, etiam Theophylactus Simocatus verum esse testatur Problemate 2. Et C. Plin. lib. X. cap. 3. Aquilarum pennæ mistas reliquarum alitum pennas deuorant.

92. Πίσσε πίσσε] Anaxarchum Democritium à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus, ait M. Tullius 3. de Natur. Deor. & Tuscul. 2. Val. Max. lib. III. cap. 3. & in Ibin Ouidius. Citat Dion Chrysost. orat. Corinthiaca: Nazianz. Steliteut. 1. & Epist. 2. ad Eudoxium Rhetorum. item ad Philagrium, 59. Clemens Alex. 4. Stromateo. Philo breuius: Πίσσε τὸν Ἀναξάρχυ ἀσκόν· Ἀνάξαρχον γὰρ οὐκ ἂν δύναιο. *Archelaum* hic tyrannum Cypri nominat, Cicero ibid. *Nicocreonta*, & Plutar. lib. de Virtute morali. *Aristocreontem* vero Origen. contra Celsum. Πτισάνην autem ἐκ τῦ πίσσειν καὶ αἰνεῖν deriuat Eustath. in Iliad. κ'. pag. 301. Rom. edit. & pag. 437. ab αἰνεῖν ait, è Pausaniæ Lexico. Πτισάνη etiam vnico σ ab Areta scribitur lib. 1. cap. 10. Therapeut. acutor. morb. vt me doctissime monuit, amice datis Augusta Vindelic. litteris, Hœschelius.

98. κυάμυς] Fabis cur abstinendum, Plutar. de liberis educandis, & Quæst. R. 92. Clem. Alex. lib. 3. Strom. fuse: Agellius, c. 11. Laërt. in Pythagoræ vita. Suid. καὶ κυαμοτρώξ.

99. ἐπὶ δαλῷ] Sic noster scriptus. Aliter Diogenian. & Accessiones Vaticanæ ἐπὶ δαλόν

100. Πυλωρὸς κακὸς] Malim πυλωροὶ κακοί. Ita enim Plutar. in Problematis.

CENTVRIA XVII.

ADag. 1. Πυγμαῖα] Suid. Πυγμαίων, & Eustath. in Odyss. τ'. Ἀκροθίνια autem hic pro spolijs siue exuuijs hosti detractis accipi videntur potius quam pro frugum primitijs, vt vult Eras. Legendi Hesychius, Suidas & Eustath.

3. Πῦρ ἐπὶ πῦρ] ἐπὶ πυρὶ Suid. melius. Hesych. vt noster. Platonis autem locus 2. de Legib.

4. Πῦρ εἰς ἀκαίθας] ὑπ' ἀκαίθαις Diogenianus. Par huic: Πῦρ ἐπὶ δαλὸν, καὶ πῦρ ἐγγὺς καλάμης.

6. Ἐπὶ τῶν γυμναζομένων] Tradit Eustath. in Iliad. ν'. Persas non secus tripudiare quam equitare didicisse, quod vtroque corporis robur exerceri arbitrarentur. Addit & hoc: Antiocho magno moris fuisse in conuiuio ad arma vna cum amicis saltare: eratque hæc πολεμικὴ ὄρχησις καὶ πυῤῥίχη: quam licet proprie pueri armati saltabant, tamen Polysperchon vir bellica laude & dignitate nemini secundus, etiam senex, exercebat. Fuit etiam χειρονομία appellata, eodem testante Eustathio, diuque apud Lacedæmonios durauit. Vide & Hesychium & Suidam copiose de triplici tripudij genere agentem, & post Lucianum etiam περὶ ὀρχήσεως nostra ætate doctiss. Io. Meursium.

7. ἢ κυνὸς] per canem iurat Socrates in Phædone Platonis.

8. Ὄνειον γὰρ ὄρος ἐστί] Strabo libr. VIII. Geogr. τὰ ὄνεια ὄρη vocata ait, & à saxis Scironijs & itinere, quod ab his in Atticam & vsque in ipsam Bœotiam protendi. Suidas male τὸ ὄρειον. Hesychius vt hic, & Corinthi montem facit.

9. --ρανὶς ἐνδελεχοῦσα Κειλαινῇ πέτραν] Quid ἐντελέχεια in Animi definitione, disputant Philosophorum filij. Themistius libris de Anima, Budæ. Comm. Ling. Græc. Basilius Cæsar. alibi, τὸ γὰρ ἐνδελεχὲς τὸ πυκνὸν καὶ συνεχές. Plura ad Cicer. 1. Tuscul. & Politianus, ac denique libr. IIII. Tullianar. Quæst. Schottus noster. Vtitur Prouerbio Nazianz. orat. funebri in parentis laudem, Isid. Pelusiota lib. II. epist. 284. Zonaras procœmio Histor.

10. Ῥαμνουσία Νέμεσις] In Rhamnunte tribu dicata, ait Hesych. idque è solido lapide. Noster è Suida descripsit, vt pleraque alia Prouerbia. Eustath. in Iliad. β'. meminit Adagij. Suidas pro βασιλεύουσαν, βασιλεύσασαν habet, & μετάρχης pro Ἐπάρχης.

11. Ῥαμνού-

11. Ῥαμνούσιος εἶ] male in Suida Ῥαμνὸς legitur: qui addit, in Rhamno pago (Plutar. in x. Oratorib. *tribu Rhamnusius* dixit) Antiphontem vnum è decem Græciæ Oratoribus floruisse: quem multi imitantes Prouerbio huic occasionem dederint, vt *Rhamnusij* viri boni vocarentur.

12. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω] Menelai dictum apud Homerum Iliade ρ'. vers. 32. vbi Eustathius consulendus, qui ex huius Parœmiæ fonte manasse ait dictum illud nescio cuius:

Ἔγνωκα δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο·

Noui misella iam meo docta ex malo.

19. Ῥόδα μ' εἴρηκας] Eadem translatione qua Plautus in Pœnulo vsus, *mulsa loqui.*

21. Ῥόδον παρελθών] Vitam rosæ comparatam fugacem ait. Iuxta illud distichon;

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Verna breui rosa flore nitet: simul ille recessit,
Non rosa quærenti, sed rubus asper erit.

Et de vitæ fragilitate:

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε, παρακμάζει ταχὺς αἰών·
Ἓν θέρος ἐξ ἐρίφου τρηχὺν ἔθηκε τράγον.
Vtendum est ætate, cito pede labitur ætas:
Aestas ex hædo fecerit vna caprum.

22. Ῥόδιοι τὴν θυσίαν] Vide Prouerb. Λίνδιοι τὴν θυσίαν. *Lindus* enim Rhodi vrbs est.

23. Ῥωπικὸν ὤνιον] Ῥῶπος, inquit Eustathius Iliad. ν'. λεπτὸς καὶ ἁπλῆς φόρτος, *parua atque exigua rei sarcina*, ex varijs tamen constans: quam veteres γέλγην appellabant. Hinc ῥωπικὰ, teste Hesychio, τὰ παρεμπορεύματα, *rei emptæ additamenta.*

24. Σαλαμινία ναῦς] Harum duarum nauium frequens mentio in Thucydide, vt lib. III. Locus de Alcibiade est lib. VI. Peloponn. belli. Hesychius, *Salaminiam* ait fuisse vnam duarum sacrarum navium. An forte & illa quæ eodem die, quo Socrates est condemnatus, appulerat. Vide Phædonem, Platonis initio. De *Paralo* Suid. copiosè.

25. ὡς πολυγράμματος] Hac notarum seruis inustarum inscriptione Theophanes & Theodorus ab impio Theophilo affecti, teste Georgio Cedreno in Annalibus. Vnde illi ad Methodium ab eodem carceri subterraneo inclusum, his Iambis lepide luserunt.

Τῷ ζῶντι νεκρῷ καὶ νεκρῷ ζωηφόρῳ
Ναίοντι τὴν γῆν, καὶ πολοῦντι τὸν πόλον
Γραπτοὶ γράφουσι, δέσμιοι τῷ δεσμίῳ.

 Viuo

Viuo cui mors, cuique vita est mortuo,
Cui terra sedes, & simul polus, notant
Vincto reuincto has litterati litteras.

Quibus ille eadem respondet venustate:

Τοὺς ταῖς βίβλοισιν οὐρανοῦ κλυτογράφους,
Καὶ πρὸς μέτωπα σωφρόνως ἐστιγμένους
Προσεῖπεν ὁ ζώθαπτος ὡς συνδεσμίους.
Quorum libris iam nomina in cælestibus,
Quorum exarata frons decentibus notis,
Viuus sepultus alloquor vinctos simul.

M. Plautus in Casina eâdem translatione: *Si hic litteratus me sinat.* Porro ex Plutarcho in Pericle & Hesychio, legendum: Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος, *Samiensium quam litterata est ciuitas.* Ibidem: Σαμαίνα δὲ Hesychius, nisi subsit mendum, Σαμίας ναῦς appellat, totasque constratas fuisse ait, & peculiarem quampiam ab alijs constructionem habuisse, teste Didymo; alueo nempe laxiore, rostris in similitudinem rostri porcini, prora in modum piscis conformatis. De quibus hunc citat versum:

Ναῦς δέ τις ὠκύπορος Σαμία, ὑὸς εἶδος ἔχουσα.

26. Σὺ δὲ ἔσθιε] Suid. σὺ δὲ ὦ ξένε ἔσθιε, καὶ πῖνε, καὶ παῖζε. Plutar. lib. II. de fortuna Alexandri & virtute, hoc pacto eius monumento inscriptum fuisse ait:

Ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα.

Duo integri versus ab alijs referuntur.

Κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ σὺν ἔρωτι
Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.

Quos Tullius lib. v. Tusculanarum ita vertit:

Hæc habeo quæ edi, quæque ex saturata libido
Hausit: at illa iacent multa & præclara relicta.

Multa de hoc monstro Iustinus lib. 2. & Lælius Bisciola Tom. I. Subsiciuar. horarum. Ἀγχιάλην autem rectius in M. sc. quam in edito Ἀγχίαλον, ex auctoritate Athenæi lib. XII. Strabonis lib. XIV. & Steph. de Vrb.

27. καὶ πέλαγος] de Saronico mari Strabo lib. VIII. Geogr. Σάρων, regionis nomen, I. Paral. 27. Ibidemque & Isaiæ 33. Σαρωνίτης.

28. Σαρδώνιος γέλως] Sic Procopius lib. IV. de bellis Gothicis: Σαρδιανὸς Plutar. Et ἡ Σαρδονία λεγομένη πόα, Dioscorides lib. 6. cap. 14. καὶ ὁ Σαρδόνιος γέλως, ibidem. multaque Hesiodi Scholiastes Tzetzes. Καὶ λίθος Σαρδῷ Luciano lib. de domo, & compositum σαρδόνυξ, ὄνυξ ὁ σαρδῷος eidem Sophistæ: vt monuit Hœschelius Augustanus. Dioscoridi

ridi ergo per ο μικρὸν, & Platoni lib. I. de Repub. ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδόνιον. Hic vero in cod. scripto per ω, σαρδώνιον.

29. ἐν θεάτρῳ] Hic præmittenda vocula φασί, etiam in Suida, vnde hæc fere descripta. Porro in Zenobio est pro σαυτὸν σαυτήν, & loco vltimæ dictionis ποτὲ habet γυναῖ.

31. ἐν νησίῳ] νησιδίῳ lego. Versus Prouerbialis etiam apud Hesychium legitur. Porro quod ait antea, etiam animalculum esse, confirmat & Eustath. in Odyss. μ'. Aristotelis lib. IX. Animal. cap. 40. auctoritate. Vocem vero habere præsagam atque vaticinam à sacro quodam sapiente asseri ait, credo à Iob. cap. 30. v. 29. Synesius Epistola 146. Nam de Sirene machina, suauissimam sub terra vocem edente, Archimedis inuentum, sunt, qui locum Plutarchi in Marcello capiant: qua ita ille delinitus fuit, vt ne corporis quidem vitæque curam habuerit. Ibidem: εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος: ex Suida malim: εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος γυναικῶν· τὰ δὲ κάτω στρουθῶν.

32. σεισάχθεια] Plutar. in Solone sub finem: idem in Politicis præceptis. vide Hesychium, & in Comment. Ling. Græcæ G. Budæum. Χρεωκοπίαν vocat & Philo Iudæus, Cyrillus χρεῶν ἀποκοπήν.

36. Στήπινον γερόντιον] Alias στυππεῖον γερόντιον. *Stuppeus seniculus*. Diogen. στύππινον vt inf. Adag. 59.

37. ἐξ ἐπιγράμματος] Apud Latinos Ausonij Galli est epigramma de lapidibus:

Mors etiam saxis marmoribusq; venit.

Vel respexit ad illud Adagium sup. 9. de gutta, cauante lapidem.

38. ὑποπελέμψα] Male in Suidæ collectaneis ὑποπελόμψα editum,

39. Σικελὸς στρατιώτης] Zenobius & Hesychius, nihil amplius. in expositione tamen Prouerbij, Hesychius cum nostro facit, vt & Zenobius, sed dimidia parte hic mutilum esse constat, ex Hesychioque restituendus est, atque adeo ipse est emendandus: Σικελὸς στρατιώτης, παροιμιῶδες· ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις, ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ περὶ τὸν ἱέρωνα τὸν τύραννον. Hactenus recte. Sequitur: ὡς διορθουμένων αὐτῶν, τὸν μισθὸν μηδενὸς δὲ αὐτοῖς διδόντος.

42. Σικελικὴ τράπεζα] *Siculas dapes* alibi Horatius celebrat. legend. Athenæus lib. XII. Siculas mensas & Syracusanas taxat Plato lib. III. de Rep. Meminit Cic. lib. II. de Finib. & V. Tusculana.

43. Σίλφιον Βάττου] Sup. *Batti Silphium*: vbi exponitur de iis qui raros honores consequuntur.

45. Σκιὰ ἀντὶ σώματος] Huic parœmiæ explicandæ facit Apologus de cane frustum carnis gestante, eiusque vmbra in aqua conspecta id dimittente, quo maius scilicet consequeretur. Fabula item illius qui pro Iunone nubem amplexus est.

 48. ἀντι-

48. ἀντεγείρεις] ἐγείρεις est in Hesychio, ἀνεγείρεις in Diogeniano in Suida: quem vide in Οἰκώπων. Σκορπίοις etiam editum pro Σκορπίον video.

49. Σκανδοπώλιω] Euripidis mater vendidisse fertur olera; vt Demosthenis patrem cultellos venditasse omnium pene doctorum litteræ loquuntur, ait Val. Maximus lib. III. cap. IV. extremo, & Suid. de Euripide, & Agellius lib. XV. Noct. Attic. cap. XX. & Schottus in Vitis parallelis Aristotelis ac Demosthenis.

51. Τὰς δὲ Μυκλώας] Alterum hoc membrum nusquam alibi, quod sciam, legi. Prouerbij tamen concinnam reddit speciem, iuxta illud Terentij nostri: *Curemus æquam vtrique partem, tu tuam, ego meam.*

53. Σπερμολόγος ὢν λανθάνεις] οὐ λανθάνεις erat in scripto Apostolio. Eustath. in Odyss. ε. τὸν σπερμολόγον σπερμονόμον appellari, auisque genus esse satis infestum. Inde Atticis *Spermologos* dictos, qui circa fora & mercatus versantes, sublegebant quæ ex sarcinis forte decidebant, atque inde vitam tolerabant. Hinc ita vocari cœpti homines nullius pretij. Dicitur etiam, teste Suida, *Spermologus*, φλυαρολόγος καὶ ἀκριτόμυθος, *loquax futilisq;.* μικρὸν ὀρνιθάριον refert Aristot. lib. VIII. Hist. animalium cap. 3.

54. Σπόγγῳ πίτταλον] Ab Acco muliere fatua id factum Suidas refert.

59. Στύππινον] Sic ἀρχαὶ στύππιναι Diodoro Siculo lib. I. Biblioth. à stupa στύπη, quæ & στύππη. Veluti στυπεῖον & στυππεῖον dicunt. Quinetiam στυππίον Iudicum cap. XV. & XVI.

69. Διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας] τὸν συβηνέα Hesychius ex Cratino αὐλητὴν *tibicinem* interpretatur: & σύβηνη αὐλοθήκην, tibiarum thecam.

72. Συβαρίτης διὰ πλατείας] Refert Hesychius, Acopum quendam in Italiam venisse, operamque dedisse vt dicendi genus quod profitebatur exquisitum lautumque esset. atque hinc alteram dimanasse Parœmiam, Συβαριτικοὶ λόγοι. Et apud eundem ac Suidam, συβαρίζειν, τρυφᾶν.

75. Συνῆλθεν Ἀτταγάς] Laërtius in Timone Niceo hoc refert Prouerbium. Meminit vero & Theophanes, Græcæ scriptor historiæ, de Constantino agens Copronymo, creante in antistitem Constantinopolitanum profligatissimæ vitæ Caustinum. Ostenditque Prouerbij vsum cum duo nequissimi inter se coijssent. Lege clariss. Baronium in Ecclesiast. Annalib. ad annum Chr. 754. Suidas rursus hic corruptus mutilusque habet Ἀτταγὰς Νουμηνίᾳ, leg. forte Νουμενίῳ συνῆλθε. *Attagas cum Neomenio societatem iniit*, & cetera ex Apostolio addenda. In Diogeniano Ἀτταγᾶς lege. Ios. Scaliger ἰαμβικῶς in Adagiorum Stromateo:

Συνῆλθον

Συνῆλθον Ἀτταγάς τε καὶ Νουμήνιος,
Coniunctus est suo Attagas Numenio.

76. Τοῦτο εἶπεν Ἡρώδης] Herodes sophista Atticus ad Braduam leuirum magnificentius se de nobilitate sua iactantem dixisse fertur, auctore Philostrato lib. II. Sophistarum, Romanos nobiliores calicis suis Arcadum exemplo (qui se Luna priores iactabant) lunulas assutas habuisse. causam tradit in Quæst. Rom. Plutarchus. Hinc Iuuenalis Sat.

Appositam nigræ Lunam subtexit alutæ.

77. σὺν Ἀθηνᾷ] Suidas explicat quod non oporteat sola spei in numine collocatæ fiducia otiosos desidere: ductumque ait à mulieribus, iisque maximè quæ labori sunt obnoxiæ, citatque in hanc sententiam Senarium itidem Prouerbialium:

Αὐτός τοίνυν τι δρῶν, εἶτα σὺν θεοὺς καλεῖ.
Aggressus ipse opus, dehinc Deos voca.

Plutarch. in Laconicis Apophthegmatis: *Ἐπιλέγουσι δὲ καὶ οἱ παροιμιαζόμενοι, τὰν χεῖρα ποτιφέροντα, τὰν τύχαν καλεῖν· ὡς δέον τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν μετὰ τοῦ ἐγχειρεῖν τι καὶ πράττειν· ἄλλως δὲ μή.*

78. Συγκρητισμὸν ἔχεις] Refert Prouerb. Plutar. lib. περὶ φιλαδελφίας. Simile illud Aristotelicum: *συνάγει τοὺς ἀνθρώπους τὰ κακά*: *Aerumnæ homines inter ipsos conciliant.* *συγκρητίσαι* idem, teste Suida & Etymologo.

81. Σφάκελός σοι] *τὸν σφάκελον* vocant Medicorum filij gangrænam, vnde inchoat sphacelus, teste Athenæo: Galeno est partis alicuius inflammationem perpessæ mortificatio. Nemo, quod sciam, interpretatur irrisionem quæ fit per medium digitum. Nisi forte ad Romanorum respexerit morem, quibus talis irrisio supremi contemptus in vsu. Hinc Martialis lib. II. Epigr. *& digitum porrigito medium.* Persius vocat *infamem.* Cum autem etiam ossium seu medullarum putrefactionem significet, quid si vsus Parœmiæ fuerit, vt id malum alicui imprecarentur.

83. Κυνῆ Ἄϊδος] Vide Zenobium, ibidemque à Schotto nostro notata, & Platonem lib. X. de Rep. At quem hic Platonis laudat locum, is est lib. II. indeque Cicero lib. III. de offic. Nazianz. Orat. I. Stelitcutica in Iulianum, & Orat. in laudem Basilij Magni, & Carmine περὶ ἀρετῆς.

84. Σχῆμα καὶ τριώβολον] Mirifice illustrat hoc Adagium Eustathius in Iliad. ν'. *ἰστέον ὅτι ἐπαινετῆς ὀρχήσεως*, &c. Latine apponam à me conuersam: *Sciendum saltationis in laude positæ species non solum illas esse quæ in Curetum historiis traditæ sunt, sed etiam Tragicam, in quam Tragœdi summo studio incumbebant, vt & Paræmia indicat: Habitus aut figura.* Ferunt Phrynichum Tragœdiarum scriptorem tantæ

curæ

tantæ curæ Tragicam hanc ſaltationem habuiſſe, vt quiſquis nouam aliquam ſpeciem inueniſſet, triobulum illi daret. Ceterum ſcimus ex Iamblici ſcriptis, à Pythagoræ facto ſumptam eſſe Parœmiam, qui diſcipulo, ſollerti alioquin, ignauo tamen ad diſciplinas addiſcendas, ob quamlibet figuram Mathematicam, numerauit triobulum. hoc pacto diſcipulorum ſuorum ad litteras hauriendas diligentiam emercatus. Vide Iunij Cent. VIII. Prou. 14. Apoſtolij itaque noſtri explicationem neſcio an probare debeam.

85. σχῖνον διατρώγειν] *Lentiſcum* dentibus mundandis aptum etiam Martialis oſtendit in Apophoretis:

Lentiſcum melius, ſed ſi tibi frondea cuſpis
Defuerit, dentes penna leuare poteſt.

Bibebant etiam lentiſci oleum comptuli hi eodem fine. Porro pro σχινοτρώκτας, quod noſter habet, Suidas σχινοτρῶγας. Verbum eius σχινίζεσθαι.

86. τὸν ἀδελφὸν] Deeſt vocula φασί. notat etiam hic Suidas, *Tripedem* Apollini ſacrum propterea, quod nota illi ſint,

Quæ ſunt, quæ fuerint, quæ mox ventura trahentur.

Athenæus lib. II. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος λέγειν φασὶ τοὺς ἀληθεύοντας. Ariſtoph. in Pluto de Apolline: ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου. De tripode à piſcatorib. inuento ſcribit Laertius in Thaletu, Plut. in Solonis vita, Sueton. de claris Rhetor. τρίπος αὐτοβόητος dicitur Nonno lib. XIII. Dionyſiacῶν.

90. τὴν χεῖρα] Sup. paulo, Prou. 77. σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. In Suida ſic: τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. vbi lepidam adfert fabellam, bubulco currum agente, eoque in foſſam delapſo, Herculem nequidquam otioſe inuocantem, τὴν χεῖρα προσφέροντα δεῖ τὸν θεὸν καλεῖν.

94. λεγομένην] Melius λεγόμενά τινα. Vide ſupra: κοινὰ τὰ μαντεύεται. Suid. τάπι pro τὰ ἐπί.

97. τὰ μὲν] Cleomenes Anaxandridæ F. Samiorum legatis prolixa nimis oratione Polycrati bellum vt inferret, hortantibus, ſic reſpondit: teſte Plutarch.

98. ὁ γὰρ μέροψ] Ex Æliano lib. I. cap. 49. de Animalibus. Mox: τοῦτο ἐργάζεται, id eſt, ἀντικτρέφει τοὺς γονεῖς: Ariſtot, lib. IX. Hiſt. animal. cap. 13.

100. Κῆπον] κήπους Suidas.

CENT. XVIII.

CENTVRIA XVIII.

AD Dag. I. Λεγόμενόν τι] Legit Suidas, & interpungit. Λεγόμενόν τι ἦν Τηλεκλείδης· ἤσι τῶν δυνατῶν τι κέλευε· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι. I. Diuerbium quoddam erat Teleclides. Potentium aliquibus quid iube: non enim similis apud Centauros.

2. Ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ] Χοάς festum ait Suidas esse quod Athenis agebatur die x. mensis Nouemb. iuxta Gazæ calculum, hinc ortum, quod cum Orestes matrem occidisset, ab Atheniensibus quidem susceptus fuerit, & conuiuio exceptus, sed cum eo vinum bibere noluerunt, sed seorsim illi populus vini certam mensuram, χοαί vocabant, apposuit. vide latius apud eundem. Plutarchus lib. 2. Sympos. qu. I. indicat Orestem etiam muto conuiuio tum exceptum fuisse.

4. Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα] Facit huc lepidus ille Apologus: Cum accipiter cibi indigens philomelam cepisset, & illa jam vnguibus discerpenda dimitti rogaret, exiguam se escam fore dictitans ad tantum ventrem implendum: ἀλλ' ἐγώγε ἄφρων, respondit ille, ἂν εἴην εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς τὰ μὴ φαινόμενά πω διώκοιμι. Simile quid Hesiodus initio ἔργων καὶ ἡμερῶν.

5. Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν] Idem Thaleti cum astra contemplaturus in foueam incideret dictum: Τὰ ἐν ποσὶν οὐ δυνάμενος ἰδεῖν τὰ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴει γνώσεσθαι. Laërtius in ejus vita, & epist. Anaximenis ad Pythagoram. Plato in Theæteto: ὡς τὰ μὲν ἐν οὐρανῷ προθυμοῖτο εἰδέναι· τὰ δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας, λανθάνοι αὐτόν. Lucianus in Pseudologista: Καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν. *Communia hæc & quæ ante pedes sunt ignorans.* Hinc Terentius eleganter in Adelphis. *Isthuc est sapere, non quod ante pedes modo est videre, sed etiam illa, quæ futura sunt, prospicere.* Act. III. Scena 3.

8. Καὶ τὴν κάρδοπον] Sumptum ex Aristophanis nubibus. Apud eundem & alterum est τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγω: *ficusq; ficus & rutrum rutrum voco.*

9. Ἐν ἀκμῇ γὰρ] Sic fere & Diogenian. De his qui initio quidem probi sunt, & compositis moribus, postea vero insolentes euadunt.

11. Ὑπείδης] Suidas nihil tale, sed statim explicat; Παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ vel ἐπὶ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

12. Τὰ Σαμίων ὑποπόδες] Suidas ὑποπόδες. Noster melius, ex quo etiam in reliquis Suidas corrigendus videtur. Mox, τῇ καλουμένῃ. Ego vero σαμαίνῃ ἥ ἐστιν εἶδος σκάφους, vel ex ipsa Suidæ dictione Σαμαίνη, vbi hanc ipsam Parœmiam retulerat, sed quæ male suo loco excidit, forte describentis incuria. Vbi enim dixerat Samænem præter nauigij

quoddam genus, etiam nomisma esse: πάσχετωι δὲ, ait, ἐπὶ τῶν δεδιώτων ἴχνας ἀνηκέστους συμφορὰς, nempe eodem, quo hic, sensu. Notas igitur illas ab Atheniensibus illis inflictas, & stigmata ad nauigij speciem factas fuisse arbitror, vt quibus Athenienses à Samijs affecti fortassis ad vlulæ formam. Hesychius Σάμαινα legit, & nauigium ad suilli rostri similitudinem rostra habens, & mox σαμαίνεται, σφραγίζεται, παρὰ Ἐπιχάρμῳ.

15. Τὰς δεσποίνας] Simile illi: Οἵα γε δέσποινα τοιάδε χ' ἁ κύων. M. Tullius lib. v. ad Atticum Epist. 11. Clemens Alexand. lib. III. Pædagog. cap. 11. Vide Prouerb. metricum in Stromateo Scaligeriano 725. Οἵαπερ ἁ δέσποινα, τοιάδ' ἁ κύων. *Qualis domina, catella talis est quoq.* Quod autem Eras. adfert è Cicerone, *talis pedisequa*, id in eo non exstat.

16. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια] Vide supra: Πύθια καὶ Δήλια, & corrigo in Suida, vt & in Diogeniano πινόντων in ποιούντων.

17. Τὰς ἐν ἅδου τριακάδας] Explicat Suidas de hominibus qui nimis curiose res abditas nosse student. Corrige porro & hic Diogenianum mutilum ἱμᾶται.] Ἡ τριακὰς ἐν ἅδου διὰ τὴν Ἑκάτην. Copiosius Vaticana Appendix exponit Cent. III. Prou. 16. Quod autem Mineruam ijdem, eandam cum Diana & Hecate putari aiunt equidem dubito, & auctoritatem quæro. In Hesychio quidem est Ταυροπόλας Dianam & Mineruam dici, sed id non satis probat, pro vna vtramque sumi. De Diana & Hecate non item dubito. Virgilius

Tergeminamq; Hecatem, tria virginis ora Dianæ.

Tricesimum porro cuiusque mensis diem, vita functis dicatum esse, idem alibi refert.

18. Τὰ γὰρ Γαδείρων] Lego τὰ πέρα Γαδείρων: pro quo excusus sensu eodem τὰ ἐπέκεινα Γαδείρων. Facit ad explicationem Parœmiæ Pindari in Nemeonicis locus:

Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν.
Non est accessus ad Occidentem vltra Gades.

Et alibi --- οὐκ ἔτι πόρσω
ὑπὲρ Ἡρακλέους περᾶν εὐμαρὲς
Ναυτιλίας ἐσχάτας. --- *non vlterius*
Supra Herculis extremas columnas penetrare
Nauigando facile est. ---

Rursum in Olympionicis Hymno III. --- τὸ πόρσω δ' ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον κ' ἀσόφοις. Hinc, ἐσχατόων τὰ Γάδειρα poetis dicta.

19. μετὰ δέους τ' ἀνάξια] Suidas τὰ δέους ἀνάξια. Tollo itaque τὸ μετὰ vt τὸ δέους ad ἀνάξια referatur.

20. Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον] Suidas duplici modo habet Prouerbium: τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον, vtque noster excusus τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον.

γατων. Zenobius vero, vt noster. Mox ἐν Δέλφοις rectum, etsi vitiose scriptum ἐλφέλφοις, vocis monstrum. Et εἰλύσει idem Suid. & scriptus noster cod. Editus enim mendose, εἰλήσει. Quid si ἀνειλήσει, sensu eodem, quo noster codex? Subiungit huic Parœmiæ Suidas alteram: Τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. *Tria quæ apud Prætorium*: quam etiam habes in Appendice Prouerbiorum ad Zenobium à doctissimo, & in bonum rei litterariæ, vt Lipsius noster identidem prædicare solet, nato, And. Schotto, primum edita. Qui copiose ibidem de more obstruendi os eorum qui ad mortem condemnati, raperentur ad supplicium, postquam cibo potuque repleti tria, quæ libitum fuisset, liberius prolata essent, præbita occasione sigilli cuiusdam antiqui, quod apud V. C. & omnibus doctrinæ humanitatisque dotibus ornatum, Marcum Velserum, patricium Augustanum visebatur: videsque ibidem à Schotto additum. De quo, vt quod sentiam ipse quoque aperiam, putarem ad Midam Phrygum Regem non incommode posse referri: qui, quod inter Apollinem & Pana, cantu decertantes, ad Tmolum iudex electus, pro Pane contra Apollinem sententiam tulisset, asininæ illi aures ab Apolline sint additæ. Fascia autem seu vinculum ori obiectum fortassis significet, oris seu linguæ intemperantiam omnino cauendam. Fertur idem etiam, cum Bacchum hospitio excepisset, iussusque ab eo esset, petere quod libitum cumque animo esset, stulte optauit, vt, quidquid attingeret, in aurum verteretur. Vnde factum vt mox miser inedia esset periturus, nisi Bacchus hominis misertus illum à voto male concepto obtentoque in integrum restituisset, ad quam hominis stoliditatem linguæque intemperantiam significandam, fortè illi camus in os additus, vt aures asininæ adiunctæ. Tertia denique de hoc fabula, quod cum Bacchi asinos forte prætereuntes iniuria affecisset, ab illo hoc infortunium nactus sit. Nam de Marsya, quod amicus quidam ait, cum fabula pugnat. Venio ad alteram coniecturam. Quid si caput istud tali schemate efformatum Iudæum aliquem significet ad mortem damnatum? (vt tempore Claudij & Neronis multa millia fuerunt:) cui præter camum ori obditum etiam aures asininæ additæ in ludibrium gentis, irrisæque religionis, quod asinum vulgo adorare existimaretur. Cui etiam simulacro Christianos initiari creditos, vt eidem religioni propinquos, Tertullianus tradit, Apologetic. aduersus Gentes. Vide & Tacitum lib. v. Histor. & Octauium Minucij Felicis: qui ait mentitos esse Possidonium & Apollonium Molonem, qui caput asini à Iudæis in sacrario collocatum fuisse confinxissent. Legendus & Iosephus lib. II. contra Apionem. Tertia ad hæc coniectura arridet magis, quo existimem Romani hominis esse effigiem, ob paricidium com-

commiſſum iam capitis dānati, cui folliculus lupinus more maiorum eſſet inditus mox perituro. Elegans ea de re locus lib. I. Rhetoricorum ad Herennium. *Malleolus*, inquit, *iudicatus eſt matrem necaſſe. Ei damnato ſtatim folliculo lupino os obuolutum eſt, & ſoleæ ligneæ pedibus ſunt inductæ, & in carcerem ductus eſt.* Et lib. II. de Inuentione: *Quidam iudicatus eſt parentem occidiſſe.* Et ſtatim: *Quod effugiendi poteſtas non fuit, ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt. Os autem obuolutum eſt folliculo & præligatum. Deinde eſt in carcerem deductus, vt ibi eſſet tantiſper, dum culeus, in quem coniectus in profluentem deferretur, appararetur*: Videlicet ad ſignificandam parricidij immanitatem lupinus ille folliculus: quòd lupi ſæuientes nec à mutua laniena abſtineant, teſte Æliano præter cæteros lib. VII. de Animalib. cap. XX. Fortean vtrique rei exactius exprimendæ auriculæ lupinæ illi folliculo additæ.

21. Τὰ χρήματα] Sic Prouerb. 14. cap. Salomon: Πλουσίων πολλοί. Et cap. 19. Πλοῦτος προστίθησι φίλους πολλούς.

22. Βέλτιον ἢ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γνωρίμους νοεῖν] Ex Suida hoc noſter eſt mutuatus, ſed corruptè vterque; reponendum enim vel ἐν ἑταίρῳ vel ἐν ἔρωτι, vt ex Heſychio clarum, & ex ijs quæ conſequuntur.

23. Ταυροπόλου] Scriptus cod. Ταυροπόλας. Suidas etiam Doricè ταυροπόλαν τὴν Ἄρτεμιν dicit.

24. Ὅθεν καὶ τὸ κενῶσαι] Corrige hic Heſychium hac ipſa dictione, auferendo particulam μή. Statim: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν. Ab eadem tranſlatione Perſius Satyra V. v. 25.

Quid ſolidum crepet---

Et forte Euripides:

Σὺ δ' εὔτροπον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
Ἐν τοῖσι λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.
Volubilem linguam quidem vt prudens habes,
Mentis ſed omnis ſermo inanis eſt tuus.

Hinc Zenon recte diſcipulos quoſdam ſuos φιλολόγους, alios λογοφίλους eſſe aiebat.

25. Τελμισσεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ] Suidas explicationem non adhibet: tempus forte abſtulerit, aut deſcribentis oſcitantia. C. Plinio lib. V. cap. 27. *Telmeſſus Lyciam finire dicitur.* Telmeſſum Cariæ ab Alexandro M. tributum idem auctor eſt, & Steph. περὶ πόλεων. Τελμισσὸς πόλις Καρίας· ὡς ἢ Φίλων, καὶ Στράβων, Λυκίας. Vide & Etymologicum Magnum. Ibidem: ἀπέχοντες στάδιον, leg. è Suida, ἀπέχοντες ξ. στάδια, hoc eſt, ſtadia LX. Et mox in ſcripto cod. εἰς κύλικα erat, idem Suidas rectius, εἰς σκύλακα·

26. Τενέδιος πέλεκυς] Hic pro Τέννιον, melius Suid. rurſum τὸν Τέννην, Strabo legendus lib. XIII. Geogr. vbi & fabulæ huius mentio. Vide Heſy-

Hesychium Τενέδιον βέλ⊕: qui hanc parœmiam vsurpari ait in eos qui rigide, seu præcise, aliquid agunt, adfertque nescio cuius auctoritatem: ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν: *rem Tenedia amputarunt bipenni*. Vide & Diogenianum Cent. VIII. Ada. 58, & Zenobium Cent. VI. Ad. 9.

28. οἶδ' ὅτι γῆρᾶται Suidas nullo pœne sensu: οἶδ' ὅτι γυναῖκα ἔπαθεν. Puto rescribendum. οἶδ' ὅτι μετὰ τὸ γυναικεῖα ἔπαθεν. Lege Steph. de Vrbibus.

29. Τερέβινθος] φυτὸν ἐστιν ἐν ξηροῖς τόποις φυόμενον, κλάδους ἔχων καπνοκληνότας. Scholion Esaiæ cap. I. Τερέβινθ⊕ ἄπλατ⊕ Diod. Siculus lib. II. Biblioth.

30. Τὰ μεγάλα] Plutar. in Theseï vita ex communi opinione deducit à Termero, qui quod obuios capite feriens necaret, ipse quoque ab Hercule talium monstrorum domitore de medio sublatus fuit. Suid. à castello quodam inter Melum & Halicarnassum sito, quo tyranni pro carcere vsi sunt. Ex quo cum etiam latrones loca circum circa depopulantes non facile capi possent. Hinc etiam ductam parœmiam ait. Malè autem in Suida editum τερμέρια σωῦ κῷ pro κακά, Statim pro εἰς ἧς μέλλει τῇ, lege ἐφ' ἧς μέλλει τις τὸ. quæ omnia tamen ad parœmiam nihil pertinent.

31. Τέρθριον] Τέρθρον Suidas: vbi eadem leguntur. Hesychius artemonem interpretatur, vel vt alij extrema cornua antennarum: tectum ædium, vel, vt nonnulli, summum rei cuiusque culmen. Addit: περθρεὶ οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι (fortè excidit vox σχοῖνοι, κάλω, siue πόδες) ἐν οἷς ἀρμενον ἕλκουσι: *funes vtrimque religati ex cornibus antennarum, quibus vela trahunt*. τέρθρειαν porro interpretatur λογομαχίαν, ἀπάτην, φλυαρίαν, φληναφίαν, *verborum contentionem, imposturam, loquacitatem, nugas*.

32. Τέττιγα τοῦ πτεροῦ] Archilochi poëtæ dictum, quo respondet cuidam à quo conuitio fuerat lacessitus. Nota animalis illius natura, cuius quo magis alas presseris, eo magis est streperum. Infra: πιλούντων, puto rectum πιλούντων, *obturantium, coarctantium, & comprimentium*.

33. Τέττιξ ἀκάνθι⊕] Tradit Ælianus lib. V. cap. 9. Hist. animal. cicadas Rheginenses in Locrensi agro mutas esse, & Locrenses in Rheginensi. Plinius lib. XI. cap. 27. Vide & Strab. lib. VI. Geogr. In Suida & Hesychio est ἀκανθίας. Hic speciem certam cicadæ esse ait: iste negat, sed epitheton duntaxat. Steph. περὶ πόλεων vtroque habet modo, & à loco deducit, non à spinis, vt Suidas: in quo cum legitur ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις: puto particulam οὐ negatiuam addendam.

34. Τετράδι γέγονας] Eadem ferme Eustathius in Odyss. ε. Pro ἄλλως vero ἄλλοις malim, vt & in Hesychio. Corrigendus & Suidas in

τετραδιστα῀ι. Vbi enim legitur: οἱ ἐπὶ τὸν βίον διάγοντες, legendum omnino, οἱ ἐπίπονον βίον διάγοντες: vel ἐπιπόνως, vt Schottus noster in Suidæ Adag. Cent. XIII. Prou. 45. idque Hesychij auctoritate.

36. ἐγὼ ἢ εἶδον] Ex Æliano lib. XII. Animal. cap. 6. apud quem εἴροντας pro εἴροντας legas. Testatur idem Plinius lib. XI. cap. 26. Quod ait: ταῖς Μούσαις. Plutarch. quoque lib. VIII. Quæst. Conuiualium, cicadas Musis sacras ait.

38. τεττιγοφόρος εἶ] Puto in hominem sibi ob familiæ antiquitatem nobilitatemque, aut etiam Musicam artem nimium placentem posse torqueri. Illarum enim rerum indicium cicadas aureas comarum cincinnis illigatas Athenienses gestasse auctor est Thucydides initio libri I. cuius apponam verba: χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Scholiastes ibi legendus, & locus asterisco notatus sic è membranis Augustanæ bibliothecæ, quod Hœschelius suggessit, est restituendus. ὑπέρβατον, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον χιτῶνας λινοῦς φοροῦντες, Testantur & Suidas atque Hesychius, & Eustathius in Iliad. γ΄. Adde & Clem. Alexandr. lib. II. Stromat. cap. 10. & de τεττιγοφόροις Aristoph. in Equitibus. Sequitur ἢ μουσικός. τέττιξ enim Aristophani ἀχέτας in Auibus, id est, vt Scholiastes in Nubibus exponit, μουσικὸς: ideoque ἀνακείμενος τῷ Ἀπόλλωνι, idem Schol. ibidem.

39. τεττίγων ἀνάμεστοι] Sumpta & hæc ex Aristophane parœmia est. Sic enim in Nubibus: Ἀρχαῖά γε, καὶ διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. *Prisca hæc, cana, & cicadis repleta.* Suidam denuo corrige, qui nullo alioqui sensu mutilus est, addita ex nostro, voce μωροῦς. Mox: ὡς οἱ τέττιγες ψυχροί τινες τὴν φύσιν. Vide Aristotel. lib. IV. de partib. animalium cap. 5. & lib. de animal. incessu cap. 9. & lib. IV. Historiæ animal. cap. 7. Plinium lib. XI. cap. XXVI. & Ælianum lib. I. cap. 10. & III. de Animalib. cap. 38. vbi etiam de silentio feminæ. Quod in meridie potissimum canant cicadæ refert & Basilius M. Homilia VIII. in Hexaemeron.

40. ἀντὶ τοῦ σκιδωρεῖσθαι] Vide Suidam, vnde hæc in partem desumpta legendumque in eo πτιδάζοντι. (Legunt alij hic σκευωφορεῖσθαι) Capi autem aliquando pro re militari satis indicat vox τευασμὸς apud Hesychium pro στρατηγία. Quin & eadem sæpius verba iterans, τιτάζειν dicitur. Vide Etymologum, & Eustathium Iliad. ξ΄. Quam vocem τιτάζειν eo significatu vsurpauit Origenes lib. V. contra Celsum: μὴ τιτάζειν περὶ τὰ ἀγάλματα. Et Eusebius procœmio libri IV. Euangel. Præparationis: περὶ τὴν κακότεχνον ταύτην διατριβὴν τιταζόντων. At τιτάζεσθαι Luciano in Lexiphane, ἀπόβλητον: quod recte Hœschelius obseruauit. Platonis autem in Timæo locum qui aduocatur, reperias.

42. Τελ

42. Τελμησίας ἀλώπηξ] Legendum hic & apud Suidam, vt est recte in edito Apostolio Τελμησία, pro Τελμισία. & Πρόκριν in Græco, pro Πρόκνην & Τελμησσὸν pro Τελμισσόν, cum Etymologo, (qui & Τελμησίας ἀλώπηξ, θηρίον meminit) vel Τελμησσόν cum Pausania, Strabone lib. IX. Geogr. Stephano de Vrbib. qui huius vulpis ipse quoque mentionem facit. Quod ait in extremo λίθους γενέσθαι, eadem Pollux lib. V. Onomastici cap. 5. & in Bœoticis Pausanias pag. 296. Canis iste Procridi Erechthei filiæ à Diana legitur dono datus, & fera vulpes Teumesia, in Thebanorum perniciem ἐκ μηνίματος Διονύσου, enutrita esse. Cæterum Prouerbij vsum non indicat Apostolius, Ex Palæphati autem narratione capi posse videatur de homine astuto, aliorum res deprædante, mox tamen sceleris sui pœnas luente.

44. Τείχη Σεμιράμιδος] Iustinus ex Trogo Pompeio lib. I. & Suid. in *Semiramis*. Et Herodotus lib. I. qui oppidum situm in planicie ingenti forma quadrata describit, magnitudine quoquouersum centenûm vicenûm stadiorum: in summa quadringentorum & octoginta in circuitu quatuor laterum vrbis. Deinde murum fuisse quinquaginta cubitorum regiorum crassitudine, ducentorum celsitudine. De eadem Babylone Assyriæ vrbe ad Euphratem à Semiramide condita, & muro latericio circumdata, longitudinis stadiorum trecentorum, sexaginta; latitudinis tantæ, vt sex currus iunctim per eam agi possent: altitudinis denique incredibilis refert Diodorus Sicul. initio lib. II. Synesius Epist. ad fratrem de suo naufragio. ait inter viros & mulieres, quæ in eadem erant naui, laceri veli partem interiectam fuisse, addit σωφρονοῦσιν ἀνθρώποις τὸ τεῖχος τὸ Σεμιράμιδος. Cæterum de muris Hierecuntinis nihil singulare legere memini, præter ea quæ in sacris sunt libris, sed è quibus nihil de altitudine, latitudine, aut longitudine elicitur.

50. Τὴν ἐξούλης] Suidas dict. ἐξούλης tribus locis copiosè, Hesychius ac Iulius Pollux lib. VIII. Onomast. cap. I. Etymologus & G. Budæus Comment. ling. Græcæ accuratè, & Iureconsulti recentiores, De interdicto *Vnde vi*: & in Orat. Ciceronis XLI. pro A. Licinio Cæcina Ibidem ἐξέλειν melius forte ἐξείλλειν, ἐξίλλειν, aut ἐξούλλειν.

51. Τὴν θύραν ἔχει πεπριμμένην] Ironice pronunciandum, quod ouilium fores minime attritæ sint adeuntium frequentia. In Suida est πεπρυμμένον, quod idem est. Fortassis non male legeretur πεπρεσμένον, *foraminatum*: Quòd pastores, hominum genus agreste, & insociabile ferme, non temere ostium aperire aduenientibus soleant, sed per foramen loqui: forte etiam ob insidias luporum id frequentius clausum habentes, vel ne oues foras proruant. Suidas autem ἔχων habet.

52. Ἔφυγεν κακὸν, εὗρεν ἄμεινον] Hoc ἀπροσδιόνυσον exemplum, nisi addatur

datur particula negans οὐχ: aut loco ἄμεινον legatur κακίον, seu κάκιστον: vel denique χείριστον, quomodo in excuso Apostolio deprehendi. Quæ autem hic de Scylla, ea ad verbum ex Palæphato sunt. De Charybdi quoque nota res, vt exponere necesse non sit. Mox pro λαύρῳ malim equidem λάβρῳ. Sæpe enim inter se confunduntur à Græcis librarijs υ & β: & in membranis β ita scriptum obseruo υ. Verbi gratia in Xiphilini Seuero, υἱεῖς λαῦρος, & λάβρος habent editiones variæ. Sic Iliad. ψ'. v.479. λαβραγόρης, qui Psalmo CXXXIX. ver. 25. Apollinarij λαυραγόρης, in edit. Paris. & Commelini, sed per β codex M. SC. Boicus, quem Dauid Hœsch. inspexit.

55. τοιοῦτος γὰρ Ἀνάχαρσις] Ex eodem etiam fonte Laertius Diogenes in Anacharsidis vita Parœmiam deriuat. Alij à responso quo Scythæ Dario οἰμώζειν iusserunt. Denique sunt qui τὴν ῥῆσιν *iussionem* seu *præscriptionem* interpretentur: quòd Scythæ quos subegerant, crudeliter immaniterque tractarent.

56. τὴν ἀρχὴν] Affertur ab Aristotele Problem. III. Sect. 17. Non abludit illud poëtæ veteris:

Nascentes morimur, finisque ab origine pendet.

57. τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθει] id est κοσκινίζει. Dictum Prouerbium de ignauis, & ne serium quidpiam & ad rem faciens aggrediantur, in friuolis sese occupantibus.

61. τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε] Suid. τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, eodem sensu, & ab oraculo deductum: interpretaturque, Qualis es talis appare, ex Epigrammate Callimachi apud Laërt. in vita Pittaci. Mox, τοὺς βέμβηκας Callimachus in eadem re βέμβικας per ι. appellat: & fortasse pro παίζοντας rectius substituatur παίοντας. Statim: τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλα Plutar. lib. περὶ παίδων ἀγωγῆς sic extulit: τὸ γὰρ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα, σοφόν: ὡς οἵγε μακρῷ κρείττους ἑαυτῶν λαμβάνοντες, οὐ τῶν γυναικῶν ἄνδρες, τῶν δὲ προικῶν δοῦλοι λανθάνουσι γινόμενοι.

62. Τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ] id est, τῇ ἴυγγι τοῦ αὐτοῦ λόγων ἢ ἐν ἀτάκτῳ καὶ θηριώδει βίῳ καθεστῶτας. Eam enim vim tribuit Eloquentiæ Cicero lib. 1. de Inuentione, & lib. 1. de Oratore: hancque esse intelligendam per Orphei citharam docet Nazianzenus quoque Carmine Nicobuli ad filium v. 193. & Carmine filiorum ad Vitalianum v. 213. Mox: καὶ μῦθος, de eo Clemens Alexand. initio Protreptici, vbi Orpheum Θρᾴκιον σοφιστὴν appellat. Quod ait τῷ Διονύσῳ ὄργια, habet Lucianus de Astrologia. Supra verò Δοκεῖ δέ μοι ex Palæphato ad verbum descriptum. Mox: πεπόμεναί τε malim στρεφόμεναί τε in Palæphato rescribi vel περιπόμεναι.

63. εἰς τέττιγα μετέβαλε] Eustath. in Iliad. γ' hinc fictam fabulam opinatur, quòd Tithonus quo magis senex, eo loquacior reddebatur.

Ad eam

Ad eam fabulam Horatius allusisse videri possit, Oda XVI. lib. II. Carm. *Longa Tithonum minuit senectus.* Est enim senectus naturâ loquacior, vt ait M. Tull. in Catone maiore: & sola fere vox in senibus, debilitatis organis cæteris, remanet, vt Servius notat ad illum Virgilij versum Æneid. IV. *Tithoni croceum linquens aurora cubile.* Eustathius quoque ad primum versum Hom. Iliad. λʹ. Tithoni nomen vsurpari solitum ait de senibus infelicibus & laboriosis.

64. Τιτάνας καλεῖν] Suidas legend. Tractum fortè à fabula qua Saturnus dicitur Titanum opera vsus in filijs suis perdendis, ne patris imperium, vt fato constitutum erat, ipso expulso inuaderent. Assidentes enim illi Rheæ parturienti, simul ac prolem masculam enixa erat, illam discerpebant. Suid. idem alibi indicat hinc profluxisse, quod Titanes hominibus sese inuocantibus opem ferrent.

65. Τί μ' ὠφελήσουσι] Hinc illud Nasonis de se dictum:

Sæpe pater dixit: Studium quid inutile tractas:
Mæonides nullas ipse reliquit opes.

66. Τίς ἐν Κύδωνος] Melius Suid. Ἀεί τις ἐν Κύδωνος: *Semper aliquis in Cydonis ædibus.*

69. Τίς γὰρ κατόπτρῳ] Epicharmi est apud Stobæum λόγῳ πη.

70. Ἐκλιπόντος ποτὲ] Ex Æliano per cõpendium lib. XV. & XVI. cap. 29. de Animal. in quo pre his in extremo τῇ πείρᾳ λιμῆς legitur non male τῇ πέρα τιμῆ. Ibidẽ: οὐδ' ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν, Platonis id Prouerb. est in Cratylo.

71. Τίς τρίχας] Ex Theocriti Hodœporis Adagium, Eidyll. V. ver. 26. Sic Latinè redditum:

Quis vice lanarum setas detondeat? aut quis
Primipera præsente capra vilem velit amens Emulgere canem.

72. Τιτανῶδες βλέπει] βλέπεις, alias. Lucianus Timone vsurpat, quod in Icaromenippo, τιτανῶδες εἰς ἡμᾶς ἀποβλέπειν. Et δριμὺ καὶ τιτανῶδες ἐνιδεῖν, in eiusdem Philopatri. Similes aliorum locutiones & hic obserua, & notauit ad librum I. Hieroglyph. Horapollinis cap. 27. doctiss. Hœschelius.

73. Τίκτει κόρος ὕβριν] Theognidis est, sed versus integer est:

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

Nascitur è luxu præceps iniuria, quando est
Mentis inops magnus vir malus inter opes.

Malè ergo ac mutilè in Diogeniano editum, explicatumque ab Eras. vt ab alijs notatum. Τίκτει κόρη, ὅταν κακῶς ἀνδρὶ παρείη: quod vel explicatio statim indicat, & versiculi defectus: vt & Notis eruditis ad Basilij M. Homilias docuit P. Fronto Ducæus, Soc. Iesu, pag. 30. & 31. Pindarus Oda XIII. Olympionicων ὕβριν κόρου ματέρα dicit, quem

 secuti

ſecuti legemus Τίκτει τοι κόρον ὕβρις ſed prior lectio veriſimilior. Solon apud Laërtium: Τὸν μὲν κόρον ὑπὸ τοῦ πλούτου γεννᾶσθαι ἔφη, τὴν δὲ ὕβριν ὑπὸ τοῦ κόρου. Et Philo lib. de Agricultura, κόρου γὰρ ὕβρις ἔγγονον γνήσιον: & lib. de Abraam, ac lib. II. de Moſe, κόρος ὕβριν ἐγέννησεν. Idem alibi: οἱ δὲ τὸν κόρον ἀδυνατοῦντες φέρειν, ἐξυβρίζουσι. Plutar. qu. 71. Roman. Διὰ κόρον καὶ πλησμονὴν ἐξυβρίζουσι καὶ βόες, καὶ ἵπποι, καὶ ὄνοι καὶ ἄνθρωποι. Homerus quoque Prouerbiali ſpecie omnium eſſe ſaturitatem ait, Iliad. ν' verſ. 636.

Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.

Huc pertinet Salluſtianum illud: *Res ſecundæ mire ſunt vitijs obtentui*, vt alibi expoſitum: & poëtæ neſcio cuius illud: *Luxuriant animi reb. plerumque ſecundis.* Charicleæ quoque illud inf. ab Apoſtolio allatum: φιλεῖ γὰρ εὐημερία παράλογος ὕβρεως ἔργα προκαλεῖσθαι.

77. Τιτανίδα παροικεῖς] Eadem Suidas habet.

78. Ἀγαθοκλῆς υἱὸς κεραμέως] Plutarch. in Apophthegmatis Regum & Impp. qui lib. de Sui laude citra inuidiam in hunc recitat modum: Ἀγαθοκλῆς χρυσᾶ ποτήρια καὶ τορευτὰ τοῖς νέοις περιπίνων, ἐκέλευσε καὶ κεραμεᾶ κομισθῆναι. καὶ τοιοῦτόν ἐστιν ἔφη, τὸ ἐνδελεχὲς καὶ φιλόπονον καὶ ἀνδρεῖον ἡμεῖς πάλαι ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα ποιοῦμεν. Ἐδόκει γὰρ ἐν κεραμείῳ τετράφθαι διὰ δυσγένειαν καὶ πενίαν ὁ Ἀγαθοκλῆς: εἶτα συμπάσης, ὀλίγου δεῖν, ἐβασίλευσε Σικελίας. Auſonius Epigram. VIII.

Fama eſt fictilibus cenaſſe Agathoclea regem, &c.

Recte itaque hic διὰ τὴν ἐπιμέλειαν emendaui, etſi ἀμέλειαν ſcriptum eſſet.

79. Τί τοὺς Ἀχαιοὺς] Apparet verſum ex antiquo Tragico eſſe. Tangitur autem furtum Priami, Iliad. γ'. qui Helenam in mœnib. interrogat, quinam præcipui ſint in Græcorum exercitu.

80. πολλῆς τιμῆς ἠξιοῦντο] Negat hoc Suid. & παρ' ἱστορίαν eſſe affirmat: negat & Zenodotus, qui κατ' εὐφημισμὸν dictum putat. Ironicè itaque efferendum.

81. Τί κοινὸν κυνὶ] Luciani eſt libro Aduerſus indoctum libris tumentem: Idem in Paraſito: Καὶ ἔμοι γε δοκεῖ (inquit) ἐν συμποσίῳ φιλόσοφος τοιοῦτόν ἐστι, οἷον ἐν βαλανείῳ κύων. Parœmiæ autem ratio ex arte medica forte deducenda. Solebat à cane rabioſo morſis, ex eo vulnere, vbi parum occurſum eſt, aquæ timor innaſci, ὑδροφοβίαν Græci appellant, miſerrimum morbi genus: in quo ſimul æger & ſiti & aquæ metu cruciatur. Quo oppreſſis in anguſto ſpes eſt: ſed vnicum tamen remedium eſt, nec opinantem in piſcinam non antea prouiſam projicere: & ſi natandi peritiam non habet, modo merſum bibere pati, modo attollere. Si natare norit, interdum deprimere.

mere, vt vel inuitus aqua ſatietur. Sic enim ſimul & ſitis, & aquæ metus tolluntur. Hactenus Corn. Celſus, auctor elegans, lib. v. rei medicæ cap. 27. quem gentilis meus ac ciuis Gulielmus Pantinus, Medicus præſtantiſſimus, luculentis Commentarijs illuſtrauit. Cum ergo quidam hoc morbo laborans, in balneo, quo morbi leuandi cauſa deductus erat, canem vidiſſet, aut videre ſe putaſſet (imaginoſus enim ille morbus) eius ſimul & aquæ aſpectu territus, Parœmiam vſurpauit.

85. τίδ' ἄλλο] Deeſſe videtur aut addendum ἢ *quàm*: ſed tum Senarius claudicabit. Vide inf. Cent. XIX Adag. 19. Philemonis verſus. Senes decrepitos præter vocem nihil retinere Sup. Adag. 63. expoſui. Et de omni hominum genere Flaccus: *Puluis & vmbra ſumus.* Quodque noſtra memoria ſæculi ac Belgij decus, Iuſtus Lipſius noſter tumulo viuus inſcribi voluit:

> HVMANA *cuncta fumus, vmbra, vanitas:*
> *Et ſcenæ imago, &, verbo vt abſoluam,* NIHIL.
> *Et nihil hic Orbis, quod perennet, poſſidet.*

89. εἰσρεόντων] ῥεόντων Suidas, additque εἴρηται τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός, quæ noſtro deſunt. Mox pro φησὶν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, idem habet φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην ἱστορεῖν quē lege in Μηλιακὸν, & in Parœmia τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.

93. Βαβυλωνίων βασιλεύοντος Εὐηχόρου] Ex Æliano lib. XII. de animal. cap. 21. in quo Σακχόρου legitur: & pro ὁ πίξας male ibi ὑπολιτεύσας & rurſum ὑπῆλθεν αὐτὸ καὶ τὰ νῶτα ὑπέβαλεν : rectius hic : ὑπελθὼν αὐτῷ κατὰ νῶτα ὑπέλαβε. Qui in extremo Γίγαλμος, alibi Γίλγαμος, Æliano eſt Τιλγάμος, affinitate literarum Γ & Τ.

95. Ἱστιαῖος Σάμιος μὲν] Hiſtoria eſt apud Herodotum, lib. v.

96. τοῖς εὐτυχοῦσι] Parœmia hinc nata, quòd cum Auguſtus Cæſar Liuiam Druſillam matrimonio Tiberij Neronis abduxiſſet, intra menſem tertium, Druſum peperit, fuitque ſuſpicio ex vitrico per adulterij conſuetudinem procreatum, ſtatim certe vulgatus eſt verſus. Sueton. initio vitæ Claudij & ſub finem Auguſti: in quo legitur, καὶ τρίμηνα παιδία: & ita Xiphilinus: proinde Apoſtolij non ſatis ſunt apta, vt à Græco rerum Romanarum non ſatis gnaro, allata. Videtur enim vitioſam ſecutus ſcripturam, quam & membranæ hic præferebant: τρίμηνες παιδία.

99. Τὸ πέρδικος σκέλος] Citat Suidas περδίκειος κάρα καὶ περδίκειος πούς: vbi neſcio an pro κάρα ſit leg. καπηλεῖος. vt eſt in Appendice Zenobiana. Vide Ariſtophanis interpretem in Auib. qui Perdicam cauponem claudum fuiſſe ait miræ aſtutiæ. Quid ſi porro Parœmiam à Perdice aue aſtutiſſima deducamus: qua de Plinius lib. x. cap. 33: *Si ad nidum is* (auceps) *cœperit accedere, procurrit, ad pedes fœta, pragra-*

uem aut elumbem se simulans: subitoq; in procursu, aut breui aliquo volatu cadit, vt fracta aut ala aut pedibus: ac procurrit iterum iam iam prehensurum effugiens, spemq; frustrans, donec in diuersum abducat à nidis. Quæ Plinius ex Aristot. ferme desumpsit lib. 9. Hist. animal. cap. 8. vt & Ælianus lib. III. cap. 16. de Animal. Sed Apostolij expositio huic rei non perinde est apta.

100. Τότ' ἄσοντι] Parœmia à Greg. Nazianzeno vsitata, Epist. ad Celeusium Præsidem, cuius principio leg. ὦ λάλε, cum M. Sc. Augustano, pro καλέ, vt monuit Hœschelius.

CENTVRIA XIX.

ADag. I. Τὸ σκαμβὸν ξύλον] Plutar. lib. de Institut. liberor. οἱ ἁρμάτειοι τροχοὶ πόνῳ καμφθέντες, οὐδ' ἄν, εἴ τι γένοιτο, τὴν ἐξ ἀρχῆς δύναιντο ἂν λαβεῖν εὐθυωρίαν. Τὰς γε μὴν καμπύλας τῶν ὑποκειμένων βακτηρίας ἀπευθύνειν, ἀμήχανον.

2. Τοῦτο Θεμιστοκλῆς] Themistoclea vafricies etiam Prouerbio celebrata. Sic Eunapius Sardianus: Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς πανουργίαν. Eluxit autem potissimum, quando spuriorum & legitimorum discrimen sustulit: de quo Plutar. & parœmia sup. εἰς Κυνόσαργες. Item, quando Xerxem astutia sua in fugam conuertit. Aristoph. in Equitib. Prouerbio vsus, quod Piræeum muro circumdari voluit, Sapiens verò habitus propter interpretationem Oraculi Delphici de muro ligneo.

3. τὸ καλὸν φίλον] Verba sunt Platonis in Lyside: Καὶ κινδυνεύει κατὰ ἀρχαίαν παροιμίαν, καλὸν φίλον εἶναι: Et videtur iuxta vetus verbum, quod pulcrum, idem carum esse. Theognis:

Ὅττι καλὸν, φίλον ἐστί: τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί:
 Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.
Quod pulcrum, carum est: quod non pulcrum, nec amicum:
 Hoc Superum æterno venit ab ore melos.

5. Μικρὰ ζητούντων] Suidas: Μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Fortè πολλάκις αἰτούντων. Mox Suidas: Πάρνος γὰρ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε, καὶ συνεχῶς ἠνόχλει.

6. τοῦ Μορύχου Διονύσου] Sic & Suid. in Μόρυχος. Cæterùm Zenobius, Cent. V. Adag. XIII. Μωρότερος εἶ Μορύχου -- *stultior es Morycho*: qui quæ intus sunt, relictis, extra domum desidet. Vide Apostolium sup. hoc ipso Prouerbio μωρότερος Μορύχου, qui id ibi ad alium quam ad Bacchum refert; fortè ad Tragicam illum poëtam, cuius Suidas ab Aristophane fieri mentionem putat. Zenobius autem hinc interpretationis

tationis suæ causam sumpsit, quod vindemiatores Dionysiacæ statuæ faciem musto & viridibus ficis inficerent.

7. τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς] Ex Aristophanis Auibus.

8. τοῖς κακοῖς] Fortè τοῖς τρὶς κακοῖς τρὶς τὰ κακά: Athenæus lib. IX. Δειπνοσοφ. τρὶς τοῖς κακούργοις κακά: vbi quoque leg. censeam τρὶς τοῖς πανούργοις τρὶς κακά. nam versum redelere dimetrum mihi persuadeo. Ibidem addit φασὶ τὰς ἀπαγάς: id ex Æliano ad verbum, lib. XV. de animalib. cap. 27. & pro ἀπολαμβανόντες melius ἀναλαβόντες,

9. Τοσοῦτον σχεδὸν] Refert Suidas integrè, hoc pacto: Ἐξ αὐτοῦ σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων: *Ex ipso tantum fermè, quantum è Bacchanalibus.* idemque interpretatur, quidquid contra Erasmum argutetur H. Steph. ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων, *de rebus dignis quæ excipiantur*: quomodo & in nostro legi malim. Quæ verba si ex H. Stephani sententia ad Parœmiam hanc non referuntur, quidnam interpretationis Suidas ad Parœmiam adfert? Nam Prouerbium esse disertim affirmat, & infra αἰτὶ τοῦ ἡδέσθαι interpretatur τὴν Διονυσίων πανήγυριν. Ego hunc sensum esse existimo, ex ipso tantum iucunditatis fermè percepi, quantum ex Bacchanalibus. Huc enim faciunt duo auctorum loca quæ producit.

10. Τόλμα πρήξεως ἀρχά,] Hexameter fuisse videtur, quem sic libẽs numeris restituam: τόλμα πρήξεως ἀρχά, τύχη ἢ τέλους κυρίη.

13. Τὸν Κολοφῶνα] Platonis est in Euthydemo. Infrà, ὅθεν ἐπὶ τ &c. capi etiam pro graculo, testis Hesychius, atque pro pisce marino. Quin & pro calamitatibus: pro capite denique, fine, ac termino cuiusq; rei.

15. ὁ παρὰ δρυῒ σκότος] Longè aliam adfert Plutar. interpretationem, & originem aliam dicti ostendit, in Græcis Quæstionibus: Quod nimirum cum Samij & Prienates, alternante sæpius fortuna ac victoria, inter se bello decertassent, tandem ad locum, cui *Quercus* nomen, pugna congressis optimos quosque ciues Prienensium cecidisse. Vnde & Prienates mulieres tanta calamitate percussas hoc iuramentum Per tenebras apud quercum, pro eo quod fit de rebus, deinceps vsurpasse. Desiderius de ingẽti ac fatali calamitate interpretatur: quod vnde hauserit diuinare equidem non possum: certè Plutarchi locus nihil tale indicat. Fortè quod τὸ σκότος in sacris litteris accipi sciebat pro rebus aduersis, vt Suidas locum illum Psalmi XVII. vers. 29. capit. ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου. *Deus meus illuminas tenebras meas.* Clarius Isaias, cap. 8. extremo: Καὶ ἰδοὺ ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλίψις καὶ στενοχωρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ. Vulgatus interpres sic: *Et ecce tribulatio & tenebræ, dissolutio & angustia, & caligo persequens: & non poterit auolare de angustia sua.* Eadem tralatione M. Tullius Orat. post reditum: *Ex superioris anni caligine & tenebris lucem in Rep. respicere cœpistis.* Et pro domo sua: *Quæ tu in illis*

Reip. tenebris, cæcisque nubibus & procellis constituisti. Sic & ἡ ὁμίχλη pro Reip. statu perturbato, apud Aristoph. in Equitib. & ibi Scholiastes pag. 337.

16. Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο] Operæ hic turbarunt *belluam* pro *bellum* excudendo. Et pro ἑαυτὸν βίον etiam ἑαυτῶν legi potest, vt pro ἐναργία, diuisim ἐν ὀργίᾳ: vt in extremo ἀναβάτας reposui, etsi scriptum esset mendose ἀναβάντας, sumptum autem ex Æliano, ἐν ἐπιτομῇ vt solet, lib. XVI. Animalium cap. 23. Habes eandem Historiam in Athenæo, lib. XII. de Sybaritis atque Cardianis ex Charone Lampsaceno, lib. II. de Finib. ac Limitibus. Ex hac fortasse ductum & illud Adagium: Ἐξορχῇ τὸν γάμον: Nuptijs exsilijsti, cui responderit Clistheni Hippoclides: οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ: Quod & in Diogeniano iam à V. Cl. Iano Rutgersio emendatum, lib. I. Variar. Lect. cap. IX. ex Herodoto, lib. VI. Musarum, & Suidæ collectaneis.

18. Τιβερίου βασιλέως Ῥωμαίων] Suetonius lib. III. cap. 32. Præsidibus onerandas tributo prouincias suadentibus rescripsit: Boni pastoris esse tondere pecus, non deglubere. Et Dio, lib. LVII. κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξύρεσθαι βούλομαι: quod Suid extulit οὐ ξυρᾶσθαι. Versus autem hos politicos auctor hic ex Constantino Manasse, vbi de Tiberio Imp. agit, descripsit: quem Manassem & antiquissimum penes me habeo, & elegantibus nuper characteribus Græcis euulgandum curauit Io. Meursius, homo doctiss. deque Græcis litteris tam meritus, quam qui maximè.

20. τοῦ Κροίσου παιδὸς] Historia est apud Herodotum, lib. I. & apud Agellium, lib. V. Noct. Attic. cap. 9.

22. τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν] ita corrigendum hic operarum vitio σφάλμα contractum, cum λελάχηκεν excuderint. Mox pro ἐν Αἰγίνῃ Suidas ἐν Αἰγύπτῳ habet in dict. ἀρνίον, & in Parœmia: τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν.

24. ὀργῆς ὑπομείνας] Suidas idem ὑποφήνας rectius.

25. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ] Huc pertinet parœmia ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: & Senarius ille ab Athenæo ex Euripide citatus:

> Κάτοπτρον γὰρ εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.
> *Forma ære lucet, vina produnt pectora.*

26. γράψας μικρὸν ΟΥ.] In Suida male in Adagio Φιλοξένου γραμμάτιον, τὸ οὐ omissum. Male quoque in Diogeniano, Cent. VIII. Adag. 54. Φιλόξενος γὰρ Διονύσιον καλῶν: lego, Φιλόξενον γὰρ Διονυσίου καλοῦντος, vel, vt Schottus noster emendat: Φιλόξενον γὰρ Διονύσιος καλῶν, ex historia, & Suida, qui ait μεταπεμπομένου Διονυσίου αὐτόν. Huius autem Philoxeni & latumiarum meminit & Ælianus lib. XII. ποικίλης ἱστορίας cap. XLIIII.

27. Τὸ Πάσητος] Suidæ in dict. Πάσης ἡμιωβόλιον est: qui de hoc homine plura narrat magicis suis incantationibus effecisse, vt & conuiuia

uiuia splendida apud ipsum & ministrantes quidam conspicerentur. Pro παρ' ἑαυτῶν autem lego παρ' ἑαυτῷ.

28. τὸ πέλαγος πεύτηρον] Hexameter propemodum versus paucis demptis videatur.

29. περὶ τὴν Ἀκαδημίαν] Male anteà in nostro cod. παρὰ τὴν πηγὴν αὐ.

30. Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις] Miserat Hercules Hylam ad fontem aquatum, quem poëtæ fabulantur à Nymphis raptum. Ille diu quæsitum magnoque clamore vocatum, nec inuentum diu luxit. Apollonius Rhodius Polyphemo hanc tribuit inquisitionem lib. I. Argonautic. extremo, & ibi Scholiastes ἄδηλος, & Demetrius Chalcondyles, qui penes nos est calamo exaratus καὶ ἀνέκδοτος. Maro fabulam tangit Ecloga VI. post Theocritum, Eidyll. XIII.

His adiungit Hylam nautæ quo fonte relictum
Clamassent: vt littus Hyla Hyla omne sonaret.

31. Τὸ μὲν νόημα τοῦ θεοῦ] τῆς θεοῦ Suidas. Mox pro ἔλεγον, ὁ μὲν idem legit: ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, recta sententia sermone sollertiam suam Deæ adscribentes, quod illa quidem tale consilium suggessisset: ipsi vero rem assecuti fuissent. Hœschelio videbatur, si ὁ μὲν θεὸς legas, vt editum, Ἑρμῆς ὁ λόγιος καὶ διάκτωρ intelligendus: sin ἡ μὲν θεὸς cum Suida legas ἡ Πειθὼ possit intelligi.

33. Τὸ κανοῦν τῆς θεοῦ] Philochorus, Suida teste, dict. Κανηφόροι, refert Erechtheo regnante primùm virgines nobiles institutas, quæ Mineruæ canistrum ferrent, quibus imposita erant, quæ ad sacra Panathenæorũ & aliarum pomparum pertinerent. Idem dict. Κανοῦν eundem morem Athenis fuisse ludis Dionysiacis, additque canistra illa ex auro fuisse facta, & libamina, cultrumque ad hostias mactandas corollis obuincta gestari solita. De castris igitur recte parœmia, non de ijs quæ iam castitatis pertœsæ hoc facto Dianæ fidem facerent, vt in Rob. Constantini Lexico, nescio è quo auctore, legitur. Nota autem τὴν θεὰν absolutè pro Minerua ferè accipi, vt τὸν θεὸν pro Apolline.

34. τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον] Themistius Orat. I. Ἀλλ' εὐθὺς ἀπηχεῖ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον. Eiusdem fit mentio apud Theodoretum, lib. X. Therapeut. de Oraculis. Mox: ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, Suidas, ἐπὶ τῶν μικρολογούντων, *de futilibus.* Noster ex Diogeniano habet. Vide sup. Δωδωναῖον χαλκεῖον, vbi clarius ἐπὶ τῶν ἀπαύστως καὶ πολλὰ λαλούντων: *de ijs qui continuo & multa garriunt*: vbi & de lebete copiose.

35. τοῦ Βαύνου χοροῦ.] Suid. legit. τοῦ Βάβυος χορός.

37. Ἐπὶ τῶν ἀποθέτων] Sic in Epimenide Suid. nam in scripto Apostolio ἀποθέντων erat.

38. τὸ μὲν ἐμὸν] Sostratus auloedus apud Stobæum serm. 84. expro-

probrante quodam quod ignobili eſſet genere natus: id magis inquit, admirandum, quod à me genus incipit, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. Et C. Lælius, cum ei quidam malo genere natus diceret, indignum eſſe ſuis maioribus: *Vt Hercule*, ait, *tu tuis dignus*. M. Tullius lib. II. de Orat. ad Q. fratr. Et in reſponſione ad Salluſtium falsò illi adſcripta: *Ego meis maioribus virtute mea præluxi: & ſi prius noti non fuerunt, à me accipiant initium memoriæ ſuæ. Tu tuis vita, quam turpiter egiſti, magnas offudiſti tenebras; vt etiam ſi fuerint egregij ciues, certè venerint in oblivionem.* Hæc igitur Parœmia è Plutarchi Apophthegmatis ſumpta, vt de Iphicrate in Apohth. Regum & Impp. de quo & idem Stobæus Serm. eodem: Ἰφικράτης ὀνειδιζόμενος εἰς δυσγένειαν, Ἐγὼ ἄρξω, εἶπε, τοῦ γένους.

39. Προδότης γάρ.] Suid. in Φρυνίχου πάλαισμα. De huius autem quo aduerſum Alcibiadem eſt aſtu vſus, vide Thucydidem lib. VIII.

40. De Mida & Cræſo peruulgata res eſt. De Crœſo quidem etiam Theocritus Eidyllio X. ver. 32. De Cynera non perinde notum omnibus eſt. Fuit ergo Eurymedontis, vti quidam volunt, F. Cypri rex opulentiſſimus, qui Achiuos ad ſe venientes, quo tempore Troiam obſeſſum ibant, hoſpitio excepit, & ſe illis neceſſaria ſubmiſſurum promiſit. Quod cum facere neglexiſſet ab Achille diris devotum ferunt, perijſſeque dum cantu cum Apolline certat. Vnde & Cyneram à cyniro inſtrumento Muſico appellatum. Plura de hoc eiuſque hoſpitalitate ac fraude, qua Græcos deluſit, apud Euſtathium leges, Iliad. λ'. Meminit eiuſdem vt opulenti & Pindarus, Νεμεονίκαις, Oda β'. Ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἐν ποτε Κύπρῳ: *Quæ felicitas cum Deo etiam Cinyram auxit diuitijs marina olim in Cypro*. Celebrat & in Πυθιονίκαις. Huius porrò Prouerbij Plato meminit lib. II. de Legibus: ἐὰν δ' ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα καὶ Μίδα μᾶλλον, ἦ δὲ ἄδικος, ἄθλιός τε ἐστι καὶ ἀνιαρῶς ζῇ. *Quod ſi opulentior Cinyra aut Mida fuerit, iniuſtus autem ſit, miſer eſt & inſuauiter viuit*. Plura Ouidius lib. X. Metamorph. & Veneris Cypriæ ſacerdotem etiam fuiſſe auctor Tacitus, lib. XVIII. Annalium.

41. Τορώνη*] de Torona Chalcidica vrbe, quam Athenienſes tum tenebant, à Braſida per proditionem intercepta, eadem ab Athenienſibus per vim recepta, ciuibuſque partim interfectis, partim in ſeruitutem cum vxoribus ac liberis redactis, multa quidem Thucydid. lib. IV. belli Peloponn. nihil tamen quod magnoperè parœmiam illuſtret, originemue eius indicet: neque quæ apud Herodotum lib. VII. leguntur. Quidquid eſt, ab inſigni Toronæorum in aduerſis tolerantia manaſſe conſtat. In extremo hic pro ἐν Θρᾴκῃ, Θρᾴκης habet Steph. de Vrbibus.

42. ἰσχυρῶς νοσούντων] ἀσφαλῶς eſt in Plutarchi Timoleonte: vnde locus deſcriptus.

45. Τὸ

45. τὸ ἐμὸν] Platonis est lib. VIII. de Rep. sic alibi Sophocles, teste Eustathio Iliad. ε΄. τοὐμὸν ὄνειρον φρονῶν.

48. τὸν πλουτηκότα] Eidem Chiloni tribuit Laërtius: τὸ μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον. Sed τὸν τεθνηκότα μὴ κακῶς ἀγορεύειν inter leges Solonis commendat Plutar. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν, ait Suidas: *moris antiqui fuisse non maledicere mortuis.* ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὔ φασι δεῖν Lucian. in Nerone.

49. Τραγικὸς Θεοκρίνης] Locus Demosth. est in extrema orat. pro Ctesiphonte: Ἡνίκα ἂν εἰπεῖν τι κατὰ τούτων δέοι ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ὑποκριτὴς ἄριστος, τραγικὸς Θεοκρίνης. *Si quando aliquid contra istos dicendum est, hic tu voce es maxime sonora, memoria summa, optimus histrio, Tragicus Theocrines.*

50. τρέχει τὴν ἐσχάτην] Eadem suprà phrasis, τὴν περὶ κεῶν τρέχει, vt subaudias ὁδὸν. vt τὸν ὑπὲρ ψυχῆς θέειν est in Synesio Epist. ad Euoptium fratrem de suo naufragio: νῦν σαφῶς τὸν ὑπὲρ ψυχῆς θέομεν: *nunc planè de vita periclitamur*, vt subintelligas τὸν δρόμον, quæ dictio alias additur. Sic Aristophanes in Auibus, καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν. Et Greg. Theologus ad Cæsarium fratrem: τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον τρέχοντες ἄνθρωποι. Simile autem huic nostræ Parœmiæ exemplum apud Suidam è nescio quo auctore: ἐὰν τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύξονται. *Quod si iuxta id, quod dici solet, vltimum decurrendum sit curriculum ad Ramanas confugient.*

51 Τρικέφαλος Ἑρμῆς] Ostendit sua explicatione Suidas, exemploque Isæi, compendio dictum τρικέφαλος, subaudito τῷ Ἑρμῆς. Exemplum Isæi Orat. de Euclide: Μικρὸν δ' ἄνω τοῦ τρικεφάλου παρὰ τὴν ἑστίαν ὁδόν. *Paulo superius æde Mercurij tricipitis ad Vestæ viam.* Eras. parœmiam in vehementer astutos, siue etiam ambiguos ancipitesque competere videri ait, ita efformatus forte, quòd in triuijs viarum index collocaretur. Fuit Τετρακέφαλος Ἑρμῆς, cuius statua in Ceramico dedicata stabat, Telesarchidis opus, cum hac inscriptione: Ἑρμῆ τετρακέφαλε καλὸν τελεσαρχίδου παιδ' ἐρεῖς propter quadruplicem Philosophiam rationis, vt ait Eustathius Iliad. ώ. & fusius Iliad. ε΄. Fuit denique ἀμφιπρόσωπος, instar Iani, in homines subdolæ fidei, qui aliud verbis, aliud factis ostenderent. Greg. Nazianz. Epistola ad Nemesium, Ἀμφιπρόσωπος ἑρμῆς, δίγλυφος, οἷα πρόσω τὸ μὲν, ἄλλο δ' ὄπισθεν. *Bifrons Mercurius dupliciter sculptus, quasi aliud ante sit, aliud retrò.* Loco autem Προκλείδη, quod est in nostro auctore & in Suida, Etymologicus legit Πατροκλείδης fort. melius, item sup. eadem varietas. Et pro ὑπάρχου Ἱππάρχου habet idem Suid. vt υἱὸς Attico exaudiatur more.

52. ὁ κροκόδειλος] Leguntur hæc in Æliano, lib. III. de Animal.

cap. XI. vt in trochilo in eodem lib. VIII. cap. 25. Legend. & Plutar. libro de ſollertia animalium.

53. οἱ μὲν τρὶς ἕξ, νίκην] Clarum id ex Æſchyli Agamemnone, vbi excubitor ſtatim initio ſic loquitur, vt rectiſſime Iunius & Canterus emendant: nam Suidas hic prorſus in vitio cubat:

τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας;
Feliciter caſurum herilem rem dabo,
Fax iſta quando iecerit ter ſex mihi.

Eſt in Suida altera huic gemina Parœmia: τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς οἶνας. Sic enim duæ vltimæ dictiones legendæ. In Zenobio pro εἶναι nullius rei οἶναι. τὴν οἴνην, porro pro vnione iactu damnoſo capi teſtis etiam Heſychius. Οἴνη inquit ἄμπελος καὶ κυβευτικὸς βόλος ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τρὶς ἕξ. ita enim lego, pro τὴν ἕξω peſſime excuſo. Agnoſcit & Iulius Pollux τὴν οἴνην pro vnionis iactu. Vbi enim excuſus habet lib. VIII. Onomaſt. ἔστι δὲ καὶ οἴνη παρὰ τοῖς Ἴωσι μόνοις. Codex Pollucis M. Sc. qui fuit aliquando Demetrij Chalcondylæ, habet μονάς pro μόνοις. In eod. cod. verba illa excuſi, καὶ οἶνον, καὶ οἴνην deſunt, legitque ἐκδιώκων καὶ Χῖη, ὃν καὶ χῖον ἐκάλουν. ἔστι δὲ καὶ μονάς &c. Hinc & ὀνίζειν pro μονάζειν apud Heſychium.

54. Τριτογενείας ἔφυ παῖς] Non ita capiendum quaſi Minerua aliquando pepererit, quæ poëtis αἰὑμφόλυτος, φυγάδεμνος, καὶ ἄγαμος nuncupatur, ſed quod illam, teſte Suida, ἀνδρόδην veteres exiſtimabant, quod pueros maſculos præſtaret. Qua phraſi dicitur quis Ἄρεος νεοττός: niſi forte quis cum Iunio potius τριτογενὴς παῖς legere malit, iuxta παροιμιώδη verſiculum ab eodem Suida allatum:

Παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια
Tritogenes mihi naſcatur, non Tritegeneia.

Quod votum videtur optantis maſculam prolem, vt altero illo ſexu ſequiore nobiliorem. Ibidem φθίνοντος τριτῆ. ſecunda vox in Suida deſideratur. Aliam præterea huius epitheti Mineruæ rationem adfert Diodorus Siculus lib. I. Euſtathius ad Homeri verſum 515 Iliad. δ'. & ad verſ. 39 Iliad. θ'. Etymologus denique, vt Hœſchelius nos monuit.

55. Ἐπὶ τῶν μεμνημένων] vt inf. probat τὴν τριττὺν, ſeu, vt alij ſcribunt, τὴν τριττύν, vel τριττύαν perfectum ſacrificium fuiſſe, quod ex ſue, ariete, & hirco conſtabat; ita hic oſtendit libationis in conuentu eius abſolutum modum fuiſſe, vbi primus calix Dijs Olympi incolis, ſecundus Heroibus, tertius ipſi Ioui ſoſpitatori, qui & ipſe Olympius Pindaro dicitur, miſceretur, ac proinde non male, vt videtur, Apoſtolius noſter interpretatur de ijs qui res ſacrorum abſolutiſſime ac pro-

ac prosperrime edocti sunt. Erasmus tamen Adagij vsum esse posse putat, cum significabimus nos ad id quod in negotio postremum ac præcipuum est; ac cetera: quem vide copiose ac docte de hac re disserentem. Ibidem 'ολυμπικῶς, rescribendum puto 'ολυμπικῷ. vt Plato lib. de Repub. IX. De hoc vide Pindarum Isthmionicarum initio Odæ VI. & ibi Scholiasten pag. 469. edit. nouæ Pauli Steph. Vnde locum hunc, vt & apud Suidam, corrigendum Dau. Hœschelius existimabat. Sic enim Græcus ille interpres. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, Διὸς 'Ολυμπίου ἐκίρνασαν. τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτῆρος. De hoc tertio Plato in Charmide, & in Philebi epilogo, τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Et Epist. VII. ad Dionis propinquos & amicos: οἶνος ὕδατι κεκραμένος, Διὸς σωτῆρος. Diodorus Siculus lib. IV. Biblioth. pag. 189. Hoc autem πλήρωμα Διὸς σωτῆρος dixit Archestratus Dipnologus lib. I. apud Athenæum. Hesychius vero: τρίτος κρατὴρ: Σοφοκλῆς ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς 'Ολυμπίου, καὶ θεῶν 'Ολυμπίων ἔλεγον. τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος. *Tertius crater. Sophocles in Nauplio in portum appellente. In conuentibus tres calices miscebantur, quorum primum Iouis Olympij & Deorum Olympiorum appellabant: secundum Heroum, tertium sospitatoris.* Hunc vltimum perfectum fuisse habitum Suidas tradit. Prouerbium porro ex Pindari Isthmionicarum principio Odæ VI. vt dixi, concinnatum. Sic enim canit olor ille Lyricus:

-- Εἴη δὲ τρίτατον Σωτῆρι πορσαίνοντας 'Ολυμπίῳ 'Αιγίναν καταστένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς. *Contingit tertium Seruatori parantes Olympio Æginam perfundere mellisonis carminibus.* Vouet itaque tertiam victoriam Olympicam Ioui sacram: sicut in conuiuijs tertium poculum est Iouis Seruatoris. De tribus autem hisce Crateribus, qui sapientum sunt, vt & reliqui, qui furentium fiunt, insignis est apud eundem Athenæum locus lib. II. Deipnosoph. ex Eubulo, Bacchum loquentem introducente: Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω, &c.

56. οἱ Δαρδανεῖς] Articulum tollo, vt trimeter constet.

57. 'Επὶ τῶν μεσῶν συμφορῶν] Malim μεστοῦ συμφορᾶς ex Hesychio & Suida nota res, à Tragœdia deducta: licet quæ Apostolius adfert, alio detorquere videatur, vt *Hircinum malum* vertendum esse videatur, vt sequentia docent: & τράγος *hircum* sonat, vt vel pueri norunt. Quæ subijcit: οἱ τράγοι, ea ex Æliano, lib. I. de Animal. sumpta, cap. 26.

59. Τροφωνίου μεμαντεῦσθαι] Vtitur Maximus Tyrius disertus philosophus, Dissertatione XXVI. Mox pro κατιδον, Suidas κατιδόντα præfert. Infra: ὡς τοῖς 'Αργείοις, male in Æliano ὡς τοῖς σκάργοις, nisi forte ex eodem lib. cap. 4. σκάρους leg. sit, qui pro gregalibus suis pugnant. Idem mox: ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας συννόμου ὡς ὑπὲρ γαμετῆς. sed noster compendio fere, vt sæpe iam admonui, sua ex Æliano descripsit.

61. ὡς Αἰλιανός φησι] Verba Æliani ſunt lib. XII. cap. 10. Τρυγόνος λαλίστερον ἔλεγον. ἡ γάρ τοι τρυγὼν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὥς φασι, πάμπλειστα. Μέμνηται δὲ καὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτὸς (Μένανδρος) καὶ Δημήτριος μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μέμνηται, ὅτι ἐν τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες. *Turture loquaciorem quempiam dicebant. Turtur enim & ore ſemper, & poſtica etiam parte, vt aiunt, plurimum garrula eſt. Meminit huius parœmiæ idem etiam* (Menander) *in Plocio, & Demetrius in Sicilia fabula, turtures poſtica parte loquaces eſſe commemorat.* Ibidem, εἰ τὰς θαλαττίας, eadem rurſum fere Ælianus lib. XVII. cap. 18. Animal. Quæ autem de paſtinacæ fure Leonides Byzantius tradit, ex eodem Æliano ſunt libro II. de Animalib. cap. 50.

62. Τραγικὸς πίθηκος] Ita vocat Æſchinem Demoſthenes Orat. pro Cteſiphonte de Corona: ad quem locum Hier. Wolfius vir doct. ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ ῥήτωρ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου. Quamquam ibi non Τραγικὸς ſed αὐτοτραγικὸς, etiam in M. Sc. noſtro ſatis vetuſto ſic legitur: αὐτοτραγικὸς πίθηκος ἀρουραῖος Οἰνόμαος παράσημος ῥήτωρ. Idem ſcomma in Chriſtianos ab Ethnicis iaci ſolitum, perinde quaſi vultu habituque pietatem profiterentur, & ſcelerati alioqui haberentur, B. Hieronymus alibi in Epiſtolis teſtatur.

63. Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα] id eſt, ὁ βίος τροχός. *Vita inſtar rotæ*, vt Phocylides ait verſ. 25.

Κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.

vel κύκλος τὰ ἀνθρώπινα, circulus eſt rerum humanarum, vt in Herodoti Clio, & exponunt Ariſtotel. lib. IV. Phyſicæ auſcultationis cap. 14. & Problem. III. Sect. 17. & Greg. Nazianz. Oratione ad ciues trepidantes, & De pauperum amore. Siue ergo *rotam*, ſiue *trochum* vertas, perinde parœmiæ quadrat. De priore ſignificatione multa Eraſm. Chiliade IV. Cent. VIII. Adag. 26. De rotæ ſimilitudine vt alia omittam, locus ille inſignis apud Zonaram in vita Baſilij Imp. Macedonis, vbi deuicto Agarenorum exercitu captus illorum Imperator, quem Sultanum vocabant, à Rege Francorum, cum toto biennio riſu abſtinuiſſet, tandem ridere viſus eſt. Cuius rei cauſam interrogatus, reſpondit ſe rotas in curru vidiſſe: quarum nunc vna pars terræ allideretur, nunc eadem ſurſum attolleretur, nunc rurſum ea quæ in ſublimi fuerat deprimeretur. Vnde argumento capto mobilitatis rerum humanarum, ſe in riſum erupiſſe, ſperareque fieri poſſe vti ſuarum quoque rerum ſtatus eandem mutationem admitteret: vt qui nunc ex edito loco in humilem adeo deiectus eſſet, in priſtinum denuo erigeretur. Eadem hiſtoria eſt in Theophane apud me M. Sc. at breuius, qui barbarum hunc ἀγίλαστον Σουλδάρους, non Σολδάνου, vt hic,

cogno-

cognomentum tribuit. Simile in Nicephoro est de duob. Regib. currum triumphantis Sesostris pro iumentis trahentibus, libro XVIII. Hist. Eccles. cap. 29.

64. τριμκέφαλε] Themistius Orat. IV. & Iustin Martyr. Epist. ad Zenam. Quod de amicorum coniunctione accipit Lucianus in Toxari. Philo Γηρυόνlω τὸν τρισώματον appellat, libro aduersus Caium, vt & Diodorus Siculus libro IV. Biblioth. Quod ait: φασὶ γὰρ Γηρυόνlω, id ex Palæphato desumptum.

65. In extremo: πόδας ὡς ἄρκτυ, male in Hesychio est ἄρκυ.

66. τυφῶν© πολυπλοκ.] Parœmia est ex Phædro Platonis, qui est de pulcro: quem locum etiam Plutarchus descripsit libro Aduersus Colotem. Verba Platonis sunt: Σκοπῶ ὐ ταῦτα, ἀλλ' ἐμαυτὸν, εἴτέ τι θηρίον ὢν τυγχάνω τυφῶν© πολυπλοκώτερον, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἁπλούστερον ζῶον θείας τινὸς καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. *Non ista, sed meipsum considero. Nam bellua quædam sim Typhone multiplicior iactantiorque, siue mansuetius aliquod & simplicius animal diuinæ cuiusdam ab omni fastu alienæ sortis naturæ particeps.* Quæ Socratis verba non ad subuertendam vitam, sed ad fastum stuporemque molestasque & nimias illas hominum de seipsis opiniones atque iactantiam inde expellendas Plutarchus facere ait: quæ ipsa quoque hanc parœmiam satis explicant. De *Typhone*, seu, (vt Latini poëtæ, eorumque princeps semper appellant. Τυφῶν quoque τυφῶς Pindaro Pythionic. Od. I.) *Typhoeo* ἑκατογκεφάλῳ, quomodo Tellus ob cædem gigantum irata, Iouem apud Iunonem calumniata sit: illaque rem Saturno aperuerit, & ille duo oua ei dederit terra occultanda, vnde nasceretur qui Iouem regno detruderet, aliaque id genus λῆρώδη, longa est fabula: quam vide apud Eustathium in Iliad. β'. eiusque allegoricum sensum. Malim autem in Apostolio & Suida legi Τυφῶν© πολυπλοκώτερον θηρίον, *Typhone multiplicior bellua*, ex Platone & Plutarcho: quo visus & Sextus Empiricus lib. I. contra Logicos, cap. de homine. aut Τυφῶν© πολυπλοκώτερ©, & τυφ. ποικιλώτερ©, *Typhone multiplicior, & magis varius.*

67. τυφλὸν ὄνειρον] Melius fort. τυφλοὶ ὄνειροι. Nimirum hæc illa sunt Insomnia, quæ per portam elephantinam ab inferis mitti dicuntur, teste Marone extremo lib. VI. Æneid.

Sunt geminæ somni portæ, quarum altera fertur
Cornea, quâ veris facilis datur exitus Vmbris:
Altera candenti perfecta nitens elephanto:
Sed falsa ad cælum mittunt insomnia Manes.

Qui locus haud dubie ex Homero expressus Odyss. τ'. hoc initio:

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων, &c..

Vbi pro ἀμενηνῶν, Suidas [illegible] legit [illegible] porro Somniorum

 generib.

generib. legend. Macrobius, cap. III. lib. I. in Somnium Scip. M. Tullij. τοῦ ὀνείρου quoque & ἐνυπνίου discrimen apud Suidam dict. ὄνειρος, & Eustathium dicto loco.

69. τυφλῶται] Plutarch. in Quæstion. Platon. pag. 406. edit. Xylan. & pag. 30. ἐπιτυφλῶται περὶ τὸ φιλόμωμον τὸ φιλοῦν.

72. τῶν ἐαρινῶν] Hexameter erit si legas

Πλείονες ἐαρινῶν φύλλων εἰσ' οἱ συκοφάνται.

Plures quam vernæ frondes nunc sunt sycophantæ.

74. τῶν καλῶν] Ex Plutarchi Apophthegmatis.

76. τῷ θριῷ] Parœmiam esse arbitror adhibendam cum quis hominis lubrici fallacem dolosumque sermonem dicat validis argumentis reuincendum.

77. τῶν δ' ὄνων] Allusum videtur ad versum antiquum

Ἀπονέμου τῆς σῆς ἁμάξης: τῶν δ' ὄνων οὐδὲν μέλει.

Tu tuo curru vtere, & nil curæ aselli sint tibi:

Cum quis rebus priuatis acquiescit, relictis alienis.

78. Τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος νικᾷ] Ductum à iudicijs, vbi maior pars in suffragijs ferendis vincebat minorem. Hinc formula illa apud Romanos in renunciandis suffragijs: HÆC PARS VIDETVR ESSE MAIOR. Vide Brissonij Formulas.

81. ὑγιέστερος Κρότωνος] Potest dictum videri vel ab vrbe Crotone omnium saluberrima, teste Strabone, lib. VI. Geogr. vel ab insecti genere boues canesque infestante: de quo Suidam lege. Vel denique à Crotone gummi Ægyptij specie, cuius varius in medicina vsus. vide Hesychium, & copiose Erasmum. Strabo tamen à Crotone vrbe, vt dixi, deriuare mauult, & ab eodem fonte hæc quoque deriuat: Κροτωνιατῶν ἔσχατος πρῶτος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. *Crotoniatarum postremus, primus est aliorum Græcorum.*

85. ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις] Ex Palæphato, in quo tamen Hydræ quinquaginta duntaxat capita tribuuntur.

86. ὑδροφορίαν ἄγεις] Potest Parœmia, si modo Parœmia est, in eum iaci, qui tristitiæ seu affectui nimium se tradit, idque publice præ se fert.

87. ὕδωρ δὲ πίνων] Suid. legit: ὕδωρ δὲ πίνων καλὸν οὐ τίκτεις ἔπος. *aquam bibens carmen bonum non panxeris.* Hinc scite Demetrius, seu Niceratus Halicarnasseus, vinum poëtarum equum sic appellat:

Egregio vati vinum fit Pegasus ales.

Ferunt Æschylum nobilissimum poëtam non nisi inter calices Tragœdias suas scripsisse: & *Ennius ipse pater nunquam nisi potus ad arma Prosilijt.* Plura Had. Iunius Emblemate XXXIV. ad illud: *Vinum ingenij fomes.*

90 ὑμεῖς]

90. ὑμεῖς] Integer versus oraculo redditus:

Ὑμεῖς δ᾽ Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Vide Suidam & hic, & Scholiasten Gr. in Theocritum.

91. ὑμεῖς δαίμονα] Si mendo locus vacat, λήξεται Fut. I. Medium dixerim verbi λαγχάνω.

94. ὕπνοι καὶ κόποι] Legitur apud Platonem lib. VII. de Rep.

95. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους] De hoc Prouerbio copiosius Zenobius, qui pro ἐν Κορίνθῳ legit ἐν Καρύστῳ. Suidas quoque, qui etiam aliam parœmiæ originem facit, à Callicrate Atheniensi quodam, qui iudiciarias mercedes in immensum auxerat.

96. ὑποψηνιστμένη] ὑπόπτεξ Lucian. clarius Suid. ἀκμαῖα πρὸς τόκον τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ. *mulier partui apta siue prægnas, à psene vermiculo, qui in grossis generatur: quem agricolæ ramis ficulneæ illigant, ne fructus illarum diffluat.* Et dict. ψῆνες. κωνώπια interpretatur, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα εἰς (male excuditur εἰ) τινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιαπτομένων ταῖς συκαῖς πεπαίνουσι τὰ σῦκα. *Culices grossis innatos, quibus quidam etiam ipsos grossos ad ramos ficulneæ adaptatis, ficus maturas reddunt.*

98. ὑπερβερεταῖος] Iosephus lib. III. Antiquitatum seu Originum, cap. X. Τῷ δ᾽ ἑβδόμῳ μηνὶ, ὃν Μακεδόνες Ὑπερβερεταῖον καλοῦσι. Meminit eiusdem mensis & lib. VIII. cap. 7. Zonaras in expositione Canonis Apostolorum XXXVII. Ὁ μὲν παρὼν κανὼν, καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου κανὼν κά. τὴν τετάρτην ἑβδομάδα τὴν μετὰ τὸ Πάσχα ὁρίζουσι, καὶ τὸν τοῦ μετοπώρου καιρὸν, ἤγουν τὸν Ὀκτώβριον. οὗτος γὰρ ὁ Ὑπερβερεταῖος.

99. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος] Ex Etymologo Græco desumptum.

100. λείπει τὸ, εὕδει] Suidas exaudit ὕπνει.

CENTVRIA XX.

TUrbant hic numeri Adagiorum, denario operarum ῥαθυμίᾳ interiecto. nos rectam seriem calculumque quâ possumus, sequemur.

Paral. Cent. IX. Adag. 33.

Εὐρύβατος] De hoc plura notabam ad lib. II. de vita Teclæ protomartyris, vt à Basilio Seleuciensi descripta typis exijt Plantinianis.

Adag. I. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς] Sic Lucianus in Gallo: sed ἁλλεσθαι Plato in Cratylo.

2. ὑπὲρ τῶν ὅλων] ἐκκυβεύειν Polybius dixit. τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίπτειν κύβον, Suid. Prouerbium autem hoc Iulio Cæsari Rubiconem transeunti vsurpatum: qui consecutus ad Rubiconem Fl. qui prouinciæ eius finis erat, paullum constitit, ac reputans quantum moliretur,

conuersus ad proximos: Et iam nunc, inquit, regredi possumus. Quod si ponticulum, transierimus, omnia armis agenda erunt. Et mox: Eatur, inquit, quo Deorum ostenta & inimicorum iniquitas vocat: IACTA EST ALEA. Sueton. Eadem imagine Petronius Arbiter:

Iudice fortuna cadat alea -- Et Lucanus: -- *ruit alea fati*
Alterutrum mensura caput. vt erudite Læuinus Torrentius adnotauit.

3. ὑπὲρ περιστροφῆ.] Sic etiam Hesychius & Zenobius. Suidas semel περιτρέπη, & alias περίτρεφεν: sed hoc vltimum minus rectè:

6. ὑπ' αἰδοῦς] Ad numeros constituendos mallem legere:

ὑπ' αἰδείους δὲ οὐ λίαν ἀσπάζομαι,

7. ὑπονέμια] Leg. forte ὑπηνέμια vt mox 10. Iliad, ἐπαίνων σκιαὶ, non satis concoquo. Quid si scriptum fuerit, καὶ ὕπνων vel κάπνου σκιαὶ.

9. ὑπόχαλκον χρυσίον] Themistius Orat. I. ἢ περφύραν, ἐψευσμένην αὐθίς, εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσάγειν.

10. ὑπηνέμια τίκτει] Ab auibus ducta Parœmia, quæ desiderio matris, cuius vocem forte audierant, aut pulueris affrictu, aut vento, aut mutuo denique initu oua subuentanea pariunt, ex quibus nullus fetus generatur. Non longe hinc abit illud Homeri: κακὸν δὲ ἀνεμώλια βάζειν: *malum est ventosa loqui.*

11. ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον] In homines litium iudiciariarum amantes. Hinc Aristophanes Suida citante: οὐ συντυχὼν σ' Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει. Hyperbolus δημαγωγὸς, de quo Thucydides lib. VIII.

12. ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς] Celebris Parœmia & à Zenobio copiose enarrata. Alij περὶ ὄνου σκιᾶς, Plato in Phædro: Origines lib. III. contra Celsum, Lucianus in Hermotimo, additque hic μάχεσθαι.

13. Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον] Ex Diogeniano. Addit Hesychius δερμαίνεται. Mox quæ ex Democrito, ea ex Æliano deprompta lib. XII. Animal. Hist. cap. 16.

14. Ὗς διὰ ῥόδων] Ita Suidas: Erasmus ῥοιΐδων haberet quod noster ῥοΐδων, diminutiuo ἀπὸ τῆς ῥοίας, à malo Punico. Pro ἀπαιδεύτων ἀναγώγων in Suida legitur: qui etiam Cratetem ἐν γείτοσι citat. Statim ὗν ἐπ' ἄγριον, versum ex Æliano lib. II. Animal. cap. 3.

16. Θεόκριτος] Locus est in Hedœporis, vbi Scholiastes ait sic vulgo Parœmiam efferri ὗς ὢν πρὸς Ἀθηνᾶν ἐρίζεις.

19. ὑπήτης ἐπίφθη] ὑπηρέτης Eras. non male opinor. Olethacr. Parœmia cerem vulgi, & in ἀπολαμβάνουσι aliquid desidero, forte πληγὰς, πηλὸν, aut quid simile deest.

20. Φάλλικον] Ita emendo, cum antea Φαλέκιον legeretur. In Hesychio est Φαλλίκων ὀρχημάτων. οἱ δὲ μέλος ἄλλος ᾠδὴν ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένην. Emenda Φάλλικον, vt & in Polluce: vtrobique enim corruptum.

Qui

Qui plura de abominando hoc myſterij ritu cognoſcere volet, adeat Plutarchum, lib. de Iſide & Oſiride: Euſtathium in Iliad. λ'. Iulium Firmicum Maternum De myſterijs & erroribus profanar. Religionum, Suidam, & alios. Ithyphallica quoque ne Latinis quidem ignota, ſed reiecta, & à ſacris aliena.

21. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς] Homer. Odyſſ. σ'. verſ. 84. 115. Et φ'. verſ. 308. Euſtathius ad verſ. 84. & Scholia parua hoc ipſo loco, qui corruptoris filiarum Metopæ & Amphiſſæ, nomen non αἰχμόδημον, vt noſter, ſed αἰχμόδικον appellant. Addunt eadem Scholia Echetum filium fuiſſe Bucheti, à quo & in Sicilia *Buchetus* vrbs condita fertur: ita enim meus Homeri cod. cum ſcholijs antiquis, non *Bucetus*, vt excuſum video, ſcribit cum ſpiritu. Addit Apoſtolius: Καὶ τῇ Ἰωνιᾷ, id eſt, τῇ συναγωγῇ τῶν Παροιμιῶν. Phalaridis autem, quam hic laudat, epiſtola eſt inſignis CXXIV. ad Athenienſes: item ad Teleclidem, Epiſt. LXV eadem de re: idemque notum etiam è Luciani Phalaride I. Vide Pindari Græcum interpretem ad Pythionicor. Odam I. extremam, & Io. Stobæum, Serm. XLVII. & Plutarchum Parallelis Græc. & Rom. nu. XXXIX. apud quem Πέριλλος dicitur, non, vt hic, Περίλαος ὁ Ἀθηναῖος. Et Plinius, lib. XXXIV. cap. 8. *Perillum*, inquit, *nemo laudat ſæuiorem Phalaride tyranno, qui taurum fecit, mugitus hominis pollicitus igne ſubdito: & primus eum expertus cruciatum iuſtiore ſæuitia.*

22. Φασηλιώτων] Zenobius Φασηλιτῶν, cuius & ſcriptus Vaticanus codex Calabrum nominat, qui hic Colaber eſt, de qua nihil equidem comperi: habetque τοῖς θεοῖς Eraſ. vero *Dio Capro*. Heſychius Κόλαβρον χοιρίδιον (male vulgo χοιλίδιον excuſum) interpretatur. Proinde *porcello Deo* potius dicendum fuerat. Sed quis ille tam ſordidus Deus? Forte ducente eodem nos Zenobio legendum eſt: Φασηλιώτας, aut Φασηλίτας γὰρ τάριχον σὺν τῷ κολάβῳ (offæ ſeu placentæ id genus) τοῖς θεοῖς θύειν φησὶν ὁ Καλλίμαχος.

23. τῷ δὲ Φάωνι] Exſtat fabella in Æliani Varia Hiſt. lib. XII. cap. 18. De Sappho vide Ouidij ſub eius nomine ad Phaonem epiſtolam in Heroidib. Pro ἐνομίζετο, ἐκομίζετο mallem. De Leucade ſaxo, quo ſe amantes præcipitarint, Photius in Biblioth. commemorat.

24. Φέρει καὶ ὄρνις γάλα] Eſt in Athenæo, lib. IX. Dipnoſoph. hic verſus ex Mneſimachi Philippo: Ἀνώπερον πάρεστιν ὀρνίθων γάλα. *Gallinæ adeſt lac, ecce, quod rariſſimum.* Et lib. II. ait Anaxagoram in libris De natura, auctorem eſſe lac gallinæ album oui vocari. Quem locum Euſtathius citat Odyſſ. δ'. ſed male omiſſa hac dictione. Legend. enim opinor: ὡς καὶ ὀρνίθων γάλα κατὰ Ἀναξαγόραν ἐν τοῖς ὠοῖς λευκὸν ὁ Ἀθήναιος παραδίδωσιν: atq; de inſigni felicitate vſurpari ait, vt & hæc: Διὸς γάλα. *Iouis lac*, quod eſt in eodẽ Athenæo, lib. XIV. & Διὸς ἐγκέφαλος *Iouis cerebrum.*

26. φεραύλας] Concinno locum metri lege Iambici: βληθεὶς φεραύλας, οὐδαμῇ μετεστράφη. Porro factum hoc generosissimum apud Xenophontem leges lib. VIII. περὶ Κύρου παιδείας. Mox ἐν ᾧ.. ἐξήλασεν Xenophonti hæc desunt. pro ἀφιέναι, ἀφεῖναι Leunclaij Xenophon, idemque legitur. σύρων ἢ ὁ προστατῶν. ἀρμενίων ἢ Τιγράνης. ὑρκανίων ἢ ὁ υἱὸς τοῦ Ἱππάρχου. Rursum pro δέξαιμι ἄν, δεξαίμην ἄν Xenoph. in quo edito male omissum ὁ Κῦρος. & προσῆλθεν pro συνῆλθεν.

28. Τοῖς τῆς Ἴσιδος πλοκάμοις] Apud Plutar. Ἴσιδος τρίχες sunt plantæ marinæ genus lib. De facie in orbe Lunæ. De eiusdem Isidis crinibus in luctu euulsis, vide Etymologum in Κοπτός. Illud: φιλοτιμοῦνται ὡς Μεμφῖται sumptum videtur è Luciano. Sic enim ille lib. aduersus indoctum libris tumentem: Ἔχει μὲν τὸ κιμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου· καὶ Μεμφῖται τῆς Ἴσιδος τοὺς πλοκάμους. Meminit & in Arcadicis Pausanias.

29. Πιστότατα] πιστοτάτων rectius fort. aut πιστότατα φιλούντων. Est hæc historia seu fabula ex Æliano, lib. VI. de Animal. cap. 2. Illud, οἷα φίλην ἢ ἐρωμένην περιεῖπεν, οὐκοῦν. Ælianus sic: εἶχεν οἷα δήπου φιλ᾽ ἢ ἐρωμ. ἀγαπῶν καὶ περιέπων ἰσχυρῶς οὐκοῦν. Et pro κενέβρειον τι, Ælianus νεκρῶν μέρος τι. Rursum. ἐδωδιάς τινος ex eo ipso Æliano, lib. V. de Animal. cap. 4. in quo statim pro μετειληφέναι, μετειληχέναι est. Homericum illud: Ἤρα τι καὶ περὶ δοῦρε, in Hom. aliter Iliad. φ. vers. 577. Ἀλλά τι καὶ.

32. φιλέψιος] in Hesychio est φιλέθειος.

33. φιλεῖ γὰρ θεὸς] Verba sunt ex Artabani apud Herodot. lib. VII. oratione.

34. φιλεῖ ἢ] Vide sup. Prouerb. Σὺν Ἀθηνᾷ ἢ χεῖρας κίνει.

35. νυκτὸς καὶ ἡμέρας] Schedæ Vaticanæ apud Schottum nostrum νύκτα καὶ ἡμέραν, & Suid. itaque Erasmus, recte. Similes supra fraudes, & de Didone fundum Carthagine coemente. P. Maro: *Taurino quantum possent circumdare tergo.*

37. Φοινικήια γραμ.] Non ἐπιθετικῶς, sed ex ipsis litteris interpretari videtur Hesychius, aliamque assignat causam quare Cadmus è Phœnicia illas reportasset. Herodotus Terpsichore eas nominat, & Καδμήια γράμματα ibidem. Suidas Cadmum litteras in Græciam primum intulisse scribit, quas Phœnices primi inuenerint, allato hoc Zenonis Epigrammate, vt vir clariss. Io. Goropius Becanus Belgij, dum vixit, decus emendavit:

> Ἔστι πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; εἰμὶ δὲ Κάδμος
> κεῖνος, ἀφ᾽ οὗ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

Id est, eodem interprete:

> *Sum patria Phœnix, quis liuor? sum tamen ille*
> *Cadmus, cui debet Græcia tota libros.*

38. φοι-

38. φορμίων@ σιβάς] De hoc Phormione militiæ duce fortissimo laborisque patientissimo copiose Suidas, τὴν σιβάδα autem Hesychius interpretatur τὴν ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσιν, καὶ τὴν φύλλων χαμαιποιητὴν: *Ex ramis & viridibus herbis stratum, siue quæ humi fit inter folia cubationem*: qualis fere militum esse lectus solet.

39. φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ] aut mendosus locus vt mutilus, aut ego fallor. Videtur germana illa Parœmia: οἶδ' ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις. *Scio quid petas, ficos petis.* Vide & Σικελὸς θάλασσαν, *Siculus mare.* Quæ de Phœnice aue suntque ex Æliano, lib. 6. de Animal. cap. 58. nihil huc admodum pertinent, nisi ἔτη pro αὖθις vel ἐνιαυτοὺς potius legas. Fallit multos φοίνικ@ vocis ἀμφιβολία, in palma arbore & in aue longæua, si vera est fama: qualia exempla collegit M. Ant. Muretus, lib. XIII. Variar. Lect. cap. XII. Prouerbij & illud specie aut γνώμης sic dictum: τὰ παθήματα μαθήματα. Mox pro λογικῆς, λογιστικῆς rectius videatur, vt in Æliano est, quem hic denuò ἐν ἐπιτομῇ descripsit.

41. φρουρᾶς ᾄδων] Est in Aristophanis nubibus: φρουρᾶς ᾄδων ὀλίγου φροῦδ@ γεγένημαι: *Excubiarum causa cantans penè perij.* Admonet Eras. etiam legi φρουρὸς ᾄδων, *Excubitor cantans.* Scholiasten Græcum adito.

43. τοὺς φρουροὺς αὐτὸς] Suid. αὐτῆς melius, nisi forte malis αὐτοῦ.

47. φρυνώνδας ἄλλ@] De hoc Eustathius in Odyss. κ', & copiosius Suidas hac dict.

48. φρυνίχου πάλαισμα] De huius astu Thucydides, lib. VIII. & Suid. hac parœmia.

53. φώκου ἔραν@] Constat ex Zenobio Phocum symbolas in conuiuium frequenter Procos filiæ suæ poposcisse. Vnde verisimile est illos perditæ rei, & spe nuptiarum diutius delata impatientes hominem de medio sustulisse.

54. φωνά τοι τὶς] Plutar. in Apophthegm. Lacon. φωνά τύ τις ἐσσι. Et mox pro ὁρῶν, legi queat εὑρών. Et in editis libris τίλας simplici λ legitur.

55. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Platonis est in Cratylo, in Hippia maiore, & lib. IV. de Rep. Pittaci quoque dictum χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι apud Laertium est in vita Pittaci: qui è Simonide quoque Πιττάκειον esse probat. Refert illud etiam lib. de liberis instituendis Plutar. Pro θαυμάζοντας malè in Suida ἀκμάζοντας, qui hinc corrigendus, & δημοτικὸν Suidas non male. Lege Zenobium Cent. VI. Adag. 38. & Hesychium dict. χαλεπά: qui hinc Prouerbium ortum ait, quòd cum Solon facta Periandri cognosset, hæc verba pronunciarit. Sed mutilus fortasse is locus, & è Zenobio explendus.

59. χαίροις Ὑψιπύλη] Quæ Luciano Ὑψιπύλη lib. de Saltatione, illa Pindaro ὑψιπύλεα Olymp. Ode 4. vt sit δικατάληκτον, quemadmodum

Περσεφόνη & Περσεφόνεια apud eosdem, atque alia non nulla id genus nomina propria θηλικά. Est, vt apparet, locus vbi mulier colloquens cum alio, viso marito, non respondet amatori suo ad rem. Simile huic alterum etiam Adagium: Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας, apud Plat. lib. περὶ ἀδολεσχίας. Pro ἤκοιτις legit Eras. ἀκοίτης, rectius, vt opinor.

60. ὁ χαμαιλέων] Ex Æliano ad verbum lib, II. cap. 14. de Animal. transcripta: vbi in editis legendum τὴν τῶν ὁρώντων ὄψιν, & περιτύχοις μέλανι. Et mox ex eodem lib. IV. Animal. cap. 33. & in album etiam verti colorem ait. Excusus vero Apostolius omnem] colorem præterquam album induere asserit, quod & Plutar. asserit lib. de amici atque adulatoris discrimine. Et Plinius lib. VIII. cap. 33. *Reddit colorem, quemcumq; proxime attingit, præter rubrum candidumq;.* Idem lib. XXVIII. cap. 8. *Nullum animal pauidius existimatur, & ideo versicoloris esse mutationis*: Διὰ γὰρ τὸν φόβον πολύμορφος, Aristot. lib. IV. de partib. animal. cap. XI. In Æliano quoque emendandum, vt hic, ὑποκριθεὶς, pro ὑποκριτής.

61. Χάραξ τὴν ἄμπελον] Est & apud Zenobium, qui integre efferri ait ab Aristophane in Vespis nimirum: Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. *Vallus fefellit funditus vitem suam.* Trochaicus est integer Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον *Nempe nunc prorsus fefellit vineam palus suam.* In Hesychio pro πάθη, quod Zenobius, Suidas & noster habent ἀπατηθῇ legitur, non male. Lege Eustathium ad vers. 563. Iliad. σ'.

62. Χαλάζω τὴν ἱερὰν] Metaphora à nautis, qui inter ceteras anchoras vnam habent omnium firmissimam, quam ἱερὰν, hoc est sacram nominant, quam non nisi in extremo constituti periculo laxare solent. Pro validiore igitur auxilio sumitur. ἄκουσον δὴ ἱερὰν φασὶν ἄγκυραν, καὶ ἣν οὐδεμία μηχανῇ ἀπορρήξεις. *Audi igitur sacram, vt aiunt, anchoram, quam nulla vi abruperis.* Lucian. in Ioue Tragœdo. Et in Hecuba Euripides ab eadem tralatione:

Ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ἔχει μόνη. *Nituntur vna res meæ nunc anchora.* Nisi ad alterum respexit Adagium ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ, *Duab. nixus anchoris in portu sedet.* Quomodo & Pindarus Lyricus *Bonum esse duabus fulciri* dixit.

63. Χορίου κύνα] χορίον vt Galen. definit, proprie inuolucrum seu tunica fœtus ante puerperium. Sic appellatum ait, quod χώρημα, locum nempe & spacium præstet fœtui. Pollux lib. II. duplici tunica seu inuolucro obuolui fœtum tradit: altero tenuiore ac molliore, quod ob id agninum ab Empedocle vocetur. Quod autem exterius, chorion vocari, cui vmbilicus sit fœtus connexus. Vide Anatomicos & Læuinum Lemnium de occultis Naturæ miraculis. Eras. minus

proprie,

proprie, inteſtinum χορίων dixit. Eſt & in Suida, ſed ex Theocrito, Eidyllio x. χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.

Inteſtina canem ſemel adguſtaſſe periclum eſt.

64. χαίρει τῆς κατάρας] Probat hoc Theophraſtus, lib. VIII. de Plantis: ἴδιον δὲ καὶ ὃ λέγουσι κατὰ τοῦτο· φασὶ γὰρ δεῖν καταρᾶσθαί τε καὶ βλασφημεῖν σπείροντας εἰ μέλλει καλὸν ἔσεσθαι καὶ πολύ. *Peculiare eſt quod de eo commemorant. Aiunt enim execrationibus & maledictis opus habere, qui id ſerunt, ſi id pulcrum copioſumq́; prouenire cupiunt.* Idem de ocimo tradit Plinius, lib. 19. cap. 7. *Nihil ocimo*, ait, *fœcundius, cum maledictis ac probris ſerendum præcipiunt, vt lætius proueniat.*

65. ὁ δὲ Αἰλιανὸς] Libro XVII. Hiſt. animalium cap. XIII. Pro ὑπόσχεσις, ὑποσχέσεις Suidas.

67. ἕτεροι δὲ γελῶ] Suid. οἱ δὲ αἰσχρὰν ἄλλοι γελῶ. Addit etiam Diogenianus id à mulier cula factum, ne corporis ſui fœditatem proderet. Puto porro in vſu olim fuiſſe vt illato lumine ijs vterentur verbis, aut potius χαῖρε ἀγαθὸν φῶς, vt & in Coniectaneis Varronianis Scaliger obſeruat: quod & inter Chriſtianos poſtea obtinuit.

68. χαιρεφῶν αὐτόσχημα] Suid. hoc pacto effert: ait οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος. Quod autem hic de Socrate dicitur, Suidas apud Xenophontem eſſe ait. Vide in ἀπομνημονεύειν.

69. Χάρωνος θύρα] Iulij Pollucis verba ſunt in Onomaſtico: τοῦ δὲ νομοφυλακίου θύρα μία Χαρώνειον ἐκαλεῖτο, δι' ἧς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπῆγον. Heſychius magis aperte: Χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ καταδίκοι τῆς ἐπὶ θανάτου ἐξήγοντο, pro ἐξήργοντο, Zenobius Diogenianus & Suidas ἐξήγονται. Χαρώνιος Zenobius habet, Χαρωνεῖος Suidas. qui & alteram refert Parœmiam ex Ariſtophanis Pluto:

ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν. *Charon Symbolum dat*, hoc eſt, morieris.

70. Χάρης ἄδων.] Hoc Prouerb. nuſquam alibi exſtare memini. Ceterum νόμον ὄρθιον Euſtathius etiam agnoſcit Iliad. λ'. ad verſ. 10. qui à noſtro & Suida citatur: Τὸ δὲ ὄρθια, εἴρηται μὲν Ἀττικῶς, ἀντὶ τὸ ὄρθιον, ὁποῖα καὶ ἄλλα τοιαῦτα προγέγραπται. ἑρμηνεύεται δὲ ἀπὸ τοῦ -- μέγα τε, δεινόν τε. τοιοῦτον γὰρ ὁ παρὰ τοῖς Μουσικοῖς Ὄρθιος νόμος, ἤγουν τρόπος ἐκεῖνος ᾠδῆς εἰς πόλεμον ἐρεθιστικός. Τὸ ὄρθια, inquit, *Attice dictum pro ὄρθιον: cuiuſmodi etiam alia id genus ante ſcripta. Interpretantur autem quid ſit, illa verba:* Μέγα τε δεινόν τε magnum, validumq́ue. *Talis enim apud Muſicos* Orthius cantus, *nempe cantionis genus quod in pugnam incitabat.* Addit deinde, Timotheo hoc cantu vtente ita Alexandrum M. fuiſſe commotum, vt ſtatim ad arma proſilierit. Terpandri eſſe inuentum, vt & Trochæi, Pollux auctor eſt. Sed de nomi ſignificat. pluribus Schottus noſter ad Procli Chreſtomathiam poëticam ab illo egregie cum

Obſeruationum humanarum libris illuſtratam, editamque. Nos ad finem properamus σὺν Θεῷ.

71. Χαρὰν πυραύστου χαίρεις] Æſchyli Tragici Senarius eſt: Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον. quem ſic H. Iunius in Emblemate vndequinquageſimo reddidit: *Pyrauſtæ inertem pertimet necem nimis.* Quomodo & in Suida hinc eſt corrigendus. Euſtathius in Iliad. ψ. ab αὔω, quod eſt exuro, incendo, dici oſtendens adiunxit: ἐξ οὗ καὶ πυραύστης ζωΰφιον καταπετόμενον φλογὸς, καὶ οὕτως ὀλλύμενον· ὅθεν παροιμία τὸ, Πυραύστου μόρος, ἐπὶ τῶν ῥαδίως καὶ ἑκουσίως θνησκόντων ἀγεννῶς καὶ ἐξ ἀφροσύνης. *Pyrauſta animalculum circum flammam volitans, ſicque periens. Hinc Prouerbium:* Pyrauſtæ interitus: *de ijs qui facile ac ſponte, idque abiecte & imprudenter, moriuntur.* Suidas etiam de ijs qui ſunt breuioris vitæ interpretatur. In quo tamen male ſecunda dictione μορὸν pro μωρὸν excuditur. Addit Apoſtolius: ὁ γὰρ πυραύστης, ex Æliano, lib. XII. Animal. cap. 8. id deſumptum.

72. Τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι] E Suida præmittendum: οὐκ οἶσθα ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο. Deinde: Τῷ δὲ Ἀγαμ. Quæ porro de teſtudine origanum contra ſerpentis morſum adhibente refert, ex Æliano ſunt, lib. III. cap. 5. Hiſt. animal. Vide & lib. VI. cap. 12. & Plutarc. in Problemat. Phyſicis extremo, & de ſollertia animalium. Quæ vero de teſtudinis marinæ partu, ex eiuſdem Æliani ſunt lib. I. cap. 6. ſed variæ Hiſtoriæ, paucis mutatis: quem librum Æliani rariſſime Michael adhibet; de Animalibus, omnibus pæne paginis.

73. Χειμὼν ὀρνιθίας] Ariſtophan. in Acharnenſibus, Act. IV. Sce. I. Mox: Καὶ ἄνεμος, Ariſtoteles meminit lib. de Mundo ad Alexandrum: οἱ ὀρνιθίαι καλούμενοι ἐαρινοί τινες ὄντες ἄνεμοι Βορέαι ἐπὶ τῷ γένει.

74. Χειρώνειον ἕλκος] Suid. latius deſcribit, quod ex crebra ſtatione conciliatum continuo humorem excernit. Euſtath. in Iliad. α΄. interpretatur ὅσα δυσαλθῆ ὄντα δέοιντ᾽ ἂν ἰατροῦ τοῦ Χείρωνος, *incurabilia, quæque Chirone indigeant medico.* Et in Iliad. δ΄. Χείρων δὲ εὑρετὴς ἰατρικῆς καὶ λυρικῆς, υἱὸς Φιλύρας καὶ Κρόνου ἐκ τῶν Κενταύρων. ἐξ οὗ Χειρώνεια ἕλκη, τὰ δυσαλθῆ· ἃ δηλαδὴ Χείρων κατέδειξε θεραπεύεσθαι. *Chiron artis medicæ & Lyricæ inuentor, Philyræ & Croni F. vnde & Chironia vlcera, quæ nimis ægrè curentur, quorumq́ue medicationem Chiron oſtendit.* Talia etiam ſunt Τηλέφεια τραύματα, *Vulnera Telephia.* Vlceres autem Chironij curationem deſcribit Cornelius Celſus libro VI.

75. Χείλεα μέν τ᾽ ἐδίην] Sic leg. ex Homeri Iliad. χ΄. verſ. 495. Non recte enim ſcriptus cod. χείλεα μέν τ᾽ ἐδίνηεν· ὑπερῷον οὐδ᾽ ἐδίνηεν. vbi ὑπερῷον quidem certe in ὑπέρον mutandum. Euſtathius quoque Prouerbij vicem adnotauit. *Tractus* inquit, ſi Latine reddam, *verſus iſte in Adagium, de ijs qui parua quædam donant, eo quod labra quidem humectentur,*

ctentur, liquor autem ad ipsum oris palatum minime peruenit. Sumitur & de ijs, qui verbis quidem promittentes oblectant, at vero id minime faciunt syncero animi affectu.

76. Φάβιος Μάξιμος] Omnia ex Plutarcho in Apophth. Fabij, & in vita eiusdem: T. Liuius eadem lib. XXII. vbi inter cetera ait: *Annibalem quoque ex acie redeuntem dixisse ferunt, tandem eam nubem, quæ sederet in iugis montium, sollicitatum procella imbrem dedisse.*

77. χεῖρας ἔχει] T. Quinctij Flaminini Apophthegma hoc apud eundem Plutarchum.

78. χθόνια λουτρὰ] Eras. vsurpari posse opinatur, cum quis serum & nequidquam profuturum remedium adfert: vt si quis post prælium amissum suppetias adferat. Est apud Zenobium, Hesychium, & Suidam.

80. Χίλων] ita in scripto Apostolio, & Clemens Alexandr. Stromat. I. nec non Suidas, Plutarchus, & Ælianus. Laertius vero Χείλων. Illud autem. Nosce teipsum. Γνῶθι σεαυτὸν, ibidem Clemens: Τὸ, Γνῶθι σαυτὸν, οἱ μὲν Χίλωνος ὑπειλήφασι. Χαμαιλέων δὲ, ἐν τῷ Περὶ θεῶν, Θαλοῦ. Ἀριστοτέλης δὲ (καὶ Πλάτων, Νόμων ια.) τῆς Πυθίας. Et Laërtius in vita Thaletis: τούτου ἐστὶ τὸ Γνῶθι σαυτὸν: ὅπερ Ἀντισθένης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, Φημονόης εἶναί φησιν. Ἐξιδιοποιήσασθαι δὲ αὐτὸ Χείλωνα. Vide Stobæum Sermone XXI. Michael hic Apostolius in Ioniâ Sententiarum, & Apophthegmatum sic ait: Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον, τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν, ἔφη. Χρήσιμον γὰρ εἰς νουθεσίαν τῶν ἀλαζόνων, οἱ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν φλυαροῦσι. Respondit vero Chrysostomus alibi. Quid difficillimum? γνῶναι αὑτόν. Plato vero in Philebo, μὴ λανθάνειν αὑτὸν. Idemque in Phædro: Οὐ δύναμαί πω, κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γνῶναι ἐμαυτὸν. Τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα vocat etiam in Alcibiade priore, in Hipparcho, in Charmide, & in Protagora. Plutarchus item in Consolat. ad Apollonium: quæ obseruauit accurate Hœschelius è Græcis scriptoribus: nam de M. Tullij locis eadem repetentib. in Tuscul. & de Legibus, pleni libri, vt inculcare non sit precium operæ.

81. Χλαμὺς Συλοσῶντος] Historia est apud Herodot. lib. III. Licet porro noster de ijs interpretetur qui vestitu efferuntur: credam non male adhiberi quoties indicare volumus paruum munusculum seu officium ingenti beneficio remuneratum esse. Quale Homericum illud: χρύσεα χαλκείων.

83. Ἐπὶ τῶν ἄπτων] Nempe verum illud Menandri:

> Δειλῶν δὲ ἀνδρῶν δειλὰ τὰ φρονήματα.
> *Ignauo inest ignaua cogitatio*

Item illud eiusdem: ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ σχολὴ ποιεῖ κακά.

> *Quam multa suadet otium multis mala.*

Hinc

Hinc præclarum illud Demonactis consilium

χρόνος ἢ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

Nullum tibi labatur vmquam iners tempus.

84. Χοῖνιξ Κνωδάλε.] Hesychius Κωδάλη χοῖνιξ, male pro Κωδάλε additque dictum à quodam Ædili, qui maioribus vteretur mensuris. Suidas Κοδάλε, Diogenianus m. sc. meus disertim vt hic Κνωδάλε. Eandem parœmiam supra habes: Κνωδάλε χοῖνιξ.

85. Χορὸν δίδωμι] Diogenian. & Hesych. exponunt de ijs qui scommatis certantes vicissent, vt etiam Vaticana Appendix. Suidas vt noster.

88. Χρήματ' ἀνήρ] Aristodemi sententia, quam Alcæus & Pindarus ab ipso sunt mutuati. Hic in Isthmionicis Hymno 2. ille alibi, vt his verbis refert Pindari interpres: Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' ὐδεὶς πέλετ' ἐσθλός. Vide Suidam. Pecuniæ vim etiam veteres hi Senarij indicant ἀδήλε, vt ab Apostolio nostro allati:

Χρυσῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτείτω λόγος:

Πείθειν γὰρ οἶδε, καὶ πέφυκε μὴ λαλεῖν.

89. Ἀρχή] Refert Laërt. in Pittaco. Ibidemque illud: Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

92. Φθειρίασι] Hæc è Laertio in Pherecydis vita, vbi pro χροῖ, χρωτὶ legitur, habetque διαβαλόντα, pro quo hic προβάλλοντα. Latius omnia Ælianus, lib. IIII. Variæ Hist. cap. 28.

96. Τί δὲ. ἦδ' ὅς] Platonis locus initio lib. V. de Repub. hic & in Suida corruptus, rescribendus hoc modo: Τί δαί; (ἦ δ' ὃς ὁ Θρασύμαχος) χρυσοχοήσοντας οἴει, τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' ὐ λόγων ἀκουσομένους. *Quid vero, inquit Thrasymachus? hosce modo huc venisse existimas aurum fusuros potius quam sermones audituros?* Male item hoc loco in Suida χρυσοχοεῖον. pro χρυσοχοεῖν. Infra, ad ὅπλα, duos ex Eras. versus adieci, male hic, & à Suida prætermissos.

97. Καὶ βραδύς τις ἦ, σοφόν] Suidas aliter paullo: καὶ ἄμυσος ἦ. Cum quo Jambico Senario consentit ille siue Archytæ, siue alterius hexameter; χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε, τί δ' ὐ χρειὼ κεν ἀνεύροι; Quem è Plutarcho adfert Stobæus λόγῳ νή & ϛγ', Vide quæ περὶ τῆς τῶν χρειῶν ἐνδείας scribit Origenes lib. IIII. contra Celsum, pag. 220. edit. August.

98. νῦν δὲ κόσμος] Amplius Suid. νῦν ἢ κόσμος τῦτο ἐστὶ τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

100. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων] addit rursum Suid. rectè; καὶ ἀνηνύτων, quæ nihil prosunt.

CENTV-

CENTVRIA XXI.

ADag. I. Ὀστράκινος, ἁπλῆς.] vilis, nempe à materiæ vilitate, vt terrea.

2. Χωρὶς τὰ Μυσῶν] Idem Prouerbium legitur apud Suidam & explicatur, in οὐδὲν ἧττον, & in χωρίς. Legitur etiam in Excerptis è vita Isidori apud Photium, tam in Bibliotheca, quam Epistola eius 244. vt doctiss. obseruauit Hœschelius, nosque monuit per epistolam. Paulo aliter in Nazianzeni Jambico XVIII. χωρὶς τὰ μήδων καὶ Λυδῶν ὁρίσματα. Infrà, Merrhæ stagni mentio Exodi XV. v. 23. & Psalmo XCIII. v. 9. Siloæ vero Esaiæ VIII. v. 6.

3. Πόλις καὶ τόπος] ita plane in MS. Legam lubens vertamque τρόπος: vt nos Belgice vulgo efferimus: **Elck stede heeft syn sede.**

5. Ψάφωνος ὄρνιθες] ὄρνεις ponit metri Jambici gratia Jos. Scaliger in Stromateo, v. 1184. ψάφωνος ὄρνεις. Mox: ἀλλὰ deesse puto μείζονος. ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν. Vni Apostolio hæc parœmia accepta est referenda, & vnde hauserit, mihi quidem incertum. Simile quid cum auibus tentauit Annon, siue Hanno quidam Carthaginensis, (nisi eius nomen in illud transmigrauit:) ἐκθεῶσαι καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν βουλόμενος, sed impari euentu, vt Ælianus refert lib. XIV. variæ Histor. cap. 30. Aues enim illæ dimissæ ad consuetum sibi victum libertatemque reuersæ naturalem cantum ediderunt. Plane vt illi in auibus illis docendis vsu venerit quod alteri cuidam æuo Augusti, in re simili vt opera & impensa illi perierit. Qua de re vide Macrobium lib. II. Saturnal. cap. 4. vbi de alio refertur, qui Augusti post Actiacæ pugnæ victoriam pari astu sibi liberalitatem est venatus. Mox ex Jonià Apostolij in littera X. additum, Λίβυες δὲ: & emendo τὴν φωνὴν ψάφωνι ἔθυον καὶ αὐτοῖς θεός, &c. pro quo φήμην editur.

8. Ψευδῶν πλέ' Ἀτράφαξις] Edidimus vt in m. scr. reperimus. Vereor tamen vt satis attente Apostolius Aristophanis locum, qui est in Equitibus, legerit, adeoque Chiliastæ nostro imposuerit. Verba enim Cleonis falso Equites accusantis populumque ob nimiam in credendo illi facilitatem reprehendentis hæc sunt:

> Πιθανώτατα δ' ἡ βουλὴ γ' ἅπασ' ἀκροωμένη
> Ἐγένετ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξιος πλέα:
> *Oratione concio hac probabili*
> *Pseudatraphaxi plena statim est reddita.*

Eleganter & more suo Aristophanes, nos docet concionem à Cleone mendaciis fuisse repletam sed ψευδατραφάξεως. quasi dicat, inania falsaque Atraphaxi. Proinde Parœmia de homine vano ita efferri posse,

ψυδατραφάξιος πλέος. Vetus Gr. Scholiastes ψυδατραφάξιος, πλήρης ψυσμάτων. Ἀτράφαξις ἢ, εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Est in Hesychio ψυδαδάμαξυς, εἶδος ἀμπέλου, ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος, καὶ ὁ ψυδόπλουτος, *species vitis quæ in arbusti formam facile diffunditur: & homo mendaciis diues.* Videndum cum significatio pænè conueniat an non & ibi ψυδατράφαξις leg. vt & in Suida, dict. eadem, vbi & eadem quæ Scholiastes adfert.

9. Ἀντίμαχος] Quattuor Antimachorum meminit Aristophanis interpres in Nubibus. Vide & Suidam dict. Ἀντίμαχος.

12. Ψύρα] Insula iuxta Chium parua, hodie *Psara* vocatur, & onagros seu asinos syluestres alit, ab Assyriis diuersos. Vino carere hinc apparet. Vide Stephanum de Vrbibus.

14. ὦ γάμοι, γάμοι] Reponendum arbitror, ὦ γάμοι ἄγαμοι, vt Latinis Nuptiæ in-nuptæ, & Sophocli etiam παροιμιακῶς, ἐχθρῶν δῶρα ἄδωρα. & Q. Ennio in orat. Appij Claudij Cæci, emendante Lambino, *Mentes dementes. Quo vobis mentes*, &c.

16. ὦ Λακιάδαι] Λακίδαι alij scribunt. Apud Plutarchum à mollicie notatur Lacydes Argiuorum rex: Λακύδην τῶν Ἀργείων βασιλέα κόμης τις διάθεσις, καὶ βάδισμα τρυφερώτερον, εἰς μαλακίαν διέβαλε. Λακίδαι, δῆμος, ἀπὸ Λακίου ἥρωος ὀνομασθείς. Pausanias in Atticis.

17. Ὤδινεν ὄρος] Simile illud Flacci: Parturiunt montes, &c.

19. Ὦ οἵα κεφαλή] Ex Æsopo Phrygio fabulatore sumptum.

23. Ὡς οὐ ἐξῆλθεν] De hoc Flaccus lib. Sermon II. Satyra I. v. 26.

Castor gaudet equis, ouo prognatus eodem Pugnis.

24. Ἀμυκλαῖον ἴον] Hyacinthus ab Apolline dilectus, disco ictus & interemptus, in sui nominis vertit florem. Ouidius x. Metamorph. Fab. v. qui *Amycliden* patronymicῶς nominat, v. 162.

Te quoque Amyclide, po suisset in æthere Phœbus.

In quem florem etiam mutatus postea Aiax Telamonius, vt lib. XII. v. 396. Et lib. x. v. 205. & 215.

26. Ὠσὶν ἑστῶσιν] *Arrectis auribus* Latinis, vt Comicus: *Arrige aures:* vbi Donatus. Lucianus in Timone: ὄρθιον, ἐφιστάντες τὸ οὖς. Philo vero in expositione Decalogi: ἀνωρθιακότες τὰ ὦτα. Et libro de somniis diuinitus immissis: τὰ ὦτα ἀθροίσαντες, vel vt m. sc. Augustano legi affirmat Hœschel. & rectius quidem ἀνορθιάσαντες.

27. ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί] Heroicum est ἀκροπλούτιον, nescio è quo poëta ἐρωτικῷ.

29. ἀποψήσασθαι] Sic Etymologus, sed ἀναψήσασθαι Plut. in vita Thesei, & Clemens Alexand. Stromat. lib. IV. ἐπικρήσασθαι Eustathius ad v. 496. Iliad. χ'. Supra: μέλι ἐν κοτύλῃ. Sic Plutarch. & Clem. Alex. sed μέλιτος κοτύλην Etymologus & Eustathius. Statim: Κύλικ' εὔζωρον, ἵνα

μεθύουσι καθεύδη Eustath. ὡς αὖ habet Scholiastes in Aristophanis Equites. Εὐζώρου οἴνου μεθύουσι καθεύδει, Etymologus: & tertius versus in Clemente omissus est. Quæ subijciuntur: Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν, eadem ad finem vsque Eustathius ibidem & Scholiastes Aristophanis. De εἰρεσιώνη pluribus And. Schottus in Procli χρηστομαθείαν poëticam ex Strab. lib. I. Geogr. Suida, & Herodoto in vita Homeri, itemque Marone libro VII. Aeneid. v. 128.

Et vitta comptos voluit prætendere ramos:

Lib. VIII v. 116. *Paciferæque manu ramum prætendere olivæ.*

Rursum lib. VII. v. 153. *Centum Oratores augusta ad mœnia Reges*
Ire iubet, ramis velatos Palladis omnes.

Et lib. XI. v. 100. *Iamq; Oratores aderant ex vrbe Latina*
Velati ramis oleæ, veniamq; rogantes.

Ibidemque v. 331. *Centum Oratores prima de gente Latina*
Ire placet, pacisq; manu prætendere ramos.

30. τοῦ Φινέως] De quo Diodorus Siculus lib. IV. & Apollodorus lib. I. Biblioth. Mox: ἱστοροῦσι. verba sunt Palæphati, apud quem τὸν νοῦν vitiosè pro τὸν βίον legitur. Statim; ἡ ὄψις ἀπέληψεν. notus est Timoclis versus apud Athenæum initio lib. VI. Δειπνοσοφ. Ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί. Quamquam & alij sic versum hunc addunt:

Ὀφθαλμιᾷ τις; Οἰδίπους ἐνθάδε τυφλόν.

31. Ἑωλοκρασία] ἡ ἐκ τοῦ οἴνου, sic Clem. Alex. lib. II. Pædag. cap. 2. Ibidem κατεσκέδαζον, ita m. s. sed legendum κατεσκέδαζον. Sic Lucian. in conuiuio Lapitharum: πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν κατασκεδάσας αὐτῶν φιλοσόφων.

32. Ὤτων πιστότεροι ὀφθαλμοί] Similia suggessit Hœschelius, vt erat multæ vir accuratæque lectionis. Herodotus Clio: ὦτα τυγχάνει ἀνθρώποισιν ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. Quod Philo Iudæus cum explicet lib. περὶ δικαστοῦ, vel vt in m. s. est περὶ δικαστῶν, eius verba subscribere non grauabor: Ὦτα, ὥς ἔφη τις οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τῶν πρεσβυτέρων (Herodot. lib. I. nimirum) ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα. πράγμασι μὲν οὐκ ἐντυγχάνοντα, ἑρμηνεῦσι δὲ πραγμάτων λόγοις, οὐκ ἀεὶ πεφυκόσιν ἀληθεύειν, παρελκόμενα. Διὸ καὶ τῶν παρ' Ἕλλησιν ἔνιοι νομοθετῶν, μεταγράψαντες ἐκ τῶν ἱερωτάτων Μωσέως στηλῶν, εὖ διατάξαι δοκοῦσι, μὴ μαρτυρεῖν ἀκοήν: ὡς δέον, ἃ μὲν εἶδέ τις, πιστὰ κρίνειν. ἃ δὲ ἤκουσε, μὴ πάντως βέβαια. Idem libro περὶ τῶν μετονομαζομένων: Ἀκοὴ δὲ, inquit, ὁράσεως τὰ δεύτερα φέρεται. Vide & Plautinum Adagium: *Pluris est oculatus testis vnus, quam auriti decem.* Et Horatianum illud, ad Pisones de arte poëtica v. 180.

Segnius irritant animos demissa per aurem,
Quam quæ sunt oculis subiecta fidelibus: & quæ
Ipse sibi tradit spectator. ------

FINIS.

INDEX
RERVM ET VERBORVM.

Prior numerus centuriam, posterior Proverbium indicat.

A.

ABydeni Sycophantæ 1, 2
Abydenorum in conuiuiis mos 1, 1
Acastus Peliæ fil. sorores persequitur. 2, 72. Alcestin capit. ib. ab Hercule vincitur. ib. Pheræ urbs 2, 72
Academia quid; unde dictà, & quomodo olim appellata 2, 31
Acco, Samia fatua 1, 71. 8, 78
Acesæus Nelei gubernator ignavus 2, 19. 18, 46
Acesias medicus imperitus 2, 23
Acis fl. gelidissimus 2, 25
Admeti & Alcestidis fabula 2, 72
Adonis Praxelles filius. item eius stupiditas 9, 81
Adonidis fabula 1, 43
Adrastea Diana unde dicta 1, 40
Adrastea Nemesis unde ibid.
Adrastus ibid.
Aegialeus Adrasti filius ibid.
Aeginetæ 2, 26. quo ætate maiores, eo peiores 18, 9
Aegistei præcipitatio in voraginem 1, 79
Aegyptios ἀχθοφοροῦντας Poëtæ vocant 5, 22
Aenus, urbs Thraciæ 6, 84
Aeolia insula 9, 22
Aeolus ventorum deus 2, 12. Teleporam ducit, & eius liberi. ibid.
Aeschines qualis fuerit 17, 34
Aezones δῆμος τῆς Κεκροπίδος 1, 92
Africa semper aliquid mali 1, 67
Agamedes Trophanij frater 7, 88
Agamemnon filiam immolat. 1, 32. puteos per totam Græciam fodit. 1, 33. sacrificans 14, 15
Agasicles Lacedæmoniorum rex, item eius dictum 10, 69
Agathocles rex. eius dictum 18, 78
Agathones in convivio amplexus 19, 74
Agathonia modulatio 1, 9
Agesarchus Epimenidis pater 8, 84
Agesilai de Callipede dictum 15, 39
Agnus humana voce locutus 19, 22
Agyrrhius imperator militum Lemni. 1, 22. poëtarum mercedem accîdit. ib. primus concionalem præbuit ibid.
Alcestidis fabula 2, 72
Alcinoë adultera à ciconia cæcata 15, 93
Alcmæonidæ Lipsydrij præfecti 8, 81
Alcyoneus gigas. 2, 51. eius filiæ se in mare præcipitant, & in aues Alcyones vertuntur. ib.
Alcyonij dies. 2, 51
Alexander Pyrrhi filius. 13, 14
Amæa Ceres. 2, 87
Amalthea cornu & fabula. 2, 86
Amazones masculos filios muitlant. 4, 43
Ambe urbs. 15, 59
Amilcas vindex fratris sui. 20, 85
Amisodarus Rex. 16, 10
Ampeliotæ silphij scapum Delphis consecrant. 5, 40
Ampelum Thebani à Naxijs liberant. 12, 35
Amphictyon Deucalionis fil. 3, 4. indè Amphictyones. ib. congregabantur ad Thermopylas. ibid.
Amphion Antiopes fil. 3, 44
Amphoterus stultus. 14, 40
Amyclæi adolescentis formosissimi historia. 21, 19.
Amyntæ dolium pertusum. 7, 84
Amyris stulti sapiens imitator. 2, 93. à Sybaritis Delphos missus. ibid.

Anagyra-

Anagyrasius homo crudelissimus. 3, 35
Anagyrus flos. 11, 41.
Anagyrus nomen Herois. & eius historia. 11, 41
Anaxagoræ & Histiæi historia. 18, 95
Anaxarchus ab Archelao in mortario ligneo vecte tunsus. eiusque responsum. 16, 92
Ancæus ab apro interfectus. 16, 28.
Anchiala nunc Zephyrion 17, 25
Anchora sacra quæ 10, 44
Andocydes Pythagoræus 17, 33
Andron 17, 25
Andulus Cercops 11, 24
Angæus Trophanium persequitur 7, 88
Anguillæ lubricæ 19, 76
Annibalis prædictum 20, 70
Antagoras 5, 82
Antaphraxis species oleris 21, 3
Antia Bellerophontis amore capta 6, 46
Antiope Nyctei filia, Zethi & Amphionis mater. 3, 44. eius casus. ib.
Apathuria festum apud Athenienses 3, 74
Aphyæ coctio 5, 16. 9, 65
Apides Aegyptiorum dij 3, 85
Apium historia 7, 72
Apollinis Delphici oraculum. 18, 20. festum 21, 24
Apollo quadrimanus, & quadriauris 2, 22.
Aquila à serpente circumplicata, & ferè suffocata, agricolæ beneficio liberatur. 2, 6. Iouis ales. 9, 51. tauris inimica 2, 6
Aquilæ amor in pullos 2, 6. natura. 1, 62. pullos explorant. ibid. obliquitate rostri moriuntur 1, 63. nidificatio 2, 6
Aquilæ Cornices contemnunt 1, 59
Aquilam reliquæ aves extimescunt 16, 91
Aquilinarum pennarum natura ibid.
Araneæ subtilitas 10, 58
Arbelæ urbs Siciliæ 18, 86
Arcades bellicosi. non sibi, sed aliis 4, 25
Archidamium bellum 4, 30
Archilochus maledicus 4, 52
Archinus Athenæi filius 17, 25
Archytas faber 16, 21
Areopagus iudicii locus apud Athenienses, & unde dictus 7, 80
Argi funestus cædibus locus 4, 27
Argivus clypeus 3, 70
Argo navis 11, 98
Arictis ingratitudo 11, 60
Arietum pugna 19, 57
Aristii Κύκλωψ 4, 7
Artaba sus 20, 18
Asia unde dicta 18, 18
Asini gibbosi apud Mysos 13, 43. in Antrone magni & ignavi 3, 26. onus portantes 14, 50
Asinorum sylvestrium magnitudo. cornu. velocitas 14, 57
Asinus piscis 14, 57
Aspides in Aegyptiorum reg. diademate 4, 65
Aspides Libycæ halitu homines cæcant 4, 65
Aspidis morsus insanabilis 4, 65
Asserina locus in Tenedo 18, 28
Astydamas Morsimi filius 17, 29
Atalantæ cursus 5, 51
Atalantus Cercops 11, 24
Athamas Phryxi pater, & eius fabula 13, 46
Athenienses ἀπόγλωττοι vulgò dicti. 3. 81. à Samiis samæna notabantur 17, 25. 18, 12. devicti. 11, 45. in Eleusine Cereris sacra peragere soliti. 4, 74. in bellum profecturi quid facere solebant. 4, 72. lucri avidi. 4, 82
Atheniensium adulatio 17, 65
Atheniensium cum Bœotis bellum ob Melaniæ tractum. 3, 74. fames. 2. 50. mos in compotationibus. 21, 26. post cœnam 13, 12. ritus 9, 37
Athos mons 1, 76
Atrei iniustitia 4, 67
Attáginum avium historia 19, 9
Atticus aspectus, id est, multum sapientiæ præ se ferens 4, 69
Augurium è papaveris folio 16, 20
Aunon fl. propè Carthaginem 6, 44
Azane locus asper & sterilis 1, 70
Azesia Amææ filia 2, 87

B.

Babylonii notis compuncti 17, 25
Bacchæ silent 5, 35
Bacchi liberatoris templum 12, 35

Bacchus crudivorus, 21,13
Bacchylides 3,82
Bacelus magnus & insulsus 5,34
Baeotorum stupiditas 5,80
Batulus lapis 10,71
Balneatores in otio maximè negotiosi. 5,53. *rerum alienarum curiosi* 5,32
Battus. 5,40. *Cyrenensis urbis conditor* 17,43
Bayn malos reddens discipulos 19,35
Bias. 6,36. *unus ex septem Sapientibus. Iudex acerrimus. eius mors & sepultura.* 5,58
Bibendi mos in conviviis apud veteres 1,12
Bellerophontes natura filius Neptuni, adoptione Glauci, & unde sic dictus. anteà Hipponus dictus. à Iove in Lyciæ campum deturbatus 6,46
Bellerophontis fabula 16,10
Bellerus interfectus ibid.
Bellum Archidamium 4,30
Bellum Atheniensis plebis cum formicis auri ramenta custodientibus 20,91
Bellum inter Athenienses & Bœotos de Melanis 3,74
Bellum Crotoniatarũ contra Sybaritas 19,16
Bellum Lacedæmoniorum cum Atheniensibus 17,46
Bellum inter Mycenam & Lernum 19,85
Bellum gerentibus qui mos fuerit olim, 4,45
Belonopeles Pamphili parasitus 15,78
Bendia, Diana Thracibus 6,44
Besas homo stupidus 5,56
Blacia locus prope Cumas 5,65
Bœoti à Thracibus capti somno moniti Thraces ebrios cædunt 12,35
Bos, animal mansuetum 5,71
Bos Cyprius, id est, stercore vescens 5,66
Bos Molottorum 5,67
Bos septimus quid 5,7
Bovis cornu sex amphoras capiens 5,77
Bovis sub Ptolemæo fœcunditas 19,23
Brachmanes 8,85
Brennus Gallorum rex 9,15
Briarens centimanus 11,57
Britomartis à Diana liberata 7,12
Bulias judex 5,75
Buprestis animal bovi mortiferum 5,76
Butes, eius posteri illustres Athenis, & sacrorum præfecti 8,62

C.

Caenei invulnerabilis historia 4,71
Calculi candidi & calculi nigri 13,12
Callias dives 11,74
Callicrates dives 19,86
Callippus qualis 10,99
Callistratus litterarum XXIV *inventor* 17,25
Camarina palus 13,1
Camelus animal memor. 13,25. *præsertim injuriarum* 13,26
Canastraum Pallenæ promontorium 2,51
Cancer 11,11
Canes Melitenses 12,67
Canis animal fœcundum 20,5
Canis in præsepi 9,71
Candaules rex à Gyge occisus 6,60
Cantare ad myrtum, unde dictum 1,42
Cantharus animal fœminã non habens 10,74
Cantharus vir parvus 10,74
Capræ Scyriæ 1,83
Caprarum fabulæ 1,82
Caprarum ubera exsugit & obstruit parus 2,4
Carcinus vir bellicosus & virib. præstans 19,85
Cares & Milesii primi mercede in bello auxiliatum venerunt. 15,59. *Cares milites mercenarii* 8,34
Carpathiorum segetes lepores perdunt 14,32
Cassandra Bellerophontis uxor 6,46
Cassiotarum nodi 11,7
Castor & pollux ex ovo procreati 21,18
Catana urbs 15,67
Caucasus 11,96
Caunus à sorore Biblide adamatus 19,91
Centauri, & eorum mythologia 11,33
Cephali fabula 18,42
Cercopes Ephesini impostores 1,21
Cercopes pessimi, ab Hercule cæsi 11,24
Cercyon avis in Indiis. unde dicta 11,35
Cercyræi grandia flagella habebant 11,29
Cerebrum Iovis cibi delicati Persis 7,19
Ceres Homoloia Thebis 14,40
Cerui cornua in occultis locis abjiciunt 14,76
Chærephon maximus fratris sui hostis, 20,61
Chamæleontis mutabilitas 20,53
Charadrii fabula 20,58
Chares Atheniensiũ dux, qualis fuerit 20,59
Chares tibicen 20,63
Charetis promissa 1,79

Chelidon

Chelidon Theologus 17, 2
Chimæra fabula 16, 10
Chorum quinam sequi soleant apud Athenienses 20, 79
Chromius Asinorum imperator 13, 43
Cicada 18, 36. eius natura, cantus 18, 39
Cicada Acanthia 2, 30. 18, 33
Cicadæ aureæ 18, 37. 38, 39
Cicadæ musicæ amantes 18, 37, & 38
Cicadarum cantus 2, 43
Ciconia cur in sceptris 3, 39. 15, 93
Ciconiarum natura & indoles 15, 93
pietas 3, 39
Cilicon proditor 1, 13
Cinealus avis nuda 16, 90
Cinclus quale animal 11, 44
Circe venefica 4, 65
Clava pro malo utitur Hercules 2, 80
Cleomenes miles Atheniensis, & stimulator maximus 3, 58
Cleonymus pavidus 15, 19
Clypeus Argivus 3, 70
Cnips animal veloci saltu 11, 47
Codrus rex 16, 59
Codrus Melanthi Messenii fil. Medontis & Nelei pater. pro patriâ se devovet 9, 27
Cœranus à Delphinis servatus 6, 95
Colophonium aurum 20, 89
Columbarum historia 9, 82
Convitia commessantiũ in festo Chooriũ 18, 2
Convitium Demosthenis in Aeschinem 19, 49
Convivium 8, 3
Convivium apud veteres 61, 85
Corax & eius historia 10, 64
Core locus 15, 86
Corinthii à Megarensibus pulsati 7, 17
Cornices aquilas provocant 1, 59
Cornu Amalthea 2, 86
Corvus animal impudens & ominosum 9, 16
Corybus homo stultus 13, 52
Corydon avis & fabula 8, 85
Cothurnus 9, 29
Cottabus 12, 66
Cottus Centimanus 11, 57
Cranon Thessaliæ urbs 15, 93
Crateres tres 19, 55
Crates Bœotus Cynicus 11, 58
Cretenses litterarum inventores 20, 29
dolosi 11, 59
Crius Phryxum servat 13, 46
Crobulus leno 9, 52
Crocodili historia 19, 52
Crœsus bellandi avidus 3, 36
Crœsi filius mutus 19, 20
Croton fortis & felix Italiæ urbs 12, 65
Crotoniatarum bellum contra Sybaritas 19, 16
Cucurbita 9, 73
Cumanorum fabula 18, 19
Curetes vates 11, 54
Curiales φράτορες 1, 24
Cyanippus eiusque fatum 11, 83
Cycni fabula 18, 26
Cydon Corinthius 18, 66
Cyndalus aviculæ species 11, 79
Cynosarges. locus Athenis 7, 69. 11, 66
Cyrenæi Batto silphium dederunt 5, 40
Cyrene meretrix, & δωδεκαμήχανος vocitata 7, 42
Cyri victoria 20, 18

D.

DActylus ad summos honores evectus 6, 77
Dædali fabula 6, 71
Danaidum pertusum dolium 7, 84
Danaus 11, 88
Darius auri cupidine Semiramidis sepulchrum aperit 12, 90
Dardanes ter lavari soliti 19, 56
Datus urbs 6, 74
Debitores apud Athenienses in servitutem addicti 17, 32
Deianira Herculem peplo exurit 2, 9
Delphi Aesopum interficiunt. 2, 1. inopes 6. 93
Delphini mobilitas 6, 84
Delphinorum natura 6, 98
Delphinus captus & vulneratus 6, 84
Democritus 7, 14. 10, 16. 12, 63, & 64, & 89. 15, 77. 19, 10. 20, 5, & 49.
Demonica barbari amore capta. eius avaritia, & mors 9, 15
Demosthenis convitium in Aeschinem 19, 49
Diana eadem quæ Hecate 7, 12
Diana Dictynna 7, 12. Munychia 8, 19
Diana tauropola velocitas 18, 23
Dictynna, Diana Cretensibus 6, 44
Dies trigesimus in honore habitus. & quare. 18, 17

Diomedes

Diomedes & Vlysses fures 7, 15
Diomedes lunæ splendentis beneficio à morte liberatur ibid.
Dionysia festum Athenis 7, 16
Dionysii è sorte omen ad imperium. 8, 17. *situs* 10, 48
Dionysius ineptus poeta. 7, 70. *à Syracusanis eiectus* 7, 72
Diogenis in dolio habitatio 9, 59
Diphthera Iovis 9, 53
Dirce Lyci uxor. 3, 44. *à Zetzo & Amphione occisa, & quare* ibid.
Dissocritus 6, 19
Dithyrambus unde Bacchus dictus 7, 16
Draco herba 6, 32

E.

Echeti crudelitas 8, 19. 20. 13
Echini astutia 3, 75
Echinorum terrestrium & marinorum historia 9, 44
Eiresione ramus 21, 24
Elephantum historia 8, 13. 84. 15
Embaras filiam Dianæ immolat 8, 19
Endymionis somnus 8, 47
Epeus ignavus 8, 80
Ephemeri vita 9, 41
Ephesiæ litteræ 9, 39. 12, 72
Ephesius à Milesio superatus 12, 72
Epigenis Sicyonii Tragœdia de Baccho 15, 13
Epimenides Agesarchi fil. Cnossius, & eius fabula 8, 84.
Epops Indus, & eius fabula, 8, 85
Equi in Acharnis magni & ignavi 3, 26
Erechtei filiæ & illarum nomina 15, 84
Erisichthon Metræ pater 12, 61
Erithacus avis 13, 21
Eteoclis & Polynicis bellum 10, 79
Eubule Lei filia à patre cæsa 11, 84
Euclides prætor 17, 25
Euechori imperatoris historia 18, 93
Euenus qua matre natus 11, 98
Eumenes mortuus putatus 12, 79
Eumolpus Atheniensium rex 7, 34
Eunomus asinorum imperator 13, 43
Eupalami liberi 15, 96
Euripides à Promeri canibus discerptus, 16, 70
Europa unde dicta 18, 18
Eurybatus Ephesius. 9, 33. *cum pecuniis ad conscribendum militem à Crœso missus, ad Cyrum deficit* ibid.
Eurycles vates 7, 48. 9, 35
Eurysthei bellum cum Atheniensibus. 5, 36
Execestides diuturnus peregrinator 14, 94

F.

Abà in vaticiniis 2, 75
Fabella de umbrâ asini 14, 71
Fabii Maximi timiditas.& eius dictum 20, 70
Fabis olim loco calculorum usi sunt judices 16, 98
Fabricius medicum Pyrrho prodit 11, 63
Fabula de Mercurio & piscatoribus 5, 1
Fabula de rustico & flumine 15, 46
Festum Apollinis 21, 24
Festum celebratum quinto die post natos infantes 2, 89
Ficulnum folium asperum 19, 76
Ficus arbor 17, 79
Formicarum classes tres, industria, sepultura 1, 8

G.

Ades 18, 18
Galli muti 14, 92
Gallorum cantus 2, 43
Geometriæ æqualitas ac justitia 1, 25
Geophanium metalli genus 8, 85
Gephyræi decimati ab Atheniensibus 7, 34
Gerana regina in avem transmutata 18, 70
Geryones triceps quid. item eius historia 19, 64
Gigantum vecordia 6, 26
Glandes veterum cibus 2, 47
Glauci amor in pullos 8, 69
eius mors 6, 32
Glaucus ab equis devoratus 6, 31
Glaucus ad paupertatem redactus 6, 31
Glaucus Chius ferri conglutinationem reperit 6, 27
Glaucus exstinctus in vitam revocatus 6, 32
Glaucus Marinus immortalis factus 6, 32
Glaucus piscator. & genere Anthedoniensis 6, 32
Glaucus piscis marinus 8, 69

Gorgo,

Gorgo, Pallas Cyrenaïs 6, 44
Gorgonis caput. 6, 44. *coma* 16, 22
Graculus 9, 16
Græcorum opes consumptæ 17, 89
Gratiæ tres, & earum nomina 2, 10. *nudæ* 2, 11
Gruum historia 6, 8
Gyges pastor 17, 83
Gygis annulus. 17, 83. *fabula* 6, 60
Gymnasia tria, & eorum nomina 2, 31

H.

Habro diues lautus 1, 4
Halirrhotius Neptuni filius, à Marte cæsus 7, 81
*Haletes Corinthios in civitatem coëgit. cives in octo tribus, civitatem in octo partes divid*it 15, 67
Hecaterus prudens 14, 40
Hecatoncheria urbs Orestiadis 11, 57
Helena ex ovo procreata 21, 18
Hellespontus ab Helle Athamantis filia.
Helotes Lacedæmone 7, 62
Helus Peloponnensis urbs ibid.
Hercules Acastum vincit. Alcestin Admeto reddit. 2, 52. *Cercopas occidit* 11, 24. *cum Hydra in pugna congressus* 19, 85. *Hylam quærens non invenit.* 19, 30. *in Erythræam navigat ad abigenda armenta.* 2, 80. *quarta luna natus.* 18, 34. *vorax* 9, 92. *epilepticus* 9, 93. *à Vulcano balnea accipit* 9, 95. & 97
Herculis genealogia. 15, 3. *Molioniadas fugit* 15, 3
Herculis & Omphales historia 14, 49
Hermon Lemni rex. ab Atheniensibus eiectus. sponte se cedere simulat 6. 13
Hesperidum fabula. earum mythologia 13, 8
Hipparchus Pisistrati filius. 19, 29. *interfectus* 8, 35
Hippoclides Tisandri filius matrimonium desultat 15, 44
Hippomanis coitus cum filia sua 15, 86
Hippomenis cursus 5, 51
Hippopotami iniustitia. cur in sceptris 3, 39. 15, 93
Hippocrates victus: scribit Mindaro 9, 2
Hippotes in Coloniam missus 18, 89
Hircorum pugna 19, 57
Hircus Cilicius 11, 39
Hirundo prænunciare sciens 13, 14
Histiæi & Anaxagoræ historia 18, 95
Hædi à matribus cognoscuntur, à patribus nequaquam 18, 60
Homoloia Ceres Thebis 14, 40
Homoloia vates Enyus filia 14, 40
Hyantes Bœotianum incolæ 5, 80
Hydra ab Hercule post certamen deleta. eius capita centum 19, 85
Hydra oppidulum 19, 85
Hydria 8, 90
Hydrophoria festum lugubre 19, 76
Hylæ raptus 9, 57
Hyperbolus litium amans 20, 3
Hystricis natura 10, 33

I.

Ialemus 10, 39
Ianus qualis 10, 40
Iasonis cum Hypsipyle consuetudo 11, 98
Iberorum de uxorum lanificio mos 9, 60
Ibyci interitus, & vindicta. 2, 14. *stultitia* 4, 35
Icari fabula 6, 71
Ichneumon hostis aspidis. mas simul est & femina 4, 65
Iocastus qui & Oedipus 3, 44
Iolaus Iphiclei filius 19, 85
Iovis cum Leda coitus 21, 18
Iudicium Rhadamanti 17, 7
Iupiter Aeginchus appellatus. 2, 86. *Milichius & Ctesius. victimæ illi immolatæ.* 7, 10. *olori assimilatus* 21, 18
Iuramentum Rhadamanti 17, 7
Iuramentum Socratis ibid.
Iurandi mos apud Scythas 8, 87
Ixionis fabula 18, 87

L.

Labrax piscis 11, 70
Lacedæmonii ab Atheniensibus occupantur. ridicule Samum sui iuris relinqui petunt. ac ob id ab Atheniens. ridentur 14, 8
Lacedæmonii interfectores 17, 9

Lacedæmoniorum chorus triplex in sollennitatibus 3, 6
Lacones uxores suas minime custodire soliti. 11, 73
Lachrymæ Megarensium 12, 51
Lamiæ pulchritudo in deformitatem mutata. eius interitus 11, 75
Larinus bubulcus Herculis boves furatus 11, 76
Latona 12, 18
Leberis corium 11, 79
Lebetum sonus 7, 44
Lemnij raptores mulierum ex Athenis, ab uxoribus suis interfecti 11, 96
Lentisci arrosores 17, 85
Leo animal audacissimum 12, 21
Leo cicuratus 11, 92
Leocorion locus 11, 84
Leonis exuviis pro velo Hercules usus est 2, 80
Leontini ebriosi. crateribus Aetnæ iniecti. 1, 60
Lepores Carpathiorum segetes perdunt 14, 32
Lepus animal timidum. 11, 72. *Carpathiis rarum* 11, 18
Lerna 11, 88
Lerni regis bellum cum Mycena 19, 85
Libethra locus 11, 80
Libethrij fatui 11, 80
Libethrus Pieriæ mons 3, 1
Libya unde dicta. 18, 18. *ferarum ferax* 12, 9
Libycarum ferarum natura 12, 9
Lindij bos ab Hercule devoratus 12, 4
Lineam cursorum, olim carcerem seu repagula appellabant 3, 94
Lipsydrium locus prope Parnethem ab exulibus muro cinctus. à Pisistrato expugnatus 8, 81
Litteræ Ephesiæ 12, 72
Litterarum inventores 17, 25
Lityerses spurius Midæ: eius immanis crudelitas. hymnus messorius honori Mydæ dictus 12, 7
Leucon rusticus 2, 68
Leucone zelotypa à mariti canibus discerpta 11, 83
Leus Orphei filius. Cylanthi pater. filias immolat 11, 84
Locrenses fœdifragi: 12, 10. *ligneum bovem ob defectum vivi immolant* 12, 12
Locrorum bellum cum vicinis, & victoria 2, 42
Locustæ motum agricolæ vaticinantur 2, 24
Lotus oblivionem generat 12, 40
Luscinia à Lacone deplumata 20, 46
Luscinia musices amans. eius vigilantia 15, 23
Luparum partus 12, 18
Lupi hiantes 12, 19
Lupi subtilitas 12, 14
Lupi tyrannorum stipatores 12, 25
Luporum visus 12, 21
Lupus. 12, 20. *animal rapax* 12, 28
Lupus ad satietatem repletus. 12, 23. *Rheginus* 11, 76
Lyciæ campus Aleius vocitatus 6, 46
Lyci statua 12, 26
Lycus Antiopes frater 3, 44
Lycus heros Athenis 9, 77
Lydiorum libido & intemperantia. 12, 16. *victi à Cyro caupones esse iussi* 12, 17
Lyncei perspicacia 12, 13
Lysiæ bos 5, 85
Lysicrates medicamento capillos tingebat 12, 32
Lysistratus pauperrimus 12, 34

M.

MAcaria Herculis filia, pro civibus se devovet 5, 36
Magnanimitatis exemplum 15, 19
Magnetum mala 18, 6
Mandrabolæ sacrilegum periurium 8, 95
Mandron navium præfectus 7, 46
Manum tollendo victos se testantur 2, 3
Mare Saronicum 17, 27
Margites homo fatuus 12, 46
Marsyas rusticus, musicus factus. certator gloriosus 12, 45
Marsyas fluvius 12, 45
Mausoli sepulchrum 11, 14
Medeæ venefica 4, 65
Medon Codri filius 9, 27
Medusa Gorgonis filia 6, 46
Megarensium lachrymæ 12, 51
Megarica comœdia 6, 2
Melampigi improbi Limnæ filij. & earum fabula 12, 60

Melania

Melania 3, 74
Melanion homo temperans 12, 59
Melanthus Athenienſ. Rex. Xanthum interficit. 3, 74. *Codri pater. exul. à Doribus excipitur* 3, 27
Meliaca navis 18, 89
Melij ab Athenienſibus obſeſſi 12, 3
Melon exiguæ ſtaturæ 13, 22
Melos civitas Theſſaliæ 12, 3
Meniades animalia 11, 12
Mercurius triceps 19, 51
Merops avis 17, 98
Meropis fabula 17, 40
Metra Eriſichthonis filia in quaſlibet formas ſe convertens. eius mythologia 12, 61
Metragyrti mors 12, 77
Midæ aures, & opulentia 13, 19
Midas lapis in India 13, 34
Mileſij & Cares primi mercede auxilium in bello tulerunt 15, 59
Mileſius orator quidam 14, 8
Miletus urbs. everſa à Perſis 15, 59
Militidis ſtultitia 5, 99
Miltiadis trophæa Themiſtoclem excitant 15, 1
Minerva eadem & Diana & Hecate 18, 17
Minerva Tritogenia, & quare 19, 54
Monedulæ pluuiam & frigus volatu ſuo pronunciant 1, 54
Monedularum confœderatio cum Venetis. legatio 1, 54
Monedulis dona miſſa à Venetis 1, 54
Morychus, Siculis, Bacchus. eius ſtultitia 13, 50
Mos circumducendi folijs & floribus 15, 97
Moſchus citharœdus malus 13, 27
Mugil animal inexplebile 3, 6
Mulas non parere, & quæ ſit cauſa 20, 5
Muræna Tarteſia 18, 13
Murem fœminam in libidinem inſanire 10, 77
Mures agreſtes, domeſtici & marini 13, 35
Muris albi intemperantia 13, 41
Muris interitus 10, 77
Mus animal fœcundum. 13, 35 *ſalaciſſimum* 10, 77
Muſtelam & felem omnia graveolentia odio habere. mas ſalaciſſimus. Femella prolis amans. coitus 5, 92
Mycenæ bellum cum Lerno 19, 85
Mycon inſula parva. eius incolarum paupertas, ac ex eâ impudentia 13, 32
Mylus poëta comicus 13, 36
Myrtis coronabantur Magiſtratus 13, 40
Myſcellus ſanitatem diuitiis præponit 13, 45
Myſi deprædati 13, 36
Myſia 9, 22
Myſorum aſini gibboſi 13, 43
Myſteria 14, 50
Myxus ſacerdos Dianæ glorioſus 5, 44

N.

NAnnacus rex 17, 99
Navis Meliaca 18, 89
Naupactus à Philippo *captus* 20, 35
Neſaſti dies, quos ἐπ(?)κάδας *veteres vocant* 5, 97
Neleus Codri fil. 9, 27
Nemeſis Dea 13, 67
Neoclides homo furaciſſimus 13, 61
Nephele Athamantis uxor 13, 46
Nibas vicus 14, 92
Niceſias homo mollis 17, 87
Nicias Nicerati fil. 8, 84
Nicon Imperator 14, 16
Niobes fabula 13, 73
Noctuæ volatus Athenienſibus victoriæ ſignum. 6, 40. *earum copia Athenis. minoſa. in Cretâ nulla. noctuæ feminæ natura* 6, 41
Nudipedalia Spartanorum 6, 56
Numerus ſenarius in honore habitus. 15, 84.

O.

OCuli Regis Præfecti Provinciarum 5, 46
Oedipus. 3, 44. *eius imprecationes.* 1, 84
Oenæi ſubmerſi 14, 22
Oeneis tribus Athen. 8, 80
Olea agreſtis ſterilis 1, 27
Olympias inſepulta 6, 98
Olympiodorus 19, 82
Omen apud veteres ex primis in via obviis 17, 35

Onium, mons 17, 8
Onoscelia puella pulcherrima ex asina nata. 14, 70
Oracula incerta 11, 66. 12, 70. 13, 45. 15, 67. 17, 77
Oraculum Apollinis 31, 1
Oraculum Apollinis Aeginetis datum. 2, 26. *Atheniensibus,* 12, 2. *Chiloni Lacedæmonio* 6, 36. *Græcis* 9, 22. *Lacedæmoniis.* 18, 7. *Philippo* 4, 42. *Rhodiis,* 17, 17. *Telepho, Mysiæ regi.* 13, 36. *Spartiatis.* 10, 8
Oraculum Apollinis Deliaci, Pericli Sami tyranno datum 16, 95
Oraculum Apollinis Delphici. 18, 20. *Amyri Sybaritæ datum.* 2, 93. *Gephyræis.* 7, 34. *Sybaritis* 2, 93. 12, 74
Oraculum Atheniensibus datum 12, 77. *Bœotis.* 9, 16. *Lacedæmoniis.* 1, 38. *Midæ regi.* 1, 79. *Polycrati Thebano* 15, 65
Oraculum in Lebadia, quod καταβάσιν *vocant* 19, 59
Oraculum Pythiæ 2, 22. 17, 86. *Atheniensibus datum* 8, 84
Orci Galea 2, 8
Orestes sub insani specie fur fuit 14, 78
Orestis & Pyladis amicitia 15, 27
Ornithias ventus 20, 67
Orphei cantus. & eius fabula 18, 62
Orthius tibiæ tonus 20, 63
Ostracismus 14, 84
Ovis animal simplicissimum 16, 68

P.

PAlladium tribunal Athenienſ. eius origo. Ephetæ 8. 42
Pamphilus tribunus pleb. eius furtum 15, 78
Panathenæa, Ludi apud Athenienses 15, 80
Panides Chalcidis ad Euripum Rex Hesiodum Homero præfert 13, 88
Parii quales fuerint 3, 62
Parippus locus 15, 86
Parni scapha amissa 19, 5
Parrhasius pictor 15, 13
Parus avis audacissima 2, 4
Pases homo molli & magica arte excellens 19, 27
Pasiphaës fabula 14, 96
Pastinacarum, seu turturum marinarum historia 19, 61
Patacion calumniator 15, 90
Patroclus dives, & avarus 15, 74
Pavo animal formosissimum 21, 23
Pauson pictor & pauper 15, 76
Pegasus, equus alatus, Auroræ à Iove datus 6, 46
Pegasus Bellerophontis 16, 10
Pelias à filiabus suis interemptus 2, 72
Pelops Oenomaum vincit 12, 38
Pelusiotæ Cassii incolæ artificiosè vincula nectunt 2, 94
Perdalis astutia. 10, 13.
eiusdem historia 20, 21
Perdix à Dædalo occisus 15, 96
Perdix animal vafrum 8, 6
Perdicis historia 15, 19
Periander medicus peritissimus 3, 16
Periander tyrannus 20, 47
Pericles Sami tyrannus 16, 95
Periclis dona hostibus data 7, 79
Perithoi & Thesei hospitalitas 15, 98
Perithoidæ 15, 98
Persei fabula 6, 44
Phalaridem bovem illum ad supplicia non excogitasse; sed Perilaum Atheniensem 20, 13
Phalaridis crudelitas 20, 13
Phalaris Leontinos vincit. Aetnæ injicit 1, 60
Phallus pellis 20, 12
Phanus fœnerator publicus. eius Ianua 10, 5
Phaseliotarum sacrificium 20, 14
Phasithea Lei filia à patre Cæsa 11, 84
Pheraula 20, 18
Pherecydis morbus pedicularis 20, 87
Phidiæ statua 17, 12
Philepsius qualis fuerit 20, 24
Philippi amor 17, 71
Philippus à Pausania interemptus 11, 45
Philonidis stupiditas 3, 73
Philopœmenes qualis fuerit 20, 71
Philoxenis historia 19, 26
Philoxenus Dithyrambus in lapicidinas à Dionysio trusus 7, 70
Phinei historia 21, 25
Phoci convivium 20, 45
Phocion insepultus 9, 98

Phœnicis cognitio in arte numerandi 20, 31
Phœnicis mors 20, 29
Phœnicum astutia in pacto cum Africæ incolis faciendo 20, 27
Phœnix Actæonis filia litterarum inventrix 23, 29
Phœnix Agenoris filius litterarum inventor 26, 29
Phorcyn Cyrenæus columnarum Herculis rex. Palladi aureæ simulacrum facit 6, 44
Phorcynis tres filiæ, & earum fabula. nomina 6, 44
Phrygum servorum tarditas 20, 37
Phrynichus Lacedæmoniorum proditor. 19, 39. eius astutia 20, 40
Phryx Phrygiæ cantionis inventor 13, 27
Phryxi & Helles fabula 13, 46
Picea semel cæsa non repullulat 16, 6
Picus avis 16, 58
Pilatus Cæs. statuam in templo noctu ponit. 5, 52
Pinna animal marinum 11, 11
Piræeus insula 8, 19
Pisander ab Atheniensibus ejectus. 7, 72. pavidus 15, 19
Pithecusæ à Pithecis Cercopibus dictæ 11, 24
Pittaci mollities 20, 47
Pœphagus animal, eiusque descriptio & natura 16, 57
Pollux viso Gorgonis capite lapescit 6, 44
Polycrates Thebanus loco, in quo Mardonius tabernaculum habuerat empto aurum invenit 15, 65
Polygnotus excellentissimus pictor 16, 39
Polynicis & Eteoclis bellum 10, 79
Polypi historia. 16, 25. natura 16, 56
Polypodis natura 2, 73
Polypus 7, 24
Pompeius insepultus 6, 98
Porphyrionis formositas. & eius natura 21, 23
Prannia vitis 16, 60
Prannium vinum ibid.
Proclides Hipparchi amator 19, 51
Procridis jacula 16, 71
Prodicus Cius judex sapiens & exactus 16, 92
Prœtus rex 6, 46
Promerus immissis canibus Euripidem occidit 16, 70
Pronomus tibicen ingenti barba 1, 22
Psaphonis aves 20, 100
Psyra insula 21, 7
Ptolemaïs vetula litibus gaudens 16, 89
Ptolemæus Philadelphus sororem ducit. Sotades 7, 55
Pumilio 13, 58
Purpura optima in Sardinia 5, 38
Pyanepsia dicta tanquam κυαμέψια 21, 24
Pyrander homo improbus 17, 5
Pyrausta animal parvum. 16, 96. fulgore ignis gaudens 20, 65
Pyrrhus Achillis filius 17, 6
Pyrrichius pes, quid & unde 17, 6
Pyrrichus Pyrrichem primus invenit ibid.
Pythagoricorum ænigma 16, 98
Pythia & Delia 16, 95
Pythia. 16, 97. vide Oraculum Pythiæ.

Q.

Quercus amore Orphei capta 11, 10

R.

Rana hydri hostis 5, 43
Ranæ Seriphiæ mutæ. item Cyrenææ. 5, 42. Responsa vide Dicta.
Rhadamanti juramentum 17, 7
Rhamnus pagus Atticæ 17, 11
Rhamnusia Nemesis. quomodo hæc primùm dedicata fuerit. item, à quo 17, 12
Rhegini timidi 17, 15. 11, 72
Rhenus spurios arguit 14, 8
Risus Megaricus 6, 2. Sardonius 17, 28. Syncrusius 5, 123
Ruta contra fascinum 12, 68

S.

Sacer quid 5, 14
Sacerdotes igniferi 14, 98
Sacrificia quando iterari solita 6, 80
Sacrificium. 11, 96. Vesta 9, 21
Sagra locus Locridis 2, 42
Sal in Vaticiniis 2, 75
Samæna navigium & numisma 17, 25
Samænæ primus inventor & constructor 17, 25

Samij ab Atheniensibus notis compungebantur 17, 25. 18, 12
Samij ad Saltationes apti, 8, 39
Samiorum servi civitate donati 17, 25
Sanguine flere 1, 85
Sappho capta amore Phaonis 20, 15
Sardanapali duo 17, 26
Sardanapali statua. eius in sepulchro inscriptum 17, 26
Sardinia insula 5, 38
Sardium herba 17, 28
Sardonium lapis 17, 28
Sardonius risus 17, 28
Saron rei nauticæ addictissimus 17, 27
Saronicum mare 17, 27
Scaphæ taciturnitas 17, 73
Scarabæus aquilæ ova perdit 1, 68
Scedasi filiæ à Lacedæmoniis quibusdam interfectæ 17, 45
Scolion 8, 81
Scylla bellua. item: eius fabula. navis 18, 52
Scyrus petrosa & difficilis 4, 31
Scytharum solitudo 17, 47
Selinum 17, 30
Semiramidis sepulchri inscriptio 12, 90
Sententiæ. vide Dicta. Sepulchrum Mausoli 11, 14
Seriphij in lapides conversi 6, 44
Serpens Acontias, seu jaculum appellatus 15, 56
Silentium agere qui soleant apud Athenienses 5, 68
Silphium herba pretiosa 17, 43
Simiorum fabula 10, 13
Simon Imperator 14, 16
Sinope Meretrix 17, 44
Siren animal 17, 31
Sirenum fabula 17, 31
Sisymbro coronabantur sponsi 13, 81
Sitias Coracis discipulus. præceptorem eludit. 10, 64
Socratis reconciliatio 20, 61
Somnij explicatio 13, 68
Sordes pro illiberalibus 5, 23
Spartani insuperabiles & generosi 8. 12
Spermologus avicula 17, 53
Sphacelus quid 17, 81
Spintharus 20, 36
Sphinx Bœotica 5, 81
Steneleus Persei filius 19, 85
Sternutatio. & ex eâ augurium 13, 94
Stesichoria porta Catanæ 15, 67
Stesichorus Catanæ sepultus 15, 67
Sus, animal fœcundum, 20, 5. Veneri ingratum 5, 18
Sus Indica 20, 6
Sybaritæ injuriosi 12, 74
Sybaritarum bellum cum Crotoniatis 19, 16
Sybaritarum vita delicata ac sumptuosa 19, 16
Syllæ felicitates 17, 68
Sylosontis chlamys. 20, 75. historia 9, 100
Silphium. Silphij scapum Ampeliotæ Delphis consecrant 5, 40
Syncretismus quid 17, 78
Syracusani delicati 17, 66
Syricum Phœnicibus perpetui hostes 17, 67
Syroperdix 8, 6

T.

Talpæ cæcitas, dentes, rostrum, pedes 19, 65
Tanagra locus 7, 34
Tantalus dives. 18, 14. eius fabula 8, 71. 18, 7
Taurorum pugna 19, 57
Taurus 2, 98
Telenica echo 18, 24
Telenici paupertas 18, 24
Telephus Mysiæ rex ab Achille vulneratus 13, 36
Telepora Aeoli uxor 2, 12
Tellen tibicen 1, 34
Telmesiæ vulpis fabula 18, 42
Telmissensium distantia ab Halicarnasso 18, 25
Telmissus urbs. ubi & unde dicta 18, 25
Telmisus mons 16, 10
Templum boni ingenij 1, 12
Templum Fidei ab Atheniensibus exstructum 4, 78
Tenedia securis 18, 28
Tenedij regis pœna in injustos 18, 28
Terebinthus, quercus 18, 29
Termeria mala quid 18, 30
Terpander Bœotiæ cautionis inventor 13, 27
Terpander ob cædem Antissæ exul. à Lacedæmonijs revocatur. cantu eos tumultuantes sedat 12, 70
Testudines marinæ numerandi peritæ 20, 66
Testudinis caro 9, 68

Testudo

Testudo 15, 22. 20, 66
Teuthrania 9, 22
Thales Milesius 13, 11
Thamyris insania 10, 10
Theagenes πλωχαλάζων 10, 22
Thebæ à quibus conditæ 3, 44
Themistoclis adolescentia perdita. æmulatione Miltiadis ad virtutem excitatur 15, 1
Theope Lei filia à patre cæsa 11, 84
Theramenes unus è triginta Atheniens. tyrannis. cothurnus dictus 9, 29
Thericles poculi repertor 10, 29
Theseus natium partem apud inferos relinquit 3, 81. *præcipitatus propter insidias* 4, 31
Thessalæ magæ 8, 98
Thessalorum vestes alatæ 10, 27
Thessalus machinæ cuiusdam repertor 10, 17
Thracum mulieres interfectæ 11, 96
Thyestes, ejus uxor, & liberi 18, 7
Thynni historia 10, 38
Titanides quid, & unde dicta 18, 77
Timothei, Cononis filij dictum 21, 15
Tithonus in cicadam conversus 18, 63
Tityi fabula 18, 87
Topsius Dionis frater. convitijs impetitus. minimè iracundus 19, 24
Torone urbs in Thracia 19, 41
Transmittendi literas mos apud antiquos 5, 29
Tribus apud Athenienses decem, & totidem tribunalia 2, 85
Triremes ἀδδηφάγος 1, 51
Trochili historia 19, 52
Trophonij historia. 7, 88. *templum* 12, 35
Turdi surditas 11, 69
Turturis loquacitas 19, 61
Turturum marinarum seu pastinacarum historia 19, 61
Typhon fulmine ictus 19, 66

V.

Vates coronatus antè aciem ibat 15, 83
Vesparum & Vulpium historia 2, 52
Vesparum marinarum amor. item: pugna 19, 57
Vestæ sacrificium 9, 21
Vestitus Dionysij 10, 48
Virgines ereptà virginitate zonam Dianæ consecrant 12, 30
Vita Apostolica. 3, 89. *spinosa* 1, 61
Vlysses & Diomedes fures 7, 15
Vpis, Diana Lacedæmoniis 6, 44
Vrbs ἱεροδούλων 7, 37
Vrsæ fabula 4, 40
Vulpanser 2, 52
Vulpes Marinæ 2, 52
Vulpes terrestris animal vafrum 15, 47
Vulpis astutia 2, 48. 2, 52
Vulpis Marinæ astutia 15, 47
Vulpium & Vesparum historia 2, 52
Vxor qualis ducenda 18, 61

X.

Xanthus Thebanus à Melantho occiditur 3, 74
Xenocrates. obsonia sua sæpius ejecta 18, 88
Xerxes victus 11, 74

Z.

Zaleucus Locrorum legislator 9, 50
Zenonis continentia 9, 55
Zethus Antiopes fil. 3, 44
Zethus & Amphion Thebas condiderunt 3, 44
Zopyrus truncatâ nare &c. Babylonem fraude capit 9, 58. & 11, 61

INDEX
DICTIONVM GRÆCARVM.

Ἀβροδίαιτος 1, 4
Ἀγκύλοι 3, 45
Ἄχδυς avis. eius natura 12, 62
Ἄγριππος, olea agrestis 1, 27
Ἀεροπόδων pietas. 3, 39
Ἀετὸς· τὸ κατὰ τὸν ὄροφον τῶν οἰκοδομημάτων 1, 61
Ἀέτωμα, idem ibid.
Αἰόλος, *pravus. varius.* nomen viri, *Aeolus* 2, 12
Αἰζωνεύεσθαι, maledicere 1, 92
Ἀλιτήριος, *scelestus.* & unde 2, 50
Ἀμελοῖς γωνία, locus in Libya 3, 3
Ἄμμες pro ἡμεῖς, Lacon. 3, 6
Ἀμφίθετος, quid 2, 90
Ἀνάρρυσις 3, 74
Ἀποφράδας, appellari homines improbos 3, 97
Ἀρκτοφώλξα 4, 40
Ἄτυφος, quid 4, 73

B.

Βατακάρας 5, 39
Βατταρίζειν 5, 45
Βεκκεσέληνε 5, 54
Βέκκος ibid.
Βλακεννόμιον 5, 65
Βωμολόχος 5, 87

Γ.

Γεράνδρυον 6, 5

Δ.

Δασύπρωκτος 12, 60
Δεικηλίκτας, Lacedæmoniis quid 15, 39
Διὸς ψῆφος, locus Athenis 7, 20
Διφθέρα Iovis 4, 47
Δορπίας 3, 74
Δουλόπολις 7, 37
Δρῦς 6, 5

E.

Ἐγκεντρίς, quid 13, 44
Εἴδωλον 3, 82
Ἐντελέχεια & ἐνδελέχεια quomodo differant 17, 9
Ἔντειχον, quid 16, 11
Ἐξαμυστῆσαι 2, 95
Ἐξέλλειν, quid 18, 50
Ἐπαύλια 8, 76
Εὐρυκλέα, unde dicatur 7, 48
Ἑωλοκρασία, quid 21, 26

Θ.

Θαργηλιών, mensis Atheniens. in eo festúm Apollinis & Dianæ Thargelia dictum 3, 74
Θυμάλωπες, carbones 4, 73

I.

Ἴκταρ *propè* 15, 6

K.

Κατάβασις, quid 19, 59
Κίνναβος 3, 82
Κνίψ, Vermis 14, 28
Κουρεῶτις 3, 74
Κρίνον 9, 73
Κυάμους & πυάμους, quid veteres vocent

vocent 21, 24
Κωπέαι 13, 70

Λ.

ΛΑκωνίζειν 11, 73
Λαρινδύειν 11, 76
Λεβηρίς, serpentis exuuiæ 6, 55
Λέχαι, quid 11, 90
Λυκόποδες 12, 25
Λυκόφως 12, 21

Μ.

ΜΑχαλίσματα quid, & unde 12, 42
Μαλιολοιχός 12, 50
Μαλίον, mensuræ genus ibid.
μαλιόν, paruum ibid.
μισγήτη, quid 15, 69
μισήτη, quid ibid.
μόθων, saltationis genus 4, 6
μονήμερον, quid 9, 41
μορίαι, oliuæ Mineruæ sacræ 13, 28. unde dictæ. ibid. Panathenaicis victoribus earum oleum distributum ibid.
Μυωξία 13, 41
μύωψ, œstrum 13, 44. solea ferrea equorum ibid.

Ν.

ΝΕοττός 13, 68
Νηΐα 13, 70

Ξ.

Ξύμβολος, quid 13, 94

Ο.

Ο'ινόσπενδα 13, 71
Ο'μολος, Æolibus concordia 14, 40
Ο'ξεῖα 7, 25
Οὐρίοι 8, 67

Π.

ΠΑρὰ, præpositionis vis 12, 38
Παρακῆπι 15, 18
Πάραλος, nauis apud Athenienses 17, 24
Παραμόνιμον 16, 60
Περιαγκρόμενος 15, 97
Περιέστια 16, 1
Περιεστίαρχοι ibid.
Περίψημα 16, 3
Πλυΐκη, quid 16, 11
Πλάταξ 12, 66
Πονηρόπολις 7, 37
Προκόμιον, quid 16, 11
Πλιοσεῖσθαι, quid 16, 92
Πύθω 16, 97
Πυρφόρει 14, 98
Πώγων, Trœzeniorum portus 7, 92

Ρ.

Ρ'υπεκονδύλοι 5, 23

Σ.

ΣΑλαμινία, nauis apud Athenienf. 17, 24
Σεισάχθεια, quid 17, 32
Σελλώη 5, 54
Σελλίζεσθαι, quid 17, 34
Σκανδοπώλης 17, 49
Σκαριφίζειν 17, 50
Σκάριφος ibid.
Σκιμαλίσαι 9, 18
Σκολιά 4, 33
Σταχάνη, quid & unde 7, 7
Στερνόμαντις 7, 48

Συνεπυρίζειν 8, 67
Σχινοτρῶκται 17, 85

T.

TAλάντα, vnde 18, 14
Ταμίαι, quid 17, 95
Τέθεια 3, 80
Τελενικῆται, Seryphiis quid 18, 24
Τέρθριον, quid 18, 31
Τερμία, quid 18, 30
Τριττὺς, quid 19, 55

Υ.

Υπερβερεταῖος, quid 19, 89
Υπεψενισμένη, quid 19, 87
Υπέραι 5, 8

Φ.

Φαρμακιστή 16, 60

Χ.

ΧΕλιδὼν, hirundo 17, 2
Χορίον, quid 20, 56

Ω.

Ωνιον 16, 60

F I N I S.

3

20. Apostolios, Michael. PAROIMIAI. CENTURIAE XXI PROVERBIORUM. Ex optimis autoribus Graecis collectae. Item Patriarchae Gregorii Cypri Proverbia. Ed. P. Pantinus. 4to, vellum. Leyden, Elzevir, 1653. $90.00

Michael Apostolios (1422-1480), Byzantine writer who fled from Constantinople to Rome in 1454, compiled this collection of proverbs from Greek sources. "This subsequently famous collection of proverbs is Michael's best known work. At his death, the book passed into the hands of his son, Arsenios, who enlarged and published part of the collection" (Geanakoplos, Greek Scholars in Venice). Greek and Latin in parallel columns.

Willems 718; Bonser-Stephens 314.

WILLIAM SALLOCH
Pines Bridge Road